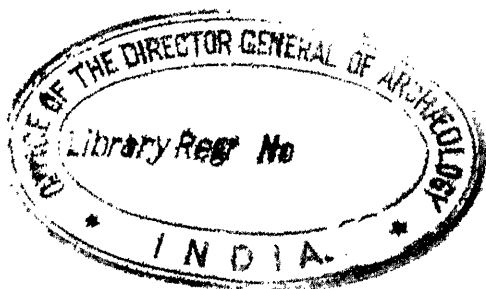

GOVERNMENT OF INDIA
ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA
ARCHÆOLOGICAL
LIBRARY

ACCESSION NO. 13453

CALL No. 186-2/Plu

NOT TO BE ISSUED

PLUTARCHI CHAERONENSIS

MORALIA

RECOGNOVIT

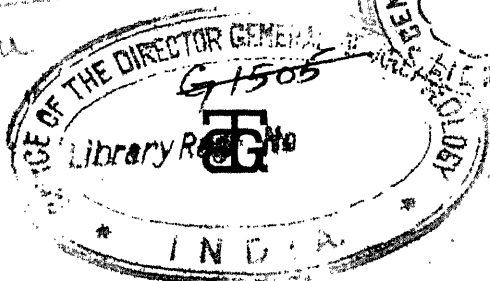
GREGORIUS N. BERNARDAKIS

13453

VOL. IV.

186.2

Plu

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXII.

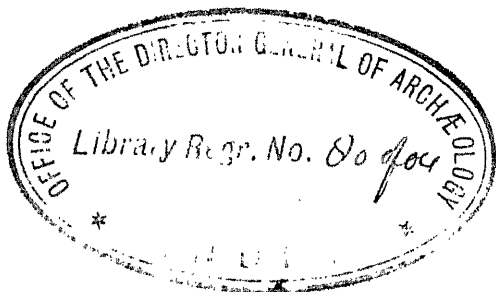
CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.

Acc. No.....13453.....

Date.....13.7.1960.....

Call No.....186:2.....vol. (4)

Plu

CAROLO WESSELY

GRATI ANIMI TESTIMONIUM.

PRAEFATIO.

"Veritatem laborare nimis saepe aiunt
extingui nunquam." Livius.

Ad ea quae Udalricus de Wilamowitz-Moellendorff in Ephemeride Berolinensi, quae Hermes appellatur, ipse pro se scripsit (XXV 199 sq.) nihil adhuc rescribendum duxi, praesertim cum haec responsio multis locis ad hoc volumen respiciat.

Eius dissertatio in duas partes est divisa. Altera quae primaria et maior est, in eo versatur ut se graece optime scire demonstret ita ut nemini in graeci sermonis peritia primas deferat. In altera strictim et dispersim de codicibus quibusdam disserit et ostendere conatur me omnia quae de codicibus recta et vera disputaverim aliis debere, maxime Trevio, cuius gloriam parum liberaliter me detrectasse, eidemque etiam numerorum Plutarchi scripta indicantium inventionem (cuius tamen inventionis, maximae sane, revera non Trevius 'Zur Gesch. der Ueberlieferung I 1877' sed Berthold Mueller 'Plutarch über die Seelenschöpfung im Timaeus' 1873 auctor est) contendit; codicem autem Vindobonensem n. 148 archetypum omnium qui exstant codicum Symposiacorum esse non Wessely primum sed eundem Trevium (pag. XII eius quam dixi dissertationis) statuuisse (sed revera tamen hanc sententiam primus Doehnerus in Quaest. Plut. Partic. IV p. 26 anno 1863 protulit, Trevius autem XIV annis post praeter sententiam numerum quoque falsum codicis propagavit); Vindobonensem autem n. 129 et Petavianum codices valde necessarios a me omissos esse; quin etiam de codice Parisino D iudicium per octo pagi-

nas (vid. Praefat. p. XVI—XXIV) enarratum ex Hercheri quattuor versibus¹⁾ surreptum fuisse. Contra si quid falsum sit in Praefatione, id meum esse.

Quae fere omnia ne digna quidem sunt quae refellantur et redarguantur, praesertim cum et quae ego scripsi et quae Trevius nota et pervulgata sint. Hoc tantum adnotandum puto, a me ipso plurimos codices collatos fuisse, a Wessely codicem Vindobonensem Symposiacorum et Lipsiensem ab amico venerando, reliquos tamen ab aliis non sine magno pretio. Quod si mihi collationes gratis comparare potuissem aut si publica pecunia fuisset adiutus, omnes codices ne pessimis quidem exceptis cum pulvisculo contulissem. Rei exemplum hoc sit. Wilamowitzius ab amico, gratis sane, VII sapientum convivii collationem impetravit. Ego tamen eiusdem collationis haud parvum pretium solvi. Saepe etiam alios, quos in possessione collationum esse sciebam, adii, sed frustra. Quae ego h. l. non solum propter censoris iniquitatem et inclementiam referenda puto, sed etiam ut hac occasione oblata publice profitear me collationem codicis, qui mihi non sit collatus, gratissime accepturum.

Quod autem Riccardianum non Vindobonensem n. 129 commemoravi, id inde ortum est quod Riccardiani collationem habebam, codicis Vindobonensis nisi locos quosdam nihil aliud. Neque usquam Wessely dixit se mihi Vindobonensis n. 129 collationem comparasse; sed cum in Vindobonensi n. 148 conferendo occupatus esset, obiter se alterum Vindobonensem n. 129

1) 'Opus auxiliumque plerisque huius voluminis libellis Parisinus tulit 1956, quem Wyttenbachius merito honore passim prosecutus est, saepius neglexit, Dübnerus ut interpolatum pertinaciter aspernatus est.' Hercher in Praefatione ad Plutarchi Moralia. Vol. I. Cf. meae Praefat. p. XX. 43 f. 97 d. cett.

hic illic inspexisse atque Trevi sententiam comprobata vidisse. Quomodo Wessely quod non fecerat contendisset? Fortasse sententiam suam verbis subobscuris expressit. Sed haec est veritas. Bilem tamen Wilamowitzi movit id quod Wessely observare ausus est Trevium codicis etiam falsum numerum a Doehnero mutuatum fuisse, atque hunc codicem archetypum se censere mihi privatim scripsit (29 Decembr. 1880). Postea tamen (an. 1881) re accuratius considerata ipse vir doctissimus in libro qui inscribitur 'Wiener Studien' (III 291) professus est Doehnerum esse qui primus codicem Vindobonensem n. 148 archetypum esse dixerit (an. 1863), Trevium autem male sibi hanc laudem vindicasse (Zur Gesch. d. Ueberlief. p. XII an. 1877). Ita res se habet. Verum tamen censor honestissimus cum ea omnia ut qui ipse referat (vid. Hermes p. 203) optime sciat, Trevio attribuere perseverat quod Doehnero erat attribuendum. In adnotatione vero ne palam mentiri videatur, Trevium fingit quae Doehnerus de hac re scripserat non vidisse. Esto; ita tamen Trevius purgatur, nullo modo Wilamowitzius, praesertim cum in veritate refutanda adhuc perseverare videatur. Ego autem neque quae Wessely postea (an. 1881) scripserat videre potui (nam ex illo tempore me Mytilenas contuli ubi per longum tempus me litteris abstinui) neque Doehneri Particulam IV^{am} quippe cuius omnia exemplaria venierint. Nunc autem veritatem cognitam ambabus manibus amplector. Profecto mentitur non qui veritatem nescit sed qui eam cum cognoverit sciens et prudens celat et dissimulat.¹⁾

1) Codex autem Petavianus non est magni momenti; lectiones quas censor commemoravit (vid. p. 204) easdem alii quoque codd. deteriores praebent. In hoc libello recensendo optimi codd. sunt Athous meus et Hercheri Heidelbergensis n. 153 eiusdem familiae.

De bonis lectionibus et singularibus et communibus codicis Palatini n. 170 (vid. Praefat. p. XLV sq.) et Vindobonensis n. 148 Wilamowitzi dubitationes et exclamationes simulatas (vid. Hermes p. 203) non intellego. Quis enim nescit eas lectiones ad cognationem codicum significandam et ad eorum virtutem singularem definendam plurimum conferre? Quam vero facilius codicum inquisitio cognitioque fiat quis non videt? Cum autem de ea re agitur non est reticendum illarum lectionum, inutilium sane, et communium et singularium, aliorum locorum, capitum collationem per A. Mavium factam ostendisse codicem hunc Palatinum exemplar ἀπόγρα-φον maximam partem codicis, cum plenior erat, Vindobonensis fuisse. Quare quod ad recognitionem capitum, quae in Vindobonensi (p. 676c—680d. 704f—709a. vid. Praefat. p. XLI. XLII) desiderantur, attinet, codex Palatinus primas fert. Quin etiam lectio- num singularium codicis Vindobonensis multo mino- rem, quam quem per Wyttenbachianam codicis Palatini collationem scire licebat, numerum revera esse nova collatio facile patefecit. Cuius rei exempla quaedam apponenda sunt. Pag. 620a. 629f. 665e. 666f, ut alios locos omittam, easdem lacunas praebet etiam Pala- tinus. Pag. 630a ἀπὸ δόξης καὶ εἰκασίας etiam Pala- tinus, non ἀποδείξεις καὶ εἰκασίας ut enotavit Wytten- bachius. Pag. 654c οὐπω καιρὸς ὃ μῆτερ ὕστερον δ' οὐκ ἐτι καιρὸς ὃ μῆτερ Vindobonensis et Palatinus: οὐπω καιρὸς ὃ μῆτερ εἴτα ἐπειδὴ παρήμασεν ἐγκειμέ- νης οὐκ ἐτι καιρὸς interpolaverunt ceteri omnes. Pag. 675 b ἐπιτω lac. 3 litt. ποιημάτων habet etiam Pal. 679d συνβώμοις Pal. non συμβώμοις. 684d λέγουσι δὲ τοῦ πηγάνου dat etiam Pal. 699c καὶ Ἰπποκράτην habet etiam Pal. 702d ἀποσβεννύναι· καὶ γὰρ τοῦτο—εὐθύς praebet etiam Pal. Item p. 712c ἀνευρίσκεται et ἐπι- μετρεῖται 720d ἔξωθεν βοώντων 728b ἐξαληλφθαι 764a

ὁκτὼ καὶ συμπεριπολοῦσι ταῖς ὁκτὼ supplementum exhibet etiam Pal. De quibus omnibus locis Wyttienbachius aut falsa aut nihil adnotavit.

Ex eadem collatione vidi omnes fere Vindobonensis lectiones singulares (vid. Praefat. p. XLIV sq.) communes esse cum Palatino. Lectiones autem Palatini singulares (vid. Praefat. p. XLVI) re vera non sunt, nam capita ad quae referuntur in Vindobonensi desunt; unde facile intellegitur codicem Palatinum ut qui lacunis quibusdam Vindobonensis careat maximi esse momenti (cf. p. 706e ubi ἐκπληρησόμεθα recte dat Palat. 707a ἀγνοίαις 707e δεόμενον). Neque tamen h. l. praetereundum est eundem codicem, quoniam lectiones nonnullas diversas habet, ita rescriptum fuisse videri ut interdum a librario alius quoque codex adhibitus fuisse possit. Cf. p. 668f οὗ χωρὶς quae habet Vindob. omisit Palatinus propter ὁμοιοτέλετον cum aliis. p. 669c ἐμὸς Vind. ἐμοσὶ Pal. 671c ἐπιβήθην Vind. ἐπὶ πᾶν βήθην Pal. cum aliis. 682d βασκαντικήν Vind. βασκανητικήν Pal. cum aliis. 699a ἐκέλευσεν Vind. ἐκέλευεν Pal. cum aliis. 701f περιτρέψης Vind. περιστρέψης Pal. cum aliis. 729d ὀψοποιουμένοις Vind. ὀψοποιουμένης Pal. cum aliis. 734d ἐταίροις Vind. ἑτέροις Pal. cum aliis. Sed de hac re plura alibi dicam. Nunc revertor unde digressus sum.

In illo libello Wilamowitzio propositum non erat ut de codicibus sibi prorsus ignotis dissereret (cf. etiam quae κατόπιν ἐορτῆς p. 204 de corpore Planudeo scripsit), sed potius ut se graece scire melius quam ego demonstravere contendere, neque sine animi quodam impetu vehementiore periculum fecit, id quod ipse implicite confitetur. Quod si ex iisdem graeci sermonis peritiae testimoniis, quae ipse prae se fert, ego eiusdem imperitiam probavero, nulla sane alia demonstratione opus erit.

Sed priusquam de Wilamowitzi emendationibus dis-

putabo, aequum mihi videtur gravem calumniam quam in me censor intendit amovere et dissolvere. Contendit enim me quasi furtim typis exscripsisse editionem libelli de VII sapientum convivio ab Herchero paratam ita ut meus huius convivii textus metatyposis Hercheriani sit. Quoniam tamen Wilamowitzius id quod mihi crimini dederat demonstrare neglexit, meum est verum investigare atque aperire. Veritas sane facile cognoscitur comparatione instituta; quam censor cum neminem suscepturum speraret, hanc calumniam in medium protulisse videtur.

Textus convivii meus ex paginis Teubneri XLV constat; item Hercheri textus pag. XLII continet. Quamquam paginae minimae Teubnerianae sunt, nam paginae marginem imum adnotatio complet; verum tamen plurimas discrepantias inveni. Unde apparet Wilamowitzium impudenter mentitum esse. Manifesta igitur ac deprehensa calumnia. Sed gallicum tamen dictum valet semper: 'Calomniez, calomniez, il en restera toujours quelque chose'.

Discrepantiae autem sunt haec: pag. (mea, varietate textus Hercheri brevitatis causa omissa) 358, 7 ἡμην 359, 19 αὐτὸς τὸ πρῶτον 23 ἐξέπεμψεν 24 διὰ ταῦτ' 360, 5 θυεῖν 11 ἑωρακώς 12 περὶ τῶν θηρίων 17 ἔστιν, εἰρημένον 361, 3 αἶρας καὶ θυονίδας 10 ἔδει πολλῶν καὶ ἵππων 15 ἔστι τις 363, 4 προειστήκει 11 οὕτω γὰρ ταύτην 16 οὐκ ἔγωγ' 26 περὶ τοὺς κάμνοντας 364, 10 Ἀλοεῖς δὲ καὶ νησιώτας (καὶ τίνας γὰρ οὐχί;) 13 ὥς δὴ περιορῶν 14 εἴτ' 21 εὖ γ' 25 φίλλας εὐθὺς 27 συγκατεκλίθημεν 365, 8 μειράκιον ὦν ἔτι 366, 3 τί δ' 17 περιβαλὼν ib. οἶμαι δ' 22 ποῦ δ' 367, 12 κατεκλίθη 368, 2 διαχύσεις, οἷς 16 Σκύθαις εἰσὶ 19 ὁστέων 20 εἴ γ' εἶπεν εἰδείης (cf. Plat. Gorg. p. 456a) 24 νεκρογόνοσαιμε 369, 1 ὁστέον ib. ταῦτ' 3 γὰρ ἥδη 18 εἰ

δεῖ 23 πάντα πᾶσιν 370, 10 ὃ Ναυκρατῖτα 17
 ἕως αὐτὸς ἐκπίνει 19 ταῦτ' εἶπεν 22 ὃ Ναυκρατῖτα
 371, 15 πολλά γ' εἶπεν 19 ἀπηγγέλη 21 ἔφη μὴ
 μετακινήτους 372, 2 εἰ ἀτρόποις 10 πάντ' 16 ἐλεγ-
 κτικῶς 373, 8 ὅτι ὅμοιον οἰκέτας 10 ἀλλ' ὅμοιον
 ἔφη τῷ ξηραλοιοφεῖν τὸ λαλεῖν 374, 8 εἴ τέ τι
 9 κατὰ ταύτας 375, 4 ἀλογίαν δὲ καὶ πολλήν 6 οὐ
 μὴν οὐδ' 14 ἀγέννητον 24 μόνον γὰρ ἀνίκητον
 376, 2 τοσαῦτ' 9 ἀλλὰ μὴν ἔφη 19 μετ' αἰδοῦς
 21 προύβαλ' ὁ μὲν, ὥς φησι 377, 10 ὁ δ' Αἰσω-
 πος 15 τί τοῦτ' ἐστίν 378, 9 ἔφησε 379, 11
 αὐτοῦ, ὥς ὑπερφυῖς 381, 5 πίνει Σόλων 13 σὺ δέ
 γ' εἶπεν 18 μ' ὑμεῖς 22 θόρυβος ὑμῖν, εἰ ἐγὼ τοῦτ'
 ἐποιοῦν 382, 12 μῆδ' οἰκίαν 383, 12 αὐτάς
 ἔφη πυνθάνομαι λέγειν τοῖς παλαιοῖς ἐνδεῖν, δαιτρόν
 14 εἴθ' ὥσπερ αἶας μερίδος 384, 15 ὁ Αἰσώπειος
 κύων 21 καὶ τοὺς μικροὺς νῦν μὲν εἰς μικρὰ κομιδῇ
 385, 4 καθάπερ τῷ νόμῳ 20 Μυτιλάνας 25 καὶ ὁ
 ζητεῖν διδάξας 386, 12 δεήσει 19 ταῦτ' ἔφη 22 Ἡσίο-
 δος ὢν 387, 9 τοῦτ' ἐκεῖνον 12 ἢ τὸ μέγιστον οὐ
 δοκεῖ σοι 14 ἔμοιγ' εἶπεν 18 διάλυσις ἢ τροφῆς ἀν-
 αλρεσις 26 διολλυμένη γὰρ 388, 27 ὁ βλὸς καὶ 389,
 13 τῷ ἡλίῳ, εἴτ' αὐτὰ 15 τοῦτ' ἐστὶ 390, 2 δικαιοσύ-
 νην τέλειος ἀντάρκη 11 ἐν μυλῶνι 391, 4 Μεσσηνίοις
 7 οὐκ Ἀσκληπιῷ 8 ἀποκείσεται 9 ταῦτ' ἐκείνων
 12 οἱ τρεφόμενοι καὶ διαιτᾶν 14 πλείονας ἔστιν 23
 τοῦνεκ' 392, 9 εἰς τὴν σάρκα τὴν ἄτρυτον 17 βιώ-
 σεται, εἰς αὐτὴν 25 δ' αὐτὸν ἡμῶν 393, 5 ποτ'
 εἰπόντος 13 μᾶλλον δ' ἀκτέον ἐπὶ τοὺς νέους 16 ὅτι,
 τῆς θυσίας 19 τὸν αἰγιαλόν, ἢ μὲν σελήνη 24 οἱ
 προσβάλλειν 394, 7 ἡμῶν δ' ὁ Γόργος 395, 25
 περὶ θεῶν 396, 1 ἐστώσης δὲ πάντη (leg. πάντη)
 9 κάμψαντες ἐν χρῶ παρανήχοντο τῆς γῆς 10 κατὰ-
 γοντες, παντάπασιν 12 ταῦθ' ὁ Γόργος 16 σταδίων
 δρόμον 397, 2 οἱ μηδεῖς 9 διαγέγονεν ἀπὸ 14 ἔγωγ'

εἶπον 19 ὀργῆς δὲ καιρῷ καὶ διαβολῆς 24 εἰς τὸν
 Δάφνον ποταμὸν ἔξω φορούμενον, ἐπεσχέθη 398, 3
 πρὸς τὸ Ῥιον κατὰ τὴν Μολύκρειαν ἐκόμιξε 11 τοὺς
 φονεῖς 22 παρανήχεται τοῖς ἐλαυνομένοις 399, 2
 ἀμαρτάνοντες 4 ἀλλ' ἐγὼ μὲν οὐκ ἀκριβῶ τᾶλλα, ὁ δὲ
 Πιττακὸς 8 χρησιμοῦ γὰρ γενομένου 10 τότε ἐνταῦθα
 12 παρθένον· ὄντων οὖν 24 περιπλακεῖς 400, 9
 μόνον * * θαλάττῃ 15 καὶ μήτε 16 ὥς σὺ προσέτα-
 ξας διαφυλάττων 401, 1 ἢ βούλοιο 6 ἀπλῶς οὐ-
 δέπω τῶν ὅπ' αὐτοῦ 13 προσμειδιάσαντ' αὐτοῖς 16 οἴ-
 κον ἐν Δελφοῖς 17 ὥσπερ Θεοῦ 19 εὖ γ' ἔφη
 402, 3 σαυτόν, καὶ τοῦτο 27 τοῦτ' ἔσχεν.

Videamus nunc eius observationes et emendationes.

Pag. 387, 19 edit. meae verba ἡ τροφῆς ἀναίρεσις Reiskio deberi contendit, nisi quod Reiskium ἡ τῆς τροφῆς ἀναίρεσις scripsisse observat atque haec verba post ἔστιν collocasse, quae me rectius ante posuisse; contra a me male articulum omissum esse.

Ipsae quoque lector argumenta quam prava inania levia sint facile intellegit; sed cum eorum auctor magni ea faciat, necessarium mihi videtur pauca dicere. Ac primum quidem ad locum praepositum Xylander subintellegi voluit τροφῆς ἀναίρεσις; post eum Reiskius etiam supplendum proposuit οἶκον διάλυσίς ἔστιν ἡ τῆς τροφῆς ἀναίρεσις. Ego vero supplendo scripsi hunc in modum οἶκον διάλυ[ΣΙΣ ἡ τροφῆς ἀναίρε]ΣΙΣ ἔστιν. In adnotatione autem iure me 'supplevisse' dixi, praesertim cum in editione minore nullus locus ad plenam et accuratam omnium coniecturarum enumerationem locus esset. Quid enim aliud dicendum erat? Sed quid multa? Uno exemplo cum plurimis liceat rem optime ostendam. Pag. 703d leguntur in omnibus codicibus haec: εὖ τε Ῥωμαῖοι χρῆσάμενοι τοῖς λύχνοις, ἣν ἔδοσαν οὐκ ἀφηροῦντο τροφήν, ἀλλὰ χρῆσθαι ζῶν καὶ λάμποντας. Ad quem locum omnes certatim et

una voce et Xylander et Stephanus et Meziriacus correxerunt ζῶντας et inseruerunt de suo quisque εἶων, sed alius alia sede. Solus Reiskius verbum desideratum εἶων collocavit post ζῶν[τας] cum hac adnotatione: 'forte ob illud -ων excidit εἶων' i. e. ζ[Ω]Ντας εἶ[Ω]Ν. Cuiusnam sit hoc supplementum quaeri licet? Nonne Reiski? Si igitur in editione minore scripserim 'ζῶντας εἶων R: ζῶν' (atque ita scripsi), hoc mihi crimini dabit Wilamowitzius? Plurima exempla apponere poteram quae brevitatis causa omittenda puto, cf. p. 530b. 548c. 602d. 635e. 689b. 693a. 695b. d. 701d. 706a. 753f. 754a.

Sed articulus, subiungit ille, minus recte omitti debuit. Quam observationem ne scripsisset quidem, si sermonis graeci usus et sensus exquisitior interiorque ei inesset. Quod non est. Quare necesse est me hic res omnibus notas tradere. Ac primum quidem articulo addito apta verborum compositio aequitasque tolleretur; si suppletum fuisset ἡ ΤΗΣ τροφῆς ἀναλρεσις, id quod vult Wilamowitzius, erat etiam dicendum ΤΟΥ οἴκου διάλυσις; sed cum οἴκου διάλυσις traditum sit, supplendum est τροφῆς ἀναλρεσις. Similiter paulo post de re eadem: ἣν ἀναιροῦσιν αἰρομένης τροφῆς omisso articulo. Deinde quoniam hic una notio efficitur (Nahrungsabschaffung), articulus omitti potest: cf. edit. meae p. 391, 10 ἡ τροφή λιμοῦ φάρμακον προσάγεται. p. 386, 23. 25. 392, 19. p. 537e ὡς μόνον τοῦτο τῶν ψυχῆς νοσημάτων ἀπόρρητον. 668c φαρμάκων δυνάμει δ' ἰατρικώτατος ἄριστος κριτῆς cet. Satis est exemplorum quae ex solo Plutarcho attuli.

P. 389, 13 in adnotatione scripsi 'fort. εἶτα τὰ ἐντερα (vel τὰ ἔγκατα)'. De quibus observat Reiskium iam coniecisse εἶτα τὰ μὲν ἔγκατα, Meziriacum autem τὰ ἐντερα proposuisse sed ante ἡλὶω collocasse. Quae omnia singillatim me in editione minore enarrare non

potuisse quis est quin videat? Verum tamen professor acutissimus haec admonuisse videtur, ut hac opportunitate usus suam correctionem proponeret quam et omnibus Wytttenbachi locis confirmari et a pronuntiatione commendari contendit; ceterum omnibus in locis memorari *κοιλλαν* non *έντερα*. Supplet igitur: *τὸν νεκρὸν ἀνατεμόντες ἔδειξαν τῷ ἡλίῳ <τὰ περὶ τὴν κοιλλαν>, εἴτ' αὐτὰ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν κατέβαλον* cet. Risum teneatis amici!

Videamus quomodo res se habeat. Ac primum quidem sunt loci in quibus *έντερα* diserte commemorantur velut Sext. Empir. Pyrrh. Hypotyp. III c. 24 p. 299 ed. Fabric. *οἱ μὲν γὰρ — τοὺς ἀποθανόντας γῇ καλύπτουσιν, ἀσεβὲς εἶναι νομίζοντες ἡλίῳ δεικνύειν —* *— Αἰγύπτιοι δὲ τὰ έντερα ἐξελόντες ταριχεύουσιν αὐτούς.* Deinde, quod ridiculum est, *τὰ περὶ τὴν κοιλλαν* bonus professor supplevit nihil suspicatus; quod supplementum aperte ostendit censorem nullum locum recte intellexisse. *Τὰ περὶ τὴν κοιλλαν* ut soli ostendantur, nihil opus esse corpore humano insecando puto; ipse experimentum ad solem faciat quale ut Pittaci cantiumculam modularetur ad molam fecerat (vid. Hermes XXV, 227). Si sagacissimus criticus verborum suorum sententiam nondum assecutus sit, ab aliis quos quidem adire possit *ἵνα μὴ πενθοῖαθ'* *οἱ ἄλλοι*, quid sit *τὰ περὶ τὴν κοιλλαν* exquirat. Me ne plura dicam decoram impedit. Quam risisset bonus Plutarchus!

Sed ad propositum ut revertar, fortasse suppleendum est ita: *τὸν νεκρὸν ἀνατεμ[ONTEΣ καὶ τὰ έντερα ἐξελ]ONTEΣ ἔδειξαν τῷ ἡλίῳ.*

P. 383, 11 *ἐπεὶ τὰς γε προπόσεις αὐτὰς ἔφη πυνθάνομαι λέγειν τοῖς παλαιοῖς ένδεινον* (scr. vid. *ένδειν δαιτῶν*) *ὡς Ὅμηρος ἔφη καὶ μετρητὸν ἐκάστου πινοντος.* Ita libri. Ad locum perite sed falso me *ένδειν δαιτῶν* pro *ένδεινον* coniecisse censet.

Hoc iudicium nunquam protulisset, si locum bene intellexeret. Ἐνδεῖν enim h. l. idem est atque ἐνδεεῖς εἶναι; ἐνδεῖν autem et ἐνδεής verbis plerumque non significatur id quod plene et prorsus sed quod ex parte tantum deest et deficit, atque eiusmodi sententiam locus requirit. Quod autem ad eam attinet recte quidem Hercher scripsit τάς γε προπόσεις ἔφη λιτὰς πυνθάνομαι πίνειν τοὺς παλαιοὺς δαιτρὸν ὡς Ὅμηρος cet., minus recte si lectionum traditarum vestigia atque verborum elegantiam spectes. Argumentum hoc est: 'In propinationibus vino satis multo opus est; cum autem vinum Homericis temporibus certa mensura biberetur, sequitur propinationes exiguas et tenues et raras fuisse'. Sed Wilamowitzius hic quoque, ut solet, male intellexit locum.

Ad p. 369, 23 πάντα πᾶσιν quod adnotavi 'πάντα del. R' in errorem inducere contendit; Reiskium enim, cum dativus opus esset, πᾶσιν pro παντάπασιν requisivisse; πάντα πᾶσιν autem non cognovisse. Sed cum Wytttenbachius ex παντάπασιν effecisset πάντα πᾶσιν, non video cur Reiskius quoque, si paulo attentior fuisset, idem non potuerit invenire. Sed etiam si πᾶσιν scripsit R pro παντάπασιν' adnotassem, hoc ipsum non induceret in errorem? Cui animus pusillus est et invidiae angustiiis continetur, hic talia de nihilo exprobrare solet.

Ad p. 371, 4 adnotavi 'δυσγενέστερος R: δυσγενέστατος' ubi Reiskium ex δυσμενέστατος correxisse δυσμενέστατος observat. Hoc verum est, nam non hic solum sed etiam alibi in adnotatione post emendationem quam lectionem emendator correxerat nisi ubi ei plane sciebam optimam lectionem sub oculis fuisse non collocavi. Cf. ex. gr. adnotationem ad p. 391, 1 'θύωμεν H: θύων ἔτι', cum Hercher ipse 'θύωμεν *: θύεται ἔτι' adnotasset. In loco autem praeposito optima lectio est non δυσμενέστατος sed δυσγενέστατος.

Quae quisquiliae terminantur hic verbis: 'Hier habe ich an der Fortpflanzung eines Druckfehlers genug 365, 24 ὁ μὲν οὖν Νειλόξενος 'Ἀλεξίλακος' εἰπὼν 'ἀπεστράφη τὴν ὄψιν', als ob Neiloxenos die letzten Worte spräche. Eine so starke Abhängigkeit erfordert keinen Commentar.' Sed cui iudicium malevolentia et obtreptatione liberatum sit, de Wilamowitzio dixerit potius 'Eine so starke Leidenschaftlichkeit erfordert keinen Commentar.'

P. 359, 14 cum proponit ἔρμαιον οὖν, contendit scribendum esse οὐ <γὰρ> καταλαβόντας, ἔφη cet. Quod falsum est; nam verba οὐ καταλαβόντας sunt μετ' ἡθους legenda ac voce altiore quam reliqua. Similiter legendus est locus Thucydideus 3, 37, 2 οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς — ἄκοντας ἀρχομένους· οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαρλῆσθε βλαπτόμενοι αὐτοί, ἀκροῶνται ὁμῶν cet. ubi frustra corrigunt οὐ οὐκ ἐξ ὧν aut οὐδ' ἐξ ὧν cf. 3, 9, 2. 6, 36, 2 οὐκ ἀπὸ ταῦτομάτου, ἐκ δὲ ἀνδρῶν οἵπερ ἀεὶ τάδε κινουσι ξύγκεινται.

Paulo post p. 359, 21 supplet εἶπεν, <'Ἀμασις> ἔπεμψεν αὐτῷ κελεύσας cet., observans haec: 'Hier hat nicht der Zufall die Auslassung bewirkt, sondern die falsche Verbindung εἶπεν "Ἀμασις, ἔπεμψε.'

Sed quomodo exciderit "Ἀμασις, eo quod "Ἀμασις cum εἶπεν coniunctum fuerit, non explicatur, nam talia multa in hoc ipso dialogo inveniuntur. Si duritiam omissionis ferre non potes, quae tum propter κελεύσας tum propter oppositum ὁ δ' ἡμέτερος ferri potest, fortasse supplendum est superius αὐτός, quod ut post διέλυσεν superfluum est, ita post ἔπεμψεν et ante αὐτῷ facile excidere potuit. Sed prior ratio mihi quidem probabilior videtur.

Ad p. 360, 19 ἐγὼ δὲ θαυμάσαιμ' ἂν, ἔφη, οὐ τύραννον ἀλλὰ κυβερνήτην γέροντα θεασάμενος recte observat hanc sententiam non nunc (ut ostendit paren-

theticum ἔφη quod haec referentis est) dictam esse sed antea; sensum esse hunc: 'Ich habe nur gesagt, ich wunderte mich über einen greisen Steuermann.'

Quam facile graecae consuetudinis inscitia etiam ubi quid recte observatur in errorem inducere possit, hic locus testimonio esse potest. Quod germanice dicitur recte: 'Ich habe nur gesagt, ich wunderte mich', id non recte redditur verbis graecis his ἐγὼ δὲ θαυμάσαιμ' ἂν ἔφην. Discrimen hoc est: In oratione germanica verba 'ich wunderte mich' suspensa sunt a verbo dicendi; in graecis idem non fit, nam ἔφην est parentheticum et verba θαυμάσαιμ' ἂν minime suspensa sed orationis rectae sunt. Germanice reddideris ita: 'ich würde mich wundern, sagte ich.' Contra Wilamowitzi sententia graece exprimitur hunc in modum: ἐγὼ δὲ θαυμάσαι ἂν ἔφην vel ἐγὼ δ' εἶπον ὅτι θαυμάσαιμ' ἂν aut quidem cum Wyttenbachio ἐγὼ δὲ θαυμάσαι μ' ἂν ἔφην, quae emendatio quamvis probabilis requirit potius θεασάμενον. Quare haec quoque Wilamowitzi coniectura optime ostendit quam parum graece et quam multum germanice doctus sit eius auctor.

P. 361, 12 ἀμελήσας λέγειν τε καὶ ζητεῖν ἃ ἀρμόττει ἐπὶ δεῖπνον βαδίζουσιν verba corrigit ita ἀμελήσας ἀστεῖόν τι ζητεῖν καὶ ἀρμόττον ἐπὶ δεῖπνον βαδίζουσιν. Correctionem esse eam contendit quae et a palaeographia commendetur et a scriptoris usu et a Stoicorum philosophia, denique ab ipsa sententia. Inapte enim coniungi verba λέγειν τε καὶ ζητεῖν nullamque sententiam effici: 'ζητεῖν' heisst eine Frage, ein ζήτημα aufwerfen, wie es gleich Thales that, daneben hat λέγειν keinen Platz'.

Sola mens sana adversatur. Argumentorum festivitati finem ponit p. 130e ἀλλ' αἷσχιον τὸ δεδοικέναι καὶ δυσωπεῖσθαι νῦντας — καὶ πανδοκεῖς καταγελῶντας οὐ τοῦ σφαιρίζοντος καὶ σκιαμαχοῦντος ἀλλὰ τοῦ

λέγοντος, ἂν ἅμα (i. e. ἅμα τῷ λέγειν) διδάσκη (scil. ὁ λέγων) τι καὶ ζητῇ καὶ μανθάνη καὶ ἀναμιμνήσκηται. Dicimus quae scimus ut quae nescimus quaerimus, docemus igitur et discimus; unde διδάσκειν et μανθάνειν saepissime connectuntur. Cf. etiam p. 385 d καὶ ὅσα τοιαῦτα — παρακαλεῖ πρὸς τὸ σκοπεῖν τι καὶ ἀκούειν καὶ διαλέγεσθαι περὶ αὐτῶν. p. 673 a ἐπὶ τὰς αὐτῆς ἡδονὰς τρέπεται (scil. ἡ ψυχῇ) λόγοις εὐωχουμένη καὶ μαθήμασι καὶ ἱστορίαις καὶ τῷ ζητεῖν τι (fort. τι καὶ) ἀκούειν τῶν περιττῶν. Plat. Protag. p. 349 a πῶς οὖν οὐ σὲ χρῆν παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν τούτων σκέψιν καὶ ἐρωτᾶν καὶ ἀνακοινοῦσθαι;

P. 362, 13 τὸ δὲ συμπτώταις ἑαυτὸν ὥς ἔτυχε καταμινύειν corrigat οἷς ἔτυχε. Sed nihil opus; ὥς ἔτυχε h. l. idem est atque οὐδὲν πολυπραγμονήσαντα, ἀνεξέταστος, temere.

P. 362, 20 καὶ εἰ μὴ πρὸς τὸ πίνειν καὶ ἡδοναθεῖν, ἀλλὰ πρὸς φιλίαν καὶ ἀγάπην αἱ ἀλλήλων προτρέπεται proponit ἀλλὰ πρὸς φιλίαν γε (ἀλλὰ γε πρὸς φιλίαν R).

Neutrum probandum conferenti ex. gr. locos hos: Vit. Galb. c. 18 εἰ καὶ μὴ τοσοῦτον, ἀλλ' ὅσον Νέρων ἔδωκεν ἀποδώσοντας. p. 86 c ἀλλ' εἰ μὴδὲν ἄλλο, ταῖς ἔχθραις αἱ φίλαι συμπλέκουσιν ἡμᾶς. p. 422 a ἀλλ' οὐκ ἔμελλον, εἶπεν ὁ Κλεόμβροτος, εἰ μὴδὲν ἄλλο, τῶν περὶ ταῦτα λιπαρῆς εἶναι καὶ πρόθυμος ἀκροατής; p. 706 b καὶ ὁ λογισμὸς ἐλλίπη διαμαχόμενος, ἀλλὰ τῶν παθῶν ἕνια πολλάκις ἐμποδὼν ἔστι (cf. p. 705 f). p. 790 e. p. 1086 c ἔδοξέ μοι καὶ τούτους ἀναλαβεῖν, εἰ καὶ δι' ἄλλο μὴδὲν, ἀλλ' ἐνδελέως ἔνεκα. p. 1095 a μεμαθηκόσιν εἰ μὴδὲν ἄλλο, γράφειν περὶ Ὁμήρου καὶ Εὐριπίδου. Qui omnes fere loci etiam Wilamowitzio praesto essent, si τῇ ἀληθείᾳ προσταλαιπωρῆσαι voluisset.

P. 364, 18 καθάπερ οἱ Αἰγύπτιοι — —, οὕτω περὶ σέ. Ubi οὕτω Wyttenbachi correctio est pro οὕτως ἢ. Contra Reiskius emendaverat οὕτω καὶ aut οὕτως.

Wilamowitzius, ut par erat, praeoptandum putat οὕτω καί. Mihi videtur καί coniunctionis h. l. ratio ea esse, ut si tollatur nihil desideretur. Deinde per palaeographiam ΣΗ non explicatur; sed multo facilius intellegi potest quomodo ἢ irrepserit quam quomodo καί coniunctio in ση conversa sit.

P. 364, 22 εἰ γ' ἐξεῦρες, ὥς καὶ αὐτὰ ἐντιμος γένηται. Ubi correxit αὐτὰ Wilamowitzius. Nimirum ex p. 219e δάνειος ἢ σοφία. Sed velim tamen cur hic dici non possit αὐτὰ quoque explicaverit; id quod eum demonstrare posse nego.

Proxima idem corrigit ita: οὐ <γὰρ> καταλαβόντας τόπον, μετὰ τίνας κατακελμεθα, δεῖ ζητεῖν, μᾶλλον δ' ὅπως εὐάρμοστοι τοῖς συγκατακειμένοις ᾤμεν, ἀρχὴν καὶ λαβὴν φιλίας εὐθὺς ἐν αὐτῷ (αὐτοῖς vlg.) ζητοῦντες, μᾶλλον δ' ἔχοντες, τῷ (τὸ vlg.) μὴ δυσκολάνειν ἀλλ' ἐπαινεῖν ὅτι τοιοῦτοις συγκατεκλίθημεν. Cuius loci partem posteriorem germanice reddidit ita: 'eine Handhabe für ein gutes Einvernehmen soll man suchen, oder vielmehr hat man darin, dass man mit den Nachbarn, wie sie sind, zufrieden ist.'

In quibus τῷ μὴ δυσκολάνειν cet. apposite sequitur ad ἐν αὐτῷ, vel aliis verbis αὐτῷ ad insequentia spectare facit Wilamowitzius. Sed hoc tamen inauditum est; nam αὐτὸς pronomen, nisi recentissimos exceperis, nunquam ad insequentia refertur. In tanta graeci sermonis imperitia aut manum a graecis quidem scriptoribus et poetis abstinere debebat aut minorem arrogantiam prae se ferre, ne aliis occasionem mendorum suorum corrigendorum praeberet, ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἔλκεσιν βρούων.

P. 365, 11 ἐκ τούτου παρελθὼν ὑπηρέτης 'κελεύει σε Περίανδρος' ἔφη 'καὶ Θαλῆν παραλαβόντας τοῦτον ἐπισκέψασθαι τὸ κεκομισμένον ἀρίτως αὐτῷ πότερον ἄλλως γέγονεν ἢ τι σημεῖόν ἐστι καὶ τέρας. Ubi censor acerrimus improbandam censet Reiski emendationem

πααραλαβόντας pro πααραλαβόντα. 'Dass dieser (sc. Niloxenos) zufällig mit Thales und Diokles zusammengetroffen ist — konnte Periandros weder voraussehen noch beabsichtigen; Niloxenos äussert sich auch zur Sache gar nicht. Also hat Reiske die Ueberlieferung mit Unrecht verlassen.'

Mirus homo Wilamowitzius! Quomodo cogitet mirum vero est. Niloxenus regis Aegypti legatus inde ab initio dialogi usque ad finem una cum Diocle et Thalete est: p. 359, 6 dicitur ἐβαδίζομεν (i. e. ἐγώ, ὁ Διοκλῆς καὶ ὁ Θαλῆς) οὖν διὰ τῶν χωρίων καθ' ἡσυχίαν καὶ μεθ' ἡμῶν τρίτος ὁ Ναυκρατίτης Νειλόξενος. Una hi tres se laverunt (p. 362, 24 καὶ λούσασθαι μὲν ὁ Θαλῆς οὐκ ἠθέλησεν, ἀλημιμένοι γὰρ ἦμεν (sc. Diocles, Thales, Niloxenus). Una hi tres cum sint, cum Cleobulina loquuntur (p. 363, 5 sq.). Cum ad andronitidem, ubi cenaculum erat, procederent appropinquarentque, Alexidemus Milesius, Thrasybuli tyranni filius spurius, occurrit iis (i. e. Diocli, Thaleti, Niloxeno) una cum sint, iniuriamque gravem, quam ei Periander intulisset, narrat. Post Alexidemi discessum cum Thales eum certis describebat signis (p. 365, 5 καὶ ὁ Θαλῆς πρὸς ἡμᾶς i. e. Dioclem et Niloxenum), famulus accessit Periandri nuntium de monstro afferens. Cum monstrum visissent, in cenaculum introierunt ubi una sederunt. ποῦ δ' εἶπεν ὁ ἀνὴρ κατακλινόμενος (melius κατακλινόμενος) ἐδυσχέρανεν; ἀποδειχθείσης δὲ τῆς χώρας — κατέκλινεν ἑαυτὸν καὶ ἡμᾶς (i. e. Dioclem et Niloxenum). cf. p. 367, 15. 371, 14 ὁ Νειλόξενος ἡσυχῇ πρὸς ἡμᾶς i. e. Dioclem, unde etiam iuxta Dioclem Niloxenus assédisse videtur.

Quae cum ita sint, Periander, qui cum in andronitide esset, excipiebat hospites, plane sciebat qui introiissent, qui deessent, qui quibuscum essent, velut Amasidis legatus quibuscum ambularet una; ministri

vero saepe introeuntes et exeuntes, ut par erat, dubitandum non est quin hospites accedentes intus nuntiaverint. Id quod prorsus negat Wilamowitzius. Sit ita; ponamus Periandrum nihil cognitum habuisse, quamquam ego putaverim eum pernosse, fortasse etiam illos tres, dum andronitidi appropinquarent, a famulis intus nuntiatos fuisse. Ponamus igitur Dioclem et Thaletem solos a famulo diserte invitatos fuisse ad monstrum visendum. Post eiusmodi invitationem quis credat Niloxenum non in cenaculum proximum, ubi invitatus erat, iturum sed in domum, ubi non erat invitatus? Nam huc eum se contulisse perspicitur verbis 'Ἀλεξίκακε' εἰπὼν ἀπεστράφη τὴν ὕπνιν. Immo igitur contrarium verum est, illos tres una invitatos fuisse. Ceterum ipsa contextus verba eorumque collocatio hanc sententiam requirunt. Si quam vult Wilamowitzius sententia esset, verba erant collocanda hunc in modum 'κελεύει σε παραλαβόντα Θαλῆν' aut quidem 'κελεύει σε παραλαβόντα καὶ Θαλῆν τοῦτον.' Rectissime igitur correxit Reiskius; sed Wilamowitzius ut solet neque locum praepositum neque sententiarum nexum recte perspexit.

P. 366, 1 ἥ που τὸν καθαρόν — κινεῖν διανοῆ; Ubi delet articulum. Sed unde tandem intellegitur lustrationem, quae in huiusmodi causis usurpabatur, Thaleti sapientissimo incognitam fuisse? cf. p. 386, 14.

P. 366, 9 καὶ τοῦ Περιάνδρου πρὸς ταῖς θύραις ἀπαντήσαντος ἡμῶν cet. Reprehendit me quod Hercheri falsam emendationem ταῖς θύραις pro τὰς θύρας receperim; Periandrum enim, ut primum illos in andronitidem intrare vidit, obviam iis ivisse.

Sed hoc minime verum est; nam nequedum hospites introierunt neque Periander, cum eos intrantes videret, ad fores accurrit. Haec omnia Wilamowitzi πλάσματα sunt; contra ipse Plutarchus diserte dixit

hospites postea introiisse, in cap. insequenti: *Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθομεν, ἤδη cet.* Res igitur prorsus aliter se habet quam cogitatione fingit Wilamowitzius. Perian- der cum acerrime, ut par erat, suos hospites exspecta- bat (omnes ceteri in cenaculo erant), apud fores erat: ubi dum erat sciscitabatur de monstro, et hospites ad fores cum pervenissent cum eo colloquebantur. Post- quam autem colloquium de monstro ad finem perductum est, tum tandem hospites intraverunt. Recte igitur correxit Hercherus locum cuius sententiam non satis bene assecutus est Wilamowitzius.

P. 366, 18 καὶ πέρας εἶχε τὸ σημεῖον. Ubi prae- ferendam contendit esse lectionem ἔχει. Sed res non ita se habet. Finis signi dicitur esse discessus, qui signum antecessit Alexidemi: Ὅρῳς γὰρ ἦλκον κακὸν γέγονεν ἡμῖν, Ἀλεξιδήμου συνδαιπνεῖν μὴ θελήσαντος. Finem igitur habuit signum.

P. 366, 27 τῶν Ἀρδαλίων Μουσῶν. Forma proba adiectivi, Wilamowitzio iudice, est Ἀρδάλειος, sed h. l. non Ἀρδάλιοι (quidni Ἀρδάλιαι?) Μοῦσαι sed Ἀρδα- λίδες dictae fuisse ei videntur. Quorum neutrum proba- vit. Musas autem ab aliis appellari Ἀρδαλίδας et Ἀρδαλιώτιδας res nota est; sed quod Plutarchus quo- que Ἀρδαλίδας eas vocaverit neque Ἀρδαλλας, hoc est prorsus incertum; neque minus incertum, formam bo- nam adiectivi esse Ἀρδάλειος non Ἀρδάλιος; id quod ex conspectu utriusque generis adiectivorum a nomi- nibus propriis hominum et deorum, ceteris omissis, derivatorum plane perspicitur.

Adiectiva in -ιος desinentia pleraque omnia sunt haec: Ἀγαθώνιος Ἀγαμεμνόνιος Ἀδώνιος Αἰόλιος Ἀμα- ξόνιος Ἀμφιόνιος Ἀπολλώνιος Ἀργανθώνιος Ἀρδάλιος Ἄριος Αὐσώνιος Δαρδάνιος Διονύσιος Δολιόνιος Δώριος Ἐλευθέριος Ἐλικώνιος Ἐσπέριος Εὐρώπιος Ἐχιόνιος Ζε- φύριος Ἰασόνιος Ἰκάριος Ἰλῖος Ἰνάχιος Ἰόνιος Ἰσμήνιος

Καστόριος Κεκρόπιος Κρόνιος Κυκλώπ(ε)ιος Λαέρτιος
 Μαιάνδριος Μεμνόν(ε)ιος Νόμιος Νότιος Ξάνθιος Ξέ-
 νιος Οιβάλιος Όρκιος Ουράνιος Ούριος Παιόνιος Παι-
 ώνιος Πλουτώνιος Πόντιος Ποσειδάωνιος Ταρτάριος
 Τελαμώνιος Τελχίνιος Τερμέριος Τριτώνιος Τρώιος Τυ-
 φώνιος Ύακινθος Φειδώνιος Φίλιος Φοινίκιος Φρύγιος
 Χαόνιος Χαρώνιος Χθόνιος Ωγύγιος.

Multo plura sunt adiectiva in -ειος exeuntia. Sunt
 autem haec fere: Ἀβάντειος Ἀγαθώνειος Ἀγαμεμνόνειος
 Ἀδμήτειος Ἀδράστειος Ἀδώνειος Αἰάκειος Αἰάντειος
 Αἰσώπειος Ἀλεξάνδρειος Ἀνακρεόντειος Ἀναξαγόρειος
 Ἀντιγόνειος Ἀντισθένηειος Ἀντινόειος Ἀπέλλειος Ἀπολ-
 λοδώρειος Ἀργανθώνειος Ἀρειος Ἀριστάρχειος Ἀριστο-
 ξένειος Ἀριστοτέλειος Ἀριστοφάνειος Ἀριστώνειος Ἀρχιδά-
 μειος Ἀχιλλεῖος Γηρυνόειος Δαμοκρίτειος Δαρδάνειος Δη-
 μοσθένηειος Διαγόρειος Διομήδειος Δρακόντειος Ἐκτόρειος
 Ἐμπεδόκλειος Ἐπικούρειος Ἐπικτήτειος Ἐπιμενίδειος
 Ἐπιχάρμειος Ἐρασιστράτειος Ἐτεόκλειος Εὐδόξειος Εὐ-
 ριπίδειος Εὐρύτειος Ζηνοδότειος Ζηνώνειος Ἡράκλειος
 Ἡροδότειος Ἡσιόδειος Ἡφαίστειος Θεμιστόκλειος Θεο-
 φράστειος Θεάντειος Θουκυδίδειος Θυέστειος Ἴπποδά-
 μειος Ἴπποκράτειος Ἴππολύτειος Ἰσοκράτειος Ἰφικράτειος
 Ἰφίτειος Καλλιμάχειος Καστόρειος Κενταύρειος Κιμώ-
 νειος Κλεισθένηειος Κλεομάχειος Κοιράνειος Κρατήτειος
 Κρατίνειος Κυλώνειος Κύρειος Λεάρχειος Λύγκειος
 Λυκομήδειος Λυκούργειος Μελεάργειος Μενάνδρειος
 Μενίππειος Μιθριδάτειος Μινύειος Νερώνειος Νέσ-
 σειος Νεστόρειος Νικοστράτειος Ξενοφώντειος Ὀδύσ-
 σειος Οἰδιπόδειος Ὀμήρειος Ὀρέστειος Παλαμήδειος Πα-
 τρόκλειος Πελόπειος Περίκλειος Πιττάκειος Πλατώνειος
 Πλουτάρχειος Πολεμώνειος Πολυκλείτειος Πολυκράτειος
 Πριάπειος Προμήθειος Προταγόρειος Πυθαγόρειος Πυ-
 λάδειος Πυρρώνειος Σειρήνιος Σελεύκειος Σιμωνίδειος
 Σισύφειος Σολομώντειος Σολώνειος Σοφόκλειος Σπαρτά-
 κειος Στεντόρειος Στησιχόρειος Σωκράτειος Ταντάλειος

Τελχίνειος Τερμέρειος Τερπάνδρειος Τιμώνειος Τυνδά-
ρειος Ὑπερβόρειος Φερεκράτειος Φιλίππειος Φοινίκειος
Φολβειος Χαρώνειος Χειρώνειος Χιλώνειος.

Ex his omnibus nihil aliud quod certum quodam-
modo sit conicere mihi videor posse quam adiectiva
quae syllabis -ιος terminantur antiquiora esse et magis
poetica et rariora; in -ειος autem exire ea potissimum
quae ex philosophorum scriptorum legum auctorum
ducum artificum nominibus deriventur.

P. 367, 10· ὁ δὲ Χίλων λακωνίσας τῇ φωνῇ 'καὶ
τύνῃ' ἔφη 'βραδὺς καὶ τρέχεις τὸν ἡμίλονον'. Ultima
verba alii aliter correxerunt. Reiskius coniecit καὶ
τρέχεις κατὰ τὸν ἡμίλονον. Wytttenbachius traditam
scripturam his verbis defendit: 'τρέχεις τὸν ἡμίλονον']
curris mulum: eleganter dicitur pro *curris ut mulus*,
imitaris currendo mulum; sic *saltare aliquem*: Horat.
Sat. 1, 5, 63: *Pastorem saltaret uti Cyclopa rogaret*.
Vell. Paterc. 2, 83. Suet. Ner. 54. — Iuven. Sat. XII
128: *Vivat Pacuvius, quaeso, vel Nestora totum*. Ea-
dem est ratio in dictione *agere aliquem*. Graece
quoque dicitur ὀρχεῖσθαι Νιόβην, ἀγωνίζεσθαι similia.
Kaibelius scribendum putavit καὶ τρέχεις τὸν ἡμιόνον,
Wilamowitzius καὶ τρέχεις ὑπὲρ τὸν ἡμίλονον. Inuti-
lium coniecturarum numerum augere sane licet, ve-
rum ἐπέχειν praestat. Sed Wilamowitzi tamen con-
iecturam omnium pessimam esse facile intellegitur.
Nam post pauca p. 156 a Chilon haec dicit: ὀρθῶς,
ἔφη, Αἴσωπος ἡμύνατο, μικρὸν ἔμπροσθεν ἐπι-
στομισθεῖς ὅφ' ἡμῶν, εἴτα νῦν ὀρῶν ἐτέρους τὸν
Μνησιφίλου λόγον ὑφηγοπακότας. Ubi verbis μικρὸν
ἔμπροσθεν ad nostrum locum respicitur qui ipse illu-
stratur; ex his enim Chilonis verbis videtur loci con-
troversi sententia fuisse haec: 'non tuum est, Aesope,
de talibus rebus iudicare; aliis haec curae sint, aliis
hoc negotium mandandum.' Quae sententia omnibus

aliis coniecturis optime convenit, ad solam Wilamowitzi, quippe quae Aesopum a Chilone comprobatum faciat, minime quadrat.

P. 367, 13 ἐκ τούτου παρήλθε μὲν ἡ Μέλισσα καὶ κατεκλιθῆ παρὰ τὸν Περικλῆδρον, ἡ δ' Εὐμητις ἐκάθισε παρὰ τὸ δεῖπνον (ita codex Athous). Ubi Wyttenbachius expectabat potius παρὰ τὸν Κλεόβουλον, Wilamowitzius autem contendit verba παρὰ τὸ δεῖπνον sensu cassa esse: 'Local lässt sich π. τ. δ. nicht verstehen, und Eumetis hat natürlich auch nicht bloss während des δεῖπνον, sondern auch während des συμπόσιον gegessen.' Recte ut vir Germanus quidem parum graece doctus, nam germanice quoque "die Mahlzeit" lässt local sich nicht verstehen'. Verum tamen apud Graecos in vocabulo δεῖπνον non solum temporis sed etiam loci notitiam saepissime inesse, testimonia plurima et poetarum, praecipue comicorum, et scriptorum ostendunt: cf. Etymol. M. 262, 35: δεῖπνον ὁ καιρὸς τῆς τροφῆς καὶ ἡ ἐν τοιῷδε καιρῷ διδομένη τροφή. cf. Dion. fragm. 2 vs. 40 (ed. Kock) παραθῶ τε δεῖπνον ὕσον αὐρας ἀττικῆς. Pherecr. fragm. 184 δεῖπνον παραθεῖναι. Alex. fr. 241 δέξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον. Antiph. fr. 226. 227 τὸ δεῖπνόν ἐστι μᾶζα κεχαρακωμένη ἀχύροις. Exempla omnibus locis prostant ubi plerumque δεῖπνον idem fere valet atque cena, interdum quod nos dicimus τράπεζαν (Tisch). Eodem modo est intellegendus locus Plutarchi p. 503a: ὅθεν αὐτοῖς συμβάλει μήτε παρὰ δεῖπνον συγκλιτῶν μήτε συσκήνων τυγχάνειν προθύμων ubi παρὰ δεῖπνον idem est ac παρὰ δεῖπνον καθημένοις vel κατακλιθεῖσι. Similiter p. 674f: καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον. cf. etiam p. 359, 16. 364, 9. 367, 25. Nos etiam adhuc dicimus: 'καθίζω 'ς τὸ φαγῆ.' Unde etiam apparet quam Wilamowitzi coniecturae πρὸ τῶν ποδῶν ἐκένυς aut παρὰ τὴν κλίνην ineptae sint.

Quod ad Wyttenbachi difficultatem attinet, res

haec est. Duae mulieres aut una introierunt, aut altera statim post alteram, et Melissa quidem iuxta Periandrum accubuit; Eumetis autem mensae assedit (οὐ κατεκλίθη ut Melissa, iuxta quam assedissee Eumetis videtur). Auctoris intererat ut Eumetim non accubuisse sed assedissee omnino diceret; quo tamen in loco accuratius indicare neglexit. Nos tamen res facili negotio intellegimus; quod Eumetis prope ad Melissam sederit, id apparet quodammodo ex pag. 155e: ἡ μὲν Εὐμητις ἐξῆλθε μετὰ τῆς Μελίσσης. Ceterum cf. Athen. p. 17f sq. Xen. Sympos. 1, 8.

P. 367, 19 ante δεδίττεται supplet με quod facile intellegitur, velut ex. gr. p. 683b μορμολύττεσθαι καὶ διαταράττειν ubi similiter facile auditur ὑμᾶς; atque pro πέμματα scribi iussit πέμματα παντοδαπά quo carere possumus. Cf. p. 644b. Sed p. 210c recte dicitur πόματα πολυτελή. Similiter otiosae sunt eius observationes ad p. 374, 15. 375, 25 ad quem locum quae exempla attulit diversi generis sunt. Quod autem dicit p. 372, 8 ὁ ἄρχων glossema esse probabile mihi quoque videtur. Item p. 369, 17 ὁμῶν mihi quoque nunc probatur. Contra p. 370, 14 minus recte defendit. θελήσαντος, quae lectio recte se haberet, si praecessisset ἡθέλησεν, quod non est, nam praecessit ἐθέλησει. Num poterat aut Bias de Amaside aut Amasis de Biante hoc (ἡθέλησε) dicere, antequam modus bibendi cognitus esset?

P. 371, 16 καὶ χαίρουσιν οἱ πολλοὶ λόγους ἀνεπιτηδείους περὶ σοφῶν ἀνδρῶν αὐτοὶ τε πλάττοντες καὶ δεχόμενοι παρ' ἐτέρων ἐτοίμως, οἷα καὶ πρὸς ἡμᾶς εἰς Αἰγυπτὸν ἀπηγγέλη περὶ Χίλωνος, ὥς ἄρα διαλύσαιτο τὴν πρὸς Σόλωνα φιλίαν καὶ ξενίαν, ὅτι τοὺς νόμους ὁ Σόλων ἔφη μὴ (μὴ add. Wyttenbachius) μετακινήτους εἶναι. καὶ ἐγὼ 'γελοῖος' ἔφην 'ὁ λόγος, οὕτω γὰρ δεῖ (ἔδει Duebnerus) πρῶτον ἀποποιεῖσθαι τὸν Λυκοῦργον

αὐτοῖς νόμοις ὅλην μετακινήσαντα τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν.' Defendit Wilamowitzius lectionem ἔφη μετακινήτους, Wytttenbachi emendationem ἔφη μὴ μετακινήτους improbens.

Wytttenbachi emendationem veram esse ostenditur multis rationibus. Ac primum quidem verba praegressa λόγους ἀνεπιτήδελους — πλάττοντες Niloxeni, nisi ponamus Chilonem Spartiatam legum immutabilitatem valde improbare, non explicantur; contra leges mutabiles ab homine Spartiata improbatas fuisse, res esset ad explicandum facillima. Si quis contra dicendo contenderit Niloxenum, cum quae ipse diceret nullo modo comprobaret, eadem ut λόγον ἀνεπιτήδειον significare voluisse, facile redarguitur eo quod sententiam sibi improbatam optativo ὅτι τοὺς νόμους ὁ Σόλων φαίη aut alio modo minus definitivo exprimere debuerit. Deinde non solum de Solone sed etiam de Lycurgo contraria traduntur cf. Vit. Sol. c. 25. Vit. Lyc. c. 29. Aristot. Ἀθην. Πολιτ. c. 11. Traditionem autem argumenta Wilamowitzio usitata¹⁾ nullo modo impugnare possunt.

Accedit quod si lectionem τοὺς νόμους ἔφη μετακινήτους veram esse sumamus, incongruentia et inaequalitas offenderit quae ex eo nascitur quod Solonis leges non cum legibus Lycurgi comparantur sed cum illis quae ante Lycurgum erant leges; verum tamen ante Lycurgum ἀνομία καὶ ἀταξία κατέσχε τὴν Σπάρτην teste ipso Plutarcho in Vit. Lyc. c. 2. Atque hoc ipsum omnes auctores antiqui testantur, cf. Thucyd. 1, 18. Isocr. 12, 177. Herod. 1, 65. Plut. Vit. Lyc. 1. 1.

1) Erfunden ist dies zu einer Zeit, wo Sparta in dem Rufe stand, die ewig unveränderlichen Gesetze des Lykurg zu bewahren und dadurch mächtig zu sein oder gewesen zu sein, während Athen alle Tage neue Experimente mit seiner Verfassung machte. Hermes XXV p. 215.

Wytttenbachi igitur et emendatio se recte habet et interpretatio haec: 'sic enim, si leges non immutabiles essent, abigendus esset Lycurgus cum ipsis legibus, tota commutata Lacedaemoniorum republica.' Porro μετακινήσαντα non ad Λυκοῦργον sed ad subiectum verbi ἀποποιεῖσθαι referendum esse idem recte observavit.

Eodem loco correctio ἔδει ex δεῖ non est Wilamowitzi sed Duebneri. Item p. 376, 2 τοιαῦτα pro τοσαῦτα eiusdem Duebneri est. Similiter qui legitur p. 376, 2 locus εἰ τρόποις χρῶτο τοῖς νόμοις τῆς πατρίδος, eius interpretatio non ei sed Wytttenbachio debetur; est autem haec: 'si legibus patriae ita assuesceret, ut iis pro moribus ipse suis uteretur.' Wilamowitzio debentur quae adulteravit et interpolavit exempla: οἷος ὁ τρόπος τοιοῦτος ὁ λόγος et τόπον οὐ τρόπον ἀλλάττομεν: alterum ex Aeschine p. 65, 1 οὐ γὰρ τὸν τρόπον ἀλλὰ τὸν τόπον μόνον μετέλλαξε. Alterum ex Plut. Mor. p. 801 c 'τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος οὐ λόγος' καὶ γὰρ ὁ τρόπος καὶ ὁ λόγος. His exemplis scilicet ad suum arbitrium usus est; quamquam exempla vel ita interpolata loco stabiliendo minime conveniunt. Quod exemplum solum huc facit multo ante in meo Plutarchi exemplo adnotavi: τῷ τρόπῳ χρῆσθαι νόμῳ. Est ex Monost. vs. 35 ed. Mein. Ἠλίκος ἂν ἦν θόρυβος εἰ ἐγὼ τοιαῦτα ἐποιοῦν.

P. 375, 4 'Bernardakis hat 375, 4 eine von Reiske und Hercher geheilte Stelle wieder verdorben, weil er diesen Gebrauch seines Schriftstellers nicht beachtete ἀλογίαν δὲ καὶ πλάνην: so Hercher, nachdem Reiske zu dem überlieferten πολλήν hatte πλάνην fügen wollen. Die Ueberlieferung ist übrigens an sich absurd, und ihre Vertheidigung greift seltsam fehl.'

Locus de quo agitur est hic τῶν δ' ἄλλων ἡ μὲν περὶ θεῶν καὶ δαιμόνων ἀπόκρισις θράσος ἔχει καὶ κίν-

δυνον, ἀλογίαν δὲ καὶ πολλήν (πλάνην corr. Hercher) ἢ περὶ τῆς τύχης. De hoc loco scripsi in Symbolis p. 56 haec: 'Vulgatam optime se habere duco; plenius dixerit quis: ἀλογίαν δὲ καὶ ταύτην πολλήν, vel καὶ πολλήν γε (sc. ἀλογίαν) vel καὶ ταῦτα πολλήν i. e. et quidem (vel et eam quidem: et eam: eamque) magnam. Hanc tamen particulae καὶ rationem mirum in modum interpretes hic illic non intellexerunt, quamquam occurrit apud Thucydidem, occurrit apud Platonem, ceteros. Omnibus locis vitii aliquid iis subolet. Operae igitur pretium est pauca exempla afferre. In Plat. Apol. p. 18b leguntur haec ἐμοῦ γὰρ πολλοὶ κατήγοροι γεγόνασι πρὸς ὑμᾶς — καὶ οὐδὲν ἀληθὲς λέγοντες i. e. καὶ δὴ κατήγοροι οὐδὲν ἀληθὲς λέγοντες. cf. p. 22 πολλὰ ἀπέχθεται γεγόνασι καὶ οἶαι i. e. καὶ τοιαῦτα ἀπέχθεται οἶαι. p. 28a ἃ δὴ πολλοὺς καὶ ἄλλους καὶ ἀγαθοὺς ἄνδρας ἤρηκεν i. e. καὶ ταῦτα ἀγαθοὺς ἄνδρας. Gorg. p. 455c ὥς ἐγὼ τινὰς σχεδὸν καὶ συκροὺς αἰσθάνομαι. Thucyd. V 97 ἄλλως τε καὶ νησιῶται ναυκρατόρων καὶ ἀσθενέστεροι ἐτέρων ὄντες εἰ μὴ περιγένοισθε i. e. νησιῶται καὶ δὴ νησιῶται ἀσθενέστεροι — — VII 68, 1 ἐχθροὶ καὶ ἐχθιστοὶ i. e. ἐχθροὶ καὶ δὴ ἐχθροὶ ἐχθιστοὶ cf. VII 48, 3 cett.' Quibus addideris Hom. H 232 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οὗ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν | καὶ πολέες. Thuc. III 32 ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον, cf. Kühner Ausführl. Grammat. II § 524. Ut dicitur ἐχθρὸς ἐχθιστος et epitattice ἐχθρὸς καὶ ἐχθιστος, ita ἀλογία πολλή et eadem ἀλογία καὶ πολλή. Qua in re emendare velle idem est atque non intellegere.

Eiusdem rei indicio esse possunt et haec duo: apud Plutarchum, Platonem, alios. saepissime ἀλογία substantivum cum πολλή adiectivo coniunctum occurrit, velut Vit. Thes. c. 34 ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἔχει πολλήν ἀλογίαν. Artax. c. 18 πολλήν ἀλογίαν ἔχοντα τῆς αἰτίας. (nostro quoque loco de αἰτία agitur). Mar. c. 42 καὶ

τὸ πρᾶγμα πολλήν ἀλογίαν εἶχε. cf. p. 758 d Platonica plura sunt quae Astius conguessit. Alterum Wilamowitzi nunc est (me enim hunc usum Plutarchi non observasse) ostendere: ubi haec duo ἀλογία et πλάνη copulata inveniantur; id quod in Plutarcho quidem iure desideraveris. vid. Praefat. p. LVII.

P. 377, 11 οὐ γελοιότερον οὖν εἶπε τὸ μὴ δύνασθαι ταῦτα διαλύειν, οἷόν ἐστιν ὃ μικρὸν ἔμπροσθεν ἡμῖν τοῦ δέλπνου προύβαλεν —; cet. Ubi scribendum censet ταῦτα διαλύειν; οἷόν ὃ μικρὸν cet.

Cum nulla causa mutationis sit (ταῦτα enim verbis proxime insequentibus explicatur) neque sententia correctionibus Wilamowitzi melior fiat, cur eius distinguendi ratio praeferenda sit, quis quaeso praeter eum videt?

Ib. 'καὶ μὴν οὐδεὶς' ἔφη 'σοῦ τοῦτο μᾶλλον οἶδεν οὐδὲ ποιεῖ βέλτιον· εἰ δ' ἄρνη, μάρτυρας ἔχω σικνωνας.' ὃ μὲν οὖν Κλεόδωρος ἐγέλασε· καὶ γὰρ ἐχρῆτο μάλιστα ταῖς σικνωναῖς τῶν καθ' αὐτὸν ἱατρῶν. Ubi scribendum putat Σικνωνας et deinde μάλιστα ταῖς σικναῖς. 'Kaum sollte man glauben, dass an dieser Stelle die Ueberslieferung σικνωναῖς sich behauptet hat, und gar σικνω-νία als Nebenform von σικνύη in den Lexicis geführt wird. Der ganze Witz wird ja damit zerstört.'

Ac primum quidem conferatur Wytttenbachi adnotatio haec: 'Voss. Mez. σικνάς — σικναῖς: quae forma vocabuli consueta in hac notione cucurbitulae medicae. — At σικνωνία forte vitiosum, non nisi hoc loco mihi oblatum et a Stephano positum nullo auctoris nomine.' Ita etiam Noster hanc δάντειον σοφίαν ostentasse videtur omisso auctoris nomine; quae tamen merx nullius pretii est. Nunc videamus singula. Neque quomodo pereat iocus intellego, neque si scribatur Σικνωνας, quomodo constet. Risissetne Cleodorus propter Aesopi dictum 'μάρτυρας ἔχω Σικνωνας', si Σικνωνας γυναικας intellexisset? Minime puto; nam non

agebatur de feminis. Risit, nam audiri potuit et γυναικας et σικύας; rectius igitur σικνωνίας scribemus, σ littera minuta utentes. Qui iocus fieret eadem littera grandi utentibus, significare debuit censor. Ceterum hac in re nomen grandine littera scribatur an minuta parum refert, Cleodoro non legente sed audiente.

Cum vero vox in parte priore cucurbitulam significet, eadem notitia cur in posteriore esse non possit non perspicitur. Quid igitur? Wilamowitzius h. l. Wytttenbachi adnotationem descripsit, nulla ratione addita. Cur enim σικνωνία significare non potest cucurbitulam, quando eo sensu vocem usurpaverunt Hippocrates, Galenus, alii? Cur? Wytttenbachi adnotatio non repetitione sed demonstratione eget. Verum tamen in parte posteriore σικνωνίαις et necessarium erat, ut iocus constaret, et facile ad intellegendum cum propter praegressum σικνωνίας tum propter ipsam locutionem: καὶ γὰρ ἐχρῆτο μάλιστα ταῖς σικνωνίαις τῶν καθ' αὐτὸν ἰατρῶν. Quantum vero vox σικύα difficultatis ad intellegendum praebet, tantum etiam σικνωνία. Sed alia est difficultas; quomodo vocem σικύα, cum proprie cucurbitulam significet, cucurbitulae medicae notionem cepisse putas? Quid rei sit? Mihi quidem videtur huius mutationis ignoratio vocem, cum minime oporteret, reddidisse suspectam. Quod σικύα, alio nomine κολώνθη dicta, hanc significationis diversitatem ceperit, ut notum medicorum instrumentum indicetur, id mea quidem sententia eo explicatur, quod σικύα (i. e. κολώνθη) prima ut videtur pro cucurbitula medica, cui etiam dederit nomen, fuerit. Quae opinio comprobari et confirmari potest eo quoque, quod apud nos etiam nunc pueri ludendi causa cucurbitulas medicas, ut ita dicam, ex cucumeribus (σικύοις) faciunt, maxime in σικνωσιν. Etiam Σικνὼν primitus quidem σικνὼν fuerit, unde nomen quoque σικνωνία (sc. σικύα) facile expli-

cari potest: fortasse etiam σικυωνία, cum in hac notitia inde ab antiquissimis temporibus occurrat, antiquius σικύας nomine est.

P. 376, 16 ἐπεὶ δὲ τὰ παρεσκευασμένα τοῖς ποιηταῖς ἔπη χαλεπὴν καὶ δύσκολον ἔποiei τὴν κρίσιν διὰ τὸ ἐφάμιλλον, ἥ τε δόξα τῶν ἀγωνιστῶν Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου, πολλὴν ἀπορίαν — παρεῖχεν, ἐτρόποντο πρὸς τοιαύτας ἐρωτήσεις καὶ προύβαλε μὲν (προύβαλ' ὁ μὲν B. Muellerus) ὡς φησι Λέσχης — ἀπεκρίνατο δ' Ἡσιόδος. Ubi Wilamowitzius verba Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου ut insiticia delenda putat et deinde supplendum καὶ προύβαλεν ὁ μὲν, ὡς φασί, Λέσχης cet. Non Plutarchum contendit sed lectorem aliquem fecisse Homerum et Hesiodum concertantes: 'Dieses Paar, Lesches und Hesiod, fand Plutarch da vor, wo er seine Notiz im Gastmahl hernahm. Er hat später einen Leser gefunden, der die geläufigere Geschichte von Homers Zweikampf kannte und daher die Glosse Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου einfügte. Diese ganz entbehrlichen Worte muss man tilgen, dann ist Satz und Sinn in Ordnung.'

Hoc loco sane intricatissimo tantum demonstrare posse mihi videor, Wilamowitzi opinionem, verba Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου ut insiticia delenda esse, prorsus falsam esse, ne dignam quidem cuius mentio fiat. Ac primum quidem verba illa διὰ τὸ ἐφάμιλλον maximeque insequentia ἥ τε δόξα τῶν ἀγωνιστῶν nisi in Homerum et Hesiodum non conveniunt, a Lesche autem (quem ipse Wilamowitz paulo post p. 217 obscurum rhapsodum appellavit) Hesiodoque prorsus aliena sunt. Deinde ipse Plutarchus p. 675a diserte dixit: ἐνίοις μὲν οὖν ἐπίδοξος ἥμην ἔωλα παραθήσειν πράγματα, τὰς Οἰολύνκου τοῦ Θετταλοῦ ταρὰς καὶ τὰς Ἀμφιδάμαντος τοῦ Χαλκιδέως, ἐν αἷς Ὀμηρον καὶ Ἡσιόδον ἱστοροῦσιν ἔπεισι διαγωνίσασθαι. Cf. etiam Fragm. XXXVI. Quae cum ita sint, rectissime mihi quidem videntur

se habere verba Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου itaque fecisse Plutarchus h. l. Periandrum loquentem et se ipsum in Symposiacis. Neque de hoc agitur an Plutarchus hanc fictam falsamque traditionem probaverit; immo contrariam probasse videtur ex loco Symposiacorum et Fragm. XXXVI, fortasse propter difficultates ex temporum ratione ortas. Sed in loco de quo quaeritur maximam difficultatem praebent non verba temere a Wilamowitzio deleta sed quae paulo post leguntur ὡς φησι Αἰσχύης, de quibus in praesentia equidem ἐπέχω.

P. 379, 17 εἰκότως οὖν σοι γέλωτα παρέσχε Σόλων, ὅτι τοῦ Κροίσου τὴν οἰκίαν — θεασάμενος εὐθὺς ἀπεφώνηατο τὸν κεκτημένον εὐδαιμόνως οἰκεῖν. Pro ὅτι scribi iussit ὅτε.

Sed non multum interest hic ut sciamus quando Solon risum Aesopo moverit; hoc enim et facile intellegitur et participio θεασάμενος (= ὅτε ἐθεάσατο) indicatur, sed cur moverit. Quam autem elegans fuerit oratio haec ὅτε τὴν οἰκίαν θεασάμενος (= ὅτε ἐθεάσατο) — ἀπεφώνηατο, solus Wilamowitzius non sentit. Orationis nexus et contextus requirit potius sententiam hanc: 'cum lignea et figlina claustra pro domo habeas, Solon tua quidem sententia ut primum Croesi domum sumptuose ornatam viderat, pronuntiare debuit dominum eius beate et feliciter habitare; id quod Solon non fecit, cum bona in ipso domino sita potius quam quae iuxta ipsum erant spectare cuperet.' Quod autem Wilam. subiungit huius rei testem fuisse Ephorum nos doceri ex Vit. Sol. c. 28, huius testimonii nec vola nec vestigium, quod aiunt, in hoc capite exstat.

P. 379, 26 quod inde ab antiquissimis temporibus comma post ἡγούμενος erat, et grammaticam et sententiam turbans (Ζεῦ ἀλεξίκακε!), rectissime delevit. Similis sententia paulo ante exponitur.

P. 380, 5 τοῦτον οὖν ἄριστον ὁ Σόλων εἶπεν αὐτῷ

δοκεῖν οἶκον: ita Stobaeus Flor. 85, 14. οὕτως ὁ Σόλων ἄριστον αὐτῷ δοκεῖν οἶκον Plutarchi codices. Ubi contendit lectionis varietatem, quam Stobaeus tradidit, non esse praeferendam; nam si eam praeoptemus, non facile explicari lectionis discrepantiam; atque corrigendum putat locum ita: ἔφησεν οὖν ὁ Σόλων ἄριστον αὐτῷ δοκεῖν οἶκον.

Res aliter se habet. Meo et aliorum iudicio vera lectio est quam Stobaeus servavit, non hic solum sed etiam alibi. Quam lectionem equidem hunc in modum explicandam opinor. Librarius quidam cum insequentium sententiarum initia videret: ὁ δὲ Βίας —, ὁ δὲ Θαλῆς —, ὁ δὲ Κλεόβουλος — cet., scripsit in margine ex regione Solonis sententiae verba haec: οὕτως ὁ Σόλων, quae postea in textum illata turbas dederunt atque, ut par erat, verba τοῦτον οὖν καὶ ὁ Σόλων, quae una cum insitiis esse non poterant, fugaverunt. Si tamen verba controversa οὕτως ὁ Σόλων sub finem recepta fuissent, non dubito quin nullam suspicionem moverent. Ceterum quae de ἔφη et ἔφησς dicit exemplis confirmanda erant, sed non confirmavit.

P. 381, 1 καὶ ὁ Αἰσωπος ἄλλ' οὐ δεῖ (ita Madvigius pro ἄλλ' οὐδὲ) τοῦτ' ἔφη τὸ ποτήριον δημοτικὸν εἶναι. Ubi contendit scribendum esse ἄλλ' οὐ δοκεῖ.

Neque emendationem proposuisset neque scrupulos haberet, si recte intellexisset locum ubi verba ἄλλ' οὐ δεῖ idem valent atque ἄλλ' οὐκ ἔοικε; id quod emendationis receptae auctor diserte observavit: 'de logica necessitate et probabilitate, ut non raro apud Latinos oportet.' Ecce eandem graecae consuetudinis imperitiam.

P. 381, 14 ὅστε πέρυσι παρὰ λίβυτ' ἀδελφῷ μεθυσθεῖς ἄθλον αἰτεῖν καὶ στέφανον. Ubi Madvigi coniectura παρὰ Διβοντάδη Δελφῷ improbata nomen a Wyttenbachio propositum Αἰβυς respuit, ipse nomen inauditum Αἰβος commendans.

Verum tamen rectissime scribi potuit *Αλβυ τῷ Δελφῷ* ac litterarum vestigiis proxime. Ceterum nomen *Αλβυς* ut nomen proprium etiam apud alios occurrit. cf. *Θεσσαλός*, *Ἴων*, *Ἱμεραῖος*, *Ἡλείος*, *Λακεδαιμόνιος*, *Λοκρός*, *Αλβυς* (etiam Lysandri frater), *Παργάσιος*, *Σάμιος*, *Φαλαξ*, *Φολνιξ* cet. vid. Pape (Benseler) p. XVIg. Ecce eandem graeci sermonis inscitiam.

P. 382, 7 *κανόνων διάθεσιν καὶ ἀνέγερσιν ἀγνύθων*. Pro *ἀνέγερσιν* scribi iussit *ἄνερσιν* quod inauditum est. Melius *ἐνερσιν* Herwerden. Sed quoniam *ἀγνύθες* non *ἐνελεγονται* magis quam *ἀναρτῶνται*, praefendum videtur *ἀνάρτησιν*.

P. 384, 15 *ὥσπερ ὁ Αἰσώπειος κύνων*, *ὃν οὐτοσί φησι* cet. Ubi corrigendum putat *ὥσπερ ὁ κύνων ὃν [Αἰσώπος] οὐτοσί φησι* cet. Mihi verba *ὁ Αἰσώπειος κύνων* necessaria videntur, cum opponi debeant alii fabulae quam Cleobuli filia fratri, ut supra dicitur, narraverat. Ceterum h.l. Cleobulus et Chersias inter se colloquuntur.

P. 384, 21 *ἧ γὰρ οὐχ ὀρθῶς, εἶπεν, ὧ Χερσία, καὶ τοὺς μικροὺς νῦν μὲν εἰς μικρὰ κομιδῇ συστέλλοντας ἑαυτούς* —, *νῦν δέ, εἰ μὴ τὰ πάντων ἔχουσιν ἰδιωτῶν ἅμα καὶ βασιλέων, ὅπ' ἐνδείας ἀπολεῖσθαι νομίζοντας*; Ubi me vituperat quod *μικροὺς* adiectivum quasi sine controversia genuinum sit tractaverim, cum sine controversia falsum sit. Ipse autem pro *φάλους*, quod Hercher scripserat, emendavit *πολλούς*.

Ad vituperationem respondeo me nihil adnotasse quia probabile nihil quod adnotarem habebam, sicut paulo post ad p. 387, 25 locum qui sine controversia laborat nihil observavi. Loci sententia evidenter requirit *μωροὺς* quos supra vocavit *φάλους* et *ἀνοήτους*. Sed eidem sententiae satis faciunt haec quoque *ἄλογος ἀλόγιστος ἀμαθής ἀπαίδευτος ἄκριτος ἀσύνετος μάταιος προπετής σκαιός* cett. Ex quibus omnibus unum verum est, sed quid sit incertum; contra facile intellegitur.

gitur πολλούς minime verum esse; nam neque πολλούς ut stultos omnino designare quisquam potest, neque h. l. de πολλοῖς agitur qui ὀλίγοις opponantur; neque φανόλους improbandum esse, quippe quod ad Chersiam quoque referatur, recte contendit; hoc enim falsum est.

P. 385, 4 scribi iussit ita: <οὐ> καὶ σὺ καθάπερ νόμῳ τῷ λόγῳ τρέφων καὶ διαιτῶν καὶ φαρμακεύων τοὺς κάμνοντας οὐκ ἴσον ἐκάστω, τὸ δὲ προσῆκον ἀπονέμεις ἅπασιν; cum hac observatione: 'ohne den Zusatz fehlt dem Satze die Bezeichnung als Begründung des Vorigen und wird καὶ wider den Sinn copulativ. Vor νόμῳ hat Hercher den Artikel beseitigt. Bernardakis macht τῷ daraus; er weiss also nicht, dass der νόμος nur einer ist wie der λόγος: hier, wie sehr häufig, herrscht stoische Terminologie.'

Ac primum quidem quae regula doceat interrogationem, quae οὐ particula enuntietur, causam indicare non dicitur. Interrogatio ita enuntiata idem valet ac si οὐ particula omissa sit et signum interrogationis deletum; cf. Bäumlein Untersuch. üb. griech. Partik. p. 280sq. Vel aliis verbis censor acutissimus nihil profecit emendando. Quorsum igitur emendatio? Sed quod ei superest difficultatis in καὶ coniunctione, id eximam dicendo h. l. καὶ idem valere atque οὕτω καὶ.

Deinde de mea emendatione non dubito quin si quae statim sequuntur verba: καὶ τὸν ἐταῖρον ὁμῶν — νόμος τις ἀπέχεσθαι τῶν ἄλλων σιτέων κελεύει legat, confiteatur se festinanter et parum accurate indicasse. Stoicae igitur sapientiae ostentatio non est suo loco.

P. 385, 25 ἐκείνος γάρ ἐστιν ὁ πρῶτος Ἐπιμενίδῃ σπέρματα τῆς τροφῆς ταύτης παρασχὼν καὶ ὁ ζητεῖν (ita scripsi pro καὶ ζητεῖν ὁ) διδάξας ἴσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ'. Ad locum haec est observatio: 'Dass der Artikel entfernt werden muss, hat Bernardakis gesehen und ihn hinter καὶ gestellt; aber

der Sinn ist doch, dass Hesiod durch den Hinweis auf Malve und Asphodill den Epimenides auf die Bereitung seines ἄλμον gebracht hat: die beiden Participien können also nicht verknüpft werden.'

Sed dicatur mihi, quaeso, quid sit magni discriminis inter 'praebuit docuitque' et inter 'praebuit dum docuit' hac in sententia. Cf. Homer. *A* 314 οἱ δ' ἀπελνυμάλνοντο καὶ εἰς ἔλα λύματ' ἔβαλλον.

P. 386, 2 οἶε — τὸν Ἡσίοδον ἐννοῆσαι τι τοιοῦτον, οὐκ ἐπαινέτην ὄντα φειδοῦς ἀεὶ καὶ πρὸς τὰ λιτότατα τῶν ὄψων ὡς ἡδίστα παρακαλεῖν ἡμᾶς; Ubi scribi iussit οὐκ, ἐπαινέτην ὄντα φειδοῦς ἀεὶ, καὶ <νῦν> πρὸς τὰ λιτότατα cet.

Qua emendatione nihil sanatur; νῦν quod inseruit cur exoiderit non explicatur, et carere possumus. Mea quidem sententia καὶ collocandum est non post ἀεὶ, sed ante οὐκ (κοῦκ); cum praegressis enim iungi oportet. Nulla alia mutatione opus est.

P. 386, 6 τὰ δ' ἄλμα ταῦτα καὶ ἄδυσα φάρμακα μᾶλλον ἢ σιτία πυνθάνομαι καὶ μέλι καὶ τυρόν τινα βαρβαρικὸν δέχεσθαι καὶ σπέρματα πάμπόλλα τῶν οὐκ εὐπορίστων. πῶς οὖν οὐκ ἂν τῷ Ἡσιόδῳ τὸ πηδάλιον μὲν (μὲν add. Hercher ex Hesiodo, male secundum Wil.) ὑπὲρ καπνοῦ κείμενον

ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν

εἰ τοσαύτης δεήσει παρασκευῆς;

Multa de hoc loco dicit a proposito aliena. Unum recte observavit, quamquam id quoque non sine arrogantia (das seit Alters hinter πυνθάνομαι Z. 7 bewahrte Komma jede Construction zerstört), comma post πυνθάνομαι delendum esse; quod comma nullam cuiquam difficultatem dedisse testimonio sunt loci versiones omnes. Omnia reliqua otiosa sunt. 'Editor,' inquit, 'scribere debuit ἔργα βοῶν τ'.' Verum tamen quando

omnes codices cum Hesiodo ἔργα βοῶν δ' praebent, cur δ' cum τ' commutare debemus et fingere librarium quod antiquitus fuisset τ', correxisse δ' ex Hesiodo? Cur haec omnia? Si hoc ita esset, cur idem librarius non inseruit μὲν coniunctionem post πηδάλιον ex eodem Hesiodo? Sed cur condemnatur δὲ coniunctio? an in oratione pedestri (μὲν) δὲ coniunctiones non sunt in usu? At ponamus Plutarchum, ut qui prosa oratione scripsisset, τς coniunctione usum fuisse. Vel hoc posito scribere debuit ἔργα τς βοῶν; ita enim sunt verba in prosa quidem oratione collocanda.

Sed etiam quae de emendationibus et de lectionibus dicit turbatissima sunt. ἄν pro ἐν non coniecisse Pflugkium ut Hercher contendit; ἄν supplevisse Meziriacum, ἐν eliminasse Wytttenbachium.' Sed res tamen ita se habet: πῶς οὖν οὐκ ἄν ἐν τῷ Ἑσιόδῳ corr. Meziriacus, πῶς οὖν ἄν τῷ Ἑσιόδῳ Wytt., πῶς οὖν οὐκ ἄν τῷ Ἑσιόδῳ Pflugkius. Cuiusnam correctio est in textu? Similis confusio in proximis.

P. 387, 12 optimi codices dant ἡ τὸ μέγιστον οὐ δοκεῖ τὸ μηδ' ἔλως τροφῆς δεῖσθαι; Ubi ego post δοκεῖ addidi σοι, quod facile excidere potuit. Quae collocatio mea est, nam ceteri omnes suam quisque sedem elegit, nemo eandem quam ego. Scripsi igitur in Annotatione: 'σοι addidi'. Lege nunc quae scripsit Wilamowitzius: 'Aus den älteren Ausgaben erfährt man die handschriftlichen Lesarten ἡ εἰ (oder ἡ) τὸ μ. εὖ (oder οὐ) δοκεῖ, und Wytttenbach schreibt εἴγε τὸ μέγιστον σοι δοκεῖ, d. h. er nimmt in Wahrheit Hercher und Bernardakis ihre Conjecturen vorweg.'

P. 387, 25 δεινὸν μὲν οὖν, ὃ ἐταῖρε, καὶ τὸ γεωργίας αὐτῇ· διολλυμένη γὰρ αὐτῆς ἀπολείπει — — ἀλέας ἀνθρώπων ἐχόντων. Vel parum graece doctus perspiciet vitia quibus Wilamowitzi manus locum maculavit emendans hunc in modum: δεινὸν μὲν οὖν, ὃ ἐταῖρε,

καὶ τὸ γεωργίας <ἄμ> αὐτῇ διολλυμένη<ς> [γὰρ] αὖθις ἀπολείπει<ν> γῆν ἡμῖν ἄμορφον καὶ ἀκάθαρτον, ὕλης ἀκάρπου — ἀνάπλεον. Συναπόλλυσι — — καὶ ὕλην. Καὶ τὸ μηδὲν εἰσι, ταύτης ἐκποδὼν γενομένης [καταλύονται], καὶ τιμαὶ θεῶν — <τῶν> ἀνθρώπων ἐχόντων. Ἀπολείπειν verbi subiectum quod deest esse γεωργίαν ostendit etiam proximum συναπόλλυσι (sc. ἡ γεωργία). H. l. tamen cum in eadem propositione antecedit γεωργίας, et hoc subiectum excluditur. Si vero quis subiectum esse contenderit γῆν, adversatur ἀπολείπειν, cuius loco scribendum erat ἀπολείπεσθαι. Mitto quod orationis membra parum apte et commode inter se respondent. Nam ut alia omittam, συναπόλλυσι nihil aliud significat quam ἀπόλλυσι μὲν καὶ ἄλλα (iam dicta), ἀπόλλυσι δὲ καὶ ταῦτα, aut σὺν τοῖς ἄλλοις ἔποιεῖ ἡ γεωργία ἀπόλλυσι. Locum varie tentaverunt; lenissima me indice medicina est haec: δεινὸν μὲν οὖν, ὃ ἐταῖρε, καὶ τὸ γεωργίας ἂν εἴη. διολλυμένη γὰρ αὖθις κέ. Cetera optime se habent.

Quod autem paulo post scribi iussit τῶν ἀνθρώπων pro ἀνθρώπων, non iussisset, si paulo maior graeci sermonis peritia ei inesset. cf. Kühner Ausführliche Gram. II p. 521 c. Ast Lexicon Platonicum I p. 177: 'ἄνθρωπος tam cum articulo quam sine articulo homines universe indicat. Prot. 321 τὴν σοφίαν — ἄνθρωπος ταύτη ἔσχε. Pol. X 603 c ἐν ἅπασιν τοῖς ὁμοιογενεῶς ἄνθρωπος διάκειται.' Sequuntur multa alia exempla quae totam pag. 178 implent. Cf. quod paulo post legitur οὐδένα κέλευθον ἀνθρώπων. p. 93 b μηδεμίαν εἰδὼς ἀρετὴν ἄνθρωπος πολλὰς ὀνόμαζεν. Thucyd. 3, 39, 3 πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ἄνθρωπος τὸ μὲν θεραπεύον ὑπερφρονεῖν τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν. Alia exempla apud omnes inveniuntur.

P. 388, 18 ταύτην (sc. τὴν ἐκ τοῦ τρέφεσθαι ἡδονήν) γὰρ ἐν μέσῳ θέμενοι κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις δαίπνων

καὶ τραπέξης, ἀφροδισίων δὲ νύκτα καὶ πολὺ προβάλλονται σκοτός, ἡγούμενοι ταύτης τὸ κοινωνεῖν ἀναλσχυντον εἶναι καὶ θηριῶδες. Pro ταύτης τὸ emendavit τὸ τούτων Reiskius. τούτων τὸ Wilamowitzius cum hac observatione: 'Reiske hat sich offenbar nur verschrieben, denn τούτων τὸ ist nicht nur leichter, sondern auch besser.' Fortasse hoc ita factum est.¹⁾

Quae non uno nomine vitiosa sunt. Ac primum quidem ipse semper miror quomodo factum sit, ut quod antiquitus τούτων legeretur in ταύτης mutatum esset. Quare adducor ut existimem antiquitus aut scriptum fuisse ταύτης τῆς ἡδονῆς τὸ aut quidem quod etiam nunc servatum est ταύτης τὸ, hic enim de voluptate agitur. Huc ducit cum praegressum ταύτην (sc. τὴν ἡδονήν) tum insequens ἐκείνης (sc. τῆς ἡδονῆς).

P. 389, 8 τοῦτο δ' αὐτὸν ἦν αὐτοῦ μὴ δεῖσθαι· σὺν σώματι γὰρ ἡμῶν ἕκαστος.' 'ἡμεῖς μὲν οὖν' ἔφην ἐγὼ 'ταύτας τῇ γαστρὶ συμβολὰς εἰσφέρομεν· εἰ δὲ Σόλων ἢ τις ἄλλος τι κατηγορεῖ, ἀκουσόμεθα.' Observatio est haec: 'Hercher (und so der Nachdruck) hat das Eintreten einer neuen Person bezeichnet, weil ἔφην ἐγὼ eingeschoben ist.'

Sed sive nova persona inducitur sive non, ἔφην

1) Quamquam, ut aperte dicam quod sentio, non credo, nam verborum collocatio paulo insolentior est. Neque magis credibile est, quod p. 208 adnot. 1 contendit: 'auch 372, 15 hatte Reiske an ἀφιστάναι gedacht, was Wyttenbach herstellte, und sich nur verschrieben, denn ἀφιστάναι will Niemand schreiben, der griechisch kann.' Reiskius alibi quoque velut in 'Indicibus operum Demosthenis (Londini MDCCCXXIII)' καθιστάναι verbum in ordinem recepit. Ceterum talia vitia non sunt ea, quorum qui convincitur dici possit graece nescire. Καθιστάναι enim et similia praeteritis posterioris sunt, graeca illa quidem. Alia sunt vitia, quae qui committit parum graece doctus esse dicendus sit.

ἐγὼ in hac constructione semper est parentheticum. Etiam in eiusdem personae oratione ἔφην ἐγὼ et similia iterantur; id quod ex genere sermonis usitato repetendum est. In cuius generis imitatione multus est Plato, Plutarchus, alii. cf. p. 664c. d. 665d. 668d. 675b. 708c. 721d passim. Neque sane operae pretium erat tam multa verba facere quid ut probaret? Verba ἐκεῖνο δ' οὐ λέγεις ἀκουσόμεθα eiusdem personae, Dioclis, esse. Nam ubicumque huius dialogi Diocles loquitur primae personae pronomine utitur. cf. p. 367, 14 ἐμὲ προσαγορεύσας. ib. 24 ἐμοὶ δὲ — ἐπὶ πρὸς ἐμᾶντόν. p. 371, 15 πρὸς ἐμὲ. ib. 22 καὶ ἐγὼ. p. 366, 3 τί δ' εἶπον. ib. 11 ἀφείς ὁ Θαλῆς με. ib. 15 ἔδοξε μὲν οὖν μοι. Quae cum ita sint, iure meritoque quaeri potest quid sit quod emendetur. Duo signa, quae vocantur isagogica, quibus ἔφην ἐγὼ tamquam saeptum est, delenda esse, ut ἔφην ἐγὼ non sit parentheticum; putat enim, iis signis deletis, ἔφην ἐγὼ non esse amplius parentheticum sed ex eo suspensa esse verba ἡμεῖς μὲν οὖν ταύτας — εἰσφέρομεν. Id quod minime sane convenit in hominem vel parum graece doctum. Quid igitur est? Duo isagogica abundant, non ea sane quae censor indicavit, sed quae post ἑκαστος et ante ἡμεῖς sunt.

Si quis tantam ignorantiam improbabilem esse putat, videat quae ad p. 360, 19 adnotavi. Τὸ ἐπανόρθωμά σοι μεῖζον ἀμάρτημα ἔχει ἢ ὃ ἐπανορθοῖς.

P. 389, 19 ζῶν γὰρ οὐδεὶς (οὐδεὶς add. Reiskius) ἀπ' οὐδενὸς τρέφεται ζῶντος, ἀλλὰ θανατοῦντες τὰ ἔμψυχα καὶ τὰ θνύμενα — μετέχοντα τοῦ ζῆν ἀπολλύντες ἀδικοῦμεν. Observat haec: 'Ich hoffe, Plutarch hat diese Behauptung nicht gewagt, die das Kind an der Brust der Mutter widerlegt. Mit anderen Worten: ζῶν darf nicht Masculinum sein, damit nicht auch οὐδενός es werde, sondern <τὸ> ζῶν ist zu schreiben.'

Leben und Sterben ist ja hier vom Stoffwechsel gesagt.'

Nihil ut solet intellexit. Nihil rei est cum infante mammam matris sugente, sed de hominibus agitur, qui nullo iure animalia interficiunt et edunt, nemo tamen iis viventibus vescitur. Wilamowitzi emendationem animalia carnivora omnia redarguunt. Sed ut etiam ipsi Wilamowitzio quam pueriliter cogitet et quam parum textum intellexerit persuadeatur, delegandus est ad duas de esu carniū orationes, ut alia de re eadem eiusdem scripta omittam. Plutarchum enim emendare ille quidem desiderat, verum tamen ut videtur aut parum eum legit (quamquam alios de re eadem reprehendere solet) aut lectum parum intellexit. Praecipue legat et intellegat quae Plutarchus dicit p. 995a: εἰ δὲ λέγεις πεφυκέναι σεαυτὸν ἐπὶ τοιαύτην ἐδωδὴν, ὃ βούλει φαγεῖν, πρῶτον αὐτὸς ἀπόκτεινον, ἀλλ' αὐτὸς διὰ σεαυτοῦ, μὴ χρησάμενος κοπίδι μηδὲ τυμπάνῳ τινὶ μηδὲ πελέκει· ἀλλ' ὥς λύκοι καὶ λέοντες αὐτοὶ ὅσα ἐσθίουσι φονεύουσιν, ἄνελε δῆγματι βοῦν ἢ στόματι σὺν ἢ ἄρνα ἢ λαγῶν διάρρηξον, καὶ φάγε προσπεσὼν ἔτι ζῶντος. εἰ δ' ἀναμένεις νεκρὸν γενέσθαι τὸ αἰσθόμενον (malim αἰσθανόμενον), καὶ δυσωπεῖ σε παροῦσα ψυχὴ ἀπολαύειν τῆς σαρκός, τί παρὰ φύσιν ἐσθίεις τὸ ἔμψυχον; ἀλλ' οὐδ' ἔμψυχον ἂν τις φάγοι καὶ νεκρὸν οἷόν ἐστιν, ἀλλ' ἔψουσιν, ὅπτῳσι, μεταβάλλουσι διὰ πυρὸς καὶ φαρμάκων, ἀλλοιοῦντες καὶ τρέποντες καὶ σβεννύοντες ἡδύσμασι μυρλοῖς τὸν φόνον, ἔν' ἡ γεῦσις ἐξαπατηθεῖσα προσδέξῃται τάλλοτριον (τὸ ἀλλότριον libri).

Alterum vitium Wilamowitzi in eo est quod vitam graece dici putavit τὸ ζῶν, quod non est; vita graece dicitur τὸ ζῆν vel ἡ ζωή ut alia omittam.

Hoc loco si quid mutandum est, scriptum velim ἡμῶν pro ζῶν.

In iis quae continuo sequuntur ἀπόλλυται γὰρ ἐξ

οὗ πέφυκε τὸ μεταβάλλον εἰς ἄλλο καὶ πᾶσαν φθείρεται φθορὰν, ὅπως ἂν θατέρου τροφή γένοιτο parum prudens correxit scilicet ὅπως ἂν — γένηται. 'Der Optativ mit ἂν nach ὅπως kann doch unmöglich geduldet werden.' Nollem factum; loci enim Plutarchi neque ad Euripidis neque ad Aeschyli sermonem exigendi sunt. Si modorum usum apud Plutarchum novisset, omni emendatione abstinuisset; probabile enim videtur Plutarchum scripsisse ut scripsit. Temeritatem censoris luculenter ostendent exempla haec: Vit. Lyc. c. 15 καὶ τὸ λοιπὸν οὕτως ἔπραττε, τοῖς μὲν ἡλικιώταις συνδιημερεύων καὶ συναναπαυόμενος, πρὸς δὲ τὴν νύμφην κρύφα μετ' εὐλαβείας φοιτῶν — — ὅπως ἂν ἐν καιρῷ καὶ λανθάνοντες ἀλλήλοις συμπορεύοντο. Vit. Aem. c. 32 τῇ δ' ὕστεραία τὰ κάλλιστα — τῶν — ὅπλων ἐπέμπετο — αὐτὰ τε μαρμαίροντα χαλκῷ νεοσμήκτῳ καὶ σιδήρῳ τὴν τε θένειν ἐκ τέχνης καὶ συναρμογῆς ὥς ἂν μάλιστα συμπεφορημένοις — εἰκοι πεποιημένα. Vit. Cim. c. 12 ἐκείνος δὲ τότε καὶ πλατυτέρας ἐποίησεν αὐτὰς καὶ διάβασιν τοῖς καταστρώμασιν ἔδωκεν, ὥς ἂν ὑπὸ πολλῶν ὀπλιτῶν μαχιμώτεραι προσφέρωντο τοῖς πολεμίοις. cf. Vit. Popl. c. 20 κόπτουσι — τὰς — θύρας ἔσωθεν οἱ προϊέναι μέλλοντες, ὅπως (malim ὅπως ἂν) αἰσθησις ἔξω γένοιτο τοῖς παρερχομένοις. cf. Moral. p. 546 b. Thucyd. 7, 65, 2 τὰς γὰρ πύρας — κατεβύρσωσαν, ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἢ χεῖρ ἐπιβαλλομένη. Sane haec exempla minime novit. Cur igitur is emendandi pruritus?

P. 391, 1 τροφή soll nöthig sein: ὅπως τράπεζαι καὶ κρατῆρες ὧσι καὶ Δήμητρι καὶ Κόρη θύωμεν. So Hercher, der καὶ vor Δήμητρι aus αἶ gemacht hat (er musste Wyttenbach nennen) und θύωμεν nach seiner Angabe aus θύεται ἔτι, wie die Vulgata war. Bernardakis giebt als handschriftliche Lesart θύων ἔτι an. θύονται (leg. θύονται ἔτι) wird aus dem Petavianus

bezeugt' et deinde 'θύονται ist sicher Correctur, ξτι scheint Dittographie', tandemque corrigit ΘΥΕΛΑΙ, 'was den Satz abrundet', ex ΘΥΕΤΑΙ.

Haec quoque δάνειος σοφία Wilamowitzi; nam simillima ut aiunt ovum esse ovo est ratiocinatio Sofi Chr. Larseni, qui 'Studia critica in Plutarchi Moralia' scripsit Hauniae a. 1889. Sed animadvertas velim etiam animum ab omni studio et ira alienum: 'Scire velim, inquit Larsen, unde sumpserit Bernardakis illud θύων ξτι quod ut librorum scripturam in annotatione critica posuit. Si re vera auctoritate fide digna haec scriptura nititur, non dubito quin recte idem vir doctus, Hercherum secutus, scripserit καὶ Δήμητρι — θύωμεν. Si minus, credo multo veri similis esse Plutarchum scripsisse καὶ Δήμητρι — θυοίαι. Vocabula ΘΥΕΛΑΙ et ΘΥΕΤΑΙ in codicibus literis uncialibus scriptis valde similiter exarabantur; ξτι dittographia natum est ex initio vocis sequentis (ἐτερος).'

Illud θύων ξτι sumptum est ex optimo codice Athoo. θύονται ξτι praeter Petav. dant etiam alii codd.

P. 393, 12 οὐκοῦν, ξφη, λεπτέον εἰς ἅπαντας, ὃ Γόργε, μᾶλλον δ' ἀκτέον ἐπὶ (ᾠστέον Hauptius) τοὺς νέους τούτους διθυράμβους ὑπερφθεγγόμενον ὃν ἤκεις λόγον ἡμῖν κομίζων. Reprehendit me quod Haupti emendationem quae certissima esset, non solum non receperim in textum sed ne in adnotatione quidem commemoraverim.

Mihi tamen textus traditus multo correctior videtur, praesertim cum Haupti emendatione locus non explicetur, praeterquam si quis Wilamowitzi paraphrasin, quae longe a tradita scriptura distat, loco interpretationis habuerit. Est autem haec: 'Erzähle die Geschichte oder vielmehr eigentlich müsste diese Gottes that im Gedichte vorgetragen werden, und zwar mit volleren Tönen, als in den Dithyramben ihr Held an-

zuschlagen pflegt, der diese rauschende Gattung kürzlich bei uns erfunden hat.' Quae non uno nomine vitiosa est, praecipue ultima pars: 'der diese — Gattung — erfunden hat'. Quibus respondere videntur potius verba ὃν ἤκεις λόγον ἡμῖν κομίζων quam τοὺς νέους τούτοις διθυράμβους: nam si hoc esset, verba priora ὃν ἤκεις — κομίζων germanice reddita non essent. Sed quomodo respondeant aut haec aut illa?

Haupti emendatio mihi improbanda videtur etiam propter μᾶλλον. Haec enim particula cum praegressum verbum corrigit (unde ἐπανορθωτικόν vocatur), necesse est ἔστέον quod post μᾶλλον insequitur proprie dicatur; quod minime fit, nam nemo quidem cecinit. Ex Haupti emendatione Periander loquitur ita: 'dic vel potius cane orationem quam mihi attulisti; quod efficies, dum novos istos dithyrambos perspicue et evidenter enarrabis.' Periandri igitur iudicio qui dithyrambos eos enarrat canit; quod ut ita sit multum abest; nam aliud est canere aliud dithyrambos enarrare. Mihi quidem adhuc probantur quae in Symbolis scripsi haec: 'Prae ἀκτέον omnia interpretum tentamina maxime frigent. Sententiae fundamentum meo iudicio hoc est: λεκτέον εἰς ἑπαντας τοὺς νέους τούτους διθυράμβους, μᾶλλον δ' ἑπαντας ἐπὶ τούτους ἀκτέον — quibus adiunctum ὑπερφθεγγόμενον cet. verbi ἀκτέον rationem modumque exprimit. Difficultas non est in ἀκτέον, quod loco relinquere optimum est, sed in verbi ὑπερφθεγγόμενον significatione definienda. Interpretantur: elata voce enuntiare, quasi auditores surdi essent, sed haec significatio alibi non occurrit. Verbum ὑπερφθεγγεσθαι — cum accusativo personae aut rei coniungitur. Plutarcheum p. 396 d: ὑπερφθεγγεσθαι τῖνα εὐτεπεῖα translate dicitur pro φθεγγόμενον ὑπερβάλλειν τινὰ εὐτεπεῖα, neque huc facit. Lucianeum (Tox. 35): τὰ ἔργα ὑπερφθεγγεται τοὺς λόγους = τὰ ἔργα φθέρ-

γεται ὑπὲρ τοὺς λόγους, φωνὴν ἀφίησι μείζω τῶν λόγων
et Sext. Empir. Pyrrh. Hyp. 3, 244 huc pertinent.
Eodem igitur modo hic etiam explicandum: 'immo po-
tius traduc nos ad novos istos dithyrambos, quae no-
bis adfers evidentius nobis proponens, quam si ea ipsi
vidissemus, vel: rem ita enarrando, ut eam melius per-
cipiamus, quam si praesentes fuissetus.'

P. 402, 25 scribendum putat *σπείσαντες Μούσαις
καὶ Ποσειδῶνι καὶ Ἀφροδίτῃ* (pro *Ἀμφιτρίτῃ*) *διαλύω-
μεν τὸ συμπόσιον*, quod Venerem, in cuius templo sym-
posium locum habuisse contendit censor, omittere non
potuerit Plutarchus. Quare, cum ultima libatio domi-
nae deberetur, probabile esse *Ἀμφιτρίτῃ* depravatum
fuisse ex *Ἀφροδίτῃ*.

Ex animone haec contendit an captiose et falla-
citer? Omnia quae dicit nituntur cap. 2 verbis his:
*παρεσκευάκει μὲν γὰρ οὐκ ἐν τῇ πόλει τὴν ὑποδοχὴν ὁ
Περικλῆδης, ἀλλ' ἐν τῷ περὶ τὸ Λέχαιον ἐστιατορίῳ
παρὰ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν*. Unde discimus cenacu-
lum iuxta templum quidem Veneris non tamen intra
fuisse. *Παρὰ* praepositio cum accusativo constructa
significat id quod prope ad, iuxta, nunquam i. q.
intra. Cum igitur cenaculum in templo Veneris non
fuisset, Venus omitti potuit. Accedit quod aedium
dominae non ultima sed potius prima libatio deberi
videtur. Quod tamen ita si dixisset, *Ἀμφιτρίτῃ* nomen,
quod post *Μούσαις* et *Ποσειδῶνι* sequitur, nullo modo
ex *Ἀφροδίτῃ* depravatum fuisse posset. Haec est
causa cur hoc alterum mendacium dixerit. Ceterum
cf. cap. superius p. 399, 10 ubi *Ἀμφιτρίτῃ* una cum
Ποσειδῶνι commemoratur: *Ποσειδῶνι μὲν ταῦρον, Ἀμ-
φιτρίτῃ δὲ — ζῶσαν καθεῖναι παρθένον*.

Ex iis omnibus quae dixi facile certeque effici co-
gnosceque potest Wilamowitzium graece nescire.

Lectorem autem benevolum rogatum volo ut quae

ego exposui cum legerit cum iis quae Wilamowitzius in Ephemeride Berolinensi scripsit diligenter et perpetuo conferat. Hac enim comparatione instituta primum intellegetur me omnia argumenta Wilamowitzi redarguisse et refellisse atque quod erat demonstrandum, Wilamowitzium graece nescire, locupletissime demonstrasse. Quod si non ita sit, quaerendum est quid aliud requiratur, ut quis graece nescire demonstretur. Et hoc enim, si tanti est, Epimetri instar insuper addi potest.

At sane Wilamowitzius omnia quae ex elementorum ignoratione contra leges graeci sermonis commiserit vitia nata esse contendit aut ex sua ipsius imprudentia aut ex errore eorum qui libellum typis descripserunt. Cum autem eorum vitiorum magna copia ubique sit, summa rei est linguae graecae inscitia.

In Praefatione ad Vol. II multa vitia censoris correxī syntactica grammatica omne genus. Verum tamen ex magna copia vitiorum unum solum commemorare dignatus est, ut ex hoc uno omnia reliqua per silentium redarguantur. Formam vitiosam *προσπλῆται* pro *προσπλῆτοι* typographo deberi contendit. Esto: quamquam nemo facile concedet typographum ex *οι* fecisse *αιε*, praesertim cum eius auctor tam multa et tam similia commiserit, ut facile unum, quod ipse exceperit, vitium sexcentis aliis suppleatur.

Perdifficile sane est perpetua in re critica felicitate uti. Vel praestantissimis criticis res non semper bene evenit, plurima male, pauciora prospere succedunt. Verum tamen eorum vel errores docent praesertim iuvenes. Sed iis qui temeritatis et levitatis gloriam consecretantes graecos textus omni modo aggrediuntur, cum prorsus imparati sint, res contra evenit; eorum enim et errata et recte facta documento esse possunt sed ratione inversa: illa linguae in cuius

auctores involant crassam ignorantem, haec vetus dictum satis notum confirmant.

EPIMETRUM ut ostendatur Wilamowitzium etiam nunc apud alios quoque scriptores graece nescire. Sed pauca exempla satis est attulisse, plura enim huius praefationis terminos longe excedunt.

Eiusdem dissertationis (vid. Index Schol. Gotting. MDCCCLXXXIV) eodem capite eadem pagina (XII), eadem linea postquam censor graece doctissimus usum linguae flagitare optativum προσπλπτεις demonstravit, orationem suam continuat ita: 'in extremo capite violentius (ex προσπλπτει enim indicativo una litterula addita effecit προσπλπτεις optativum) agendum. τοὺς δὲ δώδεκα ἄθλους ἐνδέχεται μὲν ἀναγαγεῖν οὐκ ἄλλοτρίως ἐπὶ τὸν θεόν, ὥς καὶ Κλεάνθης ἐποίησεν· οὐ δεῖν δὲ δοκεῖν πάντων εὐρεσιλόγον πρεσβεύειν. hoc recensio parat fundamentum, nam quod alii codices δεῖ, alii δοκεῖ praebent, complures πανταχοῦ, aperta emendationis sunt conamina — —. Cornutus enim postquam aliquot explicationes singillatim persecutus est, perterritus ipse mythologicis ineptiis, quas apud Cleanthem (cui integrum caput debet) invenit multo plures, desinit.' ac postquam πολλὴν ἄλλην φλυαρίαν κατέχευε scribendum censet: οὐ δεῖ δὲ δοκεῖν <ἐπὶ> πάντων εὐρεσιλογεῖν πρὸς βίαν quae vix graeca sunt. Corrigendum puto: οὐ δεῖ δὲ διώκειν πανταχοῦ (aut ἐπὶ πάντων) εὐρεσιλόγον πρεσβύτην (aut πρέσβυν). Non est opus omnibus in rebus εὐρεσιλόγον senem (sc. Cleanthem) vestigiis sequi.

Sed quamvis ea dissertatio mendis scateat (si censor non credat ac plura velit, ipse proponat mihi caput quod sibi eiusmodi erroribus liberum videatur), relinquenda est, ne quis dicat Wilamowitzium inde ab anno 1884 usque ad an. 1888 melius graece didicisse. Transeo igitur ad 'Scholia graeca in Homeri Iliadem

Townleyana' quae an. 1888 'recensuit Ernestus Maas' cum socio Wilamowitzio. In quibus Scholiis editorem credulum nactus perpauca sanavit, multa male sana ut sana tractavit, plurima ut par erat pessime corripit. Exempli aliquot rem ostendent, quam, si mihi spatium esset, plurimis exemplis locupletissime demonstrarem.

Ad II. E 392 est scholion de Hercule philosopho hoc: *τῇ δ' Ἡρῇ φιλόσοφος Ἡρακλῆς καὶ σοφίας οὐρανόλου μύστης, ὃς ὥσπερ κατὰ βάθῃ εἰσδεδυκνύαν ἀγλῦος τὴν φιλοσοφίαν ἐφώτισεν· τὸν θολερὸν τοίνυν ἄερα καὶ πρὸς τὴν ἐκάστου διάνοιαν ἐπαγλύοντα πρῶτος Ἡρακλῆς θείῳ διήρθρωσε λόγῳ* cet. Ubi κατὰ βάθῃ εἰσδεδυκνύαν debetur Wilamowitzio; verum tamen codicis B lectio *εἰς τὰ βάθῃ εἰσδεδυκνύαν* melior est, ceterorum autem κατὰ βαθείας δεδυκνύαν etiam elegantior. Quod tamen Wilamowitzius refinxit κατὰ βάθῃ εἰσδεδυκνύαν vix graecum. Neque ullo iure delevit πρὸς ante τὴν ἐκάστου. Sed quid sibi velit quod paulo post legitur διήρθρωσε, neque editor neque socius Wilamowitzius dixerunt, quamquam verbum est manifesto corruptum. Emenandum *ΔΙΗΘΡΩΣΕ* i. e. διήθρωσε (a δλαιθρος) sere navit, id quod maxime quadrat.

Eiusmodi sunt multa alia, quae cum corrupta sint sine ulla suspicione leguntur, velut pag. 40, 3 ubi corr. *τῆς <δὲ> δεξιᾶς* — *γονάτων <δὲ>* Similiter p. 94, 23. p. 79, 28 suppl. *ἡσύχασαν <ἄν>* 86, 8 corr. *οὐδὲν φησι* 111, 7 corr. *τῇ εἰς ἑαυτὸν συνεπιστροφῇ* 330, 8 leg. *τὸν ὑποπλέπτοντα* 397, 17 leg. *τῆς μάχης* pro *τῆς τύχης* vol. VI p. 137, 13 leg. *ἀπολέγειν* (pro ἀπολήγειν) *πρὸς τοὺς κινδύνους* 139, 4 ser. *φόνος* (pro φόβος) *ἀπειλούμενος* 181, 21 corr. *καὶ τοὺς πολεμίους ἐλάσας* (pro ἐάσας) of. π 293 377, 17 satis est *δηλοῖεν τοῖς ἔνδον* 528, 12 leg. *περισκέπουσαν* pro *παρασκέπουσαν*, ut sexcenta alia omittam.

Neque monstra desunt velut ἐμεσοβόλησε pro ἐμεσολάβησε vol. V p. 95, 29. γλυμμοί p. 116, 24. συνσπᾶσθαι vol. VI p. 413, 16. ψύχωσε p. 427, 26. σπονδαίου (σπονδείου?) p. 556, 15.

Sed quantum παραδιορθωμάτων his ad Homerum Scholiis ut socius intulerit, satis ostendunt exempla haec. Ad Il. B 136 αἱ δὲ που ἡμέτεραι quod est scholion supplevit ita: ἀπαλλαττώμεθα οὖν ὥς ποιοῦμενοι· ἢ ὥς μηδὲν ἄξιον τῆς προσδοκίας εἰργασμένοι <μένωμεν>. Nihil opus; post ἢ nihil aliud excidit quam μὴ quod est supplendum.

B 296 temere correxit scilicet ἀπράκτως καθημένοις pro ἀπράκτοις καθημένοις. Sed cf. p. 68, 3 (B 134) ἐγκαθημένων ἀπράκτων. E 2 ἐκότερον θατέρου χωρίζομενον ἄπρακτον. B 298 ἄπρακτον ὑποστρέφαι, ut sexcenta alia aliorum exempla omittam. Unde corrigendum videtur etiam paulo ante B 292 ἐπανελθεῖν ἀπράκτους καὶ ὀφθῆναι διὰ τοῦ τοσούτου χρόνου τοῖς οἰκέλοις ἐπονειδίστους.

Γ 371 συνεπάγει δὲ ἑαυτὸν ὅπως μὴ ἀγχνισθῇ: ita recte codices praeter B, qui dat αὐτὸν. Wilamowitzius correxit συνεπάγει δὲ αὐτόν, ὅπως ἀγχνισθῇ. Mitto quod subiectum sine ulla causa idonea mutatur; sed quae erit quæso loci sicut eum Wilamowitzius correxit sententia? Quid sibi vult συνεπάγει? attrahit Paridem Menelaus quocum (συν-) et quorsum? Ut Paris ἀγχνισθῇ? Vix est credendum. An Paris συνεπῆγε τὸν κεστὸν, ὅπως ἀγχνισθῇ? Se non è vero, è ben trovato. Nihil est. Neque scholion neque Homeri textum emendator intellexit. Nam cum poeta ante dixisset ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἑκκνήμιδας Ἀχαιοῦς, potuit aliquis interrogare cur Paris non resisteret sed attrahenti Menelao cederet; quod tamen ne quis interroget, ipse Homerus impedit statim observando: ἄγχε δὲ μιν πολύνεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν. Scri-

bendum igitur: συνεπῆγε δ' ἐαυτὸν ὅπως μὴ ἀγχονισθῇ, sicut scholiasta scripsit.

Γ 441 ἐσπείσατο τῷ πολέμῳ correxit emendator. At apud scholiastam recentiorem satis est ἔσπεισεν τῷ πολέμῳ, quo ducit codicum scriptura ἔσπευσεν.

Ε 333 agitur de Bellona: 'Ἐννὼ δὲ παρὰ τὸ ἐναύειν —· τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἔνω ὃ ἐστὶ φρονεύω· ἔνθεν καὶ αὐτοέντης· παρ' αὐτὸ (ita Wilamowitzius pro παρ' αὐτῆς) δὲ καὶ ὁ Ἐννάλιος.' Nollem factum. Scholiastam enim dicentem fecit Ἐννάλιος vocem a verbo ἔνω, cum ab Ἐννὼ dicere vellet, derivari. Scribendum igitur παρ' αὐτῆς δὲ (i. e. τῆς Ἐννοῦς), sicut scholiasta scripsit.

Θ 399 οὐ γὰρ καλῶς εἰς τὸν πόλεμον σπενσούμεθα scholion est ad vs. 399 οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. Ubi Wilamowitzius correxit scilicet οὐ γὰρ καλὸν εἰς πόλεμον σπενσούμεθα. At apud prosae orationis scriptores, nedum scholiastam recentiorem, καλὸν εἰς πόλεμον nisi rarissime non dicitur, vix est graecum. Fefellit eum aut memoria aut lingua latina. Scribere debuit εἰς καλὸν πόλεμον; sed ne haec quidem verbis Homericis respondent; quod Homerus dixit καλὰ (i. e. καλῶς) haud recte redditur adiectivo καλόν. Omnia scholiastae verba, praeter σπενσούμεθα quod corruptum est, recte se habent. Corrigendum videtur Σ[υνειΣ]πενσούμεθα aut συμπενσούμεθα.

Π 458 οὐδ' ἀπὶθῆσε πατήρ] διδασκαλικὸν τὸ καὶ τὸν Δία φέρειν τὴν εἰμαρμένην. Ubi διδασκαλικὸν, cum διδακτικὸν oporteret, correxit Wilamowitzius; nam διδακτὸν praebent codices. Cf. P 95 ubi Bekker recte emendavit διστακτικὸν ex διστακτὸν. Atque in codicibus utrum legendum sit non semper liquet.

Ο 389 (VI p. 131, 29) imperite supplevit, cum oporteret πεντηκόντεροι τε μόνον οὐκ ἂν ἦσαν <AN, οὐδ'> AN ναυσὶ φορητοῖς cet. Nam codices dant πεντηκ. μόνον οὐκ ἂν ἦσαν ναυσὶ φορτ.

Ψ 291 (p. 418, 20) ut verba εἶχον (sc. οἱ παλαιοὶ ἥρωες) τὰ σώματα εὐφορώτερα vix intellegerentur, effecit Wilamowitzi correctio εὐφορώτερα pro διαφορώτερα, quod tamen, quoniam iisdem in scholiis p. 480, 23 legitur (διαφορά ἦν τὰ πάλαι σώματα), tutum ab omni corruptione debuit esse.

Ib. 764 (p. 438, 32) corr. ἄημα (ἄδημα codd. ἄσθμα Wilamow.).

Ib. 854 (p. 443, 4) corr. διχῆ, non διχῶς ut Wilam. nam codices praebent δίκη.

B 334 (p. 499, 21) σμερδαλέον ἐν τοῦ σμῶ τὸ ἔρδω καὶ τοῦ λίαν i. e. ex σμῶ ἔρδω λίαν efficit σμερδαλέον scholiasta. Quis non videt ne admonitus quidem τὸ in τοῦ mutandum esse, ut omnia plana sint? Sed Wilamowitzius tamen locum luce clariorem cum καὶ pro τὸ scripsisset prorsus obscuravit. Cur enim articulus ad ἔρδω deest aut cur ante λίαν abundat?

Δ 5 (p. 504, 29) corrigendum videtur: εὐοικονομήτως ἔπεισιν (sc. Γανυμήδης) τοῦ συνεδρίου, ἵνα μηδὲν ἐναντίον γένηται <καὶ> διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν χάριν μόνον δόξῃ οἰκτιρῆσθαι. Wilamowitzio suadente socius scripsit ita: γένηται, <εἰ> διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν χάριν μόνον δόξειεν (δόξῃ aut δειξῇ codd.) οἰκτιρῆσθαι.

E 901 (p. 515, 18) ὥσπερ δ' ὁπὸς βαλλόμενος εἰς τὸ γάλα ὕγρὸν ὅν ταράσσει. Non scholiasta sed eius emendator Wilamowitzius haec scripsit quae et loci sententiae repugnent et menti sanae. Quid faciat ὁπὸς ipse Homerus dixit: ὥς δ' ὅτ' ὁπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν ὕγρὸν ἔόν. Similia dixit scholiasta: δ' ὁπὸς βαλλόμενος εἰς τὸ γάλα ὕγρὸν ὅν πάσσει (i. e. πήσσει = πήγνυσι). Sed Wilamowitzius tamen suo Marte restituit ταράσσει, quod, quamvis turbas pariat, bona fide recepit socius.

P. 515, 4 scholiastam faciunt et editor et socius haec scribentem: δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς] εἰς πλάτος ὠμίλει

Ineptissime. Revocanda sunt proxima verba et corr. *ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε]* εἰς πλάτος ὠμίλει. In tanta graeci sermonis inscitia nihil est quod mireris.

Male correxit idem Wilamowitzius etiam p. 10, 12. 215, 5. 251, 22. 437, 31. 439, 21. vol. VI p. 12, 32. 44, 28 (cf. p. 295, 23). 125, 1. 183, 6. 227, 3. 12. 237, 1. 255, 31. 410, 5. 426, 9. 430, 29. Unum exemplum expromo p. 237, 1 ubi correxit *ὅτι ἐπὶ δυοῖν* (pro *δύο*) τὸ 'τοῖσι', male. cf. p. 264, 19 ταῦτα δὲ ἐπὶ δύο ἔταξε p. 442, 13 γελοῖον γὰρ τὸ 'πάντων' ἐπὶ δύο 310, 10 δύο ἀνέλοις 331, 33 δύο μεγίστων ἀγγελῶν 436, 16 δύο μόνοις.

Sed dixerit tamen quispiam opus Wilamowitzi aeternum, *μνημα* ἐς *ἀεὶ*, cui conficiendo maxime operam dederit, Herculis Euripideae editionem esse. Hoc igitur verum eius *ἔργον* esse, cetera *πάρεργα*. Quod tamen ego prorsus nego; nam si Herculis mythum exceperis, in quo eum multa recte et excogitasse et dixisse libenter confiteor, perpauca quod ad fabulae recensionem attinet recte emendavit, plura depravavit. Pauca exempla potissimumque ea quae graeci sermonis imperitiam probent satis est attulisse; nam plura hic locus non admittit.

Pag. 80 (Vol. II ad vs. 143 sq.) scripsit haec: *Ἵλκος will sagen ἐρωτῶ ὑμᾶς, μέχρι πόσον διατρίβειν βούλεσθε ζῶντες, ἐπειδὴ σωτηρίαν οὐδεμίαν ἔχετε τοῦ Ἡρακλέους τεθνεώτος. θανυμάζω δὲ καὶ τὸ ἄκαιρον πένθος ὑμῶν, οὐδὲν γὰρ εἴργασται τῷ Ἡρακλεῖ ἐφ' ᾧ τις τοῖς παισὶν αὐτοῦ φείσεται.* Quibus verbis, graecis sane, exponi voluit fundamentum sententiae versuum Euripidis horum ἐρωτῶ — *τίν' ἐς χρόνον ζητεῖτε μηκύναι βίον; τίν' ἐλπὶδ' ἀλκὴν τ' εἰσορᾶτε μὴ θανεῖν; ἢ τὸν παρ' Αἰδῇ πατέρα τῶνδε κείμενον πιστεύειν; ὥς ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἰρεσθ'* — — *τί δὴ τὸ σεμνὸν σὺ κατελόγασται πόσει* — — —;

τωνδ' ἔρ' εἵνεκα τοὺς Ἡρακλείους παῖδας οὐ θυήσκειν
χρεῶν;

Ubi multa sunt adnotanda, ac primum quidem δια-
τρέβειν ζῶντες quae satis obscura sunt II) ἄκαιρον πέν-
θος, cum poeta dicat ὑπὲρ ἀξίαν πένθος III) ἐφ' ᾧ
cuius loco potius dicendum erat ἀνθ' οὗ aut οὗ ἔνεκα
IV) τοῖς παισὶν (!!!) φέσεται quae inaudita et ἔπαξ
εἰρημένα ab homine soloeco sunt. Cur non germanice
aut quidem latine scripsit? Obiter monendum est
vs. 154 errorem tralaticium βραχλονός φησ' pro βρα-
χλονος φήσ' a Wilamowitzio repetitum esse.

Pag. 107 ad vs. 290 ubi adiectiva ἀμαρτύρητος,
ἀφρόβητος χρυσοκόλλητος καλλιπύργωτος sim. a poetis
tragicis formata esse contendit, cum verbum ἀμαρτυ-
ρεῖν, ἀφοβεῖν sim. non exstent. Sed dum μαρτυρεῖν,
φοβεῖν, κολλᾶν sim. exstant, ex iis derivari possunt
μαρτυρητὸς φοβητὸς κολλητὸς et per hanc viam ἀμαρ-
τύρητος cett. Etiam quod de poetis tragicis contendit
falsum est. Ita est res.

In eadem pag. extrema verbo neograeco κάμνειν
significari vult non ποιεῖν sed πράττειν aut ποιεῖσθαι;
quae falsa sunt.

P. 155 ad vs. 554 ἐξελείπετε imperfectum explicari
posse contendit per periphrasin hanc: ἔκλειποιότες
νῦν εἰσὶν, ἔπαξ τότ' ἐκλιπόντες, τὸ δὲ ἐκλείπειν ποτὲ
θανυμάζει. Quae verba quid sibi velint nemo facile
dixerit. Εἴ νῃ τὸν Ἀπόλλω, ὅ τι δὲ λέγεις οὐ μανθάνω.

P. 168 ad vs. 631 ἄξω λαβὼν γε adscripsit ἐπειδὴ
οὐκ (!) μεθίεσθε.

P. 219 ad vs. 883 Γοργῶν μαρμαρωπός explicatur
per ἀπολιθῶσα quod non exstat.

P. 229 ad vs. 950 scripsit οἱ δὲ οἰκέται ἀμφιβολόν
τι ἔπαθον· ἔμα γὰρ καὶ ἐγέλων καὶ ἐφοβοῦντο. Ubi
valde dubito num quis locutionem ἀμφιβολόν τι ἔπαθον
idem valere ac διπλοῦν τι ἔπαθον intellegat.

Quod vs. 1161 correxit προσβαλῶν pro προσλαβῶν, ut αἰσχύνομαι — προσβαλῶν esset, prorsus ineptum est; constructio vero inaudita.

P. 260 ad vs. 1221 scripsit: καὶ τὴν ἐμὴν προθυμίαν εἰς τὴν πρὸς σοῦ ποτε πρὸς ἡμᾶς γεγενημένην ἀναφέρειν quae quis non videt graeca non esse?

P. 263 ad vs. 1233 adnotavit: ταλαίπωρε, θνητέ, ὦν οὐδὲν διζυρώτερον ἄλλο, quae non uno nomine vitiosa sunt. Cur comma post ταλαίπωρε? cur ὦν plur. et quo refertur? cur ionicum διζυρώτερον? Si haec ξήλω δημοικῶ ita scripsisset, ipsius poetae versus repetendus erat: οὐ μὲν γάρ τί ποῦ ἐστὶν διζυρώτερον ἀνδρός; si autem verba Homérica in suum usum convertere voluisset, διζυρώτερον quidem scribere debuit.

Vol. I p. 139 idem scripsit Νεμεονίκων, ex dativo scilicet νεμεονίκῳ quem in adnotatione proxima dicentem librarium fecit sine ulla suspitione. Erratum typographicum!

Sed infinitae exemplorum copiae finis imponendus est. Fortasse ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς.

HOC VOLUMINE CONTINENTUR

Συμποσιακῶν προβλημάτων βιβλία Θ

Quaestionum problematum libri IX

	pag.
<i>Βιβλίον Α</i>	
Liber I	1
<i>Βιβλίον Β</i>	
Liber II	49
<i>Βιβλίον Γ</i>	
Liber III	94
<i>Βιβλίον Δ</i>	
Liber IV	138
<i>Βιβλίον Ε</i>	
Liber V	176
<i>Βιβλίον Σ</i>	
Liber VI	215
<i>Βιβλίον Ζ</i>	
Liber VII	248
<i>Βιβλίον Η</i>	
Liber VIII	302
<i>Βιβλίον Θ</i>	
Liber IX	357
<i>Ἐρωτικός</i>	
Amatorius	396
<i>Ἐρωτικαὶ διηγήσεις</i>	
Amatoriae narrationes	463

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
ΤΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ
ΤΑ ΗΘΙΚΑ

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

BIBLIA Θ.

BIBLION ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

5 1. Τό

‘μισέω μνάμονα συμπόταν’

ὦ Σύσσιε Σευεκίων, ἔνιοι πρὸς τοὺς ἐπιστάθμους
εἰρηῇσθαι λέγουσι, φορτικοὺς ἐπεικῶς καὶ ἀναγῶρους
ἐν τῷ πίνειν ὕντας· οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ Δωριεῖς ὥς
10 ἔοικε τὸν ἐπίσταθμον ‘μνάμονα’ προσηγόρευον. ἔνιοι D
δὲ τὴν παροιμίαν οἶονται τοῖς παρὰ πότον λεγομέ-
νοις καὶ πραττομένοις ἀμνηστίαν ἐπάγειν· διὸ τὴν τε
λήθην οἱ πάτριοι λόγοι καὶ τὸν νάρθηκα τῷ θεῷ
συγκαθιεροῦσιν, ὥς ἢ μηδενὸς δέον μνημονεύειν
15 τῶν ἐν οἴνῳ πλημμεληθέντων ἢ παντελῶς ἐλαφροῦς
καὶ παιδικῆς νοουθεσίας δεομένων. ἐπεὶ δὲ καὶ σοὶ
δοκεῖ τῶν μὲν ἀτόπων ἢ λήθῃ τῷ ὕντι σοφὴ κατ’
Εὐριπίδην εἶναι· τὸ δ’ ὅλως ἀμνημονεῖν τῶν ἐν
οἴνῳ μὴ μόνον τῷ φιλοποιοῦ λέγομένῳ μάχεσθαι
20 τῆς τραπέξης, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς ἐλ-
λογιμωτάτους ἀντιμαρτυροῦντας ἔχειν, Πλάτωνα καὶ
Ξενοφῶντα καὶ Ἀριστοτέλην καὶ Σπεύσιππον, Ἐπί-

6 Bergk. 3 p. 734 18 Εὐριπίδην] cf. Plut. Fragm.
22, 4 et Eur. Or. 213 22 Ἐπίκουρον] cf. Usener. p. 115

Ἐκουρόν τε καὶ Πρύτανιν καὶ Ἱερώνυμον καὶ Δίωνα
τὸν ἐξ Ἀκαδημείας, ὥς ἄξιόν τινος σπουδῆς πε-
ποιημένους ἔργον ἀναγράψασθαι λόγους παρὰ πότον
γενομένους· ᾧ ἡθης τε δεῖν ἡμᾶς τῶν σποράδην πολ-
λάκις ἔν τε Ῥώμῃ μεθ' ὑμῶν καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τῇ 5
Ἑλλάδι, παρούσης ἅμα τραπέξης καὶ κύλικος, φιλο-
λογηθέντων συναγαγεῖν τὰπιτήδεια· πρὸς τοῦτο γε-
νόμενος τρία μὲν ἤδη σοι πέπομφα τῶν βιβλίων,
ἐκάστου δέκα προβλήματα περιέχοντος· πέμψω δὲ
καὶ τὰ λοιπὰ ταχέως, ἂν ταῦτα δόξῃ μὴ παντελῶς 10
ἄμουςα μηδ' ἀπροσδιόνυσ' εἶναι.

2 Ἀκαδημείας* hic et infra: ἀκαδημίας 5 ἔν τε
Ῥώμῃ M: ἐν ἐτέρῳ μὴ 7 τὰπιτήδεια*: τὰ ἐπιτήδεια

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

Εἰ δεῖ φιλοσοφεῖν παρὰ πότον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΟΣΣΙΟΣ ΣΕΝΕΚΙΩΝ, ΑΡΙΣΤΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ,
5 ΚΡΑΤΩΝ, ΑΛΛΟΙ.

1. Πρῶτον δὲ πάντων τέτακται τὸ περὶ τοῦ F
φιλοσοφεῖν παρὰ πότον. μέμνησαι γὰρ ὅτι, ζητή-
σεως Ἀθήνησι μετὰ δεῖπνον γενομένης εἰ χρηστέον
ἐν οἴνῳ φιλοσόφοις λόγοις καὶ τί μέτρον ἔστι χρω-
10 μένοις, Ἀρίστων παρῶν 'εἰσὶ γάρ' ἔφησε 'πρὸς τῶν
θεῶν οἱ φιλοσόφοις χώραν ἐπ' οἴνῳ μὴ διδόντες;
ἐγὼ δ' εἶπον 'ἀλλ' οὐ γὰρ εἰσὶν, ὧ ἔταῖρ', οἱ καὶ
πάννυ γε σεμνῶς κατειρῶνευόμενοι λέγουσι μὴ δεῖν
ὥσπερ οἰκοδέσποιναν ἐν οἴνῳ φθέγγεσθαι φιλοσο- 613
15 φίαν· καὶ τοὺς Πέρσας ὁρθῶς φασὶ μὴ ταῖς γαμε-
ταῖς ἀλλὰ ταῖς παλλακίσιν συμμεθύσκεσθαι καὶ
συνορχεῖσθαι; ταῦτ' οὖν καὶ ἡμᾶς ἀξιούσι ποιεῖν
εἰς τὰ συμπόσια τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ὑποκριτικὴν
ἐπεισάγοντας φιλοσοφίαν δὲ μὴ κινουῦντας, ὥς οὔτε
20 συμπαίξειν ἐκείνην ἐπιτήδειον οὔσαν οὔθ' ἡμᾶς
τηνικαῦτα σπουδαστικῶς ἔχοντας· οὐδὲ γὰρ Ἴσο-
κράτη τὸν σοφιστὴν ὑπομεῖναι δεομένων εἰπεῖν τι

3 ΠΡΟΣΩΠΑ — — ΑΛΛΟΙ] om. mei hic et infra
11 χῶρον mei ib. ἐν οἴνῳ? 12 οἱ] om. mei 15 Πέρσας]
Πάρεθους Macrobius 7, 1, 3

παρ' οἶνον ἄλλ' ἢ τοσοῦτον ἐν οἷς μὲν ἐγὼ δεινός, οὐχ ὁ νῦν καιρός· ἐν οἷς δ' ὁ νῦν καιρός, οὐκ ἐγὼ δεινός."

2. Καὶ ὁ Κράτων ἀνακραγὼν ἔϋ γ' εἶπε νῆ
τὸν Διώνυσον ἐξώμνυτο τὸν λόγον, εἰ τοιαύτας 5
B ἔμελλε περαίνειν περιόδους, αἷς ἔμελλε Χαρίτων
ἀνάστατον γενήσεσθαι συμπόσιον. οὐχ ὅμοιον δ'
οἶμαι ῥητορικὸν ἐξαιρεῖν συμποσίῳ λόγον καὶ φιλό-
σοφον· ἄλλ' ἕτερόν ἐστι τὸ φιλοσοφίας, ἣν τέχνην
περὶ βίον οἶσαν οὔτε τινὸς παιδιᾶς οὔτε τινὸς 10
ἡδονῆς διαγωγὴν ἐχούσης ἀποστατεῖν εἰκὸς ἀλλὰ
πᾶσι παραεῖναι τὸ μέτρον καὶ τὸν καιρὸν ἐπιφέρου-
σαν· ἢ μηδὲ σωφροσύνην μηδὲ δικαιοσύνην οἴωμεθα
δεῖν εἰς τοὺς πύτους δέχεσθαι, κατειρωνευόμενοι τὸ
σεμνὸν αὐτῶν. εἰ μὲν οὖν, ὥσπερ οἱ τὸν Ὀρέστην 15
ἐστιῶντες, ἐν θεσμοθετείῳ σιωπῇ τρώγειν καὶ πίνειν
ἐμέλλομεν, ἦν τι τοῦτο τῆς ἀμαθίας οὐκ ἀτυχὲς
C παραμύθιον· εἰ δὲ πάντων μὲν ὁ Διώνυσος Λύσιος
ἐστὶ καὶ Ἀναῖος, μάλιστα δὲ τῆς γλώττης ἀφαιρεῖται
τὰ χαλινὰ καὶ πλείστην ἐλευθερίαν τῇ φωνῇ δίδω- 20
σιν, ἀβέλτερον οἶμαι καὶ ἀνόητον ἐν λόγοις πλεο-
νάζοντα καιρὸν ἀποστερεῖν τῶν ἀρίστων λόγων, καὶ
ζητεῖν μὲν ἐν ταῖς διατριβαῖς περὶ συμποτικῶν
καθηκόντων καὶ τίς ἀρετὴ συμπότου καὶ πῶς οἶνον
χρηστέον, ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν συμποσίῳ ἀναιρεῖν 22

1. 2 ἐν οἷς] οἷς Colbetus 7 τὸ συμπόσιον? 8 ἐξαιρεῖν
Emperius: ἐξαίρειν 9 ἐστὶ τι τὸ τῆς φιλοσοφίας R 12 ἐπι-
φαίνουσαν Doellnerus 16 θεσμοθετείῳ Turnebus: θεσμο-
θετίῳ 17 ἀτυχὲς X: εὐτυχὲς 19 Ἀναῖος R: λυδῖος
21 emendavit S: πλεονάζον τὸ ἄκαιρον

φιλοσοφίαν ὥς ἔργῳ βεβαιοῦν ἂν διδάσκει λόγῳ μὴ
δυναμένην.

3. Σοῦ δ' εἰπόντος οὐκ ἄξιον εἶναι Κράτῳ
περὶ τούτων ἀντιλέγειν, ὅρου δέ τινα καὶ χαρακτηῖρα
5 τῶν παρὰ πότον φιλοσοφουμένων ζητεῖν ἐκφεύγοντα
τοῦτο δὴ τὸ παιζόμενον οὐκ ἀηδῶς πρὸς τοὺς ἐρί- D
ζοντας καὶ σοφιστιῶντας
ἔτι δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρχαί,
καὶ παρακαλοῦντος ἡμᾶς ἐπὶ τὸν λόγον· ἔφη ἔγω
10 πρῶτον ὅτι μοι δοκεῖ σκεπτέον εἶναι τὸ τῶν παρόν-
των· ἂν μὲν γὰρ πλείονας ἔχη φιλολόγους τὸ συμ-
πόσιον, ὥς τὸ Ἀγάθωνος Σωκράτης Φαίδρου Παν-
σανίας Ἐρξιδάμου, καὶ τὸ Καλλίου Χαρμίδας
Ἀντισθένης Ἐρμογόνας, ἑτέροισι τούτοις παραπλη-
15 σίους, ἀφήσομεν αὐτοὺς μύθῳ φιλοσοφεῖν, οὐκ
ἥττον ταῖς Μούσαις τὸν Διόνυσον ἢ ταῖς Νύμφαις
κεραννύντας· ἐκεῖναι μὲν γὰρ αὐτὸν τοῖς σώμασιν
ἔλεον καὶ προῶν, αὗται δὲ ταῖς ψυχαῖς μειλίχιον
ὄντως καὶ χαριδότην ἐπεισάγουσι. καὶ γὰρ ἂν ὅλι- E
20 γοι τινὲς ἰδιῶται παρῶσιν, ὥσπερ ἄφωνα γράμματα
φωνηέντων ἐν μέσῳ πολλῶν τῶν πεπαιδευμένων
ἐμπεριλαμβανόμενοι, φθογγῆς τινος οὐ παντελῶς
ἀνάρθρου καὶ συνέσεως κοινωνήσουσιν. ἂν δὲ πλῆ-
θος ἢ τοιούτων ἀνθρώπων, οὐ παντὸς μὲν ὁρνεοῦ
25 παντὸς δὲ νεύρου καὶ ξύλου μᾶλλον ἢ φιλοσόφου

5 malim ἐκφεύγοντας 8 Hom. B 381 15 μύθῳ φι-
λοσοφεῖν] contrarium est ἀπ' εὐθείας φιλοσοφεῖν (p. 614c).
W indice μύθῳ incongruum est 17 corr. Turnebus: κεραν-
νύντες 18 ἔλεον*: ἔλεω 19 χαριδότην Lobeckius: χαριδότην

φωνήν ὑπομένουσι, τὸ τοῦ Πεισιστράτου χρησίμον·
 ἐκεῖνος γὰρ ἐν διαφορᾷ τινι πρὸς τοὺς υἱοὺς γενό-
 μενος, ὥς ἦσθετο τοὺς ἐχθροὺς χαίροντας, ἐκκλησίαν
 F συναγαγὼν ἔφη βούλεσθαι μὲν αὐτοὺς πείσαι τοὺς
 παῖδας, ἐπεὶ δὲ δυσκόλως ἔχουσιν, αὐτοὺς ἐκείνοις 5
 πείσεσθαι καὶ ἀκολουθήσειν. οὕτω δὴ καὶ φιλό-
 σοφος ἀνὴρ ἐν συμύταις μὴ δεχομένοις τοὺς λό-
 γους αὐτοῦ μεταθέμενος ἔψεται καὶ ἀγαπήσει τὴν
 ἐκείνων διατριβήν, ἔφ' ὅσον μὴ ἐκβαίνει τὸ εὖσχη-
 μον· εἰδὼς ὅτι ῥητορεύουσι μὲν ἄνθρωποι διὰ λό- 10
 γου, φιλοσοφοῦσι δὲ καὶ σιωπῶντες καὶ παίζοντες
 καὶ νῆ Δία σκωπτούμενοι καὶ σκώπτοντες. 'οὐ γὰρ
 614 μόνον ἀδικίας ἐσχάτης ἐστίν' ὥς φησι Πλάτων 'μὴ
 ὄντα δίκαιον εἶναι δοκεῖν', ἀλλὰ καὶ συνέσεως ἄκρας
 φιλοσοφοῦντα μὴ δοκεῖν φιλοσοφεῖν καὶ παίζοντα 15
 διαπράττεσθαι τὰ τῶν σπουδαζόντων. ὥς γὰρ αἱ
 παρ' Εὐριπίδῃ μαινάδες ἄνοπλοι καὶ ἀσίδηροι τοῖς
 θυρσαρίοις παίουσαι τοὺς ἐπιτιθεμένους τραυματί-
 ζουσιν, οὕτω τῶν ἀληθινῶν φιλοσόφων καὶ τὰ
 σκώμματα καὶ οἱ γέλωτες τοὺς μὴ παντελῶς ἀτρώ- 20
 τους κινουῦσιν ἀμωσγέπως καὶ συνεπιστρέφουσιν.'

4. 'Οἶμαι δὲ διηγήσεων εἶναι τι συμποτικὸν
 γένος, ὃν τὰς μὲν ἱστορίαι δίδωσι, τὰς δ' ἐκ τῶν
 B ἀνὰ χεῖρα πραγμάτων λαβεῖν ἔστι, πολλὰ μὲν εἰς
 φιλοσοφίαν παραδείγματα πολλὰ δ' εἰς εὐσέβειαν 25
 ἐχούσας, ἀνδρικῶν τε πρᾶξεων καὶ μεγαλοθύμων
 ἐνίας δὲ χρηστῶν καὶ φιλανθρώπων ζῆλον ἐπαγού-

5 αὐτοὺς Cobetus: αὐτὸν 13 Πλάτων] Rep. p. 361 a
 17 Εὐριπίδῃ] Bacch. 736 malim ἄοπλοι 22 δὲ] δὲ καὶ R

σας· αἷς ἦν τις ἀνυπόπτως χρώμενος διαπαιδαγωγῇ
 τοὺς πίνοντας, οὐ τὰ ἐλάχιστα τῶν κακῶν ἀφαιρήσει
 τῆς μέθης. οἱ μὲν οὖν τὰ βούγλωσσα καταμιγνύντες
 εἰς τὸν οἶνον καὶ τοῖς ἀποβρέγμασι τῶν περιστερεώ-
 5 νων καὶ ἀδιάντων τὰ ἐδάφη δαίνοντες, ὡς τούτων
 τινὰ τοῖς ἐστιωμένοις εὐθυμίαν καὶ φιλοφροσύνην
 ἐνδιδόντων, ἀπομιμούμενοι τὴν Ὀμηρικὴν Ἑλένην
 ὑποφαρμάττουσαν τὸν ἄκρατον, οὐ συνορῶσιν ὅτι
 κἀκεῖνος ὁ μῦθος ἐκπεριελθὼν ἀπ' Αἰγύπτου μακρὰν C
 10 ὁδὸν εἰς λόγους ἐπικεικὲς καὶ πρέποντας ἐτελεύτησεν·
 ἡ γὰρ Ἑλένη πίνουσιν αὐτοῖς διηγεῖται περὶ τοῦ
 Ὀδυσσέως

'οἶον τόδ' ἔρξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ,
 αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσας·'

15 τοῦτο γὰρ ἦν ὡς ἔοικε τὸ νηπενθὲς φάρμακον καὶ
 ἀνώδυνον, λόγος ἔχων καιρὸν ἀρμόζοντα τοῖς ὑπο-
 κειμένοις πάθεσι καὶ πράγμασιν. οἱ δὲ χαρίεντες,
 κἂν ἀπ' εὐθείας φιλοσοφῶσι, τηνικαῦτα διὰ τοῦ
 πιθανοῦ μᾶλλον ἢ βιαστικοῦ τῶν ἀποδείξεων ἄγουσι
 20 τὸν λόγον. ὁρᾷς γὰρ ὅτι καὶ Πλάτων ἐν τῷ Συμ-
 ποσίῳ περὶ τέλους διαλεγόμενος καὶ τοῦ πρώτου
 ἀγαθοῦ καὶ ὅλως θεολογῶν οὐκ ἐντείνει τὴν ἀπό- D
 δειξιν οὐδ' ὑποκονίεται, τὴν λαβὴν ὥσπερ εἴωθεν
 εὔτονον ποιῶν καὶ ἄφυκτον, ἀλλ' ὑγροτέροις λήμ-
 25 μασι καὶ παραδείγμασι καὶ μυθολογίαις προσάγεται
 τοὺς ἄνδρας·'

4 περιστερεώνων Iunius: ἀριστερέων 7 Ὀμηρικὴν] δ 220
 9 κἀκεῖνοισ R 13 Hom. δ 271. 273 τόδ' Turnebus

5. Ἐῖναι δὲ δεῖ καὶ αὐτὰς τὰς ζητήσεις ὑγρο-
 τέρας καὶ γνώριμα τὰ προβλήματα καὶ τὰς πεύσεις
 ἐπιεικεῖς καὶ μὴ γλίσχρας, ἵνα μὴ πνίγωσι τοὺς
 ἀνοητοτέρους μηδ' ἀποτρέπωσιν. ὥσπερ γὰρ τὰ
 σώματα πινόντων δι' ὀρχήσεως καὶ χορείας νενό-
 μισται σαλεύειν, ἂν δ' ὀπλομαχεῖν ἀναστάντας ἢ
 δισκεύειν ἀναγκάζωμεν αὐτοὺς, οὐ μόνον ἀτερπές
 ἀλλὰ καὶ βλαβερὸν ἔσται τὸ συμπόσιον· οὕτω τὰς
 ψυχὰς αἱ μὲν ἐλαφροὶ ζητήσεις ἐμμελῶς καὶ ὠφελί-
 E μως κινοῦσιν, ἑριδαντέων δέ' κατὰ Δημόκριτον 'καὶ 10
 ἱμαντελικτέων' λόγους ἀφετέον, οἳ αὐτοὺς τε κατα-
 τείνουσιν ἐν πράγμασι γλίσχροις καὶ δυσθιθερήτοις
 τοὺς τε παρατυγχάνοντας ἀνιῶσι· δεῖ γὰρ ὥς τὸν
 οἶνον κοινὸν εἶναι καὶ τὸν λόγον, οὗ πάντες με-
 θεξουσιν. οἱ δὲ τοιαῦτα προβλήματα καθιέντες 15
 οὐδὲν ἂν τῆς Αἰσωπείου γεράνου καὶ ἀλώπεκος
 ἐπιεικέστεροι πρὸς κοινωνίαν φανεῖεν· ὧν ἢ μὲν
 F ἔτνος τι λιπαρὸν κατὰ λίθου πλατείας καταχεαμένην
 τὴν γέρανον ἐδέξατο οὐκ εὐωχουμένην, ἀλλὰ γελοῖα
 πάσχουσιν· ἐξέφευγε γὰρ ὑγρότητι τὸ ἔτνος τὴν 20
 λεπτότητα τοῦ στόματος αὐτῆς. ἐν μέρει τοίνυν ἢ
 γέρανος αὐτῇ καταγγείλασα δεῖπνον ἐν λαγυνίδι
 προούθηκε λεπτὸν ἐχούσῃ καὶ μακρὸν τράχηλον, ὥστ'
 αὐτὴ μὲν καθιέναι τὸ στόμα ῥαδίως καὶ ἀπολαύειν,

2 πείσεις Madvigius 5 σώματα M: συμπόσια τῶν
 πινόντων R 7 ἀναγκάζομεν mei 10 ἐριδανταίων —
 ἱμαντελικταίων mei. cf. Symb. meas in Strab. p. 8 [Δημό-
 κριτον] Mullach. 1 p. 349 18 Anonymus: καταχεαμένην
 19 τὴν γέρανον ἐδέξατ' οὐκ εὐωχουμένην supplevi γελοῖα
 Vulcobius: γέλωτα Malim γέλωτος ἄξια cf. p. 814a 24*: αὐτὴν

τὴν δ' ἀλώπεκα μὴ δυναμένην κομίζεσθαι συμβολὰς
 προπούσας. οὕτω τοίνυν, ὅταν οἱ φιλόσοφοι παρὰ
 πότον εἰς λεπτὰ καὶ διαλεκτικὰ προβλήματα κατα-
 δύντες ἐνοχλῶσι τοῖς πολλοῖς ἔπεσθαι μὴ δυνα-
 5 μένοις, ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἐπ' ὥδᾳ τινας καὶ 615
 διηγήματα φλυαρώδη καὶ λόγους βανύσους καὶ
 ἀγοραίους ἐμβάλλωσιν ἑαυτούς, οἵχεται τῆς συμποτι-
 κῆς κοινωνίας τὸ τέλος καὶ καθύβρισται ὁ Διώνυσος.
 ὥσπερ οὖν, Φρυνίχου καὶ Αἰσχύλου τὴν τραγωδίαν
 10 εἰς μύθους καὶ πάθη προαγόντων, ἐλέχθη τό 'τί
 ταῦτα πρὸς τὸν Διώνυσον;' οὕτως ἔμοιγε πολλάκις
 εἰπεῖν παρέσθη πρὸς τοὺς ἔλκοντας εἰς τὰ συμπόσια
 τὸν κυριεύοντα 'ὦ ἄνθρωπε, τί ταῦτα πρὸς τὸν
 Διώνυσον;' ἔδειν μὲν γὰρ ἴσως τὰ καλούμενα σκο-
 15 λιά, κρατῆρος ἐν μέσῳ προκειμένου καὶ στεφάνων
 διανεμομένων, οὓς ὁ θεὸς ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐπιτί-
 θησιν, οὐ καλὸν δ' οὐδὲ συμποτικόν. ἐπεὶ τοι καὶ B
 τὰ σκολιά φασιν οὐ γένος ἁσμάτων εἶναι πεποιημέ-
 νων ἀσαφῶς, ἀλλ' ὅτι πρῶτον μὲν ἦδον ὥδῃν τοῦ
 20 θεοῦ κοινῶς ἔπαιοντες μιᾷ φωνῇ παιανίζοντες, δεύ-
 τερον δ' ἐφεξῆς ἐκάστῳ μυρσίνης παραδιδομένης,
 ἣν αἶσακον οἶμαι διὰ τὸ ἔδειν τὸν δεξάμενον ἐκά-
 λουν· ἐπὶ δὲ τούτῳ λύρας περιφερομένης, ὁ μὲν
 πεπαιδευμένος ἐλάμβανε καὶ ἦδεν ἀρμοζόμενος, τῶν

5 ἐπ' ὥδῃς Turnebus: ἐπωδᾶς 7*: ἐμβάλλωσιν ib. Tur-
 neb. ἑαυτοῖς 11 cf. Lentsch. 1 p. 137. 2 p. 218 13 τὸν
 κυριεύοντα X. 14 ἴσως] ἔθος W. Sed cod. Vd (= Vindobo-
 nensis) m. s. in marg. adscripsit ex regione verbi ἐπιτίθησιν
 haec: εὐλογον· λόγοις δὲ γλίσχροις παρὰ πότον κερῆσθαι,
 probabiliter 20 Turnebus: δευτέραν

δ' ἀμούσων οὐ προσιεμένων, σκολιὸν ὠνομάσθη τὸ
 μὴ κοινὸν αὐτοῦ μηδὲ ῥάδιον. ἄλλοι δέ φασι τὴν
 C μυρσίνην οὐ καθεξῆς βαδίζειν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον
 ἀπὸ κλίνης ἐπὶ κλίνην διαφέρεσθαι· τὸν γὰρ πρῶ-
 τον ἄσαντα τῷ πρώτῳ τῆς δευτέρας κλίνης ἀπο- 5
 στέλλειν, ἐκεῖνον δὲ τῷ πρώτῳ τῆς τρίτης, εἴτα τὸν
 δεύτερον ὁμοίως τῷ δευτέρῳ, καὶ τὸ ποιικίλον καὶ
 πολυκαμπὲς ὡς ἔοικε τῆς περιούρου σκολιὸν ὠνο-
 μάσθη.[?]

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

Πότερον αὐτὸν δεῖ κατακλίνειν τοὺς ἐστιωμένους τὸν 10
 ὑποδεχόμενον ἢ ἐπ' αὐτοῖς ἐκείνοις ποιεῖσθαι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΤΙΜΩΝ, ΞΕΝΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ,
 ΔΑΜΠΡΙΑΣ, ΑΔΑΟΙ.

1. Τίμων ὁ ἀδελφὸς ἐστιῶν πλείονας ἕκαστον 15
 D ἐκέλευε τῶν εἰσιόντων ὅποι βούλεται παρεμβάλλειν
 καὶ κατακλίνεσθαι, διὰ τὸ καὶ ξένους καὶ πολίτας
 καὶ συνήθεις καὶ οἰκείους καὶ ὅλως παντοδαποὺς
 τοὺς κεκλημένους εἶναι. πολλῶν οὖν ἤδη παρόν-
 των, ξένος τις ὥσπερ εὐπάρυφος ἐκ κωμωδίας ἐσθ' ἡτί 20
 τε περιττῇ καὶ ἀκολουθίᾳ παιδῶν ὑποσολοικότερος,
 ἦκεν ἄχρι τῶν θυρῶν τοῦ ἀνδρῶνος, καὶ κύκλω
 ταῖς ὕψεσιν ἐπελθὼν τοὺς κατακειμένους οὐκ ἡθέ-
 λησεν εἰσελθεῖν ἀλλ' ὄχετ' ἀπιών· καὶ πολλῶν

μεταθεόντων, οὐκ ἔφη τὸν ἄξιον ἑαυτοῦ τόπον ὀρεῖν
λειπόμενον. ἐκεῖνον μὲν οὖν πολλῶ γέλωτι E

ἑχάροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων
ἐκέλευον οἱ κατακείμενοι· καὶ γὰρ ἦσαν πολλοὶ με-
5 τρίως ὑποπεπωκότες.

2. Ἐπεὶ δὲ τὰ περὶ τὸ δεῖπνον τέλος εἶχεν, ὁ
πατήρ ἐμὲ πορρωτέρω κατακείμενον προσειπὼν ἑλ-
μῶν ἔφη ἡγῶ κριτὴν σε πεποιήμεθα διαφερόμενοι·
πάλλαι γὰρ ἀκούει κακῶς ὑπ' ἐμοῦ διὰ τὸν ξένον·
10 εἰ γὰρ διετάττετο ἀπ' ἀρχῆς, ὥσπερ ἐκέλευον ἐγώ,
τάς κλίσεις, οὐκ ἂν εὐθύνας ὑπείχομεν ἀταξίας ἀνδρὶ
δεινῷ

ἑκοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
καὶ γὰρ δὴ Παῦλον Αἰμίλιον στρατηγὸν λέγουσιν, F
15 ὅτε Περσέα καταπολεμήσας ἐν Μακεδονίᾳ πότους
συνεκρύπτει, κόσμῳ τε θαυμαστῷ περὶ πάντα καὶ τῇ
λοιπῇ τάξει χρώμενον, εἰπεῖν ὅτι ταύτοῦ ἀνδρός ἐστι
καὶ φάλαγγα συστῆσαι φοβερωτάτην καὶ συμπύσιον
ἡδιστον· ἀμφοτέρω γὰρ εὐταξίας εἶναι. καὶ τοὺς
20 ἀρίστους καὶ τοὺς βασιλικωτάτους ὁ ποιητὴς εἶωθε
ἑκοσμήτορας λαῶν προσαγορεύειν. καὶ τὸν μέγαν
θεὸν ὑμεῖς πού φατε τὴν ἀκοσμίαν εὐταξίᾳ μετα-
βαλεῖν εἰς κόσμον, οὗτ' ἀφελόντα τῶν ὄντων οὐδὲν G16
οὔτε προσθέντα, τῷ δ' ἕκαστον ἐπὶ τὴν προσήκου-
25 σαν χώραν καταστήσαι τὸ κάλλιστον ἐξ ἀμορφοτά-
του σχῆμα περὶ τὴν φύσιν ἀπεργασάμενον. ἀλλὰ

3 cf. Kock 3 p. 428 5 cf. Plat. Rep. p. 372 d 13 Hom.
B 554 17 ταύτοῦ*: τοῦ αὐτοῦ 21 cf. Hom. A 16 et alibi

ταῦτα μὲν τὰ σεμνότερα καὶ μείζονα παρ' ὁμῶν
 μανθάνομεν· αὐτοὶ δὲ καὶ τὴν περὶ τὰ δεῖπνα δα-
 πάνην ὀρῶμεν οὐδὲν ἔχουσιν ἐπιτεροπὲς οὐδ' ἐλευ-
 θέριον, εἰ μὴ τάξεως μετὰσχοι. διὸ καὶ γελοῖόν ἐστι
 τοῖς μὲν ὀψοποιοῖς καὶ τραπεζοκόμοις σφύδρα μέ- 5
 λειν τί πρῶτον ἢ τί δεύτερον ἢ μέσον ἢ τελευταῖον
 ἐπάξουσιν, καὶ νῆ Δία μύρου τινὰ καὶ στεφάνων καὶ
 ψαλτρίδας, ἂν τύχῃ παροῦσα, χώραν καὶ τάξιν εἶναι.
 B τοὺς δ' ἐπὶ ταῦτα καλουμένους εἰκῇ καὶ ὥς ἔτυχε
 κατακλίναντα χορτάξουσιν, μήθ' ἡλικίᾳ μήτ' ἀρχῇ μήτ'
 ἄλλῳ τινὲ τῶν ὁμοίων τὴν ἐρμότητος ἀποδιδόντα 10
 τάξιν, ἐν ᾗ τιμᾶται μὲν ὁ προύχων ἐθίζεται δ' ὁ
 δευτερεύων, γυμνάζεται δ' ὁ τάττων πρὸς δικάκρι-
 σιν καὶ στοχασμὸν τοῦ πρέποντος. οὐ γὰρ ἔδρα μὲν
 ἔστι καὶ στάσις τοῦ κρείττονος, κατάκλισις δ' οὐκ 15
 ἔστιν· οὐδὲ προπίεται ἑτέρῳ πρὸ ἑτέρου μᾶλλον
 ὁ ἔστιων, περὶ δὲ τὰς κατακλίσεις παρόψεται τὰς
 διαφοράς, εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τὴν λεγομένην 'μίαν Μύ-
 C κονον' ἀποφήνας τὸ συμπόσιον.' ἡ μὲν οὖν τοῦ
 πατρὸς δικαιολογία τοιαύτη τις ἦν. 20

3. Ὁ δ' ἀδελφὸς εἶπεν ὅτι τοῦ Βιάντος οὐκ
 εἴη σοφώτερος, ὥστ', ἐκείνου δυεῖν φίλων ἀπειπα-
 μένου δίαιταν, αὐτὸς ὁμοῦ τοσοῦτων μὲν οἰκείων
 τοσοῦτων δ' ἐταίρων γίνεσθαι κριτής, οὐ περὶ
 χρημάτων ἀλλὰ περὶ πρωτείων ἀποφαινόμενος, ὥσπερ 25
 οὐ φιλοφρονησάσθαι παρὰκεκληγὼς ἀλλ' ἀνιάσαι

12 προύχων*: προέχων δὲ] δὲ δευτερεύειν Doehne-
 rus 16 ἑτέρῳ] μὲν ἑτέρῳ Benselerus 18 μίαν Μύκονον]
 cf. Kock. 3 p. 503 .

τοὺς ἐπιτηδείους. ἄτοπος μὲν οὖν ἔφη καὶ πα-
 ροιμιώδης Μενέλαος, εἴ γε σύμβουλος ἐγένετο μὴ
 παρακεκλημένος· ἀτοπώτερος δ' ὁ ποιῶν ἑαυτὸν ἀνθ'
 ἐστιάτορος δικαστὴν καὶ κριτὴν τῶν οὐκ ἐπιτρεπόν-
 5 των οὐδὲ κρινομένων, τίς ἐστι βελτίων τίνος ἢ χεί- D
 ρων· οὐ γὰρ εἰς ἄγωνα καθείκασιν ἀλλ' ἐπὶ δεῖ-
 πνον ἤκουσιν. ἀλλ' οὐδ' εὐχερῆς ἡ διακρισίς ἐστι,
 τῶν μὲν ἡλικία τῶν δὲ δυνάμει τῶν δὲ χρεία τῶν
 δ' οἰκειότητι διαφερόντων· ἀλλὰ δεῖ, καθάπερ ὑπό-
 10 θεσιν μελετῶντα συγκριτικὴν, τοὺς Ἀριστοτέλους
 τύπους ἢ τοὺς Θρασυμάχου ὑπερβάλλοντας ἔχειν
 προχείρους οὐδὲν τῶν χρησίμων διαπραττόμενον
 ἀλλὰ τὴν κενὴν δόξαν ἐκ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν θεά-
 τρων εἰς τὰ συμπόσια μετὰγοντα, καὶ τὰ μὲν ἄλλα
 15 πᾶσιν πειρώμενον ἀνιέναι συνουσία, τὸν δὲ τύχη E
 ἐπισκευάζοντα, **ον πολὺ μᾶλλον οἶμαι προσ-
 ἥκει τῆς ψυχῆς ἢ τὸν πηλὸν ἀπονιψαμένους τῶν
 ποδῶν ἐλαφρῶς καὶ ἀφελῶς παρὰ πότον ἀλλήλοις
 συμφέρεσθαι. νῦν δὲ τὴν μὲν ἐξ ὀργῆς τινος ἢ
 20 πραγμάτων ἔχθραν πειρώμεθα τῶν κεκλημένων
 ἀφαιρεῖν, τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ πάλιν ὑπεκκᾶμεν καὶ
 ἀναξωπυροῦμεν, τοὺς μὲν ταπεινοῦντες τοὺς δ'
 ὀγκοῦντες. καίτοι γ', εἰ μὲν ἀκολουθήσουσι τῇ
 κατακλίσει προπόσεις τε συνεχέστεραι καὶ παρα-

2 Μενέλαος] cf. Hom. B 404 sqq. 15 ἀνιέναι Schottus:
 ἄμα μὲν τύχη] fort. τῦφον οἶον τύχοις (vel τύκοις), nam
 τύχοι sunt σφῆνες teste Hesychio, τύκος autem appellatur
 οἰκοδομικὸν ἐργαλεῖον 16 lac. 6 litt. Vd E. Fort. sup-
 plendum ὀγκοῦν vel ὀρθοῦν ὅν sed verbum definiri non
 potest ib. προσήκειν R

θέσεις ἔτι δ' ὁμιλίας καὶ προσαγορεύσεις, παντά-
 πασι γενήσεται σατραπικὸν ἡμῖν ἀντὶ φιλικοῦ τὸ
 F συμπύσιον· εἰ δὲ περὶ τᾶλλα τὴν ἰσότητα τοῖς ἀν-
 δράσι φυλάξομεν, τί οὐκ ἐντεῦθεν ἀρξάμενοι προῶ-
 τον ἐθίζομεν ἀτύφως καὶ ἀφελῶς κατακλίνεσθαι 5
 μετ' ἀλλήλων, εὐθὺς ἀπὸ τῶν θυρῶν ὀρῶντας, ὅτι
 δημοκρατικῶς ἐπὶ τὸ δεῖπνον, καὶ οὐκ * * ἐξαίρε-
 τον ὡς * * πόλιν, ἐφ' οὗ κατακλιθεὶς ὁ πλούσιος
 ἐν τῇ κατακλίσει τοῖς εὐτελεστάτοις;

4. Ἐπεὶ δὲ καὶ ταῦτ' ἐρρήθη καὶ τὴν κρίσιν 10
 ἀπήτουν οἱ παρόντες, ἔφην ἐγώ, δίκαιτῆρος ἡρημένος
 οὐ κριτῆς, βαδιεῖσθαι διὰ μέσου. 'νέους μὲν γάρ'
 617 εἶπον 'έστιῶντας καὶ πολίτας καὶ συνήθεις ἐθιστέον,
 ὥς φησι Τίμων, ἀφελῶς καὶ ἀτύφως κατανέμειν
 αὐτοὺς εἰς ἣν ἂν τύχῃσι χώραν, καλὸν εἰς φιλίαν 15
 ἐφόδιον τὴν εὐκολίαν λαμβάνοντας· ἐν δὲ ξένοις
 ἢ ἄρχουσιν ἢ πρεσβυτέροις φιλοσοφοῦντες δέδια μὴ
 δοκῶμεν τῇ αὐλείῳ τὸν τῦφον ἀποκλείοντες εἰσάγειν
 τῇ παραθύρῳ μετὰ πολλῆς ἀδιαφορίας· ἐν ᾧ καὶ
 συνηθείᾳ τι καὶ νόμῳ δοτέον. ἢ καὶ προπύσεις καὶ 20
 προσαγορεύσεις ἀνέλωμεν, αἷς πρὸς τοὺς ἐπιτυχ-
 χάνοντας οὐδ' ἀκρίτως ἀλλ' ὡς ἐνδέχεται μάλιστα
 χρῶμενοι τιμῶμεν

7 ἡμετέρας τῆς Turnebus: δημόκριτος καὶ] καλοῦνται
 καὶ? lac. 8 Turnebus; malim ἐπὶ τὸν ἐξ αἰρετῶν Turnebus 8 ὡς
 lac. 5—6 Vd 4—5 E. ὅσπερ ἀκρόπολιν supplet m. s. Vd
 9 τῇ] τῇ αὐτῇ? εὐτελεστάτοις ἀνέξεται? 15 αὐτοὺς
 mei 17 Basileensis: φιλοσοφοῦντας 20 τι] τινι mei
 22 οὐκ εἰκὴ οὐδ' ἀκρίτως supplet R μάλιστα] add. ἐμ-
 μελέστατα W

ἔδρη τε κρέασίν τ' ἡδὲ πλείοις δεπάεσσιν·

ὥς φησιν ὁ τῶν Ἑλλήνων βασιλεύς, τὴν τάξιν ἐν
πρώτῃ τιμῇ τιθέμενος. ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ τὸν Ἀλκι- B
νουν, ὅτι τὸν ξένον ἰδρύει παρ' αὐτόν

5 ἕλκον ἀναστήσας, ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
ὅς οἱ πλησίον ἔξε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·

τὸ γὰρ εἰς τὴν τοῦ φιλουμένου χώραν καθίσει
τὸν ἱκέτην ἐπιδέξιον ἐμμελῶς καὶ φιλάνθρωπον.
ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς διάκρισις τῶν τοιού-
10 των· ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν, καίπερ ὕστατος εἰς τὴν
ἐκκλησίαν παραγενόμενος

ἔξεν ἄρ' ἐν μέσσοισιν,

ὥς ταύτης αὐτῷ τῆς χώρας προσηκούσης. ἡ δ'
Ἀθηνᾶ φαίνεται τὸν πλησίον αἰὲ τοῦ Διὸς τόπον
15 ἐξαίρετον ἔχουσα· καὶ τοῦτο παρεμφαίνει μὲν ὁ C
ποιητῆς δι' ὧν ἐπὶ τῆς Θέτιδός φησιν

ἡ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἴξε δ' Ἀθήνη,
διαρρήδην δ' ὁ Πίνδαρος λέγει

ἔπῳρ πνέοντος ἄτε κεραυνοῦ

20 ἄγχιστα ἡμένη·

καίτοι φήσει Τίμων οὐ δεῖν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἄλλων
ἐνὶ προσνέμοντα τὴν τιμὴν. ὅπερ αὐτὸς ἔοικε ποιεῖν
μᾶλλον· ἀφαιρεῖται γὰρ ὁ κοινὸν ποιῶν τὸ ἴδιον
(ἴδιον δὲ τὸ κατ' ἀξίαν ἐκάστου), καὶ ποιεῖ δρόμον

1 Hom. M 311 4 αὐτόν* αὐτόν 5 Hom. η 169
Λαοδάμαντα idem: λαομέδοντα 6 idem: φιλέεσκεν
12 id. T 15 ἔξε δ' ἄρ' idem 17 id. Ω 100 18 Πίνδαρος]
Bergk. 1 p. 432 21 φήσει Duebnerus: φησὶ

καὶ σπουδῆς τὸ πρωτεῖον, ἀρετῇ καὶ συγγενείᾳ καὶ
 ἀρχῇ καὶ τοῖς τοιούτοις ὀφειλόμενον. καὶ τὸ λυ-
 πηρὸς εἶναι τοῖς κεκλημένοις φεύγειν δοκῶν μᾶλλον
 ἐφέλκεται καθ' αὐτοῦ· λυπεῖ γὰρ ἀποστερῶν τῆς
 D συνήθους τιμῆς ἕκαστον. ἔμοι δ' οὐ λίαν χαλεπὸν 5
 εἶναι δοκεῖ τὸ περὶ τὴν διάκρισιν· πρῶτον μὲν γὰρ
 ἐφάμιλλοι τοῖς ἀξιώμασι πολλοὶ πρὸς μίαν κλῆσιν
 οὐ ῥαδίως ἀπαντῶσιν· ἔπειτα πλειόνων τόπων ἐν
 δόξῃ γερονότων, ἀφθονία τῆς διανομῆς ἔστιν, ἔν-
 τις εὐστοχεῖν δύνηται, τὸν μὲν ὅτι πρῶτος, τὸν δ' 10
 ὅτι μέσος, τὸν δ' ὅτι παρ' αὐτὸν ἢ μετὰ φίλου
 τινὸς ἢ συνήθους ἢ καθηγητοῦ, διδοὺς ἐκάστῳ τῶν
 ἀξιοματικῶν λεγομένων· τοῖς δ' ἄλλοις δωρεὰς καὶ
 φιλοφροσύνην ἔλιπον ἂν ἀνάπαυλάν μᾶλλον τῆς τι-
 μῆς. ἂν δὲ δυσδιάκριτοι μὲν αἱ ἀξίαι δύσκολοι δ' οἱ 15
 ἄνδρες ᾧσιν, ὅρα τίνα μηχανὴν ἐπάγω· κατακλίνω
 E γὰρ εἰς τὸν ἔνδοξον μάλιστα τόπον, ἂν μὲν ἢ πατήρ,
 τοῦτον ἀράμενος· εἰ δὲ μή, πάππον ἢ πενθερὸν ἢ
 πατρὸς ἀδελφόν, ἢ τινα τῶν ὁμολογουμένην καὶ
 ἰδίαν ἐχόντων παρὰ τῷ δεχομένῳ τιμῆς ὑπεροχὴν· 20
 ἐκ τῶν Ὀμήρου τὸ θεώρημα τοῦτο λαμβάνων καθη-
 κόντων. καὶ γὰρ ἐκεῖ δῆπουθεν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν
 Μενέλεον καὶ τὸν Ἀντίλοχον περὶ τῶν δευτερείων
 τῆς ἵπποδρομίας ὄρῶν διαφερομένους καὶ δεδοικῶς
 μὴ πορρωτέρω προέλθωσιν ὀργῆς καὶ φιλονεικίας 25
 ἑτέρῳ βούλεται τὸ ἐπαθλον ἀποδιδόναι, λόγῳ μὲν

2 λυπηρὸς R: λυπηρὸν 13 δωρεὰς καὶ φιλοφροσύνης
 Turnebus ib. ἂν* 15 δυσδιάκριτοι] lac. 7 Vd E τοι
 17 εὐδοξον mei 19 em. W: ὁμολογουμένων 20 παρα-
 δεχομένῳ mei 22 ἐκεῖ] cf. Hom. Ψ 534 seq.

Εὐμηλον οἰκτίρων καὶ τιμῶν, ἔργῳ δὲ τῆς ἐκείνων διαφορᾶς τὴν αἰτίαν ἀφαιρῶν.

5. Ἐμοῦ δὲ τοιαῦτα λέγοντος, ὁ Λαμπρίας ἐκ F παραβύστου καθήμενος καθάπερ εἰώθει μέγα φθεγ-
 5 ξάμενος ἠρώτα τοὺς παρόντας, εἰ διδόασιν αὐτῷ νουθετῆσαι ληροῦντα δικαστήν· κελευόντων δὲ πάντων χρῆσθαι παρρησίᾳ καὶ μὴ φείδεσθαι, ἑὶς δ' ἄν' ἔφη ἑφείσαιο φιλοσόφου γένεσι καὶ πλούτοις 618 καὶ ἀρχαῖς ὥσπερ θέαν ἐν συμποσίῳ κατανέμοντος
 10 ἢ προεδρίας ψηφισμάτων ἀμφικτυονικῶν διδόντος, ὅπως μὴδ' ἐν οἴῳ τὸν τυφον ἀποφύγωμεν; οὔτε γὰρ πρὸς τὸ ἐνδοξον ἀλλὰ πρὸς τὸ ἡδὺ δεῖ ποιέσθαι τὰς κατακλίσεις, οὔτε τὴν ἐνὸς ἐκάστου σκοπεῖν ἀξίαν, ἀλλὰ τὴν ἑτέρου πρὸς ἕτερον σχέσιν καὶ
 15 ἁρμονίαν, ὥσπερ ἄλλων τινῶν εἰς μίαν κοινωνίαν παραλαμβανομένων. οὐδὲ γὰρ ὁ οἰκοδόμος τὸν Ἀττικὸν λίθον ἢ τὸν Λακωνικὸν πρὸ τοῦ βαρβαρικοῦ διὰ τὴν εὐγένειαν τίθησιν, οὐδ' ὁ ζωγράφος τῷ πολυτελεστάτῳ χρώματι τὴν ἡγουμένην ἀποδίδωσι
 20 χώραν, οὐδ' ὁ ναυπηγὸς προτάττει τὴν Ἰσθμικὴν B πύλινον ἢ τὴν Κρητικὴν κυπάριστον, ἀλλ' ὥς ἂν ἀλλήλοις ἕκαστα συντεθέντα καὶ συναρμοσθέντα μέλλῃ τὸ κοινὸν ἔργον ἰσχυρὸν καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον παρέχειν, οὕτω κατανέμουσι. καὶ τὸν θεὸν δρᾶς,
 25 ὃν ἄριστοτέχναν ἡμῶν ὁ Πίνδαρος προσεῖπεν, οὐ

10 ἀπὸ ψηφισμάτων R 11 malim ἀποφεύγωμεν 15 ἄλλων] πολλῶν Doehnerus. Fort. αὐλῶν 18 διὰ Vulcobius 25 ὁμῶν R Πίνδαρος] Bergk. 1 p. 388

πανταχοῦ τὸ πῦρ ἔνω τάττονται καὶ κάτω τὴν γῆν,
ἀλλ' ὥς ἐν αἱ χρεῖαι τῶν σωματίων ἀπαιτῶσι.

‘τοῦτο μὲν ἐν κόγχαισι θαλασσονόμοις βαρυνώτοις,
καὶ μὴν κηρύκων τε λιθορρίνων χελύων τε’

φησὶν Ἐμπεδοκλῆς,

‘ἐνθ’ ὅφει χθόνα χρωτὸς ὑπέρτατα ναιετάουσιν’

Ο οὐχ ἦν ἡ φύσις δίδωσι χώραν, ἀλλ’ ἦν ἡ πρὸς τὸ
κοινὸν ἔργον ποθεῖ σύνταξις, ταύτην ἔχουσαν. παν-
ταχοῦ μὲν οὖν ἀταξία πονηρόν, ἐν δ’ ἀνθρώποις,
καὶ ταῦτα πίνουσιν, ἐργενομένη μάλιστα τὴν αὐτῆς
ἀναδείκνυσι μοχθηρίαν ὕβρει καὶ κακοῖς ἄλλοις
ἀμυνθήτοις, ἃ προῖδέσθαι καὶ φυλάξασθαι τακτικῶν
καὶ ἁρμονικῶν ἀνδρός ἐστιν.’

Β. Ὅρθως οὖν ἔφαμεν λέγειν αὐτὸν ἡμεῖς, καὶ
‘τί δὴ φθονεῖς τῶν τακτικῶν ἡμῶν καὶ ἁρμονι-
κῶν;’ ἐλέγομεν. ‘οὐδεὶς’ ἔφη ‘φθύνος, ἐν μέλλητε
D πείθεσθαι μετακινουῦντί μοι καὶ μετακοσμοῦντι τὸ
συνπόσιον, ὥσπερ τῷ Ἐπαμεινώνιδι τὴν φάλαγγα.’
συνεχωροῦμεν οὖν οὕτω ποιεῖν ἅπαντες. ὁ δὲ τοὺς
παῖδας ἐκ μέσου κελεύσας γενέσθαι, καταβλέψας
ἐκαστον ‘ἀκούσατ’ ἐῖπεν ‘ὥς μέλλω συντάττειν ὑμᾶς
ἀλλήλοις· βούλομαι γὰρ προειπεῖν. δοκεῖ γάρ μοι
καὶ τὸν Ὀμηρον οὐκ ἀδίκως ὁ Θηβαῖος αἰτιάσασθαι
Παμμένους ὡς τῶν ἐρωτικῶν ἄπειρον, ὅτι φῦλι
φύλοις συνέταξε καὶ πατρίας πατρίαις συνέμιξε, δέον

3 Mullach. 1 p. 8 vs. 301 4 καὶ X χελύων τε] τε
χελωνῶν Karstenus 8 καινὸν mei 16 ἐλέγομεν*: ὥν
ἐλέγομεν 22 em. Amyotus: προσειπεῖν 23 Ὀμηρον] (f.
B 363 25 φρατρίας φρατρίαις?

ἐραστὴν μετ' ἐρωμένου παρεμβάλλειν ἔν' ἣ σύμπνους
 ἢ φάλαγξ δι' ὕλης ἔμψυχον ἔχουσα δεσμόν. τοιοῦτο E
 κἀγὼ βούλομαι ποιῆσαι τὸ συμπόσιον ἡμῶν, οὐ
 πλουσίῳ πλούσιον οὐδὲ νέῳ νέον οὐδ' ἄρχοντι συγ-
 5 κατακλίνων ἄρχοντα καὶ φίλῳ φίλον· ἀκίνητος γὰρ
 αὕτη καὶ ἀργὴ πρὸς εὐνοίας ἐπίδοσιν καὶ γένεσιν
 ἢ τάξις· ἀλλὰ τῷ δεομένῳ τὸ οἰκεῖον προσαρμόττων
 κελεύω φιλολόγῳ μὲν ὑποκατακλίνεσθαι φιλομαθῇ,
 δυσκόλῳ δὲ πρᾶον ἀδολέσχῳ δὲ πρεσβύτῃ φιλήκοον
 10 νεανίσκον, τῷ δ' ἀλαζόνι τὸν εἴρωνα τῷ δ' ὀργίλῳ
 τὸν σιωπηλόν· εἰν δέ που κατίδω πλούσιον μεγαλό-
 δωρον, ἔξω πρὸς αὐτὸν ἐκ γωνίας τινὸς ἀναστήσας
 πένητα χρηστόν, ἔν' ὥσπερ ἐκ πλήρους κύλικος εἰς
 κενὴν ἀπορροή τις γένηται. σοφιστὴν δὲ κωλύω F
 15 συγκατακλίνεσθαι σοφιστῇ καὶ ποιητὴν ποιητῇ·

ἔτιωχὸς γὰρ πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ·
 καίπερ Σωσικλῆς οὗτος καὶ Μόδεστος ἐνταῦθα συνερεί-
 δοντες ἔπος παρὰ * * ζωπυρίων φλόγα μὲν ἀλλὰ
 κινδυνεύουσι τὰ κάλλιστα. δίστημι δὲ καὶ στραγγα-
 20 λιῶντας καὶ φιλολοιδόρους καὶ ὀξυθύμους * * τινὰ
 παρεντιθεῖς μέσον, ὥσπερ μάλαγμα τῆς ἀντιτυπίας.
 ἀλειπτικούς δὲ καὶ κυνηγετικούς καὶ γεωργικούς 619
 συνάγω. τῶν γὰρ ὁμοιοτήτων ἢ μὲν μάχιμος ὥσπερ
 ἀλεκτρούνων, ἢ δ' ἐπιεικὴς ὥσπερ ἢ τῶν κολοιδῶν.

2 τοιοῦτο R: τοῦτο 16 Hes. OD 26 φθονέει] om.
 mei 17 καίπερ] ὥσπερ? 18 lac. 7 Vd E. Fort. sup-
 plendum: ἔπος παρ' (αὐτ' πρὸς) ἔπος ἀναζωπυρεῖν φλόγα
 μεγάλην κινδυνεύουσι τὰ κάλλιστα cf. Aristoph. Nub. 1375.
 Eust. ad Il. p. 53, 41 20 lac. 4 Vd E. Fort. supplendum
 πρᾶον 23 συνάγω] συναγαγὼν mei ex συνάγω τῶν ut vid.

συνάγω δὲ καὶ ποτικούς εἰς ταὐτὸ καὶ ἔρωτικούς,
οὐ μόνον ὅσοις ἔρωτος δῆγμα παιδικῶν πρόσεστιν
ὥς φησι Σοφοκλῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπὶ γυναιξὶ καὶ
τοὺς ἐπὶ παρθένοις δακνομένους· τῷ γὰρ αὐτῷ
θαλπόμενοι πυρὶ μάλλον ἀλλήλων ἀντιλήφονται, 5
καθάπερ ὁ κολλώμενος σίδηρος, ἂν μὴ νῆ Δία ταὐ-
τοῦ τύχωσιν ἢ τῆς αὐτῆς ἐρῶντες·

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ.

Διὰ τί τῶν τόπων ὁ καλούμενος ὑπατικός ἔσχε τιμὴν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

10

ΤΑ ΑΥΤΑ.

1. Ἐκ τούτου περὶ τῶν τόπων ἐνέπεσε ζήτησις.
ἄλλοι γὰρ ἄλλοις ἐντιμοί, Πέρσαις μὲν ὁ μεσαίτατος
B ἔφ' οὗ κατακλίνεται βασιλεύς, Ἑλλησι δ' ὁ πρῶ- 15
τος, Ῥωμαίοις δ' ὁ τῆς μέσης κλίνης τελευταῖος
ὃν ὑπατικὸν προσαγορεύουσι· τῶν δὲ περὶ τὸν Πόν-
τον Ἑλλήνων ἐνίοις, ὥσπερ Ἡρακλεώταις, ἔμπαλιν
ὁ τῆς μέσης πρῶτος. ἀλλὰ περὶ τοῦ γ' ὑπατικοῦ
C λεγομένου μάλιστα διηποροῦμεν. οὗτος γὰρ ἐπρώ- 20
τευε τῇ τιμῇ καθ' ἡμέας καὶ τὴν αἰτίαν οὕθ' ὥς ὁ
πρῶτος οὕθ' ὥς ὁ μέσος εἶχε νενομισμένην ἔτι· καὶ

2 δεῖγμα mei παιδικῶν inserui ex p. 77 c. cf. Nauck.
p. 309 6 ταὐτοῦ*: τοῦ αὐτοῦ 13 ἐκ R 14 ἄλλαι mei
18 ἐνίοις Basileensis: ἐν οἷς

τῶν συμβεβηκότων. αὐτῷ τὰ μὲν οὐκ ἦν ἴδια τούτου
 μόνου, τὰ δ' οὐδεμιᾶς ἄξια σπουδῆς ἐφαίνετο. πλὴν
 τρία γε τῶν λεχθέντων ἐκίνει, πρῶτον μὲν ὅτι
 τοὺς βασιλεῖς καταλύσαντες οἱ ὑπατοὶ καὶ πρὸς τὸ
 5 δημοτικώτερον ἅπαντα μετακοσμήσαντες ἐκ τῆς μέσης
 καὶ βασιλικῆς χώρας ὑπῆγον αὐτοὺς κάτω συγ-
 χωροῦντες, ὡς μηδὲ τοῦτο τῆς ἀρχῆς αὐτῶν καὶ
 ἐξουσίας ἐπαχθὲς εἴη τοῖς συνοῦσι· δεύτερον δ'
 ὅτι, τῶν δυεῖν κλινῶν ἀποδοδομένων τοῖς παρακε-
 10 κλημένοις, ἡ τρίτη καὶ ταύτης ὁ πρῶτος τόπος μά-
 λιστα τοῦ ἐστιῶντος ἐστίν· ἐνταῦθα γὰρ ὥσπερ
 ἡνίοχος ἢ κυβερνήτης ἐπὶ δεξιὰ πρὸς τὴν ἐπίβλεψιν
 ἐξικνεῖται τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοῦ φιλοφρονεῖσθαι D
 καὶ διαλέγεσθαι τοῖς παροῦσιν οὐκ ἀπήρτηται τῶν
 15 συνέγγιστα τόπων· ὁ μὲν γὰρ ὑπ' αὐτὸν ἢ γυναι-
 κὸς ἢ παίδων ἐστίν, ὁ δ' ὑπὲρ αὐτὸν εἰκότως τῷ
 μάλιστα τιμωμένῳ τῶν κεκλημένων ἀπεδόθη, ἵν'
 ἐγγυὲς ἢ τοῦ ἐστιῶντος. τρίτον δ' ἔχειν ἴδιον οὔτος
 ὁ τόπος ἐδόκει τὸ πρὸς τὴν πρᾶξιν εὐφυνέ· οὐ γάρ
 20 ἐστίν ὁ τῶν Ῥωμαίων ὑπατος οἶος Ἀρχίας ὁ Θη-
 βαίων πολέμαρχος, ὥστε, γραμμάτων ἢ λόγων αὐτῷ
 μεταξὺ διεπνοῦντι φροντίδος ἀξίων προσπεσόντων,
 ἐπιφθεγξάμενος 'εἰς ἑὼ τὰ σπουδαῖα' τὴν μὲν ἐπι-
 στολὴν παρῶσαι λαβεῖν δὲ τὴν θηρὶκλαίον· ἀλλὰ E
 25 μάλ' ἐμμεμαῶς καὶ περιεσκεμμένος ἐν τοῖς τοιού-
 τοις καιροῖς. οὐ γὰρ μόνον ὥδ' ἵνα τίκτει νῦξ κυ-

12 ἐπιδέξια R: ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἐπ' ἀριστερὰ Emperius
 14 τῶν δὲ συνέγγιστα τόπων ὁ μὲν ὑπ' αὐτὸν cett. Vul-
 cobius 26 νῦξ κυβερνήτη X: κυβ lac. 8 Vd 6 E

βερνήτῃ σοφῷ· κατὰ τὸν Αἰσχύλον, ἀλλὰ καὶ πότου
 πᾶσα καὶ ἀνέσεως ἡδονὴ στρατηγῷ καὶ ἄρχοντι
 φροντίδος ἄξιόν ἐστιν· ἵνα τοίνυν ἀκοῦσαί θ' ἃ
 δεῖ καὶ προστάξαι καὶ ὑπογράψαι δύνηται, τοῦτον
 ἐξαίρετον ἔχει τὸν τόπον· ἐν ᾧ τῆς δευτέρας κλίνης 5
 F τῇ τρίτῃ συναπτούσης, ἡ γωνία διάλειμμα ποιοῦσα
 τῇ καμπῇ δίδωσι καὶ γραμματεῖ καὶ ὑπηρέτῃ καὶ
 φύλακι σώματος καὶ ἀγγέλῳ τῶν ἀπὸ στρατοπέδου
 προσελθεῖν, διαλεχθῆναι, πυνθέσθαι, μήτε τινὸς
 ἐνοχλοῦντος αὐτῷ μήτε τινὸς ἐνοχλουμένου τῶν 10
 συμποτῶν, ἀλλὰ καὶ χεῖρα καὶ φωνὴν ὑπερδέξιον
 ἔχοντι καὶ ἀκώλυτον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ.

Ποῖόν τινα δεῖ τὸν συμποσίαρχον εἶναι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

15

ΚΡΑΤΩΝ, ΘΕΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ἈΛΛΟΙ.

1. Κράτων ὁ γαμβρὸς ἡμῶν καὶ Θεῶν ὁ ἐταῖρος
 ἐν τινι πότῳ παροινίας ἀρχὴν λαβούσης εἴτα παυ-
 σαμένης, λόγον ἐποιήσαντο περὶ τῆς συμποσιαρχίας,
 οἰόμενοι με δεῖν στεφανηφοροῦντα μὴ περιδεῖν * * 20

1 τὸν Αἰσχύλον· Cobetus: τὸ lac. 8 Vd 18 E. cf. Aesch.
 Suppl. 770 2 ἀνέσεως ἡδονὴ στρατηγῷ S 'ex vetere co-
 dice': ἀνε lac. 9 Vd 12 E γῶ (γῶι Vd) 3 τοίνυν*: lac. 5
 Vd 9 E 6 τρίτῃ M: πρώτῃ 20 lac. 6 dant Vd P (= Pala-
 tinus) Fort. suppl. παλαιὸν

ἔθος ἐκλειφθὲν παντάπασιν, ἀλλ' ἀνακαλεῖν καὶ
καταστῆσαι πάλιν τῆς ἀρχῆς τὴν νευομισμένην ἐπι-
στασίαν περὶ τὰ συμπόσια καὶ διακόσμησιν. ἐδόκει B
δὲ ταῦτα καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥστε θόρυβον ἐκ πάντων
καὶ παράκλησιν γενέσθαι. 'ἐπεὶ τοίνυν' ἔφην ἐγώ
'δοκεῖ ταῦτα πᾶσιν, ἑμαυτὸν αἰροῦμαι συμποσίαρχον
ὑμῶν καὶ κελεύω τοὺς μὲν ἄλλους, ὡς βούλονται,
πίνειν ἐν τῷ παρόντι, Κράτωνα δὲ καὶ Θέωνα,
τοὺς εἰσηγητὰς καὶ νομοθέτας τοῦ δόγματος, ἐν
10 τινι τύπῳ βραχέως διελθεῖν, ὁποῖον ὄντα δεῖ τὸν
συμποσίαρχον αἰρεῖσθαι, καὶ τί ποιούμενος τέλος δ
αἰρεθεὶς ἄρξει, καὶ πῶς χρήσεται τοῖς κατὰ συμ-
πόσιον· διελέσθαι δὲ τὸν λόγον αὐτοῖς ἐπιτρέπω.'

2. Μικρὰ μὲν οὖν ἠγκίσσαντο παραιτούμενοι·
15 κελευόντων δὲ πάντων πείθεσθαι τῷ ἄρχοντι καὶ C
ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, ἔφη πρότερος δ Κράτων,
ὅτι δεῖ τὸν μὲν φυλάκων ἄρχοντα φυλακικώτατον,
ὥς φησιν ὁ Πλάτων, εἶναι· τὸν δὲ συμποτῶν συμ-
ποτικώτατον. 'ἔστι δὲ τοιοῦτος, ἂν μήτε τῷ μεθύειν
20 εὐάλωτος ᾗ μήτε πρὸς τὸ πίνειν ἀπρόθυμος· ἀλλ'
ὥς δ Κῦρος ἔλεγε πρὸς Λακεδαιμονίους γράφων,
ὅτι τὰ τ' ἄλλα τοῦ ἀδελφοῦ βασιλικώτερος εἴη καὶ
φέροι καλῶς πολὺν ἄκρατον. ὃ τε γὰρ παροινῶν
ὑβριστῆς καὶ ἀσχήμων, ὃ τ' αὖ παντάπασι νήφων
25 ἀηδὴς καὶ παιδαγωγεῖν μᾶλλον ἢ συμποσιαρχεῖν

12 χρήσεται M: χρῆσθαι 13 αὐτοῖς] ἐ lac 4 Vd
αὐτοῖς ἐπιτρέπω M: ἐπιτρέπων 18 Πλάτων] Rep.
p. 412 c 21 Κῦρος] cf. Vit. Artax. c. 6 22 βασιλικώ-
τατος mei

ἐπιτήδειος. ὁ μὲν οὖν Περικλῆς, ὁσάκις ἡρημένος
στρατηγὸς ἀναλαμβάνει τὴν χλαμύδα, πρῶτος εἰώθει
D διαλέγεσθαι πρὸς αὐτὸν ὥσπερ ὑπομιμνήσκων ὅρα,
Περικλείης· ἐλευθέρων ἄρχεις, Ἑλλήνων ἄρχεις, Ἀθη-
ναίων ἄρχεις. ὁ δὲ συμποσίαρχος ἡμῶν ἐκεῖνα λε- 5
γέτω πρὸς αὐτόν· φίλων ἄρχεις, ἵνα μήτ' ἀσχημονεῖν
ἐπιτρέπη μήτε τὰς ἡδονὰς ἀφαιρῇ. δεῖ δὲ καὶ σπου-
δῆς τὸν ἄρχοντα πινόντων οἰκεῖον εἶναι καὶ παιδιᾶς
μὴ ἀλλότριον, ἀλλ' εὖ πως συγκεκραμένον πρὸς
ἀμφοτέρω, σμικρῷ δὲ μᾶλλον, ὥσπερ οἶνον ἀστεῖον, 10
ἀπονέοντα τῇ φύσει πρὸς τὸ αὐστηρόν· ὁ γὰρ
οἶνος ἄξει τὸ ἥθος εἰς τὸ μέτριον μαλακώτερον
ποιῶν καὶ ἀνυγραίνων. ὥσπερ γὰρ ὁ Ξενοφῶν
ἔλεγε τοῦ Κλεάρχου τὸ σκυθρωπὸν καὶ ἄγροικον
E ἄλλως ἐν ταῖς μάχαις ἡδὺ καὶ φαιδρὸν ἐπιφαίνε- 15
σθαι διὰ τὸ θαρραλέον· οὕτως ὁ μὴ φύσει πικρὸς
ἀλλὰ σεμνὸς καὶ αὐστηρὸς, ἐν τῷ πίνειν ἀνιέμενος
ἡδίων γίνεται καὶ προσφιλέστερος. ἔτι τοίνυν
αὐτῷ δεῖ προσεῖναι τὸ μάλιστα μὲν ἐκάστου τῶν
συμποτῶν ἐμπείρως ἔχειν, τίνα λαμβάνει μεταβολὴν 20
ἐν οἴνῳ καὶ πρὸς τί πάθος ἀκροσφαλῆς ἐστὶ καὶ
F πῶς φέρει τὸν ἄκρατον. οὐ γὰρ οἶνου μὲν ἔστι
πρὸς ὕδωρ ἑτέρου ἑτέρα μῖξις, ἣν οἱ βασιλικοὶ
γιννώσκοντες οἰνοχόοι νῦν μὲν πλέον νῦν δ' ἔλατ-
τον ὑποχέουσιν· ἀνθρώπου δὲ πρὸς οἶνον οὐκ ἔστ' 25
ἰδίᾳ κρᾶσις ἣν τῷ συμποσιάρχῳ γινώσκειν προσ-

3 αὐτόν Turnebus: αὐτόν 10 R: σμικρῶς 13 Ξενο-
φῶν] Exped. 2, 6, 11 23 ἑτέρου Vulcobijs: ἕτερον Malim
ἑτέρου μῖξις ἑτέρα 25 ἔστ' ἰδίᾳ κρᾶσις*: ἔστι διάκρᾶσις

ήκει καὶ γιγνώσκοντι φυλάττειν, ἔν' ὥσπερ ἁρμονι-
 κὸς τὸν μὲν ἐπιτείνων τῇ πόσει τὸν δ' ἀνιεῖς καὶ
 ὑποφειδόμενος, εἰς ὁμαλότητα καὶ συμφωνίαν ἐκ
 διαφορᾶς καταστήσῃ τὰς φύσεις· ὅπως μὴ κοτύλῃ
 5 μὴδὲ κνᾶθοις τὸ ἴσον, ἀλλὰ καιροῦ τιμι μέτρῳ καὶ
 σώματος δυνάμει τὸ οἰκεῖον ἐκάστῳ καὶ πρόσφορον 621
 ἀπονέμῃται. εἰ δὲ τοῦτο δύσκολον, ἐκεῖνά γε πάν-
 τως ἐξειδέναι τῷ συμποσιάρχῳ προσήκει, τὰ κοινὰ
 περὶ τὰς φύσεις καὶ τὰς ἡλικίας· οἷον πρεσβῦται
 10 τάχιον μεθύσκονται νέων, σαλευόμενοι δ' ἡρεμούν-
 των, ἔλλυποι δὲ καὶ πεφροντικότες εὐθύμων καὶ
 ἱλαρῶν· * * ἀνέδην καὶ κατακόρως διάγοντες τῶν
 ἀσελγαινόντων· τοιαῦτα γιγνώσκων ἄν τις μᾶλλον
 τοῦ ἀγνοοῦντος εὐσχημοσύνην καὶ ὁμόνοιαν συμ-
 15 ποσίῳ προτανεύσειε. καὶ μὴν ὅτι γε δεῖ τὸν συμ-
 ποσιάρχον οἰκειῶς ἔχειν καὶ φιλικῶς πρὸς ἅπαντας B
 ὑπουλον δὲ μὴδενὶ μὴδ' ἀπεχθῇ τῶν ἐστιωμένων
 εἶναι, παντί πον δῆλον· οὔτε γὰρ ἐπιτάκτων ἀνε-
 κτὸς οὔτ' ἀπονέμων ἴσος οὔτε προσπαίζων ὅμως
 20 ἀνέγκλητος ἔσται. τοιοῦτον' ἔφη 'σοι, Θέων, ἐγὼ
 τὸν ἄρχοντα συμποσίῳ πλάσας ὥσπερ ἐκ κηροῦ
 τοῦ λόγον παραδίδωμι.'

3. Καὶ ὁ Θέων ἄλλὰ δέχομαι μὲν' εἶπεν 'οὔτω
 μᾶλλον ἀπειργασμένον τὸν ἄνδρα καὶ συμποτικόν·

7 τοῦτο M: τοῦτό γε γε idem: δὲ 10 δὲ Salmasius
 11 ἔλλυποι] ἔλυποι mei. ἄνποιοι X 12 lac. 4—5 Vd 16 E
 fort. supplenda verbis οἱ οὐκ κατακόρως S: κατα lac.
 5 Vd E διάγοντες Doehnerus: ἀπάγοντες 13 ἄν τις scripsi
 cum Emperio: μὲν τις 19 ὅμως] ὅλως? 20 ἔφην mei
 24 μᾶλλον] καλόν R

εἰ δὲ χρήσομαι κατὰ πᾶν αὐτῷ καὶ μὴ καταισχυνῶ
 τοῦργον, οὐκ οἶδα· κοσμιώτατον δέ μοι δοκεῖ τοιοῦτος
 ὢν τὸ συμπόσιον διαφυλάξειν ἡμῖν καὶ μὴ περιόψε-
 σθαι νῦν μὲν ἐκκλησίαν δημοκρατικὴν νῦν δὲ σχολὴν
 σοφιστοῦ γενομένην αὖθις δὲ κυβευτήριον, εἴτα πού 5
 C σκηνὴν καὶ θυμέλην. ἢ γὰρ οὐχ ὁρᾷτε τοὺς μὲν δη-
 μαγωγῶντας καὶ δικαζομένους παρὰ δεῖπνον, τοὺς
 δὲ μελετῶντας καὶ ἀναγιγνώσκοντας αὐτῶν τινα σγυ-
 γράμματα, τοὺς δὲ μίμοις καὶ ὀρχησταῖς ἀγωνοθε-
 τοῦντας; Ἀλκιβιάδης δὲ καὶ Θεόδωρος τελεστήριον 10
 ἐποίησαν τὸ Πολυτίωνος συμπόσιον, ἀπομιμούμενοι
 δαδουχίας καὶ γεροφαντίας. ὢν οὐδὲν οἶμαι τῷ
 ἄρχοντι περιοπτέον· ἀλλὰ καὶ λόγοις καὶ θεάμασι
 καὶ παιδιαῖς δώσει τύπον ἐκείνοις μύνοις, ὅσα πρὸς
 τὸ συμποτικὸν τέλος ἐξικνεῖται· τοῦτο δ' ἦν φιλίας 15
 ἐπίτασιν ἢ γένεσιν δι' ἡδονῆς ἐνεργάσασθαι τοῖς
 D παροῦσι· διαγωγὴ γάρ ἐστιν ἐν οἴῳ τὸ συμπόσιον
 εἰς φιλίαν ὑπὸ χάριτος τελευτῶσα. ἐπεὶ δὲ παν-
 ταχοῦ τὸ πλήσιμιον καὶ πολλαχοῦ βλαβερὸν τὸ ἄκρα-
 τον, ἢ δὲ μῖξις, οἷς ἂν ἐν καιρῷ καὶ μετὰ μέτρου 20
 παραγένηται πράγμασιν, ἀφαιρεῖ τᾶραν, ᾧ καὶ
 βλάπτει τὰ ἡδέα καὶ λυπεῖ τὰ ὠφέλιμα· δῆλον ὅτι
 καὶ τοῖς πίνουσιν ὁ ἐπιστάτης μεμιγμένην τινὰ
 παρῆξει διαγωγὴν. ἀκούων οὖν πολλῶν λεγόντων,

1 αὐτῷ] add. τοιούτῳ R καταισχύνω mei 2*: τὸ ἔργον
 κοσμιώτατον — περιόψεσθαι*: lac. 6 Vd 8 E τὸν δέ μοι
 δοκεῖ τοι lac. 3 Vd 6 E σων τὸ συμπόσιον 6 Vd E ἄξειν ἡμῖν
 καὶ μὴ ὀψεσθαι 5 malim γιγνομένην 18 ἐπεὶ δὲ πανταχοῦ
 — βλάπτει*: ἐπεὶ δὲ πανταχοῦ πλήσιμιον καὶ πολλαχοῦ βλαβ.
 τὸ ἄκρατον, ἢ δὲ μῖξις — ἀφαιρεῖται ἔνω καὶ βλάπτει

ὅτι πλοῦς μὲν ὁ παρὰ γῆν περίπατος δ' ὁ παρὰ
 θάλατταν ἡδιστός ἐστιν, οὕτω παραβαλεῖ τῇ σπουδῇ
 τὴν παιδίαν, ὅπως οἱ τε παίζοντες ἀμωσγρέπως E
 σπουδῆς τινος ἔχωνται καὶ πάλιν οἱ σπουδάζοντες
 ἀναθαρρῶσιν, ὥσπερ οἱ ναυτιῶντες ἐγγύθεν εἰς γῆν
 τὴν παιδίαν ἀποβλέποντες. ἔστι γὰρ καὶ γέλωτι
 χρῆσθαι πρὸς πολλὰ τῶν ὠφελίμων καὶ σπουδὴν
 ἡδεῖαν παρασχεῖν,

ᾧς ἂν' ἐχινόποδας καὶ ἂνὰ τρηχεῖαν ὕωνιν
 10 φύονται μαλακῶν ἄνθεα λευκοῦτων.
 ὅσαι δ' ἄνευ σπουδῆς ἐπεισχωμάζουσι τοῖς συμπο-
 σίοις παιδιαί, ταύτας ἐπιμελῶς διακελεύσεται τοῖς
 συμπόταις εὐλαβεῖσθαι, μὴ λάθωσιν ὕβριν καὶ
 ἀσέλγειαν καθάπερ ὑοσκύαμον λαβόντες οἴνω τοῖς
 15 λεγομένοις προστάγμασιν ἐξυβρίζωσι, προστάττοντες F
 ἄδειν ψελλοῖς ἢ κτενίζεσθαι φαλακροῖς ἢ ἀσκαλι-
 άζειν χωλοῖς. ὥσπερ Ἀγαπήστορι τῷ Ἀκαδημαϊκῷ
 λεπτὸν ἔχοντι καὶ κατεφθινηκὸς τὸ σκέλος ἐπηρε-
 άζοντες οἱ ξυμπόται πάντας ἐκέλευσαν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ
 20 ποδὸς ἐστῶτας ἐκπιεῖν τὸ ποτήριον ἢ ζημίαν κατα-
 βαλεῖν· τοῦ δὲ προστάσσειν περιελθόντος εἰς αὐτόν,
 ἐκέλευσε πάντας οὕτω πιεῖν, ὥς ἂν αὐτὸν ἴδωσι·
 καὶ κεραμίου στενοῦ κομισθέντος, εἰς τοῦτο τὸν
 ἀσθενῆ πόδα καθεῖς ἐξέπιδε τὸ ποτήριον, οἱ δ' ἄλλοι

2 παραβάλλει mei 5 γῆν Doehnerus 9 Bergk. 3
 p. 689 13 καὶ ἀσέλγειαν S: lac. 7 Vd E 14 ἐμβα-
 λόντες Doehnerus. προσλαβόντες? τοῖς] καὶ τοῖς W. Prae-
 ferenda mihi vid. W emendatio. Malim ὥς τοῖς et deinde
 ἐξυβρίζουσι cum plurimis libris 23 στενοῦ Amyotus: κenoῦ.

πάντες, ὥς ἐφαίνετο πειρωμένοις ἀδύνατον, ἀπέτι-
 622 σαν τὴν ζημίαν. χαρίεις οὖν Ἀγαπήστωρ· καὶ ποιη-
 τέον εὐκόλους οὕτω καὶ ἱλαρὰς τὰς ἀμύνας, ἀλλὰ
 μὴν καὶ προστάγμασιν ἐθιστέον χρῆσθαι πρὸς ἡδο-
 νὴν καὶ ὠφέλειαν, τὰ οἰκεῖα καὶ δυνατὰ καὶ κοσ- 5
 μούντα τὸν δρῶντα προστάσσοντας, ῥῥηκοῖς ἄσαι,
 ῥητορικοῖς εἰπεῖν, φιλοσόφοις λῦσαι τι τῶν ἀπορου-
 μένων, ποιηταῖς προενέγκασθαι στίχους. ἡδέως γὰρ
 εἰς τοῦθ' ἕκαστος ἄγεται καὶ προθύμως,

ἔν' αὐτὸς αὐτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὢν.' 10

ὁ μὲν οὖν τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς ἄθλον ὑπὸ
 κήρυκος κατήγγειλε τῷ καινῇ ἡδονῇ ἐξευρόντι·
 συμποσίῳ δὲ βασιλεὺς ἀστεῖον ἄθλον ἔν καὶ γέρας
 προθείη τῷ παιδιᾷ ἀνύβριστον εἰσηγησαμένῳ καὶ
 τέρψιν ὠφέλιμον καὶ γέλωτα μὴ μῶμου μηδ' ὕβρεων 15
 ἀλλὰ χάριτος καὶ φιλοφροσύνης ἐταῖρον· ἐν οἷς τὰ
 πλεῖστα ναυαγεῖ συμπίσια μὴ τυχόντα παιδαγωγίας
 ὁρῶν. ἔστι δὲ σῶφρονος ἀνδρὸς ἔχθραν φυλάττε-
 σθαι καὶ ὀργήν, ἐν ἀγορᾷ τὴν ἐκ πλεονεξίας ἐν
 γυμνασίοις καὶ παλαίστραις ἐκ φιλονεικίας ἐν δ' 20
 ἀρχαῖς καὶ φιλοτιμίαις ἐκ φιλοδοξίας ἐν δὲ δειπνῷ
 καὶ παρὰ πότον ἐκ παιδιᾶς ἐπιτιθεμένην.'

3 ἀλλὰ μὴν καὶ*: lac. 6—7 Vd 8 E 10 Nauck, p. 413
 αὐτοῦ μετ' τυγχάνει*: τυγχάνοι 14 προθείη Vul-
 cobius: προσθείη

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε.

C

Πῶς εἴρηται τό 'ποιητὴν δ' ἄρα' Ἐρως διδάσκει.'

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΟΣΣΙΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

5 1. Πῶς εἴρηται τό

'ποιητὴν δ' ἄρα

'Ἐρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ἢ τὸ πρίν'

ἐξητεῖτο παρὰ Σοσσίῳ, Σαπφικῶν τινων ἀσθεντῶν,
 ὅπου καὶ τὸν Κύκλωπα 'μούσαις εὐφώνοις ἰᾶσθαι'
 10 φησί 'τὸν ἔρωτα' Φιλόξενος. ἐλέχθη μὲν οὖν, ὅτι
 πρὸς πάντα τόλμαν ὁ ἔρως καὶ καινοτομίαν συγχω-
 ρῆσαι δεινός ἐστιν, ὥσπερ καὶ Πλάτων 'ἔτην' αὐτὸν
 καὶ 'παντὸς ἐπιχειρητὴν' ὠνόμασε· καὶ γὰρ λάλον D
 ποιεῖ τὸν σιωπηλὸν καὶ θεραπευτικὸν τὸν αἰσχυρ-
 15 τηλόν, ἐπιμελῇ δὲ καὶ φιλόπονον τὸν ἀμελῇ καὶ
 ῥᾶθυμον· ὃ δ' ἔν τις μάλιστα θαυμάσειεν, φειδωλὸς
 ἀνὴρ τε καὶ μικρολόγος ἐμπεσὼν εἰς ἔρωτα, καθάπερ εἰς
 πῦρ σίδηρος ἀνεθεῖς καὶ μαλαχθεῖς, ἀπαλὸς καὶ ὑγρὸς
 καὶ ἡδίων· ὥστε τουτὶ τὸ παιζόμενον μὴ πάνυ φαί-
 20 νεσθαι γελοῖον, ὅτι 'πράσου φύλλῳ τὸ τῶν ἐρών-
 των δέδεται βαλλάντιον.' ἐλέχθη δὲ καὶ ὅτι τῷ

6 ποιητὴν] μουσικὴν mei 8 σαπφικῶν iidem 10
 Φιλόξενος] cf. Bergk. 3 p. 611 11 πρὸς πάντα] iungenda
 cum τόλμαν 12 Πλάτων] Conv. p. 203 d ἔτην W:
 τὸν 13 παντὸς ἐπιχειρητὴν] Plat. Tim. p. 69 d 17 τε]
 del. Fuhrius 20 φύλλῳ πράσου Τὸ τῶν ἐρ. συνδέεται
 βαλλάντιον effecit Cobetus. cf. Kock. 3 p. 446

μεθύειν τὸ ἐρᾶν ὅμοιον ἐστὶ· ποιεῖ γὰρ θερμοὺς
καὶ ἱλαροὺς καὶ διακεχυμένους· γενόμενοι δὲ τοιοῦ-
τοι πρὸς τὰς ἐπαυδοὺς καὶ ἐμμέτρους μάλιστα φωνὰς
E ἐκφέρονται. καὶ τὸν Αἰσχύλον φασὶ τὰς τραγωδίας
πίνοντα ποιεῖν καὶ διαθερμαινόμενον. ἦν δὲ Λαμ- 5
πρίας ὁ ἡμέτερος πάππος ἐν τῷ πίνειν εὐφρετικώτα-
τος αὐτὸς αὐτοῦ καὶ λογιώτατος· εἰώθει δὲ λέγειν
ὅτι τῷ λιβανωτῷ παραπλησίως ὑπὸ θερμότητος ἀνα-
θυμιάται. καὶ μὴν ἥδιστα τοὺς ἐρωμένους ὀρώντες
οὐχ ἥττον ἡδέως ἐγκωμιάζουσιν ἢ ὀρώσι· καὶ πρὸς 10
πάντα ἀλὸς ὢν ἔρως λαλίστατός ἐστιν ἐν τοῖς
F ἐπαίνοις. αὐτοὶ τε γὰρ οὕτω πεπεισμένοι τυγχάνουσι
καὶ βούλονται πεπεῖσθαι πάντας, ὥς καλῶν κί-
ραθῶν ἐρώντες. τοῦτο καὶ τὸν Αὐδὸν ἐπῆρε Καν-
δαύλην τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐπισπᾶσθαι θεατὴν εἰς 15
τὸ δωματίον τὸν * * τὴν οὐ βούλονται γὰρ ὑπ’
ἄλλων μαρτυρεῖσθαι· διὸ καὶ γράφοντες ἐγκώμια
τῶν καλῶν ἐπικοσμοῦσιν αὐτὰ μέλεσι καὶ μέτροις
καὶ ᾠδαῖς, ὥσπερ εἰκόνας χρυσῷ καλλωπίζοντες,
ὅπως ἀκούηται τε μᾶλλον ὑπὸ πολλῶν καὶ μνημο- 20
νεύηται· καὶ γὰρ ἂν ἵππον καὶ ἄλεκτρούνα, κἂν
623 ἄλλο τι τοῖς ἐρωμένοις διδῶσι, καλὸν εἶναι καὶ
κεκοσμημένον ἐκπρεπῶς βούλονται καὶ περιττῶς τὸ
δῶρον· μάλιστα δὲ λόγον κόλακα προσφύροντες ἡδὺν
ἐθέλουσι φαίνεσθαι καὶ γαῦρον καὶ περιττόν, οἷος 25
ὁ ποιητικὸς ἐστίν.

3 em. R: συμμέτρους 7 αὐτοῦ mei 9 ὀρώντες οἱ
ἐρώντες? 13 *: καὶ ἀγαθῶν 14 Κανδαύλην: lac.
6 Vd 7 E 15 malim ἐπισπᾶσθαι 16 lac. 4—5 Vd 7 E
την οὐ Supplent τὸν Γύγην S. τὸν οἰκέτην X τὸν οἰκέτην οὐ?

2. Ὁ μέντοι Σόσσιος ἐπαινέσας ἐκείνους, εἶπεν
 ὥς οὐ χεῖρον ἄν τις ἐπιχειρήσειεν ὁρμηθεὶς ἀφ'
 ὧν Θεόφραστος εἶρηκε περὶ μουσικῆς· 'καὶ γὰρ
 ἔναγχος' ἔφη 'τὸ βιβλίον ἀνέγνω. λέγει δὲ Θεό-
 5 φραστος μουσικῆς ἀρχὰς τρεῖς εἶναι, λύπην, ἡδονήν,
 ἐνθουσιασμόν, ὥς ἐκάστου τῶν * * αὐτῶν παρα-
 τρέποντος ἐκ τοῦ συνήθους καὶ παρεγκλίνοντος τὴν
 φωνήν. αἶ' τε γὰρ λῦπαι τὸ γοερόν καὶ θρηνητικόν
 ὀλισθηρὸν εἰς ὠδὴν ἔχουσι· διὸ καὶ τοὺς ῥήτορας B
 10 ἐν τοῖς ἐπιλόγοις καὶ τοὺς ὑποκριτὰς ἐν τοῖς ὁδυρ-
 μοῖς ἀτρέμα τῷ μελωδεῖν προσάγοντας ὁρῶμεν καὶ
 παρεντείνοντάς τὴν φωνήν. αἶ' τε σφοδραὶ περι-
 χάρεια τῆς ψυχῆς τῶν μὲν ἐλαφροτέρων τῷ ἡθελ
 καὶ τὸ σῶμα πᾶν ἐπαίρουσι καὶ παρακαλοῦσιν εἰς
 15 ἔνθουθμον κίνησιν, ἐξαλλομένων καὶ κροτούντων
 εἴπερ ὀρχεῖσθαι μὴ δύνανται·

ῥμανίαι τ' ἀλαλαί τ' ὀρινομένων
 ῥιψαύχευι σὺν κλόμφ'

κατὰ Πίνδαρον. οἱ δὲ χαρίεντες ἐν τῷ πάθει τούτῳ
 20 γενόμενοι τὴν φωνὴν μόνην εἰς τὸ ἄδειν καὶ φθέγγε-
 σθαι μέτρα καὶ μέλη προῖενται. μάλιστα δ' ὁ ἐν-
 θουσιασμός ἐξίστησι καὶ παρατρέπει τό τε σῶμα καὶ C
 τὴν φωνὴν τοῦ συνήθους καὶ καθεστηκότος. ὅθεν

2 χεῖρον ἄν τις] χειρόμαντις mei 6 lac. 3 Vd 2 P
 τούτων τῶν παθημάτων ἀπ' τῶν παθῶν τούτων? παρα-
 τρέποντος X: παρατρέ lac. 4 Vd 7 E 7 καὶ παρεγκλί-
 νοντος*: lac. 4 Vd 7 E ἐγκλίναντος 14 τὸ σῶμα συν-
 παίρουσι R 16 δύνανται*: δύνωνται 17 Bergk. 1 p. 450
 ἀλαλαί] ἄλλαι mei 18 Turnebus: ἐριαύχευι συγκαλόμφ
 mei 20 κινούμενοι W φθέγγεσθαι] φθέγγονται idem
 21 μέτρα Hirschigius: μέγα

αἶ τε βακχεῖαι θυθμοῖς χρῶνται καὶ τὸ χρησμοδεῖν ἐμμέτρως παρέχεται τοῖς ἐνθουαζομένοις· τῶν τε μαινομένων ὀλίγους ἰδεῖν ἔστιν ἄνευ μέτρου καὶ ᾠδῆς ληροῦντας. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων, εἰ βούλοιο καθορᾶν ὑπ' αὐγὰς διαπτύξας τὸν ἔρωτα καὶ κατα- 5
μανθάνειν, οὐκ ἂν ἄλλο πάθος εὗροις οὔτε λύπας δριμυτέρας ἔχον οὔτε σφοδροτέρας περιχαρείας οὔτε μείζονας ἐκστάσεις καὶ παραφροσύνας· ἀλλ' ὥσπερ τὴν Σοφοκλέους πόλιν ἰδεῖν ἔστιν ἀνδρὸς ἐρωτικοῦ ψυχὴν ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμουσαν, 10

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.'

D οὐδὲν οὖν ἄτοπον οὐδὲ θαυμαστόν, εἰ πάσας, ὅσαι μουσικῆς εἰσιν ἀρχαί, περιέχων ὁ ἔρως ἐν αὐτῷ καὶ συνειληφώς, λύπην ἡδονὴν ἐνθουσιασμόν, τὰ τ' ἄλλα φιλόφρονός ἐστι καὶ ἄλλος εἰς τε ποιήσιν 15
μελῶν καὶ μέτρων, ὥς οὐδὲν ἄλλο πάθος, ἐπίφορος καὶ κατάντης.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 5.

Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πολυποσίας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

20

ΦΙΛΙΝΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Λόγος ἦν περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως,
E ὥς οὐ πολὺ πίνοντος ἀλλὰ πολὺν χρόνον ἐν τῷ

1 Βάκχαι M 2 ἐν μέτρῳ Hirschigius παρέπεται W
9 τὸν Σοφοκλέα mei; cf. Soph. OR 4 ἰδεῖν ἔστιν] om.
iidem 13 αὐτῷ*: αὐτῷ 15 φιλόφρονος*: φιλόπονος cf.
p. 967b: τὸ φιλόφρονον καὶ ἄλλον

πίνειν καὶ διαλέγεσθαι τοῖς φίλοις ἔλκοντος. ἀπε-
 δείκνυε δ' αὐτοὺς φλυαροῦντας Φιλῆνος ἐκ τῶν
 βασιλικῶν ἐφημερίδων, ἐν αἷς συνεχέστατα γέγρα-
 πται καὶ πλειστάκις ὅτι τήνδε τὴν ἡμέραν ἐκ τοῦ
 5 πότον καθυδῶν' ἔστι δ' ὅτε 'καὶ τὴν ἐφεξῆς' διὸ
 καὶ πρὸς τὰς συνουσίας ἀργότερος ἦν ὁξὺς δὲ καὶ
 θυμοειδής· ἅπερ ἔστι σωματικῆς θερμότητος. λέγεται
 δὲ καὶ τοῦ χρωτὸς ἡδιστον ἀποπνεῖν, ὥστε κατα-
 πιμπλάναι τοὺς χιτωνίσκους εὐωδίας ἀρωματιζούσης.
 10 ὃ δοκεῖ καὶ αὐτὸ θερμότητος εἶναι· διὸ καὶ τῆς F
 οἰκουμένης οἱ ξηρότατοι καὶ θερμότατοι τόποι τὴν
 τε κασίαν καὶ τὸν λιβανωτὸν ἐκφέρουσι· πέψει γάρ
 τινι τῶν ὑγρῶν ὁ Θεόφραστος φησιν ἐπιγίγνεσθαι
 τὴν εὐωδίαν, ὅταν ἐξαιρεθῇ τὸ βλαβερὸν ὑγρὸν ὑπὸ
 15 θερμότητος. δοκεῖ δὲ καὶ Καλλισθένης ἐν διαβολῇ
 γενέσθαι πρὸς αὐτόν, ὡς δυσχεραίνων δειπνεῖν διὰ
 τὸν πότον· ἐπεὶ καὶ κύλικα λεγομένην Ἀλεξάνδρου
 μεγάλην, ἐλθοῦσαν ἐπ' αὐτόν, ἀπεώσατο φήσας 624
 οὐκ ἐθέλειν Ἀλεξάνδρου πιὼν Ἀσκληπιοῦ δεῖσθαι.
 20 ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πολυποσίας.

2. Μιθριδάτην δὲ τὸν πολεμήσαντα Ῥωμαίοις
 ἐν τοῖς ἀγῶσιν, οὓς ἐπετέλει, καὶ πολυφαγίας ἄθλα
 θεῖναι καὶ πολυποσίας φασί· νικῆσαι δ' αὐτὸν ἀμφο-
 τερα, καὶ ὅλως πιεῖν πλεῖστον τῶν καθ' αὐτὸν ἀν-
 25 θρώπων, διὸ καὶ Διόνυσον ἐπικληθῆναι. τοῦθ'

1 καὶ] om. mei 2 *: φίλιος 14 ὑγρὸν] ρισσὸν
 mei, unde fort. ὑγρὸν καὶ περισσὸν 15 em. Turnebus:
 κα lac. 4—5 Vd 9 E ib. ἐν διαβολῇ γε 4—5 Vd 12 E
 τὸν ὡς δυσχεραίνων 3—4 Vd 6 E δειπνεῖν διὰ τὸν 6 Vd E
 24 τῶν] om. mei

ἡμεῖς εἴπομεν ἐν τι τῶν εἰκῇ πεπιστευμένων εἶναι, τὸ περὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἐπικλήσεως· νηπίου γὰρ ὄντος αὐτοῦ κεραυνὸς ἐπέφλεξε τὰ σπάργανα, τοῦ B δὲ σώματος οὐχ ἦψατο, πλὴν ὅσον ἵχνος τι τοῦ πυρὸς ἐν τῷ μετώπῳ κρατουμένῳ ὑπὸ τῆς κόμης 5 μένειν αὐτῷ παιδί· καὶ ἀνδρὸς ἤδη πάλιν ἐπὶ τὸ δωμάτιον ἐμπεσὼν κεραυνὸς αὐτοῦ μὲν κατέπεσε καθεύδοντος, τῆς δὲ φαρέτρας ὑποκρεμαμένης δι- ἐξῆλθε τὰ βέλη πυρακτώσας. οἱ μὲν οὖν μάντιες ἀπεφήναντο πλεῖστον αὐτὸν ἰσχύσειν ἀπὸ τῆς τοξι- 10 κῆς καὶ κούφης στρατιᾶς, οἱ δὲ πολλοὶ Διόνυσον αὐτὸν ἀπὸ τῶν κεραυνοβολιῶν ὁμοιότητι τοῦ πάθους προσηγόρευσαν.

3. Ἐκ τούτου περὶ τῶν πολλῶν πιόντων ἦν λόγος· ἐν οἷς καὶ τὸν πύκτην Ἡρακλείδην ἐτίθεσαν, ὃν 15 Ἡρακλοῦν Ἀλεξανδρεῖς ὑπεκορίζοντο, κατὰ τοὺς C πατέρας ἡμῶν γενόμενον. οὗτος ἀπορῶν συμπύτου παραμένοντος, ἐκάλει τοὺς μὲν ἐπὶ πρόπωμα τοὺς δ' ἐπ' ἄριστον ἄλλους δ' ἐπὶ δεῖπνον, ἐσχάτους δέ τινας ἐπὶ κῶμον· ἀπαλλαττομένων δὲ τῶν πρῶ- 20 των, δεύτεροι συνῆπτον εἴτ' ἐφεξῆς οἱ τρίτοι καὶ τέταρτοι· κακεῖνος οὐδὲν διάλειμμα ποιῶν ἔπασιν ἐξήρκει καὶ τοὺς τέσσαρας πύτους συνδιέφερε.

4. Τῶν δὲ Δρούσῳ τῷ Τιβερίου Καίσαρος υἱῷ συμβιούτων ὁ πάντας ἐν τῷ πίνειν προτρεπό- 25

5 malim κρυπτομένῳ αὐτὸ κρυπτόμενον 6 μένειν — ἀνδρὸς Exemplum Turnebi: 4—5 Vd εἰν αὐτῷ παι 4 Vd ἀνδρὸς Pro μένειν malim διαμένειν παιδί] del. Emperius 7 ἀπέπεσε W. παρέπεσε Emperius 8 ἀπεφάνησαν μῆνης R 18 πρόπωμα*: πρόπομα 25 τῶν πρῶτων

μενος ἰατρὸς ἐάλω τῶν πικρῶν ἀμυγδαλῶν πέντ' ἢ ἕξ ἐκάστοτε προλαμβάνων ἕνεκα τοῦ μὴ μεθύσκεισθαι· κωλυθεῖς δὲ καὶ παραφυλαχθεῖς οὐδ' ἐπὶ μικρὸν ἀντέσχευ. ἔνιοι μὲν οὖν ᾧοντο τὰς ἀμυγδα- D
 5 λίδας δηκτικόν τι καὶ ῥυπτικὸν ἔχειν τῆς σαρκός, ὥστε καὶ τῶν προσώπων τὰς ἐφηλίδας ἐξαιρεῖν· ὅταν οὖν προληφθῶσι, τῇ πικρότητι τοὺς πόρους ἀμύσσειν καὶ δηγμὸν ἐμποιεῖν, ὅφ' οὗ τὸ ὑγρὸν κατασπῶσιν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς διατμιζόμενον. ἡμῖν
 10 δὲ μᾶλλον ἢ τῆς πικρότητος ἐδόκει δύναμις ἀναξηραντικὴ καὶ δάπανος ὑγρῶν εἶναι· διὸ τῇ γεύσει πάντων ἐστὶ τῶν χυλῶν ὁ πικρὸς ἀηδέστατος· τὰ γὰρ φλέβια τῆς γλώττης, ὡς ὁ Πλάτων φησί, μαλακὰ καὶ νοτερὰ ὄντα, συντείνει παρὰ φύσιν ἢ τῆς E
 15 ξηρότητος δύναμις, ἐκτεχομένων τῶν ὑγρῶν. καὶ τὰ ἔλκη τοῖς πικροῖς ἀπισχυαίνουσι φαρμάκοις, ὡς ὁ ποιητὴς φησιν

ἔπλ' δὲ ρίζαν βάλε πικρὴν

χερσὶ διατρίψας ὀδυνήφατον, ἢ οἱ ἀπάσας

20 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα·
 τὸ γὰρ τῇ γεύσει πικρὸν τῇ δυνάμει ξηραντικὸν ὀρθῶς προσηγόρευσε. φαίνεται δὲ καὶ τὰ διαπάσματα τῶν γυμνικῶν, οἷς ἀναρπάζουσι τοὺς ἰδρωτάς, πικρὰ

1 ἀμυγδαλῶν*: ἀμυγδάλων cf. Athen. p. 52 d 4 ἀμυγδαλίδας] ἀμυγδαλῆς ρίζας Doehnerus coll. Plin. 23, 144 6 em. W: ἐξαιρεῖν 13 φλέβια Plato Tim. p. 65 cd: φλεβία 14 νοτερὰ idem: μαλότερα 15 δύναμις Anonymus 18 Hom. A 846 19 ἀπάσας — ἐτέρσετο] om. mei 20 παύσαντο mei 23 γυμνικῶν scripsi cum Faehsio: γυναικῶν cf. p. 954 b

τῇ φύσει καὶ στυπτικὰ ὄντα σφοδρότητι τοῦ στρυφ-
 F νοῦ τὸ πικρόν. 'οὕτως οὖν' ἔφην 'τούτων ἐχόντων,
 εἰκότως ἢ τῶν ἀμυγδαλῶν πικρότης βοηθεῖ πρὸς
 τὸν ἄκρατον, ἀναξηραίνουσα τοῦ σώματος τὰ ἐν-
 τὸς καὶ οὐκ ἐῴσα πύμπλασθαι τὰς φλέβας, ὧν διατά- 5
 σει φασὶ καὶ ταραχῇ συμβαίνει τὸ μεθύειν. τεκμήριον
 δὲ τοῦ λόγου μέγα τὸ συμβαῖνον περὶ τὰς ἀλώπε-
 κας· ἂν γὰρ ἀμυγδάλας πικρὰς φαγοῦσθαι μὴ ἐπι-
 πλώσιν, ἀποθνήσκουσι τῶν ὑγρῶν ἀθρόως ἐκλει-
 πόντων.'

10

625

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ.

Διὰ τί μᾶλλον ἀκράτω χαίρουσιν οἱ γέροντες.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἐξητεῖτο περὶ τῶν γερόντων, διὰ τί μᾶλλον 15
 ἀκρατοτέρω τῷ ποτῷ χαίρουσιν. οἱ μὲν οὖν κατε-
 ψυγμένην τὴν ἔξιν αὐτῶν καὶ δυσεκθέρμαντον οὔσαν
 οἰόμενοι διὰ τοῦτο τῇ σφοδρότητι τῆς κράσεως ἐναρ-
 μόττειν, ἐφαίνοντο κοινόν τι καὶ πρόχειρον οὐχ
 ἱκανὸν δὲ πρὸς τὴν αἰτίαν οὐδ' ἀληθὲς λέγοντες. 20
 B καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων ταῦτό συμβέβηκε.
 δυσκίνητοι γὰρ εἰσι καὶ δυσμετάβλητοι πρὸς τὰς

1 τοῦ στρυφνοῦ τὸ πικρόν] τοῦ στρυφνοῦντος πικροῦ
 Exemplum Turnebi. Fort. add. etiam κατασφεννύναι τὸ ὑγρόν
 cf. p. 954b 5 καὶ] om. mei 6 συμβαίνειν? 8 em.
 Ex. Turnebi: 3 Vd ἐπιπλώσι 5—6 Vd 10 E τῶν ὑγρῶν ἀθρο
 7 Vd E πόντων 19 καινόν mei 21 ταῦτό *: τὸ αὐτό

ἀντιλήψεις τῶν ποιότητων, ἂν μὴ κατάκοροι καὶ σφοδραὶ προσπέσωσιν· αἰτία δ' ἡ τῆς ἕξεως ἄνεσις· ἐκλυομένη γὰρ καὶ ἀτονοῦσα πλήττεσθαι φιλεῖ. διὸ τῇ τε γεύσει μάλιστα τοὺς δηκτικοὺς προσίενται
 5 χυμοὺς, ἢ τ' ὕσφρησις αὐτῶν ὅμοια πέπονθε πρὸς τὰς ὀσμὰς· κινεῖται γὰρ ὑπὸ τῶν ἀκράτων καὶ σφοδρῶν ἥδιον. ἢ δ' ἀφή πρὸς τὰ ἔλκη δυσπαθής· τραύματα γὰρ ἐνίστε λαμβάνοντες οὐ μάλα πονοῦσιν. ὁμοιότατον δὲ γίγνεται τὸ τῆς ἀκοῆς· οἱ γὰρ
 10 μουσικολὶ γηρῶντες ὀξύτερον ἀρμόζονται καὶ σκληρότερον, οἷον ὑπὸ πληγῆς τῆς συντόνου φωνῆς ἐγείροντες τὸ αἰσθητήριον. ὅ τι γὰρ σιδήρῳ πρὸς ἀκμὴν στόμωμα, τοῦτο σώματι πνεῦμα παρέχει πρὸς C αἰσθησιν· ἐνδόντος δὲ τούτου καὶ χαλάσαντος, ἀργὸν
 15 ἀπολείπεται καὶ γεῶδες τὸ αἰσθητήριον καὶ σφοδροῦ τοῦ νύττοντος, οἷον ὁ ἄκρατός ἐστι, δεόμενον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η.

Διὰ τί τὰ γράμματα πόρρωθεν οἱ πρεσβύτεροι μᾶλλον ἀναγινώσκουσιν.

20

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ταῦτα δ' ἡμῶν εἰς τὸ προκείμενον εὐρησιλογούντων, ἐδόκει τὸ τῆς ὕψεως ἀντιπίπτειν. οἱ D

2 σφοδραὶ R: σφόδρα 6 καὶ σφοδρῶν ἥδιον — ὁμοιότατον Ex. Turnebi: 7 Vd 9 E ἥδιον ἢ δὲ ἀφή (ἀφῆ Vd) 4 Vd nulla E τὰ ἔλκη δυσπα 9—10 Vd E τραύματα γὰρ 7—8 Vd 6 E λαμβάνοντες 5 Vd 15 E ἂ πονοῦσιν ἐ 6—7 Vd 10 E τατον 9 τὸ* 11 τῆς R: καὶ τῆς 22 ita scripsi: εὐρεσιλογούντων

γὰρ πρεσβύτεροι πόρρω τὰ γράμματα τῶν ὁμμάτων
ἀπάγοντες ἀναγινώσκουσιν, ἐγγύθεν δ' οὐ δύναν-
ται· καὶ τοῦτο παραδηλῶν ὁ Αἰσχύλος φησὶν

‘οὐδὲ ἀπὸ** αὐτόν· οὐ γὰρ ἐγγύθεν

** γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.’

5

ἐκδηλότερον δὲ Σοφοκλῆς ταῦτὸ περὶ τῶν γε-
ρόντων·

‘βαρεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολῇ

μόλις δι’ ὥτως ἔρχεται τρυπωμένον,

Ε πόρρω δὲ λεύσσω, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός.’

10

εἶπερ οὖν πρὸς τὴν ἐπίτασιν καὶ σφοδρότητα μᾶλ-
λον ὑπακούει τὰ τῶν γερόντων αἰσθητήρια, πῶς
ἐν τῷ ἀναγινώσκειν τὸν ἐγγύθεν ἀντιφωτισμὸν οὐ
φέρουσιν, ἀλλὰ παράγοντες ἀπωτέρω τὸ βιβλίον
ἐκλύουσι τὴν λαμπρότητα τῷ ἄερι καθάπερ οἶνον 15
ὑδατι κατακεραυνυμένην;

2. Ἦσαν μὲν οὖν οὐ πρὸς τοῦτ’ ἔλεγον, ὥς ἀπά-
γουσι τῶν ὕψεων τὸ βιβλίον, οὐ μαλακώτερον τὸ
φῶς ποιοῦντες, ἀλλ’ οἶον ἐπιδραττόμενοι καὶ περι-
λαμβάνοντες αὐγὴν πλείονα καὶ πληροῦντες ἄερος 20

Ε λαμπροῦ τὴν μεταξὺ τῶν ὁμμάτων καὶ τῶν γραμ-
μάτων χώραν. ἕτεροι δὲ τοῖς συμβάλλουσι τὰς

3 Αἰσχύλος] Nauck. p. 107 quem miror cur lacunas sibi
notas non enotaverit 4 lac. 6 Vd 8 Ε 5 lac. 6 Vd
15 E. Fort. supplendum οὐ δέλτον εἶδον αὐτός· οὐ γὰρ ἐγ-
γύθεν | ἦν μοι· γέρων δὲ γραμματεὺς ἔγνω σ’ ἂ φής
6 em. R: ἐκδηλότερον Σοφοκλῆς| cf. Nauck. p. 312 ταῦτ’*:
τὸ αὐτὸ δὲ| δ’ ὁ? 8 em. Herwerdenus: βραδεῖα 9 τρυ-
πωμένου] corruptum 12 τὰ M 14 malim ἀλλ’ ἀπάγοντες
17 ἔλεγον] λέγουσιν mei

αὐγὰς μετεῖχον· ἐπεὶ γὰρ ἀποτείνεται τῶν ὀφθαλ-
 μῶν ἑκατέρου κῶνος, πρὸς τῷ ὕμνατι τὴν κορυφὴν
 ἔχων, ἔδραν δὲ καὶ βάσιν ἢ περιλαμβάνει τὸ ὁρώ-
 μενον, ἄχρὶ μὲν τινος εἰκὸς ἐστὶν ἰδίᾳ τῶν κώνων
 5 ἑκάτερον φέρεσθαι· γενόμενοι δ' ἀπωτέρω καὶ σὺμ-
 πεσόντες ἀλλήλοις ἐν τῷ φῶς ποιοῦσι· διὸ καὶ τῶν
 ὁρωμένων ἕκαστον ἐν οὐ δύο φαίνεται, καίπερ ἀμ-
 φοτέροις ἕμα τοῖς ὕμνασι καταφαινόμενον· αἰτία
 γὰρ ἡ τῶν κώνων σύναψις εἰς ταὐτὸ καὶ σύλλαμ-
 10 ψις ἐκ δυεῖν μίαν ὕψιν ἀπειργασμένην. τούτων δ'
 οὕτως ἐχόντων, οἱ μὲν ἐγγὺς προσάγοντες τὰ γράμ-
 ματα πρεσβῦται, μηδέπω τῶν αὐγῶν συγκεχυμένων, 626
 ἀλλ' ἑκατέρᾳ χωρὶς ἐπιθυγγάνοντες ἀσθενέστερον
 ἐπιλαμβάνονται· οἱ δ' ἀπωτέρω προθέμενοι, μεμιγ-
 15 μένου τοῦ φωτὸς ἤδη καὶ πολλοῦ γεγονότος, μᾶλλον
 ἐξακριβοῦσιν ὥσπερ οἱ ταῖς δυσὶν ὁμοῦ χερσὶ κατ-
 έχοντες, ὃ τῇ ἐτέρᾳ μὴ δύνανται.

3. Λαμπρίας δ' ὁ ἀδελφὸς τὴν Ἰερωνύμου ** οὐκ
 ἀνέγνωκεν** εὐφυῖαν ἐμπεσών, ὅτι τοῖς προσπίπτου-
 20 σιν ἀπὸ τῶν ὁρατῶν εἶδεσι πρὸς τὴν ὕψιν ὁρῶμεν,
 ἃ πρῶτον μὲν ἀπέρχεται μεγάλα καὶ παχυμερῆ· διὸ B
 τοὺς γέροντας ἐγγύθεν ἐπιταράττει βραδύπορον καὶ
 σκληρὰν ἔχοντας τὴν ὄρασιν· ἀνενεχθέντων δ' εἰς

3 ἢ Doehnerus 12 αὐγῶν] αὐτῶν mei 13 ἑκατέρᾳ
 (sc. τῇ αὐγῇ) Doehnerus: ἑκατέρᾳ 14 προτιθέμενοι?
 18 ἀδελφὸς S: 5 Vd 7 E ib. lac. 5—6 Vd 10 E. μόνον
 S. Malim δόξαν καὶ οὐκ ἀνεγνωκῶς ὅμως ἔτυχε δι' εὐφυῖαν
 ἐμπεσών cett. 19 lac. 7 Vd E. Post ἐμπεσών unus Vd
 dat 2—3 lac., quae propter proximam marg. nulla esse vid.
 20 εἶδεσι S: 4 Vd 6 E

τὸν ἀέρα καὶ λαβόντων διαστήματα, τὰ μὲν γεώδη περιθραύεται καὶ ἀποπίπτει, τὰ δὲ λεπτὰ προσπελάζοντα ταῖς ὕψεσιν ἀλύπως καὶ ὁμαλῶς ἐναρμόττει τοῖς πόροις, ὥσθ' ἦττον ταραττομένους μᾶλλον ἀντιλαμβάνεσθαι. καὶ γὰρ αἱ τῶν ἀνθῶν ὀσμάλι πόρ- 5 ρωθεν εὐωδέστεραι προσπίπτουσιν· ἂν δ' ἐγγύθεν ἄγαν προσάγῃς, οὐχ οὕτω καθαρόν οὐδ' ἄκρατον ὀδῶδασιν. αἷτιον δ' ὅτι πολλὰ τῶν γεωδῶν καὶ θολερῶν συναποφέρεται τῇ ὀσμῇ καὶ διαφθείρει τὴν εὐωδίαν ἐγγύθεν λαμβανομένην· ἂν δ' ἔπωθεν, τὰ 10 C μὲν θολερὰ καὶ γεώδη περιρρεῖ καὶ ὑποπίπτει, τὸ δ' εἰλικρινές καὶ θερμὸν αὐτοῦ ὑπὸ λεπτότητος διασφίζεται πρὸς τὴν αἴσθησιν.

4. Ἡμεῖς δὲ τὴν Πλατωνικὴν φυλάττοντες ἀρχὴν ἐλέγομεν ὅτι πνεῦμα τῶν ὁμμάτων αὐγοειδές 15 ἐκπίπτον ἀνακίρναται τῷ περὶ τὰ σώματα φωτὶ καὶ λαμβάνει σύμπληξιν, ὥσθ' ἐν ἑξ ἀμφοῖν σῶμα δι' ὅλου συμπαθές γενέσθαι. κεράννυνται δ' ἕτερον ἑτέρῳ συμμετρίας τε λόγῳ καὶ ποσότητος· οὐ γὰρ ἀναιρεθῆναι δεῖ θάτερον ὑπὸ θατέρου κρατηθέν, ἀλλ' ἀπ' 20 ἀμφοῖν ἕς τι μέσον ἁρμονίᾳ καὶ κοινωνίᾳ συναχθέντων μίαν δύναμιν ἀποτελεσθῆναι. ὅντος οὖν τοῦ τῶν παρηλίκων, εἴτε ῥεῦμα χρῆ προσαγορεύειν τὸ διὰ τῆς κόρης φερόμενον εἴτε πνεῦμα φωτοειδές D εἴτ' αὐγὴν, ἀσθινοῦς καὶ ἀδρανοῦς, οὐ γίγνεται 25

10 ἔπωθεν τὰ μὲν] ἀπὸ μὲν mei 12 αὐτῶν i. c. τῶν ἀνθῶν Benselerus 14 Πλατωνικὴν] Tim. p. 45c sqq
15 em. W: λέγομεν 16 *: ἀνακίρναται 19 τε λόγῳ R: λόγῳ τε 21 ἕς τι X: ἕστι 22 τούτων mei 25 οὐ γίγνεται] ἐγγίγνεται iidem

κράσις πρὸς αὐτὸ τῷ ἐκτὸς οὐδὲ μίξις ἀλλὰ φθορὰ
καὶ σύγκρισις, ἂν μὴ μακρὰν τὰ γράμματα τῶν ὁμ-
μάτων ἀπάγοντες ἐκλύωσι τὴν ἄγαν λαμπρότητα τοῦ
φωτός, ὥστε μὴ πολλὴν μηδ' ἔκρατον ἀλλ' ὁμοιο-
5 παθῇ καὶ σύμμετρον ἀπαντῆσαι πρὸς τὴν ὕψιν.
ὁ δὲ καὶ τοῦ περὶ τὰ νυκτίνομα τῶν ξφῶν παθή-
ματος αἰτιὸν ἐστίν· ἡ γὰρ ὕψις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ
μεθήμερινοῦ φωτός ἀδρανῆς οὔσα κατακλύζεται καὶ
κρατεῖται, μὴ δυναμένη πρὸς πολὺ καὶ ἰσχυρὸν ἀπ'
10 ἀσθενοῦς καὶ ὀλίγης ἀρχῆς κεράννυσθαι· πρὸς δὲ
τὸ ἀμαυρὸν καὶ λεπτὸν οἶον ἀστέρος φῶς αὐγὴν Ε
διαρκῇ καὶ σύμμετρον ἐξίησιν, ὥστε κοινωνεῖν καὶ
συνεργεῖσθαι τὴν αἰσθησιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ.

15 Διὰ τί τῷ ποτίμῳ μᾶλλον ὕδατι ἢ τῷ θαλαττίῳ πλύ-
νεται τὰ ἱμάτια.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΘΕΩΝ, ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ, ΜΕΣΤΡΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ,
ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

20 1. Θεὼν ὁ γραμματικός, ἐστιωμένων ἡμῶν παρὰ
Μεστρίῳ Φλώρῳ, πρὸς Θεμιστοκλέα τὸν Στωικὸν
διηπόρησε, τί δῆποτε Χρύσιππος ἐν πολλοῖς τῶν F

1 αὐτὸ τῷ] 6—7 Vd 8 E τὸ 2 σύγκρισις] σύγχυσις M.
σύγκλυσις? 9 δυναμένης — αὐγῆς (pro ἀρχῆς) M ἀπ' R
15 ὕδατι] in lemmate om. mei 21 Μεστρίῳ R (coll.
Suet. Vesp. 22. Vit. Oth. c. 14): μετρίῳ

παραλόγων καὶ ἀτόπων ἐπιμνησθεῖς, οἷόν ἐστι τό
 ἑτάριχος, ἂν ἄλμη βρέχεται, γλυκύτερον γίνεσθαι
 καὶ τό ἑτῶν ἐρίων τοὺς πόκους ἤττον ὑπακούειν
 τοῖς βία διασπῶσιν ἢ τοῖς ἀτρέμα διαλύουσιν καὶ
 τό ὑηστεύσαντας ἀργότερον ἐσθίειν ἢ προφαγόντας·⁵
 οὐδενὸς αὐτῶν αἰτίαν ἀπέδωκεν. ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς
 εἰπὼν, ὅτι ταῦτα Χρύσιππος ἄλλως ἐν παραδείγμα-
 τος λόγῳ προύθετο, ῥαδίως ἡμῶν καὶ ἀλόγως ὑπὸ
 τοῦ εἰκότος ἀλισκομένων καὶ πάλιν ἀπιστούντων
 627 τῷ παρὰ τὸ εἶκος, ἐπιστρέφων 'σοὶ δ' ἔφη 'βέλ- 10
 τιστε, τί προῶγμα περὶ τούτων διαπορεῖν; εἰ γὰρ
 ἡμῖν αἰτίων ζητητικὸς καὶ θεωρητικὸς γέγονας, μὴ
 μακρὰν οὕτως ἀποσκήνου τῶν ἰδίων, ἀλλ' εἰπὲ δι'
 ἣν αἰτίαν Ὅμηρος ἐν τῷ ποταμῷ πλύνουσιν οὐκ
 ἐν τῇ θαλάττῃ, καίπερ ἐγγὺς οὖση, τὴν Ναυσικάαν 15
 πεποίηκε, καίτοι θερμότεραν γε καὶ διαφανεστέραν
 εἶκος καὶ ῥυπτικωτέραν εἶναι.²

2. Καὶ ὁ Θέων ἄλλὰ τοῦτό γ' εἶπε ἑτῶν
 γεωδῶν Ἀριστοτέλης πάλαι διαλέλυνεν, ὃ προβέ-
 βληκας ἡμῖν. καὶ γὰρ τῇ θαλάττῃ τὸ παχὺ καὶ 20
 γεῶδες ἐνδιέσπαρται καὶ τοῦτο ποιεῖ τὴν ἀλυκότητα
 μεμιγμένον· ἥ καὶ μᾶλλον ἢ θάλαττα τοὺς τε νη-
 B χομένους ἐξαναφέρει καὶ στέγει τὰ βάρη, τοῦ γλυ-
 κέος ἐνδιδόντος διὰ κουφότητα καὶ ἀσθένειαν·

3 πλόκους Herwerdenus 10 τῷ] τὸ mei 13 ἀπο-
 σκηνοῦ editores recentiores male 14 Ὅμηρος] § 59
 18 καὶ Basileensis: ἢ τῶν γεωδῶν] i. e. ex terrestribus
 quaestionibus 19 Ἀριστοτέλης] p. 932, 25 b sqq. 934, 10
 ac Fragm. 217 δ προβέβληκας S: βέβληκας 20 καὶ γὰρ
 idem: 7 Vd 9 E παχὺ W ex Aristotele: τραχὺ

ἔστι γὰρ ἄμικτον καὶ καθαρὸν· ὅθεν ἐνδύεται διὰ
λεπτότητα καὶ διεξιδὼν τοῦ θαλαττίου μᾶλλον ἐκτῆ-
κει τὰς κηλίδας. ἢ οὐ δοκεῖ σοι τοῦτο πιθανῶς
λέγειν Ἀριστοτέλης;

5 3. 'Πιθανῶς' ἔφην ἐγὼ 'οὐ μὴν ἀληθῶς· ὁρῶ
γὰρ ὅτι καὶ τέφρα καὶ λίθοις, κἂν μὴ παρῇ δὲ
ταῦτα, κονιορτῷ πολλάκις παχύνουσι τὸ ὕδωρ, ὡς
μᾶλλον τῶν γεωδῶν τῇ παχύτητι καταπλύνειν δυ-
ναμένων τὸν ῥύπον, αὐτοῦ δὲ τοῦ ὕδατος διὰ λεπτό-
10 τητα καὶ ἀσθένειαν. οὐχ ὁμοίως τοῦτο δρῶντος. τὸ
μὲν οὖν παχυμερὲς τῆς **θαλάττης οὐ πετουτόποτε C
***πρὸς τὴν κα** δὲ τὴν δριμύτητα· καὶ γὰρ αὕτη
τοὺς πόρους ἀναστομοῦσα καὶ ἀνοίγουσα κατασύρει
τὸν ῥύπον. ἐπεὶ δὲ πᾶν τὸ λιπαρὸν δυσέκπλυτόν
15 ἔστι καὶ κηλὶδα ποιεῖ, λιπαρὰ δ' ἡ θάλασσα, τοῦτ'
ἂν αἴτιον εἴη μάλιστα τοῦ μὴ καλῶς πλύνειν. ὅτι
δ' ἔστι λιπαρά, καὶ αὐτὸς εἴρηκεν Ἀριστοτέλης· οἷ
τε γὰρ ἄλλες λίπος ἔχουσι καὶ τοὺς λύχνους βέλτιον
παρέχουσι καομένους· αὐτὴ θ' ἡ θάλαττα προσραι-
20 νομένη ταῖς φλοξὶ συνεκλάμπει, καὶ κἀεται μάλιστα
τῶν ὑδάτων τὸ θαλάττιον· ὡς δ' ἐγῶμαι, διὰ τοῦτο
καὶ θερμότατόν ἐστιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατ' ἄλλον D
τρόπον· ἐπεὶ τῆς πλύσεως τέλος ἡ ψῦξις ἐστι καὶ

1 ἔστι] ἔτι Doehnerus 6 τέφρα καὶ λίθοι mei
8 παχύτητι Hirschigius: τραχύτητι 11 lac. 7—8 Vd
14 E 12 lac. 7 Vd 14 E ib. lac. 7 Vd 14 E. Fort. locus
est supplendus ita: οὐ[δὲν κωλύει] γε τοῦτο ποιε[ῖν οὐδ'
ἥττον] πρὸς τὴν κά[θαρσιν] συνεργεῖ vel βοηθεῖ] διὰ τὴν
δριμύτητα. cf. Macrobi 7, 13, 2 versionem 13 πόρους S:
5 Vd E ἀνοίγουσα idem: 6 Vd 15 E 17 Ἀριστοτέλης]
p. 933, 19 19 αὕτη mei

μάλιστα φαίνεται καθαρόν τὸ μάλιστα ξηρόν γιγνόμενον· δεῖ δὴ τὸ πλῆνον ὑγρόν τῷ ῥύπῳ ταχέως συνεξελθεῖν, ὥσπερ τῷ νοσήματι τὸν ἐλλέβορον. τὸ μὲν οὖν γλυκὺ ῥαδίως ὁ ἥλιος ἐξάγει διὰ κουφότητα, τὸ δ' ἄλμυρόν ἐνισχύμενον τοῖς πόροις διὰ 5 τραχύτητα δυσξήραντόν ἐστι.'

4. Καὶ ὁ Θέων ὑπολαβὼν 'οὐδέν' ἔφη 'λέγεις' Ἀριστοτέλης γὰρ ἐν ταύτῳ βιβλίῳ φησὶ τοὺς ἐν θαλάττῃ λουσάμενους τάχιον ἀποξηραίνεσθαι τῶν γλυκέσι χρησαμένων, ἂν ἐν ἡλίῳ στῶσι.' 'λέγει γάρ' 10 Εἰπον· 'ἀλλ' ὥμην σε μᾶλλον Ὀμήρῳ τάναντία λέγοντι πιστεύσειν. ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς μετὰ τὸ ναυάριον ἐντυγχάνει τῇ Ναυσικάᾳ 'σμερδαλέος' ὀφθῆναι, 'κεκακωμένος ἄλμῃ', καὶ πρὸς τὰς θεραπαινίδας φησὶν 'ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' 15 [ἂν ἐγὼ αὐτὸς

ἄλμην ὥμοιιν ἀπολούσομαι·

καταβὰς δ' εἰς τὸν ποταμόν

'ἐκ κεφαλῆς ἔσμηχεν ἄλδος χυρόν,'

ὑπερφυῶς τοῦ ποιητοῦ τὸ γιγνόμενον συνεωρακότος. 20 ὅταν γὰρ ἐκ τῆς θαλάττης ἀναδύντες ἐν τῷ ἡλίῳ στῶσι, τὸ λεπτότατον καὶ κουφότατον τῆς ὑγρασίας ἢ ἡ θερμότης διεφύρησε· τὸ δ' ἄλμυρόν αὐτὸ καὶ

1 μάλιστα] τάχιστα Doehnerus 2 δὴ W: δὲ τῷ ῥύπῳ ταχέως] τῷ 6 Vd 8 E ως 8 Ἀριστοτέλης] p. 932, 25 b ταύτῳ *: τῷ αὐτῷ 10 γλυκέσι] γλυκείων mei 13 Hom. ξ 137 ὀφθῆναι] αὐτῇσι φάνη idem 15 id. ξ 218 οὕτως mei ἂν] om. Homerus 19 id. ξ 226

τραχὺ καταλειφθὲν ἐφίσταται καὶ παραμένει τοῖς
σώμασιν ἀλώδης ἐπίπαρος, μέχρι ἂν αὐτὸ ποτίμῳ
καὶ γλυκεῖ κατακλύσῃσιν.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ I.

628

5 Διὰ τί τῆς Αἰαντίδος φυλῆς Ἀθήνησιν οὐδέποτε τὸν
χορὸν ἔκρινον ὕστατον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΣ, ΜΑΡΚΟΣ, ΜΙΛΩΝ, ΓΛΑΥΚΙΑΣ,
ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

- 10 1. Ἐν δὲ τοῖς Σαραπίωνος ἐπινυκίοις, ὅτε τῇ
Ἀεοντίδι φυλῇ τὸν χορὸν διατάξας ἐνίκησεν, ἐστιω-
μένοις ἡμῖν ἄτε δὴ καὶ φυλέταις οὔσι δημοποιή-
τοις, οἵκεῖοι λόγοι τῆς ἐν χειρὶ φιλοτιμίας παρῆ-
σαν. ἔσχε γὰρ ὁ ἀγὼν ἐντονωτάτην ἄμιλλαν, B
15 ἀγωνοθετοῦντος ἐνδόξως καὶ μεγαλοπρεπῶς Φιλο-
πάππου τοῦ βασιλέως ταῖς φυλαῖς ὁμοῦ πάσαις χο-
ρηγοῦντος. ἐτύγχανε δὲ συνεστιῶμενος ἡμῖν καὶ
τῶν παλαιῶν τὰ μὲν λέγων τὰ δ' ἀκούων διὰ φι-
λανθρωπίαν οὐχ ἥττον ἢ φιλομάθειαν.
- 20 2. Προεβλήθη δέ τι τοιοῦτον ὑπὸ Μάρκου τοῦ
γραμματικοῦ. Νεάνθη τὸν Κυζικηνὸν ἔφη λέγειν
ἐν τοῖς κατὰ πόλιν μυθικοῖς, ὅτι τῇ Αἰαντίδι φυλῇ

- γέρας ὑπῆρχε τὸ μὴ κρίνεσθαι τὸν αὐτῆς χορὸν ἔσχατον· εἰ μὲν οὖν ἔφη πρὸς ἀπόδειξιν ἱστορίας ὁ ἀνα** εἰ δὲ τοῦτό γ' οὐ νοθεύει, προκείσθω τῆς αἰτίας ἐν κοινῷ πᾶσιν ἢ ζήτησις. εἰπόντος δὲ τοῦ ἐταίρου Μίλωνος ἄν οὖν ψευδὸς ἢ τὸ λεγόμενον; 5
- C 'οὐδέν' ἔφη 'δεινόν' ὁ Φιλόπαππος 'εἰ ταῦτό πεισό-
μεθα Δημοκρίτῳ τῷ σοφῷ διὰ φιλολογίαν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος ὥς ἔοικε τρώγων σίκκον, ὥς ἐφάνη μελιτώδης ὁ χυμός, ἠρώτησε τὴν διακονοῦσαν, ὁπό-
θεν πρίαιτο· τῆς δὲ κῆπὸν τινα φραξούσης, ἐκέ- 10
λευσεν ἑξαναστὰς ἡγεῖσθαι καὶ δεικνύναι τὸν τόπον·
θαυμάζοντος δὲ τοῦ γυναιίου καὶ πυνθανομένου τί βούλεται, 'τὴν αἰτίαν' ἔφη 'δεῖ με τῆς γλυκύτητος εὑρεῖν, εὑρήσω δὲ τοῦ χωρίου γευόμενος θεατῆς.'
- D 'κατάκεισο δὴ' τὸ γύναιον εἶπε μειδιῶν, 'ἐγὼ γὰρ 15
ἀγνοήσασα τὸ σίκκον εἰς ἀγγεῖον ἐθέμην μεμελιτω-
μένον.' ὁ δ' ὥσπερ ἀχθεσθεῖς 'ἀπέκναισας' εἶπε
'καὶ οὐδὲν ἤττον ἐπιθήσομαι τῷ λόγῳ καὶ ζητήσω
τὴν αἰτίαν, ὥς ἂν οἰκείου καὶ συγγενοῦς οὔσης τῷ
σικκύῳ τῆς γλυκύτητος.' οὐκοῦν μὴδ' ἡμεῖς τὴν 20
Νεάνθους ἐν ἐνίοις εὐχέριαν ἀποδράσεως ποιησώ-
μεθα πρόφασιν· ἐγγυμνάσασθαι γάρ, εἰ μὴδὲν ἄλλο
χρήσιμον, ὁ λόγος παρῆξει.'

3. Πάντες οὖν ὁμαλῶς ἐρρήσαν πρὸς τὸ τὴν

1 αὐτῆς X: 5 Vd 8 E 2 εἰ*: lac. 3 Vd 5 P
πρὸς ἀπόδειξιν Doehrnens: πρὸ 8 Vd 7 E ξιν 3 lac. 8—9
Vd 4 E. Fort. ὁ ἀναφέρων (aut ὁ ἀναγράφας cum Mueller) ο
ἐκάνος, ἐῶ· εἰ δὲ cett γ' οὐ νοθεύει*: γοῦν νοθεύει
7 τῷ] om. mei 21 ποιησώμεθα*: ποιησόμεθα

φυλὴν ἐγκωμιάζειν, εἴ τι καλὸν πρὸς δόξαν αὐτῇ
 ὑπῆρχεν ἀναλεγόμενοι. καὶ γὰρ ὁ Μαραθῶν εἰς
 μέσον εἴλκετο, δῆμος ὢν ἐκείνης τῆς φυλῆς· καὶ
 τοὺς περὶ Ἀρμόδιον Αἰαντίδας ἀπέφαινον, Ἀφιδναί- E
 5 οὺς γε δὴ τῶν δῆμων γεγονότας. Γλαυκίας δ' ὁ
 δῆτωρ καὶ τὸ δεξιὸν κέρας Αἰαντίδαις τῆς ἐν Μαρα-
 θῶνι παρατάξεως ἀποδοθῆναι, ταῖς Αἰσχύλου εἰς
 τὴν μεθορίαν ἐλεγείαις πιστούμενος, ἡγωνισμένου
 τὴν μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς· ἐτι δὲ καὶ Καλλιμα-
 10 χον ἀπεδείκνυε τὸν πολέμαρχον ἐξ ἐκείνης ὄντα τῆς
 φυλῆς, ὃς αὐτόν τε παρέσχεν ἄριστον ἄνδρα καὶ
 τῆς μάχης μετὰ γε Μιλτιάδην αἰτιώτατος κατέστη,
 σύμψηφος ἐκείνῳ γενόμενος. ἐγὼ δὲ τῷ Γλαυκίᾳ
 προσετίθην, ὅτι καὶ τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ τοὺς Ἀθη-
 15 ναίους ἐξήγαγε, τῆς Αἰαντίδος φυλῆς προταννευού- F
 σης γραφείη, καὶ ὅτι περὶ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην
 εὐδοκιμήσειεν ἢ φυλὴ μάλιστα· διὸ καὶ ταῖς Σφρα-
 γίτισι Νύμφαις τὴν ἐπινίκιον καὶ πνυθόχρηστον
 ἀπήγον Αἰαντίδαι θυσίαν εἰς Κιθαιρῶνα, τῆς πό-
 20 λεως τὸ ἱερεῖον καὶ τᾶλλα παρεχούσης αὐτοῖς. ἄλλ'
 ὁρᾷς' ἔφην ὅτι πολλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις φυλαῖς
 ὑπάρχει, καὶ πρῶτην γε τὴν ἐμὴν ἴστε δὴ τὴν 629
 Λεοντίδα μηδεμιᾶ δόξης ὑφιεμένην. σκοπεῖτε δὲ
 δῆ, μὴ πιθανώτερον λέγεται τὸ παραμύθιον τοῦ

1 φυλὴν X: φυλακὴν αὐτῆς Benselerus 4 em.
 Leonicus: ἀφιδναίους 6 δῆτωρ] add. vid. ἔφη vel εἶπε
 7 εἰς X. Fort. τοῖς Αἰσχύλου τῶν Μαραθωνίων ἐλεγείαις
 cf. Bergk. 2 p. 240 13 ἐκείνοις mei 17 em. X ex Vit.
 Arist. c. 19: σφραγίτισι 20 τᾶλλα *: τὰ ἄλλα 23 em.
 Turnebus: δόξῃ δὲ] om. mei

ἐπωνύμου τῆς φυλῆς καὶ παραίτησιν εἶναι τὸ γιγνώ-
μενον· οὐ γὰρ εὐκόλος ἐνεγκεῖν ἦτταν ὁ Τελαμώ-
νιος, ἀλλ' οἷος ἀφειδεῖν πάντων ὑπ' ὀργῆς καὶ φι-
λονεικίας· ἔν' οὖν μὴ χαλεπὸς ἦ μηδ' ἀπαραμύθητος,
ἔδοξε τῆς ἦττης ἀφειλεῖν τὸ δυσχερέστατον, εἰς τὴν δ
ἐσχάτην χώραν μηδέποτε τὴν φυλὴν αὐτοῦ κατα-
βαλόντας·

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

BIBΛION ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

. ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Τῶν εἰς τὰ δεῖπνα καὶ τὰ συμπόσια παρα-
8 σκευαζομένων, ὃ Σόσσιε Σενεκίων, τὰ μὲν ἀναγ-
καίαν ἔχει τάξιν, ὥσπερ οἶνος καὶ σιτία καὶ ὕψα
καὶ στρωμνὰι δηλαδὴ καὶ τράπεζαι· τὰ δ' ἐπεισόδια
γέγονεν ἡδονῆς ἕνεκεν, χρείας μὴ συναγομένης,
ὥσπερ ἀκροάματα καὶ θεάματα καὶ γελωτοποιός τις
10 ἐκ Καλλίου Φίλιππος· οἷς παροῦσι μὲν ἡδοναί,
μὴ παρόντα δ' οὐ πάνυ ποθοῦσιν οὐδ' αἰτιῶνται
τὴν συνουσίαν ὡς ἐνδεέστερον ἔχουσιν. οὕτω δὲ D
καὶ τῶν λόγων τοὺς μὲν ἐπὶ χρεῖα τῇ περὶ τὰ
συμπόσια παραλαμβάνουσιν οἱ μέτριοι, τοὺς δ'
15 ἄλλους δέχονται θεωρίαν πιθανὴν καὶ τῷ καιρῷ
μᾶλλον ἀντὶ τοῦ καὶ βαρβίτου πρέπουσαν ἔχοντας. ὧν
καὶ τὸ πρῶτον ἡμῖν βιβλίον εἶχε μεμιγμένα δείγ-
ματα, τοῦ μὲν προτέρου γένους τὸ περὶ τοῦ φιλο-
σοφεῖν παρὰ πότον καὶ περὶ τοῦ διανέμειν αὐτὸν
20 ἢ τοῖς δειπνοῦσιν ἐφίεναι τὰς κλίσεις καὶ τὰ τοι-
αῦτα· τοῦ δὲ δευτέρου περὶ τοῦ τοὺς ἐρῶντας ποι-

8 malim ἡδονῆς ἕνεκα κενῆς χρεῖας μὴ συνεπειγομένης
14 περιλαμβάνουσιν mei 20 καὶ τὰ τοιαῦτα scripsi cum
Emperio: 4—5 Vd 8 E αὐτά 21 τὸ περὶ R

ητικούς εἶναι καὶ περὶ τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. ** καλῶ
 δῆτα καὶ ** τὰ συμποτικά· τὰ δ' ** τερα κοινῶς
 E συμποσιακά. σποράδην δ' ἀναγέγραπται καὶ οὐ δια-
 κειρισμένως ἀλλ' ὥς ἕκαστον εἰς μνήμην ἦλθεν. οὐ
 δεῖ δὲ θαυμάζειν τοὺς ἀναγιγνώσκοντας, εἴ σοι 5
 προσφωνοῦντες τινὰ τῶν προρρηθέντων ὑπὸ σοῦ
 συνηγάγομεν· καὶ γὰρ ἂν αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις
 μὴ ποιῶσι, πολλάκις εἰς ταῦτό τῳ μανθάνειν τὸ
 ἀναμιμνήσκεισθαι καθίστησι.

1 καὶ] καὶ τὸ R lac. 2 Vd 9 E 2 lac. 3—4 Vd
 8 E ib. lac. 3—4 Vd 7 E; locum supplevit W ita: τὰ γὰρ
 πρῶτα καλῶ δῆτα καὶ αὐτὸς συμποτικά· τὰ δὲ δεύτερα
 κοινῶς cet. malim τούτων τὰ μὲν πρῶτα καλῶ δ. καὶ αὐτὸς
 ἰδίᾳ συμποτικά, τὰ δὲ δεύτερα κοινῶς cet. 6 τινὰ] ταῦτα,
 τινὰ? ὑπὸ M: ἢ ὑπὸ 8 ποιῶσι] πάντως ὥσι W 9 καθέ-
 στηκε?

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

Τίν' ἐστὶν ἂν Ξενοφῶν παρὰ πότον ἡδίων ἐρωτᾶσθαι φησι
καὶ σκώπτεσθαι ἢ μή.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΟΣΣΙΟΣ ΣΕΝΕΚΙΩΝ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ.

1. Δέκα δὲ προβλημάτων εἰς ἕκαστον νενεμη-
μένων βιβλίον, ἐν τούτῳ πρῶτόν ἐστιν ὁ τρόπον
τινὰ Ξενοφῶν ὁ Σωκρατικὸς ἡμῖν προβέβληκε. τὸν
γὰρ Γωβρύαν φησὶ συνδειπνοῦντα τῷ Κύρῳ τὰ τ' F
10 ἄλλα θαυμάζειν τῶν Περσῶν, καὶ ὅτι τοιαῦτα μὲν
ἀλλήλους ἐπηρώτων ἂν ἡδίων ἦν ἐρωτηθῆναι ἢ μή,
ἔσκωπτον δ' ἂν σκωφθῆναι κάλλιον ἢ μή· εἰ γὰρ
ἐπαινοῦντες ἕτεροι πολλάκις λυποῦσι καὶ προσ-
ίστανται, πῶς οὐκ ἄξιον ἦν ἄγασθαι τὴν εὐτραπελίαν
15 ἐκείνων καὶ τὴν σύνεσιν, ὧν καὶ τὰ σκώμματα τοῖς
σκωπτομένοις ἡδονὴν καὶ χάριν παρεῖχε; δεχόμενος
οὖν ἡμᾶς ἐν Πάτραις, ἡδέως ἂν ἔφης πυνθέσθαι
τὰ τοιαῦτα ἐρωτήματα ποίου γένους εἴη καὶ τίς
αὐτῶν τύπος· 'οὐ γὰρ τι μικρόν' ἔφης 'τῆς δι-
20 λητικῆς μόριον ἢ περὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ τὰς παι-
διάς τοῦ ἐμμελοῦς ἐπιστήμη καὶ τήρησις.'

7 δ Basileensis: δν 8 Ξενοφῶν] Cyrop. 5, 2, 18
ib. em. M: παραβέβληκε 11. 12 ἂ] οἷα X 12 ἔσκωπτον
δ' &*: 5 Vd 10 E κάλλιον ἢ μή*: καὶ 6 Vd 12 E
13 λυποῦσι*: 7 Vd 5 P soli 17 ἔφης W: ἔφν aut ἔφη
19 ἔφης idem: ἔφησεν

13453

4*

630 2. 'Μέγα μὲν οὖν' ἔφην ἐγώ, 'ἀλλ' ὄρα μὴ καὶ αὐτὸς ὁ Ξενοφῶν ἐν τε τῷ Σωκρατικῷ καὶ τοῖς Περσικοῖς ἐπιδείκνυσιν συμποσίοις τὸ γένος. εἰ δὲ δοκεῖ καὶ ἡμᾶς ἐπιθέσθαι τινὶ λόγῳ, πρῶτον ἡδέως ἐρωτᾶσθαι μοι δοκοῦσιν ἂν ῥαδίως ἀποκρίνασθαι 5 δύνανται· ταῦτα δ' ἐστὶν ὧν ἐμπειρίαν ἔχουσιν. ἂν γὰρ ἀγνοοῦσιν, ἢ μὴ λέγοντες ἄχθονται καθάπερ αἰτηθέντες ὁ δοῦναι μὴ δύνανται, ἢ λέγοντες ἀπὸ δόξης καὶ εἰκασίας οὐ βεβαίου διαταράσσονται καὶ B κινδυνεύουσιν. ἂν δὲ μὴ μόνον ἔχη τὸ ῥάδιον ἀλλὰ 10 καὶ περιττὸν ἢ ἀπόκρισις, ἡδίων ἐστὶ τῷ ἀποκρινομένῳ· περιτταὶ δ' εἰσὶν αἱ τῶν ἐπισταμένων ἂν μὴ πολλοὶ γινώσκουσιν μηδ' ἀκηκόασιν, οἷον ἀστρολογικῶν, διαλεκτικῶν, ἄνπερ ἔξιν ἐν αὐτοῖς ἔχουσιν. οὐ γὰρ πρᾶκτων μόνον ἕκαστος οὐδὲ διημερεύων, 15 ὥς Εὐριπίδης φησὶν, ἀλλὰ καὶ διαλεγόμενος

'ἔν' αὐτὸς αὐτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὧν'

ἡδέως διατίθεται· καὶ χαίρουσι τοῖς ἐρωτῶσιν ἂν γινώσκοντες ἀγνοεῖσθαι καὶ λανθάνειν οὐ θέλουσι. διὸ καὶ περὶ χώρας ἀποίκου καὶ ξένης θαλάττης 20 ἐθῶν τε βαρβαρικῶν καὶ νόμων οἱ πεπλανημένοι καὶ πεπλευκότες ἡδίων ἐρωτῶνται, καὶ προθύμως C διηγοῦνται καὶ διαγράφουσι κόλπους καὶ τόπους, οἰόμενοι καὶ χάριν τινὰ τῶν πόνων ταύτην καὶ παραμυθίαν κομίζεσθαι. καθόλου δ' ὅσα μηδενὸς 25

5 malim ἀποκρίνεσθαι 7 ἢ μὴ Iannotius: οἱ μὴ
10 κινδυνεύουσιν] corr. vid. συνδιανεύουσιν i. e. ἀμφιγνοοῦ-
σιν, ἀμφιβάλλουσιν 11 καὶ] καὶ τὸ R 12 em. l: περιτ-
τοὶ 16 Εὐριπίδης] Nauck p. 413

ἔρωτῶντος αὐτοὶ διηγείσθαι καὶ λέγειν ἅφ' ἑαυτῶν
 εἰώθαμεν, ἥδιον ἔρωτῶμεθα, χαρίζεσθαι τοῦτοις
 δοκοῦντες, ὧν ἔργον ἦν ἐνοχλουμένων ἀποσχέσθαι.
 καὶ τοῦτο μὲν ἐν τοῖς πλωτικοῖς μάλιστα φύεται
 5 τὸ γένος τοῦ νοσήματος· οἱ δὲ κομπότεροι ταῦτ'
 ἔρωτᾶσθαι θέλουσιν ἢ βουλόμενοι λέγειν αἰδοῦνται
 καὶ φεῖδονται τῶν παρόντων· οἷον ὅσα τυγχάνουσιν
 αὐτοὶ διαπεπραγμένοι καὶ κατωρθώκοτες. ὁρθῶς
 γοῦν ὁ Νέστωρ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Ὀδυσσεύς ἐπι-
 10 στάμενος
 'εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ (φησί), μέγα κῦδος D
 [Ἀχαιῶν,

ὅπως τούσδ' ἔππους λάβειτον.'

ἄχθονται γὰρ τοῖς αὐτοῖς ἐπαινοῦσι καὶ τὰς ἑαυτῶν
 15 εὐτυχίας διεξιούσιν, ἂν μὴ κελεύσῃ ἄλλος τις τῶν
 παρόντων καὶ οἷον βιαζόμενοι λέγωσι. ἡδέως γοῦν
 ἔρωτῶνται περὶ πρεσβειῶν καὶ περὶ πολιτειῶν εἰ
 μέγα τι καὶ λαμπρὸν εἰργασμένοι τυγχάνουσιν. ὅθεν
 ἥμισυ περὶ τούτων οἱ φθονεροὶ καὶ κακοήθεις ἔρω-
 20 τῶσι, κἂν ἄλλος τις ἔρηται τὰ τοιαῦτα, διακρούονται
 καὶ παρατρέπουσι, χώραν τῇ διηγῆσει μὴ διδόντες
 μηδὲ βουλόμενοι λόγου τὸν λέγοντα κοσμοῦντος
 ἀφορμὰς προέσθαι. καὶ ταῦτ' οὖν ἔρωτῶντες χαρί- E

5 τοῦτο mei 11 Hom. K 544 ib.*: εἴπ' ἄγ' ἐμ' 13 ὅ-
 πως*: ὅπως δὴ 14 αὐτοῖς iidem 15 malim τις ἄλλος 16 καὶ
 οἷον βιαζόμενοι*: 7—8 Vd 9 E ζόμενοι ἡδέως — μέγα Tur-
 nebus: 5—6 Vd 9 E γοῦν ἔρωτῶνται 4—5 Vd 9 E πρεσ-
 βειῶν καὶ 5 Vd 7 E πολιτειῶν 3—4 Vd 5 E μέγα 19 οἱ]
 ὧς mei 20 ἄλλος τις ἔρηται Cobetus: ἄλλο 6 Vd 7 E ται
 23 χαρίζονται M. Malim ἔρωτῶντας ἔστι χαρίζεσθαι

ξεσθαι τοῖς ἀποκρινομένοις, ἃ τοὺς ἐχθροὺς καὶ
δυσμενεῖς αἰσθάνονται μὴ βουλομένους ἀκούειν.'

3. 'Καὶ μὴν ὃ γ' Ὀδυσσεὺς τῷ Ἀλκινόῳ
'σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
εἴρεσθ', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.' 5
καὶ πρὸς τὸν χορὸν ὁ Οἰδίπους
'δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὧ ξεῖν',
[ἐπεγείρειν.]

δ δ' Εὐριπίδης τοῦναντίον

'ὥς ἡδὺ μεμνησθαι πόνων'

F * * οὐ τοῖς ἔτι πλανωμένοις καὶ κακὰ φέρουσι. τῶν 10
οὖν κακῶν φυλακτέον ἐστὶ τὰς ἐρωτήσεις· ἀνιῶν-
ται γὰρ διηγούμενοι καταδίκας αὐτῶν ἢ ταφὰς
παιδῶν ἢ τινὰς κατὰ γῆν οὐκ εὐτυχεῖς ἢ κατὰ θά-
λατταν ἐμπορίας. τὸ δὲ πῶς εὐημέρησαν ἐπὶ βή-
ματος ἢ προσηγορεύθησαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἢ 15
τῶν ἄλλων περιπεσόντων χειμῶσιν ἢ λησταῖς αὐτοὶ
διέφυγον τὸν κίνδυνον, ἡδέως ἐρωτῶνται πολλάκις,
καὶ τρόπον τινὰ τῷ λόγῳ τοῦ πράγματος ἀπολαύ-
631 οντες ἀπλήστως ἔχουσι τοῦ διηγεῖσθαι καὶ μνημο-
νεύειν. χαίρουσι δὲ καὶ περὶ φίλων εὐτυχούντων 20
ἐρωτῶμενοι καὶ περὶ παιδῶν προκοπτόντων ἐν μαθή-

3 Ἀλκίνοῳ? 4 Hom. ι 12 ἐπετέτραπτο μοι 7 Soph.
O C 510 ἐπεγείρειν X ex Sophocle: 3—4 Vd 6 E γει-
ρεν 9 μεμνησθαι *: 4 Vd 8 E; nihil aliud nisi μεμνη-
σθαι supplendum esse et lac. ostendit et verba proxima
10 lac. 25 Vd 36 E. Fort. τῷ 'σωθέντι' μόνον εἴρηκεν
ἄλλ' οὐ τοῖς ἔτι cett. καὶ κακὰ] καινὰς μοι. καινίαν;
15 post βήματος suppleverim ἢ πρὸςβέυσαντες εὐτύχησαν
cf. Macrob. 7, 2, 11 21 μαθήμασιν ἢ *: μαθήμασι

μασιν ἢ συνηγορίαις ἢ φιλίαις βασιλέων. ἐχθρῶν
 δὲ καὶ δυσμενῶν οὐκ εἶδη καὶ βλάβας καὶ καταδίκας
 ἐξελεγχθέντων καὶ σφαλέντων ἡδίων ἐρωτῶμενοι καὶ
 προθυμότερον ἐξαγγέλλουσιν· αὐτοὶ δ' ἅφ' αὐτῶν
 5 οὐκ οὐσι φυλαττόμενοι δόξαν ἐπιχαιρεκακίας. ἡδίων
 δὲ καὶ περὶ κυνῶν ἄνδρα θηρευτικὸν ἐρωτᾶν καὶ
 φιλαθλητὴν περὶ γυμνικῶν ἀγώνων καὶ περὶ καλῶν
 ἐρωτικόν. ὁ δ' εὐσεβὴς καὶ φιλοθύτης διηγηματικὸς
 οὐκ εἶρων, καὶ ὅσα χρησάμενος ἢ φήμαις ἢ ἱεροῖς ἢ
 10 θεῶν εὐμενεῖα κατῴρθησεν, ἡδέως ἂν καὶ περὶ τού- B
 των ἐρωτῶτο. τοῖς δὲ πρεσβύταις, κἂν μηδὲν ἢ
 διήγησις ἢ προσήκουσα, πάντως οἱ ἐρωτῶντες χαρίζ-
 ονται καὶ κινεῶσι βουλομένους.

ὦ Νέστορ Νηληιάδη, σὺ δ' ἄληθες ἐνίσπες,
 15 πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης; ...
 ποῦ Μενέλαος ἔην; ...
 ἢ οὐκ Ἀργεὺς ἦεν Ἀχαιοκοῦ;

πολλὰ ἐρωτῶν ἕμα καὶ πολλῶν λόγων ἀφορμὰς
 προσιέμενος, οὐχ, ὥσπερ ἔνιοι, συστέλλοντες εἰς
 20 τὰναγκαῖον αὐτὸ καὶ συνελάνοντες τὰς ἀποκρίσεις
 ἀφαιροῦνται τῆς γεροντικῆς διατριβῆς τὸ ἡδιστον.
 ὅλως δ' οἱ θέλοντες εὐφραίνειν μᾶλλον ἢ λυπεῖν
 τοιαύτας ἐρωτήσεις προφέρονται, ὥν ταῖς ἀποκρί- C
 σεσιν οὐ ψόγος ἀλλ' ἐπαινος, οὐδὲ μῖσος ἢ νέμεσις
 25 ἀλλ' εὖνοια καὶ χάρις ἔπεται παρὰ τῶν ἀκουσάντων.
 ταῦτα μὲν οὖν τὰ περὶ τὰς ἐρωτήσεις.

11 ἐρωτῶτο Duebnerus: ἐρωτῶνται mei. ἐρωτῶτο ἂν S
 14 Hom. γ 247 15. 16 puncta add. Duebnerus 16 ἦν mei
 17 ἢ*: ἢ 19 προιέμενος R 20 τὰναγκαῖον*: τὸ ἀναγκαῖον

4. 'Σκώματος δὲ τῷ μὴ δυναμένῳ μετ' εὐλαβείας καὶ τέχνης κατὰ καιρὸν ἅπτεσθαι παντάπασιν ἀφεκτέον· ὥσπερ γὰρ οἱ ἐν ὀλισθηρῷ τόπῳ, κὰν θίγῃσιν ἐκ παραδρομῆς μόνον, ἀνατρέπουσιν, οὕτως ἐν οἴνῳ πρὸς πᾶσαν ἀφορμὴν λόγου μὴ κατὰ σχῆμα γιγνομένην ἐπισφαλῶς ἔχομεν. τοῖς δὲ σκώμασιν ἔστιν ὅτε μᾶλλον ἢ ταῖς λοιδορίαις ἐκκινούμεθα, τὸ μὲν ὑπ' ὀργῆς πολλάκις ἀβουλήτως ὀρῶντες γιγνόμενον, τὸ δ' ὡς οὐκ ἀναγκαῖον ἀλλ' ἔργον ὕβρεως καὶ κακοηθείας προβαλλόμενοι· καὶ καθόλου διαλέγεσθαι τοῖς 10
 **νοῖς μᾶλλον ἢ τοῖς **φλυαροῦσι χαλεπαίνομεν·
- D δῆλον γὰρ ὅτι δόλος τῷ σχήματι προσέεται τῷ κατὰ τὸ σκῶμα, λοιδορήμα δὲ ** εἶναι καὶ πεποιημένον ἐκ παρασκευῆς. ὁ γὰρ εἰπὼν ταριχοπώλην αὐτόθεν ἐλοιδορήσεν, ὁ δὲ φήσας 'μεμνήμεθά σε τῷ βρα- 15
 χίονι ἀπομυττόμενον' ἔσκωψε. καὶ Κικέρων πρὸς Ὀκταούιον, ἐκ Λιβύης εἶναι δοκοῦντα λέγοντος δ' αὐτοῦ φάσκοντα μὴ ἀκούειν, 'καὶ μὴν τετραυπημένον' ἔφη 'ἔχεις τὸ οὖς.' καὶ Μελάνθιος ὑπὸ τοῦ κατωρδιοποιοῦ καταγελῶμενος ἔφη 'οὐκ ὀφειλόμενόν μοι ἀποδίδως 20
 ἔρανον.' μᾶλλον οὖν τὰ σκώματα δάκνει, καθά-
- E περ τὰ παρηγγελιστρωμένα βέλη πλείονα χρόνον ἐμμένοντα, καὶ λυπεῖ τοὺς σκωφθέντας ἢ τέρψις τῇ

3 γὰρ] om. mei 11 lac. 6—7 Vd E. τοῖς διαλέγεσθαι δεινοῖς W. τοῖς διαλέγεσθαι δυναμένοις? lac. 3—4 soli Vd P. Fort. τοῖς ἄλλως φλυαροῦσι 12 δῆλον γὰρ — τὸ σκῶμα*: 2 Vd 7 E ὅτι δ' ὅλως τὸ 3 Vd 4 E ματι προσέεται 4 Vd. 7 E τὸ σκῶμα 13 lac. 4—5 Vd 9 E. Suppleverim ὕνειδος δοκεῖ φανερόν vel ὕβρισμα δοκεῖ (αὐτ λέγομεν) φανερόν καὶ] scr. vid. καὶ Cf. Macroβ. 7, 3, 2—6 22 βέλη Basileensis: μέλη 23 scr. vid. καὶ λυπεῖ

κομψότητι καὶ ἡδύνει τοὺς παρόντας. ἡδόμενοι γὰρ ἐπὶ τῷ λεγομένῳ, πιστεύειν δοκοῦσι καὶ συνδιασύρειν τῷ λέγοντι. ὀνειδισμὸς γὰρ ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας παρεσχηματισμένος τὸ σκῶμμα κατὰ τὸν Θεόφραστον· ὅθεν ἐξ αὐτοῦ τῇ ὑπονοίᾳ προστίθῃσιν ὁ ἀκούσας τὸ ἐλλείπον ὥς εἰδὼς καὶ πιστεύων. ὁ γὰρ γελάσας καὶ ἡσθίς, τοῦ Θεοκρίτου πρὸς τὸν δοκοῦντα λωποδυτεῖν ἐρωτῶντα δ' αὐτὸν εἰ ἐπὶ δαίπνον βαδίζει φήσαντος βαδίζειν ἐκεῖ μέντοι
 10 καθεύδειν, βεβαιοῦντι τὴν διαβολὴν ὅμοιός ἐστι. διὸ καὶ προσαναπλήμψῃ τοὺς παρόντας ὁ σκώπτων παρὰ μέλος κακοηθείας, ὥς ἐφηδομένους καὶ συνυβρίζοντας. ἔν δὲ τῇ καλῇ Λακεδαιμόνι τῶν μαθημάτων ἐδόκει, τὸ σκώπτειν ἀλύπως καὶ σκωπτόμενον
 15 φέρειν· εἰ δὲ τις ἀπείποι σκωπτόμενος, εὐθὺς ὁ σκώπτων ἐπέπαντο. πῶς οὖν οὐ χαλεπὸν εὐρεῖν σκῶμμα τῷ σκωπτομένῳ κεχαρισμένον, ὅπου καὶ τὸ 632 μὴ λυποῦν τοῦ σκώμματος οὐ τῆς τυχούσης ἐμπειρίας καὶ δεξιότητος ἐστίν;'

20 5. 'Οὐ μὴν ἀλλὰ πρῶτά μοι δοκεῖ τὰ λυποῦντα τοὺς ἐνόχους σκώμματα τοῖς μακρὰν οὔσι τῆς διαβολῆς ἡδονὴν τινα καὶ χάριν ποιεῖν· οἷον ὁ Ξενοφῶν τὸν ὑπέραισχρον καὶ ὑπέρδασυν ἐκείνον ὥς

τοὺς σκ. ἥπερ τέρψις τῇ κομψότητι καθ' ἡδύνει τοὺς παρόντας. cf. Koek. 2 p. 354 fr. 156 2 em. Duebnerus: πιστεύειν 4—5 Vd 12 E διασύρειν 3 ὀνειδισμὸς Turnebus: 3 Vd 6 E σμος ib. τῆς*: 2 Vd 7—8 E 4 Turnebus: παρὰ 4—5 Vd 15 E σκῶμμα 9 malim βαδίζοι 12 em. R: συνυβρίζομένους 13 ἔν δὲ] fort. ἔν δ' ἐν aut ἐν δὲ 14 ἐδόκει] εὐδοκίμει? 16 ἐπ' αὐτο Cobetus 18 λυπεῖν mei 22 Ξενοφῶν] Cyrop. 2, 2, 28

παιδικὰ τοῦ Σαμβαύλα σκωπτόμενον εἰσάγει μετὰ
 παιδιᾶς. καὶ Κυητοῦ τοῦ ἡμετέρου (μέμνησαι γὰρ)
 ἐν ἀσθενείᾳ τὰς χειρὰς ἔχειν ψυχρὰς λέγοντος,
 Ἀυφίδιος Μόδεστος 'ἀλλὰ μήν' ἔφη 'θερμὰς ἀπὸ
 B τῆς ἐπαρχίας κενόμικας αὐτάς.' τοῦτο γὰρ ἐκείνῳ 5
 μὲν γέλωτα καὶ διάχυσιν παρέσχε, κλέπτῃ δ' ἀνθυ-
 πάτῳ λοιδορήμα καὶ ὕνειδος ἦν. διὸ καὶ Κριτό-
 βουλον ὁ Σωκράτης εὐπροσωπότατον ὄντα προκαλού-
 μενος εἰς σύγκρισιν εὐμορφίας ἔπαιζεν οὐκ ἐχλεύ-
 αζεν. καὶ Σωκράτην πάλιν Ἀλκιβιάδης ἔσκωπτεν 10
 εἰς ζηλοτυπίαν τὴν περὶ Ἀγάθωνος. ἡδονται δὲ καὶ
 βασιλεῖς τοῖς λεγομένοις ὡς εἰς πένητας αὐτοὺς καὶ
 ἰδιώτας, ὥσπερ ὑπὸ Φιλίππου σκωφθεὶς ὁ παρά-
 σιτος εἶπεν 'οὐκ ἐγὼ σε τρέφω;' τὰ γὰρ οὐ προ-
 σόντα φαῦλα λέγοντες ἐμφαίνουσι τὰ προσόντα 15
 χρηστά. δεῖ δ' ὁμολογουμένως καὶ βεβαίως προσεῖναι
 C τι χρηστόν· εἰ δὲ μή, τὸ λεγόμενον τοῦναντίον
 ἀμφισβητήσιμον ἔχει τὴν ὑπόνοιαν. ὁ γὰρ τῷ πάνυ
 πλουσίῳ τοὺς δανειστὰς ἐπάξειν λέγων, ἢ τὸν ὑδρο-
 πότην καὶ σώφρονα παροινεῖν καὶ μεθύειν, ἢ τὸν 20
 εὐδάπανον καὶ μεγαλοπρεπῆ καὶ χαριστικὸν κίμβικα
 καὶ κυμνοπρίστην προσαγορεύων, ἢ τὸν ἐν συν-
 ηγορίαις καὶ πολιτείαις μέγαν ἀπειλῶν ἐν ἀγορᾷ
 λήψεσθαι, διάχυσιν καὶ μειδίαμα παρέσχε. οὕτως
 ὁ Κῦρος ἐν οἷς ἔλειπετο τῶν ἐταίρων, εἰς ταῦτα 25
 προκαλούμενος ἐγίγνετο προσηγὴς καὶ κεχαρισμένος.

2 Κυητοῦ] Κυίντου X ex Macrobio 7, 3, 15 sed cf.
 Patzig. Quacstt. Plutarch. p. 48 8 Σωκράτης] cf. Xen.
 Symp. c. 4, 19 10 Σωκράτην] cf. Plat. Symp. p. 213 c
 22 κυμνοπρίστην X: κύμινον 25 Κῦρος] Xen. Cyrop. 1, 4, 4

καὶ τοῦ Ἰσμηνίου τῇ θυσίᾳ προσκυλοῦντος, ὥς οὐκ ἐκαλλιέρει, παρελόμενος τοὺς αὐλοὺς ὁ μισθωτῆς D ἠϋλῆσε γελοιῶς· αἰτιωμένων δὲ τῶν παρόντων, ἐκεῖνος καλλιερήσας ἔστιν· ἔφη ἑτὸ κεχαρισμένως αὐλεῖν 5 θεόθεν· ὁ δ' Ἰσμηνίας γελάσας ἄλλ' ἐμοῦ μὲν εἶπεν αὐλοῦντος ἡδόμενοι διέτριβον οἱ θεοί, σοῦ δ' ἀπαλλαγῆναι σπεύδοντες ἐδέξαντο τὴν θυσίαν·”

6. Ἔτι τοίνυν οἱ τὰ χρηστὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λοιδορουμένοις ὀνόμασι μετὰ παιδιᾷς καλοῦν- 10 τες, ἃν ἐμμελῶς ποιῶσιν, αὐτῶν μᾶλλον εὐφραίνουσι τῶν ἀπ' εὐθείας ἐπαινούντων. καὶ γὰρ δᾶκνουσι μᾶλλον οἱ διὰ τῶν εὐφήμων ὀνειδίζοντες, ὥς οἱ τοὺς πονηροὺς Ἀριστείδας καὶ τοὺς δειλοὺς Ἀχιλλεῖς καλοῦντες, καὶ ὁ τοῦ Σοφοκλέους Οἰδίπους **

15 ἑαυτῆς Κρέων ὁ πιστὸς οὐξ ἀρχῆς φίλος· ἀντίστροφον οὖν ἔοικε γένος εἰρωνείας εἶναι τὸ περὶ τοὺς ἐπαίνους· ὃ καὶ Σωκράτης ἐχρήσατο, E τοῦ Ἀντισθένης τὸ φιλοποιὸν καὶ συναγωγὸν ἀνθρώπων εἰς εὖνοιαν μαστροπείαν καὶ συναγωγίαν 20 καὶ προαγωγείαν ὀνομάσας. **. Κράτεια δὲ τὸν φιλόσοφον, εἰς πᾶσαν οἰκίαν εἰσιόντα μετὰ τιμῆς καὶ φιλοφροσύνης δεχομένων, ἑυρεπανοίκτην ἐκάλουν·

2 μισθωτῆς*: μισθωτὸς 3 ἐκεῖνος καλλιερήσας* 14 καὶ ὁ] δ καὶ mei post Οἰδίπους lac. est 6—7 Vd 10 E. Fort. suppl. λέγων ἑαυτῆς cett. 15 ἀρχῆς X: 6 Vd 7 E χης 16 εἰρωνείας εἶναι*: εἶναι εἰρωνείας 19 καὶ συναγωγίαν] del. W 20 προαγωγείαν idem e Xen. Symp. 4, 62: ἀγωγίαν Ceterum post ὀνομάσας magna est lac. 46 Vd 53 E. Fort. excidit locus quidam Xenophonteus

7. 'Ποιεῖ δ' εὐχαρι σκῶμμα καὶ μέμψις ἐμφαίνουσα χάριν, ὥς Διογένης περὶ Ἀντισθένους ἔλεγεν

F 'ὅς με δάκη τ' ἠμπισχε καὶ ξηνάρκασεν
πτωχὸν γενέσθαι καὶ δόμων ἀνάστατον.'

οὐ γὰρ ἂν ὁμοίως πιθανὸς ἦν λέγων 'ὅς με σοφὸν 5
καὶ αὐτάρκη καὶ μακάριον ἐποίησε.' καὶ ὁ Λάκων
ἄκαπνα ξύλα τῷ γυμνασιάρχῳ παρασχόντι προσ-
ποιούμενος ἐγκαλεῖν, ἔλεγε 'δί' ὃν οὐδ' ἀποδα-
κρῦσαι γέγονεν ἡμῖν.' καὶ ὁ τὸν δειπνίζοντα καθ'
ἡμέραν ἀνδραποδιστὴν καλῶν καὶ τύραννον, δι' ὃν 10
ἐτῶν τοσούτων οὐχ ἑώρακε τὴν ἑαυτοῦ τράπεζαν.
καὶ ὁ λέγων ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐπιβεβουλευμένος
ἀφηρηθεῖν τὴν σχολὴν καὶ τὸν ὕπνον, πλούσιος
γεγονὼς ἐκ πένητος. καὶ εἴ τις ἀντιστρέψας αἰτιῶτο
τοὺς Αἰσχύλου Καβείρους

15

633 'ὅξους σπανίζειν δῶμα'

ποιήσαντας, ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπείλησαν. ἔπτε-
ται γὰρ ταῦτα μᾶλλον ἔχοντα δριμυτέραν χάριν,
ὥστε μὴ προσίστασθαι μηδὲ λυπεῖν τοὺς ἐπαινου-
μένους.'

20

8. 'Αεὶ δὲ τὸν ἐμμελῶς σκῶμματι χρησόμενον
εἰδέναι καὶ νοσήματος διαφορὰν πρὸς ἐπιτήδευμα,
λέγω δὲ φιλαργυρίας καὶ φιλονεικίας πρὸς φιλο-
μουσίαν καὶ φιλοθηρίαν· ἐπ' ἐκείνοις μὲν γὰρ ἄχ-
θονται σκωπτόμενοι, πρὸς ταῦτα δ' ἡδέως ἔχουσιν. 25

3 Nauck p. 914 δάκη] κάρη mei 6 malim αὐτάρκη
9 ἐν ἡμῖν mei καὶ ὁ Madvigius: καὶ 16 Nauck. p. 32
17 post ἠπείλησαν reponendum locum de Epaminonda
p. 633 e censet W

οὐκ ἀηδῶς γοῦν Δημοσθένης ὁ Μιτυληναῖος, φιλω-
δοῦ τινος καὶ φιλοκιθαριστοῦ θύραν κόψας, ὑπα-
κούσαντος αὐτοῦ καὶ κελεύσαντος εἰσελθεῖν ἄν
πρῶτον ἔφη τὴν κιθάραν δῆσῃς. ἀηδῶς δ' ὁ τοῦ B
5 Δυσιμάχου παρὰσιτος, ἐμβαλόντος αὐτοῦ σκορπίον
ξύλινον εἰς τὸ ἱμάτιον, ἐκταραχθεὶς καὶ ἀναπηδήσας,
ὥς ἥσθητο τὴν παιδιάν, κἀγὼ σε φησὶν ἐκφο-
βῆσαι βούλομαι, ὦ βασιλεῦ· δός μοι τάλαντον."

9. Εἰσὶ δὲ καὶ περὶ τὰ σωματικὰ τοιαῦται δια-
10 φοραὶ τῶν πολλῶν· οἷον εἰς γρυπότητα καὶ σιμό-
τητα σκωπτόμενοι γελῶσιν, ὥς ὁ Κασάνδρου φίλος
οὐκ ἠχθέσθη τοῦ Θεοφράστου πρὸς αὐτὸν εἰ-
πόντος ἑαυμάξω σου τοὺς ὀφθαλμούς, ὅτι οὐκ
ἄδουσι, τοῦ μυκτῆρος αὐτοῖς ἐνδεδωκότος· καὶ ὁ
15 Κῦρος ἐκέλευσε τὸν γρυπὸν σιμόν ἀγαγέσθαι γύ-
ναιον, οὕτω γὰρ ἐφαρμύσειν. εἰς δὲ δυσωδίαν C
μυκτῆρος ἢ στόματος ἄχθονται σκωπτόμενοι· καὶ
πάλιν εἰς φαλακρότητα πρῶως φέρονσιν, εἰς δὲ πῆ-
ρωσιν ὀφθαλμῶν ἀηδῶς. καὶ γὰρ Ἀντίγονος αὐτὸς
20 μὲν ἑαυτὸν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ἔσκαπτε· καὶ ποτε
λαβὼν ἀξίωμα μεγάλῳις γράμμασι γεγραμμένον ταυτὶ
μὲν ἔφη καὶ τυφλῷ δῆλα. Θεόκριτον δὲ τὸν Χῖον
ἀπέκτεινεν, ὅτι φήσαντός τινος τοῖς ὀφθαλμοῖς ἄν
βασιλέως παρὰ γένῃ, σωθήσῃ, ἀλλὰ μοι εἶπεν ἀδύ-
25 νατον λέγεις τοῦτ' αὐτὸ τὴν σωτηρίαν. Λέων δ' D

5 em. Basileensis: λυσίου 15 σιμόν ἀγ. γύναιον addidi
ex Cyrop. 8, 4, 21 23 φήσαντός τινος — σωτηρίαν*: φή-
σαντος τῇ ὀφθαλμοῖς ἄν 5 Vd 7 E παρὰ γένῃ σωθῇ ἀλλ' ἔμα
εἶπεν ἀδυνάτου τὰ ὑπὸ τὴν σῶσιν 25 Λέων Basileensis.
Sed potius vid. supplendum: ὁ [δὲ Λέων δ'] Βυζάντιος

Βυζάντιος, εἰπόντος Πασιάδου πρὸς αὐτόν, ὀφθαλμιο-
 σθῆναι δι' αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς 'ἀσθενείαν' ἔφη
 'σώματος ὀνειδίζεις, νέμεσιν οὐχ ὀρῶν ἐπὶ τῶν
 ὤμων βαστάζοντά σου τὸν υἱόν.' εἶχε δὲ κυρτὸν ὁ
 Πασιάδης υἱόν. ἡγανάκτησε δὲ καὶ Ἀρχιππος, ὁ ⁵
 δημαγωγὸς τῶν Ἀθηναίων, ὑπὸ Μελανθίου σκωφθεὶς
 εἰς τὸ κυρτόν· ἔφη γὰρ αὐτόν ὁ Μελάνθιος οὐ
 προεστάναι τῆς πόλεως ἀλλὰ προκεκυφέναι. τινὲς
 δὲ ταῦτα πρῶως καὶ μετρίως φέρουσιν, ὥσπερ ὁ
 φίλος τοῦ Ἀντιγόπου τάλαντον αἰτήσας καὶ μὴ ¹⁰
 E λαβὼν ἤτησε προπομποὺς καὶ φύλακας 'ὕπως' ἔφη
 'μὴ ἐπιβουλευθῶ προσταξας κατ' ὤμου τὸ τάλαν-
 τον φέρειν.' οὕτω μὲν περὶ τὰ ἐκτὸς ἔχουσι διὰ
 τὴν ἀνωμαλίαν· ἄλλοι γὰρ ἐπ' ἄλλοις ἄχθονται.
 Ἐπαμεινώνδας μετὰ τῶν συναρχόντων ἐστιώμενος ¹⁵
 ἐπέπινεν ὕξος, καὶ πυνθανομένων εἰ πρὸς ὑγίειαν
 ἀγαθόν, 'οὐκ οἶδ'·' εἶπεν, 'ὅτι μέντοι πρὸς τὸ μεμνη-
 σθαι τῆς οἴκoi διαίτης ἀγαθόν, ἐπίσταμαι.' διὸ δεῖ
 καὶ πρὸς τὰς φύσεις καὶ τὰ ἥθη σκοποῦντα ταῖς
 παιδιαῖς χρῆσθαι, πειρώμενον ἀλύπως καὶ κεχαρισ- ²⁰
 μένως ἐκάστοις ὁμιλεῖν.'

10. 'Ὁ δ' ἔρως τὰ τ' ἄλλα ποικιλώτατός ἐστι,
 καὶ τοῖς σκώμμασιν οἱ μὲν ἄχθονται καὶ ἀγανα-
 κτοῦσιν οἱ δὲ χαίρουσι. δεῖ δ' εἰδέναι τὸν καιρόν·
 F ὥς γὰρ τὸ πῦρ ἐν ἀρχῇ μὲν ἀποσβέννυσιν τὸ πνεῦμα ²⁵
 διὰ τὴν ἀσθενείαν αὐξηθέντι δὲ τροφήν παρέχει

2 δι' X: δὲ 8 em. Amyotus: κεκυφέναι
 τάξας] προσέτι δόξας W 13 μὲν] μὲν οὖν?
 πνεῦμα R πνεῦμα] πῦρ idem

12 προσ-
 25 πῦρ]

καὶ ῥώμην, οὕτω φερόμενος ὁ ἔρωσ ἔτι καὶ λανθάνων
 δυσκολαίνει καὶ ἀγανακτεῖ πρὸς τοὺς ἀποκαλύπτον-
 τας, ἐκλάμψας δὲ καὶ διαφρανεὶς τρέφεται καὶ προσ-
 γελᾷ τοῖς σκώμμασι φερόμενος. ἡδίστα δὲ σκώ-
 5 πτονται, παρόντων τῶν ἐρωμένων, εἰς αὐτὸ τὸ ἐρᾶν
 εἰς ἄλλο δ' οὐδέν. ἐὰν δὲ καὶ γυναικῶν ἐρῶντες
 ἰδίων τύχωσιν ἢ νεανίσκων φιλοκάλων ἔρωτα γεν- 634
 ναῖον, παντάπασι γάνυνται καὶ καλλωπίζονται τῷ
 σκώπτεσθαι πρὸς αὐτούς. διὸ καὶ Ἀρκεσίλαος, ἐν
 10 τῇ σχολῇ τοιαύτης μεταδόσεως αὐτῷ γενομένης ὑπό-
 τινος τῶν ἐρωτικῶν 'δοκεῖ μοι μηδὲν ἄπτεσθαι
 μηδενός·' οὐδὲ σὺ τοίνυν 'ἔφη 'τοῦδ' ἄπτη;' δειξας
 τινὰ τῶν καλῶν καὶ ὡραίων παρακαθήμενον.'

11. "Ἦδη δὲ καὶ τὸ τῶν παρόντων σκεπτέον·
 15 ἃ γὰρ ἐν φίλοις καὶ συνήθεσιν ἀκούοντες γελῶσι,
 ταῦτα δυσχεραίνουσιν, ἂν λέγεται πρὸς αὐτοὺς τῆς
 γαμετῆς παρούσης ἢ τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ καθηγητοῦ,
 πλὴν ἂν μὴ τι κεχαρισμένον ἢ τῶν λεγομένων ἐκεί-
 νοις· οἷον ἂν τις σκώπεται τοῦ φιλοσόφου παρόν-
 20 τος εἰς ἀνυποδησίαν ἢ νυκτογραφίαν, ἢ τοῦ πατρὸς
 ἀκούοντος εἰς μικρολογίαν, ἢ τῆς γυναικὸς παρούσης B
 εἰς τὸ ἀνέραστον ἑτέρων ἐκείνης δὲ δοῦλον καὶ θερα-
 πευτικόν, ὥς ὁ Τιργράνης ὑπὸ τοῦ Κύρου 'τί δ', ἂν
 σ' ἢ γυνή σκευοφοροῦντα ἀκούσῃ;' 'ἀλλ' οὐκ ἀκού-
 25 σεται' εἶπεν 'ὑψεται δ' αὐτὴ παροῦσα.'

10 μεταδόσεως] ὑποθέσεως M. θέσεως R. μεταξὺ θέ-
 σεως W 12 οὐδὲ Turnebus: ὁ δὲ 18 τὸ λεγόμενον
 idem 19 τις X: 2 Vd 6 E 21 παρούσης] om. mei
 23 Τιργράνης] Cyrop. 3, 1, 43

12. 'Ποιεῖ δ' ἁλυπότερα τὰ σκώμματα καὶ τὸ
κοινωνεῖν ἁμωσγέπως τοὺς λέγοντας· ὅταν εἰς πενίαν
λέγῃ πένης ἢ δυσγενῆς εἰς δυσγένειαν ἢ ἐρῶν εἰς
ἐρωτα· δοκεῖ δ' οὐχ ὕβρει παιδιᾷ δέ τιμι γίνεσθαι
μᾶλλον ὑπὸ τῶν ὁμοίων· εἰ δὲ μή, παροξύνει καὶ 5
C λυπεῖ. τὸν γοῦν ἀπελεύθερον τοῦ βασιλέως νεό-
πλουτον ὄντα φορτικῶς δὲ καὶ σοβαρῶς ἐπιπολά-
ζοντα τοῖς συνδειπνοῦσι φιλοσόφοις, καὶ τέλος ἐρω-
τῶντα πῶς ἔκ τε τῶν λευκῶν καὶ τῶν μελάνων
κυάμων ὁμοίως χλωρὸν γίγνεται τὸ ἔτνος, ἀντερ- 10
τήσας δ' Ἀριδίου, πῶς ἔκ τῶν λευκῶν καὶ μελάνων
ἐμάντων φοινικοῖ γίνονται μώλωπες, ἐποίησεν ἀνα-
στῆναι περίλυπον γενόμενον. ὁ δὲ Ταρσεὺς Ἀμφίας
ἐκ κηπουροῦ δοκῶν γεγονέναι, σκώψας δὲ τὸν φίλον
τοῦ ἡγεμόνος εἰς δυσγένειαν εἶδ' ὑπολαβὼν εὐθύς 15
D ἄλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐκ τῶν αὐτῶν σπερμάτων γεγόνα-
μεν' γέλωτ' ἐποίησε. κομψῶς δὲ καὶ τοῦ Φιλίππου
τὴν ὀψιμαθίαν ἅμα καὶ περιεργίαν ὁ ψάλτης ἐπ-
έσχεν· οἰομένου γὰρ αὐτὸν ἐξελέγχειν τοῦ Φιλίππου
περὶ κρουμάτων καὶ ἁρμονιῶν 'μὴ γένοιτό σοι' 20
εἶπεν ὧ βασιλεῦ, κακῶς οὕτως, ἵν' ἐμοῦ σὺ ταῦτ'
εἰδῆς βέλτιον· σκώπτειν γὰρ ἑαυτὸν δοκῶν, ἐκεῖ-
νον ἁλύπως ἐνουθέτησε. διὸ καὶ τῶν κωμικῶν
ἐνιοὶ τὴν πικρίαν ἀφαιρεῖν δοκοῦσι τῷ σκώπτειν
ἑαυτούς, ὥς Ἀριστοφάνης εἰς τὴν φαλακρότητα καὶ 25

2 ὅταν] οἷον ὅταν R 3 λέγῃ] scr. vid. ψέγῃ sed cf.
p. 682 b 4 ἐρωτα R: ἐρῶντα 11 Ἀριδίου] cf. Athen.
p. 420 d ἐκ] ἐκ τε? καὶ τῶν? 12 ἐξαναστῆναι Her-
werdenus 20 περὶ] διαφορομένου περὶ? cf. p. 384 c
25 φαλακρότητα] Pac. 767. 771

τὴν Ἀγάθωνος ἀπόλειψιν· Κρατῖνος δὲ τὴν πντί-
νῃν εἰς τὴν φιλοινίαν ἐδίδαξεν·

13. Ὅυχ ἤκιστα δὲ δεῖ προσέχειν καὶ φυλάττειν,
ὅπως ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἔσται τὸ σκῶμμα πρὸς
5 τινας ἐρωτήσεις αὐτόθεν ἢ παιδιὰς γιγνόμενον,
ἀλλὰ μὴ πόρρωθεν οἷον ἐκ παρασκευῆς ἐπεισόδιον.
ὥς γὰρ ὁργὰς καὶ μάχας τὰς ἐκ τῶν συμποσίων
πρᾶότερον φέρουσιν, ἐὰν δ' ἐπελθὼν τις ἔξωθεν
λοιδορῇται καὶ ταράττῃ, τοῦτον ἐχθρὸν ἡγοῦνται
10 καὶ μισοῦσιν· οὕτω μέτεστι συγγνώμης σκῶματι
καὶ παρησίας, ἂν ἐκ τῶν παρόντων ἔχῃ τὴν γένε-
σιν, ἀφελῶς καὶ ἀπλάστως φνόμενον· ἂν δ' ἢ μὴ
πρὸς λόγον ἀλλ' ἔξωθεν, ἐπιβουλῇ καὶ ὕβρει προσ-
είκειν· οἷον τὸ Τιμαγένους πρὸς τὸν ἄνδρα τῆς
15 ἐμετικῆς

ἑκατῶν γὰρ ἄρχεις τήνδε μοῦσαν εἰσάγων· F

καὶ πρὸς Ἀθηνόδωρον τὸν φιλόσοφον, 'εἰ φυσικὴ
ἢ πρὸς τὰ ἔκγονα φιλοστοργία.' ἡ γὰρ ἀκαιρία καὶ
τὸ μὴ πρὸς λόγον ὕβριν ἐμφαίνει καὶ δυσμένειαν.
20 οὗτοι μὲν οὖν κατὰ Πλάτωνα κουφοτάτου πρᾶγμα-
τος, λόγων, βαρυτάτην ζημίαν ἔτισαν· οἱ δὲ τὸν

1 ἀπόλειψιν*: 4—5 Vd 7 E λειψιν Respicitur ad Arist.
Ran. 83: HP. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν; AI. ἀπολιπὼν μ' ἀπο-
λεῖται 2 εἰς τὴν φιλοινίαν W: 4—5 Vd P nulla in E
3 δεῖ] om. mei 13 ἔξωθεν*: ἐξ ὧν 15 ἐμετικῆς Iannotius:
γαμετικῆς 16 Nauck. p. 914 γὰρ ἄρχεις] κατάρχεις
Athenaeus p. 616c 17 καὶ] καὶ τὸ? φυσικὴ Anony-
mus: μουσικῇ 18 ἔκγονα Turnebus πρὸς τὰς (ut lega-
tur προστάς) φιλοστοργίας Benselerus, sed cf. p. 493a sq.
962a. locus apparebit scribendo vel legendo ἢ πρὸς τὰ
ἔκγονα ἀφιλοστοργία 20 Πλάτωνα] Legg. p. 717d

καιρὸν εἰδότες καὶ φυλάττοντες αὐτῷ τῷ Πλάτῳ μαρτυροῦσιν, ὅτι τοῦ πεπαιδευμένου καλῶς ἔργον ἐστὶ τὸ παίζειν ἐμμελῶς καὶ κεχαρισμένως.

685

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

Διὰ τί βρωτικώτεροι γίνονται περὶ τὸ μετόπωρον. 5

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΓΛΑΥΚΙΑΣ, ΞΕΝΟΚΛΗΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ,
ΑΛΛΟΙ.

1. Ἐν Ἐλευσῖνι μετὰ τὰ μυστήρια τῆς πανηγύ-
ρεως ἀκμαζούσης, εἰσιτώμεθα παρὰ Γλαυκίᾳ τῷ 10
ῥήτορι. πεπαυμένων δὲ δειπνεῖν τῶν ἄλλων, Ξε-
νοκλῆς ὁ Δελφὸς ὥσπερ εἰώθει τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν
Λαμπρίαν εἰς ἀδδηφαγίαν Βοιωτίῳ ἐπέσκωπτει.
ἐγὼ δ' ἀμυνόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν Ξενοκλέα τοῖς
Ἐπικούρου λόγοις χρώμενον 'οὐ γὰρ ἅπαντες' εἶπον 15
'ὦ βέλτιστε, ποιοῦνται τὴν τοῦ ἀλγοῦντος ὑπεξαί-
B ρεσιν ὄρον ἡδονῆς καὶ πέρας· Λαμπρίᾳ δὲ καὶ ἀνά-
γκῃ, πρὸ τοῦ κήπου κυδαίνοντι τὸν περιπάτον καὶ
τὸ Λύκειον, ἔργῳ μαρτυρεῖν Ἀριστοτέλει· φησὶ
γὰρ ὁ ἀνὴρ βρωτικώτατον ἕκαστον αὐτὸν αὐτοῦ 20
περὶ τὸ φθινόπωρον εἶναι, καὶ τὴν αἰτίαν ἐπίρρηκεν·
ἐγὼ δ' οὐ μνημονεύω.' 'βέλτιον' εἶπεν ὁ Γλαυκίας·

1 Πλάτῳ] fort. in Legg. p. 654b sqq. 12 Δελφὸς
W: ἀδελφὸς 14 ὑπὲρ] om. mei 16 τὴν τοῦ ἀλγ. ὑπε-
ξαίρεσιν] vid. Usener. p. 72 Sent. III 19 Ἀριστοτέλει]
Fragm. 231

'αὐτοὶ γὰρ ἐπιχειρήσομεν ζητεῖν, ὅταν πανσώμεθα
 δειπνοῦντες.' ὥς οὖν ἀφηρέθησαν αἱ τράπεζαι, Γλαν-
 κίας μὲν καὶ Ξενοκλῆς ἡτιάσαντο τὴν ὀπώραν δια-
 φόρως, ὁ μὲν ὥς τὴν κοιλίαν ὑπεξάγουσαν καὶ τῷ
 5 κενοῦσθαι τὸ σῶμα νεαρὰς ὀρέξεις ἀεὶ παρασκευά-
 ζουσιν· ὁ δὲ Ξενοκλῆς ἔλεγεν εὐστομόν τι καὶ
 δηκτικὸν ἔχοντα τῶν ὠραίων τὰ πλείστα τὸν στό-
 μαχον ἐπὶ τὴν βρωσίαν ἐκκαλεῖσθαι παντὸς μᾶλλον
 ὕψου καὶ ἡδύσματος· καὶ γὰρ τοῖς ἀποσίτοις τῶν
 10 ἄρρῳστων ὀπώρας τι προσενεχθὲν ἀναλαμβάνει τὴν
 ὕρεξιν. ὁ δὲ Λαμπρίας εἶπεν, ὅτι τὸ οἰκεῖον καὶ
 τὸ σύμφυτον θερμοὺν ἡμῶν, ᾧ τρέφεσθαι πεφύκα-
 μεν, ἐν μὲν τῷ θέρει διέσπαρται καὶ γέγονεν ἀσθε-
 νέστερον καὶ μανόν, ἐν δὲ τῷ φθίνοντι καιρῷ συν-
 15 αργεῖται πάλιν καὶ ἰσχύει, κατακρυπτόμενον ἐντὸς
 διὰ τὴν περίψυξιν καὶ τὴν πύκνωσιν τοῦ σώματος.
 ἐγὼ δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ δοκεῖν ἀσύμβολος τοῦ λόγου
 μετασχεῖν εἶπον, ὅτι τοῦ θέρους διψητικώτεροι γι-
 γνόμεθα καὶ πλείονι χρώμεθα τῷ ὑγρῷ διὰ τὸ καῦμα·
 20 νῦν οὖν ἡ φύσις ἐν τῇ μεταβολῇ ζητοῦσα τοῦναν-
 τίον, ὥσπερ εἶωθε, πεινητικωτέρους ποιεῖ, καὶ τὴν
 ξηρὰν τροφήν τῇ κρᾷσει τοῦ σώματος ἀνταποδίδω-
 σιν. οὐ μὴν οὐδὲ τὰ σιτία φήσαι τις ἂν αἰτίας
 ἀμοιρεῖν παντάπασιν, ἀλλ' ἐκ νέων καὶ προσφάτων
 25 γενόμενα καρπῶν οὐ μόνον μάξας καὶ ὕσπρια καὶ
 ἄρτους καὶ πυρούς, ἀλλὰ καὶ κρέα ζώων εὖωχου-

2 malim ἀπήρθησαν aut ἐπήρθησαν 4 ὥς Leoni-
 cus: εἰς 7 δηκτικὸν] δηκτὸν mei 25 malim γιγνόμενα
 26 ἀλλὰ X

μένων τὰ ἐπέτεια τοῖς τε χυμοῖς διαφέρειν τῶν παλαιῶν καὶ μᾶλλον ἐπάγεσθαι τοὺς χρωμένους καὶ ἀπολαύοντας.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ.

Πότερον ἡ ὕρνις πρότερον ἢ τὸ ῥόν ἐγένετο.

5

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΣΤΑΛΛΑΣ, ΦΙΡΜΟΣ,
ΣΟΣΣΙΟΣ ΣΕΝΕΚΙΩΝ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἐξ ἐνυπνίου τινὸς ἀπειχόμεν ῥῶν πολὺν
E ἡδο** παρὰ τοῦτο ποιούμενος, ἐν ῥῷ καθάπερ ἐν 10
Καὶ διάπειραν λαβεῖν τῆς ὕψεως ἐναργῶς μοι πολ-
λάκις γενομένης· ὑπόνοιαν μέντοι παρέσχον, ἐστίνων-
τος ἡμᾶς Σοσσίου Σενεκίωνος, ἐνέχεσθαι δόγμασιν
Ὀρφικοῖς ἢ Πυθαγορικοῖς, καὶ τὸ ῥόν, ὥσπερ ἐνιοι
καρδίαν καὶ ἐγκέφαλον, ἀρχὴν ἡγούμενος γενέσεως 15
F ἀφοσιοῦσθαι· καὶ προύφερεν Ἀλέξανδρος ὁ Ἐπικου-
ρειος ἐπὶ γέλῳτι τό

ἴσόν τοι κυάμους ἔσθειν κεφαλᾶς τε τοκήων,

ὥς δὴ κυάμους τὰ ῥὰ διὰ τὴν κύησιν αἰνιττομέ-
νων τῶν ἀνδρῶν, διαφέρειν δὲ μηδὲν οἰομένων τὸ 20

1 em. Basileensis: διαφέρει 9 ἐξυπνίου vel ξυπνίου
mei ἀπειχόμεν Turnebus: ἀπε 2—3 Vd 5 E μὴν
10 lac. 2—3 Vd 5 E. Fort. πολὺν ἡδ[η χρόνον ἡδ]ονῆς
παρὰ τοῦτο] defendi potest. προύργου R ποιούμενοι
mei 11 ἐν Καὶ διάπειραν W: ἐν καρδίᾳ πεῖραν Cf.
Kock. 1 p. 17 18 ἐσθίειν (ἐστίνειν E) mei. Cf. Calli-
mach. ed. Schn. p. 786

ἐσθίειν ὥὰ τοῦ χρῆσθαι τοῖς τίκτουσι τὰ ὥὰ ζώοις.
 ἐγίγνετο δὴ τὸ τῆς αἰτίας ἀπολόγημα τῆς αἰτίας
 αὐτῆς ἀλογώτερον, Ἐπικουρεῖω λέγειν ἐνύπνιον.
 ὅθεν οὐ παρητούμην τὴν δόξαν ἅμα προσπαίζων τι
 5 τῷ Ἀλεξάνδρῳ· καὶ γὰρ ἦν χαρίεις καὶ φιλόλογος
 ἐπεικῶς.

2. Ἐκ δὲ τούτου τὸ ἄπορον καὶ πολλὰ πράγματα 636
 τοῖς ζητητικοῖς παρέχον εἰς μέσον εἶλκε πρόβλημα
 περὶ τοῦ ὥου καὶ τῆς ὕρμιθος, ὁπότερον γένοιτο
 10 πρότερον αὐτῶν. καὶ Σύλλας μὲν ὁ ἐταῖρος εἰπὼν
 ὅτι μικρῷ προβλήματι καθάπερ ὀργάνῳ μέγα καὶ
 βαρὺ σαλεύομεν τὸ περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως,
 ἀπηγόρευσε. τοῦ δ' Ἀλεξάνδρου τῆς ζητήσεως ὡς
 μηδὲν προσφυῆς φερούσης καταγελάσαντος, ὁ γαμ-
 15 βρὸς ἡμῶν Φίρμος ἔμοι τοίνυν ἔφη χρῆσον ἐν
 τῷ παρόντι τὰς ἀτόμους. εἰ γὰρ τὰ μικρὰ δεῖ στοι-
 χεῖα τῶν μεγάλων ἀρχὰς ὑποτίθεσθαι, πρῶτον εἰκός B
 ἔστι τὸ ὥον γεγονέναι τῆς ὕρμιθος· ἔστι γὰρ καὶ
 ἀπλοῦν, ὡς ἐν αἰσθητοῖς· ποικίλον δὲ καὶ μεμιγμέ-
 20 νον μᾶλλον ἢ ὕρμις. καθύλου δ' ἡ μὲν ἀρχὴ πρῶ-
 τον ἀρχὴ δὲ τὸ σπέρμα, τὸ δ' ὥον σπέρματος μὲν
 πλεον ζῶου δὲ μικρότερον. ὡς γὰρ ἡ προκοπὴ μέ-
 σον εὐφυΐας εἶναι δοκεῖ καὶ ἀρετῆς, οὕτω τὸ ὥον
 προκοπὴ τίς ἐστι τῆς φύσεως ἐπὶ τὸ ἐμψυχον ἀπὸ
 25 τοῦ σπέρματος πορευομένης. ἔτι δ', ὥσπερ ἐν τῷ
 ζῳῳ πρῶτα γίγνεσθαι λέγουσιν ἀρτηρίας καὶ φλέ-

5 em. Basileensis: φιλόλογος 12 τῆς τοῦ κόσμου W:
 τοῦ κόσμου τῆς libri. τοῦ κόσμου καὶ τῆς Doehnerus
 16 em. R: τοῖς ἀτόμοις 17 πρότερον R

βας, οὕτω λόγον ἔχει καὶ τοῦ ζώου τὸ ᾧον γεγρονέναι
 πρῶτον, ὥς περιέχον ἐμπεριεχομένον. καὶ γὰρ αἱ
 C τέχναι πρῶτον ἀτύπωτα καὶ ἄμορφα πλάττουσιν,
 εἶθ' ὕστερον ἕκαστα τοῖς εἶδεσι διαρθροῦσιν· ἡ Πο-
 λύκλειτος δὲ πλάστης εἶπε χαλεπώτατον εἶναι τοῦρ- 5
 γον, ὅταν ἐν ὕνυχι ὁ πηλὸς γένηται. διὸ καὶ τῇ
 φύσει τὸ πρῶτον εἰκὸς ἐστὶν ἀτρέμα κινούσῃ τὴν
 ὕλην ἀργότεραν ὑπακούειν, τύπους ἀμόρφους καὶ
 ἀορίστους ἐκφέρουσιν ὥσπερ τὰ ῥά· μορφουμένων
 δὲ τούτων καὶ διαχαρασσομένων, ὕστερον ἐνδημιουρ- 10
 γεῖσθαι τὸ ζῶον. ὥς δὲ κάμπη γίγνεται τὸ πρῶ-
 τον, εἴτ' ἐκπαγεῖσα διὰ ξηρότητα καὶ περιρραγεῖσα
 ἕτερον πετρωθὲν δι' αὐτῆς τὴν καλουμένην ψυχὴν
 D μεθίησι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνταῦθα προϋφίσταται
 τὸ ᾧον οἶον ὕλη τῆς γενέσεως. ἀνάγκη γὰρ ἐν 15
 πάσῃ μεταβολῇ πρότερον εἶναι τοῦ μεταβάλλοντος
 τὸ ἐξ οὗ μετέβαλε. σκόπει δ' ὅτι σκνῖπες ἐν δέν-
 δρῳ καὶ τερεθόνας ἐμφύονται ξύλῳ κατὰ σῆψιν ὑγρό-
 τητος ἢ πέψιν· ὧν οὐδεὶς ἂν ἀξιόσαιεν μὴ προϋ-
 ποκαῖσθαι μὴδὲ πρεσβύτερον εἶναι φύσει τὸ γεννῶν. 20
 ἡ γὰρ ὕλη λόγον ἔχει πρὸς τὰ γιννόμενα μητρὸς
 ὥς φησι Πλάτων καὶ τιθήνης· ὕλη δὲ πᾶν, ἐξ οὗ
 σύστασιν ἔχει τὸ γεννώμενον· 'τὸ δ' ἐπὶ τούτοις'
 ἔφη γελάσας

“ἀείσω ξυνετοῖσι”

27

2 em. Turnebus: ἐν περιεχομένῳ 4 ἡ] ἡ mei 5 *;
 τὸ ἔργον 8 ἀργότερον R 10 ἐκδημιουργεῖσθαι idem
 13 ἕτερον] ἐντομον W. ἕτερόν τι Doehnerus. πετρωτὸν ἐξ
 αὐτῆς? ψυχὴν] νύμφην Leonicus 17 τὸ M 22 Πλά-
 των] Tim. p. 52 d 25 cf. p. 391 d

τὸν Ὀρφικὸν καὶ ἱερὸν λόγον, ὃς οὐκ ὕμνιστος μόνον
τὸ ῥῶν ἀποφαίνει πρεσβύτερον, ἀλλὰ καὶ συλλαβὼν
ἄπασαν αὐτῷ τὴν ἀπάντων ὁμοῦ πρεσβυγένειαν ἀνα- E
τίθησι. καὶ τᾶλλα μὲν 'εὖστομα κείσθω' καθ' Ἡρό-
δοτον· ἔστι γὰρ μυστικώτερα· ζώων δὲ πολλὰς φύ-
σεις τοῦ κόσμου περιέχοντος, οὐδὲν ὡς εἶπεῖν γένος
ἁμοιρόν ἐστι τῆς ἐξ ῥοῦ γενέσεως· ἀλλὰ καὶ πτηνὰ
γεννᾷ καὶ νηκτὰ μυρία καὶ χερσαῖα, σαύρας, καὶ
ἁμφίβια, κροκοδείλους, καὶ δίποδα, τὸν ὄρνιν, καὶ
10 ἄποδα, τὸν ὕφιν, καὶ πολύποδα, τὸν ἀπτελέβον· ὅθεν
οὐκ ἀπὸ τρόπου τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον ὀργιασμοῖς
ὥς μίμημα τοῦ τὰ πάντα γεννῶντος καὶ περιέχον-
τος ἐν ἑαυτῷ συγκαθωσίωται·

3. Ταῦτα τοῦ Φίρμου διεξιόντος, ὁ Σενεκίων F
15 ἔφη τὴν τελευταίαν τῶν εἰκόνων αὐτῷ πρώτην ἀν-
τιπίπτειν. 'ἔλαθες γάρ' εἶπεν 'ὦ Φίρμε, τὸν κόσμον
ἀντὶ τῆς παροιμιακῆς θύρας 'ἐπὶ σεαυτὸν ἀνοίξας·'
ὁ γὰρ κόσμος προϋφέστηκε πάντων τελειότατος ὢν·
καὶ λόγον ἔχει τοῦ ἀτελοῦς φύσει πρότερον εἶναι
20 τὸ τέλειον, ὡς τοῦ πεπηρωμένου τὸ ὀλόκληρον καὶ
τοῦ μέρους τὸ ὅλον· οὐδὲ γὰρ ἔχει λόγον εἶναι
μέρος οὗ μέρος ἐστὶ μὴ γεγονότος. ὅθεν οὐδεὶς
λέγει τοῦ σπέρματος εἶναι τὸν ἀνθρώπου οὐδὲ τοῦ
ῥοῦ τὴν ἀλεκτορίδα, τῆς δ' ἀλεκτορίδος τὸ ῥὼν 687
25 εἶναι καὶ τὸ σπέρμα τοῦ ἀνθρώπου λέγομεν, ὡς
τούτων ἐπιγιγνομένων ἐκείνοις καὶ τὴν γένεσιν ἐν

4 Ἡρόδοτον] 2, 171 9 ἁμφίβια Basileensis: ἁμφίβια
καὶ mei 10 malim ἀπτελέβον hic et infra 17 cf.
p. 1108d. Leutsch. 1 p. 114 ib. σαυτὸν? 21 οὐδὲν mei

ἐκείνοις λαμβανόντων εἴθ' ὥσπερ ὕφλημα τῇ φύσει τὴν γένεσιν ἀποδιδόντων. ἐνδεᾶ γάρ ἐστι τοῦ οἴκειον· διὸ καὶ βούλεσθαι ποιεῖν πέφυκεν ἄλλο τοιοῦτον, οἶον ἦν ἐξ οὗ ἀπεκρίθη. καὶ τὸν σπερματικὸν λόγον ὀρίζονται γόνον ἐνδεᾶ γενέσεως· ἐν- 5
 δεῆς δ' οὐδέν ἐστι τοῦ μὴ γενομένου μηδ' ὄντος· τὰ δ' ὧν καὶ παντάπασιν βλέπεται τὴν φύσιν ἔχοντα τῆς ἐν τινι ζῳῇ πῆξεως καὶ συστάσεως ὁργάνων
 B τε τοιούτων καὶ ἀγγείων δεομένην. ὅθεν οὐδ' ἰσθό-
 ρηται γηγενὲς ὧν· ἀλλὰ καὶ τὸ Τυνδάρειον οἱ 10
 ποιηταὶ λέγουσιν οὐρανοπετελεῖς ἀναφανῆναι. ζῶα δ' αὐτοτελεῖ καὶ ὁλόκληρα μέχρι νῦν ἀναδίδωσιν ἢ γῇ, μῦς ἐν Αἰγύπτῳ πολλαχοῦ δ' ὕφεις καὶ βατράχους καὶ τέττιγας, ἀρχῆς ἔξωθεν ἐτέρως καὶ δυνάμεως ἐγγενομένης. ἐν δὲ Σικελίᾳ περὶ τὸν δουλι- 15
 κὸν πόλεμον, αἵματος πολλοῦ καὶ νεκρῶν ἀτάφων ἐν τῇ γῇ κατασπαπέντων, πλήθος ἀττελέβων ἐξήνθησε καὶ τὸν σῆτον ἔφθειρον πανταχοῦ σκεδασθέντες ἐπὶ τὴν νῆσον. ταῦτα τοίνυν ἐκ γῆς φύεται καὶ τρέφεται καὶ τροφῆς περισσῶμα ποιεῖ γόνιμον, 20
 C ὃ καθ' ἡδονὰς πρὸς ἄλληλα τρέπεται, καὶ συνδυαζόμενα τῇ μίξει τὰ μὲν ὥοτοκεῖν τὰ δὲ ζῳοτοκεῖν πέφυκε. καὶ τούτῳ μάλιστα δηλὸν ἐστίν, ὅτι τὴν πρῶτην γένεσιν ἐκ γῆς λαβόντα καθ' ἕτερον τρόπον ἤδη καὶ δι' ἀλλήλων ποιεῖται τὰς τεκνώσεις. 25
 καθόλου δ' ὁμοίον ἐστι τῷ λέγειν, πρὸ τῆς γυναι-

κὸς ἢ μήτρα γέγονεν· ὥς γὰρ ἢ μήτρα πρὸς τὸ
 ῥόν, οὕτω πάλιν τὸ ῥόν πρὸς τὸν νεοσσόν πέφυκε,
 κυόμενον ἐν αὐτῷ καὶ λοχευόμενον· ὥστε μηδὲν
 διαφέρειν τὸν διαποροῦντα, πῶς ὕρνιθες ἐγένοντο
 5 μὴ γενομένων ῥών, τοῦ πυνθανομένου, πῶς ἄνδρες
 ἐγένοντο καὶ γυναῖκες πρὶν αἰδοῖα γενέσθαι καὶ
 μήτρας. καίτοι τῶν μερῶν τὰ πλεῖστα συνυφίστα-
 ται τοῖς ὅλοις, αἱ δὲ δυνάμεις ἐπιγίγνονται τοῖς
 μέρεσιν αἱ δ' ἐνέργειαι ταῖς δυνάμεσι, τὰ δ' ἀπο- D
 10 τελέσματα ταῖς ἐνεργείαις· ἀποτελεσμα δὲ τῆς γεν-
 νητικῆς τῶν μορίων δυνάμεως τὸ σπέρμα καὶ τὸ
 ῥόν· ὥστε τῆς τῶν ὅλων καθυστερεῖν γενέσεως.
 σκοπεῖ δὲ μὴ, καθάπερ οὐ δυνατόν ἐστι πέψιν τρο-
 φῆς εἶναι πρὶν ἢ γενέσθαι ζῶον, οὕτως οὐδ' ῥόν
 15 οὐδὲ σπέρμα· καὶ γὰρ ταῦτα πέψεσί τισι καὶ μετα-
 βολαῖς ἐπιγενέσθαι ἔοικεν· καὶ οὐχ οἷόν τε, πρὶν
 ἢ γενέσθαι ζῶον, ἔχειν ζώου τροφῆς περιττώμα τὴν
 φύσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ σπέρμα μὲν ἀμωσγέπως
 ἀρχῆς τινος ἀντιποιεῖται, τὸ δ' ῥόν οὔτ' ἀρχῆς ἔχει
 20 λόγον, οὐ γὰρ ὑφίσταται πρῶτον· οὔθ' ὅλου φύσιν,
 ἀτελὲς γὰρ ἐστίν. ὅθεν ἀρχῆς μὲν ἄνευ γεγονέναι E
 ζῶον οὐ λέγομεν, ἀρχὴν δ' εἶναι ζωογονίας, ὑφ'
 ἧς πρῶτον ἢ ὕλη μετέβαλε, δυνάμεως κρᾶσίν τινα
 καὶ μῖξιν ἐνεργασαμένης γόνιμον· τὸ δ' ῥόν ἐπι-
 25 γέννημα εἶναι, καθάπερ τὸ αἷμα καὶ τὸ γάλα, τοῦ
 ζώου μετὰ τροφὴν καὶ πέψιν· οὐ γὰρ ὥπται συν-

1 πρὸς τὸ ῥόν] πρὸς τὸ ἔμβρυον R. πρὸς τὸ ζῶον
 Doehnerus. πρὸς τὸ ῥ in rasura habet Vd 18 em. X:
 ἄλλως γέ πως 24 em. Vulcobius: ἐπιγέννημα

ιστάμενον ὥδον ἐκ τῆς ἰλύος, ἀλλ' ἐν μόνῳ ζῶν
 τοῦτο τὴν σύστασιν ἔχει καὶ γένεσιν· ζῶα δὲ καθ'
 Ἡ αὐτὰ μυρία συνίσταται. καὶ τί δεῖ λέγειν τᾶλλα;
 πολλῶν γὰρ ἐργέλεων ἀλίσκομένων, οὐδεὶς ἐώρακεν
 οὔτε θορόν οὔτ' ὥδον ἐγγελυν ἔχουσιν· ἀλλὰ καὶ
 τὸ ὕδωρ τις ἐξαρούση καὶ τὴν ἰλὺν ἀναξύσει παῖσαν,
 εἰς τὸν τύπον ὕδατος συρρυνέντος ἐργέλεις ζρογο-
 νοῦνται. δεῖ οὖν ὕστερον ἀνάγκη γεγονέναι τὸ θα-
 τέρον δεόμενον πρὸς γένεσιν· ὃ δὲ καὶ νῦν θατέ-
 ρου χωρὶς ἄλλως ὑπάρχει συνίστασθαι, τοῦτο
 προτερεῖν τῇ ἀρχῇ τῆς γενέσεως. περὶ ἐκείνης γὰρ
 ἔστι τῆς πρώτης ὁ λόγος· ἐπεὶ νῦν γε καὶ νεοττιᾶς
 συντίθῃσι τὰ πτηνὰ πρὸ τῆς ὥτοκίας, καὶ σπάρ-
 638 γαυα παρασκευάζουσιν αἱ γυναικες· ἀλλ' οὐκ ἂν
 εἴποις καὶ νεοττιὰν ὥσθ' γεγονέναι πρότερον καὶ
 σπάργαυα παίδων. 'οὐ γὰρ γῆ' φησὶν ὁ Πλάτων
 'γυναῖκα, γῆν δὲ γυνὴ μιμεῖται' καὶ τῶν ἄλλων
 θηλέων ἕκαστον. διὸ πρώτην γένεσιν εἰκὸς ἔστιν
 ἐκ γῆς τελειότητι καὶ ῥώμῃ τοῦ γεννῶντος αὐτο-
 τελῆ καὶ ἀπροσδεᾶ γενέσθαι, τοιούτων ὀργάνων καὶ
 στεγασμάτων καὶ ἀγγείων μὴ δεομένην, ἃ νῦν ἡ
 φύσις ἐν τοῖς τίκτουσιν ἐργάζεται καὶ μηχανᾶται
 δι' ἀσθενείαν.'

8 δεῖ οὖν ὕστερον] ser. vid. ὕστερον οὖν ἀνάγκη
 14 προπαρασκευάζουσιν Doehnerus coll. Xen. Memor. 2,
 2, 5 16 Πλάτων] Menex. 238a 17 μεμίμηται Plato
 18 θηλέων* θήλεων διὸ τὴν πρώτην R 19 καιρῷ μὴ
 τοῦ mei 20 ἀπροσδεᾶ*: ἀπροσδεῇ 21 μὴ δεομένην]
 del. R ἃ νῦν] ἂν οὖν mei

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ.

B

Εἰ πρεσβύτατον ἡ πάλη τῶν ἀγωνισμάτων.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΩΣΙΚΛΗΣ, ΑΤΣΙΜΑΧΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΦΙΛΙΝΟΣ.

- 5 1. Σωσικλέα τὸν Κορωνῆθεν, Πυθίοις νενικη-
κότα ποιητάς, εἰσιτιῶμεν τὰ ἐπινίκια. τοῦ δὲ γυμνι-
κοῦ ἀγῶνος ἐγγὺς ὕντος, ὁ πλείστος ἦν λόγος περὶ
τῶν παλαιστῶν· πολλοὶ γὰρ ἐτύγγανον ἀφιγμένοι
καὶ ἐνδοξοὶ. παρῶν οὖν ὁ Αὐσίμαχος, εἷς τῶν
10 Ἀμφικτυόνων ἐπιμελητῆς, ἐναγχος ἔφη γραμματικοῦ
τινος ἀκοῦσαι τὴν πάλην ἀρχαιοτάτην ἀθλημάτων
πάντων ἀποφαίνοντος, ὥς καὶ τοῦνομα μαρτυρεῖν·
ἐπεικῶς γὰρ ἀπολαύειν τὰ νεώτερα πρᾶγματα κει-
μένων ἐν τοῖς παλαιότεροις ὀνομάτων· ὥς που καὶ C
15 τὸν αὐλὸν ἡρμόσθαι λέγουσι καὶ ἡρούματα τὰ αὐ-
λήματα καλοῦσιν, ἀπὸ τῆς λύρας λαμβάνοντες τὰς
προσηγορίας. τὸν οὖν τόπον, ἐν ᾧ γυμνάζονται
πάντες οἱ ἀθληταί, παλαίστραν καλοῦσι, τῆς πάλης
τοῦνομα κτησαμένης τὸ πρῶτον· εἶτα καὶ τοῖς αὐθις
20 ἐφρευρεθεῖσιν ἐμπαρασχεῖν. τοῦτ' ἔφην ἐγὼ τὸ μαρ-
τύριον οὐκ ἰσχυρὸν εἶναι· κεκλήσθαι γὰρ ἀπὸ τῆς
πάλης τὴν παλαίστραν, οὐχ ὅτι πρεσβύτατον ἐστὶ
τῶν ἄλλων, ἀλλ' ὅτι μόνον τῶν τῆς ἀγωνίας εἰδῶν

11 em. R: ἀρχαιοτέραν 15 τὰ W 17 οὖν] γοῦν?
18 malim καὶ παλαίστραν 20 ἐμπαρασχούσης Anonymus.
παρασχεῖν W 22 em. Basileensis: τῆς παλαίστρας

πηλοῦ καὶ κονίστρας καὶ κηρώματος τυγχάνει δεό-
 D μενον· οὔτε γὰρ δρόμον οὔτε πυγμὴν ἐν παλαιστραῖς
 διαπονοῦσιν, ἀλλὰ πάλης καὶ παγκρατίου τὸ περὶ
 τὰς κυλίσεις· ὅτι γὰρ μέμικται τὸ παγκράτιον ἐκ
 τε πυγμῆς καὶ πάλης, δῆλόν ἐστιν. ἄλλως δὲ πῶς⁵
 ἔφην ἴσθαι ἔχει τεχνικώτατον καὶ πανουργότατον
 τῶν ἀθλημάτων τὴν πάλην οὔσαν ἕμα καὶ πρεσ-
 βύτατον εἶναι; τὸ γὰρ ἀπλοῦν καὶ ἄτεχνον καὶ βία
 μᾶλλον ἢ μεθόδῳ περαινόμενον αἰ χρεῖται πρῶτον
 ἐκφέρουσιν· ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, ὁ Σωσιπλόων¹⁰
 ὁρθῶς ἔφη ἴσθαι, καὶ συμβάλλομαι σοι πίστιν
 ἀπὸ τοῦ ὀνόματος· ἡ γὰρ πάλη μοι δοκεῖ τῷ πα-
 λεύειν, ὅπερ ἐστὶ δολοῦν καὶ καταβάλλειν δι' ἀπάτης
 κελῆσθαι· καὶ ὁ Φιλίνος ἔμοι δ' εἶπεν ἄπὸ
 E τῆς παλαιστῆς· τούτῳ γὰρ μάλιστα τῷ μέρει τοῦν¹⁵
 χερσὶν ἐνεργοῦσιν οἱ παλαιόντες, ὥσπερ οἱ πυκτεύ-
 οντες αὖ πάλιν τῇ πυγμῇ· διὸ κακεῖνο πυγμὴ καὶ
 τοῦτο πάλη προσηγόρευται τοῦτον. οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ τὸ συμπάσαι τῶν ποιητῶν καὶ καταπάσαι ἴπα-
 λῦναι λέγοντων, ὃ μάλιστα χρωμένους τοὺς παλαι-²⁰
 στὰς ὁρῶμεν, ἔστι καὶ ταύτῃ προσάγειν τὴν ἐτυμό-
 τητα τοῦ ὀνόματος. σκοπεῖ δ' ἔτι εἶπε μὴ τοῖς
 F μὲν δρομεῦσιν ἔργον ἐστὶν ὅτι πλεῖστον ἀπολιπεῖν
 καὶ πορρωτάτῳ διαστήναι, τοὺς δὲ πύκτας οὐδὲ
 πάνυ βουλομένους ἔωσιν οἱ βραβεύται συμπλέκε-²⁵
 σθαι· μόνους δὲ τοὺς παλαιστὰς ὁρῶμεν ἀλλήλους

3 πάλην W 5 em. Basileensis; πῶς 12 em. Basi-
 leensis; παλαίειν 13 δολοῦν*: δόλου 14 φλίνος mei
 hic et infra 15 τῆς παλαιστῆς Turnebus: τοῦ παλαιστοῦ
 18 τοῦτον*: τὸ ἔργον

ἀγκαλιζομένους καὶ περιλαμβάνοντας· καὶ τὰ πλεῖστα
 τῶν ἀγωνισμάτων, ἐμβολαί, παρεμβολαί, συστάσεις,
 παραθέσεις, συνάγουσιν αὐτοὺς καὶ ἀναμιγνύουσιν
 ἀλλήλοις. διὸ τῷ πλησιάζειν μάλιστα καὶ γίνεσθαι
 5 πέλας οὐκ ἄδηλόν ἐστι τὴν πάλην ὠνομάσθαι.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε.

639

Διὰ τί τῶν ἀθλημάτων Ὅμηρος πρῶτον ἀεὶ τάττει τὴν
 πυγμὴν εἴτα τὴν πάλην καὶ τελευταῖον τὸν δρόμον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

10 ΑΓΣΙΜΑΧΟΣ, ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ, ΤΙΜΩΝ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ.

1. Ῥηθέντων δὲ τούτων καὶ τὸν Φιλῖνον ἡμῶν
 ἐπαινεσάντων, αὐθις ὁ Λυσίμαχος ἔφη 'ποῖον οὖν
 φαίη τις ἂν τῶν ἀγωνισμάτων γεγονέναι πρῶτον ἢ
 τὸ στάδιον, ὥσπερ Ὀλυμπιάσιν * * ἐνταῦθα δὲ
 15 παρ' ἡμῖν καθ' ἕκαστον ἄθλημα τοὺς ἀγωνιζο-
 μένους εἰσάγουσιν ἐπὶ παισὶ παλαισταῖς ἄνδρας
 παλαιστὰς καὶ πύκτας ἐπὶ πύκταις ὁμοίως καὶ παγ-
 κρατιαστάς· ἐκεῖ δ', ὅταν οἱ παῖδες διαγωνίσωνται,
 τότε τοὺς ἄνδρας καλοῦσι. σκόπει δὲ μὴ μᾶλλον' B
 20 ἔφη 'τὴν κατὰ χρόνον τάξιν Ὅμηρος ἀποδείκνυσι·
 πρῶτον γὰρ ἀεὶ πυγμὴ παρ' αὐτῷ, δεύτερον πάλην,
 καὶ τελευταῖον ὁ δρόμος τῶν γυμνικῶν ἀεὶ τέ-

14 pars disputationis excidisse vid. quare lacunae
 signa dedit Duebnerus 19 'σκόπει δὲ μὴ est Timonis
 continuantis orationem suam, cuius prior pars cum ante-
 cedentibus periit' W

τακται.' θαυμάσας οὖν Μενεκράτης ὁ Θεσσαλὸς 'ὦ
 'Ηράκλεις' εἶπεν 'ὅσα λανθάνει ἡμᾶς· εἰ δέ τινα
 τῶν ἐπῶν ἔστι σοι πρόχειρα, μὴ φθονήσης ἀναμνησσαι.'
 καὶ ὁ Τίμων 'ἀλλ' ὅτι μὲν' εἶπεν 'αἱ Πατρόκλου
 ταφαὶ ταύτην ἔχουσι τῶν ἀγωνισμάτων τὴν τάξιν, 5
 ἅπασιν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἔναυλόν ἐστι. διατηρῶν δὲ
 τὴν τάξιν δμαλῶς ὁ ποιητὴς τὸν μὲν Ἀχιλλεῖα λέ-
 γοντα τῷ Νέστορι πεποίηκε

- 1) 'δίδωμι δέ σοι τόδ' ἄεθλον
 αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται οὐδὲ παλαίσεις, 10
 οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεται οὐδὲ πύδεσσι
 θεύσεται.'

τὸν δὲ πρεσβύτην ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι παραδύλε-
 σχοῦντα γεροντικῶς, ὅτι

'πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Οἶνοπος υἱόν, 15
 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, . . .
 Ἴφικλον δὲ πύδεσσι παρῆδραμον.'

αὐτῆς δὲ τὸν μὲν Ὀδυσσεά τοὺς Φαίακας προκαλού-
 μενον

- D) 'ἢ πύξ ἢ πάλῃ ἢ καὶ ποσίν,' 20

τὸν δ' Ἀλκίνοον ὑποτιμώμενον

'οὐ γὰρ πυγμαῖοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
 ἀλλὰ ποσὶ κραιπνοῖς θέομεν.'

ὥς οὐ κατὰ τύχην ἐκ τοῦ παρισταμένου τῇ τάξει
 χρώμενος ἄλλοτ' ἄλλως, ἀλλὰ τοῖς εἰθισμένοις τότε 25

9 Hom. Ψ 620 σοί] τοι Homerus 10 αὐτως idem
 11 ἐσδύσεται idem 15 ib. 634 Ἥνοπος Homerus 20 id.
 θ 206 22 ib. 246 23 κραιπνῶς Homerus

καὶ ὁρωμένοις κατὰ νόμον ἐπακολουθῶν· ἐδρᾶτο δ' οὕτως, τὴν παλαιὰν ἔτι τάξιν αὐτῶν διαφυλαττόντων.'

2. Πανσαμένον δὲ τᾶδελφοῦ, τᾶλλα μὲν ἔφην
 5 ἀληθῶς λέγεσθαι, τὴν δ' αἰτίαν τῆς τάξεως οὐκ ἐπενόουν. ἐδόκει δὲ καὶ τῶν ἄλλων τισὶ μὴ πιθανὸν εἶναι γεγονέναι τὸ πυκτεύειν καὶ παλαίειν πρότερον ἐν ἀγῶνι καὶ ἀμίλλῃ τοῦ τροχάζειν, καὶ παρεκάλουν
 10 ἐξάγειν εἰς τὸ ἀνώτερον. ἔφην δ' ἐκ τοῦ παραστάντος, ὅτι ταῦτά μοι πάντα μιμήματα δοκεῖ καὶ γυμνάσματα τῶν πολεμικῶν εἶναι· καὶ γὰρ ὀπλίτης ἐπὶ πᾶσιν εἰσάγεται, μαρτυρούμενος ὅτι τοῦτο τὸ τέλος ἐστὶ τῆς σωμασκίας καὶ τῆς ἀμίλλης· καὶ τὸ τοῖς νικηφόροις εἰσελαύνουσι τῶν τειχῶν ἐφίεσθαι
 15 μέρος διελεῖν καὶ καταβαλεῖν, τοιαύτην ἔχει διάνοιαν, ὥς οὐ μέγα πόλει τειχῶν ὕψελος ἄνδρας ἐχούσῃ μάχεσθαι δυναμένους καὶ νικᾶν. ἐν δὲ Λακεδαιμόνι τοῖς νενικηκόσι στεφανίτας ἀγῶνας ἐξαίρετος ἦν ἐν ταῖς παρατάξεσι χώρα, περὶ αὐτὸν
 20 τὸν βασιλέα τεταγμένους μάχεσθαι· καὶ τῶν ξῶων μόνῳ τῷ ἱππῳ μετουσία στεφάνου καὶ ἀγῶνος ἐστίν, ὅτι μόνος καὶ πέφυκε καὶ ἡσκηται μαχομένοις παρεῖναι καὶ συμπολεμεῖν. εἰ δὲ δὴ ταῦτα λέγεται μὴ κακῶς, ἥδη σκοπῶμεν' ἔφην ὅτι τῶν μαχομένων
 25 πρῶτον ἔργον ἐστὶ τὸ πατάξαι καὶ φυλάξασθαι, δεύτερον δὲ συμπεσόντας ἥδη καὶ γενομένους ἐν

4 τᾶδελφοῦ*: τοῦ ἀδελφοῦ 6 ἐπηνόουν vel ἐπήνουν
 mei 7 γεγονέναι* 14 em. Salmasius: ἐλαύνουσι 15 *: καταβάλλειν 16 cf. Thuc. 7, 77. Soph. OR 56

χερσὶν ὠθισμοῖς τε χρῆσθαι καὶ περιτροπαῖς ἀλλή-
λων, ᾧ δὴ μάλιστα φασιν ἐν Λεύκτροις τοὺς Σπαρ-
τιάτας ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, παλαιστρικῶν ὄντων,
καταβιασθῆναι· διὸ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τις τῶν
640 πολεμικῶν ὀνομάζεται

5

ἄβριθύς, ὀπλιτοπάλας·

καὶ Σοφοκλῆς εἰρηκὲς πονεὶ περὶ τῶν Τρώων ὥς

ἄφίλιπποι καὶ κερουλκοί,

σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί·

καὶ μὴν ἐπὶ πᾶσι γε τὸ τρίτον ἐστὶ νικωμένους 10
φεύγειν ἢ διώκειν νικῶντας. εἰκότως οὖν ἡ πυγμὴ
προῆγε, δευτέραν δ' εἶχεν ἡ πάλῃ τάξις, καὶ τελει-
ταίαν ὁ δρόμος· ὅτι πυγμὴ μὲν ἐστὶ μίμημα πληγῆς
καὶ φυλακῆς, πάλῃ δὲ συμπλοκῆς καὶ ὠθισμοῦ,
δρόμῳ δὲ μελετῶσι φεύγειν καὶ διώκειν. 15

B

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ζ.

Διὰ τί πέυκη καὶ πίτυς καὶ τὰ ὅμοια τούτοις οὐκ
ἐνοφθαλμιάζεται.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΩΚΛΑΡΟΣ, ΚΡΑΤΩΝ, ΦΙΛΩΝ.

20

1. Σώκλαρος ἐστιῶν ἡμᾶς ἐν κήποις ὑπὸ τοῦ
Κηφισοῦ ποταμοῦ περιρρεομένοις ἐπεδείκνυντο δένδρα
παντοδαπῶς πεποικιλμένα τοῖς λεγομένοις ἐνοφθαλ-

4 em. W: καταβιασθῆναι 6 cf. Bergk. 2 p. 242 7 Σοφο-
κλῆς] Nauck. p. 313 12 em. W: προσῆγε 18 in lemmate
malim ἐνοφθαλμιάζεται 23 ἐνὸφθαλμισ sic Vd ἐν ὀφ-

μισμοῖς· καὶ γὰρ ἐκ σκίνων ἐλαίας ἀναβλαστανούσας
 ἐωρῶμεν καὶ ροιάς ἐκ μυρρίνης· ἦσαν δὲ καὶ δρύες
 ἀπίους ἀγαθὰς ἐκφέρουσας καὶ πλάτανοι μηλεῶν
 δεδεγμένοι καὶ συκαῖ μορεῶν ἐμβολάδας, ἄλλαι τε
 5 μίξεις φυτῶν κεκρατημένων ἄχρι καρπογονίας. οἱ
 μὲν οὖν ἄλλοι πρὸς τὸν Σώκλαρον ἔπαιζον, ὡς τῶν
 ποιητικῶν σφριγγῶν καὶ χιμαιρῶν τερατωδέστερα
 γένη καὶ θρέμματα βόσκοντα· Κράτων δὲ προύβαλεν
 ἡμῖν διαπορῆσαι περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν μόνα τῶν
 10 φυτῶν τὰ ἐλαιώδη δέχεσθαι τὰς τοιαύτας ἐπιμιξίας
 οὐ πέφυκεν· οὔτε γὰρ κῶνον οὔτε κυπάριττον ἢ
 πίτυν ἢ πεύκην ἐκτρέφουσάν τι τῶν ἐτερογενῶν
 δοῖσθαι.

2. Ὑπολαβὼν δὲ Φίλων ἔφη ὁ λόγος τις ἔστιν,
 15 ὃ Κράτων, παρὰ τοῖς σοφοῖς, βεβαιούμενος ὑπὸ
 τῶν γεωργικῶν. τὸ γὰρ ἔλαιον εἶναί φασι τοῖς
 φυτοῖς πολέμιον καὶ τάχιστ' ἂν ἀπολέσθαι φυτὸν
 ὃ βούλοιο χριόμενον ἐλαίῳ, καθάπερ τὰς μελίττας. D
 τὰ δ' εἰρημένα δένδρα πύονα καὶ πέπειραν ἔχει
 20 τὴν φύσιν, ὥστε πίσσαν ἀποδακρύνειν καὶ ῥητίνην·
 ὅταν δὲ πληγῇ, ταῖς διακοπαῖς ὥσπερ ἐλκωθέντ'
 ἰχῶρα συνάγει· ἢ τε δὲς αὐτῶν ἐλαιηρὰν ἀφήσιν
 ἰκμάδα καὶ περιστίλβει τὸ λιπαρὸν αὐτῇ· διὸ καὶ
 πρὸς τἄλλα γένη δυσμίκτως ἔχει, καθάπερ αὐτὸ
 25 τοῦλαιον· πανσαμένου δὲ τοῦ Φίλωνος, ὁ μὲν Κρά-
 των ᾤετο καὶ τὴν τοῦ φλοιοῦ φύσιν πρὸς τοῦτο

θάλλοις E 3 μηλεῶν — μορεῶν*: μηλέων — μορέων 21
 ἐλκωθέντα Huttenus: οἰκοθεν 22 ἰχῶρα Madvigius: ἰχῶρας
 24 τἄλλα*: τὰ ἄλλα 25 τοῦλαιον*: τὸ ἔλαιον

συνεργεῖν· λεπτόν γάρ ὄντα καὶ ξηρόν οὐ παρέχειν
 ἔδραν οὐδ' ἐμβίωσιν τοῖς ἐνθεμένοις, ὥσθ' ὥσπερ
 Ε τὰ φλοιώδη καὶ νοτερά καὶ τὰ μαλακὰ τοῖς ὑπὸ
 τὸν φλοιὸν μέρεσι προσδεχομένοις περιπτύσσεσθαι
 κολλώμενον.⁵

3. Αὐτὸς δὲ Σώκλαρος ἔφη καὶ τὸν ταῦτα
 λέγοντα μὴ κακῶς προσεννοεῖν, ὅτι δεῖ τὸ δεχό-
 μενον ἑτέραν φύσιν εὐτρεπτον εἶναι, ἵνα κρατηθὲν
 ἐξομοιωθῇ καὶ μεταβάλλῃ τὴν ἐν ἑαυτῷ τροφήν πρὸς
 τὸ ἐμφυτευόμενον. 'καὶ γὰρ τὴν γῆν προδιαλύομεν 10
 καὶ μαλάσσομεν, ἵνα κοπεῖσα μεταβάλλῃ δι' εὐπάθειαν
 καὶ ἄψηται τῶν ἐμφυτευομένων· ἡ γὰρ ἀτενῆς καὶ
 σκληρὰ δυσμετάβλητος. ταῦτα δὲ τὰ δένδρα κοῦφα
 τοῖς ξύλοις ὄντα κρᾶσιν οὐ ποιεῖ διὰ τὸ μὴ κρα-
 Ε τεῖσθαι μηδὲ μεταβάλλειν. ἔτι δ' εἶπεν 'οὐκ ἄδηλον 15
 ὅτι δεῖ πρὸς τὸ ἐμφυτευόμενον χώρας λόγον ἔχειν
 τὸ δεξόμενον· τὴν δὲ χώραν ἀεὶ θήλειαν ἔχειν καὶ
 γόνιμον· ὅθεν τὰ πολυκαρπύτατα τῶν φυτῶν * *
 ἐκλεγόμενοι παραπηγνύουσιν, ὥσπερ γυναιξὶ πολυ-
 γαλακτούσαις ἕτερα βρέφη προσβάλλοντες. πεύκην 20
 δὲ καὶ κυπάριττον καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα γλίσχρα
 641 καὶ ἀγεννῇ τοῖς καρποῖς ὕρῳμεν. ὥσπερ γὰρ οἱ

2 ἐντεθειμένοις an ἐντεθειμένοις? ὥσθ' * 3 καὶ
 νοτερά Turnebus: καινότερά (Vd); malim καὶ τὰ νοτερά
 4 φλοιόν*: φλοιὸν ὄντα Ordo verborum est: ὥστε ὥσπερ
 τὰ φλ. καὶ ν. καὶ τὰ μαλ. τοῖς ὑπὸ τὸν φλ. μέρεσι προσ-
 δεχομένοις (sc. τὸ ἐντεθειμένον (cf. p. 290f) περιπτύσσεται)
 κολλώμενα, οὕτω καὶ τὸν φλ. περιπτ. κολλ. 6 τὸν R 7
 τὸ X: τὸν 17 ἀεὶ Doehnerus: δεῖ ἔχειν] ἔχειν φύσιν R
 18 4 Vd 6 P προσεκλεγόμενοι? em. Colbetus: 5 Vd 14 E
 γαλακτούσαις 20 βρέφη S: 7 Vd 5 E

πολυσαρκία κεχρημένοι καὶ ὕγκω ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
 ἄτεκνοι· τὴν γὰρ τροφήν εἰς τὸ σῶμα καταναλίσκοντες
 οὐ ποιοῦσιν ἐξ αὐτῆς περιττώμα σπερματικόν· οὕτω
 τὰ τοιαῦτα δένδρα τῆς τροφῆς ἀπολαμβάνοντα, πάσης
 5 εἰς αὐτὰ δαπανωμένης, εὐσώματεϊ τοῖς μεγέθεσι καὶ
 αὐξάνεται, καρπὸν δὲ τὰ μὲν οὐ φέρει τὰ δὲ φέρει
 μικρὸν καὶ συντελούμενον βραδέως· ὥστ' οὐ δεῖ
 θαυμάζειν, εἰ μὴ φύεται τὰλλότριον, ἐν ᾧ κακῶς
 τρέφεται καὶ τὸ οἰκεῖον·

10

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ.

Περὶ τῆς ἔχενηίδος.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΧΑΙΡΗΜΟΝΙΑΝΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Χαιρημονιανὸς ὁ Τραλλιανός, ἰχθυοδίων ποτὲ B
 15 παντοδαπῶν παρατεθέντων, ἐν ἐπιδείξας ἡμῖν ὀξὺ
 τῷ κεφαλῇ καὶ πρόμηκες ἔλεγε τούτῳ προσεικέναι
 τὴν ἔχενηίδα· θεάσασθαι γὰρ πλέων ἐν τῷ Σικε-
 λικῷ καὶ θαυμάσαι τὴν δύναμιν, οὐκ ὀλίγην βραδυ-
 τῆτα καὶ διατριβὴν παρὰ τὸν πλοῦν ἀπεργασαμένης
 20 τῆς ἔχενηίδος, ἕως ὑπὸ τοῦ πρωρῆως ἐάλω προσεχο-
 μένη τῷ τοίχῳ τῆς νεῶς ἔξωθεν. ἦσαν μὲν οὖν οἱ
 καταγελῶντες τοῦ Χαιρημονιανοῦ ὥς πλάσμα μυ-
 θῶδες παραδεδεγμένου καὶ ἄπιστον, ἦσαν δὲ καὶ

14 Χαιρήμων hic et infra R

C οἱ τὰς ἀντιπαθείας θρουλοῦντες, καὶ ἄλλα πολλὰ παρόντων ἣν ἀκούειν, ὅτι μαινόμενον ἐλέφαντα καταπαύει κριὸς ὀφθείς, ἔχιδναν δὲ φηγοῦ κλώνιον, ἐὰν προσαγάγῃς καὶ θίγῃς, ἴστησιν· ἄγριος δὲ ταῦρος ἀτρεμεῖ καὶ πραῦνεται συκῇ προσδεθείς· τὸ δ' 5 ἤλεκτρον πάντα κινεῖ καὶ προσάγεται τὰ κοῦφα, πλὴν ὠκίμου καὶ τῶν ἐλαίῳ βρεχομένων· ἡ δὲ σιδηροῖτις λίθος οὐκ ἄγει τὸν σίδηρον, ἂν σκορόδῳ χρισθῇ. τούτων γὰρ ἐμφανῇ τὴν πείραν ἐχόντων, χαλεπὸν εἶναι τὴν αἰτίαν, εἰ μὴ καὶ παντελῶς ἀδύνατον, 10 καταμαθεῖν.

2. Ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν ἔφην ἀπόδρασιν εἶναι D τῆς ἐρωτήσεως μᾶλλον ἢ τῆς αἰτίας ἀπόδοσιν. ἴσκοπῶμεν δ' εἶπον ὅτι πολλὰ συμπτώματ' ἐνόντα πάθεσιν αἰτιῶν λαμβάνει δόξαν οὐκ ὀρθῶς· ὅμοιον 15 ὥς εἴ τις οἴοιτο τῇ ἀνθήσει τοῦ ἄγνου πεπαίνεσθαι τὸν τῆς ἀμπέλου καρπὸν, ὅτι δὴ, τοῦτο τὸ λεγόμενον,

ἥ τ' ἄγνος ἀνθεῖ χῶ βότρους πεπαίνεται·

ἢ τοῖς ἐπὶ τῶν λύχνων φαινομένοις μύκησι συγ- 20 χεῖσθαι καὶ συννεφεῖν τὸ περιέχον· ἢ τὴν γρουπότητα τῶν ὀνύχων αἷτιον ἀλλὰ μὴ συμβεβηκὸς εἶναι τοῦ περὶ σπλάγχχνον ἔλκους. ὥσπερ οὖν τούτων

2 παρόντων scripsi cum Amyoto: [παθόντων. Possis etiam παρὰ τῶν παρόντων 8 σκορόδῳ mei 14 ἐνόντα*: ἔχοντα πάθεσιν*: 3—4 Vd 10 ἔσιν, ut in exemplo allato πάθη sunt ἢ ἀνθησεις τῆς ἄγνου et ἢ πέπανσις τοῦ βότρου, cf. p. 85 lin. 1 ἐπακολούθημα τοῦ πάθους 17 δὴ (δεῖ μεῖ) τοῦτο] δὴ τουτὶ Doehnerus; malim δῆπου 19 Nauck. p. 915 τ' Emperius ib. χῶ X: καὶ ὁ 20 ἡ Basileensis

ἕκαστον ἐπακολούθημα τοῦ πάθους ἐστὶν ἐκ τῶν
 αὐτῶν γεννώμενον αἰτιῶν, οὕτως ἔφην ἐγὼ μίαν
 αἰτίαν εἶναι δι' ἣν βραδέως τε πλεῖ καὶ προσάγεται E
 τὴν ἔχενηίδα τὸ πλοῖον· ξηρᾶς μὲν γὰρ οὔσης καὶ
 5 μὴ σφόδρα βαρείας ὑγρότητι τῆς νεῶς, εἰκὸς ὑπολι-
 σθάνουσιν ὑπὸ κουφότητος τῇ θαλάττῃ τὴν τρόπιν
 διαλαβεῖν τὸ κῦμα ξύλῳ καθαρῷ διαιρούμενον καὶ
 ἀφιστάμενον εὐπετῶς· ὅταν δὲ νοτερὰ σφόδρα καὶ
 διάβροχος οὔσα φυνκία τε πολλὰ καὶ βρυνώδεις ἐπι-
 10 πάγους προσάγῃται, τοῦ τε ξύλου τὸν τόμον ἀμ-
 βλύτερον ἴσχει τό τε κῦμα τῇ γλισχροῦτητι προσ-
 πίπτον οὐ ῥαδίως ἀπολύεται. διὸ καὶ παραψήχουσι
 τοὺς τοίχους, τὰ βρύα καὶ τὰ φυνκία τῶν ξύλων
 ἀποκαθαίροντες, οἷς εἰκὸς ἐστὶ τὴν ἔχενηίδα προσ- F
 15 ισχομένην ὑπὸ τῆς γλισχροῦτητος αἴτιον τῆς βραδυ-
 τήτος ἀλλ' οὐκ ἐπακολούθημα τοῦ τὴν βραδυτήτα
 ποιοῦντος αἰτίου νομισθῆναι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η.

Διὰ τί τοὺς λυκοσπάδας ἵππους θυμοειδεῖς εἶναι λέγουσιν.

20

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἴππους λυκοσπάδας οἱ μὲν ἀπὸ τῶν χαλινῶν
 τῶν λύκων ἔφασαν ὠνομάσθαι, διὰ τὸ θυμοειδὲς

5 μὴ] om. mei ἐπολισθάνουσιν R 7 τὸ W: καὶ
 τὸ ξύλῳ R: 3 Vd 7 E λῶ διαιρούμενον καὶ S: διαι
 7 Vd E 10 τό τε ξύλον R 12 περιψήχουσι idem

καὶ δυσκάθεκτον οὕτω σωφρονιζομένους· ὁ δὲ πατήρ
 642 ἡμῶν ἥμιστα περὶ τὰς ἱσηγορίας αὐτοσχέδιος ὦν
 καὶ κεχηρημένος ἀεὶ κρατιστεύουσιν ἵπποις ἔλεγε τοὺς
 ὑπὸ λύκων ἐπιχειρηθέντας ἐν πώλοις, ἄνπερ ἐκ-
 φύγῳσιν, ἀγαθοὺς μὲν ἀποβαίνειν καὶ ποδῶκεις, 5
 καλεῖσθαι δὲ λυκοσπάδας. ταῦτα δὲ πλειόνων αὐτῷ
 μαρτυροῦντων, ἀπορίαν αἰτίας παρεῖχε, δι' ἣν τὸ
 σύμπτωμα τοῦτο θυμικωτέρους καὶ γοργοτέρους
 ποιεῖ τοὺς ἵππους. καὶ ὁ μὲν πλεῖστος ἦν λόγος
 τῶν παρόντων, ὅτι φόβον τὸ πάθος οὐ θυμὸν ἐν- 10
 εργάζεται τοῖς ἵπποις, καὶ γιγνόμενοι ψοφοδεεῖς καὶ
 πρὸς ἅπαν εὐπτύητοι τὰς ὁρμὰς ὀξύρροπους καὶ
 ταχείας ἴσχουσιν, ὥσπερ τὰ λινόπληκτα τῶν θηρίων.
 ἐγὼ δὲ σκοπεῖν ἔφην χρῆναι, μὴ τοῦναντίον ἐστὶ
 Β τοῦ δοκοῦντος· οὐ γὰρ γίνεσθαι δρομικωτέρους 15
 τοὺς πώλους, ὅταν ἐκφύγῳσι τὰς βλάβας τῶν θηρίων
 ἐπιχειρηθέντες, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐκφυγεῖν, εἰ μὴ φύσει
 θυμικοὶ καὶ ταχεῖς ἦσαν· οὔτε γὰρ τὸν Ὀδυσσεά
 γενέσθαι φρόνιμον ὑπεκδράντα τοῦ Κύκλωπος, ἀλλ',
 ὅτι τοιοῦτος ἦν, ὑπεκδράναι.

20

2 ἱσηγορίας] προσηγορίας Herwerdenus. fort. ἱστορίας
 cf. p. 642 d. 664 c 15 οὐ γὰρ] ὅτι mei

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ.

Διὰ τί τὰ λυκόβρωτα τῶν προβάτων τὸ κρέας μὲν γλυκύ-
τερον τὸ δ' ἔριον φθειροποιὸν ἴσχει.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5

ΠΑΤΡΟΚΛΕΑΣ, ΟΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ.

1. Μετὰ τοῦτο περὶ τῶν λυκοβρώτων ἐξητεῖτο
προβάτων, ἃ λέγεται τὸ μὲν κρέας γλυκύτατον παρ-
έχειν τὸ δ' ἔριον φθειροποιόν. οὐ φαύλως οὖν C
ἐδόκει Πατροκλέας ὁ γαμβρὸς ἐπιχειρεῖν περὶ τῆς
10 γλυκύτητος, ὥς τοῦ θηρίου τῷ δῆγματι τὴν σάρκα
τακερὰν ποιοῦντος· καὶ γὰρ εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ
λύκου περίθερμον οὕτω καὶ πυρῶδες, ὥστε τὰ
σκληρότατα τῶν ὀστέων ἐν τῇ κοιλίᾳ τήκειν καὶ
καθυγραίνειν· διὸ καὶ σήπεσθαι τὰ λυκόβρωτα τῶν
15 ἄλλων τάχιον. περὶ δὲ τῶν ἐρίων διηποροῦμεν,
μήποτε' οὐ γεννᾷ τοὺς φθεῖρας ἀλλ' ἐκκαλεῖται,
τραχύτητός τινος ἀμυκτικῆς ἢ θερμότητος ἰδιότητι
διακρίνοντα τὴν σάρκα· ταύτην δὲ τοῖς ἐρίοις τὴν D
δύναμιν ἐγγίνεσθαι πρὸς τὸ τοῦ λύκου δῆγμα καὶ
20 τὸ πνεῦμα, μεταβάλλοντος ἄχρῃ τῶν τριχῶν τοῦ
σφαττομένου. καὶ συνεβάλλετο τῷ λόγῳ πίστιν ἢ
ἱστορίαν· τῶν γὰρ κυνηγῶν καὶ τῶν μαγείρων ἐπι-
στάμεθα τοὺς μὲν μιᾷ πληγῇ καταβάλλοντας, ὥστ'

6 em. X: ἐξηγεῖτο
vid. Vd: πατροκλίας

9 em. Ahrensius et pr. m. ut
19 ἐγγίνεσθαι οὐ γίνεσθαι mei
20 μεταβάλλον τὰ ἄχρῃ τῶν τριχῶν Doumerus. Mihi satis
est τὸ σφαττόμενον

ἀπνευστὶ τὰ πληγέντα κείσθαι, τοὺς δὲ πολλὰς
 μόγας καὶ χαλεπῶς ἀναιροῦντας· ὃ δὲ τούτου θαυ-
 μασιώτερόν ἐστι, τοὺς μὲν τοιαύτην ἐνιέντας μετὰ
 τοῦ σιδήρου τῷ τιτρωσκομένῳ δύνανται, ὥστε ταχὺ
 Ε σήπεσθαι καὶ μηδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν ἀντέχειν, τοὺς 5
 δ' ἀποκτείνοντας μὲν οὐ βράδιον ἐκείνων, οὐδὲν
 δὲ τοιοῦτο γιγνόμενον περὶ τὴν σάρκα τῶν σφα-
 γέντων ἀλλ' ἐπὶ χρόνον διαμένουσιν. ὅτι δ' αἱ
 κατὰ τὰς σφαγὰς καὶ τοὺς θανάτους τῶν ζώων
 μεταβολαὶ μέχρι δερμάτων καὶ τριχῶν καὶ ὀνύχων 10
 διατείνουσιν, ἀποδηλοῦν εἶωθε τῷ λέγειν καὶ Ὀμη-
 ρος ἐπὶ τῶν δερμάτων καὶ τῶν ἱμάντων, ὅτι φησὶν
 ἱμάς 'βοὸς ἱφι κταμένοιο·' τῶν γὰρ μὴ νόσῳ μηδὲ
 γήρᾳ διαλυομένων ἀλλ' ὑπὸ σφαγῆς εὐτόνον τὸ
 δέρμα καὶ στιφρὸν γίνεσθαι· τὰ δ' ὑπὸ θηρίων 15
 δηχθέντα καὶ τοὺς ὕνυχας μελαίνεσθαι καὶ τρι-
 χορροεῖν καὶ τοῖς δέρμασι φλιδᾶν καὶ ῥακοῦσθαι.

1 πνιγέντα mei 6 *: ἀποκτείναντας 8 αἱ κατὰ
 R: καὶ κατὰ 11 ὑποδηλοῦν S εἶωθε τῷ] εἰωθότα mei
 Ὀμηρος] Γ 375 12 ὅτι φησὶν ἱμάς] del. vid. ut glos-
 sema ad τῷ λέγειν 15 στιφρὸν] στριφρὸν mei. στιφρὸν
 Clarkius.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι.

F

Πότερον οἱ παλαιοὶ βέλτιον ἐποιοῦν πρὸς μερίδας ἢ οἱ
νῦν ἐκ κοινοῦ δειπνοῦντες.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΓΙΑΣ.

5

1. Ὅτε τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ἤρχον οἴκοι, τὰ
πλεῖστα τῶν δειπνῶν δαῖτες ἦσαν, ἐν ταῖς θυσίαις
ἐκάστῳ μερίδος ἀποκληρουμένης· ὃ τισὶ μὲν ἤρεσκε
θαυμασιῶς, οἱ δ' ὥς ἀκοινωνήτου καὶ ἀνελεύθερου
10 ψέγοντες ᾤοντο δεῖν ἅμα τῷ καταθέσθαι τὸν στέ-
φανον ἐπὶ τὴν συνήθη δίκαιαν αὐτίς μεθαρκόσα-
σθαι τὰς τραπέζας. 'οὐ γὰρ τοῦ φαγεῖν' ὁ Ἀγίας 643
ἔφη 'χάριν οὐδὲ τοῦ πιεῖν, ἀλλὰ τοῦ συμπιεῖν καὶ
συμφαγεῖν ὥς ἐγῶμαι καλοῦμεν ἀλλήλους, ἣ δ'
15 εἰς μερίδας αὕτη κρεοδαισία τὴν κοινωνίαν ἀναι-
ροῦσα, πολλὰ δειπνα ποιεῖ καὶ πολλοὺς δειπνοῦν-
τας, οὐδένα δὲ σύνδειπνον οὐδενός, ὅταν ὥσπερ
ἀπὸ κρεοπωλικῆς τραπέξης σταθμῷ λαβὼν ἕκαστος
μοῖραν ἑαυτῷ πρόθῃται. καίτοι τίν' ἔχει διαφορὰν
20 ἢ κύλικα καταθέντα τῶν κεκλημένων ἐκάστῳ καὶ
χοῦν, ἐμπλησάμενον οἴνου, καὶ τράπεζαν ἰδίαν ὥσπερ
οἱ Δημοφωντίδαι τῷ Ὀρέστη λέγονται, πίνειν κε-
λεῦσαι μὴ προσέχοντα τοῖς ἄλλοις· ἢ τοῦθ' ὕπερ
νῦν γίνεται, κρέας προθέμενον καὶ ἄρτον, ὥσπερ B
25 ἐκ φάτνης ἰδίας ἕκαστον εὐωχεῖσθαι, πλὴν ὅτι μὴ

15. 18 κρεοδαισία et κρεοπωλικῆς mei 20 ἢ] del. R.
nihil opus καὶ χοῦν] malim χοῦν 21 ἐμπλησάμενον mei
καὶ τράπεζαν ἰδίαν] del. Stegmannus, sed necessaria sunt

πρόσκειται σιωπῆς ἡμῖν ἀνάγκη, καθάπερ τοῖς τὸν
 Ὀρέστην ξενίζουσιν; ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἴσως αὐτὸ πρὸς
 τὴν ἀπάντων κοινωνίαν ἐκαλεῖται τοὺς συνόντας,
 ὅτι καὶ λόγῳ κοινῷ πρὸς ἀλλήλους χρώμεθα καὶ
 ᾧδῇ, ψαλτρίας τε τερπούσης καὶ αὐλητρίδος ὁμοίως 5
 μετέχομεν· καὶ ὁ κρατὴρ οὗτος ὄρον οὐκ ἔχων ἐν
 μέσῳ πρόκειται, πηγὴ φιλοφροσύνης ἄφθονος καὶ
 μέτρον ἔχουσα τῆς ἀπολαύσεως τὴν ὕρεξιν· οὐχ
 ὥσπερ ἡ τοῦ κρέως καὶ τοῦ ἔρτου μερὶς ἀδικωπότη
 C μέτρῳ καλλωπίζεται τῷ ἴσῳ πρὸς ἀνίστους· τὸ γὰρ 10
 αὐτὸ τῷ μικροῦ δεομένῳ πλέον ἐστὶ τῷ ὁ μείζονος
 ἔλαττον. ὥσπερ οὖν, ᾧ ἑταῖρ', ὁ κάμνουσι πολλοῖς
 ἴσα φάρμακα μέτροις ἀκριβέσι καὶ σταθμοῖς δια-
 νέμων παγγέλοιος, οὕτω τοιοῦτος ἐστιάτωρ οἶος
 ἀνθρώπους οὔτε διψῶντας ὡσαύτως οὔτε πεινῶντας 15
 εἰς ταὐτὸ συναγαγὼν ἀπὸ τῶν ἴσων θεραπεύειν
 ἔπαντας, ἀριθμητικῶς οὐ γεωμετρικῶς ὁρίζων τὸ
 δίκαιον καὶ μέτριον. εἰς καπήλου μὲν οὖν φοιτῶμεν
 ἐνὶ χρώμενοι μέτρῳ τῷ δημοσίῳ πάντες· ἐπὶ δεῖπ-
 νον δ' ἕκαστος ἰδίαν ἡμῖν γαστέρα κομίζων, ἣν οὐ 20
 D τὸ ἴσον ἀλλὰ τὸ ἀρκοῦν ἐμπίπλησι. τὰς δ' Ὀμηρι-
 κὰς ἐκείνας δαῖτας οὐ χορὴ μεταφέρειν ἐκ τῶν στρατι-
 ωτικῶν καὶ παρεμβολικῶν ἐνταῦθα δείπνων, ἀλλὰ
 μᾶλλον τὴν τῶν παλαιῶν φιλανθρωπίαν ζηλοῦν, οὐ
 μόνον ὁμεστίους οὐδ' ὁμωροφίους ἀλλὰ καὶ ὁμο- 25
 χοίνικας καὶ ὁμοσίτους τῷ πᾶσαν σέβεσθαι κοινω-

1 em. M: σιωπῇ 6 ὁ αὐτός Madvigius 12 ἑταῖρ'
 δ*: ἑταῖρε cf. p. 612 f. 18 καὶ μέτριον* 19 δεῖπνον
 Vulcobius: δεῖπνον 21 em. Leonicus: ὁμβρικός

νίαν ἐν τιμῇ τιθεμένους. τὰ μὲν οὖν Ὀμήρου δεῖπνα
 χαίρειν ἔωμεν· ὑπολιμώδη γάρ ἐστι καὶ διψαλέα
 καὶ τοὺς ἐστιάρχας βασιλεῖς ἔχοντα τῶν Ἰταλικῶν
 δεινοτέρους καπήλων· ὥστε παρὰ τὰς μάχας, ἐν Ε
 5 χερσὶ τῶν πολεμίων ὄντων, ἀπομνημονεύειν ἀκρι-
 βῶς, πόσον ἕκαστος τῶν δεδειπνηκότων παρ' αὐτοῖς
 πέπωκε. τὰ δὲ Πινδαρικὰ βελτίω δήπουθεν, ἐν οἷς
 'ἥρωες αἰδοῖαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμὰ'
 τῷ κοινωνεῖν ἀπάντων ἀλλήλοις. ἐκεῖνο γὰρ ἦν
 10 οἶον ἀνάμειξις καὶ σύγκρασις ἀληθῶς, τοῦτο δὲ διαι-
 ρεσις καὶ διαβολή τῶν φιλτάτων εἶναι δοκούντων,
 ὥς μὴδ' ὕψου κοινωνεῖν δυναμένων.'

2. Ἐπὶ τούτοις εὐδοκιμήσαντι τῷ Ἀγία παρώξυν-
 νάν μ' ἐπιθέσθαι. ἔλεγον οὖν οὐ ξένον τι πεπον-
 15 θέναι πάθος Ἀγίαν, εἰ τὴν ἴσῃν μερίδα λαμβάνων
 δυσκολαίνει, γαστέρα φορῶν τηλικαύτην· καὶ γὰρ F
 αὐτὸς εἶναι τῶν ἀδδηφαγία χαιρόντων· 'ἐν' γὰρ
 'ξυνῷ ἰχθύϊ ἄκανθαι οὐκ ἔνειςιν' ὥς φησιν ὁ Ἀημό-
 κριτος. 'ἀλλὰ τοῦτ' αὐτό' ἔφην· καὶ μάλιστα τὴν μοῖραν
 20 ὑπὲρ εἰμαρμένην ἡμῖν ἐπήγαγεν. ἰσότητος γὰρ, ἦν
 'πόλεις τε πόλεσι συμμάχοις τε συμμάχους'
 ἢ Εὐριπίδεις γραῦς φησι 'συνδεῖν', οὐδὲν οὕτως

7 πέπωκε] cf. Hom. Δ 346 Πινδαρικά] cf. Bergk. 1
 p. 444 8 em. S: ἥρως αἰδοῖ ἀνεμίγνυντο — θ' ἕμα 13 παρώ-
 ξυνάν μ'] παρώξυνάμεν meī 14 ἔλεγεν iidem οὐ M
 16 καὶ γὰρ] ἐδόκει γὰρ W 17 εἶναι] εἶπεν εἶναι? 18 Ἀη-
 μόκριτος] Mullach. 1. p. 355 19 ἔφην Turnebus: ἔφη
 20 ὑπὲρ εἰμαρμένην] ὑπερκορεμαμένην Madvigius coll. p. 1101 d
 Sed cf. Homeric ὑπὲρ αἶσαν, ὑπὲρ μοῖραν ἦν X: ἦν
 21 Eur. Phoen. 537 συμμάχους τε συμμάχοις idem
 22 οὐδὲν W: οὐδὲν οὖν

ὥς ἡ περὶ τράπεζαν κοινωνία δεῖται, φύσει κοῦ νόμῳ καὶ ἀναγκαίαν οὐ καὶνὴν οὐδ' ἐπέδακτον ὑπὸ δόξης ἔχουσα χρεῖαν· 'τῷ πλείονα' δ' ἐκ τῶν κοινῶν ἐσθίουσι 'πολέμιον καθίσταται' τὸ καθυ-
 644 στεροῦν καὶ ἀπολειπόμενον, ὥσπερ ἐν χοθίῳ ταχυ- 5
 ναυτοῦσης τριήρους. οὐ γὰρ φιλικὸν οὐδὲ συμποτι-
 κὸν οἶμαι προοίμιον εὐωχίας ὑφ' ὀρασις καὶ ἀρπασ-
 μὸς καὶ χειρῶν ἔμιλλα καὶ διαγκωνισμός, ἀλλ' ἄτοπα καὶ κυνικὰ καὶ τελευτῶντα πολλὰκις εἰς
 λοιδορίας καὶ ὀργὰς οὐ κατ' ἀλλήλων μόνον ἀλλὰ 10
 καὶ κατὰ τῶν τραπεζοκόμων καὶ κατὰ τῶν ἐστιῶν-
 των. ὕσον δὲ χρόνον ἢ Μοῖρα καὶ ἢ Λάχεσις ἰσό-
 τητι τὴν περὶ τὰ δεῖπνα καὶ συμπόσια κοινωνίαν
 ἐβράβευον, οὐδὲν ἰδεῖν ἄκοσμον ἦν οὐδ' ἀνελεύ-
 B θερον· ἀλλὰ καὶ τὰ δεῖπνα 'δαΐτας' ἐκάλουν καὶ τοὺς 15
 ἐστιωμένους 'δαιτυμόνας' 'δαιτρούς' δὲ τοὺς τραπε-
 ζοκόμους ἀπὸ τοῦ διαιρεῖν καὶ διανέμειν. Λακεδαι-
 μόνιοι δὲ κρεοδαίτας εἶχον οὐ τοὺς τυχόντας ἀλλὰ
 τοὺς πρώτους ἄνδρας, ὥστε καὶ Λύσανδρον ὑπ'
 Ἀγησιλάου τοῦ βασιλέως ἐν Ἀσίᾳ κρεοδαίτην ἀπο- 20
 δειχθῆναι. τότε οὖν αἱ νεμήσεις ἐξέπεσον, ὅτ' ἐπεισ-
 ῆλθον αἱ πολυτέλειαι τοῖς δαίπνοις· οὐ γὰρ ἦν
 οἶμαι πέμματα καὶ κανδύλους καὶ καρυκείας ἄλλας
 τε παντοδαπὰς ὑποτριμμάτων καὶ ὕψων παραθέσεις
 διαιρεῖν, ἀλλ' ἐξηττώμενοι τῆς περὶ ταῦτα λιχνείας 25
 καὶ ἡδυπαθείας προήκαντο τὴν ἰσομοιρίαν. τεκ-
 μήριον δὲ τοῦ λόγου καὶ νῦν ἔτι τὰς θυσίας καὶ

1 κοῦ*: καὶ 2 ἀναγκαίαν? 3 πλείονα non πλείονα
 dixerit propter πλέονι Euripidis 4 cf. Eur. Phoen. 539
 18 20 κρεοδαίτην et κρεοδαίτας mei

τὰ δημόσια δειπνα πρὸς μερίδα γίγνεσθαι διὰ τὴν C
 ἀφέλειαυ καὶ καθαριότητα τῆς διαίτης· ὥσθ' ὁ τὴν
 νέμεισιν ἀναλαμβάνων ἅμα συνανασφῶζει τὴν εὐτέ-
 λειαυ. ἀλλ' ὅπου τὸ ἴδιον ἔστιν, ἀπόλλυται τὸ
 5 κοινόν; ὅπου μὲν οὖν μὴ ἴσον ἔστιν· οὐ γὰρ οἰκείου
 κτῆσις ἀλλ' ἀφαίρεσις ἀλλοτρίου καὶ πλεονεξία
 περὶ τὸ κοινὸν ἀδικίας ἤρξε καὶ διαφορᾶς, ἣν ὄρω
 καὶ μέτρῳ τοῦ ἰδίου καταπαύοντες οἱ νόμοι τῆς ἴσα
 νεμούσης εἰς τὸ κοινὸν ἀρχῆς καὶ δυνάμεως ἐπώ-
 10 νυμοι γεγύνασιν. ἐπεὶ μὴδὲ στέφανον ἀξίου δια-
 νέμειν ἡμῶν ἐκάστῳ τὸν ἐστιῶντα μὴδὲ κλισίας καὶ
 χώρας· ἀλλὰ καὶ ἐρωμένην τις ἢ ψάλτριαν ἤκη
 κομίζων, 'κοινὰ τὰ φίλων,' ἵνα τὸ 'ὁμοῦ πάντα
 χρήματα' γίγνηται κατὰ τὸν Ἀναξαγόραν. εἰ δ' οὐδὲν
 15 ἢ τούτων ἰδίωσις ἐπιταράττει τὴν κοινωνίαν τῷ τὰ D
 μέγιστα καὶ πλείστης ἄξια σπουδῆς εἶναι κοινά,
 λόγους, προπόσεις, φιλοφροσύνας, παυσώμεθα τὰς
 Μοίρας ἀτιμάζοντες καὶ 'τὸν τῆς τύχης παῖδα κλη-
 ρον' ὡς Εὐριπίδης φησίν, ὅς οὔτε πλούτῳ νέμων
 20 οὔτε δόξῃ τὸ πρῶτεόν, ἀλλ' ὅπως ἔτυχεν ἄλλως
 ἄλλοτε συμφερόμενος τὸν μὲν πένητα καὶ ταπεινὸν
 ἐπιγαυροῖ καὶ συνεξάγει γεγόμενον τινος αὐτο-
 νομίας, τὸν δὲ πλούσιον καὶ μέγαν ἐθίζων ἰσότητι
 μὴ δυσκολαίνειν ἀλύπως σωφρονίζει.'

5 ἔστιν] add. οὐδὲ δίκαιόν ἐστιν R 12 ἀλλὰ καὶ]
 ἀλλ' οὐδ' ἂν Doehnerus ἤκει idem: ἤκει 13 κοινὰ τὰ
 φίλων] cf. Leutsch. 2 p. 76. Plat. Lys. p. 207c τὸ ὁμοῦ
 πάντα Doehnerus: τὰ πάντα. Sed malim τὸ ὁμοῦ τὰ πάντα
 14 Ἀναξαγόραν] Mullachius 1 p. 248 18 cf. Nauck. p. 678
 20 ἄλλοις? 22 συνεξάγει γεγόμενον*: οὐκ ἐξάγει γεγόμενον

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

BIBΛION ΤΡΙΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

F 1. Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃ Σόσσις Σευεκίων, ἐν τινι πύτῳ ξένον ἰδὼν κατακείμενον σιωπῇ καὶ 5
μηδενὶ διαλεγόμενον, 'ὃ ἄνθρωπ'·' εἶπεν 'εἰ μὲν
ἡλίδιος εἶ, σοφὸν προᾶγμα ποιεῖς· εἰ δὲ σοφός, ἡλί-
θιον.' 'ἀμαθίην γὰρ ἄμεινον' ὥς φησιν Ἡράκλει-
τος 'κρύπτειν, ἔργον δὲ ἐν ἀνέσει καὶ παρ' οἶνον'

645 'ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι, 10
καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκε·
καὶ τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον·

οἰνώσεως ἐνταῦθα τοῦ ποιητοῦ καὶ μέθης, ὥς ἐμοὶ
δοκεῖ, διαφορὰν ὑποδεικνύντος. ὥδῃ μὲν γὰρ καὶ
γέλως καὶ ὀρχησις οἰνωμένοις μετρίως ἐπεισι· τὸ 15
δὲ λαλεῖν καὶ λέγειν, ἃ βέλτιον ἦν σιωπᾶν, παροι-
νίας ἤδη καὶ μέθης ἔργον ἐστί. διὸ καὶ Πλάτων
ἐν οἶνῳ μάλιστα καθορᾶσθαι τὰ ἥθη τῶν πολλῶν
νομίζει, καὶ Ὅμηρος εἰπὼν

‘οὐδὲ τραπέζῃ

γνώτην ἀλλήλων’

8 [Ἡράκλειτος] Bywater. p. 42 10 Hom. ξ 464 15 *:
οἰνουμένοις 16 & βέλτιον W: ἀβέλτερον 17 Πλάτων] de
Legg. p. 650 a sqq. 18 ἥδη Plut. Fragm. 22, 1: πάθῃ
19 Ὅμηρος] φ 35

δῆλός ἐστιν εἰδὼς τὸ πολύφωνον τοῦ οἴνου καὶ B
 λόγων πολλῶν γόνιμον. οὐ γὰρ ἔστι τρωγόντων
 σιωπῇ καὶ πινόντων γυνῶσις· ἀλλ' ὅτι τὸ πίνειν
 εἰς τὸ λαλεῖν προάγεται, τῷ δὲ λαλεῖν ἐμφαίνεται
 5 καὶ τῷ ἀπογυμνοῦσθαι πολλὰ τῶν ἄλλως λανθα-
 νόντων, παρέχει τινὰ τὸ συμπίνειν καὶ κατανόησιν
 ἀλλήλων· ὥστε μὴ φεύλως ἂν ἐπιτιμῆσαι τῷ Αἰσώπῳ,
 'τί τὰς θυρίδας, ὦ μακάριε, ζητεῖς ἐκείνας, δι' ὧν
 ἄλλος ἄλλου κατόψεται τὴν διάνοιαν; ὁ γὰρ οἶνος
 10 ἡμᾶς ἀνοίγει καὶ δείκνυσιν οὐκ ἔδῳ ἡσυχίαν ἄγειν,
 ἀλλ' ἀφαιρῶν τὸ πλάσμα καὶ τὸν σχηματισμόν,
 ἀπωτάτω τοῦ νόμου καθάπερ παιδαγωγοῦ γερονό- C
 των.' Αἰσώπῳ μὲν οὖν καὶ Πλάτῳ, καὶ εἴ τις
 ἄλλος ἐξετάσεως τρόπου δεῖται, πρὸς τοῦτο χρήσι-
 15 μον ὁ ἄκρατος· οἱ δὲ μηδὲν ἀλλήλους βασανίζειν
 δεόμενοι μηδὲ καταφωρᾶν ἀλλ' ἢ χρῆσθαι φιλο-
 φρόνως, τὰ τοιαῦτα προβλήματα καὶ τοὺς λόγους
 ἄγουσι συνιόντες, οἷς ἀποκρύπτεται τὰ φανῶντα τῆς
 ψυχῆς, τὸ δὲ βέλτιστον ἀναθαροεῖ καὶ τὸ μουσι-
 20 κώτατον, ὥσπερ ἐπὶ λειμῶνας οἰκείους καὶ νομάς
 ὑπὸ φιλολογίας προερχόμενον. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τρι-
 την δεκάδα ταύτην σοι πεποιήμεθα συμποτικῶν ζη-
 τημάτων, τὸ περὶ τῶν στεφάνων πρῶτον ἔχουσιν.

1 πολύφωνον*: 4 Vd 12—13 E νον vid. Praefat.
 p. LVIII 2 λόγων*: 5 Vd 6 E 5 καὶ τῷ*: καὶ τὸ
 6 καὶ] γυνῶσιν καὶ R τῷ] τινὰ τῷ? sed cf. p. 712 b. Nic.
 et Crass. comp. c. 5 17 τοὺς] τοὺς τοιούτους? 18 εἰσάγουσι
 Emperius em. Basileensis: συνιόντας 19 ψυχῆς] τύ-
 χης mei καὶ τὸ eadem: καὶ τὸν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

Εἰ χρηστέον ἀνθινοῖς στεφάνοις παρὰ πότον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΕΡΑΤΩΝ, ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΤΡΥΦΩΝ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ,
ΑΛΛΟΙ.

5

- D 1. Ἐγένοντο γάρ ποτε καὶ περὶ στεφάνων λόγοι·
τὸ δὲ συμπόσιον ἦν Ἀθήνησιν, Ἐράτωνος τοῦ ἁρ-
μονικοῦ ταῖς Μούσαις τεθυκότος καὶ πλείονας ἐστιῶν-
τος. παντοδαπῶν γὰρ μετὰ τὸ δειπνῆσαι στεφάνων
περιφερομένων, ὁ Ἀμμώνιος ἐπέσκωψέ πως ἡμᾶς 10
ἀντὶ τοῦ δαφνίνου τοῖς ῥοδίνοις ἀναδησαμένους·
ὅλως γὰρ εἶναι τοὺς ἀνθινοὺς κορασιώδεις καὶ παι-
ξούσαις μᾶλλον ἐπιτηδείους παρθένοις καὶ γυναιξίν
ἢ συνουσίαις φιλοσόφων καὶ μουσικῶν ἀνδρῶν.
Ἵθασμάξω δὲ καὶ Ἐράτωνα τουτουὶ τὰς μὲν ἐν τοῖς 15
μέλεσι παραχρῶσαις βδελυττόμενον καὶ κατηγοροῦντα
E τοῦ καλοῦ Ἀγάθωνος, ὃν πρῶτον εἰς τραγωδίαν φα-
σὶν ἐμβαλεῖν καὶ ὑπομῖξαι τὸ χρωματικόν, ὅτε τοὺς
Μυσοὺς ἐδίδασκεν, αὐτὸς δ' ἡμῖν ὁρᾶτε ὥς ποικί-
λων χρωμάτων καὶ ἀνθηρῶν τὸ συμπόσιον ἐμπέ- 20
πληκε, καὶ τὴν διὰ τῶν ὥτων ἀποκλείει τρυφήν καὶ
ἡδυπάθειαν τῇ αὐλείῳ, τὴν κατὰ τὰ ὄμματα καὶ

15 δ' ἔφη? em. W: τοῦτον εἰ 19 τοὺς Μυσοὺς] cf.
Nauck. p. 763 ὁρᾶτε ὥς*: ὥς ὁρᾶτε cf. Praefat. p. LVIII
22 τῇ αὐλείῳ τὴν (τῇ αὐλείῳ Duebnerus)*: ταῦτα τὴν

τὰς δῖνας, ὥσπερ καθ' ἑτέρας θύρας, ἐπεισάγων τῇ
 ψυχῇ καὶ τὸν στέφανον ἡδονῆς ποιῶν οὐκ εὐσε-
 βείας. καίτοι τὸ γε μύρον τοῦτο τῆς ἀνθιπῆς ταύ- F
 τῆς καὶ μαραινομένης ἐν ταῖς χερσὶ τῶν στεφανη-
 5 πλόκων σπουδαιοτέραν ἀναδίδωσιν εὐωδίαν. ἀλλ'
 οὐκ ἔχει χώραν ἐν συμποσίῳ φιλοσόφων ἀνδρῶν
 ἡδονὴ πρὸς μηδεμίαν συμπεπλεγμένην χροίαν μηδ'
 ἀκολουθοῦσα φυσικῆς ὁρέξεως ἀρχῇ. καθάπερ γὰρ
 οἱ μὲν ὑπὸ τῶν κεκλημένων ἀρόμενοι φίλων ἐπὶ
 10 τὸ δεῖπνον ἔθει φιλανθρωπῶ τυγχάνουσι τῶν αὐτῶν,
 ὥσπερ Ἀριστόδημος ὑπὸ Σωκράτους εἰς Ἀγάθωνος
 ἀχθεὶς ἐστιῶντος· εἰ δέ τις ἀφ' αὐτοῦ βαδίζοι,
 τούτῳ δεῖ τὴν θύραν κεκλεῖσθαι· οὕτως αἱ μὲν 646
 περὶ τὴν ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἡδοναὶ κεκλημέναι ὑπὸ
 15 τῆς φύσεως ταῖς ὁρέξεσιν ἐπόμεναι τόπον ἔχουσι,
 ταῖς δ' ἄλλαις ἀκλήτοις καὶ σὺν οὐδενὶ λόγῳ φιλη-
 δονίαις ἀπηλλάχθαι προσήκει·

2. Πρὸς ταῦθ' οἱ μὲν ἀήθεις τοῦ Ἀμμωνίου
 νεανίσκοι διαταραχθέντες ἡσυχῇ παρελύοντο τοὺς
 20 στεφάνους· ἐγὼ δ' εἰδὼς ὅτι γυμνασίας ἕνεκα καὶ
 ζητήσεως καταβέβληκεν ἐν μέσῳ τὸν λόγον ὁ Ἀμμώ-
 νιος, προσαγορεύσας Τρύφωνά τὸν ἱατρὸν ὃ τᾶν
 εἶπον ἢ καταθέσθαι δίκαιος εἴ μεθ' ἡμῶν τουτουὶ
 τὸν καλὸν ἀνθεσι φλέγοντα τοῖς ῥοδίνοις στέφανον,
 25 ἢ λέγειν, ὥσπερ εἰώθας ἐκάστοτε πρὸς ἡμᾶς, ὅσας B

8 γὰρ M 11 εἰς Basileensis: καὶ 16 φιληδονίαις
 Emperius: φιληδονίας Sed malim φιληδονίαις παρούσαις
 17 ἀπηλλάχθαι προσήκει scripsi cum eodem: ἀπήλλακται lac. 2
 solus Vd 23 εἶπον * ib. ἢ Leonicus: εἰ 24 ἀνθεσι
 Turnebus: 6 Vd E

ἔχουσιν οἱ ἀνθινοὶ στέφανοι πρὸς τὸ πίνειν βο-
 θείας. ὑπολαβὼν δ' ὁ Ἑράτων 'οὕτω γάρ' εἶπε
 'δέδοκται μηδεμίαν ἡδονὴν ἀσύμβολον δέχεσθαι,
 ἀλλ' εὐφραινομένους δυσκολαίνειν, ἂν μὴ μετὰ τι-
 νος μισθοῦ τοῦτο πάσχωμεν· ἢ τὸ μὲν μύρον εἰκό- 5
 τως ὑποδυσωπούμεθα καὶ τὴν πορφύραν διὰ τὴν
 ἐπίθετον πολυτέλειαν ὥς δολερὰ εἴματα καὶ χρί-
 σματα κατὰ τὴν τοῦ βαρβάρου φωνήν, αἱ δ' αὐτο-
 φρεῖς χροαὶ καὶ ὀσμαι τὸ ἀφελές ἔχουσι καὶ καθαρ-
 ρὸν καὶ οὐδὲν ὀπίσθας διαφέρουσι; μὴ γάρ εὐήθεις 10
 ἢ τοὺς μὲν χυμοὺς δρέπεσθαι καὶ ἀπολαύειν τῆς
 C. φύσεως διδούσης, ὀσμάς δὲ καὶ χροάς 'ὥς ὥραι φέ-
 ρουσι', διὰ τὴν ἐπανθοῦσαν ἡδονὴν ταῦτα καὶ χάριν
 ἀτιμάζειν, ἂν μὴ τι χρεῖῳδες ἔξωθεν ἄλλο συνεπι-
 φέρωσιν. **ἐν γάρ αὐτὸ δοκεῖ τοῦναντίον, εἰ μὴ 15
 δὲν ἢ φύσις, ὥς ὑμεῖς φατε**, μάρτην πεποίηκε,
 ταῦτα τῆς ἡδονῆς πεποιῆσθαι χάριν, ἃ μὴδὲν ἄλλο
 χρήσιμον ἔχοντα μόνον εὐφραίνειν πέφυκε. σκό-
 πει δ' ὅτι τοῖς φυομένοις καὶ βλαστάνουσι τὰ μὲν
 φύλλα σωτηρίας ἕνεκα τοῦ καρποῦ καὶ ὅπως ὑπ' 20
 αὐτῶν τὰ δένδρα θαλπόμενα καὶ ψυχόμενα μετρίως
 φέρη τὰς μεταβολὰς γέγονε· τοῦ δ' ἄνθους ὕψελος
 D οὐδὲν ἐπιμένοντος, πλὴν εἴ τι χρωμένοις ἡμῖν ἐπι-
 τερπὲς ὀσφρῆσθαι καὶ ἰδεῖν ἡδὺ παρέχει, θαυμαστὰς

7 χρώματα mei. χρίματα Clem. Alex. p. 844 Pott. cf.
 Herod. 3, 22 9 τὸ] οὐ τὸ mei 12 ἄς — φέρουσι] cf.
 p. 1007e et Bywater. p. 14 ὥραν mei 13 ταῦτα| ταύτας
 an delendum? 15 lac. 4—5 Vd. Fort. μᾶλλον γὰρ
 16 lac. 3—4 Vd 2 E. Fort. φατε δήπου 22 τῶν δ' ἀνθῶν
 — ἐπιμενόντων Turnebus 24 idem: ὀσφρῆσθαι. Ceterum
 ἀφιέντα et ἀνοιγόμενα deleverim ut librarii additamenta

μὲν ὁσμάς ἀφιέντα, ποικιλίαν δ' ἀμιμήτοις χρώμασι
 καὶ βαφαῖς ἀνοιγόμενα. διὸ τῶν μὲν φύλλων ἀπο-
 σπασμένων οἶον ἀλγεῖ καὶ δάκνεται τὰ φυτὰ καὶ
 γίννεται περὶ αὐτὰ βλάβη τις ἐλκώδης καὶ ψίλωσις
 5 ἀπρεπής· καὶ οὐ μόνης ὡς ἔοικε κατ' Ἐμπεδοκλέα
 'τῆς δάφνης τῶν φύλλων ἀπὸ πάμπαν ἔχεσθαι χρῆ',
 ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων φείδεσθαι δένδρων ἀπάντων
 καὶ μὴ κοσμεῖν ἑαυτοὺς ταῖς ἐκείνων ἀκοσμίαις, E
 βία καὶ παρὰ φύσιν τὰ φύλλα συλῶντας αὐτῶν.
 10 αἱ δὲ τῶν ἀνθέων ἀφαιρέσεις τρυγῆσιν ἐοίκασι
 καὶ βλάπτουσιν οὐδέν, ἀλλὰ κἂν μὴ λάβῃ τις ἐν
 ῥῳ; περιερρῷ μαρανθέντα. καθάπερ οὖν οἱ βάρ-
 βαροι τῶν θρεμμάτων τοῖς δέρμασιν ἀντὶ τῶν ἐρίων
 ἀμφιέννυνται, οὕτω μοι δοκοῦσιν οἱ μᾶλλον ἐκ τῶν
 15 φύλλων ἢ τῶν ἀνθέων ὑφαίνοντες τοὺς στεφάνους
 οὐ κατὰ λόγον χρῆσθαι τοῖς φυτοῖς. ἐγὼ μὲν οὖν
 ταῦτα συμβάλλομαι ταῖς στεφανοπώλυσιν· οὐ γὰρ
 εἰμι γραμματικός, ὥστ' ἀπομνημονεύειν ποιημάτων,
 ἐν οἷς τοὺς παλαιοὺς ἱερονίκας ἀναγιγνώσκωμεν
 20 ἀνθινοῖς ἀναδουμένους στεφάνοις· πλὴν ὅτι γε ταῖς
 Μούσαις ὁ τῶν ῥόδων στέφανος ἐπιπεφήμισται,
 μεμνήσθαι μοι δοκῶ Σαπφοῦς λεγούσης πρὸς τινα F
 τῶν ἀμούσων καὶ ἀμαθῶν γυναικῶν

κατθανοῖσα δὲ κείσεαι·

1 δὲ] malim δ' ἐν 5 Ἐμπεδοκλέα] Mullach. 1 p. 13
 vs. 450, qui δάφνης γὰρ χλωρῶν φύλλων ἀπὸ πάμπαν ἔχεσθε
 versum effecit 10 ἀνθέων* hic et infra: ἀνθῶν
 20 ἀναδουμένοις mei quidem 24 κατθανοῖσα libri cf.
 Bergk. 3 p. 111

οὐ γὰρ πεδέχεις ῥόδων
τῶν ἐκ Πιερίας·

εἰ δέ τινα καὶ Τρύφων ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς δίδωσι
μαρτυρίαν, ἀκουστέον·

3. Ἐκ τούτου δεξάμενος ὁ Τρύφων τὸν λόγον
οὐδενὸς ἔφη τούτων ἀσκέπτους γεγονέναι τοὺς πα-
λαιούς, ἅτε δὴ πλείστη κεχρημένους ἀπὸ φυτῶν
647 ἱατρικῇ· ‘τεκμήρια δ’ ἔστι τιν’ ἔτι νῦν. Τύριοι μὲν
Ἀγνηορίδῃ Μάγνητες δὲ Χείρωνι, τοῖς πρώτοις
ἰατρεῦσαι λεγομένοις, ἀπαρχὰς κομίζουσι· εἶσαι γὰρ 10
εἰσι καὶ βοτάναι, δι’ ὧν ἰῶντο τοὺς κάμνοντας.
ὁ δὲ Διόνυσος οὐ μόνον τῷ τὸν οἶνον εὔρειν, ἰσχυ-
ρότατον φάρμακον καὶ ἡδιστον, ἱατρὸς ἐνομισθῆ
μέτριος, ἀλλὰ καὶ τῷ τὸν κιττὸν ἀντιταπτόμενον
μάλιστα τῇ δυνάμει πρὸς τὸν οἶνον εἰς τιμὴν προ- 15
αγαγεῖν καὶ στεφανοῦσθαι διδάξαι τοὺς βακχεύον-
τας ὥς ἦττον ὑπὸ τοῦ οἶνον ἀνιῶντο, τοῦ κιττοῦ
κατασβεννύντος τὴν μέθην τῇ ψυχρότητι. δηλοῖ
B δὲ καὶ τῶν ὀνομάτων ἕνια τὴν περὶ ταῦτα πολυ-
πραγμοσύνην τῶν παλαιῶν· τὴν τε γὰρ καρύαν οὕτως 20
ὠνόμασαν, ὅτι πνεῦμα βαρὺ καὶ καρωτικὸν ἀφιεῖσα
λύπει τοὺς ὑπ’ αὐτῆς παρακεκλιμένους· καὶ τὸν
νάρκισσον ὥς ἀμβλύνοντα τὰ νεῦρα καὶ βαρύτητας
ἐμποιοῦντα ναρκώδεις· διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς αὐτόν
‘ἀρχαῖον μεγάλων θεῶν στεφάνωμα’ τουτέστι τῶν 25.

2 Πιερίας Stob. Flor. 4, 12: πιερίης 8 μὲν γὰρ?
9 Ἀγνηορι X 11 εἰσι καὶ] εἰσιν αἱ mei 17 ἀνιῶντο
ὑπὸ τοῦ οἶνον Doehnerus 22 malim ὑπ’ αὐτῇ 24 Σο-
φοκλῆς] O C 684 25 μεγάλαιν θεῶν ἀρχαῖον Sophocles

χθονίων, προσηγόρευκε. φασὶ δὲ καὶ τὸ πῆγανον
 ἀπὸ τῆς δυνάμεως ὠνομάσθαι· πῆγνυσι γὰρ ξηρό-
 τητι διὰ θερμότητα τὸ σπέρμα καὶ ὅλως πολέμιόν
 ἐστὶ ταῖς κυούσαις. οἱ δὲ καὶ τὴν ἀμέθυστον οἴο-
 5 μενοι τῷ πρὸς τὰς οἰνώσεις βοηθεῖν αὐτὴν τε καὶ
 τὴν ἐπάνυμον αὐτῆς λίθον οὕτω κεκληῖσθαι δια- C
 μαρτάνουσι· κέκληται γὰρ ἀπὸ τῆς χροῆς ἑκατέρα·
 οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτῆς τὸ φύλλον ἀκράτω, ἀλλ' αἰὶνφ
 καὶ ὑδαρεῖ τὴν κρᾶσιν οἶνω προσεικός. ἄλλα μέν-
 10 τοι πάμπολλα λαβεῖν ἔστιν, οἷς παρέσχον τὰς κλή-
 σεις αἱ δυνάμεις· ἀρκεῖ δὲ κἀκεῖνα τὴν τῶν πα-
 λαιῶν ἐπιμέλειαν ὑποδηλῶσαι καὶ πολυπειρίαν, ἃφ'
 ἧς ἐκρήσαντο τοῖς παροίνοις στεφάνοις. μάλιστα
 μὲν γὰρ ὁ ἄκρατος, ὅταν τῆς κεφαλῆς καθάπνηται
 15 καὶ τουώσῃ τὰ σώματα πρὸς τὰς τῶν αἰσθήσεων
 ἀρχάς, ἐπιταράσσει τὸν ἄνθρωπον· αἱ δὲ τῶν ἄν-
 θέων ἀπορροαὶ πρὸς τοῦτο θαυμασίως βοηθοῦσι
 καὶ ἀποτειγίζουσι τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς μέθης ὥς D
 ἀκρόπολιν, τῶν μὲν θερμῶν μαλακῶς ἀναχαλόντων
 20 τοὺς πόρους καὶ ἀναπνοὴν τῷ οἶνω διδόντων, ὅσα
 δ' ἡσυχῇ ψυχρὰ τῷ μετρίως ἐπιψαύειν ἀνακρουομέ-
 νων τὰς ἀναθυμιάσεις, ὥσπερ ὁ τῶν ἰῶν καὶ ῥό-
 δων στέφανος· στύφει γὰρ ἀμφοτέρω καὶ συστέλλει
 τῇ ὁσμῇ τὰς καρηβάριας. τὸ δὲ τῆς κύπρου ἄνθος

8 οὐ γὰρ Turnebus: 4—5 Vd 5 E em. W: ἄκρατον Sed
 malim ἀκράτω τὸ φύλλον em. Basileensis: ἄλλανίνω 8 em.
 W: προσέοικεν καὶ ἄλλα W. μέντοι] μὲν τοίνυν R 15 πρὸς
 τὰς — ἀρχάς] vid. Symb. meas 17 *: ἀπόρροαι 18 em.
 Vulcobius: τῆς κεφαλῆς 21 cf. Clem. Alex. p. 212 Pott.
 em. Basileensis: μετρίω 23 συστέλλει scripsi ex Clem. l. l.:
 στέλλει 24 τῆς δὲ κύπρου τὸ ἄνθος Doehnerus ex eodem

καὶ ὁ κρόκος καὶ ἡ βάκκαρις εἰς ὕπνον ἄλυπον
 ὑπάγει τοὺς πεπωκότας· ἔχει γὰρ ἀπορροὴν λείαν
 καὶ προσηνῇ καὶ τὰς περὶ τὸ σῶμα τῶν μεθυσκο-
 E μένων ἀνωμαλίας καὶ τραχύτητας ἡσυχῇ διαχέουσιν,
 ὥστε, γιγνομένης γαλήνης, ἀμβλύνεσθαι καὶ συν- 5
 εκπέττεσθαι τὸ κραιπαλῶδες. ἐνίων δ' ἀνθέων ὀσμάς
 ἕνω σκιδναμέναις περὶ τὸν ἐγκέφαλον, οἱ τε πόροι
 τῶν αἰσθητηρίων ἐκκαθαίρονται καὶ λεπτύνεται τὰ
 ὑγρὰ πρῶως ἕνευ πλὴγῆς καὶ σάλου τῇ θερμότητι.
 διακρινόμενα, καὶ φύσει ψυχρὸς ὢν ὁ ἐγκέφαλος 10
 ἀναθάλλεται. διὸ μάλιστα τοὺς ἀνθινοὺς ἐκ τῶν
 τραχέων καθάπτοντες 'ὕποθυμίδας' ἐκάλουν, καὶ
 τοῖς ἀπὸ τούτων μύροις ἔχριον τὰ στήθη· μαρτυρεῖ
 F δ' Ἀλκαῖος κελεύων καταχέαι τὸ μύρον αὐτοῦ 'κατὰ
 τὰς πόλλα παθοίσας κεφάλας καὶ τῷ πολίῳ στήθεος'. 15
 οὕτω καὶ ἐντεῦθεν αἱ ὀσμαὶ τοξεύουσιν ὑπὸ θερ-
 μότητος. εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἀρπαζόμεναι ταῖς ὀσφρή-
 σεσιν. οὐ γάρ, ὅτι τῇ καρδίᾳ τὸν θυμὸν ἐνστρατο-
 πεδεύειν ᾤοντο, τοὺς περιδεραίους τῶν στεφάνων
 ὑποθυμίδας ἐκάλουν (ἐπιθυμίδας γὰρ αὐτοῖς διὰ 20
 γε τοῦτο μᾶλλον ἦν καλεῖσθαι προσῆκον), ἀλλ' ὥς
 λέγω διὰ τὴν ἀποφορὰν καὶ ὑποθυμιάσιν. μὴ θαν-
 μάξωμεν δ' εἰ τοσαύτην αἱ τῶν στεφάνων ἀποφορὰ
 δύναμιν ἔχουσιν· ἰστοροῦσι γάρ, ὅτι καὶ σκυῖα σμί-
 λακος ἀποκτίννυσιν ἀνθρώπους ἐγκαταδαρθύντας, 25

14 Ἀλκαῖος] Bergk. 3 p. 166 15 idem: πολλὰ — κε-
 φαλὰς — τῷ πολίῳ (τῷ πολίῳ Vd) 17 ἀναρπαζόμεναι?
 20 cf. Bergk. 3 p. 162 ἐπιθυμίδας] ἐπιθυμιάς mei
 21 προσὸν iidem 25 ἐγκαταδαρθύντας iidem

ὅταν ὁργᾶ μάλιστα πρὸς τὴν ἀνθησιν· καὶ τὸ τῆς 648
 μήκωνος ἀπορρέον πνεῦμα μὴ φυλαξαμένοις τοῖς
 τὸν ὀπὸν τρυγᾶσι συνέβη καταπεσεῖν. τὴν δ' ἄλυσ-
 σον καλουμένην βοτάνην καὶ λαβόντες εἰς τὴν χεῖρα
 5 μόνον, οἱ δὲ καὶ προσβλέψαντες, ἀπαλλάττονται
 λυγμοῦ· λέγεται δὲ καὶ ποιμνίοις ἀγαθὴ καὶ αἰπο-
 λίοις, παραφυτευομένη καὶς μάνδραις. τὸ δὲ ῥόδον
 ὠνόμασται δῆπουθεν, ὅτι ρεῦμα πολὺ τῆς ὁδοδῆς
 ἀφίησι· διὸ καὶ τάχιστα μαράνεται. ψυκτικὸν δ'
 10 ἔστι δυνάμει τῇ δ' ὕψει πυρωπὸν, οὐκ ἀλόγως·
 λεπτὸν γὰρ αὐτῷ περιανθεῖ τὸ θερμὸν ἐπιπολῆς
 ἐξωθούμενον ὑπὸ τῆς ψυχρότητος·

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

B

Περὶ τοῦ κιττοῦ πότερον τῇ φύσει θερμὸς ἢ ψυχρός
 15 ἔστιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΤΡΥΦΩΝ, ΕΡΑΤΩΝ.

1. Ἐπαινεσάντων δ' ἡμῶν τὸν Τρύφωνα, μει-
 διῶν δ' Ἀμμώνιος οὐκ ἄξιον ἔφη ποικίλον οὕτω
 20 καὶ ἀνθηρὸν λόγον· ὥσπερ στέφανον ἀντιλέγοντα
 διαλακτίζειν· πλὴν ὅ τε κιττὸς οὐκ οἶδ' ὅπως σύγ-
 καταπέπλεκται ψυχρότητι συγκатаσβευνύναι λεγό-

1 αἰσθησιν mei 4 καὶ] οἱ Doehnerus 5 μόνον]
 post προσβλέψαντες collocat W 21 διαλακτίζειν Turnebus
 ὅ τε] ὅτι R

μενος τὸν ἄκρατον· ἔστι γὰρ ἔμπυρος καὶ θερμό-
 τερὸς, καὶ ὃ γε καρπὸς αὐτοῦ μιννύμενος εἰς τὸν
 οἶνον μεθυστικὸν ποιεῖ καὶ ταρακτικὸν τῷ πυροῦ-
 C θαι· τὸ δὲ κλῆμα λέγουσιν αὐτοῦ σπώμενον ὥσπερ
 τὰν πυρὶ-ξύλα συνδιαστρέφεσθαι. χιῶν δὲ πολλὰ 5
 κίς ἡμέρας συχνὰς ἐπιμένονσα τοῖς ἄλλοις φυτοῖς
 φεύγει τάχιστα τὸν κιττὸν· μᾶλλον δ' ὅλως εὐθύς
 ἀπόλλυται καὶ περιτήκεται περὶ αὐτὸν ὑπὸ θερμό-
 τητος. ὃ δὲ μέγιστόν ἐστιν ὑπὸ Θεοφράστου δ'
 ἰστούρηται, Ἀλεξάνδρου κελεύσαντος Ἑλληνικὰ δέν- 10
 δρα τοῖς ἐν Βαβυλῶνι παραδείσοις ἐμβαλεῖν Ἀρπα-
 λον, μάλιστα δέ, τῶν τόπων ἐμπύρων ὄντων καὶ
 περιφλεγόντων, τὰ ἀλσώδη καὶ εὐπέταλα καὶ σκιερὰ
 D καταμῖξαι τοῖς φυτοῖς, μόνον οὐκ ἐδέξατο τὸν κιττὸν
 ἢ χώρα, καίτοι πολλὰ τοῦ Ἀρπάλου πραγματευομέ- 15
 νου καὶ προσφιλονεικοῦντος· ἀλλ' ἀπώλλυτο καὶ
 κατεξηραίνετο τῷ πυρώδῃ μὲν αὐτὸς εἶναι, πρὸς
 πυρώδῃ δὲ μίγνυσθαι γῆν οὐ λαμβάνων κρᾶσιν
 ἀλλ' ἐξιστάμενος. αἱ γὰρ ὑπερβολαὶ φθείρουσι τὰς
 δυνάμεις· διὸ τῶν ἐναντίων μᾶλλον ὀρέγονται, καὶ 20
 φιλόθερμόν ἐστι τὸ ψυχρὸν καὶ φιλόψυχρον τὸ θερ-
 μόν· ὅθεν οἱ ὕρειοι καὶ πνευματώδεις καὶ νιφόμενοι
 τόποι τὰ δαδῶδη καὶ πισσοτρόφα τῶν φυτῶν, μᾶ-
 λιστα πεύκας καὶ στροβίλους, ἐκφέρουσιν. ἄνευ δὲ
 τούτων, ὃ φίλε Τρύφων, τὰ δύσριγα καὶ ψυχρὰ 25
 E φυλλορροεῖ, μικρότητι τοῦ θερμοῦ καὶ ἀσθενείᾳ
 συστελλομένου καὶ προλείποντος τὸ φυτόν· ἐλαίαν

5 τὰν πυρὶ Doehnerus: τὰ πυρὶ 11 βαβυλῶσι mei
 27 προλιπόντος mei

δὲ καὶ δάφνην καὶ κυπάριττον ἀειθαλῆ διαφυλάσσει
τὸ λιπαρὸν καὶ τὸ θερμὸν ὥσπερ τὸν κιττόν. ὅθεν
ὁ φίλτατος Διόνυσος οὐχ ὥς βοηθὸν ἐπὶ τὴν μέ-
θην οὐδ' ὥς πολέμιον τῷ οἴνῳ τὸν κιττόν ἐπήγα-
5 γεν· ὅς γε τὸν ἄκρατον ἄντικρυς 'μέθυ' καὶ 'μεθυ-
μναῖον' αὐτὸς αὐτὸν ὠνόμασεν. ἀλλὰ μοι δοκεῖ
καθάπερ οἱ φίλοινοι, μὴ παρόντος ἀμπελίνου, κρι-
θίνῳ χρῶνται πώματι, καὶ μηλίτας τινάς, οἱ δὲ
φοινικίνους οἴνους ποιοῦσιν· οὕτω καὶ ὁ ποθῶν F
10 χειμῶνος ὥρα τὸν ἀπὸ τῆς ἀμπέλου στέφανον, ὥς
ἐκείνην ἑώρα γυμνὴν καὶ ἄφυλλον, ἀγαπήσας τὴν
ὁμοιότητα τοῦ κιττοῦ. καὶ γὰρ τοῦ κλήματος τὸ
ἐλικῶδες τοῦτο καὶ σφαλλόμενον ἐν τῇ πορείᾳ καὶ
τοῦ πετάλου τὸ ὑγρὸν καὶ περικεχυμένον ἀτάκτως,
15 μάλιστα δ' αὐτὸς ὁ κύρουμβος ὕμφακι πυκνῶ. καὶ
περὶάξοντι προσεοικώς, ἐκμεμίμηται τὴν τῆς ἀμπέ-
λου διάθεσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βοηθῇ τι πρὸς
μέθην ὁ κιττός, θερμότητι τοῦτο ποιεῖν φήσομεν
αὐτὸν ἀνοίγοντα τοὺς πόρους ἢ συνεκπέττοντα μάλ-
20 λον τὸν ἄκρατον, ἵνα καὶ μένη σὴν χάριν, ὧ Τρύ-
φων, ἱατρὸς ὁ Διόνυσος.'

2. Πρὸς ταῦθ' ὁ μὲν Τρύφων ἄφρωνος ἦν, ὅπως
ἀντεῖποι σκεπτόμενος· ὁ δ' Ἐράτων ἕκαστον ἡμῶν 649
τῶν νέων ἀνακαλούμενος ἐκέλευε βοηθεῖν τῷ Τρύ-
25 φωνι περὶ τῶν στεφάνων ἢ τοὺς στεφάνους ἀπο-
τίθεσθαι· καὶ Ἀμμώνιος ἔφη παρῆχειν ἄδειαν, οὐ

2 τὸν κιττόν Turnebus: ὁ κιττός 4 ὡς] εἰς mei
8 τινάς] malim τινές 9 ὁ] ὁδὲ sc. Bacchus R 10 χει-
μῶνος ὥρα Basileensis: μιμούμενος ὥρας 25 περὶ*

γὰρ ἀντερεῖν οἷς ἂν ἡμεῖς εἰπώμεν. οὕτω δὴ καὶ
 τοῦ Τρύφωνος ἐπικελεύοντος εἰπεῖν ἔφην ὅτι τὸ
 μὲν ἀποδείξαι ψυχρὸν εἶναι τὸν κιττὸν οὐκ ἐμὸν
 ἦν ἔργον, ἀλλὰ Τρύφωνος· οὗτος γὰρ αὐτῷ ψύχοντι
 καὶ στύφοντι πολλὰ χρῆται· τῶν δ' εἰρημένων' ἔφην 5
 'τὸ μὲν μεθύσκειν κιττὸν οἷῳ μινγνύμενον οὐκ
 B ἀληθές ἐστιν· ὃ γὰρ ἐμποιεῖ τοῖς πιούσι πάθος
 οὐ μέθην ἄν τις εἴποι, ταραχὴν δὲ καὶ παραφρο-
 σύνην, οἷον ὑοσκύαμος ἐμποιεῖ καὶ πολλὰ ἄλλα τοι-
 αῦτα κινεοῦντα μανικῶς τὴν διάνοιαν. ὃ δὲ τοῦ κλή- 10
 ματος σπασμὸς ἄλογός ἐστι· τοιαῦτα γὰρ παρὰ φύσιν
 ἔργα τῶν κατὰ φύσιν δυνάμεων οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ
 καὶ τὰ ξύλα διαστρέφεται, τοῦ πυρὸς τὸ ὑγρὸν ἔλ-
 κοντος ἐξ αὐτῶν βίᾳ, κυρτότητας ἴσχοντα καὶ παρα-
 βάσεις· τὸ δὲ συγγενὲς θερμὸν αὔξειν καὶ τρέφειν 15
 πέφυκε. σκόπει δὲ μὴ μᾶλλον ἀρρωστία τις καὶ
 ψυχρότης σώματος τὸ πολυκαμπὲς καὶ χαμαιπετὲς
 πέφυκεν, προσκρούσεις πυκνὰς καὶ ἀντικοπὰς λαμ-
 βάνοντος, ὥσπερ ὁδοιπόρου δι' ἀσθένειαν πολ-
 C λάκις ἀποκαθίζοντος εἶτα πάλιν ἐρχομένου· διὸ 20
 καὶ περιπλοκῆς δεῖται καὶ στηρίγματος, αὐτὸς ἑαυ-
 τὸν ἀνέχειν καὶ ποδηγεῖν ἀδυνατῶν δι' ἔνδειαν
 θερμότητος, ἥς τὸ ἀνωφερὲς δύνάμις ἐστιν. ἡ δὲ
 χιὼν ἀπορρεῖ καὶ περιτῆκεται δι' ὑγρότητα τοῦ

2 εἰπεῖν ἔφην ὅτι τὸ μὲν ἀποδείξαι *; εἰπεῖν 4 unus
 Vd (P) τι τὰς μὲν. ἀποδείξεις 5 τὰ πολλὰ? 7 δ γὰρ
 ἐμποιεῖ Basileensis: τὸ γὰρ ἐμποιεῖν 9 ἄλλα * τοι-
 αῦτα*: ταῦτα 14 παρατάσεις Madvigius 17 σώματος]
 πνεύματος R cf. p. 77a 18 προσκρούσεις * ex p. 77a: 5—6
 Vd 11 E σεῖς καὶ] om. mei 23 em. Turnebus: ἀνωφελὲς

φύλλον· τὸ γὰρ ὕδωρ σβέννυσιν αὐτῆς καὶ κόπτει
τὴν χαυνότητα· διὰ τὸ μικρῶν εἶναι καὶ πυκνῶν
ἄθροισμα πομπολύγων· ὅθεν οὐχ ἦττον ἐν τοῖς
περιψύκτοις σφοδρὰ καὶ νοτεροῖς τύποις ἢ τοῖς
5 προσείλοις αἱ χιόνες ῥέουσι. τὸ δ' ἀειθαλὲς τοῦτο
καὶ ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς ἑμπεδόφυλλον οὐκ ἔστι
θερμότητος· οὐδὲ γὰρ ψυχρότητος τὸ φυλλορροεῖν.
ἡ γοῦν μυρρίνη καὶ τὸ ἀδίαυτον οὐκ ὄντα τῶν θερ- D
μῶν ἀλλὰ τῶν ψυχρῶν ἀεὶ τέθηλεν. ἐνιοὶ μὲν οὖν
10 δμαλότητι κράσεως οἴονται παρραμένειν τὸ φύλλον·
Ἐμπεδοκλῆς δὲ πρὸς τούτῳ καὶ πόρων τινὰ συμ-
μετρίαν αἰτιᾶται, τεταγμένως καὶ δμαλῶς τὴν τρο-
φήν διέντων, ὥστ' ἀρκούντως ἐπιρροεῖν. τοῖς δὲ
φυλλορροοῦσιν οὐκ ἔστι διὰ μανότητα τῶν ἔνω
15 καὶ στενότητα τῶν κάτω πόρων, ὅταν οἱ μὲν μὴ
ἐπιπέμπωσιν οἱ δὲ μὴ φυλάττωσιν ἀλλ' ὀλίγην
λαβόντες ἄθρουν ἐκχέωσιν, ὥσπερ ἐν ἀνδύροις
τισὶν οὐχ δμαλοῖς· τὰ δ' ὑδρευόμενα ἀεὶ τὴν τρο-
φήν διαρκῆ καὶ σύμμετρον ἀντέχει καὶ παρραμένει
20 ἀγῆρω καὶ χλοερά. ἀλλ' ἐν Βαβυλῶνι φυτευόμενος E
ἐξίστατο καὶ ἀπηγόρευεν, εὖ γε ποιῶν ὁ γενηαῖος
οὗτος, ὅτι Βοιωτίου θεοῦ πελάτης καὶ παράσιτος
ὢν οὐκ ἐβούλετο μετοικεῖν ἐν βαρβάροις, οὐδ' Ἀλέ-
ξανδρον ἐξήλωσεν ἐξοικειούμενον ἐκείνοις τοῖς ἔθ-

2 διὰ τὸ*: ἔτε 3 οὐχ ἦττον] om. mei 6 Ἐμπεδο-
κλῆς] Mullach. 1 p. 13 vs. 435 8 γοῦν R: οὖν τὸ ἀδιά-
λειπτον mei 11 Ἐμπεδοκλῆς] om. Mullachius 13 ἀρκούν-
τως] σαρκούντων n. 16 μ. ὀλίγην W: ὀλίγον
17 em. R: ἄθρουν λαβόντες 18 fort. τὰ δ' ὑδρευόμενα
ἔτ. ἔχοντα ἀεὶ τὴν τροφήν κέ 20 καὶ ἀγῆρω?

νεσιν, ἀλλ' ἔφρευγε καὶ διεμάχετο πρὸς τὴν ἀποξένωσιν. αἰτία δ' οὐχ ἡ θερμότης ἦν, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ ψυχρότης, οὐχ ὑποφέρουσα τὴν ἐναντίαν κρᾶσιν· Ἐ οὐ γὰρ φθείρει τὸ οἰκτεῖον, ἀλλὰ προσίεται καὶ φέρει, καθάπερ τὸ θύμον ἡ ξηρὰ γῆ, καίτοι θερμὸν ὄν· τὴν δὲ Βαβυλωνίαν οὕτω φασὶν ἀέρα πνιγῶδη καὶ βαρὺν περιέχειν, ὥστε πολλοὺς τῶν εὐπόρων, ὅταν ἐμπλήσωσιν ἀσκοὺς ὕδατος, ἐπὶ τούτων καθεύδειν ἀναψυχομένους·

650

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ.

10

Διὰ τί γυναῖκες ἥκιστα μεθύσκονται τάχιστα δ' οἱ γέροντες.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΛΩΡΟΣ, ΣΤΑΛΑΣ.

1. Ἐθαύμαζε δὲ Φλώρος, εἰ γεγραφὼς Ἀριστο-
τέλης ἐν τῷ περὶ μέθης, ὅτι μάλιστα μὲν οἱ γέρον-
τες ἥκιστα δ' αἱ γυναῖκες ὑπὸ μέθης ἀλίσκονται,
τὴν αἰτίαν οὐκ ἐξεργάσατο, μηδὲν εἰωθὼς προῖε-
σθαι τῶν τοιούτων. εἴτα μέντοι προύβαλεν ἐν μέσῳ
σκοπεῖν τοῖς παροῦσιν. ἦν δὲ τῶν συνήθων τὸ
δεῖπνον. ἔφη τοίνυν ὁ Σύλλας θατέρῳ θάτερον
ἐμφαίνεσθαι· κἂν εἰ περὶ τῶν γυναικῶν ὁρθῶς τὴν
B αἰτίαν λάβοιμεν, οὐκ ἔτι πολλοῦ λόγου δεήσεσθαι
περὶ τῶν γερόντων· ἐναντίας γὰρ εἶναι μάλιστα τὰς

4 φέρει] malim τρέφει 15 Ἀριστοτέλης] Fragm. 108

φύσεις τῇ θ' ὑγρότητι καὶ ξηρότητι καὶ τραχύτητι
καὶ λειότητι καὶ μαλακότητι καὶ σκληρότητι. καὶ
τοῦτ' ἔφη λαμβάνειν κατὰ τῶν γυναικῶν πρῶτον,
ὅτι τὴν κρᾶσιν ὑγρὰν ἔχουσιν, ἢ καὶ τὴν ἀπαλότητα
5 τῆς σαρκὸς ἐμμεμιγμένη παρέχει καὶ τὸ στίλβον ἐπὶ
λειότητι καὶ τὰς καθάρσεις· ὅταν οὖν ὁ οἶνος εἰς
ὑγρότητα πολλὴν ἐμπέσῃ, κρατούμενος ἀποβάλλει
τὴν βαφὴν καὶ γίνεται παντάπασιν ἀβαφὴς καὶ
ὕδατῶδης. ἔστι δέ τι καὶ παρ' αὐτοῦ λαβεῖν Ἀρι-
10 στοτέλους· τοὺς γὰρ ἄθροον καὶ ἀπνευστὶ πίνουν- C
τας, ὅπερ ἄμυστιζεῖν' ὠνόμασαν οἱ παλαιοί, φησὶν
ἥμιστα περιπίπτειν μέθαις· οὐ γὰρ ἐνδιατρίβειν
τὸν ἄκρατον αὐτοῖς, ἀλλ' ἐξωθούμενον δύμη δια-
πορεύεσθαι διὰ τοῦ σώματος. ἐπιεικῶς δὲ τὰς γυ-
15 ναῖκας ὀρῶμεν οὕτω πινούσας. εἰκὸς δ' αὐτῶν καὶ
τὸ σῶμα, διὰ τὸν ἐνδεδεχῆ τῶν ὑγρῶν κατασπασμὸν
ἐπὶ τὰς ἀποκαθάρσεις πολὺπορον γερονέναι καὶ
τετμηθῆναι καθάπερ ἀνδήροις καὶ ὀχετοῖς· εἰς οὓς
ἐμπίπτοντα τὸν ἄκρατον ὑπάγειν ταχέως καὶ μὴ
20 προσίστασθαι τοῖς κυρίοις μέρεσιν, ὧν διαταραττο-
μένων συμβαίνει τὸ μεθύειν. οἱ δὲ γέροντες ὅτι
μὲν εἰσιν ἐνδεεῖς ἱκμάδος οἰκείας, τοῦνομά μοι δο- D
κεῖ φράζειν πρῶτον· οὐ γὰρ ὥς ῥέοντες εἰς γῆν,
ἀλλ' ὥς γεώδεις καὶ γεηροὶ τινες ἤδη γιγνόμενοι τὴν
25 ἔξιν οὕτω προσαγορεύονται. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δυσ-

2 καὶ λειότητι] om. mei 3 em. R: λαμβάνει 5 em.
W: ἐμμεμιγμένην 8 em. S: ἀναφῆς 9 Ἀριστοτέλους]
Fragm. 109 13 αὐτοῖς Turnebus: αὐτὸν δύμη] δό-
δην R 17 ἀποκαθάρσεις S: ἀπο 5—6 Vd 9 E

καμπὲς αὐτῶν καὶ σκληρόν, ἔτι δ' ἡ τραχύτης, τὴν
ξηρότητα τῆς φύσεως. ὅταν οὖν ἐμπίνωσιν, εἰκὸς
ἀναλαμβάνεσθαι τὸν οἶνον, τοῦ σώματος σπογγώ-
δους διὰ τὸν αὐχμὸν ὄντος· εἴτ' ἐμμένοντα πληγὰς
καὶ βαρύτητας ἐμποιεῖν. ὥς γὰρ τὰ ρεύματα τῶν 5
μὲν πυκνῶν ἀποκλύζεται χωρίων καὶ πηλὸν οὐ ποιεῖ
E τοῖς δ' ἀραιοῖς ἀναμίννυται μᾶλλον, οὕτως ὁ οἶνος
ἐν τοῖς τῶν γερόντων σώμασιν ἔχει διατριβὴν ἐλκό-
μενος ὑπὸ τῆς ξηρότητος. ἄνευ δὲ τούτων ἰδεῖν
ἔστι τὰ συμπτώματα τῆς μέθης τὴν τῶν γερόντων 10
φύσιν ἐξ ἑαυτῆς ἔχουσιν· ἔστι γὰρ συμπτώματα
μέθης ἐπιφανέστατα, τρόμοι μὲν ἄρθρων ψελλισμοὶ
δὲ γλώσσης, πλεονασμοὶ δὲ λαλιᾶς ὀξύτητες δ' ὀρ-
γῆς, λῆθαί τε καὶ παραφορὰ διανοίας· ὧν τὰ πολλὰ
καὶ περὶ τοὺς ὑγιαίνοντας ὄντα πρεσβύτας ὀλίγης ῥο- 15
πῆς δεῖται καὶ σάλου τοῦ τυχόντος· ὥστε μὴ γένησιν
F ἰδίῳ ἀλλὰ κοινῶν ἐπίτασιν συμπτωμάτων γίγνε-
σθαι τὴν μέθην τῷ γέροντι· τεκμήριον δὲ τούτου τὸ
μηδὲν εἶναι γέροντι νέου μεθυσθέντος ὁμοιότερον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ.

20

Πότερον ψυχρότεραι τῇ κρᾶσει τῶν ἀνδρῶν ἢ θερμότεραι
εἰσιν αἱ γυναῖκες.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ, ΑΘΡΥΙΛΑΤΟΣ.

1. Ὁ μὲν οὖν Σύλλας ταῦτ' εἶπεν. ὁ δὲ τακτι- 25
κὸς Ἀπολλωνίδης ἔφη τὸν μὲν περὶ τῶν γερόντων
18 τὸ S: τοῦ 25 Σύλλας mei

ἀποδέχεσθαι λόγον· ἐν δὲ ταῖς γυναιξίν αὐτῷ δο-
 κεῖν παραλελειφθαι τὸ τῆς ψυχρότητος, ἣ θερμό-
 τατον ἄκρατον ἀποσβέννυσθαι καὶ ἀποβάλλειν τὸ
 πληττον καὶ πυρῶδες. πιθάνου δὲ καὶ τούτου δο- 651
 5 κοῦντος, Ἀθρυῖλατος ὁ Θάσιος ἰατρὸς ἐμβαλὼν
 τινα· τῇ ζητήσῃ διατριβὴν εἶναι τινὰς ἔφησεν, οἷ
 τὰς γυναῖκας οὐ ψυχρὰς ἀλλὰ θερμότερας τῶν ἀν-
 δρῶν ὑπολαμβάνουσιν, ἐτέρους δὲ μᾶλλον οἷ τὸν
 οἶνον οὐ θερμὸν ἀλλὰ καὶ ψυχρὸν ἡγοῦνται.

10 2. Θανμάσαντος δὲ τοῦ Φλώρου, 'τὸν μὲν περὶ
 τοῦ οἶνου λόγον' εἶπεν 'ἀφίημι τούτῳ' δείξας ἐμέ·
 καὶ γὰρ ἐτυγχάνομεν ὀλίγαις ἡμέραις πρότερον εἰς
 τοῦτο διειλεγμένοι· 'τῶν δὲ γυναικῶν' ἔφη 'τὴν
 θερμότητα πρῶτον ἀπὸ τῆς ψιλότητος οἶονται δει-
 15 κύναι, καταναλισκομένου τοῦ περιττώματος ὑπὸ
 τῆς θερμότητος, ὃ πλεονάζον εἰς τρίχας τρέπεται· B
 δεύτερον δὲ τῷ πλήθει τοῦ αἵματος, ὃ πηγὴ μὲν
 εἶναι τῆς ἐν τῷ σώματι θερμότητος, ἔστι δὲ τοσοῦ-
 τον ταῖς γυναιξίν, ὥστ' αὐτὰς καταπιμπράναι καὶ
 20 περιφλέγειν, εἰ μὴ πολλαὶ καὶ ταχεῖαι συμβαίνοινεν
 καθάρσεις. τρίτον τοῦτο τὸ περὶ τὰς ταφὰς αἰρεῖ
 θερμότερα τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων εἶναι· λέγεται
 γὰρ ὑπὸ τῶν σκευωρουμένων τάδε συντίθεσθαι
 παρὰ δέκα νεκροὺς ἀνδρῶν ἓνα γυναικὸς καὶ συν-
 25 ἐξάπτειν, δαδῶδές τι καὶ λιπαρὸν αὐτῶν τῆς σαρ-

2 ἦ] ἢ mei θερμότατον] θερμὸν ὄντα W. malim θερ-
 μὸν. ὄντα τὸν 5 ἀθρύτος Vd. ἄνδρες (An'as) R
 8 μᾶλλον] post ψυχρὸν collocat W. καὶ ἐν θερμότητι 18 ἔοι-
 κεν εἶναι? 21 αἰρεῖ θερμότερα] αἰ 5—6 Vd 10 E εἰ
 23 τάδε M: τὰ μὲν 24 δέκα Iunius: δὲ καὶ

κὸς ἐχούσης, ὥσθ' ὑπέκκαυμα γίνεσθαι τῶν ἄλλων.
 ἔτι δ', εἰ θερμότερον τὸ γονιμώτερον αἰ δὲ παρ-
 C θένουι τῶν παίδων ὀργῶσι πρότερον καὶ σαλεύονται
 πρὸς τὸ γεννᾶν, οὐδ' αὖτις τις ἀσθενῆς ἀπόδειξις
 ἂν εἴη τῆς θερμότητος. ἔτι δὲ μείζων καὶ πιθανώ- 5
 τέρα τὸ πρὸς τὰ κρύη καὶ τοὺς χειμῶνας εὐφόρως
 ἔχειν· ἥττον γὰρ αἰ πλεῖσται ῥιγοῦσι τῶν ἀνδρῶν·
 καὶ παντάπασιν ἱματίων ὀλίγων δέονται.'

3. 'Ἄλλ' ἀπ' αὐτῶν οἶμαι τούτων' ὁ Φλῶρος
 ἔφη 'τῶν ἐπιχειρημάτων ἐλέγχεσθαι τὸ δόγμα. 10
 πρῶτον μὲν γὰρ ἀντέχουσι τῷ ψύχει μᾶλλον, ὅτι
 πολλάκις τὸ ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου δυσπαθέστερόν
 ἐστίν· ἔπειτα μέντοι καὶ τὸ σπέρμα μὴ προγεγονέ-
 ναι τὸ γόνιμον διὰ κατάψυξιν, ἀλλ' ὕλην μόνον
 D καὶ τροφήν παρέχειν τῷ ἀπὸ τοῦ ἄρρενος. ἔπειτα 15
 λήγουσι τίκτουσαι πολὺ πρότερον ἢ γεννῶντες· οἱ
 ἄνδρες. κáονται δὲ βέλτιον ὑπὸ πιμελῆς, ὃ δοκεῖ
 ψυχρότερον εἶναι τοῦ σώματος· ἥμιστα γοῦν οἱ νέοι
 καὶ γυμναστικοὶ πιμελώδεις. ἢ δ' ἔμμηνος κάθαρ-
 σις οὐ πλήθους ἀλλὰ διαφθορᾶς καὶ φανυλότητός 20
 ἐστίν αἵματος· τὸ γὰρ ἔπεπτον αὐτοῦ καὶ περιττω-
 ματικὸν οὐκ ἔχον ἵδρυσιν οὐδὲ σύστασιν ἐν τῷ
 σώματι δι' ἀσθενείαν ἐκπίπτει, παντάπασιν ἀμβλὺν
 καὶ θολερὸν ἄρρωστίᾳ τοῦ θερμοῦ γιγνόμενον.
 E δηλοῖ γοῦν καὶ τὸ ῥιγοῦν καὶ τὸ ὑποφρίττειν ὥς 25
 ἐπὶ πολὺ τὰς καθαιρομένας, ὅτι ψυχρόν ἐστι καὶ

4 αὖτις R: αὐτῇ 13 supplendum vid. aut προγεγο-
 νέναι φαίνεται aut ἀπὸ τοῦ ἄρρενος εἰκός 18 ψυχρό-
 τατον R 19 ἔμμηνος mei

ἄπεπτον τὸ κεκινημένον καὶ ἀποχωροῦν ἐκ τοῦ σώ-
ματος. τὴν δὲ ψιλότητα τίς ἂν εἴποι, ὅτι θερμό-
τητος οὐχὶ μᾶλλον ψυχρότητός ἐστι τὸ πάθος,
ὁρῶν τὰ θερμότατα τοῦ σώματος μέρη δασυνόμενα;
5 πάντα γὰρ ἐξανθεῖται τὰ τοιαῦτα τῷ θερμῷ, χα-
ράσσουντι καὶ ἀναστομοῦντι τὴν ἐπιφάνειαν. ἡ δὲ
λειότης πυκνότητι γέγονεν ὑπὸ ψυχρότητος· ὅτι δ'
εἰσὶ πυκνότεραι τῶν ἀνδρῶν, ὧ φίλ' Ἀθροῦλλατε,
πυθοῦ παρὰ τῶν ἔτι συναναπαυομένων γυναιξὶν ἢ
10 μύρον ἀληλιμμέναις ἢ ἔλαιον· ἀναπύμπλυνται γὰρ
αὐτοῦ τοῦ χρίσματος ἐν τῷ συγκαθεύδειν, καὶ μὴ ἴ-
θίγῳσι μηδὲ προσάψονται τῶν γυναικῶν, διὰ θερ-
μότητα καὶ μακρότητα τοῦ σώματος ἔλκοντος.* **

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε.

15 Εἰ ψυχρότερος τῇ δυνάμει ὁ οἶνος.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΘΡΤΙΛΛΑΤΟΣ, ΦΛΩΡΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ.

1. 'Οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ μὲν περὶ τῶν γυναικῶν'
ἔφη 'καὶ πρὸς τοῦναντίον ἀνδρικῶς ἐπικεχέιρηται.

2 ὅτι * 3 καὶ οὐχὶ vel οὐχὶ δὲ R 5 ἐξανθεῖται *: ἐξ-
ωθεῖται Quod R proposuit ἐξανθεῖ apud Plut. plerumque
transitivum est 8 em. Leonicus: λούετε 11 αὐτοῦ
τοῦ] αὐτοῦ τοῦ? 13 post ἔλκοντος in Vd P nulla est lac.
sed in E 3—4 litt. Supplet τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ πυκνοῦ καὶ
ψυχροῦ τοῦ τῶν γυναικῶν W 18 οὐ μὴν ἀλλὰ - ἐπικεχεί-
ρηται] haec ex fine superioris quaestionis in huius prin-
cipio collocavit W 19 ἔφη X: ἔφη

τὸν δ' οἶνον ἐπιθυμῶ μαθεῖν, ὁπόθεν ὑπόνοιαν
 652 ἡμῖν τοῦ ψυχρὸς εἶναι παρέσχευ.' 'οἶει γάρ' ἔφην
 ἐγὼ 'τοῦτον ἡμέτερον εἶναι τὸν λόγον;' 'ἀλλὰ τίνας'
 εἶπεν 'ἐτέρους;' 'μέμνημαι μὲν οὖν' ἔφην ἐγὼ 'καὶ
 Ἀριστοτέλους ἐντυχὼν οὐ νεωστὶ λόγῳ περὶ τούτου 5
 τοῦ προβλήματος ἀλλ' ἱκανῶς πάλαι. διείλεκται
 δὲ καὶ Ἐπίκουρος ἐν τῷ Συμποσίῳ πολλοὺς λόγους,
 ὧν τὸ κεφάλαιόν ἐστιν ὡς ἐγῶμαι τοιόνδε. φησὶ
 γὰρ οὐκ εἶναι θερμὸν αὐτοτελῶς τὸν οἶνον, ἀλλ'
 ἔχειν τινὰς ἀτόμους ἐν αὐτῷ θερμοσείας ἀποτελεσ- 10
 τὰς ἐτέρας δ' αὖ ψυχρότητας. ὧν τὰς μὲν ἀπο-
 βάλλειν, ὅταν εἰς τὸ σῶμα παραγένηται, τὰς δὲ
 B προσλαμβάνειν ἐκ τοῦ σώματος, ὡς ἂν ἔχωσι κρᾶ-
 σεως ἡμῖν ἢ φύσεως ὁμιλῆσαι, ὡς τοὺς μὲν ἐκθερμαί-
 νεσθαι τοὺς δὲ τοῦναντίον πᾶσχειν μεθυσκομένους.' 15

2. 'Ταῦτ' εἶπεν ὁ Φιλῶρος ἄντικρυς εἰς τὸν
 Πύρρωνα διὰ τοῦ Πρωταγόρου φέρει ἡμᾶς· δῆλον
 γὰρ ὅτι καὶ περὶ ἐλαίου καὶ περὶ γάλακτος μέλι-
 τός τε καὶ ὁμοίως τῶν ἄλλων διεξιόντες ἀποδρασό-
 μεθα τὸ λέγειν περὶ ἐκάστου, ὁποῖον τῇ φύσει ἐστί, 20
 μίξεσι ταῖς πρὸς ἄλληλα καὶ κρᾶσεσιν ἕκαστον γίγνε-
 σθαι φάσκοντες. ἀλλὰ σὺ πῶς ἐπιχειρεῖς τὸ ψυχρὸν
 εἶναι τὸν οἶνον;' 'οὕτως' ἔφην 'ὑπὸ δυεῖν τότε προσ-

1 μαθεῖν] μαθεῖν 11 E solus 2 τοῦ] τὸ mei
 5 λόγῳ Basileensis: λόγον 7 Ἐπίκουρος ἐν τῷ Συμπο-
 σίῳ] vid. Usener. p. 116 18 καὶ ὡς ἂν scripsit Usenerus
 cum Hutteno et deinde ἔχουσι cum aliis, quae ego non
 intellego. Ut locus fertur subiectum ἔχουσι verbi est αἱ
 ἀτομοί 16 em. Turnebus: εἰπὼν 17 ἡμᾶς] del.
 Doehnerus 20 ἐστι τῇ φύσει? 22 τὸ] τῷ R 23 ὑπὸ]
 ὡς ὑπὸ W

ηναγκασμένος αὐτοσχεδιάσαι. πρῶτον δ' ὑπῆει μοι
 τὸ γιγνόμενον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν· τοῖς γὰρ ἐκλελυ-
 μένοις καὶ τόνου τινὸς δεομένοις κατὰ τὰς ἀρρω-
 στίας στομάχου θερμὸν μὲν οὐδὲν προσφέρουσιν C
 5 οἶνον δὲ διδύντες βοηθοῦσιν. ὥς δ' αὐτως καὶ τὰς
 ῥύσεις καὶ ἐφιδρώσεις οἶνον καταπαύουσιν, ὥς οὐδὲν
 ἦττον ἀλλὰ καὶ μᾶλλον τῆς χιόνος ἴσταντι καὶ κρα-
 τύνονται τῷ ψύχειν καὶ περιστέλλειν φερομένην τὴν
 ἔξιν. εἰ δὲ καὶ φύσιν καὶ δύναμιν εἶχε θερμαντι-
 10 κήν, ὅμοιον ἦν οἶμαι χιόνι πῦρ καὶ καρδίᾳ προσ-
 φέρειν ἄκρατον. ἔπειτα τὸν μὲν ὕπνον οἱ πλεῖστοι
 περιψύξει γίνεσθαι λέγουσι καὶ ψυκτικὰ τὰ πλεῖ-
 στα τῶν ὑπνωτικῶν φαρμάκων ἐστίν, ὥς ὁ μαν-
 δραγόρας καὶ τὸ μηκώνιον· ἀλλὰ ταῦτα μὲν σφό-
 15 δρα καὶ βία πολλῇ συνωθεῖ καὶ πῆγνυσιν, ὁ δ'
 οἶνος ἡρέμα καταψύχων ἴστησι μεθ' ἡδονῆς καὶ
 ἀναπαύει τὴν κίνησιν ἐν τῷ μᾶλλον καὶ ἦττον οὔσης
 πρὸς ἐκεῖνα τῆς διαφορᾶς. ἔτι δὲ τὸ μὲν θερμὸν D
 γόνιμον· εὐροίαν γὰρ ἡ ὑγρότης ἴσχει, καὶ τόνον
 20 τὸ πνεῦμα καὶ δύναμιν ὑπὸ τῆς θερμότητος ἐξορ-
 γῶσαν. οἱ δὲ πίνοντες πολὺν ἄκρατον ἀμβλύτεροι
 πρὸς τὰς συνουσίας εἰσὶ καὶ σπείρουσιν οὐδὲν εἰς
 γένεσιν ἰσχυρὸν οὐδὲ κεκρατημένον, ἀλλ' ἐξίτηλοι
 καὶ ἀτελεῖς εἰσιν αἱ πρὸς τὰς γυναικας ὁμιλίας
 25 αὐτῶν· διὰ φαυλότητα καὶ κατάψυξιν τοῦ σπέρμα-

1 ὑπείμι mei 4 στομάχῳ Vd cum inseqq. coniun-
 gens 10 καρδίᾳ Benselerus: καρδίᾳ οἶνον 12 τὰ X:
 καὶ τὰ 16 καὶ καταπαύει? 17 οὔσης] add. αὐτῷ W
 18 ἐκεῖνα M: ἐκεῖνο 25 αὐτῶν] del. Doehnerus

τος. καὶ μὴν ὅσα πάσχουσιν ἄνθρωποι ὑπὸ κρύους, πάντα συμβαίνει τοῖς μεθυσκομένοις, τρύμοι, βαρύτητες, ὠχριάσεις, σάλιοι τοῦ περὶ τὰ γυῖα πνεύματος, ἀσάφεια γλώττης, ἔντασις τῶν περὶ τοῖς ἄκροις
 E νεύρων καὶ ἀπονάρκησις· τοῖς δὲ πλείστοις εἰς πά- 5
 ρεσιν αἱ μέθαι τελευτῶσιν, ὅταν ἐκπλήξῃ παντά-
 πασι καὶ κατασβέσῃ τὸ θερμὸν ὃ ἄκρατος. ἰῶνται
 γε μὴν τὰς περὶ τὸ σῶμα τῶν μεθυσκομένων καὶ
 κραιπαλώντων κακώσεις, εὐθὺς μὲν ὥς ἔοικε περι-
 στολῇ καὶ κατακλίσσει συνθάλλοντες, μεθ' ἡμέραν 10
 δὲ λουτρῷ καὶ ἀλείμματι καὶ σιτίοις, ὅσα μὴ ταράτ-
 τουντα τὸν ὕγκον ἅμα πράως ἀνακαλεῖται τὸ θερμὸν
 F ὑπὸ τοῦ οἴνου διεσπασμένον καὶ πεφυγαδευμένον
 ἐκ τοῦ σώματος. ὅλως δ' εἶπεῖν, ἐν τοῖς φαινομέ-
 νοις καὶ ὁμοιότητας ἀδήλους ἐξιχνεύομεν καὶ δυνά- 15
 μεις. οὐδὲν δὲ περὶ τῆς μέθης δεῖ διαπορεῖν, ὅποιόν
 ποτ' ἔστιν· ὥς γὰρ ἔοικε, μάλιστα, ὥς εἰρήκαμεν,
 εἰκόνασι τοῖς πρεσβύταις οἱ μεθύοντες· διὸ καὶ πρω-
 αίτατα γηρῶσιν οἱ φίλοινοι· τοὺς δὲ πολλοὺς αὐ-
 τῶν καὶ φαλακρώσεις ἄωροι καὶ πολιαὶ πρὸ ἡλικίας 20
 ἔχουσι· πάντα δὲ ταῦτα δοκεῖ θερμότητος ἐνδεία
 καταλαμβάνειν τὸν ἄνθρωπον. ἔτι τοίνυν τὸ ὕξος
 οἴνου τινός ἐστι φύσις καὶ δύναμις· οὐδὲν δὲ τῶν
 σβεσθηρίων ὕξους πυρὶ μαχιμώτερον, ἀλλὰ μάλιστα
 πάντων ἐπικρατεῖ καὶ συμπιέζει τὴν φλόγα δι' ὑπερ- 25

6 ἐκπλήξῃ R 9 κραιπαλούντων mei 12 ἅμα R:
 ἀλλὰ 14 em. W: ὅμως δὲ εἶπον 15 ὁμοιότητος] ποιό-
 τητας W 17 μάλιστα Vulcobius: μάλιστα δὲ Fort. μάλ-
 λιστα γε 18 οἱ] οἱ νεοὶ Hirschigius coll. p. 650 f. pro-
 babiliter 23 τινός] τις R

βολὴν ψυχρότητος. καὶ τῶν ἄλλων δὲ καρπῶν τοῖς
οἰνώδεσι μᾶλλον ὥς ψυκτικοῖς χρωμένους τοὺς λα-
τροὺς ὀρῶμεν ὥσπερ ῥόαις καὶ μήλοις. αὐτὴν δὲ 653
τὴν τοῦ μέλιτος φύσιν οὐχὶ πρὸς ὕμβριον ὕδωρ καὶ
5 χιόνα συμμιγνύοντες οἴνοποιοῦσι, τοῦ ψυχροῦ τὸ
γλυκὺ διὰ συγγένειαν εἰς τὸ ἀύστηρόν, ὅταν κραι-
τήσῃ, φθείροντος; οἱ παλαιοὶ δ' οὐχὶ διὰ τοῦτο
τῶν ἐρπετῶν τὸν δράκοντα καὶ τῶν φυτῶν τὸν
κιττὸν ἀνέθεσαν τῷ θεῷ καὶ καθιέρωσαν, ὥς τινος
10 ψυχρᾶς καὶ κρυώδους δυνάμεως; ἐὰν δέ, ὅτι τὸ κώ-
νειον ἐπιπινόμενος ἰᾶσθαι δοκεῖ πολὺς ἄκρατος,
οἴωνται τοῦτο θερμότητος εἶναι τεκμήριον, ἡμεῖς
αὖ φησομεν ἀναστρέψαντες, ὅτι συγκραθὲν αὐτῷ B
τοῦτο φάρμακον ἀνιάτόν ἐστι καὶ καθάπαξ ἀπο-
15 κτείνει τοὺς πίνοντας· ὥστε μηδὲν μᾶλλον εἶναι
δοκεῖν τῷ ἀντιπράττειν θερμὸν ἢ τῷ συνεργεῖν ψυ-
χρόν, εἴ γε δὴ ψυχρότητι τὸ κώνειον οὐκ ἄλλη
τινὶ φύσει καὶ δυνάμει μᾶλλον πιθανόν ἐστιν ἀναι-
ρεῖν τοὺς πίνοντας.

10 δυνάμεως] δυνάμεως ἐνούσης? 11 em. R et in
Vd as oblitteratum est: ἰάσασθαι 13 αὐτῷ Turnebus:
αὐτὸ 17 εἴ γε δὴ W: εἰ δὲ μὴ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 5.

Περὶ καιροῦ συνουσίας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ, ΖΩΠΥΡΟΣ, ΟΛΤΜΠΙΧΟΣ, ΣΩΚΛΑΡΟΣ.

1. Νεανίσκοι τινὲς οὐ πάλαι τοῖς παλαιοῖς λό- 5
 γοις προσπεφοιτηκότες ἐσπάραττον τὸν Ἐπικούρου,
 ὥς οὐ καλὸν οὐδ' ἀναγκαῖον ἐμβεβληκότες λόγον
 περὶ καιροῦ συνουσίας εἰς τὸ Συμπόσιον· μιμνή-
 σκεσθαι γὰρ ἀφροδισίων ἄνδρα πρεσβύτερον ἐν
 δείπῳ μερκακίων παρόντων καὶ διαπορεῖν, πότερον 10
 C μετὰ δείπνον ἢ πρὸ δείπνου χρηστέον, ἐσχάτης ἀκο-
 λασίας εἶναι. πρὸς ταῦθ' οἱ μὲν τὸν Ξενοφῶντα
 παρέλαβον ὥς ἀπάγοντα τοὺς συμπότας μετὰ δει-
 πνον οὐχὶ πεζοὺς ἀλλ' ἐφ' ἵππων ἐπὶ συνουσίας
 πρὸς τὰς γυναῖκας. Ζώπυρος δ' ὁ ἰατρός, εὖ μάλα 15
 τοῖς Ἐπικούρου λόγοις ἐνωμιληκῶς, οὐκ ἔφη προσ-
 έχοντας αὐτοὺς ἀνεγνωκέναι τὸ Ἐπικούρου Συμπό-
 σιον· οὐ γὰρ ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς τινος καὶ καταστά-
 σεως τοῦτο πρόβλημα ποιησάμενον εἶτα λόγους ἐπ'
 D αὐτῷ περαίνειν, ἀλλὰ τοὺς νέους ἀνιστάντα μετὰ 20
 δείπνον εἰς περίπατον ἐπὶ σωφρονισμῷ διαλέγεσθαι
 καὶ ἀνακρούειν ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν, ὥς αἰ μὲν ἐπι-
 σφαλοῦς εἰς βλάβην τοῦ πράγματος ὄντος, κάκιστα

6. 16 Ἐπικούρου] vid. Usener. p. 117 14 οὐχὶ πε-
 ζοὺς ἀλλ' *: οὐχὶ 4—5 Vd 8 E cf. Xen. Symp. fin. et
 Aesch. Pers. 19 οἱ μὲν ἐφ' ἵππων οἱ δ' ἐπὶ ναῶν | πεζοὶ τε
 βάρη ib. συνουσία? 22 καὶ ἀνακρούσει R 23 κά-
 κιστα S: μάλιστα

δὲ τοὺς παρὰ πότον καὶ ἐδωδὴν χρωμένους αὐτῷ
 διατιθέντος. 'εἰ δὲ δὴ καὶ προηγουμένως' εἶπεν
 'ἐξήτετο περὶ τούτου, πότερον οὐδ' ὅλως ἐσκέφθαι
 καλῶς εἶχε τὸν φιλόσοφον περὶ συνουσίας καιροῦ
 5 καὶ ὥρας, ἢ βέλτιον μὲν ἐν καιρῷ καὶ μετὰ λο-
 γισμοῦ τὰ τοιαῦτα πράττειν, τὸν δὲ καιρὸν ἄλλως
 μὲν ἐπισκοπεῖν οὐκ ἄτοπον ἐν δὲ συμποσίῳ καὶ
 περὶ τράπεζαν αἰσχροῦν; ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τοῦναντίον
 ἂν τις ἐγκαλέσαι φιλοσόφῳ, μεθ' ἡμέραν ἐν τῇ δια-
 10 τριβῇ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἀνθρώπων παρόν-
 των περὶ τούτου διαλεγομένῳ· κύλικος δὲ προκει-
 μένης ἐν συνήθεσι καὶ φίλοις, ἔνθα καὶ τὸ παραλέξαι
 μῦθον ἀμβλὺν ὄντα καὶ ψυχρὸν ἐν οἴῳ συμφέρει,
 πῶς αἰσχροῦν εἰπεῖν τι καὶ ἀκοῦσαι εἰς συνουσίας
 15 χοῆσιν ὠφελίμως λεγόμενον; ὥς ἔγωγε, νῆ τὸν κύνα,
 καὶ τοὺς Ζήνωνος ἂν ἐβουλόμην' ἔφη 'διαμερισμοὺς
 ἐν συμποσίῳ τινὶ καὶ παιδιᾷ μᾶλλον ἢ σπουδῆς
 τοσαύτης ἐχομένῳ συγγράμματι, τῇ Πολιτείᾳ, κατα-
 τετάχθαι.'

20 2. Πρὸς τοῦτο πληγέντες οἱ νεανίσκοι σιωπῇ
 κατέκειντο· τῶν δ' ἄλλων τὸν Ζώπυρον ἀξιούντων
 τοὺς περὶ τούτου λόγους Ἐπικούρου διελθεῖν, ἔφη
 τῶν μὲν κατὰ μέρος οὐκ ἀκριβῶς μνημονεύειν,
 οἴεσθαι δὲ τὸν ἄνδρα τὰς ἐκ τῆς συνουσίας πλη-
 25 γὰς δεδιέναι διὰ τὸν τῶν σωμαίων παλμὸν εἰς ταρ-

1 παρὰ Turnebus: περὶ 7 ἄτοπον R: ἄπορον ἐν] om.
 mei 12 παραλέξαι obiter narrare bene habet 13 ἀμβλὺν
 ὄντα Doehnerus: ἀμβλύοντα ἐν οἴῳ] bene habet
 16 τοὺς R: τοῦ em. Salmasius: διαμερισμοῦς 22 Ἐπι-
 κούρου] vid. Usener. p. 117 23 οὐκ Vulcobijs

χήν καὶ σάλον ἐν τῷ τοιούτῳ βαδιζόντων. καθόλου
 μὲν γὰρ ἐξ ἔδρας τὰ σώματα μεθιστάναι πλήκτην
 ὄντα καὶ κινητικὸν ταραχῆς τὸν ἄκρατον· ἂν δ'
 οὕτως ἔχοντα τὸν ὕγκον ἡμῶν γαλήνη μὴ παραλάβῃ
 καὶ ὕπνος, ἀλλ' ἕτεραι διὰ τῶν ἀφροδισίων κινή- 5
 σεις, ἐκθλιβομένων καὶ μοχλευομένων τῶν μάλιστα
 654 συνδεῖν καὶ κολλᾶν τὸ σῶμα πεφυκότων, κίνδυνός
 ἐστὶν ἀνέδραστον γίνεσθαι τὸν ὕγκον, ὥσπερ ἐκ
 θεμελίων γιγνόμενον· οὐδὲ γὰρ εὖ ῥεῖν ἱηνικαῦτα τὴν
 γονήν, σφηνώσεως διὰ τὴν πλησμονὴν οὔσης, ἀλλὰ 10
 βία καὶ συμπεφυρμένην ἀποσπᾶσθαι· διὸ χρῆναι
 φησὶν ὁ ἀνὴρ, ὅταν ἡσυχία γένηται περὶ τὸ σῶμα
 καὶ λωφῆσωσιν αἱ τῆς τροφῆς ἀναδόσεις καὶ τὰ
 δεύματα διεξιούσης καὶ φευγούσης, τὰ τοιαῦτα πρᾶτ-
 τειν, πρὶν ἑτέρας αὖ πάλιν τροφῆς ἐνδεὲς γενέσθαι 15
 τὸ σῶμα. συμβάλλοιτο δ' ἂν τις** τῷ Ἐπικούρῳ
 καὶ τὸν ἱατρικὸν λόγον. ὁ γὰρ μεθ' ἡμέραν καιρός,
 ἥδη τῆς πέψεως κρῖσιν ἐχούσης, ἀσφαλέστερός ἐστιν·
 Β ἢ δὲ μετὰ τὸ δεῖπνον ὁρμὴ πρὸς τὴν συνουσίαν
 οὐκ ἀκίνδυνος· ἄδηλον γὰρ εἰ, τῆς τροφῆς μὴ κρα- 20
 τηθείσης, ἀπεψία δέξαιτο τὸν ἐκ τῆς συνουσίας
 ἄκρατον καὶ παλμόν, ὥστε διττὴν τὴν βλάβην γε-
 νέσθαι.

4 μῆ] om. mei 6 κἀμοχλευομένων Usenerus 8 em.
 Doehnerus: ἀνάδαστον ὕγκον] οἶκον mei ὥσπερ] ὥσπερ
 οἶκον probabiliter Huttenus 9 γιγνόμενον] κινούμενον
 Turnebus, σείόμενον Duebnerus. Nihil opus εὖ ῥεῖν]
 εὐρεῖν mei 11 em. W: συμπεφυρμένον 14 πνεύματα R φευ-
 γούσης] σφυδούσης Usenerus 15 πρὶν R: ὑφ' 16 lac.
 5 Vd 3 P soli; ἴσως? 17 ἱατρικὸν Turnebus: πατρικὸν δ] οὐ
 mei 18 em. M: ἀσθενέστερον 22 em. Doehnerus: ἄκρατον

3. Ὑπολαβὼν δ' Ὀλύμπιος ἔμοι μὲν ἔφη τὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ Κλεινίου λίκαν ἀρέσκει· λέγεται γὰρ ἐρωτηθεὶς, ὀπηνίκα δεῖ μάλιστα γυναικὶ προσ-
 5 λέναι· ὅταν φάναι ἔμοι μάλιστα τυγχάνῃς βλαβήναι
 βουλούμενος· καὶ γὰρ ὁ Ζώπυρος εἶρηκε νῦν, ἔχει
 τινὰ λόγον· καὶ τὸν ἕτερον καιρὸν ἄλλας ἀκαιρίας·
 ἔχοντα πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ δυσχερείας ὁρᾷ. καθά-
 περ οὖν Θαλῆς ὁ σοφὸς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐνοχλού-
 10 μενος γῆμαι κελευούσης, ὑπεξέφυγε πως καὶ πα-
 ρήγαγε λέγων πρὸς ταύτην ἐν ἀρχῇ μὲν οὔπω και-
 ρὸς ὦ μῆτερ, ὕστερον δ' οὐκέτι καιρὸς ὦ μῆτερ·
 οὕτως ἄρα καὶ πρὸς ἀφροδίσια κράτιστον ἔσται ἔχειν
 ἕκαστον, ὥστε κατακλινόμενον λέγειν οὔπω καιρὸς·
 ἀνιστάμενον δ' οὐκέτι καιρὸς.

15 4. Ἀθλητικὰ ταῦτ' εἶπεν ὁ Σώκλαρος ὦ Ὀλύμ-
 πιχε, παντάπασιν ἔτι τῆς κοτταβίσεως ὄξοντα καὶ
 τῶν κρεοφαγιῶν ἐκείνων, οὐκ ἐν δέοντι. νέοι τε
 γὰρ πάρεισι γεγαμηκότες, ὅφ' ὧν δεῖ φιλοτήσια
 ἔργα τελεῖσθαι· καὶ ἡμᾶς οὔπω παντάπασιν ἡ Ἀφρο-
 20 δίτη πέφευγεν, ἀλλὰ καὶ προσευχόμεθα δῆπουθεν
 αὐτῇ λέγοντες ἐν τοῖς τῶν θεῶν ὕμνοις

ἄνάβαλλ' ἄνω τὸ γῆρας,
 ὦ καλὰ Ἀφροδίτα.

σκοπῶμεν οὖν, εἰ δοκεῖ, πότερον ἐμμελῶς καὶ

3 προσεῖναι mei 9 ὑπεξέφυγε πως καὶ S: πῶς ὑπεξέ-
 φυγε, quam librarii adnotationem ex margine in textum
 illatam puto 10 λέγων R: λόγῳ ταύτην *: τὴν
 12 ἔσται] malim ἔστιν 17 κρεοφαγιῶν *: κρεοφαγιῶν
 18 φιλοτήσια] cf. Hom. 1 246 22 Bergk. 3 p. 656

προσηκόντως ὁ Ἐπίκουρος ἢ παρὰ πᾶν δίκαιον
 ἀφαιρεῖ τὴν Ἀφροδίτην τῆς νυκτός· καίτοι κρᾶ-
 τιστον αὐτῇ θεῶν μετεῖναι φησιν ἔρωτικὸς ἀνὴρ
 Μένανδρος. συνετέθη γὰρ οἶμαι καλῶς παρακά-
 λυμμα τῆς ἡδονῆς τὸ σκότος προθεμένους ταῦτα 5
 πρᾶσσειν, καὶ μὴ διὰ φωτὸς ἐντυγχάνοντας ἐξελαύν-
 νειν τῶν ὁμμάτων τὸ αἰδούμενον καὶ τῷ ἀκολάστῳ
 E θάρσος ἐμποιεῖν καὶ μνήμας ἐναργεῖς, αἷς τὸ ἐνδια-
 τρῖβειν αὐτοῖς ἐκριπίζει τὰς ἐπιθυμίας. ὅψις γὰρ
 ἡμῖν ὀξυτάτη τῶν διὰ τοῦ σώματος ἔρχεται· κατὰ 10
 τὸν Πλάτωνα 'παθημάτων', καὶ σφόδρα ταῖς ἐγγύς
 φαντασίαις τὴν ψυχὴν ἐγείρουσα πρὸς τὰ εἰδῶλα
 τῆς ἡδονῆς, καινὴν αἰὲ ποιεῖ καὶ πρόσφατον ἐπι-
 θυμίαν. ἡ δὲ νύξ τὰ πλεῖστα καὶ μανιωδέστατα
 τῶν ἔργων ἀφαιροῦσα παράγει καὶ κατευνάζει τὴν 15
 φύσιν, οὐκ ἐξοκέλλουσ' ὑπὸ τῆς ὕψεως εἰς ὕβριν.
 ἄνευ δὲ τούτων, τίς ἔχει λόγον ἀπὸ δελίνου μὲν
 ἤκοντα γεγανωμένον, ἂν οὕτω τύχη, στέφανον κομι-
 ζοντα καὶ μύρῳ κεχρισμένον, ἀποστραφέντα καὶ
 F συγκαλυψάμενον καθεύδειν· ἡμέρας δὲ καὶ διὰ μέσου 20
 τῶν πράξεων ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος τὴν γυναῖκα

1 Ἐπίκουρος] vid. Usener. p. 118 2 καίτοι] ἥς τὸ
 Doehnerus κρᾶτιστον — θεῶν] πλεῖστον θεῶν αὐτῇ Ἀφρο-
 δίτης Cobetus. πλεῖστον αὐτῇ θεῶν Doehnerus. cf. Kock. 3
 p. 209 4 συνετέθη *: ἐνετέθη 6 ἐξελαύνων mei
 7 em. Anonymus: αἰδούμενον 8 τὸ Basileensis: τὸ μὴ
 9 ἐκριπίζει Turnebus: ἐκριπτεῖ τὰς Basileensis: τῆς
 11 Πλάτωνα] Phaedr. p. 250 d ubi pro παθημάτων est αἰσθη-
 σεων σφόδρα R 12 τὴν] εἰς τὴν idem ἐγείρουσαι
 mei 13 ποιεῖ Doehnerus coll. p. 1085 a 16 ἐξοκέλλου-
 σαν Benselerus 18 καὶ? 20 ἐγκαλυψάμενον Hirschigius

μεταπέμπεσθαι πρὸς τι τοιοῦτον ἢ πρὼς δίκην ἀλεκ-
 τρῶνος συμπλέκεσθαι; τὴν γὰρ ἐσπέραν, ᾧ ἑταῖρε,
 τῶν πόνων ἀνάπανσιν τὸν δ' ὄρθρον ἀρχήν· καὶ
 τὴν μὲν ὁ Λύσιος ἐπισκοπεῖ Διόνυσος μετὰ τῆς
 5 Τερψιχόρης καὶ Θαλείας, ὁ δὲ πρὸς τὴν ἐργάνην
 Ἀθηνᾶν καὶ τὸν ἀγοραῖον Ἑρμῆν ἐπανίστησι. διὸ
 τὴν μὲν ᾧδα κατέχουσι καὶ χορεῖαι καὶ ὑμέναιοι
 'κῶμοί τ' εἰλαπίναι τε καὶ ἡγήεις θυροὺς αὐλῶν·'

τὸν δὲ κτύποι ραιστήρων καὶ τρισμοὶ πριόνων καὶ
 10 τελωνικῶν ἐπορθρισμοὶ κεκραγμῶν καὶ κηρύγματα 655
 καλουμένων ἐπὶ δίκας ἢ θεραπειὰς τινῶν βασιλέων
 ἢ ἀρχόντων· ἐν ᾧ καιρῷ φροῦδα τὰ τῆς ἡδονῆς,
 'λήγει δὲ Κύπρις θαλῖαι τε νέων,
 οὐδέ τι θυρσος φύλλα Βακχείου·'

15 συντείνουσι γὰρ αἱ φροντίδες. ἔπειτα δὲ καὶ ὁ
 ποιητῆς τῶν ἡρώων οὔτε γαμετῇ τινα μεθ' ἡμέραν
 οὔτε παλλακίδι συγκατέκλινε, πλὴν ἢ τὸν Πάριν
 δραπετεύσαντα ποιήσας καταδυόμενον εἰς τοὺς κόλ-
 20 πους τῆς γυναικὸς, ὥς οὐκ ἀνδρὸς ἀλλὰ μοιχοῦ
 λυσσῶντος οὔσαν τὴν μεθήμερινήν ἀκρασίαν. καὶ
 μὴν οὐδὲ τὸ σῶμα βλάπτειτ' ἂν ὑπὸ τῆς συνουσίας
 μᾶλλον, ὥς Ἐπίκουρος οἴεται, μετὰ τὸ δεῖπνον, ἂν
 γε μὴ μεθύων τις ἢ ρηγνύμενος ὑπὸ πλησμονῆς 13

3 post ἀνάπανσιν exciderit ut vid. tale quid ἡμῖν οἱ
 θεοὶ δεδώκασιν 5 *: θαλῖας 8 ignoti poetae versus
 τε Turnebus 9 em. idem: τρισμοὶ 13 Nauck. p. 915
 θαλῖαι Vd. θάλλει αἱ E 14 οὐδ' ἔτι M βακχείου mei.
 θύσθαι τ' Ἰάκχου Nauckius 19 τῆς γυναικὸς] cf. Hom.
 Γ 447 22 Ἐπίκουρος] vid. Usener. p. 118

ἀπτηται καὶ βεβαρημένος· ἀμέλει γὰρ οὕτως ἐπισφα-
 λές τὸ προᾶγμα καὶ βλαβερόν. ἂν δ' ἱκανῶς ἔχων τις
 αὐτοῦ καὶ μετρίως διακεχυμένος, τοῦ τε σώματος
 αὐτοῦ μαλακοῦ γερονότος καὶ τῆς ψυχῆς παρεστώ-
 σης, διὰ χρόνου ποιῆται τὴν ἔντευξιν, οὔτε ταραχὴν
 ἀπεργάζεται μεγάλην διὰ τὸν ὄγκον οὔτ' ἄλλο τι ὧν
 ἐπήγαγεν ἢ ψῦξις ἢ μετάρθεσις ἐξ ἔδρας ἀτόμων, ἢ
 φησιν Ἐπικούροσ· ἀλλὰ τῇ φύσει τὸ οἰκεῖον ἀπο-
 δούς, ἑαυτὸν δέ πως ἀπογαληνίσας ἀναπληρώσει,
 νέας ἐπιροῆς τοῖς κενώμασι γιγνομένης. ἐκεῖνο δὲ
 C μᾶλλον ἄξιον εὐλαβείας, τὸ σύνεγγυς ὄντα τῶν
 πράξεων ἀφροδισίοις χρῆσθαι, μήποτ' ἄρα μετέωρον
 τὸ σῶμα καὶ κεκλονημένον αἴ τε τῆς ψυχῆς φρον-
 τίδες αἴ τε περὶ τὰς χρείας πραγματεῖαι καὶ κόποι
 παραλαβόντες εὐθὺς ἐκτραχύνωσιν, οὐχ ἱκανὸν ἐν
 μέσῳ διάλειμμα τῆς φύσεως εἰς ἀνάπαυσιν λαβού-
 σης. οὐ γὰρ πάντες, ὧ ἑταῖρε, τὴν Ἐπικούρου σχο-
 λὴν καὶ ῥαστώνην ὑπὸ λόγου καὶ φιλοσοφίας ἀφθο-
 νον εἰς ἀελ παρεσκευασμένην ἔχουσι· πολλοὶ δ'
 ἕκαστον ἀγῶνες ἐκδέχονται δι' ἡμέρας, γυμνάσια
 D δ' ὡς ἔπος εἰπεῖν ἅπαντας· οἷς οὔτε καλὸν οὔτε
 συμφέρον οὔτω διακείμενον τὸ σῶμα παρέχειν λυσ-
 σῶσιν συνουσίᾳ διακεχυμένον. τὸ δὲ μακάριον καὶ

1 καὶ W 4 αὐτῶ R καθεστῶσης Herwerdenus sed
 vid. Symb. meas 6 [οὔτ' ἄλλο τι ὧν ἐπή]γαγεν ἢ *: 6 Vd 8 P
 15 E ταγένη 8 ἀλλὰ τῇ φύσει τὸ οἰκεῖον supplevi cum
 W: 5—6 Vd 20 E 9 ἀπογαληνίσας W: ἀπογαλ 7—8
 Vd 13 E 12 μήποτε *: μήτε 17 Ἐπικεύρου Usener.
 p. 284 23 διακεχυμένον Doehnerus: δια 7—8 Vd 13 E
 cf. Plat. de Legg. p. 775c

ἄφθαρτον ἔστω μὲν ὃν οἶον αὐτῷ, μὴ φροντίζον τῶν
καθ' ἡμᾶς· ἡμῖν δέ που νόμῳ πόλεως συνεπομένοις
ἐξευλαβητέον ἐστὶν εἰς θέρους ἐμβαλεῖν καὶ κατάρχε-
σθαι θυσιῶν, ὀλίγον ἔμπροσθεν διαπεπραγμένοις τι
5 τοιοῦτον. ὅθεν εὔ ἔχει τὸ τὴν νύκτα καὶ τὸν ὕπνον
ἐν μέσῳ θεμένους καὶ ποιήσαντας ἱκανὸν διάλειμμα
καὶ διάστημα καθαρὸς αὖθις ὥσπερ ἐξ ὑπαρχῆς
καὶ 'νέα ἐφ' ἡμέρῃ φρονέοντας' κατὰ Δημόκριτον
ἀνίστασθαι.'

10

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ.

E

Διὰ τί γλεῦκος ἥκιστα μεθύσκει.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΓΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ, ΑΓΙΑΣ,
ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΣ, ΑΛΛΟΙ ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ.

- 15 1. Τοῦ νέου οἴνου Ἀθήνησι μὲν ἐνδεκάτῃ μηνὸς
κατάρχονται, Πιθοίγια τὴν ἡμέραν καλοῦντες· καὶ
πάλλαι γ' ὥς ἔοικεν εὔχοντο, τοῦ οἴνου πρὶν ἢ
πιεῖν ἀποσπένδοντες, ἀβλαβῇ καὶ σωτήριον αὐτοῖς
τοῦ φαρμάκου τὴν χρῆσιν γενέσθαι. παρ' ἡμῖν δ'
20 ὁ μὲν μὴν καλεῖται Προστατήριος, ἕκτη δ' Ἰσταμέ-
νου νομίζεται θύσαντας ἀγαθῷ δαίμονι γεύεσθαι

1 μὲν ὃν*: μένον αὐτῷ (sc. Epicuro) R: αὐτὸ Fr.
om. Usenerus φροντίζον Duebnerus: φροντίζειν 2 συν-
επομένοις Doehnerus ex Plat. de Legg. p. 916d: εὔ ἐπο-
μένοις 3 θέρους ἐμβαλεῖν] θεῶν ἱερὸν (vel θ' ἱερὸν)
προσεμβάλλειν? 8 νέα R: νέα libri. νέα νέα Madvigius.
cf. Mullach. 1 p. 355 16 em. Amyotus: πιθοινια

τοῦ οἴνου μετὰ ξέφυρον· οὗτος γὰρ μάλιστα τῶν
 ἀνέμων ἐξίστησι καὶ κινεῖ τὸν οἶνον, καὶ ὁ τοῦτον
 F διαφυγὼν ἤδη δοκεῖ παραμένειν βέβαιος. ἔθυσεν
 οὖν ὁ πατήρ ὥσπερ εἰώθει τὴν θυσίαν, καὶ μετὰ
 τὸ δεῖπνον, ἐπαινουμένου τοῦ οἴνου, τοῖς φιλοσο- 5
 φοῦσι μεिरακίοις μεθ' ἡμῶν προύβαλε ζητεῖν λόγον,
 ὥς τὸ γλεῦκος ἥμιστα μεθύσκει. τοῖς μὲν οὖν πολ-
 λοις παραδόξον ἐφάνη καὶ ἄπιστον· ὁ δ' Ἀγίας ἔφη
 τὸ γλυκὺ πανταχοῦ προσίστασθαι καὶ πλήσμιον εἶναι·
 διὸ καὶ γλεύκους οὐκ ἔν τινα πιεῖν ὁραδίως ὅσον εἰς 10
 μέθην ἱκανὸν ἔστιν· ἀπαγορεύειν γὰρ ἀηδία τὴν
 ὕρεξιν ἄχρι τοῦ μὴ διψῆν προελθοῦσαν. ὅτι δὲ τοῦ
 γλυκέος διαφέρει τὸ ἡδὺ καὶ τὸν ποιητὴν ἐπιστά-
 μενον λέγειν

656 'τυρῶ καὶ μέλιτι γλυκερῶ καὶ ἡδέι οἴνω·' 15

τὸν γὰρ οἶνον ἐν ἀρχῇ μὲν εἶναι γλυκύν, γίνεσθαι
 δ' ἡδὺν ὅταν εἰς τὸ αὐστηρὸν τῇ πέσει μεταβάλλῃ
 παλαιούμενος.

2. Ἀρισταίνετος δ' ὁ Νικαεὺς ἐν τισιν ἐνίοις
 γράμμασιν ἀνεγνωκὼς ἔφη μνημονεύειν, ὅτι γλεῦ- 20
 κος μιχθὲν οἴνω παύει μέθην· τῶν δ' ἰατρῶν τινας
 λέγει τοὺς πλέον πιόντας κελεύειν ἐμεῖν, εἰθ', ὅταν
 μέλλωσι καθεύδειν, ἄρτον εἰς μέλι καταβάψαντας

3 βεβαίως R 5 Turnebus: τοῦ δεῖπνον ἐπαινου-
 μένου] εἰσαγομένου R 7 ὥς] πῶς Vulcobi- 10 em.
 R: γλεῦκος 12 em. Vulcobi-: προσελθοῦσαν 15 Hom.
 v 69 19 ἐνίοις] ἔναγχος Turnebus 20 γλεῦκος μιχθὲν
 scripsi cum Amyoto: γλυκὺς (prius v in ras. Vd) μιχθεῖς
 cf. Aristot. p. 872, 33 b 22 ἔλεγεν Turnebus ἐμεῖν W
 ex Macro- b. 7, 7, 17

ἐμφαγεῖν ἔδοσαν. εἴ τι οὖν αἱ γλυκύτητες ἀμβλύ-
νουσι τὸν ἄκρατον, εἰκότως ὁ νέος οἶνος οὐ μεθύ-
σκει, πρὶν ἂν ἡ γλυκύτης μεταβάλλῃ.

3. Σφόδρ' οὖν ἀπεδεξάμεθα τὴν εὐρησιλογίαν
5 τῶν νεανίσκων, ὅτι τοῖς ἐμποδῶν οὐκ ἐπιπεσόντες B
ἰδίῳν εὐπόρησαν ἐπιχειρημάτων. ἐπεὶ τὰ γε πρό-
χειρα καὶ ῥάδια λαβεῖν ἢ τε βαρύτης ἐστὶ τοῦ γλεύ-
κους, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν, ἡ διακόπτουσα τὴν
κοιλίαν, καὶ τὸ πολὺν συμμένειν πνευματῶδες καὶ
10 ὕδατῶδες· ὧν τὸ μὲν εὐθὺς ἐκπίπτει βιαζόμενον,
τὸ δὲ πέφυκε τὸ ὕδατῶδες ἀμβλύτερον ποιεῖν τὸν
οἶνον· παλαιώσεις δ' ἐπίτασιν ποιεῖ, ἐκκρινομένου
τοῦ ὕδατῶδους· καὶ γίνεται μέτρω μὲν ἐλάττων
ὁ οἶνος δυνάμει δὲ σφοδρότερος.

15

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η.

- C

Διὰ τί τῶν ἀκροθωράκων λεγομένων οἱ σφόδρα μεθύοντες
ἦττον παρακινητικοί εἰσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ.

20 1. 'Οὐκοῦν' εἶπεν ὁ πατήρ 'ἐπεὶ παρακινηήκα-
μεν τὸν Ἀριστοτέλην, καὶ περὶ τῶν ἀκροθωράκων τι
καλουμένων ἰδίῳ ἐπιχειρήσομεν εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἰκα-

1 ἔδοσαν] sc. οἱ ἱατροί mutata constructione 2 τὸν *
6 εὐπόρησαν *: ἠὲ πόρησαν 7 ἢ τε] ἦτοι mei 8 Ἀριστοτέλης]
Fragm. 220 9 συμβαίνειν Duebnerus 11 τὸ ὕδατῶδες] del.
Hirschigius 12 ἐπίτασιν ποιεῖ Wessely: ἐπὶ τὰ 6 Vd 10 E

νῶς μοι δοκεῖ, καίπερ ὀξύτατος ὢν ἐν τοῖς τοιού-
τοις ζητήμασι, διηκριβωκέναι τὴν αἰτίαν. φησὶ γὰρ
οἶμαι τοῦ μὲν νήφοντος εὖ καὶ κατὰ τὰ ὕντα κρί-
νειν τὸν λογισμόν, τοῦ δ' ἄγαν μεθύοντος ἐκλελυ-
μένην κατέχεσθαι τὴν αἰσθησιν, τοῦ δ' ἀκροθώ- 5
ρακος ἔτι μὲν ἰσχύειν τὸ φανταστικὸν ἤδη δὲ
τεταράχθαι τὸ λογιστικόν· διὸ καὶ κρίνειν καὶ κα-
D κῶς κρίνειν ἐπακολουθοῦντα ταῖς φαντασίαις. ἀλλὰ
πῶς' εἶπεν 'ὕμῖν δοκεῖ περὶ τούτων;'

2. 'Εμοὶ μὲν' ἔφην 'ἐπισκοποῦντι κατ' ἑμαυ- 10
τὸν ἀποχρῶν οὗτος ἦν πρὸς τὴν αἰτίαν ὁ λόγος·
εἰ δὲ κελεύεις ἰδιόν τι κινεῖν, ὕρα πρῶτον εἰ τὴν
εἰρημένην διαφορὰν ἐπὶ τὸ σῶμα μετοιστέον ἐστί.
τῶν γὰρ ἀκροθωράκων ἡ διάνοια μόνον τετάρακται,
τὸ δὲ σῶμα ταῖς ὁρμαῖς ἐξυπηρετεῖν δύναται, μήπω 15
βεβαπτισμένον· ὕταν δὲ κατασεισθῇ καὶ πιεσθῇ,
προδίδωσι τὰς ὁρμὰς καὶ παρεῖται· μέχρι γὰρ ἔργων
οὐ πρόεισιν· ἐκεῖνοι δὲ τὸ συνεξαμαρτάνον ἔχοντες
οὐ τῷ μᾶλλον ἀλογιστεῖν ἀλλὰ τῷ μᾶλλον ἰσχύειν
E ἐλέγχονται. ἀπ' ἄλλης δ' εἶπον 'ἀρχῆς σκοποῦντι 20
τοῦ οἴνου τὴν δύναμιν, οὐδὲν κωλύει ποικίλῃν
εἶναι καὶ τῇ ποσότητι συμμεταβάλλουσαν. ὥσπερ
τὸ πῦρ τὸν κέραμον, ἂν μὲν ἦ μέτριον, συγκρατύ-
νει καὶ πῆγνυσιν· ἂν δ' ὑπερβολῇ πλήξῃ, συνέτηξε
καὶ ρεῖν ἐποίησεν· ἀνάπαλιν δ' ἡ ὥρα τοὺς πυρε- 25
τοὺς ἀρχομένη μὲν ἀνακινεῖ καὶ ἐκκἀει, προοιούσης δέ,

3 κατὰ Doehnerus coll. Plat. Phaedr. p. 262 b. cf. Aristot.
871, 12. 875. 30 8 em. S: ἐπακολουθοῦντας 18 ἐκείνη
sc. τῇ διανοίᾳ R 19 ἀλλὰ τῷ] ἀλλὰ τὸ mei

μᾶλλον καθίστανται καὶ ἀπολήγουσι· τί οὖν κω-
 λύει καὶ τὴν διάνοιαν ὑπὸ τοῦ οἴνου φυσικῶς κι- F
 νουμένην, ὅταν ταραχθῇ καὶ παροξυνθῇ, πάλιν
 ἀνέσθαι καὶ καθίστασθαι πλεονάζοντος; ὁ γοῦν
 5 ἐλλέβορος ἀρχὴν τοῦ καθαίρειν ἔχει τὸ ταράττειν
 τὸν ὕγκον· ἀλλ' ἦν ἐλάττων τοῦ μετρίου δοθῇ, τα-
 ράττει μὲν οὐδὲν δὲ καθαίρει. καὶ τῶν ὑπνωτικῶν
 ἔνιοι λαβόντες ἐνδοτέρω τοῦ μετρίου θορυβωδέστε-
 ρον διατίθενται, πλέον δὲ λαβόντες ἔνιοι καθεύ-
 10 δουσιν. εἰκὸς δέ που καὶ ταύτην τὴν περὶ τὸν
 ἀκροθώρακα ταραχὴν, ὅταν ἀκμὴν λάβῃ, μαραινέ-
 σθαι, καὶ πρὸς τοῦτο συνεργεῖν τὸν οἶνον· πολλὸς
 γὰρ εἰσελθὼν τὸ σῶμα συνεξέκαυσε καὶ κατανά- 657
 λωσε τὸ μανιῶδες τῆς ψυχῆς. ὥσπερ γὰρ ἡ θρηνηφδία
 15 καὶ ὁ ἐπικήδειος αὐλὸς ἐν ἀρχῇ πάθος κινεῖ καὶ
 δάκρυον ἐκβάλλει, προάγων δὲ τὴν ψυχὴν εἰς οἶκτον
 οὕτω κατὰ μικρὸν ἐξαιρεῖ καὶ ἀναλίσκει τὸ λυπητι-
 κόν· ὁμοίως ἴδιοις ἂν καὶ τὸν οἶνον, ὅταν σφόδρα
 ταραξῇ καὶ παροξύνῃ τὸ ἀκμαῖον καὶ θυμοειδές,
 20 αὐθις καταδύοντα καὶ καθιστάντα τὴν διάνοιαν,
 ὥς πορρωτέρω μέθης προῖοῦσαν ἡσυχάζειν.⁷

1 καθίσταται mei 9 ἔνιοι] del. R 13 συνεξέ-
 κλυσε W. συνεξέπαισε Doehnerus. συνεξέλυσε? 14 γὰρ W
 16 ἐκκαλεῖ Emperius 19 καὶ παροξύνῃ X: παροξύνει
 20 em. R: καταδύονται καὶ καθίστανται

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ.

Περὶ τοῦ 'ἢ πέντε πίνειν ἢ τρεῖ' ἢ μὴ τέσσαρα.'

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΡΙΣΤΩΝ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ.

1. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, Ἀρίστων ἀναβοή- 5
 σας ὥσπερ εἰώθει 'πέφονται' εἶπεν 'εἰς τὰ συμ-
 B πόσια τῷ δικαιοτάτῳ καὶ δημοκρατικωτάτῳ τῶν
 μέτρων ἀέθοδος, ὑπὸ δὴ τινος καιροῦ νήφοντος
 ὥσπερ τυράννου πεφυγαδευμένῳ πολλὴν χρόνον.
 καθάπερ γὰρ οἱ περὶ λύραν κανονικοὶ τῶν λόγων 10
 φασὶ τὸν μὲν ἡμιόλιον τὴν διὰ πέντε συμφωνίαν
 παρασχεῖν τὸν δὲ διπλάσιον τὴν διὰ πασῶν, τὴν
 δὲ διὰ τεσσάρων ἀμυδροτάτην οὖσαν ἐν ἐπιτρίτῳ
 συνίστασθαι· οὕτως οἱ περὶ τὸν Διόνυσον ἁρμονι-
 κοὶ τρεῖς κατεῖδον οἴνου συμφωνίας πρὸς ὕδωρ, 15
 C διὰ πέντε καὶ διὰ τριῶν καὶ διὰ τεσσάρων, οὕτω
 μὲν λέγοντες καὶ ᾄδοντες

'ἢ πέντε πίνειν ἢ τρεῖ' ἢ μὴ τέσσαρα.'

πέντε γὰρ ** ἐν ἡμιολίῳ λόγῳ, τριῶν ὕδατος κε-
 ραννυμένων πρὸς δύο οἴνου· τρία δ' ἐν διπλασίῳ 20
 πρὸς ἓνα μιγνυμένων δυεῖν· τέσσαρα δ', εἰς ἓνα
 τριῶν ὕδατος ἐπιχεομένων, οὗτός ἐστιν ἐπιτρίτος

5 em. X: ἀριστίων 8 em. Iannotius: μετρίων
 18 ἢ πέντε Vulcobius: πέντε 19 lac. 2 Vd 4 E. ἐστι W
 τριῶν Basileensis: 4—5 Vd 13 E ib. κεραννυ-
 μένων Turnebus: κεραννύμενον οὐ 20 τρία δ' Turne-
 bus: ταδ' 21 πρὸς ἓνα μιγνυμένων W: προσμιγνυμένων

λόγος, ἀρχόντων τινῶν ἐν πρυτανείῳ νοῦν ἔχόντων
 ἢ διαλεκτικῶν τὰς ὁφρῦς ἀνεσπακότων, ὅταν τὰς
 μεταπτώσεις τῶν λόγων ἀνασκοπῶσι, νηφάλιος καὶ
 ἀδρανῆς κρᾶσις. ἐκείνων δὲ τῶν ἄλλων ἢ μὲν
 5 δυεῖν πρὸς ἓνα τὸν ταρακτικὸν τοῦτον καὶ ἀκρο-
 θώρακα τῆς μέθης ἐπάγει τόνον

ἑκινουῦντα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν· D

οὔτε γὰρ ἐᾷ νήφειν οὔτε καταδύειν παντάπασιν τὸ
 ἀνόητον εἰς τὸν ἄκρατον· ἢ δὲ δυεῖν πρὸς τρία
 10 μουσικωτάτῃ, πᾶς ὑπνοφόρος καὶ λαθικηδῆς καὶ
 κατὰ τὴν Ἑσιόδειον ἐκείνην ἄλεξιάρην παιδῶν εὐ-
 κηλήτειραν τῶν ἐν ἡμῖν ἀγερώχων καὶ ἀκόσμων
 παθῶν διὰ βάθους ποιοῦσα γαλήνην καὶ ἡσυχίαν·

2. Πρὸς ταῦτα τῷ Ἀρίστωνι ἀντεῖπε μὲν οὐδεὶς·
 15 δῆλος γὰρ ἦν παίζων· ἐγὼ δ' ἐκέλευσα λαβόντα πο-
 τήριον ὥσπερ λύραν ἐντείνεσθαι τὴν ἐπαινουμένην
 κρᾶσιν καὶ ἁρμονίαν, καὶ προσελθὼν ὁ παῖς ὑπὲρ E
 χει τὴν ἄκρατον· ὁ δ' ἀνεδύετο, λέγων ἅμα γέλῳτι
 τῶν λογικῶν εἶναι περὶ μουσικὴν οὐ τῶν ὀργανι-
 20 κῶν. ὁ μέντοι πατήρ τοσοῦτον ἐπεῖπε τοῖς εἰρημέ-
 νοις, ὅτι δοκοῦσιν αὐτῷ καὶ οἱ παλαιοὶ τοῦ μὲν
 Διδος δύο ποιεῖν τιθήνας, τὴν Ἰττην καὶ τὴν Ἀδρά-
 στειαν, τῆς δ' Ἥρας μίαν, τὴν Εὐβοίαν· ἀμέλει δὲ

1 τινῶν Turnebus: τριῶν 3 em. W: ἀνασπῶσι 4 κρᾶ-
 σις Turnebus: φάσις ἄλλων] sc. λόγων 7 Nauck. p. 907
 8 τὸ ἀνόητον X: τὸν ἀνόητον 10 em. Turnebus: μουσι-
 κώτατα 11 cf. Hes. OD 464 14 πρὸς ταῦτα τὰ Ἀρίστω-
 νος Benselerus 22 *: τιθήνας Ἰττην] Ἰδην X ex
 Apollodori 1, 1, 6

καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος δύο, τὴν Ἀλήθειαν καὶ τὴν
Κορυθαίλειαν· τοῦ δὲ Διονύσου πλείονας, ὅτι δεῖ
τὸν θεὸν τοῦτον ἐν πλείοσι μέτροις νυμφῶν τιθα-
σευόμενον καὶ παιδεύμενον ἡμερώτερον ποιεῖν καὶ
φρονιμώτερον.

5

F

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1.

Διὰ τί τὰ κρέα σήπεται μᾶλλον ὑπὸ τὴν σελήνην ἢ τὸν
ἥλιον.

ΠΡΟΣΩΠΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΓΟΥ.

ΕΤΘΥΛΗΜΟΣ, ΣΑΤΤΡΟΣ.

10

1. Εὐθύδημος ὁ Σουνιεὺς ἐστιῶν ἡμᾶς σὺν
ἄγριοις εὐμεγέθη παρέθηκεν· ἐπιθauμασάντων δὲ
τῶν παρόντων, ἄλλον ἔφη πολὺ μείζονα κοιμζόμε-
νον ὑπὸ τῆς σελήνης διαφθαρεῖν καὶ σφόδρα γε
περὶ τῆς αἰτίας διαπορεῖν· οὐ γὰρ εἰκὸς εἶναι μὴ
658 τὸν ἥλιον μᾶλλον τὰ κρέα σήπειν θερμότερον ὄντα
τῆς σελήνης. ὁ δὲ Σάτυρος ‘οὐ τοῦτ’ ἔφη ‘μάλιστα
θαυμάσειεν ἂν τις, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ὑπὸ τῶν κυνη-
γῶν γιγνόμενον· ὅταν γὰρ ἡ σὺν ἡ ἔλαφον κατα-
βαλόντες πόρρωθεν εἰς πόλιν ἀποστέλλωσι, χαλκοῦν
ἐμπηγνύουσιν ἥλον ὥς βοηθοῦντα πρὸς τὴν σῆψιν.’

2. Ὡς οὖν ἐπαυσάμεθα δειπνοῦντες, καὶ πάλιν
ὁ Εὐθύδημος ἐπιμνησθεὶς τοῦ διαπορηθέντος ‘Μο-
σχίων’ ἔφη ‘φησὶν ὁ ἱατρὸς τὴν σῆψιν τῆξιν καὶ

11 Σουνιεὺς] συνιερεὺς W ex p. 700 e 24 ἔφη φησὶν ὁ
W: ἔφη ὁ Vd

ῥύσιν σαρκὸς εἰς ὑγρὸν φθορᾶ μεταβαλούσης, καὶ
 ὅλως ὑγραίνεσθαι τὰ σηπόμενα· θερμασίαν δὲ πᾶ-
 σαν, ἂν μὲν ἥ μαλακὴ καὶ πραεῖα, κινεῖν τὰ ὑγρά
 καὶ κωλύειν· ἂν δ' ἥ πυρώδης, τοῦναντίον ἀπισ-
 5 χναίνειν τὰς σάρκας. ἐκ δὲ τούτων φανερὸν εἶναι B
 τὸ ζητούμενον· τὴν γὰρ σελήνην ἡρέμα χλιαίνου-
 σαν ἀνυγραίνειν τὰ σώματα, τὸν δ' ἥλιον ἀναρπά-
 ξειν μᾶλλον ἐκ τῶν σωμάτων τὸ νοτερόν διὰ τὴν
 πύρωσιν· πρὸς ὃ καὶ τὸν Ἀρχίλοχον εἰρηκέναι φυ-
 10 σικῶς

'ἐλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καθανανεῖ
 ὀξύς ἐλλάμπων·'

15 ἔτι δὲ σαφέστερον Ὅμηρον ἐπὶ τοῦ Ἑκτορος, ᾧ
 κειμένῳ νεφέλην τινὰ σκιερὰν ὁ Ἀπόλλων ἐπήγαγε,
 'μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο

σκήλη ἀμφὶ περὶ χροῖα ἵνεσιν ἡδὲ μέλεσσιν·'

τὴν δὲ σελήνην ἀδρανεστέρας ἀφιέναι τὰς αὐγὰς· C
 'μέλας γὰρ αὐταῖς οὐ πεπαίνεται βότρως'

κατὰ τὸν Ἴωνα·

20 3. Λεχθέντων δὲ τούτων, ἐγὼ 'τᾶλλα μὲν' ἔφην
 'εἴρηται καλῶς· τῇ δὲ ποσότητι καὶ τῷ μᾶλλον καὶ
 ἥττον τῆς θερμασίας κρίνειν τὸ σύμπαν οὐ δεῖ·
 καὶ γὰρ ἥλιον ὀρῶμεν ἥττον ἐν τῷ χειμῶνι θάλλοντα

1 φθορᾶ R: φθορᾶς 4 κωλύειν] χαλᾶν W. διαλύειν
 an μωλύειν? 11 Bergk. 2 p. 399 15 Hom. Ψ 190
 18 Nauck. p. 744 21 καὶ τῷ μᾶλλον — οὐ δεῖ· καὶ γὰρ
 W: καὶ τὸ μᾶλλον κατὰ τὸν τῆς θερμασίας καιρὸν τὸ σύμ-
 παν· οὐ δεῖ γὰρ cf. Macrobian. 7, 16, 20 22 σύμπαν] συμ-
 βᾶν Madvigius probabiliter 23 ἥττω mei ἐν Hirschigius

καὶ μᾶλλον ἐν τῷ θέρει σήποντα τὰ σώματα· τοῦ-
 ναντίον δ' ὥφειλε ποιεῖν, εἰ μαλακότητι τῆς θερ-
 μασίας αἱ σήψεις ἐγίνοντο· νυνὶ δέ, ὅτε μᾶλλον
 ἐντείνει τὸ καῦμα, θᾶσσον διαφθείρει τὰς σάρκας.
 οὐκοῦν οὐδ' ἡ σελήνη δι' ἐνδειαν ἀλέας καὶ ἀσθ- 5
 D νειαν εἰς σῆψιν ἄγει τὰ νεκρὰ τῶν σωμάτων, ἀλλ'
 ἰδιότητα μᾶλλον αἰτιατέον τοῦ φερομένου ρεύματος
 ἀπ' αὐτῆς. ὅτι γὰρ οὐ μίαν ἔχει ποιότητα πᾶν τὸ
 θερμόν, αὐτῷ μόνῳ τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον διαφέ-
 ρουσιν, ἀλλ' εἰς πάμπολλαι τοῦ πυρὸς δυνάμεις 10
 οὐδὲν ἀλλήλαις ἐοικυῖαι, δῆλον ἀπὸ τῶν προχειρο-
 τάτων. οἱ μὲν γὰρ χρυσοχόοι διὰ τῆς ἀχυρίνης
 φλογὸς ἐργάζονται τὸν χρυσόν, οἱ δ' ἱατροὶ μάλιστα
 τῇ κληματίνῃ τὰ συνεψόμενα τῶν φαρμάκων ὑπο-
 χλαίνουσι· πρὸς δὲ τὴν τοῦ ὑέλου μάλαξιν καὶ τυ- 15
 πωσιν εὐάρμοστον εἶναι δοκεῖ τὸ μυρρίκινον· τὸ δ'
 ἀπὸ τῆς ἐλαίας τὰ μὲν σώματα ταῖς πυρρίαις εὖ δια-
 E τίθησι, τοῖς δὲ βαλανείοις πολέμιόν ἐστι καὶ λυ-
 μαίνεται τὴν πινάκωσιν αὐτῶν καὶ τοὺς θεμελίους
 ὑποκαόμενον. ὅθεν οἱ χαρίεντες ἀγορανόμοι τοὺς 20
 ἐργολαβοῦντας οὐκ ἔδωκιν ἐλαῖνοις ξύλοις χρῆσθαι,
 καθάπερ οὐδ' αἶρας ἐμβαλεῖν εἰς τὴν ὑπόκαυσιν·
 αἱ γὰρ ἀπὸ τούτων ἀναθυμιάσεις καρηβαρίας καὶ
 σκοτώματα τοῖς λουομένοις ἐμποιοῦσιν. οὐδὲν οὖν
 θαυμαστόν ἐστι καὶ τὴν σελήνην τοῦ ἡλίου διαφέ- 25
 ρειν, τοῦ μὲν ξηραντικῆς τῆς δὲ χαλαστικῆς καὶ κινη-
 τικῆς τῶν ἐν τοῖς σώμασιν ὑγρῶν ἀφεισίσης ρεύματα.

4 Hirschigius: ἐνδιαφθείρει 18 φλογὸς] ὡς λόγος mei
 22 ἀράς (ἀράς E) mei 27 τῶν ἐν τοῖς R: τοῖς ἐνίοις

διὸ τὰ μὲν νήπια παντάπασιν αἰ τίτθαι δεικνύναι
 πρὸς τὴν σελήνην φυλάττονται· πλήρη γὰρ ὑγρότη- F
 τος ὄντα, καθάπερ τὰ χλωρὰ τῶν ξύλων, σπᾶται
 καὶ διαστρέφεται. τοὺς δὲ κατακοιμηθέντας ἐν αὐγῇ
 5 σελήνης μόλις ἐξανισταμένους οἶον ἐμπλήκτους ταῖς
 αἰσθήσεσι καὶ ναρκώδεις ὀρώμεν· ἡ γὰρ ὑγρότης
 ὑπὸ τῆς σελήνης διαχεομένη βαρύνει τὰ σώματα.
 λέγεται δὲ καὶ πρὸς εὐτοκίαν συνεργεῖν, ὅταν ἡ
 διχόμενος, ἀνέσει τῶν ὑγρῶν μαλακώτερας παρὲ-
 10 χουσα τὰς ὠδίνους. ὅθεν οἶμαι καὶ τὴν Ἄρτεμιν
 Λοχείαν καὶ Εἰλείθυιαν, οὐκ οὔσαν ἑτέραν ἢ τὴν 659
 σελήνην, ὠνομάσθαι. Τιμόθεος δ' ἐντικρὺς φησι

ἑδὶά κυάνεον πόλον ἔστρων,

διὰ τ' ὠκυτόκοιο σελάνης·

15 γίγνεται δὲ καὶ περὶ τὰ ἔψυχα τῶν σωμάτων ἐπί-
 δηλος ἡ τῆς σελήνης δύναμις· τῶν τε γὰρ ξύλων
 τὰ τεμνόμενα ταῖς πανσελήνοις ἀποβάλλουσιν οἱ
 τέκτονες ὥς ἀπαλὰ καὶ μυδῶντα ταχέως δι' ὑγρό-
 τητα· τοὺς δὲ πυροὺς οἱ γεωργοῦντες σπεύδουσι
 20 φθίνοντος τοῦ μηνὸς ἐκ τῆς ἄλλω συναίρειν, ἵνα
 παγέντες τῇ ξηρότητι μᾶλλον πρὸς τὸν χρόνον
 ἀντέχωσιν· οἱ δ' ἀκμῇ τῆς σελήνης διακομιζόμενοι
 κόπτονται μάλιστα διὰ τὴν ὑγρότητα μαλακώτεροι
 γιγνόμενοι. λέγουσι δὲ καὶ τᾶλινρον ἐν ταῖς παν- B

1 τίτθαι Aldina: τιτθαί 2 πρὸς Basileensis 10 Ma-
 crobius vertit quasi legisset καὶ τὴν Ἄρτεμιν οἶον ἀερότεμιν
 Λοχείαν cett. 13 Bergk. 3 p. 620 21 παγέντες M:
 πάντες τὸν χρόνον W: 2—3 Vd 6 E von 23 τά-
 χιστα W

σελήνοις ζυμοῦσθαι βέλτιον· ἡ γὰρ ζύμωσις ὀλίγον ἀποδεῖ σῆψις εἶναι· καὶ ἀπολάβῃ τὸ μέτρον, ἐπὶ τὴν αὐτὴν φθορὰν ἀραιοῦσα καὶ λεπτύνουσα τὸ φύ-
 ραμα προήγαγεν. αἱ δὲ σηπόμεναι σάρκες οὐδὲν ἄλλο πάσχουσιν, ἢ, τοῦ συνεκτικοῦ πνεύματος μετα- 5
 βάλλοντος εἰς ὑγρόν, ἐξαραιοῦνται καὶ ῥέουσιν. τοῦτο δὲ καὶ τὸν αἶρα πάσχοντα θεωροῦμεν· δροσοβολεῖ
 γὰρ ταῖς πανσελήνοις μάλιστα διατηκόμενος, ὥς που καὶ Ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς αἰνιττόμενος τὴν δρόσον αἶρος θυγατέρα καὶ σελήνης 10

Ο 'οἷα (φησί) Διὸς θυγάτηρ ἔρσα τρέφει καὶ δίας
 [σελάνας.]

οὕτω πανταχόθεν μαρτυρεῖται τὸ τῆς σελήνης φῶς ἔγαν ὑγραντικὴν ἔχον καὶ μαλακτικὴν δύναμιν. ὁ δὲ χαλκοῦς ἥλος, εἴ γε διελαυνόμενος, ὥς φασιν, ἀση- 15
 πτότερα διατηρεῖ τὰ κρέα, φαίνεται μὲν ἔχων τι στυ-
 πτικὸν ἐν αὐτῷ· τῷ γὰρ ἰῶ πρὸς τὰ τοιαῦτα χρῶν-
 ται τῶν φαρμάκων ἱατροί, καὶ τοὺς γε διατρίβοντας ἐν τοῖς χαλκωρυχείοις ἰστοροῦσιν ὠφελεῖσθαι τὰ ὕμματα καὶ βλεφαρίδας ἐκφύειν τοὺς ἀποβεβληκό- 20
 τας· ἡ γὰρ ἀπιοῦσα τῆς χαλκίτιδος ἄχνη καὶ προσ-
 πίπτουσα τοῖς βλεφάροις ἀδήλως ἀναστέλλει τὰ ρεύ-

2 ἀποδεῖ σῆψις εἶναι Herwerdenus: ἀποδεῖς εἶναι ἀποβάλλει mei. Malim ὑπερβάλλῃ, si modum excedat, ut de re eadem p. 289 f. dixit πλεονάσασα 6 em. Basileensis: ἐξαιροῦνται 11 Bergk. 3 p. 54 καὶ δίας Σελάνας effeci ex καὶ ἀσελάνας librorum 14 ἔγαν ὑγραντικὴν ἔχον *: ἀνυγροντι 2—3 Vd 5 E κῆν 16 τι M: καὶ 17 αὐτῷ *: αὐτῷ 18 οἱ ἱατροί? 19 *: χαλκωρυχείοις 21 em. R: καὶ πίπτουσα Macrobius legisse vid. κάμπιπτουσα

ματα καὶ περιστύφει τὸ δάκρυον. διὸ καὶ φασιν D
 'εὐήνορα' καὶ 'νώροπα χαλκόν' ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ
 προσαγορεύεσθαι. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ τὰ τραύματά
 φησι τὰπὸ τῶν χαλκῶν ἐπιδορατίδων καὶ μαχα-
 5 ρῶν ἦττον εἶναι δυσαλγῇ καὶ ῥᾶον ἰᾶσθαι τῶν
 ἀπὸ τοῦ σιδήρου διὰ τὸ φαρμακῶδες ἔχειν τι τὸν
 χαλκὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ τοῦτο ταῖς πληγαῖς εὐθὺς
 ἐναπολείπειν. ὅτι δὲ καὶ τῷ σήποντι τὸ στῦφον
 καὶ τὸ θεραπεῦον τῷ φθείροντι τὴν ἐναντίαν ἔχει
 10 δύναμιν, οὐκ ἄδηλον· εἰ μὴ τις ἄρα τῇ διελεύσει
 φαίη τὸν ἥλον ἐφ' ἑαυτὸν τὰ ὑγρὰ συνάγειν, ἐπι-
 φορᾶς ἀεὶ γιγνομένης πρὸς τὸ πάσχον. διὸ καὶ
 περὶ αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν τόπον οἶόν τινα μῶλωπα
 καὶ σπῖλον ὀρεῖσθαι φασι· καὶ λόγον ἔχει τὴν ἄλλην E
 15 σάρκα διαμένειν ἀπαθῆ, τῆς φθορᾶς ἐκεῖ συντρε-
 χούσης·

2 ποιητοῦ] cf. B 578. ν 19. ω 467. 500 3 Ἀριστο-
 τέλης] p. 863, 28a sq. 4 τὰπὸ *: τὰ ἀπὸ 5 δυσαλδῆ R
 8 δὲ X στῦφον] ἄτυφον mei 14 ἔχει R: ἔχειν

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Ὡς Σόσσις Σευεκίων, τοῦ Πολυβίου Σκιπίωνι
 F παραινοῦντος Ἀφρικανῶ μὴ πρότερον ἐξ ἀγορᾶς ἀπελ- 5
 θεῖν ἢ φίλον τινὰ ποιήσασθαι τῶν πολιτῶν· φίλον
 δὲ δεῖ μὴ πικρῶς μηδὲ σοφιστικῶς ἀκούειν ἐκείνου
 τὸν ἀμετάπτωτον καὶ βέβαιον, ἀλλὰ κοινῶς τὸν εὖ-
 νουν· ὥσπερ ᾤετο χρῆναι Δικαίαρχος εὐνους μὲν
 660 αὐτῷ παρασκευάζειν ἅπαντας, φίλους δὲ ποιεῖσθαι 10
 τοὺς ἀγαθοὺς. φιλία γὰρ ἐν χρόνῳ πολλῷ καὶ δι'
 ἀρετῆς ἀλώσιμον· εὐνοίαν δὲ καὶ χρεία καὶ ὁμιλία
 καὶ παιδιὰ πολιτικῶν ἀνδρῶν ἐπάγεται, καιρὸν
 λαβοῦσα πειθοῦς φιλανθρωποῦ καὶ χάριτος συνερ-
 γόν. ἀλλ' ὅρα τὸ τῆς παραινέσεως, εἰ μὴ μόνον 15
 ἔχει δεξιῶς πρὸς ἀγορὰν ἀλλὰ καὶ πρὸς συμπόσιον·
 ὥστε δεῖν μὴ πρότερον ἀναλύειν ἢ κτήσασθαι τινὰ
 τῶν συγκατακειμένων καὶ παρόντων εὐνουν ἐαυτῷ
 καὶ φίλον. εἰς ἀγορὰν μὲν γὰρ ἐμβάλλουσι πραγμά-
 των εἵνεκεν καὶ χρεῶν ἑτέρων, εἰς δὲ συμπόσιον 20
 οἷ γε νοῦν ἔχοντες ἀφικνοῦνται κτησόμενοι φίλους
 B οὐχ ἥττον ἢ τοὺς ὕντας εὐφρανοῦντες. διότι τῶν

7 δὲ δεῖ] δὴ δεῖ W. Fort. apodosis est in ὅρα deleto
 ἀλλ' ut intermedia φίλον δὲ — — — συνεργόν parenthetice
 accipiantur cf. Praefat. p. LVI 9 Δικαίαρχος] Mueller. 2 p. 268

μὲν ἄλλων ζητεῖν ἐκφορὰν κἀνελεύθερον ἂν εἴῃ καὶ
 φορτικόν, τὸ δὲ φίλων πλεόν ἔχοντας ἀπιέναι καὶ
 ἡδὺ καὶ σεμνόν ἐστι. καὶ τοῦναντίον ὁ τούτου πα-
 ραμελῶν ἄχαριν αὐτῷ καὶ ἀτελεῇ τὴν συνουσίαν
 5 ποιεῖ καὶ ἄπεισι τῇ γαστρὶ σύνδειπνος οὐ τῇ ψυχῇ
 γεγυνώς· ὁ γὰρ σύνδειπνος οὐκ ὕψου καὶ οἴνου
 καὶ τραγημάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ λόγων κοινωνὸς
 ἦκει καὶ παιδείας καὶ φιλοφροσύνης εἰς εὖνοιαν τε-
 λευτώσης. αἱ μὲν γὰρ παλαιόντων ἐπιβολαὶ καὶ
 10 ἔλξεις κονιορτοῦ δέονται, ταῖς δὲ φιλικαῖς λαβαῖς
 ὁ οἶνος ἀφὴν ἐνδίδωσι μιγνύμενος λόγῳ· λόγος
 γὰρ αὐτῷ τὸ φιλάνθρωπον καὶ ἡθοποιὸν ἐπὶ τὴν C
 ψυχὴν ἐκ τοῦ σώματος ἐποχετεύει καὶ συνδίδωσιν·
 εἰ δὲ μή, πλανώμενος ἐν τῷ σώματι πλησμονῆς οὐ-
 15 δὲν σπουδαιότερον παρῆσθεν. ὅθεν ὥσπερ ὁ μάρ-
 μαρος, τοῦ διαπύρου σιδήρου τῷ καταψύχειν τὴν
 ἄραν ὑγρότητα καὶ ῥύσιν ἀφαιρῶν, εὗτονον ποιεῖ
 τὸ μαλασσόμενον αὐτοῦ καὶ τυπούμενον· οὕτως ὁ
 συμποτικὸς λόγος οὐκ ἔξ̃ διαφορεῖσθαι παντάπασιν
 20 ὑπὸ τοῦ οἴνου τοὺς πίνοντας, ἀλλ' ἐφίστησι καὶ
 ποιεῖ τῇ ἀνέσει τὸ ἐλαρόν καὶ φιλάνθρωπον ἐγκέ-
 ραστον καὶ κεχαρισμένον, ἂν τις ἐμμελῶς ἅπτηται,
 καθάπερ σφραγίδι φιλίας εὐτυπώτων καὶ ἀπαλῶν
 διὰ τὸν οἶνον ὄντων.

1 em. X: κἀν ἐλεύθερον (ἀνελεύθερον Vd P) 2 em.
 Emperius: ἀπειναι 4 αὐτῷ mei 8 M: παιδείας
 13 συνενδίδωσιν? 21 ἐπέραστον? 23 em. R: εὐτυπώ-
 τατον

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

Εἰ ἡ ποικίλη τροφή τῆς ἀπλῆς εὐπεπτοτέρα.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΙΛΩΝ, ΦΙΛΙΝΟΣ, ΜΑΡΚΙΩΝ.

D 1. Τῆς οὖν τετάρτης τῶν συμποτικῶν ζητημά- 5
των δεκάδος ἡμῖν πρῶτον ἔσται τὸ περὶ τῆς ποι-
κίλης τροφῆς ζητηθέν. Ἐλαφηβολίων γὰρ ὄντων,
εἰς Ἰάμπολιν ἐπὶ τὴν ἐορτὴν ἀφικνουμένους ἡμᾶς
εἰστία Φίλων ὁ ἱατρὸς ἐκ παρασκευῆς τινος, ὥς
ἐφαίνετο, νεανικῆς. ἰδὼν δὲ τῶν παιδίων τῶν ἅμα 10
τῷ Φιλίνῳ τὸ νέον ἄρτω χρώμενον ἄλλου δὲ μη-
δενὸς δεόμενον, ὧς Ἡράκλεις ἔφη 'τοῦτ' ἄρ' ἦν
τὸ λεγόμενον

'ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι."

E καὶ ἀνεπήδησεν οἰσόμενός τι τῶν χρησίμων ἐκεῖ- 15
νοις, εἰδ' ἦκε μετὰ χρόνον συχνὸν ἰσχάδας αὐτοῖς
τινας καὶ τυρὸν κομίζων. ἐμοῦ δ' εἰπόντος, ὅτι
τοῦτο συμβαίνει τοῖς τὰ περιττὰ καὶ πολυτελεῖ παρα-
σκευαζομένοις ἀμελεῖν καὶ σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων
καὶ χρησίμων· 'οὐ γὰρ ἐμεμνήμην' εἶπεν ὁ Φίλων 20
'ὅτι Σώσαστρον ἡμῖν ὑποτρέφει ὁ Φιλίνος, ὅν φασι

8 ἰάμπολιν (ἰάμπολιν E) mei	10 em. R: νεανικῶς
τῶν παιδίων τῶν W: τὸ παιδίον	11 Φιλίνῳ Amyotus:
φίλωνι τὸ νέον R: τὸν νέον	14 cf. Athen. p. 457 b
15 corr. Basileensis: ἀνεπήδησεν	21 Σώσαστρον X. Σω-
σίστρον R. Cf. Athen. p. 44 c	ὑποτρέφειν mei

μήτε ποτὶ χρησάμενον ἄλλω μήτ' ἐδέσματι πλήν
γάλακτος διαβιῶσαι πάντα τὸν βίον· ἀλλ' ἐκείνῳ
μὲν ἐκ μεταβολῆς ἀρχὴν γενέσθαι τῆς τοιαύτης δια-
της εἰκός· τὸν δ' ἡμέτερον ἀντιστρόφως τῷ Ἀχιλλεῖ
5 τρέφων ὁ Χείρων οὗτος, εὐθύς ἀπὸ τῆς γενέσεως
ἀναιμάκτοις καὶ ἀψύχοις τροφαῖς, οὐκ ἂν εἰς μα-
κρὰν ἀποδείξειεν ἄερι καὶ δρόσῳ, ὥς λέγουσι, κα-
θάπερ οἱ τέττιγες σιτούμενον.' ἡμεῖς μὲν οὖν ὁ
Φιλῖνος εἶπεν ἡγνοοῦμεν Ἑκατομόνιαν δειπνήσου-
10 τες, ὥσπερ ἐπ' Ἀριστομένους· ἐπεὶ παρῆμεν ἂν ὕψα
τῶν λιτῶν καὶ ὑγιαίνοντων, ὥσπερ ἀλεξιφάρμακα,
πρὸς οὕτω πολυτελεῖς καὶ φλεγμαινούσας τραπέζας
περιαψάμενοι, καὶ ταῦτα, σοῦ πολλάκις ἀκηκοότες
ὅτι τῶν ποικίλων τὰ ἀπλᾶ μᾶλλον εὐπεπτ' ἐστὶ καὶ
15 εὐπόριστα.' καὶ ὁ Μαρκίων πρὸς τὸν Φίλωνα 'δια-
φθείρει σου Φιλῖνος' ἔφη 'τὴν παρασκευήν, ἀπο-
τρέπων καὶ δεδιττόμενος τοὺς δαιτυμόνας· ἀλλ' ἂν
ἐμοῦ δεηθῇς, ἐγγυήσομαι πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ σοῦ τὴν
ποικίλην τροφήν εὐπεπτοτέραν εἶναι τῆς ἀπλῆς,
20 ὥστε θαρροῦντας ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων.'
ὁ μὲν οὖν Φίλων ἐδεῖτο τοῦ Μαρκίωνος οὕτω
ποιεῖν.

2. Ἐπεὶ δ' ἡμεῖς παυσάμενοι τοῦ δειπνεῖν προσ-

1 πλήν *: πλήν ἢ 6 em. S: ἀναιμάτοις καὶ ἀψύ-
χοις S: 6—7 Vd 11 E χοις οὐκ ἂν εἰς μακρὰν — λέ-
γουσι *: οὐκ ἄκραν ἀπόδειξιν ἔχει ἐν ἄερι καὶ δρόσῳ λέ-
γουσι cf. Aristot. 532, 13b 9 corr S: ἑκατονμονία
M: δειπνήσαντες 10 em. Leonicus: ἐπαριστομένους· ἐπεὶ
παρ' ἡμῖν ἂν ὕψα M: ἀνοψα 13 σοῦ W: οὐ 14 ἐστι
καὶ *: ἐστὶν ἢ (εἰσεῖ καὶ W) 15 εὐπόριστα] εὐδιαφόρητα
Hirschigius

- εκαλούμεθα τὸν Φιλῖνον ἐπιθέσθαι τῇ κατηγορίᾳ τῆς ποικίλης τροφῆς, “οὐκ ἐμός” εἶπεν ὁ μῦθος ἄλλ’
- B οὗτοσὶ Φίλων ἐκάστοτε λέγει πρὸς ἡμᾶς, ὅτι πρῶτον μὲν τὰ θηρία τροφαῖς μονοειδέσι καὶ ἀπλαῖς χρώμενα μᾶλλον ὑγιαίνει τῶν ἀνθρώπων· ὅσα δὲ 5 σιτεύουσι καθείρξαντες, ἐπισφαλῇ πρὸς τὰς νόσους ἐστὶ καὶ ῥαδίως ταῖς ὁμότησιν ἀλίσκεται διὰ τὸ μικτὴν τινα καὶ συνηδυσμένην τροφήν προσφέρεισθαι. δεύτερον, οὐδεὶς γέγονεν οὕτω τῶν ἰατρῶν παράτολμος ἐν καινοτομίᾳ καὶ ἀνδρεὺς, ὥστε ποι- 10 κίλην τροφήν πυρέττοντι προσενεγκεῖν· ἀλλὰ τὴν ἀπλὴν καὶ ἁκνισον ὡς ὑπήκοον μάλιστα τῇ πέψει
- C προσφέρουσι. δεῖ γὰρ παθεῖν τὴν τροφήν καὶ μεταβαλεῖν κρατηθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἐν ἡμῖν δυνάμεων. κρατεῖ δὲ καὶ βαφὴ τῶν ἀπλῶν χρωμάτων μᾶλλον, 15 καὶ μυρεψικοῖς φαρμάκοις τρέπεται τάχιστα τὸ ἀωδέστατον ἔλαιον, καὶ τροφῆς εὐπαθέστατον ὑπὸ πέψεως μεταβάλλειν τὸ ἀφελὲς καὶ μονοειδές. αἱ δὲ πολλαὶ καὶ ποικίλαι ποιότητες ὑπεναντιώσεις ἔχουσαι καὶ δυσμαχοῦσαι φθείρονται πρότερον προσ- 20 πίπτουσαι, καθάπερ ἐν πόλει μιγάνδων καὶ συγκλύδων ἀνθρώπων πλῆθος, οὐ ῥαδίως μίαν οὐδ’ ὁμοπαθοῦσαν ἴσχουσαι κατὰστασιν, ἀλλ’ ἐκάστη πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀντιτείνουσα καὶ δυσσύμβατος οὔσα πρὸς τὸ ἀλλόφυλον. ἐμφανὲς δὲ τεκμήριον τὸ περὶ τὸν 25
- D οἶνον· αἱ γὰρ ἀλλοιναὶ λεγόμεναι τάχιστα μεθύσκου-

2 Nauck. p. 511 9 δεύτερον δ’? 16 em. Turnebus: εὐωδέστατον 18 W: μεταβάλλει sed malim μεταβαλεῖν 20 πικρότερον Madvigius. περιττότερον Bruhnius

σιν, ἀπεψία δ' οἴνου προσέοικεν ἢ μέθη. διὸ φεύ-
 γουσι τὸν μεμιγμένον οἶνον οἱ πίνοντες, οἱ δὲ μι-
 γνύοντες πειρῶνται λανθάνειν ὥς ἐπιβουλεύοντες·
 ἐκστατικὸν γὰρ ἢ μεταβολὴ καὶ τὸ ἀνώμαλον. ὅθεν
 5 πον καὶ τὰς πολυχορδίας μετὰ πολλῆς οἱ μουσικοὶ
 κινουῦσιν εὐλαβείας, αἷς οὐδὲν ἄλλο κακὸν ἢ τὸ
 μικτόν ἐστι καὶ ποικίλον. ἐγὼ δ' ἐκεῖνο ἔχω εἰπεῖν,
 ὅτι μᾶλλον ἂν ** ἐκ λόγων ὑπεναντίων γένοιτ' ἂν
 πίστις καὶ συγκατάθεσις ἢ πέψις ἐκ διαφύρων ποιο-
 10 τήτων. εἰ δὲ δὴ δοκῶ παίζειν, ταῦτ' ἐάσας ἐπὶ R
 τὰ Φίλωνος ἄνειμι. πολλάκις γὰρ ἀκούομεν αὐτοῦ
 λέγοντος, ὥς, ἐπεὶ ποικίλῃ ποιότητι τροφῆς γίννε-
 ται τὸ δύσπεπτον, ἢ τε πολυμιγρία βλαβερὸν καὶ
 γόνιμον ἄλλοκότων ποιότητων, δεῖ τὸ σύμφυλον ἐκ
 15 πείρας λαβόντα χρῆσθαι καὶ στέργειν. εἰ δὲ φύσει
 δύσπεπτον οὐδέν, ἀλλὰ πληθὺς ἐστὶ τὸ ταρασσόν
 καὶ φθειρόν, ἔτι μᾶλλον οἶμαι τὰ παντοδαπὰ ταῦτα
 καὶ ποικίλα φευκτέον, οἷς ἀρτίως ἡμᾶς ὁ Φίλωνος
 ὀψοποιδὸς ὥσπερ ἀντίτεχνος αὐτοῦ κατεφάρματτεν,
 20 ἐξαλλάττων τῇ καινότητι καὶ μεταβολῇ τὴν ὕρεξιν
 οὐκ ἀπαγορεύουσιν, ἀλλ' ἀγομένην ἐπ' ἄλλα καὶ F
 παρεκβαίνουσιν ἐν τῷ ποικίλῳ τὸ μέτριον καὶ αὐ-
 ταρκες, ὥσπερ ὁ τῆς Ἰψιπύλης τρόφιμος ** νος

4 τὸ R 6 αἷς X 7 ἐκεῖν' εἰπεῖν ἔχω Benselerus
 8 lac. 3—4 unus Vd dat. Fort. ἀνοῖς (pro ἂν) i. e. ἀνθρώ-
 ποῖς scribendum 9 Turnebus: κατὰθεσις 10 δὴ R: μὴ
 12 ἐπεὶ W: ἐπὶ ποικίλῃ * 13 τε * 14 δεῖ idem:
 καὶ δεῖ 22 τὸ μέτριον Turnebus: 4 Vd 6 E 23 *: ὥσπερ
 ὁ πύλης (ὡς 1—2 Vd P πύλης) cf. p. 93 d lac. 4 Vd 16 E.
 Fort. καθήμενος vel καθεζόμενος

ἕτερον ἄφ' ἐτέρας ἰέμενος
 ἄγρευμ' ἀνθέων ἡδομένῃ ψυχῇ,
 τὸ νήπιον ἄπληστος ἐών'

ἐπὶ πλεῖστον ἐξανθίζεται τοῦ λειμῶνος. ἐνταῦθα
 δὲ καὶ τοῦ Σωκράτους ἅμα μνημονευτέον, παρα- 5
 κελευομένου φυλάττεσθαι τῶν βρωμάτων, ὅσα τοὺς
 μὴ πεινῶντας ἐσθίειν ἀναπείθει, ὥς οὐδὲν ἄλλ' ἢ
 τὸ παντοδαπὸν καὶ ποικίλον εὐλαβεῖσθαι καὶ δεδιέ-
 662 ναι τῶν σιτίων παραινούντος. τοῦτο γὰρ πορρω-
 τέρῳ ἐξάγει τῆς χρείας τὴν ἀπόλαυσιν ἐν θεάμασιν, 10
 ἐν ἀκροάμασιν, ἐν ἀφροδισίοις, ἐν παιδιαῖς ἐπάσαις
 καὶ διατριβαῖς, ἀναλαμβανομένην ὑπὸ τοῦ περιττοῦ
 πολλὰς ἀρχὰς ἔχοντος· ἐν δὲ ταῖς ἀπλαῖς καὶ μονο-
 τρόποις ἡδοναῖς οὐ παρεκβαίνει τὴν φύσιν ἢ θέλ-
 ξις. ὅλως δέ μοι δοκεῖ μᾶλλον ἂν τις ὑπομεῖναι 15
 πολυχορδίαν μουσικὸν ἐπαινοῦντα καὶ μυραλοιφίαν
 ἀλείπτῃν ἢ πολυοψίαν ἱατρὸν· αἱ γὰρ ἐκτροπαὶ καὶ
 μεταβολαὶ τῆς εἰς ὑγίειαν εὐθείας ἐκβιβάζουσι.'

3. Τοῦ δὲ Φιλίνου ταῦτ' εἰπόντος, ὁ Μαρκίων
 Β ἔφη δοκεῖν αὐτῷ τῇ Σωκράτους ἐνέχεσθαι κατάρῃ 20
 μὴ μόνον τοὺς τὸ λυσιτελεῖς ἀπὸ τοῦ καλοῦ χωρί-
 ζοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἡδονὴν διυστάντας ἀπὸ τῆς

1 ἄφ' ἐτέρας] sc. χειρός. Vd dat ἐφ' ἐτέρας ἰέμενος
 unde scripserim ἐφ' ἐτέρῳ vel ἐφ' ἐτέροις αἰρόμενος cf. p. c.
 2 ἄγρευμ' — ψυχῇ * ex p. l.: ἄγρευμα ἂν συνηδομεναι ψυ-
 χαὶ 3 τὸ νήπιον p. eadem: 2—3 Vd 14 E μηπιον
 ἀπληστος ἐών] malim ἀπληστον ἔχων. Cf. Nauck. p. 595
 5 Σωκράτους] Xen. Comment. 1, 3, 6 6 ὅσα *: οἷα
 13 ὑγίειαν * hic et infra: ὑγείαν em. R: ἐκβιβάζουσι
 22 τὴν ἡδονήν?

ὑγείας, ὥς ἀντιταττομένην αὐτῇ καὶ πολεμοῦσαν
 οὐχὶ μᾶλλον συνεργοῦσαν· ὅσμικρά γάρ· ἔφη· καὶ
 ἄκουτες ὥς βιαιοτάτῳ τῶν ὀργάνων ἀλγηδόνι προσ-
 χρώμεθα· τῶν δ' ἄλλων οὐδείς ἂν οὐδὲ βουλόμε-
 5 νος ἀπώσαιο τὴν ἡδονήν· ἀλλὰ καὶ τροφαῖς καὶ
 ὕπνοις καὶ περὶ λουτρὰ καὶ ἀλείμματα καὶ κατα-
 κλίσεις ἀεὶ πάρεστι καὶ συνεκδέχεται καὶ συνεκτι-
 θηγεῖται τὸν κάμνοντα, πολλῶ τῷ οἰκείῳ καὶ κατὰ Ο
 φύσιν ἐξαμαυροῦσα τὰλλότριον. ποία γὰρ ἀλγηδών,
 10 τίς ἔνδεια, ποῖον δηλητήριον οὕτω ῥαδίως καὶ ἀφελ-
 ῶς νόσον ἔλυσεν, ὥς λουτρὸν ἐν καιρῷ γενόμενον
 καὶ οἶνος δοθεὶς δεομένοις; καὶ τροφή παρελθοῦσα
 μεθ' ἡδονῆς εὐθὺς ἔλυσε τὰ δυσχερῆ πάντα καὶ
 κατέστησεν εἰς τὸ οἰκεῖον τὴν φύσιν, ὥσπερ εὐδίας
 15 καὶ γαλήνης γενομένης. αἱ δὲ διὰ τῶν ἐπιπόνων
 βοήθειαι μόγις καὶ κατὰ μικρὸν ἀνύουσι, χαλεπῶς
 ἐκμοχλεύουσαι καὶ προσβιαζόμεναι τὴν φύσιν. οὐκ
 ἂν οὖν ἡμᾶς διαβάλλοι Φιλῖνος, εἰ μὴ τὰ ἱστία D
 ἑκάτερα ἐπαράμενοι τὴν ἡδονὴν φεύγοιμεν, ἀλλὰ
 20 πειρώμεθα τὸ ἡδέως καὶ ὑγιεινῶς ἐμμελέστερον, ἢ
 ὥς ἔνιοι φιλόσοφοι τὸ ἡδέως καὶ καλῶς, συννοικιοῦν.
 εὐθὺς οὖν περὶ τὸ πρῶτον, ὃ Φιλῖνε, τῶν ἐπιχει-
 ρημάτων δοκεῖς μοι διεψεῦσθαι, τὰ θηρία τῶν ἀν-
 θρώπων ἀπλουστέραις τροφαῖς χρῆσθαι καὶ μᾶλλον
 25 ὑγιαίνειν ὑποτιθέμενος. οὐδέτερον γὰρ ἀληθές ἐστιν·
 ἀλλὰ τῷ μὲν αἱ παρ' Εὐπόλιδος αἴγες ἀντιμαρτυ-

2 οὐχὶ δὲ μᾶλλον R 9 ἐξαμαυροῦντα mei ib. *: τὸ
 ἀλλότριον 18 τὰ ἱστία ἑκάτερα] τὰ ἀνάτια Doehnerus coll.
 p. 1094d 20 *: πειρώμεθα 26 Εὐπόλιδος] Kock. 1 p. 261

ροῦσιν, ὑμνοῦσαι τὴν τροφὴν ὥς παμμιγῇ καὶ ποι-
κίλῃν οὔσαν, οὕτω πως λέγουσαι

Ε 'βοσκόμεθ' ὕλης ἀπὸ παντοδαπῆς, ἐλάτης, πρίνου,

[κομάρου τε

πτόρθους ἀπαλούς ἀποτρῶγουσαι, καὶ πρὸς τούτοισιν 5

[ἔτ' ἄλλα,

κύτισόν τ' ἡδὲ σφάκον εὐώδη καὶ σμίλακα τὴν πο-

[λύφυλλον,

κότινον, σχῖνον, μελίαν, λεύκην, ἀρίαν, δρυῖν, κιττόν,

[ἐρίκην, 10

πρόμαλον, δάμνον, φλόμον, ἀνθέρικον, κισθόν, φη-

[γόν, θύμα, θύμβραν.

τὰ γὰρ κατηγορηθῆμενα μυριάς δήπου διαφορὰς ἔχει
χυμῶν καὶ ὁσμῶν καὶ δυνάμεων· πλείονα δὲ τῶν
εἰρημένων παραλέλειπται. τὸ δὲ δεύτερον Ὅμηρος 15

Ε ἀθετεῖ μᾶλλον ἐμπείρωσ, τὰ λοιμικὰ πάθη πρῶτον
ἔπτεσθαι τῶν ἀλόγων ἀποφαινόμενος. κατηγορεῖ
δ' αὐτῶν καὶ ἡ βραχύτης τοῦ βίου τὸ ἐπὶ κηρον
καὶ νοσῶδες· οὐδὲν γὰρ ὥς εἰπεῖν πολυχρόνιον ἐστι,
πλὴν εἰ φαίη τις κόρακα καὶ κορώνην, ὃ δὴ παμ- 20
φάγα τ' ὕντα καὶ πάσης ἀπτόμενα τροφῆς ὀρῶμεν.
καὶ μὴν καὶ τῇ τῶν νοσούντων διαίτῃ καλῶς ἐποίσεις

5 πτόρθους mei 6 ἔτ' ἄλλα X: ἔτ' 3—4 Vd E τού-
τοις γε θαλλόν Meinekius 7 X: κύτισον τ' ἡδεφα 6—7
Vd τὴν X 9 σχῖνον Macrobius. 7, 5, 9: ἐχῖνον λεύκην
Kockius: πεύκην Macrobius. om. Plut. libri ἀρίαν Lo-
beckius: ἄλλαν Macrobius. om. libri Plut. 10 ἐρίκην Kockius:
ἐρείκην 11 φλώμον mei 12 θύμα Macrobius 15 Ὅμη-
ρος] A 50 16 μᾶλλον] μάλα R 20 κορώνην] 3 Vd 7 E
22 καλῶς] κακῶς?

τὰ εὐπεπτα καὶ δύσπεπτα τεκμαιρόμενος· καὶ γὰρ
 πόνος καὶ γυμνασία καὶ τὸ διαιρεῖν τὴν τροφήν εὖ- 663
 πεπτα μὲν ἐστίν, οὐχ ἀρμόζει δὲ τοῖς πυρέττουσι.
 τὴν δὲ μάχην καὶ τὴν διαφορὰν τῆς ποικίλης τρο-
 φῆς ἀλόγως ἐδεδίδεις· εἴτε γὰρ ἐξ ὁμοίων ἀναλαμ-
 βάνει τὸ οἰκεῖον ἢ φύσις εἰς τὸν ὄγκον αὐτόθεν,
 ἢ ποικίλῃ τροφῇ πολλὰς μεθιεῖσα ποιότητας ἐξ ἑαυ-
 τῆς ἐκάστω μέρει τὸ πρόσφορον ἀναδίδωσιν· ὥστε
 γίνεσθαι τὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους

10 ὥς γλυκὺ μὲν γλυκὺ μάρπτει, πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν
 [ῥουσεν,

ὄξύ δ' ἐπ' ὄξύ, δαλερὸν δαλεροῦ λαβέτω

** δὲ καὶ ἄλλου ** ἐπὶ πρόσφορον μένοντος τῇ
 θερμότητι ἐν τῷ πνεύματι τοῦ μίγματος σκεδασθέν-
 15 τος, τὰ οἰκεῖα τοῖς συγγενέσιν ἔπεται· τὸ γὰρ οὕτω B
 παμμιγῆς σῶμα καὶ πανηγυρικόν, ὥς τὸ ἡμέτερον,
 ἐκ ποικίλης ὕλης λόγον ἔχει μᾶλλον ἢ ἀπλῆς συν-
 ερανίζεσθαι καὶ ἀναπληροῦν τὴν κρᾶσιν. εἴτε μὴ
 τοῦτ' ἐστίν, ἀλλ' ἢ καλουμένη πέψις ἀλλοιοῦν πέ-
 20 φυκε καὶ μεταβάλλειν τὴν τροφήν, ἐν τῷ ποικίλῳ
 τοῦτο συμβήσεται θᾶπτον καὶ κάλλιον· ἀπαθὲς γὰρ

2 διαιρεῖν] sanum vid. cf. p. 689d 5 εἴτε] respondet
 εἴτε lin. 18 ὁμοίων] ὁμοίων καὶ ἀνομοίων R. ἀνομοίων W.
 6 εἰς W: καὶ εἰς 10 μὲν γλυκὺ Macrobius: μὲν ἐπὶ γλυκὺ
 12 ὄξύ — λαβέτω V. 13 ὄξύ δ' ἐπ' ὄξύ, θερ-
 μὸν δ' ἐποχεύετο H. 14 ὄξύ δ' ἐπ' ὄξύ, θερ-
 μὸν δ' ἐποχεύετο H. 15 ὄξύ δ' ἐπ' ὄξύ, θερ-
 μὸν δ' ἐποχεύετο H. 16 ὄξύ δ' ἐπ' ὄξύ, θερ-
 μὸν δ' ἐποχεύετο H. 17 ὄξύ δ' ἐπ' ὄξύ, θερ-
 μὸν δ' ἐποχεύετο H. 18 prior lac. 4 E
 nulla Vd P, altera 11 in E. Fort. [οὕτω]
 δὲ καὶ ἄλλου [τινὸς vel τῶν ὁμοίων] ἐπὶ τὸ πρόσφορον μέ-
 ρος ἴοντος, τῇ θερμότητι τῇ ἐν τῷ πνεύματι cett.
 18 em. R: εἴ γε

ὑπὸ τοῦ ὁμοίου τὸ ὅμοιον, ἡ δ' ἀντίταξις καὶ δια-
φορὰ μᾶλλον ἐξίστησι τῇ πρὸς τοῦναντίον μίξει
τὰς ποιότητας ἀπομαραινόμενας. εἰ δ' ὅπως τὸ μι-
C κτὸν ἀθετεῖς καὶ ποικίλον, ὧ Φιλῖνε, μὴ δειπνίζοντα
μηδ' ὀψοποιοῦντα μόνον λαιδόρει Φίλωνα τοῦτον, 5
ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον, ὅταν μιγνύῃ τὰς βασιλικὰς καὶ
ἀλεξιφαρμάκους ἐκείνας δυνάμεις, ἅς 'θεῶν χεῖρας'
ὠνόμαζεν Ἑρασίστρατος, διέλεγγε τὴν ἀτοπίαν καὶ
περιεργίαν, ὁμοῦ μεταλλικὰ καὶ βοτανικὰ καὶ θη-
ριακὰ καὶ τὰπὸ γῆς καὶ θαλάττης εἰς ταὐτὸ συγκε- 10
ραυννύντος· καλὸν γὰρ ταῦτ' ἐάσαντας ἐν πτισάνῃ
καὶ σικύᾳ καὶ ἐν ὑδρελαίῳ τὴν ἰατρικὴν ἀπολιπεῖν.
ἀλλὰ νῆ Δία τὸ ποικίλον ἐξάγει καὶ γοητεύει τὴν
ὄρεξιν οὐ κρατοῦσαν ἑαυτῆς; καὶ γὰρ τὸ καθάριον,
ὧ δαιμόνιε, καὶ τὸ εὐστόμαχον καὶ τὸ εὐῶδες καὶ 15
ὅπως τὸ ἥδιον ἐφέλλεται καὶ ποιεῖ βρωτικωτέρους
D ἡμᾶς καὶ ποτικωτέρους. τί οὖν οὐχὶ κρίμνον μὲν
ἡμεῖς ἀντὶ πόλτου μάττομεν ἀντὶ δ' ἀσπαράγου
γῆτεια καὶ σκολύμους παρασκευάζομεν, τὸν δ' ἀν-
θοσμίαν ἀπωσάμενοι τουτονὶ καὶ ἡμερίδην ἀγριώ- 20
τερον πίνομεν ἐκ πίθου, κωνώπων χορῶ περιαδύ-
μενον; ὅτι φαίης ἂν οὐ φρυγὴν οὐδ' ἀπόδρασιν
ἡδονῆς εἶναι τὴν ὑγιεινὴν δίαιταν, ἀλλὰ περὶ ἡδο-
νὰς μετριότητα καὶ τάξιν ὑπηκόῳ χρωμένην ὀρέξει
τοῦ συμφέροντος. ὥς δὲ λάβρον πνεῦμα κυβερνῇ- 25
ται πολλαῖς μηχαναῖς ὑποφεύγουσι, παυσάμενον δὲ

2 *: τὸ ἐναντίον 8 em. Leonicus: δ' ἐλέγχει

10 Turnebus: συγκεραυννύντας τὰπὸ *: τὰ ἀπὸ ταὐτὸ

14 καθάριον mei 15 εὐστόμον M

καὶ μαρνανθὲν οὐδεὶς πάλιν ἐκριπίσαι καὶ διασεῖσαι
 δυνατός ἐστιν· οὕτω πρὸς ὕρεξιν ἐνστήναι μὲν καὶ E
 κολάσαι τὸ πλεονάζον αὐτῆς οὐ μὲν' ἔργον, ἤδη
 δὲ κάμνουσαν πρὸ καιροῦ καὶ μαλθακιζομένην καὶ
 5 ἀπολείπουσαν τὸ οἰκεῖον ἐντεῖναι καὶ ἀναξωπυρῆ-
 σαι παργάλεπον, ὃ ἔταῖρε, καὶ δύσεργον. ὅθεν ἡ
 ποικίλη τροφή βελτίων τῆς ἀπλῆς καὶ τὸ μονοειδὲς
 ἐχούσης πλήσμιον, ὅσῳ ῥᾶον ἰστάναι φερομένην τὴν
 φύσιν ἢ κινεῖν ἀπειποῦσαν. καὶ μὴν, ὅ γε λέγουσί
 10 τινες ὡς πλησμονὴ φευκτότερον ἐνδείας, οὐκ ἀλη- F
 θές ἐστιν ἀλλὰ τοῦναντίον· εἰ γε πλησμονὴ μὲν,
 ὅταν εἰς φθοράν τινα τελευτήσῃ καὶ νόσον, ἐβλα-
 ψεν· ἐνδεια δέ, κἂν ἄλλο μηδὲν ἐξεργάσῃται κακόν,
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν παρὰ φύσιν ἐστί. καὶ ταῦτα μὲν
 15 ὡς ἀντίχορδα κείσθω τοῖς ὑπὸ σοῦ πεφιλοσοφημέ-
 νοις. ἐκεῖνο δέ πως ὑμᾶς λέληθε 'τοὺς περὶ ἄλλα
 καὶ κύαμον', ὅτι τὸ μὲν ποικίλον ἥδιόν ἐστι, τὸ δ'
 ἥδιον εὐορεκτότερον, ἂν τὴν ὑπερβολὴν καὶ τᾶγαν
 ἀφέλῃς· προσφύεται γὰρ ὀργῶντι καὶ δεχομένῳ τῷ
 20 σώματι, τῆς ὕψεως προοδοποιούσης. τὸ δ' ἀνὀρεκτον 664
 πλανώμενον καὶ δεμβόμενον ἢ παντάπασιν ἐξέβαλεν
 ἢ φύσις ἢ μόλις ὑπ' ἐνδείας ἔστρεξεν. ἐκεῖνό μοι
 μόνον φύλαττε καὶ μέμνησο, τὸ ποικίλον ὡς οὐκ ἐν
 ἀβυρτάκαις καὶ κανδύλοις καὶ καρύκαις ἐστίν· ἀλλὰ

17 ἥδιον S 18 εὐορεκτότερον S: εἶδο 7—8 Vd 10 E
 τερον τὴν ὑπερβολὴν καὶ τᾶγαν ἀφέλῃς *: τὴν ὑπερ
 5—6 Vd 10 E ἀναφέλῃς. In Vd sequitur lac. 2 litt. quae
 propter marg. nulla esse vid. 17 κύαμον *: κύμινον cf.
 Leutsch, II p. 275 21 πλανώμενον M: 5—6 Vd E 22 ἐκεῖνο
 δέ μοι? 23 ἐν ἀβυρτάκαις Vd ἐναβυρτακῆς E ἐν ἀβυρτάκοις P

ταῦτα μὲν περίεργα καὶ σπερμολογικά· ποικιλίαν δὲ καὶ Πλάτων παρέχει τοῖς καλοῖς καὶ γενναίοις ἐκείνοις πολίταις, παρατιθεὶς βολβούς, ἐλαίαις, λάχανα, τυρόν, ἐψήματα παντοδαπά· πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ τραγημάτων ἀμοίρους περιορᾷ δειπνοῦντας.⁵

B

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

Διὰ τί τὰ ὕδνα δοκεῖ τῇ βροντῇ γίνεσθαι, καὶ διὰ τί τοὺς καθεύδοντας οἴονται μὴ κεραινοῦσθαι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΓΕΜΑΧΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΔΩΡΟΘΕΟΣ.

10

1. Ὑδνα παμμεγέθη δειπνοῦσιν ἡμῖν Ἀγέμαχος παρέθηκεν ἐν Ἡλιδι. θαυμαζόντων δὲ τῶν παρόντων, ἔφη τις ὑπομειδιάσας ἄξιό γε τῶν βροντῶν τῶν ἐναργῶς γενομένων, ὥς δὴ καταγελῶν τῶν λεγόντων τὰ ὕδνα τὴν γένεσιν ἐκ βροντῆς λαμβάνειν.¹⁵ ἦσαν οὖν οἱ φάσκοντες ὑπὸ βροντῆς τὴν γῆν διίστασθαι, καθάπερ ἦλφ τῷ ἄερι χρωμένην, εἶτα ταῖς ῥωγμαῖς τεκμαίρεσθαι τοὺς τὰ ὕδνα μετιόντας· ἐκ δὲ τούτου δόξαν ἐγγενέσθαι τοῖς πολλοῖς, ὅτι τὸ
C ὕδνον αἱ βρονταὶ γεννῶσιν οὐ δεικνύουσιν· ὥσπερ²⁰ εἰ τις οἴοιτο τοὺς κοιλίας ποιεῖν τὸν ὕμβρον, ἀλλὰ μὴ προάγειν μηδ' ἀναφαίνειν. ὁ δ' Ἀγέμαχος ἰσχυρίζετο τῇ ἱστορίᾳ καὶ τὸ θαυμαστὸν ἡξίου μὴ ἄπι-

2 Πλάτων] Rep. p. 372c 4 em. Plato: δψήματα
17 ἦλφ X: ἦλλφ 22 προάγειν] subiectum est τὸν ὕμβρον

στον ἡγεῖσθαι. καὶ γὰρ ἄλλα πολλὰ θαυμάσια βρον-
 τῆς ἔργα καὶ κεραυνοῦ καὶ τῶν περὶ ταῦτα διοσημιῶν
 εἶναι, χαλεπὰς καταμαθεῖν ἢ παντελῶς ἀδυνάτους
 τὰς αἰτίας ἔχοντα. καὶ γὰρ ὁ γελώμενος οὐτοσὶ
 5 καὶ παροιμιώδης ἔφη ἑβολβὸς οὐ μικρότητι διαφεύ-
 γει τὸν κεραυνὸν, ἀλλ' ἔχων δύναμιν ἀντιπαθεῖ,
 καθάπερ ἡ συκῇ καὶ τὸ δέριμα τῆς φώκης ὥς φασι
 καὶ τὸ τῆς ὑαίνης, οἷς τὰ ἔκτρα τῶν ἱστίων οἱ ναύ-
 κληροὶ καταδιφθεροῦσι. τὰ δ' ἀστραπαῖα τῶν ὑδά-
 10 τῶν εὐαλδῇ καλοῦσιν οἱ γεωργοὶ καὶ νομίζουσι. καὶ
 ὅλως εὐηθὲς ἐστὶ ταῦτα θαυμάζειν τὸ πάντων ἀπι- D
 στότατον ἐν τοῖς πάθεσι τούτοις καθορῶντας, ἐκ μὲν
 ὑγρῶν φλόγας, ἐκ δὲ μαλακῶν νεφῶν ψόφους σκλη-
 ροὺς ἀναδιδομένους. ταῦτα δ' εἶπεν ἄδολεσχῶ,
 15 παρκακαλῶν ὑμᾶς ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς αἰτίας, ἵνα
 μὴ πικρὸς γένωμαι συμβολὰς τῶν ὑδῶν πρᾶσσό-
 μενος.

2. Αὐτὸν μὲν οὖν ἐγὼ ἔφην τρόπον τινὰ τῷ
 λόγῳ δεξιὰν ὁρέγειν τὸν Ἀγέμαχον· οὐδὲν γὰρ ἐν
 20 γε τῷ παρόντι φαίνεσθαι πιθανώτερον, ἢ ὅτι ταῖς
 βρονταῖς πολλάκις ὑδῶρ συνεκπίπτει γόνιμον. αἰτία
 δ' ἡ τῆς θερμότητος ἀνάμειξις· τὸ μὲν γὰρ ὀξὺ καὶ
 καθαρόν τοῦ πυρὸς ἅπεισιν ἀστραπὴ γενόμενον, τὸ E
 δ' ἐμβριθὲς καὶ πνευματωδὲς ἐνελούμενον τῷ νέφει
 25 καὶ συμμεταβάλλον ἐξαιρεῖ τὴν ψυχρότητα καὶ συν-

2 *: διοσημιῶν 5 παροιμιώδης mei 8 ὑαίνης
 iidem τῶν ἱστίων Reichardtius 13 νεφῶν Turnebus:
 3 Vd 7 E 16 πικρὰς φαίνωμαι? 20 ἢ om. mei
 25 em. Emperius: ἐξαιρεῖ συνεκπνεῖ *: συνεκπίνει cf.
 Xen. Cyr. 1, 2, 16: ἐκπνοοῦντες τὸ ὑγρόν

εκπονεί τὸ ὑγρόν· ὥστε μάλιστα τὸ προσηγνὲς ἐν-
 δύεσθαι τοῖς βλαστάνουσι καὶ ταχὺ παχύνειν. ἐπεὶ
 δὲ καὶ κρᾶσεων ιδιότητα καὶ χυμοῦ διαφορὰν ἐμ-
 ποιεῖ τὰ τοιαῦτα τοῖς ἀρδομένοις· ὥσπερ αἱ τε
 δρόσοι γλυκυτέραν ποιοῦσι τοῖς θρέμμασι τὴν πύαν, 5
 F καὶ τὰ τὴν ἱρίν ἐξανθοῦντα νέφη, καθ' ὧν ἂν
 ἐπερεΐσῃ ξύλων, εὐωδίας ἀναπλήμνησι· καὶ ταύτη
 γνωρίζοντες οἱ παρ' ἡμῖν ἰρίσκηπτα καλοῦσι, τὴν
 ἱρίν ὑπολαμβάνοντες ἐπισκήπτειν· πολλῶ μᾶλλον
 εἰκὸς ἐστὶ τοῖς ἀστραπαλοῖς καὶ κεραυνοῖς ὕδασι 10
 καὶ πνεύμασι καὶ θερμότησιν εἰς βάθος ἐλαυνομέ-
 ναις τὴν γῆν στρέφεσθαι καὶ συστροφὰς ἴσχειν τοι-
 αύτας καὶ χαυνότητας, ὥσπερ ἐν τοῖς σώμασι τὰ
 χοιραδῶδη καὶ ἀδενῶδη φύματα θερμότητές τινες
 καὶ ὑγρότητες αἱματώδεις ἐνδημιουργοῦσιν. οὐ γὰρ 15
 665 ἔοικε φυτῶ τὸ ὕδρον οὐδ' ἄνευ ὕδατος ἔχει τὴν
 γένεσιν, ἀλλ' ἄρριζον καὶ ἀβλαστὲς ἐστὶ καὶ ἀπο-
 λελυμένον, τῷ καθ' ἑαυτὸ σύστασιν ἐκ τῆς γῆς ἔχειν
 παθούσης τι καὶ μεταβαλούσης. 'εἰ δέ γε γλίσχρος'
 ἔφην 'ὁ λόγος ὑμῖν δοκεῖ, τοιαῦτά τοι τὰ πλεῖστα 20
 τῶν βρονταῖς καὶ κεραυνοῖς συνεπομένων· διὸ καὶ

1 τὸ μάλιστα aut μάλιστα R 3 R: ἐμποιεῖν 4 ἀρ-
 χομένοις mei 6 τὰ * 7 ἂν ἐπερεΐσῃ] περ ἂν ὕσῃ W
 9 *: ἱερεῖς αὐτὰ (ἐρίσκηπτα Salmasius); ἰρίσκηπτα enim vo-
 cari debent ligna οἷς ἂν ἡ ἱρίς ἐπισκήπτῃ πολλῶ *: πολ-
 λῶν δὲ, nam hinc incipit apodosis ad ἐπεὶ δὲ καὶ κρᾶσεων
 κέ (vid. lin. 2) 15 post ὑγρότητες dat 3 litt. lac. unus
 Vd quae nulla esse vid. propter marg. 16 φυτῶ Exem-
 plum Turnebi: 3—4 Vd 7 E τῷ 17 ἀβλαστὲς idem: 6—7
 Vd 9 E ἐστὶ Vulcobius: ἔτι 18 σύστασιν Ex. Turnebi:
 τὴν στάσιν

μάλιστα τοῖς πάθεσι τούτοις δόξα θειότητος πρόσ-
εστι.’

3. Παρὼν δ’ ὁ ῥήτωρ Δωρόθεος ‘ὁρθῶς’ ἔφη
‘λέγεις· οὐ γὰρ μόνον οἱ πολλοὶ καὶ ἰδιῶται τοῦτο
5 πεπόνθασιν, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τινές. ἐγὼ
γούν οἶδα, κεραυνοῦ παρ’ ἡμῖν εἰς οἰκίαν ἐμπεσόν-
τος καὶ πολλὰ θαυμαστὰ δράσαντος (οἶνόν τε γὰρ
ἐκ πίθων διεφόρησε τοῦ κεράμου μηδὲν παθόντος, B
ἀνθρώπου τε καθεύδοντος διαπτάμενος οὔτ’ αὐτὸν
10 ἠδίκησεν οὔτε τῆς ἐσθῆτος ἔθιγε, ζώνην δὲ χαλ-
κοῦς ἔχουσιν ὑπεξωσμένου διέτηξε τὸ νόμισμα πᾶν
καὶ συνέχεε’) φιλοσόφῳ δὲ παρεπιδημοῦντι Πυθα-
γορικῶ προσελθόντα καὶ διαπυνθανόμενον· τὸν δ’
ἀφοσιωσάμενον καὶ κελεύσαντα τὰ καθ’ ἑαυτὸν δρᾶν
15 καὶ προσεύχεσθαι τοῖς θεοῖς. ἀκούω δὲ καὶ στρα-
τιώτου φυλάττοντος λερόν ἐν Ῥώμῃ κεραυνὸν ἐγγυς
πεσόντα διακαῦσαι τῶν ὑποδημάτων τοὺς ἱμάντας,
ἄλλο δὲ μηδὲν κακὸν ἐργάσασθαι· καὶ κυλιχνίων
ἀργυρῶν ξυλλήνοις ἐγκειμένων ἐλύτροις τὸν μὲν ἄρ-
20 γυρον συνιζῆσαι τακέντα, τὸ δὲ ξύλον ἄθικτον καὶ C
ἀπαθὲς εὗρεθῆναι. καὶ ταῦτα μὲν ἔξεστι πιστεύειν
καὶ μή· πάντων δὲ θαυμασιώτατον, ὃ πάντες ὡς
ἔπος εἰπεῖν ἴσμεν, ὅτι τῶν ὑπὸ κεραυνοῦ διαφθα-
ρέντων ἄσηπτα τὰ σώματα διαμένει· πολλοὶ γὰρ

1 θειότης mei 11 em. Turnebus: ὑπεξωσμένους
τὸ νόμισμα idem: τονο 3—4 Vd 7—8 E μα 12 δὲ] δὴ
Herwerdenus. Abesse malim ut προσελθόντα (fort. add.
τινὰ) ab οἶδα pendeat 14 τὰ W δρᾶν Doehnerus:
δρᾶν 18 κυλιχνίων Basileensis: λυχνίων 19 eadem:
ἐγκειμένοις ib. τὸ μὲν mei

οὔτε κάουσιν οὔτε κατορύττουσιν, ἀλλ' ἐῷσι περι-
φράξαντες, ὥσθ' ὀρᾷσθαι τοὺς νεκροὺς ἀσήμετους
αἰεὶ· τὴν Εὐριπίδου Κλυμένην ἐλέγχοντας ἐπὶ τοῦ
Φαέθοντος εἰποῦσαν

ῥίλος δέ μοι

5

ἄλουτος ἐν φάραγι σήπεται νέκυς·

- ὅθεν οἶμαι καὶ τὸ θείον ὠνομάσθαι τῇ ὁμοιότητι
D τῆς ὀσμῆς, ἣν τὰ παιόμενα τοῖς κεραυνοῖς ἀφίησιν
ἐκτριβομένην πυρώδη καὶ ὀριμεῖαν· ὑφ' ἧς ἐμοὶ
δοκοῦσι καὶ κύνες καὶ ὄρνιθες ἀπέχεσθαι τῶν διο- 10
βλήτων σωμαμάτων. ἐμοὶ γὰρ ἔχει τοῦτον τῆς αἰτίας
ὥσπερ δάφνης παρατετρώχθω· τὰ δὲ λοιπὰ τοῦτον·
ἐφη ῥακαλῶμεν, ἐπεὶ καὶ τοῖς ὕδνοις ἐνευημέρη-
κεν, ἵνα μὴ πάθωμεν τὸ τοῦ Ἀνδροκύδους. ἐκεῖνος
γὰρ ὢν ἐποίησε πάντων ἐναργέστατα καὶ κάλλιστα 15
τοὺς περὶ τὴν Σκύλλαν ἰχθυὺς ζωγραφήσας ἔδοξε
E τῷ πάθει μάλλον ἢ τέχνη κεχρησθαι· φύσει γὰρ ἦν
φίλος· οὕτω φήσει τις καὶ ἡμᾶς ὑφ' ἡδονῆς
φιλοσοφήσαντας περὶ τῶν ὕδνων ἀμφισβητήσιμον
ἐχόντων τὴν γένεσιν, ὡς ὀρᾷ * * ἐν δὲ τούτοις 20
ὑποκειμένης τῷ λόγῳ τῆς εὐπειθείας, καὶ τὴν αἰ-
τίαν * * προδήλῳ τῷ εἶναι πειθοῦσης·

5 Nauck. p. 612 6 ἄλουτος Musgravius: ἀλλ' οὗτος
ib. φάραξι mei 12 em. R: παρατετρώχθω 13 παρακαλῶμεν]
add. ἐπιμετρῆν R 14 Ἀνδροκύδους] cf. Athen. p. 841a
15 Anonymus: ἐνεργέστερα καὶ μάλιστα mei 17 τέχνη]
τῇ τέχνη R 18 em. Ex. Turnebi: φησί 19 φιλοσοφή-
σαντας] φιλοσοφῆσαι τὰ W 20 lac. 3 Vd 4 P 22 lac.
2—3 solus Vd. Fort. supplendum ὡς ὀρᾷ· ἐν δὲ τούτοις
ὑποκειμένης τῷ λόγῳ τῆς εὐπειθείας καὶ τὴν αἰτίαν (sc. τῆς
εὐπειθείας) ἐὰν προδήλῳ πως εἶναι πειθοῦσης

4. Ἐμοῦ δὲ παρακελευομένου καὶ λέγοντος και-
 ρὸν εἶναι καθάπερ ἐν κωμῳδίᾳ μηχανὰς αἰροντας
 καὶ βροντὰς ἐμβάλλοντας παρὰ πότον διαλέγεσθαι
 περὶ κεραυνῶν, τὰ μὲν ἄλλα παρίεσαν συνομολο-
 5 γοῦντες, περὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς καθεύδουσι μὴ κεραυ-
 νομένων ἀκοῦσαί τι βουλόμενοι λιπαρεῖς ἦσαν.
 ἔμοι δὲ πλεον οὐδὲν ἐγίγνετο τῆς αἰτίας ἀψαμένῳ
 κοινὸν ἐχούσης τὸν λόγον· ὅμως δ' οὖν ἔφην ὥς F
 τὸ κεραύνιον πῦρ ἀκριβεῖα καὶ λεπτότητι θαυμαστόν
 10 ἔστιν, αὐτόθεν περὶ τὴν γένεσιν ἐκ καθαράς καὶ
 ἀγνῆς ἔχον οὐσίας, καὶ πᾶν εἴ τι συμμίσγνυται νοτε-
 ρὸν ἢ γεῶδες αὐτῷ τῆς περὶ τὴν κίνησιν ὀξύτητος
 ἀποσειομένης καὶ διακαθαίρουσας. 'διόβλητον μὲν
 οὐδέν' ὥς φησι Δημόκριτος '* * παρ' αἰθρίας στέ-
 15 γειν * * σέλας.' τὰ μὲν οὖν πυκνὰ τῶν σωμάτων,
 σίδηρος, χαλκός, ἄργυρος, χρυσός, ἀποστέγει καὶ
 φθείρεται καὶ τήκεται, πάσχοντα τῷ προσμάχεσθαι
 καὶ ἀντερείδειν· τῶν δ' ἀραιῶν καὶ πολυπόρων καὶ
 χαλόντων ὑπὸ μανότητος ἀψαυστὶ διεκθεῖ, καθά-
 20 περ ἱματίων καὶ ξύλων αὐτῶν· τὰ δὲ χλωρὰ κάει, 666
 τῆς ὑγρότητος ἀντιλαμβανομένης καὶ συνεξαπτομέ-
 νης. εἶπερ οὖν τὸ τοῦς καθεύδοντας μὴ ἀποθνή-

1 fort. ἔμοῦ δὲ παρακελευομένου λέγοντος ἀκαιρον cett.
 3 ἐμβάλλοντα mei 4 π. 11. 12 περὶ τὴν] τὴν
 M. περιττὴν R 14 Δημόκριτος] Mullach. 1 p. 359 lac.
 5 Vd 8 E 15 lac. 4—5 Vd 6 E. Supplet δ μὴ τὸ παρ'
 αἰθ. στέγει σέλας W. Malim οἷον μὴ τὸ π. αἰ. στέγειν λαμ-
 πρὸν (vel simile quid) σέλας 16 σίδηρος Turnebus; 5—7
 Vd 7 E χρυσός] idem: 5 Vd 6 E 18 ἀντερείδειν Basi-
 leensis: 2—3 Vd. 7 E τερείδειν 19 em. X: καθαρ-
 ιμάτων

σκειν ὑπὸ κεραυνῶν ἀληθές ἐστιν, ἐνταῦθα δεῖ ζη-
τεῖν οὐκ ἀλλαχόθι τὴν αἰτίαν. μᾶλλον γὰρ ἔρω-
ται καὶ συνέστηκε καὶ ἀντερείδει τὰ σώματα τῶν
ἐργηγορότων, ἅτε δὴ πᾶσι τοῖς μέρεσι πεπληρωμένα
πνεύματος· ὅφ' οὗ καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐπιστρέφον- 5
τος ὥσπερ ἐν ὁργάνῳ καὶ σφίγγοντος εὗτονον γέ-
γυονε καὶ συνεχὲς αὐτῷ καὶ πυκνὸν τὸ ζῶον. ἐν δὲ
B τοῖς ὕπνοις ἐξανεῖται, καὶ μανὸν καὶ ἀνώμαλον καὶ
ἄτονον καὶ διακεχυμένον, καὶ πόρους ἔσχηκε πολ-
λοὺς, τοῦ πνεύματος ἐνδιδόντος καὶ ἀπολείποντος, 10
δι' ὧν φωναί τε καὶ ὄσμαι διεκθέουσιν μηδεμίαν
αἰσθησιν ἑαυτῶν παρέχουσαι. τὸ γὰρ ἀντερείδον
καὶ τῷ ἀντερείδειν πάσχον οὐκ ἀπαντᾷ τοῖς προσ-
φερομένοις, ἥμιστα δὲ τοῖς ὑπὸ λεπτότητος καὶ ὠκύ-
τητος τοιαύτης ὥσπερ ὁ κεραυνὸς διωπταμένοις. τὰ 15
μὲν γὰρ ἦττον ἰσχυρὰ δυσπαθείαις ἢ φύσις ἀμύ-
νεται, σκληρότητας προβαλλομένη καὶ πυκνότητος·
ὧν δ' ἅμαχος ἢ δύναμις ἐστιν, ὑπὸ τούτων ἦττον
ἀδικεῖται τὰ εἰκοντα τῶν ἀνθισταμένων. ἑπρόσλαβε
δὲ τούτοις· ἔφη· οὐτι μικρὰν ἐκπληξιν πρὸς τὰ 20
τοιαῦτα καὶ φόβον καὶ τάρβος, ὅφ' ὧν πολλοὶ μη-
C δὲν ἄλλο παθόντες αὐτῷ τῷ δεῖσαι ἀποθανεῖν ἀπέ-
θανον. καὶ γὰρ τὰ θρέμματα διδάσκουσι βροντῆς
γενομένης οἱ ποιμένες εἰς ταὐτὸ συνθεῖν καὶ συν-

8 καὶ μανὸν] malim μανὸν ὃν ἀνώμαλον] ἀμαλὸν vel
ἀπαλὸν ἐστὶ R. Potius ἀνειμένον, nam adiectivum requiri-
tur cui oppositum sit συνεχὲς 15 em. Turnebus: διστα-
μένοις Malim διαπταμένοις 19 προσέλαβε mei 20 οὐτι
μικρὰν *: ἔτι μικρὰν cf. οὐτι μικρῷ p. 784 d 22 malim
θανεῖν

νεύειν· τὰ γὰρ σποράδην ἀπολειφθέντα διὰ τὸν φόβον ἐκτιτρώσκει. καὶ μυρίους ἤδη τεθνηκότας ἰδεῖν ἔστιν ὑπὸ βροντῆς, οὐδὲν οὔτε πληγῆς ἔχνος οὔτε καύσεως ἔχοντας, ἀλλ' ὑπὸ φόβου τῆς ψυχῆς ὥς ἔοικεν ὕρνιθος δίκην ἀποπταμένης τοῦ σώματος·

‘πολλοὺς γάρ’ ὥς ὁ Εὐριπίδης φησί ‘βροντῆς πνεῦμ’
[ἄναιμον ὤλεσε].

καὶ γὰρ ἄλλως τῶν αἰσθητηρίων ἡ ἀκοή παθητικώ- D
10 τατόν ἐστι, καὶ μεγίστας οἱ διὰ ψόφου θόρυβοι καὶ φόβοι ταραχὰς ἐπιφέρουσιν· ὧν τῷ καθεύδοντι πρόβλημα τὸ ἀναίσθητόν ἐστιν. οἱ δ' ἐργηγορότερες καὶ ταῖς προπαθείαις ἀναλίσκονται καί, τοῦ δέους τὸ σῶμα συνδέοντος ὥς ἀληθῶς καὶ συνάγοντος καὶ
15 πυκνοῦντος, ἰσχυρὰν ποιοῦσι τὴν πληγὴν τῷ ἀντερεῖδεν.⁷

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ.

Διὰ τί πλείστους ἐν γάμοις ἐπὶ δεῖπνον καλοῦσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΓΟΥ.

20 ΣΟΣΣΙΟΣ ΣΕΝΕΚΙΩΝ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΘΕΩΝ.

1. Ἐν τοῖς Αὐτοβούλου τοῦ υἱοῦ γάμοις συνεώρταξεν ἡμῖν παρὼν ἐκ Χαιρωνείας ὁ Σόσσιος Σε-

7 πνεῦμ'] τραῦμ' Theo Expos. rerum math. p. 48, 3. πληγῇ' F. G. Schmidtius. Malim πῦρ quod cum πρ' facile confundi potuit cf. Nauck. p. 677 γάρ] δὲ Theo 9 ἄλλους mei

νεκίων, καὶ πολλῶν * * ἄλλων τε τῇ τόθ' ἐορτῇ
 μάλα πρεπόντων παρέσχεν ἀφορμὰς καὶ περὶ τῆς
 αἰτίας, δι' ἣν πλείστοι τῶν ἄλλων ἐπὶ τὰ γαμικὰ
 E δεῖπνα παραλαμβάνονται, διηπόρησε. καὶ γὰρ τῶν
 νομοθετῶν τοὺς τῇ πολυτελείᾳ κατὰ κράτος πολε- 5
 μήσαντας ὀρίσαι μάλιστα τῶν εἰς τοὺς γάμους κα-
 λουμένων τὸ πλῆθος. 'ὁ γὰρ εἰπών' ἔφη 'περὶ τῆς
 αἰτίας αὐτῆς τῶν παλαιῶν φιλοσόφων οὐδέν, ἐμοὶ
 γοῦν κριτῇ, πιθανὸν εἶρηκεν, Ἐκαταῖος δ' Ἀβδηρίτης'
 λέγει δὲ τοὺς ἀγομένους γυναικας πολλοὺς παρακα- 10
 λεῖν ἐπὶ τὴν ἐστίασιν, ἵνα πολλοὶ συνειδῶσι καὶ
 μαρτυρῶσιν ἐλευθέροις οὔσι καὶ παρ' ἐλευθέρων
 γαμοῦσι. τοῦναντίον γὰρ οἱ κωμικοὶ τοὺς πολυτε-
 λῶς καὶ σοβαρῶς λαμπρότητι δεῖπνων καὶ παρασκευῆς
 F γαμοῦντας, ὥς οὐ βεβαίως οὐδὲ θαρραλέως ἐπισυν- 15
 ἄπτουσιν· ὥς δὲ Μένανδρος πρὸς τὸν κελεύοντα ταῖς
 λοπάσι περιφράττειν * * * ὡπον δεινῶς * * οὐ προῖ-
 γμα νύμφης λέγεις.'

2. 'Ἄλλ' ὅπως μὴ, τὸ ῥᾶστον, ἐγκαλεῖν ἐτέροις
 δοκῶμεν αὐτοὶ μὴδὲν λέγοντες, ἀποφαίνομαι πρῶτος' 20
 εἶπεν 'ἐγώ, οὐδεμίαν ἐστιάσεως πρόφασιν οὕτως ἐκ-

1 lac. 3 Vd 4 P. Fort. transponendo supplendum:
 ἄλλων τε πολλῶν λόγων 2 παρέσχεν S: 3—4 Vd 9 E.
 λόγων παρέσχεν Duebnerus τῆς αἰτίας S: τη 5 Vd 8 E ας
 3 ἄλλων] fort. ἀνθρώπων cum R i. e. ἀνῶν 8 αὐτῆς]
 ταύτης aut εἰς τις R 9 Ἐκαταῖος] Mueller. 2 p. 396
 em. X: ἀβαρρήτης 14 corr. R: παρασκευῇ 15 ἐπισυν-
 ἄπτουσιν] fort. ἐπισυνάπτ[οντας ἐπισκώπτ]ουσιν vid. Sym-
 bolae 16 Μένανδρος] cf. Kock. 3 p. 230 17 prior
 lac. 3—4 Vd 4—5 E P posterior 3—5 Vd 3 P 19 ὅπως]
 ὅμως mei τὸ ῥᾶστον R: 4—5 Vd 9 E 20 ἀποφαίνομαι
 R: ἀποφαῖνον

δηλον εἶναι καὶ περιβόητον, ὥς τὴν τῶν γαμούν-
των· καὶ γὰρ θύοντας θεοῖς καὶ προπέμποντας φί-
λον καὶ ξενίζοντας ἔστι πολλοὺς διαλαθεῖν τῶν
ἐπιτηδείων· ἡ δὲ γαμήλιος τράπεζα κατήγορον ἔχει 667
5 τὸν ὑμέναιον μέγα βοῶντα καὶ τὴν δᾶδα καὶ τὸν
αὐλόν, ἃ φησιν Ὅμηρος καὶ τὰς γυναικας ἰσταμέ-
νας ἐπὶ ταῖς θύραις θαυμάζειν καὶ θεᾶσθαι. διὸ
μηδευὸς ἀγνοοῦντος τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν κλῆσιν,
αἰσχυρόμενοι παραλιπεῖν πάντας τοὺς συνήθεις καὶ
10 οἰκείους καὶ ἀμωσγέπως προσήκοντας αὐτοῖς παρα-
λαμβάνουσιν·

3. Ἀποδεξαμένων δ' ἡμῶν, ὑπολαβὼν ὁ Θέων
'καὶ τοῦτ' ἔφη 'κείσθω· οὐκ ἀπίθανον γὰρ ἔστι·
κἀκεῖνο πρόσθες, εἰ βούλει, τὰς τοιαύτας ἐστιάσεις
15 μὴ μόνον φιλικὰς ἀλλὰ καὶ συγγενικὰς εἶναι, κατα-
μιγνυμένης εἰς τὸ γένος ἑτέρας οἰκειότητος. ὃ δὲ
τούτου μεῖζον ἔστιν, οἰκῶν εἰς ταὐτὸ συνιόντων B
δυεῖν, ὃ τε λαμβάνων τοὺς τοῦ διδόντος οἰκείους
καὶ φίλους ὃ τε διδοὺς τοὺς τοῦ λαμβάνοντος οἰ-
20 μενοι δεῖν φιλοφρονεῖσθαι διπλασιάζουσι τὴν ὑπο-
δοχὴν. ἔτι πολλὰ τῶν γαμικῶν ἢ τὰ πλεῖστα δρᾶ-
ται διὰ γυναικῶν· ὅπου δὲ γυναῖκες πάρεισι, καὶ
τοὺς ἄνδρας ἀναγκαῖον ἔστι παραλαμβάνεσθαι·

2 θύοντες mei 6 Ὅμηρος] Σ 495 10 αὐτοῖς *:
αὐτοῖς 14 κἀκεῖνο] add. δὲ K 17 *: τὸ αὐτὸ 18 δυεῖν
mei 21 ἔτι Turnebus: ἐπεὶ 22 δὲ Anonymus: δὴ

C

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ.

Εἰ ἡ θάλασσα τῆς γῆς εὐοποτέρα.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ, ΣΥΜΜΑΧΟΣ, ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ.

1. Τῆς Εὐβοίας ὁ Αἰδηψός, οὗ τὰ θερμὰ χω- 5
 ρίον ἐστὶν αὐτοφυῆς πολλὰ πρὸς ἡδονὰς ἔχον ἔλευ-
 θερίους καὶ κατεσκευασμένον οἰκήσεσι καὶ διαίταις,
 κοινὸν οἰκητήριον ἀποδέδεικται τῆς Ἑλλάδος· πολ-
 λῶν δὲ καὶ πτηνῶν καὶ χερσαίων ἀλισκομένων, οὐχ
 ἦττον ἢ θάλαττα παρέχει τὴν ἀγορὰν εὐτράπεζον, 10
 ἐν τόποις καθαροῖς καὶ ἀγχιβαθέσι γενναῖον ἰχθὺν
 D καὶ πολλὴν ἐκτρέφουσα. μάλιστα δ' ἀνθεῖ τὸ χω-
 ρίον ἀκμάζοντος ἔαρος· πολλοὶ γὰρ ἀφικνοῦνται τὴν
 ὥραν αὐτόθι καὶ συνουσίας ποιοῦνται μετ' ἀλλή-
 λων ἐν ἀφθόνοις πᾶσι, καὶ πλείστας περὶ λόγους 15
 ὑπὸ σχολῆς διατριβὰς ἔχουσι. Καλλιστράτου δὲ τοῦ
 σοφιστοῦ παρόντος, ἔργον ἦν ἀλλαχόθι δειπνεῖν·
 ἄμαχος γὰρ ἢ φιλοφροσύνη, καὶ τὸ πάντας εἰς
 ταῦτο συνάγειν ἐπιεικῶς τοὺς χαρίεντας ἡδιστον
 παρεῖχε· πολλάκις μὲν γὰρ ἐμίμειτο τῶν παλαιῶν 20
 τὸν Κίμωνα, πολλοὺς καὶ παντοδαποὺς ἐστιῶν
 ἠδέως· αἰεὶ δ' ὥς ἔπος εἶπεῖν τὸν Κελεόν, δν
 πρῶτον ἱστοροῦσιν εὐδοκίμων καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν

5 *: γάληψος 6 αὐτοφυῆς Madvigius probabiliter
 8 ἡβητήριον X recte ut vid. 14 malim αὐτόσε 19 *:
 τὸ αὐτό 22 δὲ] om. mei

κατασκευάσαντα σύνοδον καθημερινήν ὀνομάσαι προυνεῖον.

2. Ἐγίγνοντο δὴ λόγοι τοιαύτη συνουσία πρέ- E
ποντες ἐκάστοτε· καί ποτε παρέσχον αἱ τράπεζαι,
5 ποικιλιάταται γενόμεναι, ζήτησιν ὑπὲρ ὕψων, πότε-
ρον τὰ ἐκ γῆς ἢ τὰ ἐκ θαλάττης ἐπιτηδειότερα·
καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν ἀπάντων ὑμνούντων τὰ ἐκ
γῆς πολλὰ καὶ παντοδαπὰ καὶ δυσεξαρίθμητα τοῖς
γένεσι καὶ ταῖς διαφοραῖς, τὸν Σύμμαχον δὲ Πολυ-
10 κράτης προσαγορεύσας 'σὺ δ'' εἶπεν 'ἀμφιάλον ὦν
ζῶον καὶ τοσαύταις ἐντεθραμμένος θαλάτταις, αἱ
τὴν ἱερὰν πέριξ ὑμῶν ἐλίττουσι Νικόπολιν, οὐκ
ἀμύνεις τῷ Ποσειδῶνι;' 'βούλομαί γε νῆ Δί' δ' F
Σύμμαχος εἶπε, καὶ σὲ παραλαμβάνω καὶ παρακαλῶ,
15 τὰ ἡδίστα τῆς Ἀχαικῆς καρπούμενον θαλάττης.'
'οὐκοῦν' ἔφη 'πρῶτον' ὁ Πολυκράτης 'ἴωμεν ἐπὶ
τὴν συνήθειαν. ὥς γὰρ πολλῶν ὄντων ποιητῶν
ἓνα τὸν κράτιστον ἐξαιρέτως ποιητὴν καλοῦμεν,
οὔτω πολλῶν ὄντων ὕψων ἐκνευίκηκεν ὁ ἰχθὺς
20 μόνος ἢ μάλιστά γ' ὕψων καλεῖσθαι διὰ τὸ πολὺ
πάντων ἀρετῇ κρατεῖν. καὶ γὰρ ὀψοφάγους καὶ φι-
λόφους λέγομεν οὐχὶ τοὺς βοείους χαίροντας, ὥς- 668
περ' Ἡρακλῆς ὅς 'τοῖς κρέασι χλωρὰ ὄνκ' ἐπήσθιεν',
οὐδὲ τὸν φιλόσυκον οἶος ἦν Πλάτων, οὐ φιλόβο-

12 πέριξ] περὶ mei. παρ' ὑμῶν em. X 20 μόνος Athenaeus p. 276e: μόνον γε] τε mei 21 φιλόφους] ὀλοφύχους mei 23 τοῖς βοείους κρέασι Nauokius (p. 652) ex Athenaeo ἐπήσθιεν X ex eodem: ἔχων ἥσθιεν 24 φιλόσυκον] φιλόσοφον mei οὐ] οὐδ' αὐτὸν an ἢ?

τρυν οἶος Ἀρκεσίλαος· ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυο-
 πωλίαν ἀναδιδόντας ἐκάστοτε καὶ τοῦ κώδωνος ὀξέως
 ἀκούοντας. καὶ ὁ Δημοσθένης τὸν Φιλοκράτην φησὶν
 ἐκ τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου 'πόρνας καὶ ἰχθῦς ἀγο-
 ράζειν', ἐπ' ὁψοφαγία καὶ ἀσελγεία τὸν ἄνδρα λοι- 5
 δορῶν. ὁ δὲ Κτησιφῶν οὐ κακῶς, ὁψοφάγου τινὸς
 ἐν τῇ βουλῇ βοῶντος βραγῆσεσθαι, 'μηδαμῶς' εἶπεν
 'ὦ ἄνθρωπε ποιήσης ἡμᾶς ἰχθυοβρώτους.' ὁ δὲ τὸ
 στιγλίδιον τοῦτο ποιήσας

B 'πρὸς καππάριον ξῆς δυνάμενος πρὸς ἀντίαν' 10

τί ποτε βούλεται; τί δ' οἱ πολλοὶ βούλονται, πρὸς
 θεῶν, ὅταν ἡδέως γενέσθαι παρακαλοῦντες ἀλλή-
 λους λέγωσι 'σήμερον ἀκτάσωμεν;' οὐχὶ τὸ παρ'
 ἀκτῇ δεῖπνον ἡδιστον ἀποφαίνουσιν ὥσπερ ἔστιν;
 οὐ διὰ τὰ κύματα καὶ τὰς ψηφίδας (τί γάρ; ἐπ' 15
 ἀκτῆς τις λέκνυθον ὀψᾶται καὶ κάππαριν;) ἀλλ' ὥς
 ἰχθύος ἀφθόνου καὶ νεαροῦ τὴν παράλιον τράπε-
 ζαν εὐποροῦσαν. καὶ μέντοι καὶ πιπράσκειται παρὰ
 λόγον ἀπάντων τιμιώτατον τὸ θαλάττιον ὕψον· ὁ
 γοῦν Κάτων οὐχ ὑπερβολικῶς ἀλλ' ἀληθῶς πρὸς 20
 τὴν τρυφήν καὶ πολυτέλειαν τῆς πόλεως δημηγορῶν
 C εἶπεν, ὅτι πλείονος πιπράσκειται ἐν Ῥώμῃ ἰχθῦς ἢ
 βοῦς. κεράμιόν τε γὰρ πωλοῦσι τιμῆς, ὅσῃν οὐκ
 ἂν ἐκατόμβῃ βούπρωτος ἄλλοι κατακοπεῖσα. καίτοι

2. ἀναδιδόντας] ἀλύοντας Cobetus. Cf. Hesychii: ἄν-
 δινος περίπατος et ἀναδινίω περιπατῶ Eius loco ἀναστρι-
 φομένους habet Athenaeus. Sed cf. neograecum ξεφυτρῶνα
 κώδωνος] κόνωνος mei 3 Δημοσθένης] 19, 230 10 cf.
 Kock. 3 p. 495 15 οὐ διὰ] οὐ μὰ Δί' διὰ? ib. τί γάρ, εἰ ἐπ'?

φαρμάκων δυνάμεως ὁ ἰατρικώτατος ἄριστος κρι-
 τῆς καὶ μελῶν ἀρετῆς ὁ φιλομουσώτατος, οὐκοῦν
 καὶ ἀρετῆς ὕψων ὁ φιλοψότατος· οὐ γὰρ Πυθα-
 γόρα γε τούτων οὐδὲ Ξενοκράτει δαιτητῇ χρηστέον,
 5 Ἀνταγόρα δὲ τῷ ποιητῇ καὶ Φιλοξένῳ τῷ Ἐρۇξίδος
 καὶ τῷ ζωγράφῳ Ἀνδροκύδει, ὃν φασὶ τὴν Σκύλλαν
 ζωγραφοῦντα τοὺς περὶ αὐτὴν ἰχθυὺς ἐμπαθέστατα D
 καὶ ζωτικώτατα δι' ὀψοφαγίαν ἐξεργάσασθαι. Ἀντα-
 γόρα δ' ὁ βασιλεὺς Ἀντίγονος ἐν τῷ στρατοπέδῳ
 10 λοπάδα γόγγρων ἔβουτι περιεξωσμένῳ παραστὰς
 ἄρα γ' εἶπε τὸν Ὅμηρον οἶει τὰς τοῦ Ἀγαμέμνο-
 νος πράξεις ἀναγράφειν γόγγρους ἔβουτα;· κἀκεῖνος
 οὐ φάυλως σὺ δ' οἶει· ἔφησε τὸν Ἀγαμέμνονα τὰς
 πράξεις ἐκείνας ἐργάσασθαι πολυπραγμονοῦντα, τίς
 15 ἐν τῷ στρατοπέδῳ γόγγρον ἔβου; ταῦτ'· εἶπεν ὁ
 Πολυκράτης ἔγωγε συμβάλλομαι καὶ ὑμῖν καὶ νῆ
 Δία τοῖς ἰχθυοπώλαις ἀπὸ τῶν μαρτύρων καὶ τῆς
 συνηθείας.

3. Ἐγὼ δ' ὁ Σύμμαχος ἔφη τῷ πράγματι μετὰ E
 20 σπουδῆς πρόσειμι καὶ διαλεκτικώτερον. εἰ γὰρ ὕψων
 ἐστὶ τὸ τὴν τροφήν ἐφηδύνον, ἄριστον ἂν ὕψων εἴη
 τὸ μάλιστα τὴν ὄρεξιν ἐπὶ τῷ σίτῳ κατασχεῖν δυνά-
 μενον. ὥσπερ οὖν οἱ προσαγορευθέντες Ἐλπιστικοὶ
 φιλόσοφοι συνεκτικώτατον εἶναι τοῦ βίου τὸ ἐλπί-
 25 ζειν ἀποφαίνονται τῷ ἀπούσης ἐλπίδος οὐδ' ἡδυ-

6 *: ἀνδροκύδῃ 12 ἂν γράφειν R. Potius ἂν ἀναγρά-
 φειν 15 *: ἔβου 16 ἔγωγε M: ἐγὼ δὲ ib. καὶ ὑμῖν
 Madvigius 25 ἀποφαίνονται X: ἀποφαι 4 Vd 8 E
 τῷ ἀπούσης X: τῷ πάσης οὐδ' R: οὐχ

νούσης· οὐκ ἀνεκτὸν εἶναι τὸν βίον, οὕτω καὶ τῆς
 ἐπὶ τὴν τροφήν ὁρέξεως συνεκτικὸν θετέον, οὐ μὴ
 παρόντος ἔχαρις γίνεται τροφή πᾶσα καὶ δυσπρόσ-
 F οιστος. τῶν μὲν οὖν ἐκ γῆς τοιοῦτον οὐδὲν εὐρή-
 σεις, τῶν δὲ θαλαττίων τὸν ἄλλα πρῶτον, οὗ χωρὶς 5
 οὐδὲν ὥς ἔπος εἰπεῖν ἐστὶν ἐδώδιμον· ἀλλὰ καὶ
 τὸν ἄρτον οὗτος ἐμμιγνύμενος συνηδύνει· διὸ καὶ
 Δήμητρος σύνναος ὁ Ποσειδῶν, καὶ τῶν ἄλλων
 ὕψων οἱ ἄλλες ἡδιστον ὕψων εἰσίν. οἱ γοῦν ἥρωες
 εὐτελοῦς καὶ λιτῆς ἐθάδες ὥσπερ ἀσκηταὶ διαίτης 10
 ὄντες καὶ τῆς τροφῆς πᾶσαν ἡδονὴν ἐπίθετον καὶ
 περιέργον ἀφελόντες, ὥς μὴδ' ἰχθύσι χρῆσθαι παρὰ
 τὸν Ἑλλήσποντον στρατοπεδεύοντες, οὐχ ὑπέμενον τὰ
 κρέα χωρὶς ἄλλων προσφέρεσθαι, μαρτυροῦντες ὅτι
 τοῦτο τῶν ὕψων μόνον ἀπαραίτητόν ἐστιν. ὥς γὰρ 15
 τὰ χρώματα τοῦ φωτός, οὕτως οἱ χυμοὶ τοῦ ἀλός
 669 δέονται πρὸς τὸ κινῆσαι τὴν αἴσθησιν· εἰ δὲ μὴ,
 βαρεῖς τῇ γεύσει προσπίπτουσι καὶ ναυτιώδεις. ἑνέ-
 κνες γὰρ κοπρίων ἐκβλητότεροι· καθ' Ἡράκλειτον,
 κρέας δὲ πᾶν νεκρὸν ἐστὶ καὶ νεκροῦ μέρος· ἡ δὲ 20
 τῶν ἁλῶν δύναμις, ὥσπερ ψυχὴ παραγενομένη, χά-
 ριν αὐτῷ καὶ ἡδονὴν προστίθῃσι. διὸ καὶ προ-
 λαμβάνουσι τῆς ἄλλης τροφῆς τὰ δριμύα καὶ τὰ

1 οὐκ ἀνεκτὸν R: 4—5 Vd 8 E νεκτον 3 παρόντος]
 παντός mei em. Turnebus: δυσπρο 1—2 Vd nulla lac. E
 9 ἡδιστον R: ἡδιον cf. Poll. 6, 71. Hesych. Photius s. v.
 ἡδυντήρες 16 τοῦ φωτός Benselerus: 6 Vd 9 E τοῦ
 ἁλός idem: 3—4 Vd 7 E 17 κινῆσαι Turnebus: 4 Vd
 7 E εἰ δὲ μὴ] ἐμῇ mei 19 Ἡράκλειτον] Bywater.
 p. 35

ἄλμυρά, καὶ ὅλως ὅσα μάλιστα τῶν ἄλων μετέσχηκε·
 γίννεται γὰρ φίλτρα ταῦτα τῇ ὀρέξει πρὸς τᾶλλα
 ὕψα, καὶ δελεασθεῖσα διὰ τούτων ἐπ' ἐκεῖνα πρόσ-
 5 εἰσι νεαλῆς καὶ πρόθυμος· ἐὰν δ' ἀπ' ἐκείνων ἄρ-
 ξηται, ταχέως ἀπαγορεύει. οὐ μόνον τοίνυν πρὸς
 τὴν τροφήν ἀλλὰ καὶ πρὸς ποτὸν ὕψον εἰσὶν οἱ B
 ἄλεις. τὸ μὲν γὰρ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο 'κρόμμον ποτῶ
 ὕψον' ναύταις καὶ κωπηλάταις μᾶλλον ἢ βασιλεῦσιν
 ἐπιτήδειον ἦν· τὰ δ' ὑφαλμυρίζοντα μετρίως τῶν
 10 σιτίων δι' εὐστομίαν πᾶν μὲν οἴνου γένος ἡδὺ τῇ
 γεύσει καὶ λεῖον ἐπάγει, πᾶν δ' ὕδωρ προσφιλες
 παρέχεσθαι ἄλκιμον· ἀηδίας δὲ καὶ δυσχερείας, ἦν
 ἐμποιεῖ τὸ κρόμμνον, οὐδ' ὀλίγον μετέσχηκεν· ἀλλὰ
 καὶ διαφορεῖ τὴν ἄλλην τροφήν καὶ παραδίδωσιν
 15 εὐπειθῇ καὶ μαλακωτέραν τῇ πέψει, εὐχαριν μὲν
 χάριν ὕψον δύναμιν δὲ φαρμάκου τῶ σώματι τῶν C
 ἄλων προσφερομένων. καὶ μὴν τὰ γ' ἄλλα θαλάτ-
 της ὕψα πρὸς τῶ ἡδίστῳ καὶ τὸ ἀβλαβέστατον ἔχει·
 κρεώδη μὲν γὰρ ἐστὶν οὐ βαρύνει δ' ὁμοίως, ἀλλὰ
 20 καταπέττεται καὶ διαφορεῖται ῥαδίως. μαρτυρήσει
 δ' οὗτοσὶ Ζήνων καὶ νῆ Δία Κράτων, οἱ τοὺς ἀσθε-
 νοῦντας πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἐπὶ τὸν ἰχθὺν
 ἄγουσιν ὥς κουφότατον ὕψων. καὶ λόγον ἔχει τὴν
 θάλατταν ὑγιεινὰ καὶ διαπεπονημένα τοῖς σώμασιν

2 *: τὰ ἄλλα 6 τὸ ποτὸν? 7 Ὀμηρικόν] A 630
 12 παρέχεσθαι ἄλκιμον] fort. παρέχει καὶ ἄλκον cf. p. 141b
 ἄλκον καὶ προσφιλεῖ παρέχειν. Alia exempla vid. in Sym-
 bolis 15 πέπει Turnebus: ὕψει 16 χάριν *: γὰρ cf.
 p. 685a 17 ἄλων Turnebus: ἄλλων

ἐκτρέφειν, εἴ γε καὶ ἡμῖν ἀέρα λεπτότητι καὶ καθα-
ρότητι πρόσφορον ἀναδίδωσιν.⁷

4. 'Ορθῶς' ἔφη 'λέγεις' ὁ Λαμπρίας, 'ἀλλ' ἔτι
τῷ λόγῳ προσφιλοσοφήσωμεν. ὁ γὰρ ἐμὸς πάππος
D εἰώθει λέγειν ἐκάστοτε τοὺς Ἰουδαίους ἐπισκώπτων, 5
ὅτι τὸ δικαιοτάτον κρέας οὐκ ἐσθίουσιν· ἡμεῖς δὲ
φησομεν δικαιοτάτον ὕψον εἶναι τὸ ἐκ θαλάττης·
πρὸς μὲν γὰρ ταυτὶ τὰ χερσαῖα καὶ ἄλλο μηδὲν
ἡμῖν ἢ δίκαιον, ἀλλὰ τρέφεται γε τοῖς αὐτοῖς καὶ
λαμβάνει τὸν αὐτὸν ἀέρα, καὶ λουτρὰ καὶ ποτὸν 10
αὐτοῖς ἅπερ ἡμῖν ἔστιν· ἢ καὶ σφάττοντες ἐδυσω-
ποῦντο φωνήν ἀφιέντα γοερὰν καὶ τὰ πλεῖστα πε-
ποιημένοι συνήθη καὶ σύντροφα ταῖς διαίταις. τὸ
δὲ τῶν ἐναλίων γένος ἔκφυλον ὅλως καὶ ἄποικον
ἡμῶν, ὥσπερ ἐν ἄλλῳ τινὶ κόσμῳ γεγονότων καὶ 15
E ζώντων, οὗτ' ὕψις οὔτε φωνή τις οὔθ' ὑπουργία
παραιτεῖται τῆς προσφορᾶς. οὐδὲν γὰρ ἔν τις ἔχοι
χρησασθαι ζῶσιν, ἢ μηδ' ὅλως ζῆ παρ' ἡμῖν· οὐδὲ
δεῖ τινος ἐπ' αὐτὰ στοργῆς, ἀλλ' ὥσπερ Ἀιδης αὐ-
τοῖς ἔστιν οὗτος ὁ παρ' ἡμῖν τόπος· ἐλθόντα γὰρ 20
εἰς αὐτὸν εὐθέως τέθνηκεν.⁸

8 γὰρ *: γε 9 γε] τε R 11 ἔστιν· ἢ καὶ W:
ἐστὶ νίκαι 17 τῆς προσφορᾶς Anonymus: τῆς προς 2—3
Vd P ας ἔν τις ἔχοι S: αὐτοῖς ἔχοι 18 ζῶσιν ἢ *:
ζῶον δ . 19 em. Turnebus: αἰδῆς

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε.

Πότερον οἱ Ἰουδαῖοι σεβόμενοι τὴν ὕν ἢ δυσχεραίνοντες,
ἀπέχονται τῶν κρεῶν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5 ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ.

1. Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, βουλομένων τινῶν
ἀντικατατείνειν, τὸν ἕτερον λόγον ἐκκρούων ὁ Καλ-
λίστρατος ἔφη ἥτις ὑμῖν δοκεῖ λελέχθαι τὸ πρὸς
τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι τὸ δικαιοτάτον κρέας οὐκ ἐσθί- F
10 ουσιν; ὑπερφυῶς ἔφη ὁ Πολυκράτης, ἔγὼ δὲ καὶ
προσδιαπορῶ, πότερον οἱ ἄνδρες τιμῇ τινι τῶν ὕδων
ἢ μυσσαττόμενοι τὸ ζῶον ἀπέχονται τῆς βρώσεως
αὐτοῦ· τὰ γὰρ παρ' ἐκείνοις λεγόμενα μύθοις ἔοι-
κεν, εἰ μὴ τινας ἄρα λόγους σπουδαίους ἔχοντες
15 οὐκ ἐκφέρουσιν.

2. Ἐγὼ μὲν τοίνυν εἶπεν ὁ Καλλίστρατος
οἶμαι τινα τιμὴν τὸ ζῶον ἔχειν παρὰ τοῖς ἀνδρά-
σιν· εἰ δὲ δύσμορφον ἢ ὅς καὶ θολερόν, ἀλλ' οὐ 670
κανθάρου καὶ γυπὸς καὶ κροκοδείλου καὶ αἰλούρου
20 τὴν ὕψιν ἀτοπώτερον ἢ τὴν φύσιν ἀμουςότερον·
οἷς ὥς ἀγιοτάτοις ἱερεῖς Αἰγυπτίων ἄλλοις ἄλλοι
προσφέρονται. τὴν δ' ὕν ἀπὸ χρηστῆς αἰτίας τι-

18 ἀλλ' οὐ Turnebus: 3—5 Vd 8 E 19 γυπὸς W:
γρυ 5 Vd 8 E. γρύλλον Turnebus, sed cf. p. 1096 a: κἀν-
θαροὶ καὶ γῦπες καὶ κροκοδείλου Basileensis: ἐκκροκο-
δείλου αἰλούρου eadem: 5 Vd 8 E υρου 20 ἀτοπωτάτην
mei ἀμουςότερον ἀπτοπώτερον Hirschigius 21 ἄλλοις
Basileensis 22 ἀποχρηστῆς ἀποχρηστήσαι καὶ
τιμᾶσθαι cf. Symb.

μαῖσθαι λέγουσι· πρώτη γὰρ σχίσασα τῷ προύχοντι
 τῆς ὀρυχῆς, ὥς φασι, τὴν γῆν ἱχνος ἀρόσεως ἔθηκε
 καὶ τὸ τῆς ὕνεως ὑψηλήσατο ἔργον· ὅθεν καὶ τοῦ-
 νομα γενέσθαι τῷ ἐργαλείῳ λέγουσιν ἀπὸ τῆς ὕδός.
 οἱ δὲ τὰ μαλθακὰ καὶ κοῖλα τῆς χώρας Αἰγύπτιοι 5
 Β γεωργοῦντες οὐδ' ἀρότρου δεόνται τὸ παράπαν· ἀλλ'
 ὕταν ὁ Νεῖλος ἀπορρέῃ καταβρέξας τὰς ἀρούρας,
 ἐπακολουθοῦντες τὰς ὕς κατέβαλον· αἱ δὲ χρησά-
 μεναι-πάτω καὶ ὀρυχῇ ταχὺ τὴν γῆν ἔστρεψαν ἐκ
 βάθους καὶ τὸν σπόρον ἀπέκρυψαν. οὐ δεῖ δὲ θαν- 10
 μάξειν, εἰ διὰ τοῦτο τινὲς ὕς οὐκ ἐσθίουσιν, ἐτέρων
 ζώων μείζονας ἐπ' αἰτίαις γλίσχραις, ἐνίων δὲ καὶ
 πάνυ γελοιαῖς, τιμὰς ἔχοντων παρὰ τοῖς βαρβάροις.
 τὴν μὲν γὰρ μυγαλὴν ἐκτεθειάσθαι λέγουσιν ὑπ'
 Αἰγυπτίων τυφλὴν οὔσαν, ὅτι τὸ σκότος τοῦ φωτός 15
 ἡγοῦντο πρεσβύτερον· τίκεσθαι δ' αὐτὴν ἐκ μυῶν
 πέμπτη γενεᾷ νομηνίας οὔσης· ἔτι δὲ μειοῦσθαι
 C τὸ ἥπαρ ἐν τοῖς ἀφανισμοῖς τῆς σελήνης. τὸν δὲ
 λέοντα τῷ ἡλίῳ συνοικειοῦσιν, ὅτι τῶν γαμψωνύ-
 χων τετραπόδων βλέποντα τίκει μόνος· κοιμᾶται 20
 δ' ἀκαρὲς χρόνου καὶ ὑπολάμπει τὰ ὄμματα καθεύ-
 δοντος· κρῆναι δὲ κατὰ χασμάτων λεοντείων ἐξιᾶσι
 κρουνοῦς, ὅτι Νεῖλος ἐπάγει νέον ὕδωρ ταῖς Αἰγυπ-
 τίων ἀρούραις, ἡλίου τὸν λέοντα παροδεύοντος. τὴν
 δ' ἱβὴν φασιν ἐκκολαφθεῖσαν εὐθύς ἔλκειν δύο 25

2 τῆς ὀρυχῆς] τοῦ ὀρύχους R 8 ἐπακολουθοῦντες]
 add. καὶ σπείροντες Doehnerus εἰσέβαλον Hirschigius
 coll. Herod. 2, 14 13 post βαρβάροις lac. 2 Vd 14 μυ-
 γάλην vel μεγάλην mei 18 δέ R 22 em. Ex. Turnebi:
 κρῆναι δὲ καὶ κατασχάμματα τῶν

δραχμάς, ὅσον ἄρτι παιδίου γεγονότος καρδίαν· ποιεῖ
 δὲ τῇ τῶν ποδῶν ἀποτάσει πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς D
 τὸ ῥύγχος ἰσόπλευρον τρίγωνον. καὶ τί ἔν τις
 Αἰγυπτίους αἰτιῶτο τῆς τοσαύτης ἀλογίας, ὅπου καὶ
 5 τοὺς Πυθαγορικοὺς ἱστοροῦσι καὶ ἀλεκτρούνα λευ-
 κὸν σέβεσθαι καὶ τῶν θαλαττίων μάλιστα τρίγλης
 καὶ ἀκαλήφης ἀπέχεσθαι, τοὺς δ' ἀπὸ Ζωροάστρου
 μάγους τιμᾶν μὲν ἐν τοῖς μάλιστα τὸν χερσαῖον
 ἐχλῖνον, ἐχθαίρειν δὲ τοὺς ἐνύδρους μῦς καὶ τὸν
 10 ἀποκτείνοντα πλείστους θεοφιλῇ καὶ μακάριον νο-
 μίζειν; οἶμαι δὲ καὶ τοὺς Ἰουδαίους, εἰπερ ἐβδελύτ-
 τουτο τὴν ὕν, ἀποκτείνειν ἔν, ὥσπερ οἱ μάγοι τοὺς
 μῦς ἀποκτείνουσι· νῦν δ' ὁμοίως τῷ φαγεῖν τὸ ἀνε-
 λεῖν ἀπόρρητόν ἐστιν αὐτοῖς. καὶ ἴσως ἔχει λόγον,
 15 ὥς τὸν ὕνον ἀναφήναντα πηγὴν αὐτοῖς ὕδατος τι- E
 μῶσιν, οὕτω καὶ τὴν ὕν σέβεσθαι σπόρου καὶ ἀρό-
 του διδάσκαλον γενομένην· εἰ μὴ, νῆ Δία, καὶ τοῦ
 λαγωοῦ φήσει τις ἀπέχεσθαι τοὺς ἄνδρας, ὥς μυ-
 σαρὸν καὶ ἀκάθαρτον δυσχεραίνοντας τὸ ζῶον.
 20 3. 'Οὐ δῆτ' ἔφη ὁ Λαμπρίας ὑπολαβὼν ἄλλα
 τοῦ μὲν λαγωοῦ φεῖδονται διὰ τὴν πρὸς τὸν μέ-
 νον ὑπ' αὐτῶν μυ**στα θηρίον ἐμφερέστατον.
 ὁ γὰρ λαγὼς μεγέθους ἔοικε καὶ πάχους ἐνδεής

2 πόγων mei ἄλλους iidem 15 ὕνον Basileensis:
 ὕνον δὲ 17 εἰ μὴ X 18 em. R: φησί 20 οὐ δῆτα ἔφη
 idem: ουδ 6—8 Vd 21 φεῖδονται Doehnerus: 2—3 Vd
 6 E' διὰ τὴν πρὸς — ἐμφερέστατον] διὰ τὴν πρὸς τὸν
 ὄνον τιμώμενον ὑπ' αὐτῶν μάλιστα θηρίων ἐμφέρειαν
 Frankius 22 lac. 4 Vd 7 E 23 πάχους ἐνδεής ὕνος
 Doehnerus: τάχους ἐν δεινοῖς

ὕνος εἶναι· καὶ γὰρ ἡ χροά καὶ τὰ ὦτα καὶ τῶν
 F ὀμμάτων ἢ λιπαρότης καὶ τὸ λαμυρὸν ἔοικε θαν-
 μασίως· ὥστε μηδὲν οὕτω μηδὲ μικρὸν μεγάλῳ τὴν
 μορφὴν ὅμοιον γεγενῆσθαι. εἰ μὴ νῆ Δία, καὶ πρὸς
 τὰς ὁμοιότητας αἰγυπτιάζοντες τὴν ὠκύτητα τοῦ 5
 ζῴου θεῖον ἡγοῦνται καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν αἰσθη-
 τηρίων· ὅ τε γὰρ ὀφθαλμοὺς ἄκρυστος ἔστιν αὐτῶν,
 ὥστε καὶ καθεύδειν ἀναπεπταμένοις τοῖς ὕμνασιν·
 ὀξυηκοῖα δὲ δοκεῖ διαφέρειν, ἣν Αἰγύπτιοι θανυμά-
 σαντες ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἀκοῇν σημαίνουσιν 10
 οὓς λαγωῦ γράφοντες. τὸ δ' ὕειον κρέας οἱ ἄν-
 δρες ἀφοσιουσθαι δοκοῦσιν, ὅτι μέλιστα * * οἱ βάρ-
 βαροι τὰς ἐπιλευκίας καὶ λέπρας δυσχεραίνουσι, καὶ
 τῇ προσβολῇ τὰ τοιαῦτα καταβόσκειναι πάθη τοῖς
 671 ἀνθρώποις οἴονται. πᾶσαν δ' ὕν ὑπὸ τὴν γαστέρα 15
 λέπρας ἀνάπλεων καὶ ψωρικῶν ἐξανθημάτων ὀρω-
 μεν· ἃ δὴ, καχεξίας τινὸς ἐγγενομένης τῷ σώματι
 καὶ φθορᾷ, ἐπιτρέχειν δοκεῖ τοῖς σώμασιν. οὐ μὴν
 ἀλλὰ καὶ τὸ θολερὸν περὶ τὴν δίαιταν τοῦ θρέμ-
 ματος ἔχει τινὰ πονηρίαν· οὐδὲν γὰρ ἄλλο βορβόρῳ 20
 χαῖρον οὕτω καὶ τύποις ὑπαροῖς καὶ ἀκαθάρτοις
 ὀρωμεν, ἔξω λόγου τιθέμενοι τὰ τὴν γένεσιν καὶ

2 em. R: ἀλμυρὸν 3 μηδὲ] del. Doehnerus
 7 ἄκρυστος] ἄκρυστος Ruhnkenius αὐτῷ R 11 οὓς λα-
 γωῦ idem: τοῖς λαγωῦς 12 δοκοῦσιν S: 3—4 Vd 12 E
 πονεῖν lac. 3 Vd 7 E. Supplet οἱ Ἀσιανοὶ βάρβαροι
 Doehnerus. Malim πάντων 13 ἐπιλευκίας] ἐπι 5—7 Vd
 λευκίας. Sed fort. nulla est lac. propter proximas margines
 (2 — 3 + 3 — 4) 15 πᾶσαν] ἐς ἄν mei 16 ἐξανθη-
 σάντων mei 17 em. R: ἐγγενομένης 22 τὰ idem: μετὰ

τὴν φύσιν ἐν αὐτοῖς ἔχοντα τούτοις. λέγουσι δὲ καὶ τὰ ὕμματα τῶν ὑῶν οὕτως ἐγκεκλᾶσθαι καὶ κατεσπᾶσθαι ταῖς ὕψεσιν, ὥστε μηδενὸς ἀντιλαμβανέσθαι μηδέποτε τῶν ἄνω μηδὲ προσορᾶν τὸν οὐρανόν, ἂν μὴ φερομένων ὑπτίων ἀναστροφὴν τινα Β παρὰ φύσιν αἱ κόραι λάβωσι· διὸ καὶ μάλιστα κραυγῇ χρώμενον τὸ ζῶον ἡσυχάζειν, ὅταν οὕτω φέρεται, καὶ σιωπᾶν κατατεταμβημένον ἀηθία τὰ οὐράνια καὶ κρείττονι φόβῳ τοῦ βοᾶν συνεχόμενον. 10 εἰ δὲ δεῖ καὶ τὰ μυθικὰ προσλαβεῖν, λέγεται μὲν ὁ Ἀδωνις ὑπὸ τοῦ σὺνδς διαφθαρῆναι· τὸν δ' Ἀδωνιν οὐχ ἕτερον ἀλλὰ Διόνυσον εἶναι νομίζουσι, καὶ πολλὰ τῶν τελουμένων ἑκατέρῳ περὶ τὰς ἐορτὰς βεβαιοῖ τὸν λόγον. οἱ δὲ παιδικὰ τοῦ Διονύσου γεροντέ- 15 ναι· καὶ Φανοκλῆς, ἐρωτικὸς ἀνὴρ, ὥδ' ἐπου πεποίηκεν C

ἑίδως θεῖον Ἀδωνιν ὄρειφοίτης Διόνυσος
ἦρπασεν, ἡγαθέην Κύπρον ἐποιχόμενος.”

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 5.

Τίς ὁ παρ' Ἰουδαίοις θεός.

20

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΤΥΜΜΑΧΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΜΟΙΡΑΓΕΝΗΣ.

1. Θαυμάσας δὲ τὸ ἐπιρρηθὲν ὁ Σύμμαχος ἄρ' ἔφη ἑσὺ τὸν πατριώτην θεόν, ὦ Λαμπρία εὖιον, 2 ἐγκεκλᾶσθαι mei 12 ἀλλὰ] ἀλλ' ἦ? 15 οὐ 1—2 Vd δῆπον (Vd) vel οὐ δῆπον mei 15 Φανοκλῆς] cf. Stob. Flor. 64, 14 16 εἶδος Emperius 17 Κύπρον Amyotus: κόπριν sed cf. Hom. E 330 19 Titulus παραθετικός VI in meis praetermissus 22 ἐπιρρηθὲν *: ἐπιρρηθὲν cf. p. 389 c

ὀρσιγύναικα, μαινομέναις ἀνθέοντα τιμαῖσι Διόνυσον' ἐγγράφεις καὶ ὑποποιεῖς τοῖς Ἑβραίων ἀπορητοῖς; ἢ τῷ ὄντι λόγος ἔστι τις ὁ τοῦτον ἐκείνῳ τὸν αὐτὸν ἀποφαίνων; ὁ δὲ Μοιραγένης ὑπολαβὼν ἔξα τοῦτον εἶπεν· ἔγὼ γὰρ Ἀθηναῖος ὢν ἀποκρινομαί σοι καὶ λέγω μηδέν' ἄλλον εἶναι· καὶ τὰ μὲν πολλὰ τῶν εἰς τοῦτο τεκμηρίων μόνοις ἐστὶ ζητᾶ καὶ διδασκᾶ τοῖς μυουμένοις παρ' ἡμῖν εἰς τὴν τριετηρικὴν παντέλειαν· ἃ δὲ λόγῳ διελθεῖν οὐ κώλυται πρὸς φίλους ἄνδρας, ἄλλως τε καὶ παρ' οἶνον ἐπὶ τοῖς τοῦ θεοῦ δώροις, ἃν οὔτοι κελεύωσι, λέγειν ἔτοιμος.

2. Πάντων οὖν κελευόντων καὶ δεομένων πρῶ-
τον μὲν ἔφη τῆς μεγίστης καὶ τελειοτάτης ἑορτῆς
παρ' αὐτοῖς ὁ καιρὸς ἐστὶ καὶ ὁ τρόπος Διονύσου 15
προσθήκων. τὴν γὰρ λεγομένην νηστείαν ἄγοντες
ἀκμάζουσι τρυγῆται τραπέζας τε προτίθενται παντο-
δαπῆς ὁπώρας ὑπὸ σκηναῖς καὶ καλιάσιν ἐκ κλημά-
E των μάλιστα καὶ κιττοῦ διαπεπλεγμέναις· καὶ τὴν
προτέραν τῆς ἑορτῆς σκηνὴν ὀνομάζουσιν. ὀλίγαις 20
δ' ὕστερον ἡμέραις ἄλλην ἑορτὴν, οὐκ ἂν δι' αἰνιγ-
μάτων ἀλλ' ἀντικρὺς Βάκχου καλουμένην, τελοῦ-
σιν. ἐστὶ δὲ καὶ κραδηφορία τις ἑορτὴ καὶ θυρσο-
φορία παρ' αὐτοῖς, ἐν ᾗ θύρσους ἔχοντες εἰς τὸ
λερὸν εἰσίσασιν. εἰσελθόντες δέ, ὅ τι θρῶσιν, οὐκ 25
ἴσμεν· εἰκὸς δὲ βακχείαν εἶναι τὰ ποιούμενα· καὶ

16 ἄγοιτες Madvigius

21 $\alpha \nu$] $\alpha \nu$ R

Turnebus: κρητοροφασία

18 καλιάσιν Scaligerus: κα-

22 cm. R: καλουμένου em.

25 εἰσιᾶσιν meî

γὰρ σάλπιγξι μικραῖς, ὥσπερ Ἀργεῖοι τοῖς Διονυ-
 σίοις, ἀνακαλούμενοι τὸν θεὸν χρῶνται· καὶ κιθαρί-
 ζοντες ἕτεροι προΐασιν, οὓς αὐτοὶ Λεύιτας προσ- F
 ονομάζουσιν, εἴτε παρὰ τὸν Λύσιον εἴτε μᾶλλον
 5 παρὰ τὸν Εὐβιον τῆς ἐπικλήσεως γεγεννημένης. οἶμαι
 δὲ καὶ τὴν τῶν σαββάτων ἑορτὴν μὴ παντάπασιν
 ἀπροσδιόνυσον εἶναι. Σάβους γὰρ καὶ νῦν ἔτι πολ-
 λοὶ τοὺς Βάκχους καλοῦσι καὶ ταύτην ἀφιᾶσι τὴν
 φωνήν ὅταν ὀργιάζωσι τῷ θεῷ· βεβαίωσιν δ' ἔστι
 10 δῆπου καὶ παρὰ Δημοσθένους λαβεῖν καὶ παρὰ Με-
 νάνδρου. καὶ οὐκ ἀπὸ τρόπου τις ἂν φαίη τοῦνομα
 πεποιῆσθαι πρὸς τινα σόβησιν, ἢ κατέχει τοὺς βακ-
 χεύοντας. αὐτοὶ δὲ τῷ λόγῳ μαρτυροῦσιν, ὅταν 672
 σάββατον τιμῶσι, μάλιστα μὲν πίνειν καὶ οἶνουσθαι
 15 παρκαλοῦντες ἀλλήλους· ὅταν δὲ κωλύῃ τι μείζον,
 ἀπογεύεσθαι γε πάντως ἀκράτου νομίζοντες. καὶ
 ταῦτα μὲν εἰκότα φαίη τις ἂν εἶναι· κατὰ κράτος
 δὲ τοὺς ἐναντίους πρῶτον μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ἐλέγχει,
 μιτροφόρος τε προϊὼν ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ νεβρίδα
 20 χρυσόπαστον ἐνημμένος, χιτῶνα δὲ ποδήρη φορῶν
 καὶ κοθόρρους· κώδωνες δὲ πολλοὶ κατακρέμονται
 τῆς ἐσθῆτος, ὑποκομποῦντες ἐν τῷ βαδίζειν, ὥς
 καὶ παρ' ἡμῖν· ψόφοις δὲ χρῶνται περὶ τὰ νυκτέ- B
 λια, καὶ χαλκοκρότους τὰς τοῦ θεοῦ τιθήνας προσ-

3 em. R: προσιᾶσιν 7 ὅτι μοι 9 βεβαίωσιν δ' *: 10 Vd
 6 E σιν 10 Δημοσθένους] 18, 260 Μενάνδρου] Kock. 3 p. 260
 11 τρόπον S: 4—5 Vd 3 E που. τοῦνομα — σόβησιν Tur-
 nebus: τοῦ ἅμα πεποιῆσθαι πρὸς τὴν ἀσέβησιν 14 σάβ-
 βατον] τὸν Σάββάσιον R. Malim Σαβάσιον vel Σάβον
 18 δὲ τοὺς ἐναντίους Madvigius: ἐν αὐτοῖς 23 νυκτέλια
 Turnebus: νῦν τέλεια 24 em. Madvigius: χαλκοκροδυστάς

αγορεύουσι· καὶ ὁ δεικνύμενος ἐν τοῖς ἐναντίοις
 τοῦ νεὸς θύρσος ἐντετυπωμένος καὶ τύμπανα· ταῦτα
 γὰρ οὐδενὶ δῆπουθεν ἄλλῳ θεῶν ἢ Διονύσῳ προσ-
 ῆκει. ἔτι τοίνυν μέλι μὲν οὐ προσφέρουσι ταῖς λε-
 ρουργίαις, ὅτι δοκεῖ φθείρειν τὸν οἶνον κεραννύ- 5
 μενον, καὶ τοῦτ' ἦν σπονδὴ καὶ μέθυ, πρὶν ἄμπε-
 λον φανῆναι. καὶ μέχρι νῦν τῶν τε βαρβάρων οἱ
 μὴ ποιοῦντες οἶνον μελίτειον πίνουσιν, ὑποφαρμάσ-
 σοντες τὴν γλυκύτητα οἰνώδεσι ῥίζαις καὶ αὐστη-
 ραῖς· Ἕλληνες τε νηφάλια ταῦτ' αὖ καὶ μελίσπονδα 10
 C θύουσιν, ὥς ἀντίθετον φύσιν μάλιστα τοῦ μέλιτος
 πρὸς τὸν οἶνον ἔχοντος. ὅτι δὲ τοῦτο νομίζουσι,
 κακεῖνο σημεῖον οὐ μικρὸν ἐστὶ, τὸ πολλῶν τιμα-
 ριῶν οὐσῶν παρ' αὐτοῖς μίαν εἶναι μάλιστα δια-
 βεβλημένην, τὴν οἴνου τοὺς κολαζομένους ἀπείργου- 15
 σαν, ὅσον ἂν τάξῃ χρόνον ὁ κύριος τῆς κολάσεως·
 τοὺς δ' οὕτω κολα **'

Λεῖπει τὰ λοιπὰ τοῦ τετάρτου.

1 καὶ] καὶθ' ? 2 νεὸς θύρσος *: νεοθύρσοις 3 θεῶν
 *: θεῶν em. M: προσήκειν 4 μὲν] del. W 10 ταῦτ'
 Turnebus: ταῦτα 18 λείπει τὰ λοιπὰ τοῦ τετάρτου] eorum
 loco spatium vacuum 12 fere versuum Vd 2 paginarum E

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ.

Διὰ τί τὰς ὁμωνύμους τοῖς πλάνησιν ἡμέρας οὐ κατὰ
τὴν ἐκείνων τάξιν ἄλλ' ἐνηλλαγμένως ἀριθμοῦσιν·
ἐν ᾧ καὶ περὶ ἡλίου τάξεως.

5 ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η.

Διὰ τί τῶν δακτύλων μάλιστα τῷ παραμέσῳ σφρα-
γίδας φοροῦσιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ.

10 Εἰ δεῖ θεῶν εἰκόνας ἐν ταῖς σφραγῖσιν ἢ σοφῶν
ἀνδρῶν φορεῖν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι.

Διὰ τί τὸ μέσον τῆς θρίδακος αἱ γυναῖκες οὐ τρώγουσιν.

1 ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ. — — — — αἱ γυναῖκες οὐ τρώγου-
σιν] haec omnia ex huius libri indice add. Duebnerus
3 ἐνηλλαγμένους mei

D ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

BIBΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Περὶ τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος ἡδονῶν,
ὧ Σόσσιε Σευεκίων, ἦν σὺ νῦν ἔχεις γνώμην, ἐμοὶ 5
γοῦν ἄδηλόν ἐστιν,

ἔπειτ' ἀλλὰ πολλὰ μεταξὺ
οὔρεά τε σκιδέντα θάλασσά τε ἡγήεσσα·

Εἰ πάλοι γε μὴν ἐδόκεις μὴ πάνυ τι συμφέρεσθαι
μηδ' ἐπαινεῖν τοὺς οὐδὲν ἴδιον τῇ ψυχῇ τερπνὸν 10
οὐδὲ χαρτὸν οὐδ' αἰρετὸν ὅλως ἀλλ' ἀτέχνως τῷ
σώματι παραζῶσαν αὐτὴν οἰομένους τοῖς ἐκείνου
συνεπιμειδιᾶν πάθεσι καὶ πάλιν αὖ συνεπισκυνθρο-
πάζειν, ὥσπερ ἐκμαγεῖον ἢ κάτοπτρον εἰκόνας καὶ
εἰδῶλα τῶν ἐν σαρκὶ γιγνομένων αἰσθησέων ἀνα- 15
δεχομένην. ἄλλοις τε γὰρ πολλοῖς ἀλίσκεται ψεύ-
δους τὸ ἀφιλόκαλον τοῦ δόγματος, ἐν τε τοῖς πότοις
οἱ ἀστέιοι καὶ χαρίεντες εὐθύς μετὰ τὸ δεῖπνον

4 τοῦ σώματος? 6 γοῦν] μὲν R 7 Hom. A 156
11 ὅλως] add. ὑπάρχειν vel εἶναι Turnebus 16 ψεύδους
M: ψεῦδος

ἐπὶ τοὺς λόγους ὥσπερ δευτέρως τραπέζας φερό- F
μενοι καὶ διὰ λόγων εὐφραίνοντες ἀλλήλους, ὣν
σώματι μέτεστιν οὐδὲν ἢ βραχὺ παντάπασιν, ἰδίον
τι τοῦτο τῇ ψυχῇ ταμιεῖον εὐπαθειῶν ἀποκεισθαι
5 μαρτυροῦσι, καὶ ταύτας ἡδονὰς μόνας εἶναι τῆς
ψυχῆς, ἐκείνας δ' ἀλλοτριὰς, προσαναχρωννυμένας
τῷ σώματι. ὥσπερ οὖν αἱ τὰ βρέφη ψαμίζουσαι
τροφοὶ μικρὰ μετέχουσι τῆς ἡδονῆς· ὅταν δ' ἐκεῖνα
κορέσῳσι καὶ κοιμίσῳσι παυσάμενα κλυθμυρισμῶν,
10 τηνικαῦτα καθ' ἑαυτὰς γιγνόμεναι τὰ πρόσφορα σι-
τία καὶ ποτὰ λαμβάνουσι καὶ ἀπολαύουσιν· οὕτως 678
ἡ ψυχὴ τῶν πῆρὶ πόσιν καὶ βρῶσιν ἡδονῶν μετέχει,
ταῖς τοῦ σώματος ὀρέξεσι δίκην τίτθης ὑπηρετοῦσα
καὶ χαριζομένη δεομένῳ καὶ πρᾶννουσα τὰς ἐπιθυ-
15 μίας· ὅταν δ' ἐκεῖνο μετρίως ἔχη καὶ ἡσυχάσῃ,
πραγμάτων ἀπαλλαγεῖσα καὶ λατρείας ἥδη τὸ λοι-
πὸν ἐπὶ τὰς αὐτῆς ἡδονὰς τρέπεται, λόγοις εὐω-
χουμένη καὶ μαθηήμασι καὶ ἱστορίαις καὶ τῷ ζητεῖν
τι ἀκούειν τῶν περιττῶν. καὶ τί ἂν τις λέγοι πῆρὶ
20 τούτων, ὁρῶν ὅτι καὶ οἱ φορτικοὶ καὶ ἀφιλόλογοι
μετὰ τὸ δεῖπνον ἐφ' ἡδονὰς ἑτέρας τοῦ σώματος
ἀπωτάτω τὴν διάνοιαν ἀπαίρουσιν, αἰνίγματα καὶ
γρίφους καὶ θέσεις ὀνομάτων ἐν ἀριθμοῖς ὑποσύμ- B
βολα προβάλλοντες; ἐκ τούτου δὲ καὶ μίμοις καὶ
25 ἡθολόγοις καὶ Μενάνδρῳ καὶ τοῖς Μένανδρον ὑπο-
κρινομένοις τὰ συμπόσια χάραν ἔδωκεν, οὐδεμίαν

5 ταύτας W: τὰς 9 Turnebus: κορεσθῶσι 13 τίτ-
θης *: τίτθης 17 αὐτῆς mei 19 τι] τι ἢ Madvigius.
Malim τι καὶ 23 ἐναριθμοῖς mei ἀπὸ συμβολῆς?

ἀλγηδὸνα τοῦ σώματος ὑπεξαιρουμένοις οὐδὲ ποι-
οῦσι λείαν ἐν σαρκὶ καὶ προσήνῃ κίνησιν, ἀλλ'
ὅτι τὸ φύσει φιλοθέαμον ἐν ἑκάστῳ καὶ φιλόσο-
φον τῆς ψυχῆς ἰδίαν χάριν ζητεῖ καὶ τέρψιν,
ὅταν τῆς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας καὶ ἀσχολίας
ἀπαλλαγῶμεν.

1 em. Turnebus: ὕμματος
θεσμον

3 Anonymus: φιλό-

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

C

Διὰ τί τῶν μιμουμένων τοὺς ὀργιζομένους καὶ λυπου-
μένους ἡδέως ἀκούομεν, αὐτῶν δὲ τῶν ἐν τοῖς πάθεσιν
ὄντων ἀηδῶς.

5

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΒΟΗΘΟΣ.

1. Περὶ ᾧ ἐγένοντο λόγοι καὶ σοῦ παρόντος
ἐν Ἀθήναις ἡμῖν, ὅτε Στράτων ὁ κωμωδὸς εὐημέ-
ρησεν (ἦν γὰρ αὐτοῦ πολλὺς λόγος), ἐστιωμένων
10 ἡμῶν παρὰ Βοθήῳ τῷ Ἐπικουρείῳ· συνεδείπνου-
ν δ' οὐκ ὀλίγοι τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως. εἰθ' οἶονεῖ
φιλολόγοις περιέστησεν ἡ τῆς κωμωδίας μνήμη τὸν
λόγον εἰς ζήτησιν αἰτίας, δι' ἣν ὀργιζομένων ἢ λυ- D
πουμένων ἢ δεδιότων φωνὰς ἀκούοντες ἀχθόμεθα
15 καὶ δυσκολαίνομεν, οἱ δ' ὑποκρινόμενοι ταῦτα τὰ
πάθη καὶ μιμούμενοι τὰς φωνὰς αὐτῶν καὶ τὰς
διαθέσεις εὐφραίνουσιν ἡμᾶς. ἐκείνων μὲν οὖν
ἀπάντων σχεδὸν εἰς ἣν λόγος· ἔφασαν γάρ, ἐπειδὴ
κρείττων ὁ μιμούμενός ἐστι τοῦ πάσχοντος ἀληθῶς
20 καὶ τῷ μὴ πεπονθέναι διαφέρει, συνιέντας ἡμᾶς
τούτου τέρεσθαι καὶ χαίρειν.

7 περὶ ᾧ] nonnulla excidisse putat R. Fort. corr.
πρώην 11 τῶν ἀπὸ διαίρεσεως mei οἶονεῖ] malim
οἶον ἐν 21 τούτου] τοῦ mei

2. Ἐγὼ δέ, καίπερ ἐν ἀλλοτρίῳ χορῷ πόδα τι-
 θείς, εἶπον ὅτι φύσει λογικοὶ καὶ φιλότεχνοι γεγο-
 νότες πρὸς τὸ λογικῶς καὶ τεχνικῶς πραττόμενον
 Εὐοικείως διακείμεθα καὶ θαυμάζομεν, ἂν ἐπιτυγχά-
 νηται. καθάπερ γὰρ ἡ μέλιττα τῷ φιλόγλυκυσ εἶναι
 πᾶσαν ὕλην, ἥ τι μελιτῶδες ἐγκέκραται, περιέπει
 καὶ διώκει· οὕτως ὁ ἄνθρωπος, γεγονὼς φιλότεχνος
 καὶ φιλόκαλος, πᾶν ἀποτέλεσμα καὶ πρᾶγμα νοῦ καὶ
 λόγου μετέχον ἀσπάζεσθαι καὶ ἀγαπᾶν πέφυκεν. εἰ
 γοῦν παιδίῳ μικρῷ προθείη τις ὁμοῦ μικρὸν μὲν 10
 ἄρτον, ὁμοῦ δὲ πεπλασμένον ἐκ τῶν αὐτῶν ἀλεύ-
 ρων κυνίδιον ἢ βοτῆδιον, ἐπὶ τοῦτ' ἂν ἰδοῖς φερό-
 μενον· καὶ ὁμοίως εἴ τις ἀργύριον ἄσημον, ἕτερος
 F δὲ ξφῆδιον ἀργυροῦν ἢ ἔκπωμα παρασταίῃ διδούς,
 τοῦτ' ἂν λάβοι μᾶλλον, ὃ τὸ τεχνικὸν καὶ λογικὸν 15
 ἐνορᾷ καταμεμιγμένον. ὅθεν καὶ τῶν λόγων τοῖς
 ἡνιγμένοις χαίρουσι μᾶλλον οἱ τηλικούτοι καὶ τῶν
 παιδιῶν ταῖς περιπλοκῇν τινα καὶ δυσκολίαν ἐχού-
 σαις· ἔλκει γὰρ ὥς οἰκεῖον ἀδιδάκτως τὴν φύσιν τὸ
 γλαφυρὸν καὶ πανοῦργον. ἐπεὶ τοίνυν ὁ μὲν ἀλη- 20
 θῶς ὀργιζόμενος ἢ λυπούμενος ἐν τισι κοινοῖς πά-
 θεσι καὶ κινήμασιν ὀρᾷται, τῇ δὲ μιμήσει πανουρ-
 674 γία τις ἐμφαίνεται καὶ πιθανότης ἄνπερ ἐπιτυγχά-
 νηται, τούτοις μὲν ἥδεσθαι πεφύκαμεν ἐκείνοις δ'
 ἀχθόμεθα. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν θεαμάτων ὅμοια πε- 25
 πόνθαμεν· ἀνθρώπους μὲν γὰρ ἀποθνήσκοντας καὶ

6 ἡ τι X: ἡ τι 10 μικρῷ] del. W. Non opus
 idem: προσθείη μικρὸν] del. R 11 αὐτῶν R
 13 εἴ τις Turnebus 22 κινήμασιν] Salmasius: μιμήμασιν

νοσοῦντας ἀνισχυρῶς ὁρῶμεν· τὸν δὲ γεγραμμένον
 Φιλοκτήτην καὶ τὴν πεπλασμένην Ἰοκάστην, ἧς φα-
 σιν εἰς τὸ πρόσωπον ἀργύρου τι συμμῖξαι τὸν τεχ-
 νίτην, ὅπως ἐκλείποντος ἀνθρώπου καὶ μαραινομέ-
 5 νου λάβῃ περιφάνειαν ὁ χαλκός, ἡδόμεθα καὶ
 θαυμάζομεν. 'τοῦτο δ' εἶπον ἄνδρες Ἐπικούρειοι,
 καὶ τεκμηρίον ἐστὶ μέγα τοῖς Κυρηναῖκοις πρὸς
 ὑμᾶς τοῦ μὴ περὶ τὴν ὕψιν εἶναι μηδὲ περὶ τὴν
 ἀκοήν ἀλλὰ περὶ τὴν διάνοιαν ἡμῶν τὸ ἡδόμενον
 10 ἐπὶ τοῖς ἀκούσμασι καὶ θεάμασιν. ἀλεκτορὶς γὰρ B
 βοῶσα συνεχῶς καὶ κορώνη λυπηρὸν ἄκουσμα καὶ
 ἀηδὲς ἐστίν, ὁ δὲ μιμούμενος ἀλεκτορίδα βοῶσαν
 καὶ κορώνην εὐφραίνει. καὶ φθισικοὺς μὲν ὁρῶν-
 τες δυσχεραίνομεν, ἀνδριάντας δὲ καὶ γραφὰς φθι-
 15 σικῶν ἡδέως θεώμεθα τῷ τὴν διάνοιαν ὑπὸ τῶν
 μιμημάτων ἄγεσθαι κατὰ τὸ οἰκεῖον. ἐπεὶ τί πά-
 σχοντες ἢ τίνος ἕξωθεν γενομένου πάθους τὴν
 ὦν τὴν Παρμένοντος οὕτως ἐθαύμασαν, ὥστε παρ-
 οιμιώδη γενέσθαι; καίτοι φασὶ τοῦ Παρμένοντος
 20 εὐδοκιμοῦντος ἐπὶ τῇ μιμήσει, ζηλοῦντας ἑτέρους
 ἀντεπιδείκνυσθαι· προκατειλημμένων δὲ τῶν ἀν- C
 θρώπων καὶ λεγόντων 'εὗ μὲν ἀλλ' οὐδὲν πρὸς τὴν
 Παρμένοντος ὦν', ἕνα λαβόντα δελφάκιον ὑπὸ μά-
 λης προελθεῖν· ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς ἀληθινῆς φωνῆς
 25 ἀκούοντες ὑπεφθέγγοντο 'τί οὖν αὕτη πρὸς τὴν
 Παρμένοντος ὦν'; ἀφεῖναι τὸ δελφάκιον εἰς τὸ μέ-

4 *: ἐκλείποντος 9 τὸ] τὸν mei ἡδόμενον] δεόμε-
 νον iidem 16 κατὰ W: καὶ κατὰ 18 ὦν τὴν *
 25 αὐτῇ mei 26 em. Basileensis: συναφεῖναι

σον, ἐξελέγγοντα τῆς κρίσεως τὸ πρὸς δόξαν οὐ πρὸς ἀλήθειαν. ὥ μάλιστα δηλὸν ἐστίν, ὅτι ταὐτὸ τῆς αἰσθησεως πάθος οὐχ ὁμοίως διατίθῃσι τὴν ψυχὴν, ὅταν μὴ προσῇ δόξα τοῦ λογικῶς ἢ φιλοτιμῶς περάλνεσθαι τὸ γενόμενον.

5

D

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

Ὅτι παλαιὸν ἦν ἀγώνισμα τὸ τῆς ποιητικῆς.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΠΕΤΡΑΙΟΣ.

1. Ἐν Πυθίοις ἐγίνοντο λόγοι περὶ τῶν ἐπι- 10
θέτων ἀγωνισμάτων, ὡς ἀναιρετέα. παραδεξάμενοι
γὰρ ἐπὶ τρισὶ τοῖς καθεστῶσιν ἐξ ἀρχῆς, αὐλητῇ
Πυθικῷ καὶ κιθαριστῇ καὶ κιθαρωδῷ, τὸν τραγω-
δόν; ὥσπερ πύλης ἀνριχθείσης οὐκ ἀντέσχον ἀθρό-
E οῖς συνεπιτιθεμένοις καὶ συνεισιοῦσι παντοδαποῖς 15
ἀκροάμασιν· ὅφ' ὧν ποικιλίαν μὲν ἔσχευ οὐκ ἀηδῇ
καὶ πανηγυρισμὸν ὁ ἀγών, τὸ δ' αὖστηρὸν καὶ μου-
σικὸν οὐ διεφύλαξεν, ἀλλὰ καὶ πράγματα τοῖς κρί-
νουσι παρέσχε καὶ πολλὰς ὡς εἰκὸς ἡττωμένων πολ-
λῶν ἀπεχθείας. οὐχ ἥμιστα δὲ τὸ τῶν λογογράφων 20
καὶ ποιητῶν ἔθνος ῥόντο δεῖν ἀποσκευάσασθαι τοῦ
ἀγῶνος, οὐχ ὑπὸ μισολογίας, ἀλλὰ πολὺ πάντων
τῶν ἀγωνιστῶν γνωρίματάτους ὄντας ἐδυσσωποῦντο

2 ὥ] ὁ mei ib. *: τὸ αὐτὸ 5 malim τὸ γινόμενον
11 ἀναιρετέων?

τούτους καὶ ἤχθοντο, πάντας ἡγούμενοι χαρίεντας,
οὐ πάντων δὲ νικᾶν δυναμένων. ἡμεῖς οὖν ἐν τῷ
συνεδρίῳ παρεμυθούμεθα τοὺς τὰ καθεστῶτα κινεῖν
βουλομένους καὶ τῷ ἄγωνι καθάπερ ὀργάνῳ πολυ- F
5 χορδίαν καὶ πολυφωνίαν ἐπικαλοῦντας. καὶ παρὰ
τὸ δεῖπνον, ἐστιῶντος ἡμᾶς Πιτταίου τοῦ ἀγωνο-
θέτου, πάλιν ὁμοίων λόγων προσπεσόντων, ἡμύνο-
μεν τῇ μουσικῇ· τὴν τε ποιητικὴν ἀπεφαίνομεν οὐκ
ὑψιμον οὐδὲ νεαράν ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας ἀφιγ-
10 μένην, ἀλλὰ πρόπαλαι στεφάνων ἐπινικίων τυγχά-
νουσαν. ἐνίοις μὲν οὖν ἐπίδοξος ἤμην ἔωλα παρα-
θήσειν πράγματα, τὰς Οἰολύκου τοῦ Θετταλοῦ ταφὰς 675
καὶ τὰς Ἀμφιδάμαντος τοῦ Χαλκιδέως ἐν αἷσι Ὀμη-
ρον καὶ Ἡσίοδον ἱστοροῦσιν ἔπεσι διαγωνίσασθαι.
15 καταβαλὼν δὲ ταῦτα τῷ διατεθρῦλῆσθαι πάνθ' ὑπὸ
τῶν γραμματικῶν, καὶ τοὺς ἐπὶ ταῖς Πατρούκλου τα-
φαῖς ἀναγινγνωσκομένους ὑπὸ τινων οὐχ ἥμονας
ἀλλὰ ῥήμονας, ὥς δὴ καὶ λόγων ἄθλα τοῦ Ἀχιλ-
λέως προθέντος, ἀφείς, εἶπον ὅτι καὶ Πελίαν θάπτων
20 Ἀκαστος ὁ υἱὸς ἀγῶνα ποιήματος παρὰσχοι καὶ Σί-
βυλλα νικήσειεν. ἐπιφνομένων δὲ πολλῶν καὶ τὸν
βεβαιωτὴν ὥς ἀπίστου καὶ παραλόγου τῆς ἱστορίας
ἀπαιτούντων, ἐπιτυχῶς ἀναμνησθεῖς ἀπέφαινον Ἀλέ-
σανδρον ἐν τῷ περὶ Λιβύης ταῦθ' ἱστοροῦντα. καὶ B
25 τοῦτο μὲν ἔφην τὸ ἀνάγνωσμα τῶν οὐκ ἐν μέσῳ

3 τὰ R 7 Turnebus: ὁμοίως 8 W: ἀποφαίνομεν
17 οὐχ ἥμονας W ex Hom. Ψ 886: οὐχημονας (Vd)
18 ἄθλα *: ἄθλα 20 ποιημάτων Herwerdenus 22 καὶ]
om. mei 23 Ἀλέξανδρον] Mueller. 4 p. 285

ἐστὶ· τοῖς δὲ Πολέμωνος τοῦ Ἀθηναίου περὶ τῶν
 ἐν Δελφοῖς θησαυρῶν οἶμαι ὅτι πολλοῖς ὑμῶν ἐν-
 τυγχάνειν ἐπιμελές ἐστι, καὶ χρηή, πολυμαθοῦς καὶ
 οὐ νυστάζοντος ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασιν ἀν-
 δρός· ἐκεῖ τοίνυν εὐρήσετε γεγραμμένον, ὥς ἐν τῷ 5
 Σικωνωνίῳ θησαυρῷ χρυσοῦν ἀνέκειτο βιβλίον Ἀρι-
 στομάχης ἀνάθημα τῆς Ἐρυθραίας ἐπικῶ ποιήματι
 δις Ἰσθμιά νενικηκυίας. οὐ μὴν οὐδὲ τὴν Ὀλυμπίαν
 ἔφην ἄξιόν ἐστιν ὥσπερ εἰμαρμένην ἀμετάστατον
 C καὶ ἀμετάθετον ἐν τοῖς ἀθλήμασιν ἐκπεπλήχθαι. 10
 τὰ μὲν γὰρ Πύθια τῶν μουσικῶν ἔσχε τρεῖς ἢ τέτ-
 ταρας ἐπεισοδίους ἀγῶνας, ὁ δὲ γυμνικὸς ἀπ' ἀρ-
 χῆς ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὕτω κατέστη, τοῖς δ' Ὀλυμ-
 πίοις πάντα προσθήκη πλὴν τοῦ δρόμου γέρονε·
 πολλὰ δὲ καὶ θέντες ἔπειτ' ἀνεῖλον, ὥσπερ τὸν τῆς 15
 κάλπης ἀγῶνα καὶ τὸν τῆς ἀπῆνης· ἀνηρέθη δὲ καὶ
 παισὶ πεντάθλοις στέφανος τεθείς· καὶ ὅλως πολλὰ
 περὶ τὴν πανήγυριν νενεωτέρισται. δέδια δ' εἰπεῖν
 ὅτι πάλαι καὶ μονομαχίας ἀγῶν περὶ Πῖσαν ἦγετο
 D μέχρι φόνου καὶ σφαγῆς τῶν ἡττωμένων καὶ ὑπο- 20
 πιπτόντων, μὴ με πάλιν ἀπαιτῆτε τῆς ἱστορίας βε-
 βαιωτήν, κἂν διαφύγῃ τὴν μνήμην ἐν οἴνῳ τοῦνομα,
 καταγέλαστος γένωμαι.

1 ἐστὶ] fort. transpon. ante τῶν Πολέμωνος] Mueller.
 3 p. 123 2 ὅτι] del. vid. 6 Σικωνωνίων Prellerus
 7 ante ποιήματι lac. 2 litt. dat Vd 3 P sed nulla esse vid.
 cum pro ἐπικῶ quod praebent Vd P fuerit ut vid ἐπικῶι
 ποιήματι δις *: ποιηματίαις cf. Mueller. 3 p. 123 11 γὰρ
 M: γε 18 νενεωτέρισται: νετεώρισται: ἐνεωτέρισται mei
 εἰπεῖν R: εἶπεν 21 X: ἀπατάτε 22 *: τὸ ὄνομα

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Τίς αἰτία δι' ἣν ἡ πίτυς ἱερὰ Ποσειδῶνος ἐνομίσθη καὶ
Διονύσου· καὶ ὅτι τὸ πρῶτον ἐστεφάνουν τῇ πίτῃ τοὺς
Ἴσθμια νικῶντας, ἔπειτα σελίνῳ, νυνὶ δὲ πάλιν τῇ πίτῃ.

5

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΔΟΥΚΑΝΙΟΣ, ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ.

1. Ἡ πίτυς ἐξητεῖτο καθ' ὃν λόγον ἐν Ἴσθμοῖς Ε
στέμμα γέγονε· καὶ γὰρ ἦν τὸ δεῖπνον ἐν Κορίνθῳ,
Ἴσθμίων ἀγομένων ἐστιῶντος ἡμᾶς Δουκανίου τοῦ
10 ἀρχιερέως. Πραξιτέλης μὲν οὖν ὁ περιηγητὴς τὸ
μυθῶδες ἐπῆρεν, ὡς λεγόμενον εὐρεθῆναι τὸ σῶμα
τοῦ Μελικέρτου πίτῃ προσβεβρασμένον ὑπὸ τῆς
θαλάττης· καὶ γὰρ οὐ πρόσω Μεγάρων εἶναι τόπον,
ὅς 'Καλῆς δρόμος' ἐπονομάζεται, δι' οὗ φάναι Με-
15 γαρεῖς τὴν Ἰνῶ τὸ παιδίον ἔχουσαν δραμεῖν ἐπὶ
τὴν θάλασσαν. κοινῶς δ' ὑπὸ πολλῶν λεγόμενον
ὡς ἰδιόν ἐστι στέμμα Ποσειδῶνος ἡ πίτυς, Δουκα-
νίου δὲ προστιθέντος ὅτι καὶ τῷ Διονύσῳ καθω- Ε
σιωμένον τὸ φυτόν οὐκ ἀπὸ τρόπου ταῖς περὶ τὸν
20 Μελικέρτην συνφκείωται τιμαῖς, αὐτὸ τοῦτο ζήτη-
σιν παρεῖχεν, ὥστιν λόγῳ Ποσειδῶνι καὶ Διονύσῳ
τὴν πίτῃν οἱ παλαιοὶ καθωσίωσαν. ἐδόκει δ' ἡμῖν
μηδὲν εἶναι παράλογον· ἀμφοτέρω γὰρ οἱ θεοὶ τῆς
ὕγρας καὶ γονίμου κύριοι δοκοῦσιν ἀρχῆς εἶναι·

7 ἱσθμοῖς mei 9 ἡμᾶς Turnebus: ἡμῖν 16 corr.
X: λεγομένων 22 δ' ἡμῖν *: δέ μιν

καὶ Ποσειδῶνί γε φυταλμῖω Διονύσῳ δὲ δενδρίτῃ
 πάντες ὥς ἔπος εἶπεῖν Ἕλληνες θύουσιν. οὐ μὴν
 ἀλλὰ κατ' ἰδίαν τῷ Ποσειδῶνι φαίη τις ἂν τὴν πί-
 676 τυν προσήκειν, οὐχ ὥς Ἀπολλόδωρος οἴεται παρὰ-
 λιον φυτὸν οὔσαν οὐδ' ὅτι φιλήνεμός ἐστιν ὥσπερ 5
 ἡ θάλασσα (καὶ γὰρ τοῦτο τινὲς λέγουσιν), ἀλλὰ
 διὰ τὰς ναυπηγίας μάλιστα. καὶ γὰρ αὕτη καὶ τὰ
 ἀδελφὰ δένδρα, πεῦκαι καὶ στρόβιλοι, τῶν τε ξύλων
 παρέχει τὰ πλοῖμώτατα, πίττης τε καὶ ῥητίνης ἀλοι-
 φήν, ἣς ἄνευ τῶν συμπαγόντων ὕφελος οὐδὲν ἐν 10
 τῇ θαλάττῃ. τῷ δὲ Διονύσῳ τὴν πίτυν ἀνιέρω-
 σαν, ὥς ἐφηδύνουσιν τὸν οἶνον· τὰ γὰρ πικνώδη
 χωρία λέγουσιν ἡδύοινον τὴν ἄμπελον φέρειν. καὶ
 τὴν θερμότητα τῆς γῆς Θεόφραστος αἰτιᾷται· κα-
 B θόλου γὰρ ἐν ἀργιλώδεσι τόποις φύεσθαι τὴν πί- 15
 τυν· εἶναι δὲ τὴν ἄργιλον θερμὴν, διὸ καὶ συνεκ-
 πέττειν τὸν οἶνον, ὥσπερ καὶ τὸ ὕδωρ ἐλαφρότατον
 καὶ ἥδιστον ἡ ἄργιλος ἀναδίδωσιν. ἔτι δὲ καὶ κατα-
 μιγνυμένη. πρὸς σῖτον ἐπίμετρον ποιεῖ δαψιλές,
 ἀδρύνουσα καὶ διογκοῦσα τῇ θερμότητι τὸν πυρόν. 20
 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς πίτυος αὐτῆς εἰκὸς ἀπολαύειν
 τὴν ἄμπελον, ἐχούσης ἐπιτηδειότητα πολλὴν πρὸς
 σωτηρίαν οἶνου καὶ διαμονήν· τῇ τε γὰρ πίττῃ πάν-
 τες ἐξαλείφουσι τὰ ἀργεῖα, καὶ τῆς ῥητίνης ὑπο-
 μιγνύουσι πολλοὶ τῷ οἴνῳ καθάπερ Εὐβοεῖς τῶν 25
 Ἑλλαδικῶν καὶ τῶν Ἰταλικῶν οἱ περὶ τὸν Πάδον

4 Ἀπολλόδωρος] om. Mueller. 1 p. 428
 αὐτῇ 13 ἡδύοινον Turnebus: ἡδὺ οἶνον
 πτεῖν mei

7 αὕτη *:
 16 συνεκπέ-

οἰκοῦντες· ἐκ δὲ τῆς περὶ Βίενναν Γαλατίας ὁ πισ- C
 σίτης οἶνος κατακομίζεται, διαφερόντως τιμώμενος
 ὑπὸ Ῥωμαίων. οὐ γὰρ μόνον εὐωδίαν τινὰ τὰ τοι-
 αῦτα προσδίδωσιν, ἀλλὰ καὶ τὸν οἶνον εὐποτον
 5 παρίσθησι ταχέως ἐξαιροῦντα τῇ θερμότητι τοῦ οἶ-
 νου τὸ νεαρόν καὶ ὑδατῶδες.

2. 'Ὡς δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, τῶν ῥητόρων ὁ μάλιστα
 δοκῶν ἀναγνώσμασιν ἐντυγχάνειν ἐλευθερίοις 'ὦ
 πρὸς θεῶν' εἶπεν, 'οὐ γὰρ ἐχθρὸς ἡ πίτυς ἐνταῦθα
 10 καὶ πρῶτῃν στέμμα γέγυρε τῶν Ἰσθμίων, πρότερον
 δὲ τοῖς σελίνοις ἐστέφοντο; καὶ τοῦτ' ἔστι μὲν ἐν
 τῇ κωμῳδίᾳ φιλαργύρου· τινὸς ἀκοῦσαι λέγοντος
 'τὰ δ' Ἰσθμί' ἀποδοίμην ἂν ἡδέως ὕσου D
 ὁ τῶν σελίνων στέφανός ἐστιν ὦνιος.'

15 ἱστορεῖ δὲ καὶ Τίμαιος ὁ συγγραφεύς, ὅτι Κορίν-
 θιοι ὀπηνίκα μαχοῦμενοι πρὸς Καρχηδονίους ἐβά-
 διζον ὑπὲρ τῆς Σικελίας, ἐνέβαλόν τινες οὐ σέλινα
 κομίζοντες· οἰωνισαμένων δὲ τῶν πολλῶν τὸ σύμ-
 βολον ὥς οὐ χρηστόν, ὅτι δοκεῖ τὸ σέλινον ἐπικῆ-
 20 δειον εἶναι, καὶ τοὺς ἐπισφαλῶς νοσοῦντας δεῖσθαι
 τοῦ σελίνου φαμένων, ὁ Τιμολεὼν ἐθάρρυνεν αὐ-
 τοὺς καὶ ἀνεμίμνησκε τῶν Ἰσθμοῦ σελίνων, οἷς
 ἀναστέφουσι Κορίνθιοι τοὺς νικῶντας. ἔτι τοίνυν

4 εὐποτον W: ἐμποιεῖν) ib. ἐξαιροῦντα Madvigius:
 ἐξαίρων 8 Ἐλευθέριος R 11 δὲ τοῖς] αὐτοῖς mei
 13 cf. Kock. 3 p. 438 16 Τίμαιος] om. Mueller.
 (1 p. 193 sqq.) 17 τινες οὐ] τινες ὄνοι R. ἡμίονοι διὰ
 μέσου? cf. Vit. Timol. c. 26 19 ἐπικῆδειον Duebnerus:
 ἀνεπιτήδειον 20 καὶ τοὺς] καὶ τὸ mei 21 φαμένων
 *: φαμέν ὥς 22 Ἰσθμοῦ Turnebus: ἰσθμοῖς

ἡ Ἀντιγόνη ναυαρχὸς ἀναφύσασα περὶ πρύμναν
 E αὐτομάτως σέλινον Ἰσθμία ἐπωνομάσθη. καὶ τοῦτο
 δὴ τὸ σκολιὸν ἐπὶ γράμμα δῆλον κεραμέα νομίζει
 διαβεβυσμένην σελίνῳ· σύγκειται δ' οὕτω

ἡ χθὼν ἡ παλὰς γῆ, πυρὶ κατηθαλωμένη
 κεύθει κελαινὸν αἶμα Διονύσου θεοῦ,
 ἔχουσα κλῶνας Ἰσθμικοὺς ἀνὰ στόμα. 5

ἡ ταῦθ' εἶπεν 'οὐκ ἀνεγνώκαθ' ὑμεῖς οἱ τὴν πί-
 τυν ὥς οὐκ ἐπέισακτον οὐδὲ νέον ἀλλὰ πάτριον καὶ
 παλαιὸν δὴ στέμμα τῶν Ἰσθμίων σεμνύνοντες; ἐκ- 10
 νησεν οὖν τοὺς νέους ὥς ἂν πολυμαθῆς ἀνὴρ καὶ
 πολυγράμματος.

3. Ὁ μέντοι Λουκάνιος εἰς ἐμὲ βλέψας ἔμα καὶ
 F μειδιῶν ὧς Πόσειδον' ἔφη 'τοῦ πλήθους τῶν γραμ-
 μάτων· ἕτεροι δ' ἡμῶν τῆς ἀμαθίας ὥς ἔοικε καὶ 15
 τῆς ἀνηγοίας ἀπέλαυνον ἀναπεύθοντες τοῦναντίον,
 ὥς ἡ μὲν πλὺς ἦν στέμμα τῶν ἀγώνων πάτριον,
 ἐκ δὲ Νεμέας κατὰ ξῆλον ὁ τοῦ σελίνου στέφανος
 ξένος ὢν ἐπεισῆλθε δι' Ἡρακλέα, καὶ κρατήσας
 ἡμαύρωσεν ἐκεῖνον ὥς ἱερὸν ἐπιτήδειον· εἴτα μέν- 20

3 scripserim cum Madvigio δηλοῦν κεραμεῶν ἀμύστιδα
 βεβυσμένην σελίνῳ. Accusativus ἀμύστιδα (pro ἄμυστιν) non
 est alienus a more Plutarcheo, cf. ex. c. Λευκομάντιδα
 p. 766 d 5 χθὼν ἡ παλὰς γῆ] ἡ κωλιάς γῆ Madvigius.
 Memoranda est etiam vetus ut vid. correctio χθὼν ἡ πε-
 λασγῇ 6 θεοῦ codd. 8 ἡ Turnebus: ἡ (ἡ P) ἀνε-
 γνώκατε ὑμεῖς οἱ Madvigius: ἀνέγνω κατενμαί σοι 10 δὴ
 στέμμα τῶν Bryanus: δὲ στεμμάτω 11 οὖν τοὺς νέους
 idem: οὐ νέους 14 *: ὧς Ποσειδῶν 16 em. Turnebus
 (P): ἀπέλαβον 18 στέφανος S 20 ὥς ἱερὸν ἐπιτήδειον]
 ὥς ἱεροῖς ἀνεπιτήδειον R. καί (= ὥς) περ ὢν ἐπικηδείος?

τοι χρόνῳ πάλιν ἀνακτησαμένη τὸ πάτριον γέρας
ἢ πίτυς ἀνθεῖ τῇ τιμῇ. ἐγὼ γοῦν ἀνεπειθόμην καὶ 677
προσεῖχον, ὥστε καὶ τῶν μαρτυρίων ἐκμαθεῖν πολλὰ
καὶ μνημονεύειν, Εὐφορίωνα μὲν οὕτω πως περὶ

5 Μελικέρτου λέγοντα

ἑκταίοντες δὲ τε κοῦρον ἐπ' αἰλίσι πιτύεσσι
κάτθεσαν, ὁκνότε δὲ στεφάνων ἄθλοισι φορέονται.
οὐ γάρ πω τρηχεῖα λαβὴ κατεμήσατο χειρῶν
Μήνης παῖδα χάρωνα παρ' Ἀσωποῦ γενετείρη,
10 ἐξότε πυκνὰ σέλινα κατὰ κροτάφων ἐβάλλοντο·

Καλλίμαχον δὲ μᾶλλον διασαφούντα· λέγει δ' ὁ
Ἡρακλῆς αὐτῷ περὶ τοῦ σελίνου

ἑκαί μιν Ἀλητιάδαι, πούλῳ γεγειότερον B
τοῦδε παρ' Αἰγαίῳι θεῶ τελέοντες ἀγῶνα,
15 θήσουσιν νίκης σύμβολόν Ἴσθμιάδος,
ξήλω τῶν Νεμέηθε· πίτυν δ' ἀποτιμήσουσιν,
ἢ πρὶν ἀγωνιστὰς ἔστανε τοὺς Ἐφύρη·

ἔτε δ' οἶμαι Προκλέους ἐντετυχηκέναι γραφῇ, περὶ
τῶν Ἴσθμίων ἱστοροῦντος, ὅτι τὸν πρῶτον ἀγῶνα
20 ἔθεσαν περὶ στεφάνου πιτυίνου· ὕστερον δέ, τοῦ
ἀγῶνος ἱεροῦ γενομένου, ἐκ τῆς Νεμεακῆς πανη-
γύρεως μετήνεγκαν ἐνταῦθα τὸν τοῦ σελίνου στέ-

6 ἐπ' αἰλίσι πιτύεσσι] ἐπ' αἰγιαλίσι πίτυσσι S. cf. Paus.
2, 1, 3. ὅπ' αἰπεινῇσι πίτυσσι? 7 ὁκνότε R στεφά-
νους idem. malim στεφάνωμ' 8 λαβὴ Turnebus: λάβη
mei καταμήσατο Duebnerus 9 Μήνης idem: μήνης
(μήνης P) 11 Καλλίμαχον] fr. 103 ed. Schneideri
13 em. Bentleius: ἀλητιάδαι 14 em. Bachmannus: πα-
ράγεων E. παρ' αἰγέωνι P 18 Turnebus: περικλέους

φανον. ὁ δὲ Προκλῆς οὗτος ἦν εἷς τῶν ἐν Ἀκα-
C δημείᾳ Ξενοκράτει, συσχολασάντων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ.

Περὶ τοῦ ἑωρότερον δὲ κέραιε.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥΤ ΔΙΑΔΟΓΟΥ.

5

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ, ΣΩΣΙΚΛΗΣ, ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ,
ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ.

1. Γελοῖος ἐδόκει τισὶ τῶν συνδειπνούντων ὁ
Ἀχιλλεύς, ἀκρατότερον ἐγχεῖν τὸν Πάτροκλον κε-
λεύων, εἴτ' αἰτίαν τοιαύτην ἐπιλέγων 10

οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.

Νικήρατος μὲν οὖν ὁ ἐταῖρος ἡμῶν, ὁ Μακεδών, ἄν-
τικρυς ἀπισχυρίζετο μὴ ἄκρατον ἀλλὰ θερμὸν εἰρη-
σθαι τό ἑωρόν' ἀπὸ τοῦ ζωτικοῦ καὶ τῆς ξέσεως, ὃ
δὴ καὶ λόγον ἔχειν, ἀνδρῶν ἐταῖρων παρόντων, 15
νέον ἐξ ὑπαρχῆς κεράννυσθαι κρατῆρα· καὶ γὰρ
ἡμᾶς, ὅταν τοῖς θεοῖς ἀποσπένδειν μέλλωμεν, νεό-
D κρατα ποιεῖν. Σωσικλῆς δ' ὁ ποιητής, τοῦ Ἑμπε-
δοκλέους ἐπιμνησθεὶς εἰρηκότος ἐν τῇ καθόλου μετα-
βολῇ γίννεσθαι 20

ἑωρά τε τὰ πρὶν ἄκρατα,

μᾶλλον ἔφη τὸ εὐκρατον ἢ τὸ ἄκρατον ὑπὸ τάνδρῳς

1 *: ἀκαδημία 4 cf. Hom. I 203 11 cf. Hom.
I 201 13 em. R: ἐπισχυρίζεται 18 Ἑμπεδοκλέους]
Mullach. 1 p. 6 vs. 203 22 *: τοῦ ἀνδρός

ζωρὸν λέγεσθαι, καὶ μηδὲν γε κωλύειν ἐπικελεύε-
σθαι τῷ Πατρόκλῳ τὸν Ἀχιλλεῖα παρασκευάζειν εὖ-
κρατον εἰς πόσιν τὸν οἶνον· εἰ δ' ἀντὶ τοῦ ζωροῦ
'ζωρότερον' εἶπεν, ὥσπερ 'δεξιτερόν' ἀντὶ τοῦ δεξιοῦ
5 καὶ 'θηλύτερον' ἀντὶ τοῦ θήλεος, οὐκ ἄτοπον εἶναι·
χρησθαι γὰρ ἐπιεικῶς ἀντὶ τῶν ἀπλῶν τοῖς συγκρι-
τικοῖς. Ἀντίπατρος δ' ὁ ἑταῖρος ἔφη τοὺς μὲν ἐνι-
αυτοὺς ἀρχαῖκῶς 'ῥοιους' λέγεσθαι, τὸ δὲ ζα μέγε- F
θος εἰωθέναι σημαίνειν· ὅθεν τὸν πολυετῆ καὶ
10 παλαιὸν οἶνον ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως ζωρὸν ὠνομάσθαι.

2. Ἐγὼ δ' ἀνεμίμνησκον αὐτοὺς, ὅτι τῷ 'ζωρό-
τερον' τὸ θερμὸν ἐνιοι σημαίνεσθαι λέγουσι τῷ δὲ
θερμότερῳ τὸ τάχιον· ὥσπερ ἡμεῖς ἐγκελευόμεθα
πολλὰκις τοῖς διακονοῦσι θερμότερον ἄπτεσθαι τῆς
15 διακονίας. ἀλλὰ μειρακιώδη τὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν
ἀπέφαινον, δεδιότων ὁμολογεῖν ἀκρατότερον εἰρη-
σθαι τὸ ζωρότερον, ὥς ἐν ἀτόπῳ τινὲ τοῦ Ἀχιλλέως F
ἔσομένου· καθάπερ δ' Ἀμφιπολίτης Ζώιλος ὑπελάμ-
βανεν, ἀγνοῶν ὅτι πρῶτον μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Φοί-
20 νικα καὶ τὸν Ὀδυσσεά πρεσβυτέρους ὄντας εἰδὼς
οὐχ ὕδαρεῖ χαίροντας ἀλλ' ἀκρατοτέρῳ καθάπερ
οἱ ἄλλοι γέροντες, ἐπιτεῖναι κελεύει τὴν κρᾶσιν.
ἔπειτα Χείρωνος ὦν μαθητῆς καὶ τῆς περὶ τὸ σῶμα
διαίτης οὐκ ἄπειρος ἐλογίζετο δῆπουθεν, ὅτι τοῖς
25 ἀργοῦσι καὶ σχολάζουσι παρὰ τὸ εἰωθὸς σώμασιν
ἀνειμένη καὶ μαλακωτέρα κρᾶσις ἀρμόζει. καὶ γὰρ 678
τοῖς ἵπποις ἐμβάλλει μετὰ τῶν ἄλλων χορτασμάτων

8 δὲ Turnebus 9 εἰωθέναι R: εἰωθεν πολυετῇ] πολυτελῇ mei

τὸ σέλινον οὐκ ἀλόγως, ἀλλ' ὅτι βλάπτονται μὲν οἱ
 σχολάζοντες ἀσυνήθως ἵπποι τοὺς πύδας· ἔστι δὲ
 τούτου μάλιστ' ἵαμα τὸ σέλινον. ἄλλοις γοῦν οὐκ
 ἂν εὖροις παραβαλλόμενον ἵπποις ἐν Ἰλιάδι σέλινον
 ἢ τινα τοιοῦτον χιλόν. ἀλλ' ἱατρὸς ὢν ὁ Ἀχιλλεὺς 5
 τῶν θ' ἵππων πρὸς τὸν καιρὸν οἰκείως ἐπεμέλετο
 καὶ τῷ σώματι τὴν ἐλαφροτάτην δίαιταν, ὥς ὑγιει-
 νοτάτην ἐν τῷ σχολάζειν, παρεσκεύαζεν· ἄνδρας δ'
 B ἐν μάχῃ καὶ ἀγῶνι δι' ἡμέρας γεγεννημένους οὐχ
 ὁμοίως ἀξιῶν διαιτᾶν τοῖς ἀργοῦσιν ἐπιτεῖναι τὴν 10
 κρᾶσιν ἐκέλευσε. καὶ μὴν οὐδὲ φύσει φαίνεται φι-
 λοινος ἀλλ' ἀπηνὴς ὁ Ἀχιλλεὺς·

‘οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς’

καὶ που παρρησιαζόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ ‘πολλὰς’ φη- 15
 σὶν ‘ἀύπνους νύκτας ἰαῦσαι’ βραχὺς δ' ὕπνος οὐκ
 ἐξαρκεῖ τοῖς χρωμένοις ἀκράτῳ. λοιδορούμενος δὲ
 τῷ Ἀγαμέμνονι πρῶτον αὐτόν ‘οἶνοβαρῆ’ προσειρη-
 κεν, ὥς μάλιστα τῶν νοσημάτων τὴν οἶνοφλυγίαν
 προβαλλόμενος. διὰ ταῦτα δὴ πάντα λόγον εἶχεν 20
 C αὐτὸν ἐννοῆσαι, τῶν ἀνδρῶν ἐπιφανέντων, μὴ ποτε
 ἢ συνήθως κρᾶσις αὐτῷ τοῦ οἴνου πρὸς ἐκείνους
 ἀνειμένη καὶ ἀνάρμοστος ἔστιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε.

Περὶ τῶν πολλοὺς ἐπὶ δεῖπνον καλούντων.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ Ο
ΠΑΠΠΟΣ.

1. Τὸ περὶ τὰς κατακλίσεις φρινόμενον ἄτοπον
πλείονα λόγον παρέσχεν ἐν ταῖς ὑποδοχαῖς, ἃς ἐποι-
εῖτο τῶν φίλων ἕκαστος ἐστιῶν ἡμᾶς ἤκοντας ἀπὸ
τῆς Ἀλεξανδρείας· ἐκαλοῦντο γὰρ ἀεὶ πολλοὶ τῶν
10 ὁπωσοῦν προσήκειν δοκούντων, καὶ τὰ συμπόσια θο-
ρυβώδεις εἶχε τὰς συμπεριφορὰς καὶ τὰς διαλύσεις D
ταχείας. ἐπειδὴ δ' Ὀνησικράτης ὁ ἰατρός οὐ πολ-
λοὺς ἀλλὰ τοὺς σφόδρα συνήθεις καὶ οἰκειοτάτους
παρέλαβεν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, ἐφάνη μοι τὸ λεγόμενον
15 ὑπὸ Πλάτωνος ἁὐξομένην πόλιν οὐ πόλιν' συμπο-
σίῳ δεδόσθαι. καὶ γὰρ συμποσίον μέγεθος ἱκανὸν
ἐστίν, ἄχρι οὗ συμπόσιον ἐθέλει μένειν· ἐὰν δ'
ὑπερβάλλῃ διὰ πλήθος, ὥς μηκέτι προσήγορον ἑαυτῷ
μηδὲ συμπαθεῖς εἶναι ταῖς φιλοφροσύναις μηδὲ γνώ-
20 ριμον, οὐδὲ συμπόσιόν ἐστι. δεῖ γὰρ οὐχ ὥσπερ ἐν
στρατοπέδῳ διαγγέλοις οὐδ' ὥσπερ ἐν τριήρει χοῇ· E
σθαι κελευσταῖς· αὐτοὺς δὲ δι' ἑαυτῶν ἐντυγχάνειν
ἀλλήλοις, ὥσπερ χοροῦ τοῦ συμποσίου τὸν κρασπε-
δίτην τῷ κορυφαίῳ συνήκοον ἔχοντος.

13 ἀλλὰ] ἀλλ' ἤ? 15 Πλάτωνος] Rep. p. 422e. 428b
αὐξομένην πόλιν (sc. εἶναι) Benselerus: αὐξομένην πό-
λει συμποσίῳ idem cum W: συμπόσια 16 δεδόσθαι]
λελέχθαι W 17 συμπόσιον ἐν Kaltwasserus

2. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, εἰς μέσον ἤδη φθεγγάμενος ὁ πάππος ἡμῶν Λαμπρίας ἄρ' οὖν' εἶπεν ὅου περὶ τὰ δεῖπνα μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς κλήσεις δεόμεθα τῆς ἐγκρατείας; ἔστι γάρ τις οἶμαι καὶ φιλανθρωπίας ἀκρασία, μηδένᾳ παρερχομένης τῶν συμποτῶν ἀλλὰ πάντας ἐλκούσης ὡς ἐπὶ θέαν ἢ ἀκρόασιν. ἔμοιγ' οὖν οὐτ' ἄρτος οὐτ' οἶνος ἐπι-
 F λείπων τοῖς κεκλημένοις οὕτω δοκεῖ τὸν κεκληκότα ποιεῖν γελοῖον, ὡς χώρα καὶ τύπος· ὦν καὶ μὴ κεκλημένοις ἀλλ' ἐπελθοῦσιν αὐτομάτως ξένοις καὶ 10 ἀλλοτρίοις ἀεὶ παρεσκευασμένην ἀφθονίαν ὑπάρχειν δεῖ. ἔτι δ' ἄρτου μὲν καὶ οἶνου ἐπιλιπόντων, ἔστι καὶ τοὺς οἰκέτας ὡς κλέπτοντας αἰτιασθαι· τόπου δὲ πενία καὶ κατανάλωσις εἰς πληθὺς ὀλιγωρία τίς ἐστι τοῦ καλοῦντος. εὐδοκιμεῖ δὲ θαυμαστῶς καὶ 15 Ἡσίοδος εἰπὼν

ἦτοι μὲν πρῶτιστα χάος γένετ'··

χώραν γὰρ ἔδει καὶ τόπον προὔποκεισθαι τοῖς γε-
 679 νομένοις, οὐχ ὡς χθὲς οὐμὸς νίος' ἔφη τὸ Ἀναξα-
 γόρειον ἦν ὁμοῦ πάντα χρήματα' τὸ σύνδειπνον 20 ἐποίησεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶν τόπος ὑπάρχει καὶ παρασκευή, τὸ πληθὺς αὐτὸ φυλακτέον, ὡς ἄμικτον τὴν συνουσίαν ποιοῦν καὶ ἀπροσῆγορον· οἶνου γὰρ ἀνελεῖν ἥττον ἐστι κακὸν ἢ λόγου κοινωνίαν ἐκ δείπνου. διὸ καὶ Θεόφραστος ἄοινα συμπόσια παίζων ἐκάλει 25 τὰ κουρεῖα διὰ τὴν λαλιὰν τῶν προσκαθιζόντων.

2 συνεῖπεν mei 3 κλίσεις iidem 12 ἐπιλιπόντων?
 16 Ἡσίοδος Theog. 116

λόγων δὲ κοινωνίαν ἀναιροῦσιν οἱ πολλοὺς εἰς
 ταῦτ' οὐ συμφεροῦντες, μᾶλλον δ' ὀλίγους ποιοῦσιν
 ἀλλήλοις συνεῖναι· καὶ κατὰ δύο γὰρ ἢ τρεῖς ἀπο- B
 λαμβάνοντες ἐντυγχάνουσι καὶ προσδιαλέγονται, τοὺς
 5 δὲ πόρρω κατακειμένους οὐδ' ἴσασι· οὐδὲ προσορῶ-
 σιν ἵππου δρόμον ἀπέχοντας

ἥ μὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἡ δ' ἐπ' Ἀχιλλῆος·

ὅθεν οὐκ ὀρθῶς οἱ πλούσιοι νεανιεύονται κατασκευ-
 10 ᾶζοντες οἴκους τριακοντακλίνους καὶ μελίσους· ἀμικ-
 των γὰρ αὕτη καὶ ἀφίλων δειπνῶν ἢ παρασκευῇ
 καὶ πανηγυριάρχου μᾶλλον ἢ συμποσιάρχου δεομέ-
 νων. ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ταῦτα συγγνώμη ποιεῖν·
 ἄπλουτον γὰρ οἶονται τὸν πλοῦτον καὶ τυφλὸν ἀλη-
 15 θῶς καὶ ἀνέξοδον, ἂν μὴ μάρτυρας ἔχῃ, καθάπερ
 τραγωδία, θεατὰς· ἡμῖν δ' ἂν ἱαμα γένοιτο τοῦ C
 πολλοὺς ὁμοῦ συνάγειν τὸ πολλάκις κατ' ὀλίγους
 παραλαμβάνειν. οἱ γὰρ σπανίως καὶ 'δι' Ἀρματος'
 ὥς φασιν ἔστιν ὄντες ἀναγκάζονται τὸν ὁπωσοῦν ἐπι-
 20 τήδειον ἢ γνώριμον καταγράφειν· οἱ δὲ συνεχέστε-
 ρον κατὰ τρεῖς ἢ τέτταρας ἀναλαμβάνοντες, ὥσπερ
 πορθμεῖα τὰ συμπόσια κοῦφά τε ποιοῦσι. ποιεῖ δέ
 τινα τοῦ πολλοῦ τῶν φίλων πλήθους διάκρισιν καὶ
 ὁ τῆς αἰτίας διηνεκῆς ἐπιλογισμός· ὥς γὰρ ἐπὶ τὰς
 25 χρείας οὐ πάντα ἀλλὰ τοὺς ἀρμόττοντας ἐκάστη

7 Hom. A 7

15 ἀνέξοδον Herwerdenus: ἀδιέξοδον

18 ἐκ διάρματος S. Sed proverbium esse vid. cf. Eust.
p. 266, 41

22 κοῦφά τε] κουφότερα Herwerdenus

παρακαλοῦμεν, βουλευόμενοι μὲν τοὺς φρονίμους
 δικαζόμενοι δὲ τοὺς λέγοντας, ἀποδημοῦντες δὲ τοὺς
 D ἐλαφροὺς μάλιστα τοῖς βιωτικοῖς καὶ σχολὴν ἄγον-
 τας· οὕτως ἐν ταῖς ὑποδοχαῖς ἐκάστοτε τοὺς ἐπιτη-
 δείους παραληπτέον. ἐπιτήδειοι δὲ τῷ μὲν ἡγεμόνι 5
 δειπνίζοντι συνδειπνεῖν οἱ τ' ἄρχοντες, ἐὰν ᾧσι φί-
 λοι, καὶ οἱ πρῶτοι τῆς πόλεως· ἐν δὲ γάμοις ἢ καὶ
 γενεθλίοις οἱ κατὰ γένος προσήκοντες καὶ Διδὸς ὁμο-
 γνίου κοινωνοῦντες· ἐν δὲ ταῖς τοιαύταις ὑποδοχαῖς
 ἢ προπομπαῖς τοὺς ἐκείνων μάλιστα κεχαρισμένους 10
 εἰς ταῦτ' ἀνακτέον. οὐδὲ γὰρ θεῶν θύοντες πᾶσι
 τοῖς ἄλλοις θεοῖς, μάλιστα καὶ συννάοις καὶ συμ-
 βώμοις, κατευχόμεθα, ἀλλὰ τριῶν κρατήρων κιρνα-
 μένων, τοῖς μὲν ἀπὸ τοῦ πρώτου σπένδομεν τοῖς δ'
 ἀπὸ τοῦ δευτέρου τοῖς δ' ἀπὸ τοῦ τελευταίου· 15
 E 'φθόνος γὰρ ἕξω θείου χοροῦ ἵσταται'· θεῖος δέ
 που καὶ ὁ τῶν φίλων χορὸς εὐγνωμόνως διανεμό-
 μενος ἐν ταῖς συμπεριφοραῖς.²

4 Basileensis: ἐπιτηδείως 10 τοῖς] ταῖς mei ἐκείνῳ
 Turnebus. ἐκείνοις? 12 μάλιστα δὲ τοῖς (malim καὶ)
 συννάοις R 13 τριῶν κρατήρων] cf. Polluc. 6, 15
 14 τοῖς μὲν] τῷ μὲν R 16 φθόνος — ἵσταται] ex Plat.
 Phaedr. p. 247a

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Σ.

Τίς αἰτία τῆς ἐν ἀρχῇ στενοχωρίας τῶν δειπνούντων
εἶθ' ὕστερον εὐρυχωρίας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5

ΛΑΜΠΡΙΑΣ Ο ΠΑΠΠΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ῥηθέντων δὲ τούτων, εὐθὺς ἐζητεῖτο περὶ τῆς ἐν ἀρχῇ στενοχωρίας τῶν κατακειμένων εἴτ' ἀνέσεως· οὗ τούναντιον εἰκὸς ἦν συμβαίνειν διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ δειπνῶν πλήρωσιν. ἐνιοι μὲν οὖν ἡμῶν
10 τὸ σχῆμα τῆς κατακλίσεως ἡτιῶντο· πλατεῖς γὰρ ὡς ἐπίπαν κατακειμένους δειπνεῖν, ἅτε δὴ τὴν δεξιὰν προτείνοντας ἐπὶ τὰς τραπέζας· δειπνήσαντας δ' ἀναστρέφειν αὐτοὺς μᾶλλον ἐπὶ πλευράν, ὅξὺ τὸ σχῆμα ποιοῦντας τοῦ σώματος καὶ οὐκ ἐθ' ὡς εἶπεῖν
15 κατ' ἐπίπεδον, ἀλλὰ κατὰ γραμμὴν τῆς χώρας ἀπο- μένους· ὥσπερ οὖν οἱ ἀστράγαλοι τόπον ἐλάττω 680 κατέχουσιν ὁρθοὶ πίπτοντες ἢ πρηγεῖς, οὕτως ἡμῶν ἕκαστον ἐν ἀρχῇ μὲν ἐπὶ στόμα προνεύειν ἀποβλέ- ποντα πρὸς τὴν τράπεζαν ὕστερον δὲ μετασχηματί-
20 ζειν ἐπὶ βᾶθος ἐκ πλάτους τὴν κατάκλιναι. οἱ δὲ πολλοὶ τὴν συνένδοσιν τῆς στρωμνῆς προυφέρουτο· θλιβομένην γὰρ ἐν τῇ κατακλίσει πλατύνεσθαι καὶ διαχωρεῖν, ὥσπερ τῶν ὑποδημάτων τὰ τριβόμενα, κατὰ μικρὸν ἐνδιδόντα καὶ χαλῶντα τοῖς πόροις,

9 ἀπὸ M: ἐπὶ 13 αὐτοὺς Vulcobius: αὐτοὺς 21 *: προυφέρουτο 24 em. Hirschigius: ἐπιιδόντα

εὐρυχωρίαν τῷ ποδὶ καὶ ἀναστροφὴν παρέχει. ὁ δὲ
 πρεσβύτερος ἅμα παίζων δὺ' ἔφη ταῦτ' οὐκ ἐστὶν
 B ἀνομοίους ἔχειν ἐπιστάτας τε καὶ ἡγεμόνας, ἐν ἀρχῇ
 μὲν τὸν λιμὸν ὃ τῶν τακτικῶν οὐδὲν μέτεστιν,
 ὕστερον δὲ τὸν Διόνυσον ὃν πάντες ἄριστον γεγο- 5
 νέναι στρατηγὸν ὁμολογοῦσιν· ὥσπερ οὖν ὁ Ἐπα-
 μεινώνδας, εἰς τινα δυσχωρίαν τῶν στρατηγῶν ὑπ'
 ἀπειρίας εἰσβαλλόντων τὴν φάλαγγα περιπίπτουσιν
 ἐαυτῇ καὶ ταρασσομένην ὑπολαβὼν, ἐξέλυσε καὶ κα-
 τέστησεν εἰς τάξιν· οὕτως ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ συμπεφο- 10
 ρημένους ὑπὸ τοῦ λιμοῦ κυνηδὺν ἄρτι παραλαμβά-
 νων ὁ Ἀναῖος θεὸς καὶ Χορεῖος εἰς τάξιν ἱλαρὰν
 καὶ φιλάνθρωπον καθίστησιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ.

Περὶ τῶν καταβασκαίνειν λεγομένων.

15

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΜΕΣΤΡΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΣΩΚΛΑΡΟΣ,
 ΠΑΤΡΟΚΛΕΑΣ, ΓΑΙΟΣ.

- C 1. Περὶ τῶν καταβασκαίνειν λεγομένων καὶ
 βάσκανον ἔχειν ὀφθαλμὸν ἐμπεσόντος λόγου παρὰ 20
 δεῖπνον, οἱ μὲν ἄλλοι παντάπασιν ἐξεφλαύριζον τὸ
 πρᾶγμα καὶ κατεγέλων· ὁ δ' ἐστιῶν ἡμᾶς Μέστριος
 Φλῶρος ἔφη τὰ μὲν γιννόμενα τῇ φήμῃ θαυμαστῶς

2 *: τὸ αὐτὸ 21 em. Turnebus: ἐξεφλανάριζον 22 Vul-
 colinus: μέτριος

βοηθεῖν· τῷ δ' αἰτίας ἀπορεῖν ἀπιστεῖσθαι τὴν ἱστο-
 ρίαν οὐ δικαίως, ὅπου, μυρίων ἐμφανῇ τὴν οὐσίαν
 ἐχόντων, ὁ τῆς αἰτίας λόγος ἡμᾶς διαπέφενγεν·
 'ὅλως δ' εἶπεν 'ὁ ζητῶν ἐν ἐκάστῳ τὸ εὐλογον ἐκ
 5 πάντων ἀναιρεῖ τὸ θαυμασίον. ὅπου γὰρ ὁ τῆς D
 αἰτίας ἐπιλείπει λόγος, ἐκεῖθεν ἄρχεται τὸ ἀπορεῖν,
 τουτέστι τὸ φιλοσοφεῖν· ὥστε τρόπον τινὰ φιλοσο-
 φίαν ἀναιροῦσιν οἱ τοῖς θαυμασίοις ἀπιστοῦντες.
 δεῖ δ' ἔφη 'τὸ μὲν διὰ τί γίγνεται τῷ λόγῳ μετιέ-
 10 ναι, τὸ δ' ὅτι γίγνεται παρὰ τῆς ἱστορίας λαμβά-
 νειν. ἱστορεῖται δὲ πολλὰ τοιαῦτα· γινώσκουμεν
 γὰρ ἀνθρώπους τῷ καταβλέπειν τὰ παῖδια μάλιστα
 βλάπτοντας, ὑγρότητι τῆς ἔξεως καὶ ἀσθενείᾳ τρε-
 πομένης ὑπ' αὐτῶν καὶ κινουμένης ἐπὶ τὸ χεῖρον,
 15 ἥττον δὲ τῶν στερεῶν καὶ πεπηγότων ἤδη τοῦτο
 πασχόντων. καίτοι τοὺς γε περὶ τὸν Πόντον οἱ E
 κοῦντας πάλαι Θιβεῖς προσαγορευομένους ἱστορεῖ
 Φύλαρχος οὐ παιδίους μόνον ἀλλὰ καὶ τελείοις ὀλε-
 θρῖους εἶναι· καὶ γὰρ τὸ βλέμμα καὶ τὴν ἀναπνοὴν
 20 καὶ τὴν διάλεκτον αὐτῶν παραδεχομένους τήκεσθαι
 καὶ νοσεῖν· ἥσθοντο δ' ὥς ἔοικε τὸ γιγνόμενον οἱ
 μιγάδες, οἰκέτας ἐκεῖθεν ὧνίους ἐξάγοντες. ἀλλὰ
 τούτων τὸ μὲν ἴσως ἥττόν ἐστι θαυμαστόν· ἡ γὰρ
 ἐπαφὴ καὶ συνανήχρωσις ἔχει τινὰ φαινομένην πά-
 25 θους ἀρχήν· καὶ καθάπερ τὰ τῶν ἄλλων ὀρνέων

9 Anonymus: μετεῖναι
 cf. Plin. H. N. 7, 2, 17 'in Ponto
 Thibiorum genus' 18 Φύ-
 λαρχος] Mueller. 1 p. 354
 lesius

17 Θιβεῖς Hesychius: Θηβεῖς
 Thibiorum genus' 18 Φύ-
 λαρχος] Mueller. 1 p. 354
 22 οἱ μιγάδας οἰκέτας Va-
 lesius

περὰ τοῖς τοῦ ἀετοῦ συντεθέντα διόλλυται ψηχόμενα καὶ ἀπανθεῖ τῶν πτίλων μυθόντων, οὕτως οὐδὲν ἀπέχει καὶ ἀνθρώπου ψαῦσιν τὴν μὲν ὠφέλιμον εἶναι τὴν δ' ἀπηνῆ καὶ βλαβεράν· τὸ δὲ καὶ προσβλεφθέντας ἀδικεῖσθαι συμβαίνει μὲν ὥσπερ εἰρηκα, τῷ δὲ τὴν αἰτίαν ἔχειν δυσθήρατον ἀπιστεῖται.⁵

2. 'Καὶ μὴν' ἔφην ἐγὼ 'τρόπον τινὰ τῆς αἰτίας αὐτὸς ἔχνος τι καὶ τρίβον ἀνεύρηκας, ἐπὶ τὰς ἀποροὰς τῶν σωμάτων ἀφικόμενος· καὶ γὰρ ἡ ὁσμή καὶ ἡ φωνή καὶ τὸ θεῦμα τῆς ἀναπνοῆς ἀποφοραί τινές εἰσι τῶν ζώων καὶ μέρη κινοῦντα τὰς αἰσθή- 681 σεις, ὅταν ὑπ' αὐτῶν προσπесόντων πάθωσι. πολὺ δὲ μᾶλλον εἰκὸς ἐστὶ τῶν ζώων ἀποφέρεσθαι τὰ τοιαῦτα διὰ τὴν θερμότητα καὶ τὴν κίνησιν, οἷον εἰς τινὰ σφύγγιον καὶ κλόνον ἔχοντος τοῦ πνεύματος, ὅφ' οὗ τὸ σῶμα κρουόμενον ἐνδεδεχῶς ἐκπέμπει τινὰς ἀπορροάς. μάλιστα δὲ τοῦτο γίνεσθαι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν εἰκὸς ἐστὶ· πολυκίνητος γὰρ ἡ ὕψις οὕσα μετὰ πνεύματος ἀγγὴν ἀφιέντος πυρῶδη θάυ- 20 μαστήν τινα διασπείρει δύναμιν, ὥστε πολλὰ καὶ πάσχειν καὶ ποιεῖν δι' αὐτῆς τὸν ἄνθρωπον. ἡδοναῖς τε γὰρ συμμέτροις καὶ ἀηδίαις ὑπὸ τῶν ὁρα- B τῶν τρεπόμενος συνέχεται· καὶ τῶν ἐρωτικῶν, ἃ δὴ μέγιστα καὶ σφοδρότατα πάθήματα τῆς ψυχῆς ἐστίν, 25

1 ψηχόμενα Doehnerus: ψυχόμενα 9 αὐτὸς X: αὐτοῖς 9. 18 *: ἀπορροαίς 13 προσπесόντων mei 20 ἀγγὴν Turnebus: αὐτὴν 23 συμμέτροις] οὐ μετρίοις M. Malim οὐ μετρίαις vel ἀσυμμέτροις

ἀρχὴν ἢ ὕψις ἐνδίδωσιν· ὥστε ρεῖν καὶ λείβεσθαι
 τὸν ἐρωτικόν, ὅταν ἐμβλέπῃ τοῖς καλοῖς, οἷον ἐλκό-
 μενον εἰς αὐτούς. διὸ καὶ θαυμάσειεν ἂν τις οἶμαι
 μάλιστα τῶν πάσχειν μὲν καὶ κακοῦσθαι τὸν ἄν-
 5 θρώπον διὰ τῆς ὕψεως οἰομένων, οὐκέτι δὲ δρᾶν
 καὶ βλέπτειν. αἱ γὰρ ἀντιβλέψεις τῶν ἐν ὥρᾳ καὶ
 τὸ διὰ τῶν ὁμμάτων ἐκπίπτουν, εἴτ' ἄρα φῶς εἶτε
 ρεῦμα, τοὺς ἐρῶντας ἐκτῆκει καὶ ἀπύλλυσι μεθ'
 ἡδονῆς ἀλγηδόνι μεμιγμένης, ἣν αὐτοὶ γλυκύπικρον
 10 ὀνομάζουσιν· οὔτε γὰρ ἀπτομένοις οὔτ' ἀκούουσιν
 οὔτω τιτρώσκεσθαι συμβαίνει καὶ πάσχειν, ὥς προσ-
 βλεπομένοις καὶ προσβλέπουσι. τοιαύτη γὰρ γίγνε-
 ται διάδοσις καὶ ἀνάφλεξις ἀπὸ τῆς ὕψεως, ὥστε
 παντελῶς ἀπειράτους ἐρωτος ἡγεῖσθαι τοὺς τὸν Μη-
 15 δικὸν νάρθαν θαυμάζοντας ἐκ διαστήματος ὑπὸ τοῦ
 πυρὸς ἀναφλεγόμενον· αἱ γὰρ τῶν καλῶν ὕψεις, κἄν
 πᾶν πόρρωθεν ἀντιβλέπωσι, πῦρ ἐν ταῖς τῶν ἐρω-
 τικῶν ψυχαῖς ἀνάπτουσι. καὶ μὴν τό γε τῶν ἰκτε-
 ρικῶν βοήθημα πολλάκις ἱστοροῦμεν· ἐμβλέποντες
 20 γὰρ τῷ χαράδριῳ θεραπεύονται· τοιαύτην εἰκοι τὸ
 ξῶον φύσιν καὶ κρᾶσιν ἔχειν, ὥσθ' ἔλκειν καὶ δέ-
 χεσθαι τὸ πάθος ἐκπίπτουν, ὥσπερ ρεῦμα, διὰ τῆς
 25 ὕψεως· ὅθεν οὐ προσβλέπουσιν οἱ χαράδριοι τοὺς
 τὸν ἰκτερον ἔχοντας οὐδὲ καρτεροῦσιν, ἀλλ' ἀπο-
 στρέφονται καὶ τὰ ὕμματα συγκλείσαντες ἔχουσιν·

2 ἐλκόμενον W: ἐρχόμενον. Num ἐγγεόμενον? 8 ἐκ-
 τῆκει Psellus: ἐντῆκει 17 idem: ἀντιβλέψωσι 22 ἐκλειπτον
 (ἐκλειπτον E) mei. Num ἐκλειπτον ab ἐκλείβω? 28 *:
 χαράδριοι

οὐ φθονοῦντες, ὥς ἔνιοι νομίζουσι, τῆς ἀπ' αὐτῶν
 ἰάσεως ἀλλ' ὥσπερ ὑπὸ πληγῆς τιτρωσκόμενοι. τῶν
 δ' ἄλλων νοσημάτων μάλιστα καὶ τάχιστα τὰς ὀφθαλ-
 μίας ἀναλαμβάνουσιν οἱ συνόντες· οὕτω δύνάμιν
 ἔχει ὀξεῖαν ἢ ὕψις ἐνδοῦναι καὶ προσβαλεῖν ἑτέρῳ 5
 πάθους ἀρχήν.'

3. 'Καὶ μάλ' ἔφη 'λέγεις ὀρθῶς' ὁ Πατροκλέας
 'ἐπὶ γε τῶν σωματικῶν· τὰ δὲ τῆς ψυχῆς, ὧν ἐστὶ
 καὶ τὸ βασκαίνειν, τίνα τρόπον καὶ πῶς διὰ τῆς
 ὕψεως τὴν βλάβην εἰς τοὺς ὀρωμένους διαδίδωσιν;' 10
 E 'οὐκ οἶσθ' ἔφην 'ὅτι πάσχουσ' ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα συν-
 διατίθῃσιν; ἐπίνοιαί γὰρ ἀφροδισίων ἐγείρουσιν αἰ-
 δοῖα, καὶ θυμοὶ κυνῶν ἐν ταῖς πρὸς τὰ θηρία γιγνο-
 μέναις ἀμίλλαις ἀποσβεννύουσι τὰς ὀράσεις πολλάκις
 καὶ τυφλοῦσι· λῦπαι δὲ καὶ φιλαργυρίαι καὶ ζηλο- 15
 τυπίαί τὰ χρώματα τρέπουσι καὶ καταξαίνουσι τὰς
 ἑξεις· ὧν οὐδενὸς ὁ φθόνος ἥττον ἐνδύεσθαι τῇ
 ψυχῇ πεφυκὼς ἀναπίμπλησι καὶ τὸ σῶμα πονηρίας,
 ἣν οἱ ζωγράφοι καλῶς ἐπιχειροῦσιν ἀπομιμεῖσθαι
 F τὸ τοῦ φθόνου πρόσωπον ὑπογράφοντες. ὅταν οὖν 20
 οὕτως ὑπὸ τοῦ φθονεῖν διατεθέντες ἀπερείδωσι τὰς
 ὕψεις, αἱ δ' ἔγγιστα τεταγμέναι τῆς ψυχῆς σπάσα-
 σαι τὴν κακίαν ὥσπερ πεφαραγμένα βέλη προσ-
 πίπτωσιν, οὐδὲν οἶμαι συμβαίνει παράλογον οὐδ'
 ἄπιστον, εἰ κινοῦσι τοὺς προσορωμένους· καὶ γὰρ 25
 τὰ δῆγματα τῶν κυνῶν χαλεπώτερα γίνεται μετ'

8 τὰ δὲ Turnebus: τάδε 21 corr. X: διατιθέντες
 22 M: σπάσσει 23 Turnebus: προπίπτωσιν 25 εἰ κι-
 νοῦσι M: ἐκείνους δ

ὀργῆς δακνόντων· καὶ τὰ σπέρματα τῶν ἀνθρώπων
 μᾶλλον ἔπτεσθαί φασιν, ὅταν ἐρῶντες πλησιάζωσι·
 καὶ ὅλως τὰ πάθη τὰ τῆς ψυχῆς ἐπιρρῶννυσι καὶ
 ποιεῖ σφοδροτέρας τὰς τοῦ σώματος δυνάμεις. διό
 5 καὶ τὸ τῶν λεγομένων προβασκανίων γένος οἶονται
 πρὸς τὸν φθόνον ὠφελεῖν, ἐλκομένης διὰ τὴν ἀτο- 682
 πίαν τῆς ὕψεως, ὥσθ' ἦττον ἐπερείδειν τοῖς πάσχου-
 σιν. αὐταί σοι' εἶπον 'ὦ Φλῶρε, συμβολαὶ τῆς εὐω-
 χίας ἀπηριθμήσθωσαν.'

- 10 4. Καὶ ὁ Σώκλαρος 'ἄν γ' ἔφη 'πρότερον ἡμεῖς
 αὐτὰ δοκιμάσωμεν· ἔστι γὰρ ὃ τι τοῦ λόγου κατα-
 φαίνεται κίβδηλον. εἰ γὰρ ἂ λέγουσι πολλοὶ περὶ
 τῶν βασκαινομένων ὡς ἀληθῆ τίθεμεν, οὐκ ἀγνοεῖς
 δῆπουθεν ὅτι καὶ φίλους καὶ οἰκείους, ἔνιοι δὲ καὶ
 15 πατέρας ἔχειν ὀφθαλμὸν βάσκανον ὑπολαμβάνουσιν,
 ὥστε μὴ δεικνύναι τὰς γυναικας αὐτοῖς τὰ παιδία
 μηδὲ πολὺν ἔαν χρόνον ὑπὸ τῶν τοιούτων κατα-
 βλέπεσθαι· πῶς οὖν ἔτι δόξει φθόνου τὸ πάθος
 εἶναι; τί δ', ὦ πρὸς τοῦ Διός, ἐρεῖς περὶ τῶν ἐαν- B
 20 τοὺς καταβασκαίνειν λεγομένων; καὶ γὰρ τοῦτ' ἀκή-
 κοας· εἰ δὲ μή, πάντως ταῦτ' ἀνέγνωκας

'καλαὶ μὲν ποτ' ἔσαν, καλαί, φόβαι Εὐτελίδας·

ἄλλ' αὐτὸν βάσκαινεν ἰδὼν ὀλοφώιος ἀνῆρ

δίνῃ ἐν ποταμῷ· τὸν δ' αὐτίκα νοῦσος ἀεικίης...'

- 25 ὁ γὰρ Εὐτελίδας λέγεται, καλὸς ἑαυτῷ φανείς καὶ
 παθὼν τι πρὸς τὴν ὕψιν, ἐκ τούτου νοσῆσαι καὶ

11 αὐτὰς B 22 καλαὶ φόβαι Emperius: καὶ φόβαι
 23 αὐτὸν X: αὐτὸν 24 idem: δινῆεντι ποταμῷ ἀεικίης]
 puncta add. Duebnerus 26 παθόντι mei

τὴν εὐεξίαν μετὰ τῆς ὥρας ἀποβαλεῖν. ἀλλ' ὄρα πῶς ἔχεις εὐρησιλογίας πρὸς τὰς τοιαύτας ἀτοπίας.

- U 5. Ἄλλως μὲν ἔφη· οὐ μάλ' ἱκανῶς· πίνων δ' ὥς ὁρᾷς ἐκ τῆς τηλικαύτης κύλικος, οὐκ ἀτόλμους· λέγω δ' ὅτι τὰ μὲν πάθη πάντα, ταῖς ψυχαῖς 5 ἐμμείναντα πολὺν χρόνον, ἔξεις ἐνεργάζεται πονηράς· αὐταὶ δ', ὅταν ἰσχὺν φύσεως λάβωσιν, ὑπὸ τῆς τυχούσης κινούμεναι προφάσεως, πολλάκις καὶ ἄκοντας ἐπὶ τὰ οἰκεία καὶ συνήθη καταφέρουσι πάθη. σκόπει δὲ τοὺς δειλοὺς ὅτι καὶ τὰ σφύζοντα φοβοῦν- 10 ται, καὶ τοὺς ὀργίλους ὅτι καὶ τοῖς φιλτάτοις δυσκολαίνουσι, καὶ τοὺς ἐρωτικούς καὶ ἀκολάστους ὅτι
- D τελευτῶντες οὐδὲ τῶν ἀγιστάτων ἀπέχεσθαι δύνανται σωματῶν. ἡ γὰρ συνήθεια δεινὴ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἐξάγειν τὴν διαθέσειν, καὶ τὸν ἀκροσφαλῶς ἔχοντα 15 πᾶσι προσπταλεῖν ἀνάγκη τοῖς ὑποπίπτουσιν· ὥστ' οὐκ ἄξιον θαυμάζειν τοὺς τὴν φθονητικὴν καὶ βασκαντικὴν ἀπειργασμένους ἐν ἑαυτοῖς ἔξιν, εἰ καὶ πρὸς τὰ οἰκεία κατὰ τὴν τοῦ πάθους ιδιότητα κινοῦνται· κινούμενοι δ' οὕτως ὃ πεφύκασιν οὐχ ὃ 20 βούλονται ποιοῦσιν. ὥς γὰρ ἡ σφαῖρα κινεῖσθαι σφαιρικῶς καὶ κυλινδρικῶς ὁ κύλινδρος ἀναγκάζεται κατὰ τὴν τοῦ σχήματος διαφορὰν, οὕτω τὸν οὕτω φθονερόν ἢ διάθεσις φθονητικῶς πρὸς ἅπαντα
- E κινεῖ. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ καταβλέπειν εἰκός ἐστιν 25 αὐτοῦς τὰ οἰκεία καὶ ποθούμενα μᾶλλον· διὸ καὶ

2 *: εὐρησιλογίας 3 ἔφη Vulcobius: ἔφη οὐ W:
καὶ 5 δὲ ὅτι idem: διότι 22 ὁ R: ἡ 23 *: οὕτως
24 οὕτω del. R

βλάπτουσι μᾶλλον. ὁ δὲ βέλτιστος Εὐτελίδας καὶ
 ὅσοι λέγονται καταβασκαίνειν ἑαυτοὺς οὐκ ἀλόγως
 μοι δοκοῦσι τοῦτο πάσχειν. ὅσφαλερόν γάρ ἢ ἐπ'
 ἄκρον εὐεξία κατὰ τὸν Ἱπποκράτην, καὶ τὰ σώματα
 5 προελθόντα μέχρι τῆς ἄκρας ἀκμῆς οὐχ ἔσθηκεν,
 ἀλλὰ ῥέπει καὶ ταλαντεύεται πρὸς τοῦναντίον· ὅταν
 οὖν ἐπίδοσιν ἀθρόαν λάβωσι καὶ βέλτιον ἢ προσ-
 εδόκων ἔχοντας ἑαυτοὺς ἐπιβλέπωσιν, ὥστε θαναμά- F
 ζειν καὶ κατασκοπεῖν τὸ σῶμα τῆς μεταβολῆς, ἐγγύς
 10 εἰσι καταφερόμενοι ταῖς ἔξεσι πρὸς τὸ χεῖρον, ἑαυ-
 τοὺς καταβασκαίνειν. τοῦτο δὲ γίνεται μᾶλλον
 ἀπὸ τῶν πρὸς ὕδασιν ἢ τισιν ἄλλοις ἐσόπτροις
 ὑφισταμένων ρευμάτων· ἀναπνεῖ γάρ ἐπ' αὐτοὺς
 τοὺς ὀρῶντας, ὥσθ' οἷς ἐτέρους ἐβλαπτον, αὐτοὺς
 15 κακοῦσθαι. τοῦτο δ' ἴσως καὶ περὶ τὰ παῖδιά γιγνώ-
 μενον καταψεύδεται πολλάκις τὴν αἰτίαν τῶν ἐνο-
 ρῶντων.

6. Ἐμοῦ δὲ παυσαμένου, Γάιος ὁ Φλώρου γαμ-
 βρός 'τῶν δὲ Δημοκρίτου' ἔφη 'εἰδῶλων, ὥσπερ
 20 Αἰγίων ἢ Μεγαρέων, ἀριθμὸς οὐδεὶς οὐδὲ λόγος·
 ἃ φησιν ἐκεῖνος ἐξιέναι τοὺς φθινοῦντας, οὗτ' αἰ- 688
 σθήσεως ἄμοιρα παντάπασιν οὗθ' ὀρμῆς, ἀνάπλεά
 τε τῆς ἀπὸ τῶν προῖεμένων μοχθηρίας καὶ βασκα-
 νίας· μεθ' ἧς ἐμπλασσόμενα καὶ παραμένοντα καὶ
 25 συνοικοῦντα τοῖς βασκαινομένοις ἐπιταράττειν καὶ

1 καὶ M: δ καὶ 4 Ἱπποκράτην] Aphor. 3, 1 7 καὶ
 Vulcobiis 10 καταφερόμενοι *: καὶ φερόμενοι 11 verba
 τοῦτο δὲ γίνεται — — αὐτοὺς κακοῦσθαι transponit post
 μεγαλοπρεπῶς (p. 206, 3) E. Graßius 19 Δημοκρίτου] Mul-
 lach. 1 p. 358. 359 ὥσπερ Αἰγίων] Mueller. 2 p. 51

κακοῦν αὐτῶν τό τε σῶμα καὶ τὴν διάνοιαν; οὕτω
 γὰρ οἶμαί πως τὸν ἄνδρα τῇ δόξῃ, τῇ δὲ λέξει δαι-
 μονίως λέγειν καὶ μεγαλοπρεπῶς. 'πάνυ μὲν οὖν'
 ἔφην 'ἀλλὰ θαυμάζω, πῶς ἔλαθον ὑμᾶς οὐδὲν ἄλλο
 τῶν ρευμάτων τούτων ἢ τὸ ἔμψυχον ἀφελὼν καὶ
 B προαιρετικόν· ἵνα μὴ με δόξητε πόρρω νυκτῶν ὑμῖν
 ἐπάγοντα φάσματα καὶ εἰδῶλα πεπνυμένα καὶ φρο-
 νοῦντα μορμολύττεσθαι καὶ διαταράττειν. ἔωθεν
 οὖν, ἐὰν δοκῇ, περὶ τούτων σκεψώμεθα.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ II.

10

Διὰ τί τὴν μηλέαν 'ἀγλαόκαρπον' ὁ ποιητὴς εἶπεν, 'Ἐμ-
 πεδοκλῆς δ' 'ὑπέρφλοια' τὰ μῆλα.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΤΡΥΦΩΝ, ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ
 Ο ΠΑΠΠΟΣ.

15

1. 'Ἐστιωμένων ἡμῶν ποτ' ἐν Χαιρωνείᾳ καὶ
 παρατεθείσης παντοδαπῆς ὀπώρας, ἐπῆλθέ τιμι τῶν
 (' κατακειμένων ἀναφθιγέξασθαι τὸν στίχον ἐκεῖνον
 'συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι'
 καὶ 'ἐλαῖαι τηλεθόσσαι'. ζήτησις οὖν ἦν, διὰ τί 20
 τὰς μηλέας ὁ ποιητὴς 'ἀγλαοκάρπους' ἐξαιρέτως προσ-
 εἶπεν. καὶ Τρύφων μὲν ὁ ἰατρὸς ἔλεγε κατὰ τὴν

6 νυκτῶν Herwerdenus: νυκτῶν οὐσῶν 12 in lem-
 mate pro ὑπέρφλοια dant ὑπερφυᾶ mei 19 συκέαι Ho-
 merus η 116: συκαῖ

πρὸς τὸ δένδρον εἰρησθαι σύγκρισιν, ὅτι μικρὸν
 ὄν κομιδῇ καὶ τὴν ὕψιν εὐτελὲς καλὸν καὶ μέγαν
 ἐκφέρει τὸν καρπὸν. ἄλλος δέ τις ἔφη τὸ καλὸν
 ἐκ πάντων συντεθὲν μόνῳ τούτῳ τῶν ἀκροδρύων
 5 ὄρᾱν ὑπάρχον· καὶ γὰρ τὴν ψαῦσιν ἔχει καθάριον,
 ὥστε μὴ μολύνειν ἀλλ' εὐωδίας ἀναπιμπλάναι τὸν
 ἀπτόμενον, καὶ τὴν γεῦσιν ἡδεῖαν, ὁσφραίνεσθαι τε
 καὶ ἰδεῖν ἐπιτερεπέστατόν ἐστι· διὸ καὶ πάσας ὁμοῦ
 10 2. Ταῦτα μὲν οὖν ἔφαμεν ἡμεῖς μετρίως λέγε- D
 θαι· τοῦ δ' Ἐμπεδοκλέους εἰρηκότος
 'οὐνεκεν ὀψίγονοί τε σίδαι καὶ ὑπέρφλοια μῆλα,'
 τὸ μὲν τῶν σιδῶν ἐπίθετον νοεῖν, ὅτι, τοῦ φθινο-
 πώρου λήγοντος ἤδη καὶ τῶν καυμάτων μαραινο-
 15 μένων, ἐκπέττουσι τὸν καρπὸν· ἀσθενῇ γὰρ αὐτῶν
 τὴν ὑγρότητα καὶ γλίσχραν οὔσαν οὐκ ἔῃ λαβεῖν
 σύστασιν ὁ ἥλιος, ἂν μὴ μεταβάλλειν ὁ ἀήρ ἐπὶ τὸ
 ψυχρότερον ἄρχηται· διὸ καὶ μόνον τοῦτό φησι Θεό-
 φραστος τὸ δένδρον ἐν τῇ σκιᾷ βέλτιον ἐκπέττειν
 20 τὸν καρπὸν καὶ τάχιον. τὰ δὲ μῆλα καθ' ἡντινα
 διάνοιαν ὁ σοφὸς 'ὑπέρφλοια' προσειρήκοι, διαπο-
 ρεῖν, καὶ μάλιστα τάνδρὸς οὐ καλλιγραφίας ἔνεκα E
 τοῖς εὐπροσωποτάτοις τῶν ἐπιθέτων, ὥσπερ ἀνθη-
 ροῖς χρώμασι, τὰ πράγματα γανοῦν εἰωθότος, ἀλλ'
 25 ἕκαστον οὐσίας τινὸς ἢ δυνάμεως δῆλωμα ποιοῦν-

4 συντεθέντων αὐτὸν συντεθέντα codd. 5 καθάριον R:
 καθάρπερ Ἴον 12 ὑπέρφλοια Karstenus. vid. Mullach. 1
 p. 8 v. 287 13 ἐπίθετον] add. ῥάδιον ἔφην (malim ἔφην
 ῥάδιον) R 21 δεῖ διαπορεῖν R 22 *: τοῦ ἀνδρός

τος, οἶον ἄμφιβρότην χθόνα' τὸ τῇ ψυχῇ περικαί-
μενον σῶμα, καὶ ὑεφεληγερέτην' τὸν ἄερα καὶ
'πολυαίματον' τὸ ἥπαρ.

3. Εἰπόντος οὖν ἐμοῦ ταῦτα, γραμματικοὶ τινες
F ἔφασαν ὑπέρφλοια' λελέχθαι τὰ μήλα διὰ τὴν ἀκμήν· 5
τὸ γὰρ ἄγαν ἀκμάζειν καὶ τεθηλέναι 'φλοίσειν' ὑπὸ
τῶν ποιητῶν λέγεσθαι. καὶ τὸν Ἀντίμαχον οὕτω πως
'φλοίσουσαν ὁπώραις' εἰρηκέναι τὴν τῶν Καδμείων
πόλιν· ὁμοίως τὸν Ἄρατον ἐπὶ τοῦ Σειριίου λέγοντα
'καὶ τὰ μὲν ἔρρωσεν, τῶν δὲ φλόον ὥλεσε πάντα', 10
τὴν χλωρότητα καὶ τὸ ἄνθος τῶν καρπῶν 'φλόον'
προσαγορεύειν· εἶναι δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων τινάς,
οἱ Φλοῖφ Διονύσῳ θύουσιν. ἐπεὶ τοίνυν μάλιστα
τῶν καρπῶν ἡ χλωρότης καὶ τὸ τεθηλέναι τῷ μήλῳ
παραμένει, ὑπέρφλοιον' αὐτὸ τὸν φιλόσοφον προσ- 15
684 αγορεῦσαι. Δαμπρίας δ' ὁ πάππος ἡμῶν ἔφη τὴν
'ὑπέρ' φωνὴν οὐ μόνον τᾶγαν καὶ τὸ σφοδρὸν δη-
λοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἄνωθεν· οὕτω
γὰρ ὑπέρθυρον' καὶ ὑπερῶον' καλεῖν ἡμᾶς, τὸν δὲ
ποιητὴν καὶ 'κρῆ' ὑπέρτερα' τὰ ἔξω τοῦ λερείου, 20
ὥσπερ ἔγκατα' τὰ ἐντός. ὅρα τοίνυν' ἔφη 'μὴ πρὸς
τοῦτο μᾶλλον ὁ Ἐμπεδοκλῆς πεποίηκε τὸ ἐπίθετον,
ὅτι, τῶν ἄλλων καρπῶν τὸ ἔξωθεν ὑπὸ τοῦ φλοιοῦ

1 τῇ ψυχῇ Turnebus: τὴν ψυχὴν 1. 3 πολυαίματον]
vid. Mullaach. 1 p. 9 vs. 306 et adnot. p. 12 vs. 415
7 Ἀντίμαχον] cf. Kinkel. Fr. p. 287 10 ἔρρωσε mei τῶν
δὲ Salinasius ex Arat. Phaen. vs. 335: τὸν δὲ 12 Basi-
leensis: προσαγορεύων 17 *: τὸ ἄγαν 20 Hom. γ 65
passim 21 ἔγκατα] Hom. A 176. P 64 passim 23 τὸ
ἔξωθεν] i. e. κατὰ τὸ ἔξωθεν

περιεχομένων καὶ τὰ καλούμενα λεπύχανα καὶ κελύφη καὶ ὑμέναις καὶ λοβοὺς ἐπιπολῆς ἔχοντων, ὁ τοῦ μήλου φλοιὸς ἐντός ἐστι κολλώδης χιτῶν καὶ Β
 λιπαρὸς, ᾧ προσίσχεται τὸ σπέρμα· τὸ δ' ἐδώδιμον,
 5 ἔξωθεν αὐτῷ περικείμενον, εἰκότως 'ὑπέρφλοιον'
 ὠνόμασται.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ.

Τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν ἡ συκῇ δριμύτατον οὔσα δένδρον
 γλυκύτατον παρέχει τὸν καρπὸν.

10 ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΛΑΜΠΡΙΑΣ Ο ΠΑΠΠΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τῶν σύκων διηπορήθη,
 τί δῆποτε πίων καὶ γλυκὺς οὕτω καρπὸς ἀπὸ δέν-
 δρου φύεται πικροτάτου· τῆς γὰρ συκῆς καὶ τὸ φύλ-
 15 λον διὰ τὴν τραχύτητα θροῖον ὠνόμασται, καὶ τὸ
 ξύλον ὁπῶδές ἐστιν, ὥστε καόμενον μὲν ἐκδιδόναι C
 δριμύτατον καπνὸν κατακαυθὲν δὲ τὴν ἐκ τῆς τέ-
 φρας κονίαν ῥυπτικωτάτην παρέχειν ὑπὸ δριμύτη-
 τος. ὃ δ' ἐστὶ θαυμασιώτατον, ἀνθούντων ἀπάντων
 20 ὅσα βεβλάσθηκε καὶ καρπογονεῖ, μόνον ἀνανθές ἐστι
 τὸ τῆς συκῆς φυτὸν· εἰ δ', ὥς φασιν, οὐ κεραι-
 νοῦνται, καὶ τοῦτ' ἔν τις ἀναθείη τῇ πικρότητι καὶ
 καχεξία τοῦ στελέχους· τῶν γὰρ τοιούτων οὐ δο-
 κοῦσιν ἐπιθιγγάνειν οἱ κεραινοί, καθάπερ οὐδὲ τῆς

6 Turnebus: ὠνομάσθαι
 20 *: ἄνανθες

17 idem: κατακαυθεῖσαν

φώκης τοῦ δέρματος οὐδὲ τῆς ὑάλνης. ὑπολαβὼν
 D οὖν ὁ πρεσβύτης ἔφη, ὅσον ἂν ἐνῇ τῷ φυτῷ γλυ-
 κύτητος, ἅπαν τοῦτο συνθλιβόμενον εἰς τὸν καρπὸν
 εἰκότως δριμὺν ποιεῖν καὶ ἄκρατον τὸ λειπόμενον.
 ὥσπερ γὰρ τὸ ἥπαρ, εἰς ἓνα τόπον τοῦ χολώδους 5
 ἀποκριθέντος, αὐτὸ γίνεται γλυκύτατον· οὕτω τὴν
 συκῆν εἰς τὸ σῦκον ἅπαν τὸ λιπαρὸν καὶ νόστιμον
 ἀφιεῖσαν αὐτὴν ἁμοιβὴν εἶναι γλυκύτητος. ἔπει,
 ὅτι γε μετέχει τινὸς εὐχυμίας τὸ ξύλον, ἐκείνο
 ἔφη ποιοῦμαι σημεῖον, ὃ λέγουσιν οἱ κηπουροί· λέ- 10
 γουσι δὲ τοῦ πηγάνου τὸ φυόμενον ὑπ' αὐτῇ καὶ
 παραφυτευόμενον ἥδιον εἶναι καὶ τῷ χυμῷ μα-
 λακώτερον, ὥς ἂν ἀπολαῶν τινὸς γλυκύτητος, ἥ
 κατασβέννυται τᾶραν βαρὺ καὶ κατὰκορον, εἰ μὴ
 E νῇ Δία τοῦναντίον ἡ συκῇ περισπῶσα τὴν τροφήν 15
 ἐξαιρεῖ τὸ τῆς δριμύτητος.

2 ὅσον ἂν ἐνῇ * cf. p. 92 b: πᾶν ὅσον ἔνεστι τῇ τροφῇ
 δριμύ. Psellus de omn. doct. c. 152: πᾶν εἴ τι δριμὺν καὶ
 δύσοδμον ἐν τοῦτοις ἢ 4 Turnebus: ποιεῖ 10 Vulco-
 bius: ἔφην 13 ἂν ἀπολαῶν idem: ἀναπαῶν ἢ Leo-
 nicus (P): ἢ 14 *: τὸ ἔγαν 16 Duebnerus: ἐξαιρεῖ
 τὸ] τι M

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι.

Τίνες οἱ περὶ ἄλλα καὶ κύαμον· ἐν ᾧ καὶ διὰ τί τὸν ἄλλα
 'θεῖον' ὁ ποιητὴς εἶπεν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5 ΦΙΛΩΡΟΣ, ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΦΙΛΙΝΟΣ.

1. Ἐξήτει Φιλῶρος, ἐστιωμένων ἡμῶν παρ' αὐτῶ,
 τίνες ἂν εἶεν 'οἱ περὶ ἄλλα καὶ κύαμον' ἐν τῇ παροι-
 μίᾳ λεγόμενοι. καὶ τοῦτο μὲν ἐκ προχείρου διέλυ- F
 λυσεν Ἀπολλοφάνης ὁ γραμματικός· 'οἱ γὰρ οὕτω
 10 συνήθεις' ἔφη 'τῶν φίλων, ὥστε καὶ πρὸς ἄλλα δει-
 πνεῖν καὶ κύαμον, ὑπὸ τῆς παροιμίας προβάλλονται.'
 τὴν δὲ τῶν ἁλῶν τιμὴν ἅψ' ὅτου γένοιτο διηπο-
 ροῦμεν, Ὀμήρου μὲν ἀντικρυς λέγοντος
 'πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο·'

15 Πλάτωνος δὲ 'τῶν ἁλῶν σῶμα κατὰ νόμον ἀνθρώ-
 πων θεοφιλέστατον' εἶναι φάσκοντος· ἐπέτεινε δὲ
 τὴν ἀπορίαν τὸ τοὺς Αἰγυπτίους ἱερέας ἀγνεύοντας
 ἀπέχεσθαι τὸ πάμπαν ἁλῶν, ὥστε καὶ τὸν ἄρτον
 ἀναλον προσφέρεισθαι. πῶς γάρ, εἰ θεοφιλὲς καὶ
 20 θεῖον, ἀφωσιώσαντο;

2. Φιλῶρος μὲν οὖν ἔαν ἐκέλευσε τοὺς Αἰγυπτίους,
 'Ελληνιστὶ δ' αὐτοὺς εἰπεῖν τι πρὸς τὸ ὑποκείμενον. 685

2. 11 κύαμον Vulcobius: κύμινον cf. p. 663f 13 Ὀμή-
 ρον] I 214 15 Πλάτωνος] Tim. p. 60e, ubi pro κατὰ
 λόγον (= καταλῶν) scripserim κατ' ἀνθρώπων (= κατ' ἀνθρώπων)
 et deinde νόμον τῶν] τὸ τῶν M 16 θεοφιλὲς Plato
 rectius 17 ἀγνεύοντας W: ἀγνοῦς ὄντας vid. Symb.
 20 em. R: ἀφωσιώσαν

ἐγὼ δ' ἔφην οὐδὲ τοὺς Αἰγυπτίους μάχεσθαι τοῖς Ἑλλησιν· αἱ γὰρ ἀγνεῖαι καὶ παιδοποιῖαν καὶ γέλωτα καὶ οἶνον καὶ πολλὰ τῶν ἄλλως ἀξίων σπουδῆς ἀφαιροῦσι· τοὺς δ' ἄλλας τάχα μὲν ὥς ἐπὶ συνουσίαν ἄγοντας ὑπὸ θερμοότητος, ὥς ἔνιοι λέγουσι, 5 φυλάττονται καθαρεύοντες· εἰκὸς δὲ καὶ ὥς ὕπον ἡδιστον παραιτεῖσθαι. κινδυνεύουσι γὰρ οἱ ἄλλες τῶν ἄλλων ὕπων ὕπον εἶναι καὶ ἡδυσμα· διὸ καὶ 'χάριτας' ἔνιοι προσαγορεύουσιν αὐτούς, ὅτι τῆς τροφῆς τὸ ἀναγκαῖον ἡδὺ ποιοῦσιν. 10

- B 3. 'Ἄρ' οὖν' ὁ Φλωρος ἔφη 'διὰ τοῦτο θεῖον εἰρησθαι τὸν ἄλλα φῶμεν;' 'ἔστι μὲν δὴ' εἶπον 'οὐδὲ τοῦτ' ἐλάχιστον. οἱ γὰρ ἔνθρωποι τὰ κοινὰ καὶ διήκοντα ταῖς χρεῖαις ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκθειάζουσιν, ὥς τὸ ὕδωρ, τὸ φῶς, τὰς ὥρας· τὴν δὲ γῆν οὐ μὴ 15 νον θεῖον, ἀλλὰ καὶ θεὸν ὑπολαμβάνουσιν· ὧν οὐδενὸς λείπεται χρεῖα τὸ τῶν ἄλλων, θρίγκωμα τῆς τροφῆς γιγνόμενον εἰς τὸ σῶμα καὶ παρέχον εὐαρμοστίαν αὐτῇ πρὸς τὴν ὕρεξιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σκόπει, μὴ κακεῖνο θεῖον αὐτῷ συμβέβηκεν, ὅτι τῶν 20 σωμαμάτων τὰ νεκρὰ διατηροῦν ἄσηπτα καὶ μόνιμα
- C πολὺν χρόνον ἀντιτάττεται τῷ θανάτῳ καὶ οὐκ ἔᾱ παντελῶς ἐξολέσθαι καὶ ἀφανισθῆναι τὸ θνητόν· ἀλλ' ὥσπερ ἡ ψυχὴ, θειότατον οὐσα τῶν ἡμετέρων, τὰ ζῶα συνέχει καὶ ρεῖν οὐκ ἔᾱ τὸν ὄγκον, οὕτως 25 ἡ τῶν ἄλλων φύσις τὰ νεκρὰ παραλαμβάνουσα καὶ μιμουμένη τὸ τῆς ψυχῆς ἔργον ἀντιλαμβάνεται φε-

ρομένων ἐπὶ τὴν φθορὰν καὶ κρατεῖ καὶ ἴστησιν,
 ἁρμονίαν παρέχουσα καὶ φιλίαν πρὸς ἄλληλα τοῖς
 μέρεσι. διὸ καὶ τῶν Στωικῶν ἔνιοι τὴν ἦν σάρκα
 νεκρὰν γεγενῆσθαι λέγουσι, τῆς ψυχῆς, ὥσπερ ἁλῶν,
 5 παρῃσπαρμένης ὑπὲρ τοῦ διαμένειν. ὁρᾷς δ' ὅτι
 καὶ τὸ κεραύνιον πῦρ ἱερὸν ἡγούμεθα καὶ θεῖον,
 ὅτι τὰ σώματα τῶν διοβλήτων ἄσηπτα πρὸς πολὺν
 ἀντέχοντα χρόνον ὀρώμεν. τί οὖν θαυμαστόν, εἰ D
 καὶ τὸν ἄλλα, τὴν αὐτὴν ἔχοντα τῷ θεῷ δύναμιν
 10 πυρί, θεῖον ὑπέλαβον οἱ παλαιοί;

4. Σιωπήσαντος δ' ἑμοῦ, Φιλῆνος ὑπολαβὼν 'τὸ
 δὲ γόνιμον οὐ δοκεῖ σοι' ἔφη 'θεῖον εἶναι, εἴπερ
 ἄρχει ὁ θεὸς πάντων;' ὁμολογήσαντος δ' ἑμοῦ 'καὶ
 μὴν' ἔφη 'τὸν ἄλλα οὐκ ὀλίγον πρὸς γένεσιν συνερ-
 15 γεῖν οἴονται, καθάπερ αὐτὸς ἐμνήσθης τῶν Αἰγυ-
 πτίων· οἱ γοῦν τὰς κύνας φιλοτροφοῦντες, ὅταν
 ἀργότεραι πρὸς συνουσίαν ᾤσιν, ἄλλοις τε βρώμα-
 σιν ἁλμυροῖς καὶ ταριχευτοῖς κρέασι κινουῦσι καὶ
 παροξύνουσι τὸ σπερματικὸν αὐτῶν ἡσυχάζουν. τὰ δ'
 20 ἀληγὰ πλοῖα πληθὺς ἐκφύει μυνὼν ἔπλετον, ὥς μὲν E
 ἔνιοι λέγουσι, τῶν θηλειῶν καὶ δίχα συνουσίας
 κυουσῶν, ὅταν τὸν ἄλλα λείχωσιν· εἰκὸς δὲ μᾶλλον
 ἐμποιεῖν τὴν ἁλμυρίδα τοῖς μορίοις ὀδαξιμοῦς καὶ
 συνεξορμαῖν τὰ ζῶα πρὸς τοὺς συνδυασμούς. διὰ
 25 τοῦτο δ' ἴσως καὶ κάλλος γυναικὸς τὸ μῆτ' ἀργὸν
 μῆτ' ἀπίθανον, ἀλλὰ μεμιγμένον χάριτι καὶ κινη-

3 σάρκα νεκρὰν Doehnerus coll. p. 669a: σάρκα κρέα
 11. 13 δ' ἑμοῦ *: δέ μου 13 ἀρχὴ ὁ θεὸς M 15 ἐπὶ
 τῶν Αἰγυπτίων R 23 em. W: ὀδαξιμοῦς

F τικόν, ἄλμυρόν καὶ δορυμὸν καλοῦσιν. οἶμαι δὲ καὶ
 τὴν Ἀφροδίτην ἁλιγενῇ τοὺς ποιητὰς προσαγορεύειν
 καὶ μῦθον ἐπ' αὐτῇ πεπλασμένον ἔξενεγκεῖν, ὥς
 ἀπὸ θαλάττης ἐχούσης τὴν γένεσιν, εἰς τὸ τῶν
 ἄλλων γόνιμον ἀνιττομένους. καὶ γὰρ αὐτὸν τὸν 5
 Ποσειδῶνα καὶ ὅλως τοὺς πελαγικοὺς θεοὺς πολυ-
 τέκνους καὶ πολυγόνους ἀποφαίνουσιν. αὐτῶν δὲ
 τῶν ζώων οὐδὲν ἂν χερσαῖον ἢ πτηνὸν εἶπεῖν ἔχοις
 οὕτω γόνιμον, ὥς πάντα τὰ θαλάττια· πρὸς δὲ καὶ
 πεποίηκεν δ' Ἐμπεδοκλῆς 10
 'φῶλον ἄμουσον ἄγουσα πολυσπερέων καμασῆνων.'

6 καὶ ὅλως W: ἀλλὰ καὶ ὅλως 9 τὰ Emperius
 10 Ἐμπεδοκλῆς] Mullach. 1 p. 7 vs. 256 11 em. idem:
 καμασηνῶν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Τιμόθεον τὸν Κόνωνος, ὃ Σόσσιε Σενεκίων,
 5 ὥς ἐκ τῶν πολυτελῶν καὶ στρατηγικῶν δειπνων ἀνα-
 λαβὼν ὁ Πλάτων ἐδείπνισεν ἐν Ἀκαδημίᾳ μουσι-
 κῶς καὶ ἀφελῶς 'ταῖς ἀφλεγμάντοις' ὥς φησιν ὁ Β
 Ἴων 'τραπέζαις' αἷς ὕπνοι τε καθαροὶ καὶ βραχυό-
 νειροι φαντασίαι, τοῦ σώματος εὐδίαν καὶ γαλή-
 10 νην ἔχοντος, ἔπονται· μεθ' ἡμέραν ὁ Τιμόθεος
 αἰσθόμενος τῆς διαφορᾶς ἔφη τοὺς παρὰ Πλάτωνι
 δειπνήσαντας καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς γίγνεσθαι.
 μέγα γὰρ ὥς ἀληθῶς εὐημερίας ἐφόδιον εὐκρασία
 σώματος ἀβαπτίστου καὶ ἐλαφροῦ καὶ παρεστῶτος
 15 ἀνυπόπτως ἐπὶ πᾶσαν ἐνέργειαν. ἀλλ' ἕτερον οὐκ
 ἔλαττον ὑπῆρχε τοῦτο τοῖς παρὰ Πλάτωνι δειπνή-
 σασιν, ἢ τῶν λαληθέντων παρὰ πότον ἀναθεώρησις· C
 αἱ μὲν γὰρ τῶν ποθέντων ἢ βρωθέντων ἡδοναὶ τὴν
 ἀνάμνησιν ἀνελεύθερον ἔχουσι καὶ ἄλλως ἐξίτηλον,
 20 ὥσπερ ὁσμήν ἔωλον ἢ κνῖσαν ἐναπολειπομένην· προ-

5 Turnebus: στρατιωτικῶν 6 *: ἀκαδημία 8 Ἴων]
 Bergk. 2 p. 257 μεθ' ἡμέραν *: μεθ' ἡμέραν οὖν Incipit
 apodosis 16 τοῦτο] τούτου W. cf. p. 89 b 18 τῶν
 ποθέντων ἢ βρωθέντων Doehnerus: τῶν ποθούντων
 20 Duebnerus: κνίσσαν

βλημάτων δὲ καὶ λόγων φιλοσόφων ὑποθέσεις αὐ-
 τοὺς τοὺς μεμνημένους εὐφραίνουσιν, ἀεὶ πρόσφα-
 τοι παροῦσαι· καὶ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐχ ἥττον
 ἐστιᾶν παρέχουσι τοῖς αὐτοῖς ἀκούοντας καὶ μετα-
 λαμβάνοντας· ὅπου καὶ νῦν τῶν Σωκρατικῶν συμ- 5
 ποσίων μετουσίᾳ καὶ ἀπόλαυσίς ἐστι τοῖς φιλολόγοις,
 ὥσπερ αὐτοῖς ἐκείνοις τοῖς τότε δειπνοῦσι. καίτοι,
 D εἰ τὰ σωματικὰ τὰς ἡδονὰς παρεῖχεν, ἔδει καὶ Ξε-
 νοφῶντα καὶ Πλάτωνα μὴ τῶν λαληθέντων ἀλλὰ
 τῶν παρατεθέντων ἐν Καλλίου καὶ Ἀγάθωνος ὕψων 10
 καὶ πεμμάτων καὶ τραγημάτων ἀπογραφὴν ἀπολι-
 πεῖν· νῦν δ' ἐκεῖνα μὲν οὐδέποτε, καίπερ ὥς εἰκὸς
 ἐκ παρασκευῆς γενόμενα καὶ δαπάνης, λόγου τινὸς
 ἡξιώθη· τὰ δὲ φιλοσοφηθέντα μετὰ παιδιᾶς σπου-
 δάζοντες εἰς γραφὴν ἀπετίθεντο, καὶ κατέλειπον 15
 παραδείγματα τοῦ μὴ μόνον συνεῖναι διὰ λόγων
 E ἀλλήλοις παρὰ πότον ἀλλὰ καὶ μεμνησθαι τῶν λα-
 ληθέντων.

4 ἐστιᾶν W: εἰς αἰτίαν Ordo verborum esse vid. παρέ-
 χουσι τοῖς αὐτοῖς (i. e. τοῖς παροῦσι) ἐστιᾶν οὐχ ἥττον τοὺς
 ἀπολειφθέντας ἀκ. καὶ μεταλ. 13 R: γινόμενα 14 M:
 παιδείας 15 *: κατέλειπον

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

Τίς ἡ αἰτία, δ' ἦν οἱ νηστεύοντες διψῶσι μᾶλλον ἢ
πεινῶσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5 ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἐκτον οὖν τοῦτό σοι πέμπω τῶν συμποσια-
κῶν, ἐν ᾧ πρῶτόν ἐστι τὸ περὶ τοῦ διψῆν μᾶλλον
ἢ πεινῆν τοὺς νηστεύοντας. ἄλογον γὰρ ἐφαίνετο
διψῆν μᾶλλον ἢ πεινῆν τοὺς ἐκνηστεύσαντας· ἡ γὰρ
10 ἔνδεια τῆς ξηρᾶς τροφῆς ἀναπλήρωσιν οἰκείαν ἐδό- F
κει καὶ κατὰ φύσιν ἐπιζητεῖν. ἔλεγον οὖν ἐγὼ τοῖς
παροῦσιν, ὅτι τῶν ἐν ἡμῖν ἢ μόνον ἢ μάλιστα δεῖ-
ται τροφῆς τὸ θερμόν· ὥσπερ ἀμέλει βλέπομεν ἔξω
μήτ' ἀέρα μήθ' ὕδωρ μήτε γῆν ἐφιέμενα τοῦ τρέ-
15 φεσθαι μηδ' ἀναλίσκοντα τὸ πλησιάζον, ἀλλὰ μόνον
τὸ πῦρ. ἥ καὶ τὰ νέα βρωτικώτερα τῶν πρεσβυ-
τέρων ὑπὸ θερμότητος· καὶ τοῦναντίον οἱ γέροντες
ῥᾶστα νηστείαν φέρουσιν· ἀμβλὺ γὰρ ἐν αὐτοῖς καὶ
μικρὸν ἤδη τὸ θερμόν ἐστιν, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀναλ-
20 μοις τῶν ζώων, ἃ δὴ καὶ τροφῆς ἥκιστα προσδεῖ-
ται δι' ἔνδειαν θερμότητος· αὐτόν θ' ἕκαστον αὐ- 687
τοῦ γυμνάσια καὶ κραυγαὶ καὶ ὅσα τῷ κινεῖν αὐξέει

11 καὶ κατὰ: κατὰ cf. p. 662 c: οἰκείῳ καὶ κατὰ
φύσιν 688 f: τοῦ κατὰ φύσιν καὶ οἰκείου et passim

13 Psellus c. 87: ἐξ ὧν 15 μηδ' *: μήτ' 16 ἦ] ἢ mei
21 αὐτοῦ *: αὐτοῦ Coniung. cum ἥδιον et προθυμότερον

τὸ θερμόν, ἥδιον φαγεῖν ποιεῖ καὶ προθυμότερον·
 τροφή δὲ τῷ θερμῷ, καθάπερ νομίζω, ὃ πρῶτον
 κατὰ φύσιν, μάλιστα τὸ ὑγρὸν ἐστίν, ὥς αἵ τε φλό-
 γες αὐξανόμεναι τῷ ἐλαίῳ δηλοῦσι καὶ τὸ πάντων
 ξηρότατον εἶναι τέφραν· ἐκκέκασται γὰρ τὸ νοτερόν, 5
 τὸ δὲ γεῶδες ἔρημον ἰκμάδος ἀλείπτει· καὶ ὁμοίως
 διίστησι καὶ διαίρει τὰ σώματα τὸ πῦρ τῷ ἐξαιρεῖν
 τὴν κολλῶσαν ὑγρότητα καὶ συνδέουσάν. ὅταν οὖν
 νηστεύσωμεν, ἐκ τῶν ὑπολειμματικῶν τῆς ἐν τῷ σώ-
 ματι τροφῆς ἀποσπᾶται βίᾳ τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ θερ- 10
 Β μοῦ τὸ πρῶτον, εἴτ' ἐπ' αὐτὴν βαδίζει τὴν σύμ-
 φυτον λιβάδα τῆς σαρκὸς ἢ πύρωσις διώκουσα τὸ
 νοτερόν· γενομένης οὖν ὥσπερ ἐν πηλῷ ξηρότητος,
 ποτοῦ μᾶλλον τὸ σῶμα δεῖσθαι πῖφνευ, ἄχρι οὗ
 πιδόντων ἀναρρωσθὲν καὶ ἰσχυρῶσαι τὸ θερμόν ἐμβρι- 15
 θοῦς τροφῆς ὄρεξιν ἐργάσθαι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

Πότερον ἔνδεια ποιεῖ τὸ πεινῆν καὶ θερμὴν ἢ πόρον
 μετασχηματισμός.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΥ.

20

ΦΙΛΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ.

1. Λεχθέντων δὲ τούτων, οἱ περὶ Φίλωνα ια-
 τροὶ τὴν πρώτην θέσιν ἐκίνουν· ἐνδεῖα γὰρ οὐ γί-

2 ὃ πρῶτον] πρῶτον M 5 τὴν τέφραν R 6 καὶ
 ὅμως δὲ ἴσῃσι mei 7 em. Madvigius: ἐξαιρεῖν 12 τὸ
 νοτερόν διώκουσα καὶ τὸ δύνῃον Psellus

γνέσθαι τὸ δῖφος, ἀλλὰ πόρων τινῶν μετασχημα- C
 τισμῷ. τοῦτο μὲν γὰρ οἱ νύκτωρ διψῶντες, ἂν
 ἐπικαταδάρθωσι, παύονται τοῦ διψῆν μὴ πιόντες·
 τοῦτο δ' οἱ πυρέττοντες, ἐνδόσεως γενομένης ἢ παν-
 5 τάπασι τοῦ πυρετοῦ λωφήσαντος, καὶ ἅμα τοῦ διψῆν
 ἀπαλλάττονται· πολλοῖς δὲ λουσαμένοις καὶ νῆ Δί'
 ἐμέσασιν ἑτέροις λήγει τὸ δῖφος. ὦν ὑπ' οὐδενὸς
 αὔξεται τὸ ὕγρὸν, ἀλλὰ μόνον οἱ πόροι παρέχουσι,
 πάσχοντές τι τῷ μετασχηματίζεσθαι, τάξιν ἑτέραν
 10 καὶ διάθεσιν. ἐκδηλότερον δὲ τοῦτο γίγνεται περὶ
 τὴν πεινᾶν· ἐνδεεῖς γὰρ ἅμα πολλοὶ γίγνονται καὶ
 ἀνδρεκτοὶ τῶν νοσούντων· ἐνίοις δ' ἐμπιπλαμένοις D
 οὐδὲ ἐν αἰ ὀρεῖεις χαλῶσιν, ἀλλὰ καὶ κατατείνουσι
 καὶ παραμένουσιν. ἤδη δὲ πολλοὶ τῶν ἀποσίτων
 15 ἐλαίαν ἀλμάδα λαμβάνοντες ἢ κάππαριν γευσάμε-
 νοι ταχέως ἀνέλαβον καὶ παρῆσαντο τὴν ὕρεξιν.
 ᾧ καὶ μάλιστα δηλὸν ἐστίν, ὅτι πάθει τινὶ πόρων
 οὐχ ὑπ' ἐνδείας ἐγγίγνεται τὸ πεινῆν ἡμῖν· τὰ γὰρ
 τοιαῦτα βρώματα τὴν μὲν ἐνδειαν ἐλαττοῖ προστι-
 20 θεμένης τροφῆς, τὸ δὲ πεινῆν ποιοῦσιν· οὕτως αἱ
 τῶν ἐφάλμων βρωμάτων εὐστομίαι καὶ δριμύτητες
 ἐπιστρέφουσιν καὶ πυκνοῦσαι τὸν στόμαχον ἢ πάλιν
 ἀνοίγουσιν καὶ χαλῶσαι δεκτικὴν τινὰ τροφῆς εὐαρ-
 μοστίαν περιειργάσαντο περὶ αὐτόν, ἣν ὕρεξιν κα-
 25 λοῦμεν.

1 τινῶν] τινὶ Doehnerus 3 Duebnerus: ἐπικαταδαρ-
 θῶσι 5 καὶ ἅμα] malim ἅμα καὶ 8 παρέχουσι πά-
 σχοντες Huttenu: παρῆσαντες 19 ἐλάττω X 20 τὸ
 δὲ πεινῆν Turnebus ποιεῖ idem 22 ἐπιστόφουσαι Iunius

- E 2. Ἐδόκει δὴ μοι ταῦτα πιθανῶς μὲν ἐπιχειρησθαι, πρὸς δὲ τὸ μέγιστον ἐναντιοῦσθαι τῆς φύσεως τέλος, ἐφ' ὃ πᾶν ἄγει ζῶον ὕρεξις, ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐνδεοῦς ποθοῦσα καὶ τὸ ἐκλείπον ἀεὶ τοῦ οἰκείου διώκουσα· τὸ γὰρ ὃ διαφέρει μάλιστα τὸ 5 ζῶον τοῦ ἀψύχου, τοῦτο μὴ φάναι πρὸς σωτηρίαν καὶ διαμονὴν ὑπάρχειν ἡμῖν, ὥσπερ ὅμμα τῶν οἰκείων τῷ σώματι καὶ δεόντων ἐγγεγεννημένου, ἀλλὰ πάθος εἶναι καὶ τροπὴν τινα πόρων οἴεσθαι μεγέθεσι καὶ μικρότησι συμβαίνουσιν, εἰς οὐδέν' ἦν 10
- F λόγον ἀπλῶς τιθεμένων τὴν φύσιν. ἔπειτα ῥιγοῦν ἐνδεία θερμοότητος οἰκείας τὸ σῶμα, μηκέτι δὲ διψῆν μηδὲ πεινῆν ὑγρότητος ἐνδεία τῆς κατὰ φύσιν καὶ τροφῆς, ἄλογόν ἐστι· τούτου δ' ἀλογώτερον, εἰ κενώσεως μὲν ἐφίεται διὰ πληρῶσιν ἢ φύσις, πληρώσεως δ' οὐ διὰ κένωσιν, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς πάθους 15 ἐγγενομένου. καὶ μὴν αἷ γε τοιαῦται περὶ τὰ ζῶα χρεῖται καὶ ἀναπληρώσεις οὐδέν τι τῶν περὶ τὰς γεωργίας γιγνομένων διαφέρουσι· πολλὰ γὰρ ὅμοια πάσχει καὶ βοηθεῖται· πρὸς μὲν γὰρ τὰς ξηρότητας 20 688 ἀρδείαις ποτιζόμενα, καὶ ψυχόμενα μετρίως, ὅταν φλέγεται· ῥιγοῦντα δ' αὐτὰ θάλλειν πειρώμεθα καὶ

1 em. Madvigius: ἐγκεχειρησθαι 4 καὶ τὸ] αὐτὸ mei
ἐκλείπον Emperius hic et infra 7 ὅμμα τῶν R: ὀμμάτων
Cf. p. 738c: καθάπερ φωτὶ τῆς περὶ αὐτὰ τυφλότητος, ubi
genetivus est obiectivus 8 καὶ δεόντων Madvigius: καὶ
δέη τῶν em. Doehnerus: ἐγγεγεννημένων 11 ῥιγοῦν μὲν
Hirschigius 12 δὲ X 13 τῆς M: τῇ 19 ὅμοια] add.
τοῖς ζώοις τὰ φυτόις idem 20 γὰρ] del. Salmasius
21 ποτιζόμενα καὶ ψυχόμενα Madvigius 22 αὐτὰ] αὐτὰ R.
Malim αὐτὰ ταῦτα

σκέπειν πόλλ' ἅττα περιβάλλοντες· καὶ ὅσα μὴ παρ'
 ἡμᾶς ἐστίν, εὐχόμεθα τὸν θεὸν διδόναι, δρόσους
 μαλακὰς καὶ εἰλήσεις ἐν πνεύμασι μετρίοις, ὥς ἀεὶ
 τοῦ ἀπολείποντος ἀναπλήρωσιν ἡ φύσις ἔχοι, δια-
 5 τηροῦσα τὴν κρᾶσιν. οὕτω γὰρ οἶμαι καὶ τροφήν
 ὠνομάσθαι τὸ τηροῦν τὴν φύσιν· τηρεῖται δὲ τοῖς
 μὲν φυτοῖς ἀναισθήτως ἐκ τοῦ περιέχοντος, ὥς φη-
 σιν Ἐμπεδοκλῆς, ὑδρονομένοις τὸ πρόσφορον· ἡμᾶς
 δ' ἡ ὕρεξις ζητεῖν διδάσκει καὶ διώκειν τὸ ἐκλεῖ- B
 10 πον τῆς κρᾶσεως. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν εἰρημένων
 ἕκαστον ἴδωμεν ὥς οὐκ ἀληθές ἐστι. τὰ μὲν γὰρ
 εὐστομίαν ἔχοντα καὶ δριμύτητα τάχα μὲν οὐκ ὕρε-
 ξιν, ἀλλὰ δηγμὸν ἐμποιεῖ τοῖς δεκτικοῖς μέρεσι τῆς
 τροφῆς, οἷον κνησμοὶ κατὰ θίξιν ἐνίων ἀμυσσόν-
 15 των· εἰ δὲ καὶ τοῦτο τὸ πάθος ὀρεκτικόν ἐστιν,
 εἰκὸς ἐστίν ὑπὸ τῶν τοιούτων βρωμάτων λεπτυνό-
 μενα διακρίνεσθαι τὰ προϋπόντα, καὶ ποιεῖν μὲν
 ἐνδειαν, οὐ μεταρρυθμιζομένων δὲ τῶν πόρων ἀλλὰ
 κενουμένων καὶ καθαιρομένων· τὰ γὰρ ὀξέα καὶ
 20 δριμέα καὶ ἀλμυρὰ θρύπτοντα τὴν ὕλην διαφορεῖ
 καὶ σκίδνησιν, ὥστε νεαρὰν ποιεῖν τὴν ὕρεξιν ἐκ-
 θλιβομένων τῶν ἐώλων καὶ χθιζῶν. τῶν δὲ λουο-
 μένων οὐ μετασχηματιζόμενοι παύουσιν οἱ πόροι τὸ
 δίψος, ἀλλ' ἰκμάδα διὰ τῆς σαρκὸς ἀναλαμβάνοντες C

1 πόλλ' ἅττα scripsi cum Doehnero: πολλοστὰ παρ'
 ἡμῖν R 3 ἐν] σὺν W idem: μετρίως ib. malim ὥς
 ἀν ἀεὶ — ἔχη 8 Ἐμπεδοκλῆς] om. Mullach. 14 κνησ-
 μὸν Emperius ib. M: κατὰθίξιν 17 Doehnerus: πρέ-
 ποντα 18 δὲ τῶν M: τῶν 20 διαφορεῖ mei 21 R:
 εἰσθλιβομένων 24 διὰ τῆς Doehnerus: τῆς

καὶ ἀναπιμπλάμενοι νοτεροῦς ἀτμίδος. οἱ δ' ἔμετοι
 τ'ἀλλότριον ἐκβάλλοντες ἀπόλαυσιν τῇ φύσει τοῦ
 οἴκειου παρέσχον. οὐ γὰρ ἀπλῶς τοῦ ὑγροῦ τὸ
 δίψος, ἀλλὰ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ οἴκειον· διό, κὰν
 πολὺ παρῇ τὸ ἀλλόφυλον, ἐνδεῆς ὁ ἄνθρωπος ἐστίν·
 ἐνίσταται γὰρ τοῖς κατὰ φύσιν ὑγροῖς, ὣν ἡ ὕρεξις
 ἐστι, καὶ οὐ δίδωσιν ἀνάμιξιν οὐδὲ κατάκρασιν,
 ἄχρι ἂν ἐκστῇ καὶ ἀποχωρήσῃ· τότε δ' οἱ πόροι τὸ
 σύμφυλον ἀναλαμβάνουσιν. οἱ δὲ πυρετοὶ τὸ ὑγρὸν
 D εἰς βάθος ἀπωθοῦσι· καὶ τῶν μέσων φλεγομένων, 10
 ἐκεῖ πᾶν ἀποκεχώρηκε καὶ κρατεῖται πεπιεσμένον·
 ὅθεν ἔμεῖν τε πολλοὺς ἅμα συμβαίνει, πυκνότητι
 τῶν ἐντὸς ἀναθλιβόντων τὰ ὑγρά, καὶ διψῇν δι'
 ἐνδειαν καὶ ξηρότητα τοῦ λοιποῦ σώματος. ὅταν
 οὖν ἄνεσις γένηται καὶ τὸ θερμὸν ἐκ τῶν μέσων 15
 ἀπῇ, σκιδνόμενον αὐτῷς ὑπονοστεῖ καὶ διόν, ὥς
 πέφυκε, πάντῃ τὸ νοτερόν ἅμα τοῖς τε μέσοις ῥα-
 στώνην παρέσχε, καὶ τὴν σάρκα λείαν καὶ ἀπαλὴν
 ἀντὶ τραχείας καὶ αὐχμῶδους γενομένην ἐμάλαξε,
 E πολλάκις δὲ καὶ ἰδρωτάς ἐπήγαγεν· ὅθεν ἡ ποιοῦσα 20
 διψῇν ἐνδεια λήγει καὶ παύεται, τῆς ὑγρότητος ἀπὸ
 τοῦ βαρυνομένου καὶ δυσαναβλυτοῦντος ἐπὶ τὸν δεό-
 μενον καὶ ποθοῦντα μεθισταμένης τόπον. ὥς γὰρ
 ἐν κήπῳ, φρέατος ἄφθονον ὕδωρ ἔχοντος, εἰ μὴ
 τις ἐπαντλοῖ καὶ ἄρδοι τὰ φυτά, διψῇν καὶ ἀτρο- 25

2 Doehnerus *: τὸ ἀλλότριον 3 ἀπλῶς τοῦ M: ἀπλήστον
 6 R: ἐφίσταται 13 δίψαν mei 16 Basileensis: ὑπο-
 νοστεῖν Turnebus: ἴδιον 17 τὸ νοτερόν Basileensis:
 τὸν ἕτερον 22 em. Duebnerus: δυσαναβλαστοῦντος
 25 τὰ φυτά X (E): αὐτὰ

φεῖν ἀναγκαῖόν ἐστιν· οὕτως ἐν σώματι, τῶν ὑγρῶν
 εἰς ἓνα κατασπωμένων τόπον, οὐ θαυμαστὸν ἔν-
 δειαν εἶναι περὶ τὰ λοιπὰ καὶ ξηρότητα, μέχρι οὗ
 πάλιν ἐπιρροή καὶ διάχυσις γένηται· καθάπερ καὶ
 5 ἐπὶ τῶν πυρεττόντων, ὅταν ἀνεθῶσι, συμβαίνει καὶ
 τῶν ἐγκαταδαρθανόντων τῷ διψῇ· καὶ γὰρ τοῦτοις F
 ὁ ὕπνος ἐκ μέσων ἐπανάγων τὰ ὑγρά καὶ διανέμων
 πάντῃ τοῖς μέρεσιν ἡμαλισμὸν ἐμποιεῖ καὶ ἀναπλή-
 ρωσιν. ὁ γὰρ δὴ λεγόμενος τῶν πόρων μετασχημα-
 10 τισμὸς οὗτος, ᾧ τὸ πεινῆν ἢ τὸ διψῆν ἐγγένηται,
 ποῖός τίς ἐστιν; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὁρῶ περὶ πόρους
 διαφορὰς ἄλλας κατὰ πάθος ἢ τὸ συμπίπτειν καὶ
 τὸ διίστασθαι· καὶ συμπίπτοντες μὲν οὔτε ποτὸν
 οὔτε τροφήν δέχεσθαι δύνανται, διιστάμενοι δὲ κε-
 15 νότητα καὶ χάραν ποιοῦσιν, ἔνδειαν οὔσαν τοῦ κατὰ
 φύσιν καὶ οἰκείου. καὶ γὰρ αἱ στύψεις, ᾧ βέλτιστε,
 τῶν βαπτομένων ἔφην ἑτόπων ἔχουσι τὸ δορὶν καὶ 689
 ῥυπτικόν, ᾧ τῶν περισσῶν ἐκκρινομένων καὶ ἀπο-
 τηκομένων, οἱ πόροι δέχονται μᾶλλον καὶ στέγουσι
 20 δεξάμενοι τὴν βαφήν ὑπ' ἐνδείας καὶ κενύτητος.

10 ἐγγεγένηται? 11 περὶ πόρους *: περὶ πόρου ἢ πό-
 ρων 12 ἄλλας Doehnerus: ἄλλὰ πάθος *: πλῆθος cf.
 p. 687e 17 ἑτόπων] πόρων? τὸ] τι? 19 M: στέρ-
 γουσι

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Διὰ τί πεινῶντες μὲν, ἐὰν πλώσι, παύονται· διψῶντες δέ, ἐὰν φάγωσιν, ἐπιτείνονται.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

Ο ΕΣΤΙΑΤΩΡ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

5

1. Ἐφθέντων δὲ τούτων, ὁ ἐστιῶν ἡμᾶς καὶ
 ταῦτ' ἔφη μετρίως λέγεσθαι καὶ πρὸς τὴν ἄλλην
 Β ἀπορίαν, τὰς τῶν πόρων κενώσεις καὶ ἀναπληρώ-
 σεις, ἐν τῷ παραντίκᾳ * * τοῖς δὲ διψῶσι τοῦναν-
 τίον, ἐὰν ἐμφάγωσιν, ἐπιτείνειν συμβαίνει τὸ δίψος. 10
 τοῦτο δὲ τὸ πάθος οἱ τοὺς πόρους διαφόρους ὑπο-
 τιθέμενοι ῥᾶστα καὶ πιθανώτατά μοι δοκοῦσιν, εἰ
 καὶ μὴ τᾶλλα μόνοι πιθανῶς, αἰτιολογεῖν. πᾶσι γὰρ
 ὄντων πόρων, ἄλλος πόρος ἄλλας συμμετρίας ἔχει·
 ὧν οἱ μὲν εὐρύτεροι τὴν ξηρὰν ἅμα καὶ τὴν ὑγρὰν 15
 τροφήν ἀναλαμβάνουσιν, οἱ δ' ἰσχνότεροι τὸ μὲν
 ποτὸν παραδέχονται. ποιεῖ δὲ τὴν μὲν δίψαν ἢ τού-
 των κένωσις, ἢ δ' ἐκείνων τὴν πείναν. ὅθεν, ἐὰν

2 in lemmate corr. τοῖς διψῶσι δέ, ἐὰν φάγ. τὸ δίψος
 ἐπιτείνεται Herwerdenus 7 τὴν W 8 ἀναπληρώσεις]
 add. ποιεῖν, διὰ τί τοῖς μὲν πεινῶσιν ἐὰν πλώσιν, παύεται
 ἢ πείνα ἐν τῷ παραντίκᾳ καὶ Madvigius 9 lac. 2—8
 litt. addidi ex Vd τοῦναντίον Emperius: ἐναντίον
 11 δέ] δὴ W ib. διαφόρους * ib. Turnebus: ἐπιτιθέμενοι
 13 τᾶλλα *: πολλὰ 14 ἔχει ὧν Duebnerus: ἐχόντων
 16 οἱ δὲ στενότεροι R τὸ μὲν ποτὸν] μόνον τὸ ποτὸν W.
 Fort. τὸ ποτὸν μόνον οὐχὶ δὲ καὶ τὸ σιτίον 17 παραδέ-
 χονται] add. τὸ δὲ σιτίον οὐ παραδέχονται Madvigius
 18 ἐὰν ἐμφάγωσιν, οἱ μὲν διψῶντες οὐ βοηθοῦνται Doehne-
 rus; malim οἱ μὲν διψῶντες ἐὰν φάγωσιν οὐ βοηθοῦνται

μὲν φάγωσιν οἱ διψῶντες, οἱ μὲν οὐ βοηθοῦνται, C
τῶν πόρων διὰ λεπτότητα τὴν ξηρὰν τροφήν μὴ
δεχομένων, ἀλλ' ἐπιδεῶν τοῦ οἴκελου διαμενόντων·
οἱ δὲ πεινῶντες ἐὰν πίνωσιν, ἐνδυνόμενα τὰ ὑγρά
5 τοῖς μείζοσι πόροις καὶ ἀναπληροῦντα τὰς κενύτη-
τας αὐτῶν ἀνίησι τὸ σφοδρὸν ἄγαν τῆς πείνης.

2. Ἐμοὶ δὲ τὸ μὲν συμβαῖνον ἀληθὲς ἐφαίνετο,
τῇ δ' ὑποθέσει τῆς αἰτίας οὐ προσεῖχον. ἑκαὶ γὰρ
εἰ τοῖς πόροις τούτοις' ἔφην, ὧν ἕνιοι περιέχονται
10 καὶ ἀγαπῶσι, κατατρήσειέ τις τὴν σάρκα, πλαδαρὰν
καὶ τρομώδη καὶ σαθρὰν ποιήσει· τό γε μὴ ταῦτα
τοῦ σώματος μύρια τὸ ποτὸν προσδέχεσθαι καὶ τὸ
σιτίον ἀλλ' ὥσπερ ἡθμοῖς καταρρεῖσθαι καὶ ἀπο- D
κρίνεσθαι, κομιδῇ πλασματῶδες καὶ ἀλλόκοτον. αὕτη
15 γὰρ ἡ πρὸς τὸ ὑγρὸν ἀνάμιξις, θρύπτουσα τὰ σιτία
καὶ συνεργὰ λαμβάνουσα τὸ θερμὸν τὸ ἐντὸς καὶ
τὸ πνεῦμα, πάντων ὀργάνων ἀκριβέστατα πάσαις
τομαῖς καὶ διαιρέσεσι λεπτύνει τὴν τροφήν· ὥστε
πᾶν μύριον αὐτῆς παντὶ μορίῳ γίνεσθαι φίλον
20 καὶ οἴκειον, οὐκ ἐναρμόττον ὥσπερ ἀγγεῖοις καὶ
τρήμασιν ἀλλ' ἐνούμενον καὶ προσφυόμενον. ἔνευ
δὲ τούτων οὐδὲ λέλυται τῆς ἀπορίας τὸ μέγιστον·
οἱ γὰρ ἐμφαρόντες, ἂν μὴ πίνωσιν, οὐ μόνον οὐ E
λύουσιν ἀλλὰ καὶ προσεπιτείνουσι τὸ δίψος· πρὸς
25 τοῦτο δ' οὐδὲν εἴρηται. σκόπει δὲ καὶ τὰ παρ'
ἡμῶν' ἔφην· εἰ φαινομένης ὑποθέσεως λαμβάνομεν,

4 πίνωσιν? 11 Basileensis: ποιήσας Malim ἂν ποιή-
σειε τό γε μὴ] fort. τὸ δὲ (aut τό τε) μὴ X: ταῦτα
20 ὥσπερ ἀστειοῖς mei

πρῶτον μὲν λαμβάνοντες τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ ξηροῦ
 διαφθείρεσθαι δαπανώμενον, τῷ δ' ὑγρῷ τὸ ξηρὸν
 βρεχόμενον καὶ μαλασσύμενον διαχύσεις ἴσχειν καὶ
 ἀναθυμιάσεις· δεύτερον δὲ μὴ νομίζοντες ἐκθλιψιν
 εἶναι παντάπασι μήτε τῆς ξηρᾶς τροφῆς τὴν πεῖναν 5
 μήτε τῆς ὑγρᾶς τὴν δίψαν, ἀλλὰ τοῦ μετρίου καὶ
 ἀρκοῦντος ἔνδειαν· οἷς γὰρ ὅλως ἂν ἐλλίπῃ θάτε-
 ρον, οὔτε πεινῶσιν οὔτε διψῶσιν ἀλλ' εὐθύς ἀπο-
 θνήσκουσιν. ὑποκειμένων δὲ τούτων, οὐ χαλεπὸν
 ἦδη τὴν αἰτίαν συνιδεῖν. ἡ μὲν γὰρ δίψα τοῖς φρα- 10
 γούσιν ἐπιτείνεται, τῶν σιτίων τῇ ξηρότητι, εἴ τι
 διεσπαρμένον ὑγρὸν καὶ ἀπολειπόμενον ἀσθενὲς καὶ
 ὀλίγον ἐν τῷ σώματι, συλλεγόντων καὶ προσεξιικμα-
 ζόντων· ὥσπερ ἔξω γῆν ὀρῶμεν καὶ κόνιν καὶ ἄμμον
 τὰ μιννύμενα τῶν ὑγρῶν ἀναλαμβάνουσιν εἰς ἑαυ- 15
 τὴν καὶ ἀφανίζουσιν. τὴν δὲ πεῖναν αὖ πάλιν ἀναγ-
 καίως τὸ ποτὸν ἀνίησιν· ἡ γὰρ ὑγρότης τὰ ὑπόντα
 σιτία περὶσκελῇ καὶ γλίσχρα βρέξασα καὶ διαχέασα,
 690 χυμῶν ἐγγενομένων καὶ ἀτμῶν, ἀναφέρει τούτους
 εἰς τὸ σῶμα καὶ προστίθῃσι τοῖς δεομένοις. ὅθεν 20
 οὐ κακῶς ὕχημα τῆς τροφῆς τὸ ὑγρὸν ὃ Ἑρασίστρα-
 τος προσεῖπε· τὰ γὰρ ὑπὸ ξηρότητος ἢ πᾶθους ἀργὰ
 καὶ βαρέα μιννύμενον ἀναπέμπει καὶ συνεξαίρει.
 πολλοὶ δὲ καὶ μὴ πίνοντες ἀλλὰ λουσάμενοι μόνον
 ἐπαύσαντο συντόμως σφόδρα πεινῶντες· ἐνδυομένην 25
 γὰρ ἔξωθεν ἡ ὑγρότης εὐχυμότερα ποιεῖ καὶ τροφι-

1 ἀπὸ τοῦ mei 5 τὴν R 10 τὴν Basileensis:
 μὲν 11 εἴ τι R 14 ἄμμον *: μάλλον 22 πᾶθους]
 πλήθους R 25 συντόμως idem

μώτερα τῷ ἐγκαλᾶσθαι τὰ ἐντός, ὥστε τῆς πείνης
τὸ σφόδρα πικρὸν καὶ θηριῶδες ἐνδιδόναι καὶ παρ-
ηγορεῖσθαι. διὸ καὶ πολλὸν ζῶσιν ἔνιοι τῶν ἀπο-
καρτερούντων χρόνον, ἂν ὕδωρ μόνον λαμβάνωσιν,
5 ἄχρη ἂν οὖ πᾶν ἐξικμασθῇ τὸ τρέφειν καὶ προστί- B
θεσθαι τῷ σώματι δυνάμενον.²

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ'.

Διὰ τίν' αἰτίαν τὸ φρεατιαῖον ὕδωρ ἀρυσθέν, ἔαν ἐν
αὐτῷ τῷ τοῦ φρέατος ἄερί νυκτερεύσῃ, ψυχρότερον
10 γίγνεται.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΞΕΝΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ψυχροπότη ξένῳ τρυφῶντι παρεσκεύασαν οἱ
θεράποντες τοῦ ἐκ φρέατος ὕδωρ ψυχρότερον· ἀρυ-
15 σάμενοι γὰρ ἀγγεῖω καὶ κρεμάσαντες τὸ ἀγγεῖον ἐν
τῷ φρέατι τῆς πηγῆς μὴ ἀπτόμενον εἶασαν ἐπινυ- C
κτερεῦσαι, καὶ πρὸς τὸ δεῖπνον ἐκομίζετο τοῦ προσ-
φάτου ψυχρότερον. ἦν δ' ὁ ξένος φιλόλογος ἐπι-
εικῶς, καὶ τοῦτ' ἔφη λαβεῖν ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους
20 μετὰ λόγου κείμενον· εἶναι δὲ τοιούδε τὸν λόγον.
πᾶν ὕδωρ προθερμανθὲν ψύχεται μᾶλλον, ὥσπερ

1 χαλᾶσθαι Psellus 5 οὖ] οὐ mei 8 in lemmate
φρεατιαῖον scripsi pro φρεατίδιον 14 τοῦ ἐκ R: ἐκ τοῦ
16 πηγῆς Leonicus: γῆς μὴ ἀπτόμενον idem: μαλαττό-
μενον vel μαλαπτόμενον unde malim μὴ μάλ' ἀπτόμενον
19 Ἀριστοτέλους] Fragm. 216

τὸ τοῖς βασιλεῦσι παρασκευαζόμενον· ὅταν γὰρ ἐψηθῇ μέχρι ξέσεως, περισφρεύουσιν τῷ ἀγγεῖῳ χιόνα πολλήν καὶ γίνεται ψυχρότερον· ὥσπερ ἀμείλει καὶ τὰ ἡμέτερα σώματα λουσαμένων περιψύχεται μᾶλλον· ἢ γὰρ ὑπὸ τῆς θερμότητος ἕνεσις πο- 5 λύπορον τὸ σῶμα καὶ μανὸν ἀπειργασμένη πολλὴν δέχεται τὸν ἔξωθεν ἀέρα καὶ βιαιοτέραν ποιεῖ τὴν μεταβολήν· ὅταν οὖν ὑποπλασθῇ ὑπὸ τῆς πηγῆς τὸ ὕδωρ, ἐν τῷ ἀέρι, προθερμανθέν, περιψύχεται ταχέως.

10

2. Τὸν μὲν οὖν ξένον ἐπηνέσαμεν ὡς ἀνδρικῶς καταμνημονεύσαντα· περὶ δὲ τοῦ λόγου διηποροῦμεν. ὁ γὰρ ἄῤῥ, ἐν ᾧ κρέμαται τὸ ἀγγεῖον, εἰ μὲν ψυχρός ἐστι, πῶς θερμαίνει τὸ ὕδωρ; εἰ δὲ θερμός, πῶς περιψύχει πάλιν; ἔλογον γὰρ ὑπὸ ταύ- 15 τοῦ ταῦτὸ πάσχειν τάναντία, μηδεμιᾶς διαφορᾶς γενομένης. σιωπῶντος δ' αὐτοῦ καὶ διαποροῦντος, οὐδὲν ἔφην δεῖν περὶ τοῦ ἀέρος διαπορεῖν· ἢ γὰρ αἰσθησις λέγει ὅτι ψυχρός ἐστι, καὶ μάλιστα τῶν ἐν βάθει φρεάτων· ὥστ' ἀμήχανον ὑπ' ἀέρος ψυχροῦ 20 E θερμαίνεσθαι τὸ ὕδωρ· ἀλλὰ μᾶλλον ὁ ψυχρὸς οὗτος ἄῤῥ τὴν μὲν πηγὴν διὰ πληθους οὐ δύναται μεταβάλλειν· ἂν δέ τις ἀφαιρῇ κατ' ὀλίγον, μᾶλλον κρατῶν περιψύξει.

6 τὰ σώματα καὶ mei 8 ὑποπλασθῇ ὑπὸ τῆς πηγῆς]
 fort. ἀποσπασθῇ τῆς πηγῆς cf. p. 949 d πηγῆς] πληγῆς
 mei 9 ἐν τῷ ἀέρι, προθερμανθέν καὶ] vid. p. 949 e
 12 καταμνημονεύσαντα R: καὶ μνημονεύσαντα 15 *: τοῦ
 αὐτοῦ τὸ αὐτὸ 16 *: τὰ ἐναντία 18 ἔφην Turnebus:
 ἔφη 19 τῶν] ὁ τῶν R 24 ἐρατῶν mei

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε'.

Διὰ τίν' αἰτίαν οἱ χάλικες καὶ αἱ μολιβδίδες ἐμβαλλόμεναι ψυχρότερον τὸ ὕδωρ ποιοῦσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5

ΞΕΝΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. 'Ἀλλὰ μὴν περὶ τῶν χαλίκων' ἔφην ἡ τῶν F ἀκμόνων, οὓς ἐμβάλλοντες εἰς τὸ ὕδωρ ψύχειν αὐτὸ καὶ στομοῦν δοκοῦσιν, εἰρημένον Ἀριστοτέλει μνημονεύεις.' αὐτὸ τοῦτ' ἔφη μόνον ἐν προβλήμασιν
10 εἴρηκε τὸ γιγνόμενον· εἰς δὲ τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσομεν ἡμεῖς· ἔστι γὰρ μάλιστα δυσθεώρητος.' πᾶν μὲν οὖν ἔφην καὶ θαυμάσαιμ' ἂν, εἰ μὴ διαφύγοι ὁ λόγος ἡμᾶς· ὅρα δ' ὅμως. πρῶτον οὐ δοκεῖ σοι περιψύχεσθαι μὲν ὑπὸ τοῦ ἀέρος τὸ ὕδωρ ἔξω-
15 θεν ἐμπίπτοντος, ὁ δ' ἄηρ μᾶλλον ἰσχύειν πρὸς τοὺς 691 λίθους καὶ τοὺς ἄκμονας ἀπερειδόμενος; οὐ γὰρ ἔωσιν αὐτόν, ὥσπερ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ κεραμεᾶ τῶν ἀγγείων, διεκπίπτειν, ἀλλὰ τῇ πυκνότητι στέγοντες ἀνακλῶσιν εἰς τὸ ὕδωρ ἀπ' αὐτῶν, ὥστε δι' ὅλου
20 καὶ ἰσχυρὰν γίνεσθαι τὴν περίψυξιν. διὸ καὶ χειμῶνος οἱ ποταμοὶ ψυχρότεροι γίνονται τῆς θαλάτ-

6 ἡ] ἡ mei ἡ τῶν ἀκονῶν S 8 Ἀριστοτέλει] Fragm. 213 10 ἐπιχειρήσωμιν S 11 μάλιστα] ἐν τοῖς μάλιστα Psellus 12 ἔφην Basileensis: ἔφη 13 ὅρα δὲ ὅμως W: ὁρᾶτε ὅλως οὖν οὐ? 14 R: προψύχεσθαι 15 Anonymus: ἐκπίπτοντος ib. W: ἰσχύει 16 τοὺς ἄκμονας] τὰς μολιβδίδας Psellus. τὰς ἀκόννας S 17 *: χάλικα κεράμεα mei 19 ἀνακλῶσιν Doehnerus ex Psello: ἀναλοῦσιν 20 καὶ] prius om. Psellus γίνεσθαι idem: γενέσθαι

της· ἰσχύει γὰρ ἐν αὐτοῖς ὁ ψυχρὸς ἀῆρ ἀνακλώ-
 μενος, ἐν δὲ τῇ θαλάττῃ διὰ βάθους ἐκλύεται πρὸς
 μηδὲν ἀντερείδων. κατ' ἄλλον δὲ τρόπον εἰκὸς ἐστι
 τὰ λεπτότερα τῶν ὑδάτων περιψύχεσθαι μᾶλλον
 B ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ· κρατεῖται γὰρ δι' ἀσθενείαν. αἱ ἡ
 δ' ἀκόναι καὶ οἱ χάλικες λεπτύνουσι τὸ ὕδωρ, ὅ τι
 θολερὸν καὶ γεῶδες ἀναμέμικται, τοῦτο συνάγοντες
 καὶ κατασπῶντες ἀπ' αὐτοῦ, ὥστε λεπτότερον καὶ
 ἀσθενέστερον τὸ ὕδωρ γενόμενον μᾶλλον ὑπὸ περι-
 ψύξεως κρατεῖσθαι. καὶ μὴν ὅ τε μόλιβδος τῶν 10
 φύσει ψυχρῶν ἐστίν, ὅς γε τριβόμενος ὕξει τὸ ψυ-
 κτικώτατον τῶν θανασίμων φαρμάκων ἐξανίησι ψι-
 μύθιον· οἳ τε χάλικες τῇ πυκνότητι τὸ ψυχρὸν διὰ
 βάθους ποιοῦσι· πᾶς μὲν γὰρ λίθος κατεψυγμένης
 C καὶ πεπιλημένης ὑπὸ κρούους γῆς πάρος ἐστί, μᾶλ- 15
 λον δ' ὁ μᾶλλον πεπυκνωμένος· ὥστ' οὐκ ἔτοπον,
 εἰ τὴν ψυχρότητα τοῦ ὕδατος ἀντερείδων συνεπι-
 τείνει καὶ ὁ λίθος καὶ ὁ μόλιβδος·

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Σ'.

Διὰ τίν' αἰτίαν ἀχύροις καὶ ἱματίοις τὴν χιόνα διαφυ- 20
 λάττουσι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΞΕΝΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ.

1. Μικρὸν οὖν ὁ ξένος διαλιπὼν 'οἱ ἐρῶντες'
 ἔφη 'μάλιστα μὲν αὐτοῖς τοῖς παιδικοῖς, εἰ δὲ μή, 25

1 Doehnerus ex Psello: ἀναλόμενος 4 μᾶλλον Basi-
 leensis: μᾶλλον ἢ 13 *: ψιμύθιον ib. τῇ Psellus

περὶ αὐτῶν ἐπιθυμοῦσι διαλέγεσθαι· τοῦτο πέπονθα
 περὶ τῆς χιόνος. ἐπεὶ γὰρ οὐ πάρεστιν οὐδ' ἔχο-
 μεν, ἐπιθυμοῖν ἂν μαθεῖν τίς αἰτία, δι' ἣν ὑπὸ
 τῶν θερμοτάτων φυλάσσεται. καὶ γὰρ ἀχύροις σπαρ-
 5 γανοῦντες αὐτὴν καὶ περιστέλλοντες ἱματίοις ἀγνά- D
 πτοις ἐπὶ πολὺν χρόνον ἄπταιστον διατηροῦσι. θαν-
 μαστὸν οὖν, εἰ συνεκτικὰ τὰ θερμοτάτα τῶν ψυχρο-
 τάτων ἐστίν·

2. 'Κομιδῇ γ' ἔφην εἶπερ ἀληθές ἐστιν· οὐκ
 10 ἔχει δ' οὕτως, ἀλλ' αὐτοὺς παραλογιζόμεθα, θερμὸν
 εὐθὺς εἶναι τὸ θερμαῖνον ὑπολαμβάνοντες· καὶ ταῦθ'
 ὁρῶντες ὅτι ταῦτόν ἱμάτιον ἐν χειμῶνι θερμαίνειν
 ἐν δ' ἡλίῳ ψύχειν γέγονεν· ὥσπερ ἡ τραγικὴ τρο-
 φὸς ἐκείνη τὰ τῆς Νιόβης τέκνα τιθηνεῖται

15 'λεπτοσπαθῆτων χλανιδίων ἐρειπίοις
 θάλπουσα καὶ ψύχουσα·'

Γερμανοὶ μὲν οὖν κρύους πρόβλημα ποιοῦνται τὴν
 ἐσθῆτα μόνον, Αἰθίοπες δὲ θάλπους μόνον, ἡμεῖς E
 δ' ἀμφοῖν. ὥστε τί μᾶλλον, εἰ θάλπει, θερμὴν
 20 ἢ περ ψυχρὰν ἀπὸ τοῦ περιψύχειν λεκτέον; εἰ δὲ δεῖ
 τῇ αἰσθήσει τεκμαίρεσθαι, μᾶλλον ἂν ψυχρὰ γένοιτο·
 καὶ γὰρ ὁ χιτῶν ψυχρὸς ἡμῖν προσπίπτει τὸ πρῶ-
 τον ἐνδυσάμενοις καὶ τὰ στρώματα κατακλινεῖσιν·

1 τοῦτο Basileensis: τούτοις codd. τούτοις ταῦτὸ Doeh-
 nerus. τοῦτ' ἐγώ? 3 ἐπιθυμοῖν ἂν *: ἐπιθυμῶν
 10 αὐτοὺς mei 11 εὐθὺς iidem τὸ θερμαῖνον Basileen-
 sis: τὸ θερμαίνει Malim γ' ὃ θερμαίνει 13 γέγονεν
 Duebnerus: λέγομεν 15 Nauck. p. 839 em. S: λεπτόσ
 πάθη τῶν 20 ἢ περιψύχρον Doehnerus

εἴτα μέντοι συναλαίνει τῆς ἀφ' ἡμῶν πιμπλάμενα
 θερμασίας, καὶ ἅμα μὲν περιστέλλοντα καὶ κατέ-
 χοντα τὸ θερμὸν, ἅμα δ' ἀπείργοντα τὸ κρύος καὶ
 τὸν ἔξωθεν ἀέρα τοῦ σώματος. οἱ μὲν οὖν πυρέτ-
 F τοντες ἢ καυματιζόμενοι συνεχῶς ἀλλάττουσι τὰ 5
 ἱμάτια τῷ ψυχρὸν εἶναι τὸ ἐπιβαλλόμενον· ἂν δ'
 ἐπιβληθῇ, παραχρῆμα γίγνεται θερμὸν ὑπὸ τοῦ σώ-
 ματος. ὥσπερ οὖν ἡμᾶς θερμαινόμενον θερμαίνει
 θοίματιον, οὕτω τὴν χιόνα ψυχόμενον ἀντιπεριψύ-
 χει· ψύχεται δ' ὑπ' αὐτῆς ἀφειείσης πνεῦμα λεπτόν· 10
 τοῦτο γὰρ συνέχει τὴν πῆξιν αὐτῆς ἐγκατακεκλει-
 σμένον· ἀπελθόντος δὲ τοῦ πνεύματος, ὕδωρ οὕσα
 ρεῖ καὶ διατῆκεται, καὶ ἀπανθεῖ τὸ λευκὸν ὑπερ ἢ
 τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ ὑγρὸν ἀνάμειξις ἀφρώδης
 γενομένη παρεῖχεν· ἅμα τ' οὖν τὸ ψυχρὸν ἐγκατέ- 15
 692 χεται περιστεγόμενον τῷ ἱματίῳ, καὶ ὁ ἔξωθεν ἀῆρ
 ἀπειργόμενος οὐ τέμνει τὸν πάγον οὐδ' ἀνίησιν.
 ἀγνάπτοις δὲ τούτοις πρὸς τοῦτο διὰ τὴν τραχύ-
 τητα καὶ ξηρότητα τῆς κροκύδος οὐκ ἐώσης ἐπιπε-
 σεῖν βαρὺ θοίματιον οὐδὲ συνθλίψαι τὴν χαυνό- 20
 τητα τῆς χιόνος· ὥσπερ καὶ τὸ ἄχυρον διὰ κουφό-
 τητα μαλακῶς περιπίπτει οὐ θρύπτει τὸν πάγον,
 ἄλλως δὲ πυκνὸν ἐστὶ καὶ στεγανόν, ὥστε καὶ τὴν
 θερμότητα τοῦ ἀέρος ἀπείργειν καὶ τὴν ψυχρότητα

1 ἀφ' Psellus: ὑφ' ἐμπιπλάμενα idem 4 ἔξωθεν
 Benselerus: ἔξω 5 συγχῶς Doehnerus 6 τῷ] τὸ mei
 9. 20 *: τὸ ἱμάτιον 10 Psellus: ἀφείσης 11 idem: ἐγκα-
 τακείμενον 18 τούτοις] add. χεῶνται W. Fort. add. πε-
 ριστέλλουσι 23 ὥστε] ὥσπερ mei τὴν Leonicus

κωλύειν ἀπιέναι τῆς χιόνος. ὅτι δ' ἡ τοῦ πνεύματος διάκρισις ἐμποιεῖ τὴν τῆξιν, ἐμφανές ἐστι τῇ αἰσθήσει· τηκομένη γὰρ ἡ χιών πνεῦμα ποιεῖ.²

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ'.

B

5 Εἰ δεῖ τὸν οἶνον ἐνδιηθεῖν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΝΙΓΡΟΣ, ΑΡΙΣΤΙΩΝ.

1. Νίγρος δ πολίτης ἡμῶν ἀπὸ σχολῆς ἀφῆκτο συγγεγονῶς ἐνδόξῳ φιλοσόφῳ χρόνον οὐ πολύν, 10 ἀλλ' ἐν ὅσῳ τὰ τάνδρὸς οὐ καταλαμβάνοντες ἀνεπίμπλαντο τῶν ἐπαχθῶν ἀπ' αὐτοῦ μιμούμενοι τὸ ἐπιτιμητικὸν καὶ ἐλέγχοντες ἐπὶ παντὶ πράγματι τοὺς συνόντας. ἐστιῶντος οὖν ἡμᾶς Ἀριστίωνος, τὴν τ' ἄλλην χορηγίαν ὥς πολυτελεῇ καὶ περιεργον 15 ἐμέμφετο καὶ τὸν οἶνον οὐκ ἔφη δεῖν ἐγχεῖσθαι διηθημένον, ἀλλ', ὥσπερ Ἡσίοδος ἐκέλευσεν, ἀπὸ C τοῦ πίθου πίνεσθαι τὴν σύμφυτον ἔχοντα ῥώμην καὶ δύναμιν. ἡ δὲ τοιαύτη κάθαρσις αὐτοῦ πρῶτον μὲν ἐκτέμνει τὰ νεῦρα καὶ τὴν θερμότητα κατα- 20 σβέννυσιν· ἐξανθεῖ γὰρ καὶ ἀποπνεῖ διερωμένου πολ- λάκις· ἔπειτα περιεργίαν καὶ καλλωπισμὸν ἐμφαίνει

8 X: νίγρος ἡμῶν] fort. add. μετ' ἄλλων αὐτ μετὰ τῶν ἐταίρων 10 *: τοῦ ἀνδρὸς em. R: καταλαμβάνοντος 11 Basileensis: μιμουμένον 12 eadem: λέγοντος vel ψέγοντος 13 X: ἀρίστωνος 15 Turnebus: ἐλέγχεσθαι 16 Doehnerus: ἡθημένον Ἡσίοδος] cf. OD 868 20 idem: διερωμένου

καὶ τρυφήν εἰς τὸ ἡδὺ καταναλίσκουσα τὸ χρήσιμον.
 ὥσπερ γὰρ τὸ τοὺς ἀλεκτρούνας ἐκτεμεῖν καὶ τοὺς
 χοίρους, ἀπαλὴν αὐτῶν παρὰ φύσιν τὴν σάρκα ποι-
 οῦντας καὶ θήλειαν, οὐχ ὑγιαίνοντων ἐστὶν ἀνθρώ-
 πων ἀλλὰ διεφθαρμένων ὑπὸ λιχνείας· οὕτως, εἰ 5
 δεῖ μεταφορᾷ χρῆσάμενον λέγειν, ἔξενουχίζουσι τὸν
 D ἄκρατον καὶ ἀποθηλύνουσιν οἱ διηθοῦντες, οὔτε φο-
 ρεῖν ὑπ' ἀσθενείας οὔτε πίνειν τὸν μέτριον δυνά-
 μενοι διὰ τὴν ἀκρασίαν· ἀλλὰ σόφισμα τοῦτ' ἐστὶν 10
 αὐτοῖς καὶ μηχάνημα πολυποσίας· ἔξαιροῦσι δὲ τοῦ 10
 οἴνου τὸ ἐμβριθές, τὸ λεῖον ἀπολιπόντες, ὥσπερ οἱ
 τοῖς ἀκρατῶς ἔχουσι πρὸς ψυχροποσίαν ἀρρώστοις
 ἀφειρημένον διδόντες· ὅ τι γὰρ στόμαμα τοῦ οἴνου
 καὶ κράτος ἐστί, τοῦτ' ἐν τῷ διυλίζειν ἔξαιροῦσι
 καὶ ἀποκρίνουσι. μέγα δὲ τεκμήριον ἡ διαφθορὰ 15
 καὶ τὸ μὴ διαμένειν, ἀλλ' ἐξίστασθαι καὶ μαραίνε-
 σθαι, καθάπερ ἀπὸ ρίζης κοπέντα τῆς τρυγός· οἱ
 δὲ παλαιοὶ καὶ τρύγα τὸν οἶνον ἀντικρὺς ἐκάλουν,
 E ὥσπερ ψυχὴν καὶ κεφαλὴν τὸν ἄνθρωπον εἰώθαμεν 20
 ἀπὸ τῶν κυριωτάτων ὑποκορίζεσθαι, καὶ τρυγᾶν λέ-
 γομεν τοὺς δρεπομένους τὴν ἀμπελίνην ὀπώραν, καὶ
 'διατρυγίον' πού 'Ὅμηρος εἴρηκεν, αὐτὸν δὲ τὸν οἶ-
 νον 'ἀλθοπα' καὶ 'ἐρυθρόν' εἰώθε καλεῖν· οὐχ ὥς 'Αρι-

2 ἐκτέμνειν? 6 λέγειν] ἔχειν mei. ἐλέγχειν Turne-
 bus ib. Leonicus: ἔξενουχίζουσι 7 φορεῖν] φρονεῖν mei.
 add. τὸν ἄκρατον R 8 τὸν] malim αὐτὸν cum Doehnerio
 10. 14 Duebnerus: ἔξαιρουσι 11 τὸ λεῖον] τέλειον mei
 12 om. W: ἀκράτως 15 δὲ] om. mei ἡ διαφθορὰ
 καὶ] malim cum R γῆ Δία φθορᾶς 18 τὸν νέον οἶνον
 Doehnerus 21 καὶ] ἦν καὶ idem 22 'Ὅμηρος] ω 342

στίων ἡμῖν ὠχριῶντα καὶ χλωρὸν ὑπὸ τῆς πολλῆς
καθάρσεως παρέρχεται.'

2. Καὶ ὁ Ἀριστίων γελάσας 'οὐκ ὠχριῶντ' εἵ-
πεν 'ὦ τᾶν, οὐδ' ἄναιμον, ἀλλὰ μελίχιον καὶ ἡμε-
5 ρίδην, ἀπὸ τῆς ὕψεως αὐτῆς πρῶτον. σὺ δ' ἀξιοῖς F
τοῦ νυκτερινοῦ καὶ μελαναιγίδος ἐμπορεῖσθαι, καὶ
ψέγεις τὴν κάθαρσιν ὥσπερ χολημεσίαν δι' ἧς τὸ
βαρὺ καὶ μεθυστικὸν ἀφιεῖς καὶ νοσῶδες ἐλαφροῦς
καὶ ἄνευ ὀργῆς ἀναμύγνυται ἡμῖν, οἷον Ὅμηρός φησι
10 πίνειν τοὺς ἥρωας· αἰθοπα γὰρ οὐ καλεῖ τὸν ξοφε-
ρόν, ἀλλὰ τὸν διαυγῆ καὶ λαμπρόν· οὐ γὰρ ἂν ὁ
λέγων 'εὐήνορα' καὶ 'νώροπα' χαλκόν 'αἰθοπα' προσ-
ηγόρευεν. ὥσπερ οὖν ὁ σοφὸς Ἀνάχαρσις ἄλλ' ἅττα
τῶν Ἑλλήνων μεμφόμενος ἐπήνει τῶν ἀνθρακῶν 693
15 ὅτι τὸν καπνὸν ἔξω καταλιπόντες οἴκαδε πῦρ κομί-
ξουσιν· οὕτως ἡμᾶς ἐφ' ἑτέροις ἂν ψέγοιτε μᾶλλον
οἱ σοφοὶ ὑμεῖς. εἰ δὲ τοῦ οἴνου τὸ ταρακτικὸν καὶ
ὀχλῶδες ἐξωθούμενοι καὶ ἀποσκηδάσαντες, αὐτὸν δ'
εὐφραίνοντες οὐ καλλωπίσαντες οὐδ' ὥσπερ σιδή-
20 ρου στόμαμα καὶ ἀκμὴν ἀποκόψαντες, ἀλλὰ μᾶλλον
ὥσπερ ἰδὼν ἢ ῥύπον ἀποκαθήραντες προσφερόμεθα,
τί πλημμελοῦμεν; ὅτι νῆ Δία πλέον ἰσχύει μὴ διη-
θούμενος. καὶ γὰρ ἄνθρωπος, ὃ φίλε, φρενετίζων
καὶ μαινόμενος· ἀλλ' ὅταν ἐλλεβύρω χρησάμενος ἢ
25 διαίτη καταστῇ, τὸ μὲν σφοδρὸν ἐκεῖνο καὶ σύν- B

4 R: ἀναίμονα 7 δι' ἧς M: εἰς 8 ἀφιεῖ mei
12 λέγων] φλέγων codd. 14 τῶν ἀνθρακῶν R: τὴν ἀν-
θρακιδὴν 19 εὐφραίνοντες] φαιδρύναντες W. ἐφρηδύναν-
τες? Vid. Symb. 21 *: ἀποκαθάραντες

τονον οἴχεται καὶ γέγονεν ἐξίτηλον, ἡ δ' ἀληθινὴ δύναμις καὶ σωφροσύνη παραγίγνεται τῷ σώματι· οὕτω δὴ καὶ ἡ κάθαρσις τοῦ οἴνου τὸ πληκτικὸν ἀφαιροῦσα καὶ μανικόν, εἰς πραεῖαν ἔξιν καὶ ὑγιαίνουσιν καθίστησι. περιεργίαν δ' οἶμαι πάμπολυ δια- 5 φέρειν καθαριότητος· καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες φυκούμεναι καὶ μυριζόμεναι καὶ χρυσὸν φοροῦσαι καὶ πορφύραν περιεργοὶ δοκοῦσι· λουτρον δὲ καὶ ἔλειμμα καὶ κόμης θρύψιν οὐδεὶς αἰτιᾶται. χαριέντως δὲ τὴν διαφορὰν ὁ ποιητὴς ἐπιδείκνυσιν ἐπὶ τῆς κοσ- 10 μουμένης ἸΙρας

C ἄμβροσίν μὲν πρῶτον ἀπὸ χροῦς ἀθανάτοιο
λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ·

μέχρι τούτων ἐπιμέλεια καὶ καθαριότης ἐστίν· ὅταν δὲ τὰς χρυσᾶς περόνας ἀναλαμβάνῃ καὶ τὰ διηκρι- 15 βωμένα τέχνη ἐλλόβια καὶ τελευτῶσα τῆς περὶ τὸν κεστὸν ἔπτηται γοητείας, περιεργία τὸ χρῆμα καὶ λαμυρία μὴ πρόπουσα γάμετῇ γέγονεν. οὐκοῦν καὶ τὸν οἶνον οἱ μὲν ἀλόαις χρωτίζοντες ἢ κινναμώμοις καὶ κρόκοις ἐφθύνοντες ὥσπερ γυναῖκα καλλωπί- 20 ζουσιν εἰς τὰ συμπόσια καὶ προαγωγέουσιν· οἱ δ' ἀφαιροῦντες τὸ ὑπαρὸν καὶ ἄχρηστον ἐξ αὐτοῦ θεραπεύουσι καὶ καθαίρουσιν. ἐπεὶ πάντ' ἂν εἴποις ταῦτα περιεργίαν, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ οἴκου· τί γὰρ

D οὕτω κεκονίεται; τί δ' ἀνέργε τοῦ περιέχοντος 25
ὅθεν ἂν μάλιστα πνεῦμα λαμβάνοι καθαρόν καὶ

6 R: καθαρότης 9 θύψιν Doehnerns 12 Hom.
Ξ 170 ἀθανάτοιο] ἡμερόεντος Homerus 13 idem: κα-
θήρεν 14 καθαριότητος mei

τοῦ φωτὸς ἀπολαύοι περιόντος ἐπὶ τὰς δύσεις; τί
 δὲ τῶν ἐκπωμάτων ἕκαστον ἐκτέτριπται καὶ διέσμη-
 κται πανταχόθεν ὥστε λάμπειν καὶ περιστρίβειν; ἢ
 τὸ μὲν ἐκπωμ' ἔδει μὴ ῥύπου μηδὲ μοχθηρίας ὀδω-
 5 δὸς εἶναι, τὸ δ' ἐξ αὐτοῦ πινόμενον εὐρωτός ἢ κη-
 λίδων ἀναπεπλησθαι; καὶ τί δεῖ τᾶλλα λέγειν; ἢ
 γὰρ αὐτοῦ τοῦ πυροῦ διαπόνησις εἰς τὸν ἄρτον
 οὐδὲν ἕτερον ἢ κάθαρσις οὔσα, θέασαι μεθ' ὅσης
 γίγνεται πραγματείας· οὐ γὰρ μόνον ὑποσκαφισμοὶ E
 10 καὶ διαττήσεις καὶ ἀποκρίσεις καὶ διακρίσεις εἰσὶ
 τῶν σιτίων καὶ τῶν ἀλλοτριῶν, ἀλλ' ἢ τρυψίς ἐκ-
 θλίβουσα τοῦ φυράματος τὸ τραχὺ καὶ ἡ πέψις ἐξικ-
 μάξουσα τὸ ὑγρὸν καθαίρουσι καὶ συστέλλουσι τὴν
 ὕλην εἰς αὐτὸ τὸ ἐδώδιμον. τί οὖν ἄτοπον, εἰ καὶ
 15 τοῦ οἴνου τὸ τρυγῶδες ὥς κρίμνον ἢ σκύβαλον ἢ
 διήθησις ἐξαιρεῖ, μήτε δαπάνης τινὸς τῇ καθάρσει
 μήτ' ἀσχολίας πολλῆς προσούσης;

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η'.

F

Τίς αἰτία βουλλίμου.

20

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΣΩΚΛΑΡΟΣ, ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Θυσία τις ἔστι πάτριος, ἣν ὁ μὲν ἄρχων ἐπὶ
 τῆς κοινῆς ἐστίας δροῖ τῶν δ' ἄλλων ἕκαστος ἐπ'

1 περιόντος mei 6 τᾶλλα *: τὰ ἄλλα 7 Basileensis:
 διαπνύσις 10 διαττήσεις scripsi a διαττᾶν monente S:
 διαιτήσεις S: ἀποκρούσεις 11 Turnebus: ἀλεκτριῶν
 13 καὶ καθαίρουσι καὶ mei 16 Duebnerus: ἐξαίρει

οἴκου· καλεῖται δὲ ‘βουλίμου ἐξέλασις’ καὶ τῶν οἰκε-
 τῶν ἕνα τύπτοντες ἀγνίαις ῥάβδοις διὰ θυρῶν ἐξ-
 ελαύνουσιν, ἐπιλέγοντες ‘ἔξω βούλιμον ἔσω δὲ πλοῦ-
 694τον καὶ ὑγίειαν.’ ἄρχοντας οὖν ἐμοῦ, πλείονες
 ἐκοινωνοῦν τῆς θυσίας· καὶ ὥς ἐποιήσαμεν τὰ 5
 νενομισμένα καὶ πάλιν κατεκλίνημεν, ἐζητεῖτο πρῶ-
 τον ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ἔπειτα τῆς φωνῆς,
 ἣν ἐπιλέγουσι τῷ διωκομένῳ, μάλιστα δ’ ὑπὲρ τοῦ
 πάθους καὶ τῶν κατ’ αὐτὸ γιγνομένων. τὸ μὲν
 οὖν βούλιμον λιμὸν ἐδόκει μέγαν ἢ δημόσιον ἀπο- 10
 σημαίνειν, καὶ μάλιστα παρ’ ἡμῖν τοῖς Αἰολεῦσιν
 ἀντὶ τοῦ β τῷ π χρωμένοις· οὐ γὰρ βούλιμον, ἀλλὰ
 πούλιμον, οἷον πολὺν ὄντα λιμὸν, ὀνομάζομεν. ἐδό-
 κει δ’ ἢ βούβρωστις ἕτερον εἶναι· τὸ δὲ τεκμήριον
 ἐλαμβάνομεν ἐκ τῶν Μητροδώρου Ἰωνικῶν· ἱστορεῖ 15
 B γὰρ, ὅτι Σμυρναῖοι τὸ παλαιὸν Αἰολεῖς ὄντες θύ-
 οῦσι Βουβρώστει ταῦρον μέλανα, καὶ κατακόψαντες
 αὐτόδορον δλοκαντοῦσιν. ἐπεὶ δὲ πᾶς μὲν ἔοικεν ὁ
 λιμὸς νόσῳ, μάλιστα δ’ ὁ βούλιμος, ἐπιγίγνεσθαι,
 παθόντος παρὰ φύσιν τοῦ σώματος, εἰκότως ἀντι- 20
 τάττουσιν ὥς μὲν ἐνδεία τὸν πλοῦτον ὥς δὲ νόσῳ
 τὴν ὑγίειαν. ὥς δὲ ναυτιᾶν ὀνομάσθη μὲν ἐπὶ
 τῶν ἐν νηὶ καὶ κατὰ πλοῦν τὸν στόμαχον ἐκλυο-
 μένων, ἔθι δ’ ἰσχυκεν ἥδη καὶ κατὰ τῶν ὁπωσοῦν

3 ἔξω μὲν βούλιμον, ἔσω δὲ πλουθυγίειαν Cobetus ut
 hexameter exeat. cf. Bergk. 3 p. 681 10 βούλιμον| λιμὸν
 mei λιμὸν Herwerdenus 13 πολὺν ὄντα λιμὸν scripsi
 cum R: πολύνον πάλιν 14 βούβρωστις] cf. Hom. Ω 532
 οὐχ ἕτερον Madvigius 15 Μητροδώρου] Mueller. 3
 p. 205 fr. 14

τοῦτο πασχόντων ὄνομα τοῦ πάθους εἶναι· οὕτως ἄρα καὶ τὸ βουλιμιᾶν ἐκεῖθεν ἀρξάμενον ἐνταῦθα διέτεινε. ταῦτα μὲν οὖν ἔρανον κοινὸν ἐκ πάντων συνεπλήρου λόγον.

- 5 2. Ἐπειδὴ δ' ἡπτόμεθα τῆς αἰτίας τοῦ πάθους, C
 πρῶτον μὲν ἡπορήθη τὸ μάλιστα βουλιμιᾶν τοὺς
 διὰ χιόνος πολλῆς βαδίζοντας, ὥσπερ καὶ Βροῦτος
 ἐκ Δυρραχίου πρὸς Ἀπολλωνίαν ἰὼν ἐκινδύνευσεν
 ὑπὸ τοῦ πάθους· ἦν δὲ νικητὸς πολὺς καὶ τῶν τὰ
 10 σιτία κομιζόντων οὐδεὶς ἐξηκολούθει· λιποθυμοῦν-
 τος οὖν αὐτοῦ καὶ ἀπολιπόντος, ἠναγκάσθησαν οἱ
 στρατιῶται προσδραμόντες τοῖς τείχεσιν ἄρτον αἰ-
 τῆσαι παρὰ τῶν τειχοφυλάκων πολεμίων· καὶ λα-
 βόντες εὐθὺς ἀνεκτήσαντο τὸν Βροῦτον· διὸ καὶ
 15 φιλανθρωπῶς ἐχρήσατο πᾶσι κύριος τῆς πόλεως γε- D
 νόμενος. πάσχουσι δὲ τοῦτο καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι,
 καὶ μάλισθ' ὅταν ἰσχάδας ἢ μῆλα κομίζωσιν. ὁ δὲ
 θαυμασιώτατόν ἐστιν, οὐκ ἀνθρώπους μόνον ἀλλὰ
 καὶ κτήνη μάλιστα πάντων ἐδωδύμων ἀναρρώννυ-
 20 σιν ἄρτος· ὥστε, καὶ ἐλάχιστον ἐμφάγωσιν, ἰδῶνται
 καὶ βαδίζουσι.

4 M: συνεπλήρου Turnebus: λέγων 5 ἐπειδὴ δ'
 Benselerus: ἐπεὶ δὲ δὴ 6 τὸ αἴτιον τοῦ μάλιστα R
 8 ἰὼν Madvigius 10 *: λιποθυμοῦντος 11 pro ἀπο-
 λιπόντος dat μηδενὸς ἔχοντος — μηδὲν ἐδώδιμον Vit. Brut.
 c. 26 12 τοῖς τείχεσι τῶν πολεμίων ἄρτ. αἰτ. παρὰ τῶν
 τειχοφυλάκων Doehnerus 16 ὄνοι] ἡμίονοι Psellus
 17 ὅταν idem: ὅταν ἢ] καὶ idem 20 ἐμφάγωσιν] ἐὰν
 φάγωσιν mei ἰδῶνται] εὐθὺς ἴστανται Psellus. Fort. ἰδῶνται
 ortum est ex ἴστανται (pro ἴστανται cf. Praefat. p. LXXXII).
 De re eadem Xen. Exped. 4, 5, 9 dixit: ἐπειδὴ δέ τι ἐμφά-
 γοιεν, ἀνίσταντο καὶ ἐπορεύοντο

3. Γενομένης δὲ σιωπῆς, ἐγὼ συννοῶν ὅτι τὰ τῶν πρεσβυτέρων ἐπιχειρήματα τοὺς μὲν ἀργοὺς καὶ ἀφνεῖς οἷον ἀναπαύει καὶ ἀνακίμπλησι, τοῖς δὲ φιλοτίμοις καὶ φιλολόγοις ἀρχὴν ἐνδίδωσιν οἰκείαν καὶ τόλμαν ἐπὶ τὸ ζητεῖν καὶ ἀνιχνεύειν τὴν ἀλή- 5
 E θειαν, ἐμνήσθην τῶν Ἀριστοτελικῶν ἐν οἷς λέγεται, ὅτι, πολλῆς περιψύξεως γενομένης ἔξωθεν, ἐκθερμαίνεται σφόδρα τὰ ἐντὸς καὶ πολὺ σύντηγμα ποιεῖ· τοῦτο δ', εἰ μὲν ἐπὶ τὰ σκέλη θύῃ, κόπους ἀπεργάζεται καὶ βαρύτητας, εἰ δ' ἐπὶ τὰς τῆς κινή- 10
 σεως καὶ τῆς ἀναπνοῆς ἀρχάς, ἀψυχίαν ἢ καὶ ἀσθένειαν. ὕπερ οὖν εἰκός, τοῦ λόγου λεχθέντος, ἐπεραίνετο, τῶν μὲν ἐπιφνομένων τῷ δόγματι τῶν δ' ὑπερδικούντων.

4. Σώκλαρος δὲ τὴν ἀρχὴν ἔφη τοῦ λόγου κάλ- 15
 λιστα κεῖσθαι· περιψύχεσθαι γὰρ ἱκανῶς καὶ πυκνοῦσθαι τὰ σώματα τῶν βαδιζόντων διὰ χιόνος·
 F τὸ δὲ σύντηγμα τὴν θερμότητα ποιεῖν καὶ τοῦτο καταλαμβάνειν τὰς ἀρχὰς τῆς ἀναπνοῆς αἰτηματώ-
 δες εἶναι· μᾶλλον οὖν δοκεῖν αὐτῷ τὴν θερμότητα 20
 συστελλομένην καὶ πλεονάζουσαν ἐντὸς ἀναλίσκειν τὴν τροφήν, εἴτ', ἐπιλειπούσης καὶ αὐτῆς, ὥσπερ πῦρ ἀπομαραίνεσθαι· διὸ πεινῶσι σφόδρα καὶ βραχὺ παντελῶς ἐμφαγόντες εὐθὺς ἀναλάμπουσι· γίγνεται

6 Ἀριστοτελικῶν] cf. p. 884, 13 a 11 ἢ καὶ] ἢ aut
 καὶ R 16 ἱκανῶς] ἰσχυρῶς Psellus 22 καὶ] om. Psellus
 23 τὸ πῦρ idem πεινῶσι] add. οἱ τοῦτο παθόντες
 Psellus; fortasse Plutarchus scripserat πειν[ΩCIN οἱ ἄν
 τοῦτο πάθ']ΩCΙ

γὰρ ὥσπερ ὑπέκκαυμα τῆς θερμότητος τὸ προσφε-
ρόμενον.

5. Κλεομένης δ' ὁ ἰατρὸς ἄλλως ἔφη τῷ ὀνό-
ματι τὸν λιμὸν συντετάχθαι δίχα τοῦ πράγματος,
5 ὥσπερ τῷ καταπίνειν τὸ πίνειν καὶ τῷ ἀνακύντειν 695
τὸ κύπτειν· οὐ γὰρ εἶναι λιμόν, ὥσπερ δοκεῖ, τὴν
βουλιμίαν, ἀλλὰ πάθος ἐν τῷ στομάχῳ διὰ συνδρο-
μὴν θερμοῦ λιποψυχίαν ποιοῦν. ὥσπερ οὖν τὰ
ὀσφραντὰ πρὸς τὰς λιποθυμίας βοηθεῖν, καὶ τὸν
10 ἄρτον ἀναλαμβάνειν τοὺς βουλιμιῶντας, οὐχ ὅτι
τροφῆς ἐνδεεῖς εἰσὶ (μικρὸν γοῦν παντάπασιν λαβόν-
τες ἀναξωπυροῦσιν), ἀλλ' ὅτι τὸ πνεῦμα καὶ τὴν
δύναμιν ἀνακαλεῖται καταφερομένην. ὅτι δ' ἔστι
λιποθυμία καὶ οὐ πεῖνα, μὴνύει τὸ τῶν ὑποζυγίων·
15 ἢ τε γὰρ τῶν ἰσχάδων ἀποφορὰ καὶ ἢ τῶν μῆλων
ἐνδειαν μὲν οὐ ποιεῖ, καρδιωγμὸν δέ τινα μάλλον B
καὶ νῆ Δί' ἐλλιγγον.

6. Ἡμῖν δὲ καὶ ταῦτα μετρίως ἐδόκει λέγεσθαι,
καὶ ἀπὸ τῆς ἐναντίας ἀρχῆς δυνατὸν εἶναι, μὴ πύ-
20 κνωσιν ἀλλ' ἀραίωσιν ὑποθεμένοις, διασῶσαι τὸ πι-
θανόν· τὸ γὰρ ἀπορρέον πνεῦμα τῆς χιόνος ἐστὶ

1 Iunius: ὑπέκκαυμα 5 τῷ Basileensis: τὸ αὐτ τοι
καὶ τῷ — τὸ Turnebus: καὶ τὸ — τῷ cf. Symb. 7 τῷ
Psellus 8 θερμοῦ idem: λιμοῦ λιποψυχίαν*: λειποψυχίαν
9 λιποθυμίας* hic et infra: λειποθυμίας 10 ἄρτον Tur-
nebus: αὐτὸν τοὺς Basileensis: καὶ τοὺς 11 λαβόντες
W: ἀναλαβόντες propter ἀναξωπυροῦσιν 15 γὰρ Duebne-
rus 17 νῆ Δί' ἐλλιγγον scripsi cum R: διειλιγμὸν cf.
Schol. Arist. Acharn. vs. 581: ὅταν δὲ περὶ τὴν καρδίαν
στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο τὸ πάθος
καλοῦσιν ἐλλιγγον κέ. cf. etiam vs. 1218. Ceterum εἰλιγμός
cum ἐλλιγγος etiam alibi confunditur. 19 καὶ R

μὲν οἶον ἀθήρ τοῦ πάγου καὶ ψῆγμα λεπτομερέστα-
 τον, ἔχει δέ τι τομὸν καὶ διαιρετικὸν οὐ σαρκὸς
 μόνον ἀλλὰ καὶ ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν ἀγγείων· ὁρῶ-
 μεν γὰρ ταῦτα μὴ στέγοντα τὴν χιόνα· πνεομένη
 γὰρ ἀναλίσκεται καὶ τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν τοῦ ἀγ- 5
 γείου νοτίδος ἀναπύμπλησι λεπτῆς καὶ κρυσταλλοει-
 δοῦς, ἣν ἀπολείπει τὸ πνεῦμα διὰ τῶν πόρων ἀδή-
 C λως ἀπερχόμενον· τοῦτο δὴ τοῖς βαδίζουσι διὰ χιόνος
 ὁξὺ καὶ φλογοειδὲς προσπίπτον ἐπικαίειν δοκεῖ τὰ
 ἄκρα τῶ τέμνειν καὶ παρελθεῖν τῇ σαρκί, καθάπερ 10
 πῦρ· ὅθεν ἀραιώσεις γίνεται περὶ τὸ σῶμα πολλή
 καὶ ῥεῖ τὸ θερμὸν ἔξω διὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ πνεύ-
 ματος, καὶ περὶ τὴν ἐπιφάνειαν σβεννύμενον ἰδρῶτα
 δροσώδη διατμύζει καὶ λεπτόν, ὥστε τήκεσθαι καὶ
 ἀναλίσκεσθαι τὴν δύναμιν. ἐὰν μὲν οὖν ἡσυχάζῃ 15
 τις, οὐ πολλὴ τοῦ σώματος ἀπέρχεται θερμότης·
 ὅταν δὲ τὴν μὲν τροφὴν τοῦ σώματος ἡ κίνησις εἰς
 D τὸ θερμὸν ὁξέως μεταβάλλῃ τὸ δὲ θερμὸν ἔξω φέ-
 ρηται, διακρινομένης τῆς σαρκός, ἀθροῦσαν ἀνάγκη
 τῆς δυνάμεως ἐπίλειψιν γενέσθαι. ὅτι δὲ τὸ ἐκ- 20
 ψύχεσθαι οὐ πύγνυσι μόνον ἀλλὰ καὶ τήκει τὰ σώ-
 ματα, δῆλόν ἐστιν· ἐν μὲν γὰρ τοῖς μεγάλοις χει-
 μῶσιν ἀκόναι μολίβδου διατηρόμεναι τό τε τῆς
 ἐφιδρώσεως καὶ τὸ πολλοῖς μὴ πεινώσι συμπίπτειν

1 ἀθήρ W: αἰθήρ 10 παρελθεῖν] scr. vid. παρει-
 σθεῖν cf. Vit. Brut. c. 25 ubi pro hoc verbo est διαδύεσθαι
 11 πῦρ· ὅθεν *: πυρωθεῖν (τὸ πῦρ· ὅθεν Anonymus)
 12 διὰ Anonymus: καὶ 13 καὶ W 15 τὴν W: καὶ τὴν
 23 cf. Arist. Fr. 212 τό τε W: τότε 24 ἐφιδρώσεως
 L. Dindorfius ex Vit. Brut. c. 25: ἀφιδρώσεως

τὴν βουλιμίᾳσιν ἀραιώσιν κατηγορεῖ μᾶλλον καὶ
 ῥύσιν ἢ πύκνωσιν τοῦ σώματος. ἀραιοῦνται δὲ χει-
 μῶνος μέν, ὥσπερ εἴρηται, τῇ λεπτότητι, ἄλλως δὲ
 τοῦ κόπου καὶ τῆς κινήσεως ἀποξυνούσης τὴν ἐν
 5 τῷ σώματι θερμότητα· λεπτὴ γὰρ γενομένη καὶ κο-
 πιῶσα ῥεῖ πολλὴ καὶ διασπείρεται διὰ τοῦ σώματος.
 τὰ δὲ μῆλα καὶ τὰς ἰσχάδας εἰκὸς ἀποπνεῖν τι τοι- F
 οὔτον, ὥστε τῶν ὑποξυγρίων τὸ θερμὸν ἀπολεπτύ-
 νειν καὶ κατακερματίζειν· ἄλλα γὰρ ἄλλοις ὥσπερ
 10 ἀναλαμβάνειν καὶ καταλύεσθαι πέφυκεν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ'.

Διὰ τί ὁ ποιητὴς ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ὑγρῶν τοῖς ἰδίους
 ἐπιθέτοις χρῆται, μόνον δὲ τοῦλαιον ὑγρὸν καλεῖ.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

15

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἐπορήθη ποτὲ καὶ διὰ τί πολλῶν ὑγρῶν ὕν- F
 των τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἰδίους ἐπιθέτοις ὁ ποιητὴς
 εἰώθει κοσμεῖν, τὸ γάλα τε λευκὸν καὶ τὸ μέλι χλω-
 ρὸν καὶ τὸν οἶνον ἐρυθρὸν καλῶν, τὸ δ' ἔλαιον
 20 ἀπὸ κοινοῦ τοῦ πᾶσι συμβεβηκότος μόνον ἐπιεικῶς
 ὑγρὸν προσαγορεύει. εἰς τοῦτ' ἐλέχθη, ὅτι ὡς γλυ-
 κύτατον ἐστὶ τὸ δι' ὕλου γλυκύ, καὶ λευκότετον τὸ
 δι' ὄλου λευκόν· δι' ὄλου δὲ τοιοῦτόν ἐστιν, ὃ μῆ-

1 ἀραιώσιν * 4 Basileensis: τῆς ἐν τῷ σώματι θερ-
 μότητος 13 * hic et infra: τὸ ἔλαιον 20 ἀπὸ R: ὑπὸ
 κοινοῦ τοῦ] τοῦ κοινοῦ? 21 ὡς R: καὶ

δὲν ἐμμέμικται τῆς ἐναντίας φύσεως· οὕτω δὴ καὶ τὸ ὑγρὸν μάλιστα ῥητέον, οὗ μῆδὲν μέρος ξηρὸν ἐστὶ· τοῦτο δὲ τῷ ἐλαίῳ συμβέβηκε.

2. Πρῶτον μὲν ἡ λειότης αὐτοῦ τὴν δμαλότητα
 696 τῶν μορίων ἐπιδείκνυνται· δι' ὅλου γὰρ αὐτῷ συμ- 5
 παθεῖ πρὸς τὴν ψαῦσιν. ἔπειτα τῇ ὕψει παρέχει
 καθαρώτατον ἐνοπτρίσασθαι· τραχὺ γὰρ οὐδὲν ἐστὶν
 ὥστε διασπᾶν τὴν ἀνταύγειαν, ἀλλ' ἀπὸ παντὸς μέ-
 ρους δι' ὑγρότητα καὶ σμικρότατον ἀνακλᾷ τὸ φῶς
 ἐπὶ τὴν ὕψιν· ὥσπερ αὖ τοῦναντίον, τὸ γάλα τῶν 10
 ὑγρῶν μόνον οὐκ ἐσοπτρίζει, πολλῆς ἀναμεμιγμένης
 αὐτῷ γεωδους συστάσεως. ἔτι δὲ κινούμενον, ἥκιστα
 ψοφεῖ τῶν ὑγρῶν· ὑγρὸν γὰρ ἐστὶ δι' ὅλου· τῶν
 δ' ἄλλων ἐν τῷ ῥεῖν καὶ φέρεσθαι τὰ σκληρὰ καὶ
 B γεώδη μέρη προσκρούσεις λαμβάνοντα καὶ πληγὰς 15
 ψοφεῖ διὰ τραχύτητα. καὶ μὴν μόνον ἀκράτητον
 διαμένει καὶ ἄμικτον· ἐστὶ γὰρ πυκνότερον· οὐ γὰρ
 ἔχει μεταξὺ τῶν ξηρῶν καὶ γεωδῶν ἐν αὐτῷ μερῶν
 κενώματα καὶ πόρους, οἷς δέξεται τὸ παρεμπίπτον·
 ἀλλὰ δι' ὁμοιότητα τῶν μερῶν εὐάρμοστον ἐστὶ καὶ 20
 συνεχές· ὅταν δ' ἀφρίξῃ τοῦλαιον, οὐ δέχεται τὸ
 πνεῦμα διὰ λεπτότητα καὶ συνέχειαν. τοῦτο δ' αἰ-
 τιον καὶ τοῦ τρέφεσθαι τὸ πῦρ ὑπ' αὐτοῦ· τρέφε-
 ται μὲν γὰρ οὐδενὶ πλὴν ὑγροῦ, καὶ τοῦτο μόνον
 καυστόν ἐστιν· ἐκ γοῦν τῶν ξύλων ὁ μὲν ἀήρ 25

1 δὴ R; δὲ 4 μὲν] μὲν γὰρ? 6 ψαῦσιν X: ψύξιν
 9 καὶ σμικρότατον ἢ? 11 Basileensis: ἐσοπτρίζειν
 12 συστάσεως] om. mei 18 τῶν δ' Turnebus: τῶν
 15 idem: μέτρα 16 idem: βραχύτητα 20 ἀλλὰ idem:
 ἄμα ὁμαλότητα W ib. S: ἀνάρμοστον

- ἅπεισι καπνὸς γενόμενος, τὸ δὲ γεῶδες ἐκτεφρω-
θὲν ὑπολείπεται· μόνον δ' ὑπὸ τοῦ πυρὸς τὸ νοτε-
ρὸν ἀναλοῦται· τοῦτω γὰρ τρέφεσθαι πέφυκεν. C
ὔδωρ μὲν οὖν καὶ οἶνος καὶ τὰ λοιπά, πολλοῦ
5 μετέχοντα τοῦ θολεροῦ καὶ γεώδους, ἐμπίπτοντα
τὴν φλόγα διασπᾶ καὶ τῇ τραχύτητι καὶ τῷ βάρει
θλίβει καὶ κατασβέννυσι· τὸ δ' ἔλαιον, ὅτι μάλιστα
εἰλικρινῶς ὑγρὸν ἐστὶ, διὰ λεπτότητα μεταβάλλει
καὶ κρατούμενον ἐκπυροῦται.
- 10 3. Μέγιστον δ' αὐτοῦ τῆς ὑγρότητος τεκμήριον
ἢ ἐπὶ πλεῖστον ἐξ ὀλιγίστου διανομῇ καὶ χύσις·
οὔτε γὰρ μέλιτος οὔθ' ὕδατος οὔτ' ἄλλον τινὸς
ὑγροῦ βραχὺς οὕτως ὅπως ἐπίδοσιν λαμβάνει τοι-
αύτην, ἀλλ' εὐθύς ἐπιλείπων καταναλίσκεται διὰ
15 ξηρότητα. τὸ δ' ἔλαιον, ὅλκιμον πανταχῇ καὶ μαλα-
κόν, ἄγεται περὶ τὸ σῶμα χριομένοις καὶ συνεπιρ- D
ρεῖ. πορρωτάτω δὲ ὑγρότητα τῶν μερῶν μηχανομέ-
νων, ὥστε καὶ παραμένειν δυσεξίτηλον. ὕδατι μὲν
γὰρ βρεχθὲν ἱμάτιον ἀποξηραίνεται ῥαδίως, ἐλαίου
20 δὲ κηλίδας οὐ τῆς τυχούσης ἐστὶ πραγματείας ἐκ-
καθῆραι· μάλιστα γὰρ ἐνδύεται τῷ μάλιστα λεπτὸν
καὶ ὑγρὸν εἶναι. καὶ γὰρ οἶνον κεκραμένον δυσχε-
ρέστερον ἐξαίρουσι τῶν ἱματίων, ὥς Ἀριστοτέλης
φησὶν, ὅτι λεπτύτερός ἐστι καὶ μᾶλλον ἐνδύεται
25 τοῖς πόροις.

11 ἢ M 13 ὅπως] ὄγκος W 13 τοσαύτην? 14 ἐπι-
λείπων καταναλίσκεται *: ἐπὶ πλεῖστον καὶ ἀναλίσκεται
15 μαλακόν ὃν R 18 μὲν γὰρ R: μὲν γε 20 Leonicus:
γραμματείας ib. *: ἐκκαθαίρει 23 Duebnerus: ἐξαίρουσι
Ἀριστοτέλης] p. 874, 30a 24 M: λεπτότερον

E

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Τίς αἰτία, δι' ἣν ψαθυρὰ γίνεται ταχὺ τὰ ἐκ συκῆς
κρεμαννύμενα τῶν ἱερείων.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΡΙΣΤΙΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

5

1. Ὁ Ἀριστίωνος εὐήμερει παρὰ τοῖς δειπνοῦσι
μάγειρος, ὥς τὰ τ' ἄλλα χαριέντως ὀψοποιήσας καὶ
τὸν ἄρτι τῷ Ἱερacleῖ τεθυμένον ἀλεκτρούνα παρα-
θεῖς ἀπαλὸν ὥσπερ χθιζόν, νεαρὸν ὕντα καὶ πρὸς-
φρατον. εἰπόντος οὖν τοῦ Ἀριστίωνος, ὅτι τοῦτο 10
γίνεται ταχέως, εἰ σφαγεῖς εὐθύς ἀπὸ τῆς συκῆς
F κρεμασθείη, τὴν αἰτίαν ἐζητοῦμεν. ὅτι μὲν δὴ
πνεῦμα τῆς συκῆς ἔπεισιν ἰσχυρὸν καὶ σφοδρὸν,
ἢ τ' ὕψις ἐκμαρτυρεῖ καὶ τὸ περὶ τῶν ταύρων λε-
γόμενον, ὥς ἄρα συκῇ προσδεθεῖς ὁ χαλεπώτατος, 15
ἡσυχίαν ἔγει καὶ ψαύσεως ἀνέχεται, καὶ ὕλως ἀφί-
ησι τὸν θυμὸν ὥσπερ ἀπομαραινόμενον. τὴν δὲ
πλείστην αἰτίαν καὶ δύναμιν ἡ δριμύτης εἶχε· τὸ
γὰρ φυτὸν ἀπάντων ὀπωδέστατον, ὥστε καὶ τὸ σῦ-
κον αὐτὸ καὶ τὸ ξύλον καὶ τὸ θριζὶν ἀναπεπλήσθαι. 20
697 διὸ καόμενον τε τῷ καπνῷ δάκνει μάλιστα καὶ
κατακαυθέντος ἡ τέφρα ρυπτικωτάτην παρέχει κόνιν·
ταῦτα δὲ πάντα θερμοτήτος. καὶ τὴν πῆξιν ἐμ-

6 εὐήμερεῖ mei 8 ἄρτι Doehnerus: ὅτι 14 ὕψις]
ὀσφρησις 15 ὁ] καὶ ὁ Doehnerus coll. Plin. 23, 130
17 ἀπομαραινόμενος Duebnerus 20 θριζὶν Kaltwasserus:
ἔργον 22 κόνιν X 23 θερμοτήτος] δριμύτητος * *
Doehnerus καὶ τὴν] ἢ τὴν?

ποιεῖν τῷ γάλακτι τὸν ὀπὸν οἴονται τινες, οὐ σκα-
 ληνία σχημάτων περιπλέκοντα καὶ κολλῶντα τὰ μέρη
 τοῦ γάλακτος, ἐκθλιβομένων ἐπιπολῆς τῶν λείων
 καὶ περιφερῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ θερμότητος ἐκτῆκοντα
 5 τοῦ ὑγροῦ τὸ ἀσύστατον καὶ ὑδατῶδες. τεκμήριον
 δὲ καὶ τὸ ἄχρηστον γλυκὺ εἶναι τὸν ὀπὸν, ἀλλὰ
 πωμάτων φανλότερον· οὐ γὰρ τὸ λεῖον ὑπὸ τῶν
 σκαληνῶν, ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν ἔσται καὶ ἄπεπτον ὑπὸ
 τῆς θερμότητος. καὶ πρὸς τοῦτο συνεργοῦσιν οἱ B
 10 ἕλες· θερμοὶ γὰρ εἰσι· πρὸς δὲ τὴν λεγομένην πε-
 रिπλοκὴν καὶ σύνδεσιν ἀντιπράττουσι διάλυσιν· δια-
 λύειν γὰρ μάλιστα πεφύκασιν. θερμὸν οὖν πνεῦμα
 καὶ δριμύ καὶ τμητικὸν ἀφίησιν ἢ συκῇ· καὶ τοῦτο
 θρύπτει καὶ πεπαίνει τὴν σάρκα τοῦ ὕδατος. ταῦτὸ
 15 δὲ πᾶσχει καὶ πυρῶν ἐντεθεὶς σιρῶ καὶ νίτρω συν-
 ημμένος, ὑπὸ θερμότητος. ὅτι δ' ὁ πυρὸς ἔχει τι
 θερμὸν, τεκμαίρονται τοῖς ἀμφορεῦσιν, ὧν ἐντιθε-
 μένων εἰς σιρὸν ἐξαναλίσκεται ταχέως ὁ οἶνος. C

1 οὐ] οὐ μόνον R ib. Basileensis: σκαλληνία 4 Tur-
 nebus: περιφέρων 5 καὶ] del. W scr. vid. τεκμήριον
 δὲ καὶ τὸ οὐ χρηστὸν εἶναι γλυκὺ τὸν ὀπὸν 8 *: σκαλλή-
 νων Post hanc vocem quaedam intercidisse putat Doehne-
 rus ἔσται καὶ] ἔστηκεν R 14 Doehnerus: τὸ αὐτὸ
 15 idem: σωρῶ 18 σιρὸν Doehnerus σίτον ib. ἐξίστα-
 ται R

ΣΤΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

BIBΛION EBΔΟΜΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Χαρίεντος ἀνδρός, ὃ Σόσσιε Σευεκίων, καὶ
φιλανθρωπὸν λόγον ἔχουσι Ῥωμαῖοι διὰ στόματος, ἡ
ὅστις ἦν ὁ εἰπὼν, ἐπεὶ μόνος ἐδειπνήσε, 'βεβρω-
D κέναι, μὴ δεδειπνηκέναι σήμερον·' ὥς τοῦ δείπνου
κοινωνίαν καὶ φιλοφροσύνην ἐφηδύνουσαν αἰ πο-
θοῦντος. Εὐήνος μὲν γὰρ ἔλεγε τὸ πῦρ ἡδιστον
εἶναι ἡδυσμάτων, καὶ τὸν ἄλλα 'θεῖον' Ὅμηρος οἱ δὲ 10
πολλοὶ 'χάριτας' καλοῦσιν, ὅτι ἐπὶ τὰ πλεῖστα μιγνύ-
μενος εὐάρμοστα τῇ γεύσει καὶ προσφιλεῖ ποιεῖ καὶ
κεχαρισμένα· δείπνου δὲ καὶ τραπέζης θειότατον
ὥς ἀληθῶς ἡδυσμα φίλος ἐστὶ παρὼν καὶ συνήθης
καὶ γνώριμος οὐ τῷ συνεσθίειν καὶ συμπίνειν, ἀλλ' 15
ὅτι λόγου μεταλαμβάνει καὶ μεταδίδωσιν, ἔν γε δὴ
χρήσιμον ἐνῇ τι καὶ πιθανὸν καὶ οἰκεῖον τοῖς λε-
γομένοις· ἐπεὶ τοὺς γε πολλοὺς αἰ παρ' οἶνον ἀδο-
λεσχίαι ληροῦντας ἐμβάλλουσι πρὸς τὰ πάθη καὶ
E προσδιαστρέφουσιν. ὅθεν ἄξιόν ἐστι μὴδὲν ἤττον 20
λόγους ἢ φίλους δεδοκιμασμένους παραλαμβάνειν
ἐπὶ τὰ δεῖπνα, τοῦναντίον ἢ Λακεδαιμόνιοι φρο-

9 Εὐήνος] Bergk. 2 p. 271 10 ἡδυσμάτων εἶναι Doeh-
nerus cf. p. 1010c Ὅμηρος] I 214 11 ὅτι ἐπὶ] ὅτι?
19 πρὸς τὰ αἰσχίστα πάθη R. πρὸς τὴν μέθην?

νοῦντας καὶ λέγοντας· ἐκεῖνοι μὲν γάρ, ὅταν νέον
 ἢ ξένον εἰς τὸ φιδίτιον παραλάβωσι, τὰς θυρίδας
 δείξαντες 'ταύτῃ' φασὶν 'οὐκ ἐξέρχεται λόγος·' ἡμεῖς
 δ' ἐαυτοὺς χρῆσθαι λόγοις συνεθίζομεν, ὧν πᾶσιν
 5 ἔστι καὶ πρὸς πάντας ἐξαγωγή, διὰ τὰς ὑποθέσεις
 μηδὲν ἀκόλαστον μηδὲ βλάσφημον μηδὲ κακότητες
 ἐχούσας μηδ' ἀνελεύθερον. ἔξεστι δὲ κρίνειν τοῖς
 παραδείγμασιν, ὧν τὴν ἐβδόμην δεκίδα τοιυτὶ περι-
 ἔχει τὸ βιβλίον.

1 ὅταν *: ὅτε
 mus: συνεθιζομένων

2 Basileensis: φιλέστιον
 7 Basileensis: ἔχουσα

4 Anony-

Πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας Πλάτωνι τὸ ποτὸν εἰπύντι διὰ τοῦ πνεύμονος ἐξιέναι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΝΙΚΙΑΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ, ΦΛΩΡΟΣ. 5

1. Εἰσῆλθέ τιμι τῶν συμποτῶν ὥρα θέρους τουτὶ τὸ πρόχειρον ἅπασιν ἀναφθιγέσθαι
'τέγγε πλεύμονας οἶνω· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.'

698 καὶ Νικίας ὁ Νικοπολίτης ἰατρός 'οὐδέν' ἔφη 'θαν-
μαστόν, εἰ ποιητικὸς ἀνὴρ Ἀλκαῖος ἠγνόησεν ὃ καὶ 10
Πλάτων ὁ φιλόσοφος. καίτοι τὸν μὲν Ἀλκαῖον
ἄμωσγέπως εὐπορήσειν βοηθείας, ἀπολαύειν ἰκμά-
δος τὸν πλεύμονα, γειτνιῶντα τῷ στομάχῳ, καὶ διὰ
τοῦτο τέγγεσθαι πιθανόν ἐστιν· ὁ δὲ φιλόσοφος
οὕτως σφαλῶς' ἔφη 'γράφας διεξιέναι τὰ ποτὰ διὰ 15
τοῦ πλεύμονος οὐδὲ τοῖς προθυμοτάτοις ἀμύνειν
ἐπιχείρησιν ὑπὲρ αὐτοῦ πιθανὴν ἀπολέλοιπε. τὸ
B γὰρ ἀγνόημα μέγα. πρῶτον μὲν, ὅτι τῆς ὑγρᾶς
τροφῆς πρὸς τὴν ξηρὰν ἀναγκαίαν ἐχούσης τὴν ἀνά-
μιξιν, εἰκὸς ἐστὶ ταῦτόν ἀμφοτέραις ἀγγεῖον ὑπο- 20
κεῖσθαι τὸν στόμαχον εἰς τὴν κάτω κοιλίαν ἐκδι-

8 Bergk. 3 p. 163 11 Πλάτων cf. Tim. p. 70e. 91a
ib. καίτοι τὸ μὲν Ἀλκαίου — εὐπορήσειεν ἂν (maim εὐπορή-
σει' ἂν) — ἀπολαύειν γὰρ ἰκμάδος Madvigius τὸν] τὸ
mei 12 R: ἄλλως γέ πως 15 ποτὰ Turnebus: πολλὰ

δόντα μαλακὸν καὶ διάβροχον τὸ σιτίον· ἔπειτα,
 τοῦ πλεύμονος λείου καὶ πυκνοῦ παντάπασι γεγο-
 νότος, πῶς τὸ σὺν κυκεῶνι πινόμενον ἄλφριτον διέξ-
 εισι καὶ οὐκ ἐνίσχεται; τουτὶ γὰρ Ἑρασίστρατος ὁρ-
 5 θῶς πρὸς αὐτὸν ἠπόρησε. καὶ μὴν ἐπὶ γε τῶν
 πλείστων τοῦ σώματος μορίων τὸ οὗ ἕνεκα τῷ λόγῳ
 μετιῶν, καὶ πρὸς ἣν ἕκαστον ἡ φύσις χρεῖαν πε- C
 ποίηκε βουλούμενος, ὥσπερ καὶ προσήκει τῷ φιλο-
 σόφῳ, φρονεῖν, οὐκ εὖ παρήσι τὸ τῆς ἐπιγλωττί-
 10 δος ἔργον, ἐπὶ τούτῳ τεταγμένον, ὅπως ἐν τῇ
 καταπόσει τῆς τροφῆς τὴν ἀρτηρίαν πιέξουσα κω-
 λύῃ παρεμπεσεῖν ὀτιοῦν εἰς τὸν πλεύμονα· δεινὰς
 γὰρ ὑπὸ βηχὸς ἴσχει τραχύτητας καὶ χαράξεις, ὅταν
 παρολίσθῃ, φερομένου τοῦ πνεύματος· ἡ δὲ μέταυ-
 15 λος αὕτη κλίσιν ἐπ' ἀμφοτέρω λαμβάνουσα, φθεγγο-
 μένων μὲν, ἐπιπίπτει τῷ στομάχῳ· σιτουμένων δὲ
 καὶ πινόντων, τῇ ἀρτηρίᾳ, καθαρὸν τῷ πνεύματι
 τὸν δρόμον φυλάττουσα καὶ τὴν ἀναπνοήν. ἔτι
 τοίνυν ἔφη καὶ τοὺς ἀτρέμα πίνοντας ἴσμεν τὰς D
 20 κοιλίας ὑγροτέρας ἴσχοντας τῶν ἄθροον ἐφελκομέ-
 νων τὸ ὑγρόν· ὥθει γὰρ εὐθὺς εἰς κύστιν ὑπὸ ῥύ-
 μης διεξιόν· ἐκείνως δὲ μᾶλλον ἐνδιατρίβει τοῖς
 σιτίοις καὶ μαλάσσει, ὥστ' ἀναμίγνυσθαι καὶ παρα-
 μένειν. οὐκ ἂν δὲ ταῦτα συνέβαινε διακρινομένων
 25 εὐθὺς ἐν τῇ καταπόσει τῶν ὑγρῶν ἄλλ' οὐ συμ-

7 φύσις] κρίσις mei 9 εὖ παρήσι] εὐπάριστον (εὐπά-
 ριτον) mei 10 τεταγμένης R 14 Duebnerus: παρολι-
 σθῇ 15 R: αὕτῃ 19 ἴσμεν M: ἴσμεν ὅτι 21 ὥθει']
 θει' Madvigius 22 ἐκείνως W: ἐκείνο 25 οὐ idem

πλεκομένων ἡμῶν ἅμα καὶ συμπαραπεμπόντων τὸ σιτίον, οἷον ὀχλήματι τῷ ὑγρῷ χρώμενον, ὥς ἔλεγεν Ἑρασίστρατος.

2. Τοιαῦτα τοῦ Νικίου διεξιόντος, ὁ γραμματικὸς Πρωτογένης ἔφη συνειρακέναι πρῶτον Ὅμηρον, 5
ὅτι τῆς μὲν τροφῆς ὁ στόμαχος ἀγγεῖον ἐστὶ, τοῦ δὲ πνεύματος ὁ βρόγχος, ὃν ἀσφάραγον ἐκάλουν οἱ παλαιοί· διὸ καὶ τοὺς μεγαλοφώνους ἑρಿಸφαράγους ἐπονομάζειν εἰώθασιν· εἰπὼν οὖν ὅτι τοῦ Ἑκτορος 10
ὁ Ἀχιλλεὺς ἤλασε

ἑλευκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὠκιστος ὕλεθρος·
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελή τάμε χαλκοβάρεια,
ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν,

ὥς τὸν ἀσφάραγον ὄντα φωνῆς ἰδίου ὀχετὸν καὶ πνεύματος, τὴν δὲ λευκανίην * * ἐσέθηκα. 15

3. Γενομένης οὖν ἐπὶ τῷ λόγῳ σιωπῆς, ὁ Φλω-
ρος εἶπεν· οὕτως ὕφησόμεθα τοῦ Πλάτωνος ἐρήμην
ὀφλισκάνοντος; ὅχ ἡμεῖς γ' ἔφην ἐγὼ· προησό-
F μεθα γὰρ ἅμα τῷ Πλάτῳ καὶ τὸν Ὅμηρον, ὃς 20
τοσοῦτον ἀποδεῖ τοῦ τὸ ὑγρὸν ἀπελαύνειν καὶ ἀπο-
στρέφειν τῆς ἀρτηρίας, ὥστε καὶ τὸ σιτίον ὁμοῦ
συνεκβαλεῖν ἐνταῦθα.

5 ἔφη Turnebus 7 ὁ R 9 εἶπεν W 11 Hom.
X 325. 328. 329 15 locum mutilum supplet W ita: τὴν δὲ
λευκανίην τροφῆς ἀγγεῖον λέγει ἐν τούτοις ἑνὶ δὴ καὶ σί-
του πασάμην καὶ αἰθιοπα οἶνον λευκανίην ἐσέθηκα.
Sed in Hom. Ω 642 est: λευκανίης καθέθηκα. Suppleverim:
τὴν δὲ λευκανίην [λέγει πόσει τροφῆς ὡς ἐν τούτοις ἑνὶ δὴ
καὶ σίτον — λευκανίης] καὶ ὅτι αἰθιοπα οἶνον signavi lacunam
17 εἶθ' οὕτως R 20 ἀποδεῖ *: ἀποδέει

ῥάρυγος (γάρ φησιν) ἐξέσσυτο οἶνος,
ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι·

χωρὶς εἰ μὴ τὸν Κύνκλωπα φήσει τις ὥσπερ ὀφθαλ-
μὸν σχεῖν ἓνα καὶ πόρον τροφῆς καὶ φωνῆς τὸν
5 αὐτόν· ἢ τὸν φάρυγγα φήσει στόμαχον εἰρῆσθαι
καὶ μὴ βρόγχον, ὥσπερ ὑπὸ πάντων καὶ πάλαι καὶ
νῦν ὠνόμασται. ταῦτα δ' οὐκ ἀπορίᾳ μαρτύρων,
ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἐπηγαγόμην· ἐπεὶ μάρτυρές
γε τῷ Πλάτῳ πολλοί τε κἀγαθοὶ πάρεσιν. Εὐ- 699
10 πολιν μὲν γάρ, εἰ βούλει, πάρες ἐν Κόλαξιν εἰ-
πόντα

ῥίπνιν γὰρ ὁ Πρωταγόρας ἐκέλευσ', ἵνα
πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πλεύμον' ἐκκλυστον φορῇ·
πάρες δὲ καὶ τὸν κομψὸν Ἑρατοσθένην λέγοντα
15 ῥκαὶ βαθὺν ἀκρήτῳ πνεύμονα τεγγόμενος·
Εὐριπίδης δὲ σαφῶς δῆπου λέγων

οἶνος περᾶσας πλευμόνων διαρροάς·
δηλὸς ἐστὶν Ἑρασιστράτου βλέπων τι ὀξύτερον· εἶδε
γὰρ ὅτι σήραγγας ὁ πλεύμων ἔχει καὶ πόροις κατα-
20 τέτρηται, δι' ὧν τὸ ὑγρὸν διίησιν. οὐ γὰρ τὸ πνεῦμα
πόρων ἐδεῖτο πρὸς τὴν ἐξαγωγὴν, ἀλλ' ἔνεκα τῶν
ὑγρῶν καὶ τῶν τοῖς ὑγροῖς συμπαρολισθανόντων
γέγονεν ἡθμοειδὴς καὶ πολύπορος. καὶ οὐδὲν ἥττον,

1 Hom. ι 373 ῥάρυγος mei 4 σχεῖν R: ἔχει
12 Kock. 1 p. 297 ὁ πλεύμων ib. ἐκέλευσ' scripsi
ex ἐκέλευσεν Vd 13 τοῦ Turnebus (cf. Athen. p. 22 f.
Macrobian. 7, 15, 22): τὸν ib. ἐκκλυστον R: ἐκλυστον
16 Εὐριπίδης] Nauck. p. 677 23 ἡθμοειδὴς mei

- B ὦ μακάριε, τῷ πλεύμονι προσῆκόν ἐστιν ἢ τῷ στομάχῳ συνεκδιδόναι τὸ ἄλφιτον καὶ τὸ κρίνον· οὐδὲ γὰρ ὁ στόμαχος ἡμῶν λείος, ὥς τινες, οὐδ' ὀλισθηρός, ἀλλ' ἔχει τραχύτητας, αἷς εἰκὸς ἐστὶ τὰ λεπτὰ καὶ μικρὰ περιπίπτοντα καὶ προσισχόμενα διαφεύγειν τὴν κατάποσιν. ἀλλ' οὔτε τοῦτο λέγειν οὔτ' ἐκεῖνο καλῶς ἔχον ἐστίν· ἢ γὰρ φύσις οὐκ ἐφικτὸν ἔχει τῷ λόγῳ τὸ περὶ τὰς ἐνεργείας εὐμήχανον· οὐδ' ἐστὶ τῶν ὁργάνων αὐτῆς τὴν ἀκρίβειαν οἷς χρῆται (λέγω δὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ θερμὸν) ἀξίως διελθεῖν. 10
 εἶτι δὴ τῶν μαρτύρων τῷ Πλάτῳι προσκαλοῦμαι
- C Φιλιστίωνά τε τὸν Λοκρόν, εὖ μάλα παλαιὸν ἄνδρα καὶ λαμπρὸν ἀπὸ τῆς τέχνης ὑμῶν γενόμενον, καὶ Ἰπποκράτη καὶ Διώξιππον τὸν Ἰπποκράτειον· οὗτοι γὰρ οὐχ ἑτέραν ὁδόν, ἀλλ' ἦν Πλάτων, ὑφηγοῦνται τοῦ πώματος. 15
 ἢ γε μὴν πολυτίμητος ἐπιγλωττὶς οὐκ ἔλαθε τὸν Διώξιππον, ἀλλὰ περὶ ταύτην φησὶ τὸ ὕγρον ἐν τῇ καταπόσει διακρινόμενον εἰς τὴν ἀρτηρίαν ἐπιρρεῖν, τὸ δὲ σιτίον εἰς τὸν στόμαχον ἐπικυλινδεῖσθαι· καὶ τῇ μὲν ἀρτηρίᾳ τῶν ἐδωδύμων μὴδὲν παρεμπίπτειν, τὸν δὲ στόμαχον ἅμα τῇ ξηρᾷ τροφῇ καὶ τῆς ὕγρας ἀναμιγνύμενόν τι 20
 μέρος ὑποδέχεσθαι. πιθανὸν γὰρ ἐστὶ τὴν μὲν ἐπιγλωττίδα τῆς ἀρτηρίας προκεῖσθαι διάφραγμα καὶ ταμιεῖον, ὅπως ἀτρέμα καὶ κατ' ὀλίγον διηθῆται τὸ ποτόν, ἀλλὰ μὴ ταχὺ μὴδ' ἄθροον ἐπιρρακτὸν ἀποβιάζεται τὸ πνεῦμα καὶ διαταράττη. διὸ τοῖς ὄρνι-

3 ὥς τινες οἴονται? 16 R: στόματος 23 μὲν M:
 μὲν γὰρ 26 R: ἐπιρρακτὸν

σιν οὐ γέγονεν ἐπιγλωσσῆς οὐδ' ἔστιν· οὐδὲ γὰρ
 σπῶντες οὐδὲ λάπτοντες, ἀλλὰ κάπτοντες καὶ κατ'
 ὀλίγον διέντες τὸ ποτὸν ἡσυχῇ τὴν ἀρτηρίαν διαί-
 νουσι καὶ τέγγουσι. μαρτύρων μὲν οὖν ἄλλης. ὁ δὲ
 5 λόγος τῷ Πλάτωνα πρῶτον ἐκ τῆς αἰσθηθείσεως ἔχει
 τὴν πίστιν. τῆς γὰρ ἀρτηρίας τραθείσης, οὐ κατα-
 πίνεται τὸ ὑγρὸν, ἀλλ' ὥσπερ ὀχετοῦ διακοπέντος,
 ἐκπίπτει ἔξω καὶ ἀποκρουνίζον ὀρᾷται, καίπερ ὑγι-
 οῦς καὶ ἀκεραίου τοῦ στομάχου μένοντος. ἔπειτα E
 10 πάντες ἴσμεν, ὅτι τοῖς περιπλευμονικοῖς πάθεισι δί-
 ψος ἔπεται περιφλεγέστατον ὑπὸ ξηρότητος ἢ θερ-
 μότητος, ἢ τινος ἄλλης αἰτίας ἅμα τῇ φλεγμονῇ
 τὴν ὕρεξιν ἐμποιοῦσης· ὃ δὲ τούτου μεῖζον ἔστι
 τεκμήριον, ὅσοις πλεύμων οὐκ ἐμπέφυκε τῶν ζώων
 15 ἢ σφόδρα μικρὸς ἐμπέφυκε, ταῦτ' οὐ δεῖται ποτοῦ
 τὸ παράπαν οὐδ' ὀρέγεται, διὰ τὸ τῶν μορίων ἐκά-
 στῳ σύμφυτον ὑπάρχειν τὴν πρὸς τοῦτον ἐπιθυ- F
 μίαν· οἷς δ' οὐκ ἔστι μόρια, μηδὲ χρεῖαν παρεῖναι
 μηδὲ προθυμίαν τῆς δι' αὐτῶν ἐνεργείας. ὅλως δὲ
 20 δόξει μάτην ἢ κύστις γεγονέναι τοῖς ἔχουσιν· εἰ
 γὰρ ὁ στόμαχος ἅμα τῷ σιτίῳ τὸ ποτὸν ἀναλαμβάν-
 νει καὶ τῇ κοιλίᾳ παραδίδωσιν, οὐδὲν ἰδίου πόρου
 δεῖται τὸ περιττωμα τῆς ὑγρᾶς τροφῆς, ἀλλ' εἰς
 ἄρκεϊ καὶ κοινὸς ὥσπερ εὐδιατὸς ἀμφοτέροις εἰς
 25 ταὐτὸ διὰ ταῦτο συνεισκομιζομένοις· νῦν δὲ χωρὶς
 μὲν ἢ κύστις γέρονε, χωρὶς δὲ τὸ ἔντερον· ὅτι τὸ

2 καὶ R

3 *: διέντες

9 ἔπειτα *: ἐπαι

17 τοῦτον Doehnerus: τὸ ὑγρὸν 18 οἷς δ'] ὥστα W

19 προθυμίαν] ἐπιθυμίαν? 25 Doehnerus: εἰσκομιζομένοις

μὲν ἐκ τοῦ πλεύμονος βαδίζει, τὸ δ' ἐκ τοῦ στο-
 μάχου, διακρινόμενον εὐθὺς περὶ τὴν κατάποσιν.
 700 ὁθεν οὐδ' ἐπιφαίνεται τῷ ὑγρῷ τοῦ ξηροῦ περι-
 τώματος οὐδέν, οὔτε χροῶς προσεικὺς οὔτ' ὁσμῇ
 τὸ παράπαν· καίτοι φύσιν εἶχεν ἀναμιγνύμενον ἐν
 τῇ κοιλίᾳ καὶ ἀναδευόμενον ἀναπλίμπλασθαι τῶν
 ἐκείνου ποιότητων καὶ μὴ καθαρὸν οὕτως ἀπηθεῖ-
 σθαι καὶ ἄχραντον. ἀλλ' οὐδὲ λίθος ἐν κοιλίᾳ πώποτε
 συνέστη· καίτοι λόγον εἶχε μηδὲν ἥττον ἢ ἐν κύστει
 συνίστασθαι καὶ πηγνυσθαι τὸ ὑγρὸν, εἴπερ εἰς 10
 κοιλίαν ἐχώρει διὰ στομάχου πᾶν τὸ πινόμενον.
 ἀλλ' ἔοικεν ὁ μὲν στόμαχος ἐκ τῆς ἀρτηρίας εὐθὺς
 B ἔλκων τοῦ παροδεύοντος ὑγροῦ τὸ ἱκανὸν καὶ τὸ
 μέτριον ἀποχρηθῆναι πρὸς μάλαξιν καὶ χύλωσιν τῆς
 τροφῆς, διὸ μηδὲν ὑγροῦ περιττωμα ποιεῖν· ὁ δὲ 15
 πλεύμων ὥσπερ εἰ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὑγρὸν ἐξ αὐτοῦ
 διανέμων τοῖς δεομένοις τὸ λοιπὸν ἐκκρίνειν εἰς
 τὴν κύστιν. εἰκότα γὰρ μακρῷ ταῦτα μᾶλλον ἐκεί-
 νων. τὸ δ' ἀληθὲς ἴσως ἄληπτον ἐν γε τούτοις,
 καὶ οὐκ ἔδει πρὸς φιλόσοφον δόξῃ τε καὶ δυνάμει 20
 πρῶτον οὕτως ἀπαυθαδίσασθαι περὶ πράγματος ἀδή-
 λου καὶ τοσαύτην ἀντιλογίαν ἔχοντος.

7 Leonicius: ἀπηθεῖσθαι
 λογίαν

16 ὥσπερ R

22 *: αἰτιολο-

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β'.

C

Τίς δ' παρὰ τῷ Πλάτῳ κερασβόλος, καὶ διὰ τί τῶν
σπερμάτων ἀτεράμονα γίνεταί τὰ προσπίπτοντα τοῖς
κέρασι τῶν βοῶν.

5

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΓΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΠΑΤΡΟΚΛΕΑΣ, ΕΤΘΥΔΗΜΟΣ,
ΦΛΩΡΟΣ.

1. Ἐν ταῖς Πλατωνικαῖς συναναγνώσεσιν ὁ λε-
γόμενος 'κερασβόλος' καὶ 'ἀτεράμων' ζήτησιν ἀεὶ πα-
10 ρεῖχεν, οὐχ ὅστις εἴη· δηλον γὰρ ἦν, ὅτι τῶν σπερ-
μάτων τὰ προσπίπτοντα τοῖς τῶν βοῶν κέρασιν
ἀτεράμονα τὸν καρπὸν ἐκφύειν νομίζοντες, οὕτω
τὸν αὐθάδη καὶ σκληρὸν ἔνθρῳπον ἐκ μεταφορᾶς
κερασβόλον καὶ ἀτεράμονα προσηγόρευον· ἀλλὰ περὶ
15 αὐτῆς διηπορεῖτο τῆς αἰτίας, καθ' ἣν τοῦτο πάσχει
τὰ προσπίπτοντα τοῖς κέρασι τῶν βοῶν σπέρματα.
καὶ πολλάκις ἀπειπάμεθα τοῖς φίλοις, οὐχ ἥμιστα D
Θεοφράστου δεδιττόμενοι τὸν λόγον, ἐν οἷς πολλὰ
συναγῆχε καὶ ἰστόρηκε τῶν τὴν αἰτίαν ἀνεύρετον
20 ἡμῖν ἐχόντων· οἷός ἐστιν ὁ τῶν ἀλεκτοριδῶν ὅταν
τέκῳσι περικαρφισμός, ἥ τε καταπίνουσα φώκη τὴν
πιτύαν ἀλισκομένη, καὶ τὸ κατορυσσόμενον ὑπὸ τῶν
ἐλάφων κέρας· καὶ τὸ ἡρύγγιον, ὃ μιᾶς αἰγὸς εἰς
τὸ στόμα λαβούσης, ἅπαν ἐφίσταται τὸ αἰπόλιον·

8 Πλατωνικαῖς] de Legg. p. 853d ἀναγνώσεσιν R
18 Emperius: δὲ αἰνιττομένον 19 Duebnerus: ἰστόρησεν
21 καταπίνουσα Doehnerus 22 M: πίνων ἀναλίσκομένη
23 X: ἡρύγγιον

ἐν τούτοις γὰρ καὶ τὰ κερασβόλα τῶν σπερμάτων
προτίθεται, πρᾶγμα πίστιν ἔχον ὅτι γίγνεται, τὴν
δ' αἰτίαν ἔχον ἄπορον ἢ παγγάλεπον. ἀλλ' ἐν γε
Δελφοῖς παρὰ δεῖπνον ἐπέθεντό τινες ἡμῖν τῶν
ἐταίρων, ὥς οὐ μόνον

5

E 'γαστρος ἀπὸ πλείης βουλὴν καὶ μῆτιν ἀμείνω'

γιννομένην ἀλλὰ καὶ τὰς ζητήσεις πολὺ προθυμο-
τέρας καὶ θρασυτέρας τὰς ἀποφάνσεις τοῦ οἴνου ποι-
οῦντος, ἀξιοῦντες εἰπεῖν τι περὶ τοῦ προβλήματος.

2. Εἶχον μὲν οὖν ἀρνούμενος οὐ φαύλους συν- 10
ηγόρους, Εὐθύδημον τὸν συνιερέα καὶ Πατροκλέα
τὸν γαμβρόν, οὐκ ὀλίγα τοιαῦτα τῶν ἀπὸ γεωργίας

F καὶ κυνηγίας προφέροντας· οἶον ἐδόκει τὸ περὶ τὴν
χάλαζαν εἶναι τὴν ὑπὸ χαλαξοφυλάκων αἵματι σπά-
λακος ἢ δακίοις γυναικεῖσις ἀποτρεπομένην· καὶ τὸ 15
τῶν ἀγρίων ἐρινεῶν, ἃ ταῖς ἡμέροις περιεπτόμενα
συκαῖς ἀπορρεῖν οὐκ ἔα τὸν καρπὸν ἀλλὰ συνέχει
καὶ συνεκπεπαίνει· καὶ τὸ τὰς ἐλάφους ἀλμυρὸν
ἀφιέναι, τοὺς δὲ σῦς γλυκὺ τὸ δάκρυον ἀλισκομέ-
νους. 'ἀλλ' ἐὰν ταῦτ' ἔφη 'ζητῆς' ὁ Εὐθύδημος, 20
'αὐτίκα δεήσει σε καὶ περὶ τοῦ σελίνου καὶ περὶ
τοῦ κυμίνου διδύναι λόγον, ὧν τὸ μὲν ἐν τῷ βλα-
στάνειν καταπατοῦντες καὶ συντρίβοντες οἶονται βέλ-
701τιον ἀυξάνεσθαι, τὸ δ' ἂν καταρώμενοι σπείρωσι
καὶ λαιδοροῦντες.'

25

2 προτίθεται] sc. ὁ Θεόφραστος 6 cf. Callim. ed.
Schn. p. 786 ἄπο Schneiderus male 8 Leonicus: ἀπο-
φάσεις 11 malim Πατροκλέαν a nomin. Πατροκλέας
15 ἀποτρεπομένην mei 24 ἂν Duebnerus

3. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο μὲν ὁ Φλῶρος ᾤετο παιδιὰν εἶναι καὶ φλύαρον, ἐκείνων δ' οὐκ ἔν τινα τῆς αἰτίας ὥς ἀλήπτου προέσθαι τὴν ζήτησιν· 'ἐξεύρηκα' ἔφην 'φάρμακον, ᾧ πρὸς τὸν λόγον ἐφ' ἡμᾶς
 5 προσάξεις τουτονί, ἐὰν καὶ σὺ διαλύσης ἔνια τῶν ἐκκειμένων. δοκεῖ δὴ μοι ἡ ψυχρότης τὸ ἀτέραμον ἐμποιεῖν τοῖς τε πυροῖς καὶ τοῖς χέδροσι, πιέζουσα καὶ πηγνύουσα τὴν ἔξιν ἄχρι σκληρότητος· ἡ δὲ θερμότης εὐδιάλυτον καὶ μαλακόν. ὅθεν οὐκ ὀρ-
 10 θῶς οἱ λέγοντες

ἔτος φέρει οὔτις ἄρουρα'

τὰ καθ' Ὀμήρου λέγουσι· τὰ γὰρ ἐνθερμα φύσει χωρία, κρᾶσιν εὐμενῇ τοῦ ἀέρος ἐνδιδόντος, ἐκφέ- B
 ρει μαλακωτέρους τοὺς καρπούς. ὅσα τοίνυν ἐκ
 15 τῆς χειρὸς εὐθὺς εἰς τὴν γῆν ἀφιέμενα ἐμπίπτει τῶν σπερμάτων, ἐνδύμενα καὶ λοχευόμενα τῇ κρύψει μᾶλλον ἀπολαύει τῆς ἐν τῇ γῇ θερμότητος καὶ ὑγρότητος· τὰ δὲ προσκρούοντα τοῖς κέρασι τῶν βοῶν οὐ τυγχάνει τῆς 'ἀρίστης' καθ' Ἡσίοδον 'εὐθη-
 20 μοσύνης', ἀλλὰ σφαλλόμενα καὶ παρολισθάνοντα διπτομένοις μᾶλλον ἢ σπειρομένοις προσέεικεν· ὅθεν ἡ φθείρουσιν αὐτὰ παντάπασιν αἱ ψυχρότητες, ἡ δύστηκτα καὶ ἄχυμα καὶ ξυλώδη τοῖς χιτῶσι γυμ-

2 οὐκ ἔν] οὐ δεῖν Franke, sed cf. Lobeck. Parerg. ad Phrynich. p. 753 3 R: ἀληπτου ib. ἐξεύρηκας W
 4 ἐφ' ἡμᾶς] ἡμᾶς W. εὐ ἡμᾶς? 5 τουτονί, ἐὰν idem: τοῦτον ἔνα 7 πυροῖς] ῥύποις mei 11 proverbium vid esse cf. Hom. ι 357 12 τὰ καθ' Ὀμηρον Turnebus 15 em. Duebnerus ex ἀφιέμενα Vl 19 Ἡσίοδον] OD 471 ἐόθυμοσύνης mei

C νοῖς ἐπισκήπτουσαι ποιοῦσιν. ὁρᾷς γὰρ ὅτι καὶ
 τῶν λίθων τὰ ἔγγαία καὶ ζωόφυτα μέρη μαλακώ-
 τερα τῶν ἐπιπολῆς ἢ ἀλέα φυλάττει· διὸ καὶ κατο-
 ρύττουσιν οἱ τεχνῖται τοὺς ἐργασίμους λίθους, ὥσπερ
 ἐκπεπαινομένους ὑπὸ τῆς θερμότητος· οἱ δ' ὑπαι- 5
 θροὶ καὶ γυμνοὶ διὰ ψυχῆς ἀντίτυποι καὶ δυσμετά-
 βλητοι καὶ ἀτεράμονες ἀπαντῶσι τοῖς ἔργοις. τοὺς
 δὲ καρπούς, καὶ ἐπὶ τῆς ἕλῳ διαμείνωσι πλείῳ
 χρόνον ὑπαίθριοι καὶ γυμνοί, μᾶλλον ἀτεράμονας
 γίγνεσθαι λέγουσι τῶν εὐθὺς αἰρομένων. ἐνιαχοῦ 10
 δὲ καὶ πνεῦμα λικνωμένοις ἐπιγιγνόμενον ἀτεράμο-
 νας ποιεῖ διὰ τὸ ψυχρῶς, ὥσπερ ἐν Φιλίπποις τῆς
 Μακεδονίας ἰστοροῦσι· τοῖς δ' ἀποκειμένοις βοηθεῖ
 D τὸ ἄχυρον. οὐδεὶς δὲ θαυμάζειν ἀκούοντας τῶν
 γεωργῶν, ὅτι καὶ δυεῖν αὐλάκων παραλλήλων ἢ μὲν 15
 ἀτεράμονας, ἢ δὲ τεράμονας ἐκφέρει τοὺς καρπούς·
 καὶ ὃ μέγιστόν ἐστι, τοῦ κυάμου τῶν λοβῶν οἱ μὲν
 τοίους οἱ δὲ τοίους, δηλονότι τοῖς μὲν ἥττον τοῖς
 δὲ μᾶλλον ἢ πνεύματος ψυχροῦ προσπεσύντος ἢ
 ὕδατος.²

20

2 ἔγγεια R 5 ὑπαίθριοι? 7 ἀτεράμονες *: ἀτε-
 ράμνοις mei 16 ἢ δὲ τεράμονας * 17 τοὺς κυάμους W
 19 προσπεσύντος Doehnerus: πεσόντος ἦ] posterius om.
 mei (sed habet P)

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Διὰ τί τοῦ μὲν οἴνου τὸ μέσον, τοῦ δ' ἐλαίου τὸ ἐπάνω,
τοῦ δὲ μέλιτος τὸ κατώτατον γίνεται βέλτιον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5 ΑΛΕΞΙΩΝ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἀλεξίων ὁ πενθερὸς κατεγέλα τοῦ Ἡσιόδου
παραινούντος ἄρχομένου πίθου καὶ λήγοντος ἐμ-
φορεῖσθαι, μεσσόθι δὲ φείδεσθαι, ὅπου τὸ χρηστό- F
τατον οἰνάριον ἔστι. 'τίς γάρ' ἔφη 'οὐκ οἶδεν, ὅτι
10 τοῦ μὲν οἴνου τὸ μέσον γίνεται βέλτιστον, τοῦ δ'
ἐλαίου τὸ ἀνωτάτω, τὸ δὲ κατωτάτω τοῦ μέλιτος;
ὁ δ' ἔἴην ἐκέλευε τὸν ἐν μέσῳ οἶνον καὶ περιμένειν,
ἄχρι ἂν μεταβάλλῃ πρὸς τὸ χεῖρον, ἀποδεοῦς τοῦ
πίθου γενομένου.' ῥηθέντων δὲ τούτων, χαίρειν
15 ἔασαντες τὸν Ἡσιόδον ἐπὶ τὸ ζητεῖν τὴν αἰτίαν
τῆς διαφορᾶς ὥρμησαν.

2. Ὁ μὲν οὖν τοῦ μέλιτος λόγος οὐ πᾶν πολλὰ
πράγματα παρέσχεν ἡμῖν, πάντων ὡς ἔπος εἶπεῖν
ἐπισταμένων, ὅτι τὸ κουφότατον ὑπὸ μανότητος κου- F
20 φότατόν ἐστι, τὸ δὲ πυκνὸν καὶ συνεχὲς διὰ βάρους
ὑφίσταται τῷ λοιπῷ· καὶ περιτρέψῃς τὸ ἀγγεῖον,
αὐθις ὀλίγῳ χρόνῳ τὴν προσήκουσαν ἐκάτερον ἀπο-
λαμβάνει χώραν, τοῦ μὲν κάτω φερομένου τοῦ δ'
ἐπιπολάζοντος. οὐ μὴν οὐδ' ὁ οἶνος ἀπελείφθη πι-
25 θανῶν ἐπιχειρημάτων· πρῶτον μὲν γὰρ ἡ δύναμις

6 Ἡσιόδου] OD 368 12 οἶνον] del. Doehnerus
15 R: τῆς αἰτίας τὴν διαφορὰν

αὐτοῦ, θερμότης οὖσα, πρὸς τὸ μέσον εὐλόγως δο-
 κεῖ συνῆχθαι μάλιστα, καὶ τοῦτο διατηρεῖν βέλτι-
 στον· ἔπειτα τὸ μὲν κάτω διὰ τὴν τρύγα φαῦλον
 εἶναι, τὸ δ' ἐξ ἐπιπολῆς τοῦ ἀέρος φθείρεσθαι πλη-
 702 σιάζοντος. ὅτι γὰρ ἐξίστησιν ὁ ἀήρ τῆς ποιότητος 5
 τὸν οἶνον ἴσμεν ἐπισφαλέστατον ὄντα· διὸ καὶ κα-
 τορύττουσι τοὺς πλῆθους καὶ σκεπάξουσιν, ὥπως ὅτι
 σμικρότατος ἀήρ αὐτῶν ἐπιψαύη. τὸ δὲ μέγιστον,
 οὐ φθείρει πλήρες ἀγγεῖον οὕτω ῥαδίως οἶνον ὥς
 ἀποδεῆς γενόμενον· πολὺς γὰρ εἰς τὸ κενούμενον 10
 ἐπείσκειν ὁ ἀήρ ἐξίστησι μᾶλλον· ἐν δὲ τοῖς μεστοῖς
 ὁ οἶνος αὐτὸς ὑφ' αὐτοῦ συνέχεται, πολὺ τοῦ φθεί-
 ροντος ἔξωθεν μὴ παραδεχόμενος.

3. Τὸ δ' ἔλαιον οὐ φαύλην διατριβὴν παρέσχευ.
 ὁ μὲν γὰρ τις ἔφη τὸ κάτω τοῦ ἐλαίου γίνεσθαι 15
 χεῖρον, ὑπὸ τῆς ἀμόργης ἀναθολούμενον, οὐ τὸ ἄνω
 B βέλτιον ὃν ἀλλὰ δοκοῦν, ὅτι πορρωτάτω τοῦ βλά-
 πτοντός ἐστιν. ἄλλος ἡτιᾶτο τὴν πυκνότητα, δι' ἣν
 ἀμικτότατόν ἐστι καὶ τῶν ἄλλων ὑγρῶν οὐδὲν εἰς
 αὐτὸ δέχεται, πλὴν βίᾳ καὶ ὑπὸ πληγῆς ἀνακοπτό- 20
 μενον· ὅθεν οὐδὲ τῷ ἀέρι δίδωσιν ἀνάμειξιν, ἀλλ'
 ἀποστατεῖ διὰ λεπτότητα τῶν μορίων καὶ συνέχειαν,
 ὥσθ' ἥττον ὑπ' αὐτοῦ τρέπεσθαι μὴ κρατοῦντος.
 ἐδόκει δὲ πρὸς τοῦτον ὑπεναντιοῦσθαι τὸν λόγον
 Ἀριστοτέλης, τετηρηκώς, ὥς φησιν, εὐωδέστερόν τε 25
 γιγνόμενον καὶ βέλτιον ὅλως τὸ ἐν τοῖς ἀποκενου-

6 R: ἐπισφ. ἴσμεν ἐπισφαλέστερον mei 16 ὑπὸ *:
 ἀπὸ 17 ὃν * 22 ἀποστατεῖν mei 25 Ἀριστοτέλης]
 Fragm. 224 26 W: ἀποκειμένοις

μένοις ἀγγείοις ἔλαιον· εἴτα τῷ ἄερί τὴν αἰτίαν
τῆς βελτιώσεως ἀνατίθῃσι· πλείων γὰρ ἐστὶ καὶ C
κρατεῖ μᾶλλον εἰς ἀποδεῆς κατερχόμενος τὸ ἀγγεῖον.

4. 'Μήποτ' οὖν' ἔφην ἐγὼ 'καὶ τοῦλαιον ὁ ἄηρ
5 ὠφελεῖ καὶ βλάπτει τὸν οἶνον ὑπὸ τῆς αὐτῆς δυ-
νάμεως. οἶνω μὲν γὰρ ὠφέλιμον, ἔλαιῳ δ' ἀσύμφο-
ρον παλαιώσεις, ἣν ἑκατέρου προσπίπτων ὁ ἄηρ ἀφαι-
ρεῖ· τὸ γὰρ ψυχρόμενον νεαρὸν διαμένει, τὸ δ' οὐκ
ἔχον διαπνοὴν ὑπὸ συνεχείας ταχὺ παλαιοῦται καὶ
10 ἀπογηράσκει· λελέχθαι πιθανῶς, ὅτι τοῖς ἐπιπολῆς
πλησιάζων ὁ ἄηρ νεαροποιεῖ. διὸ τοῦ μὲν οἶνου τὸ
ἥνω φανυλότατον τοῦ δ' ἔλαιου βέλτιστον· ἡ γὰρ
παλαιώσεις τῷ μὲν τὴν ἀρίστην τῷ δὲ τὴν κακίστην
ἐμποιεῖ διάθεσιν.'

15

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ'.

D

Διὰ τί τοῖς πάλαι Ῥωμαίοις ἔθος ἦν μήτε τράπεζαν αἰρο-
μένην περιορᾶν κενὴν μήτε λύχνον σβεννύμενον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΛΩΡΟΣ, ΕΥΣΤΡΟΦΟΣ, ΚΑΙΣΕΡΝΙΟΣ, ΛΕΤΚΙΟΣ.

20

1. Φιλάρχαιος ὢν ὁ Φλώρος οὐκ εἶα κενὴν ἀπαί-
ρειν τὴν τράπεζαν, ἀλλ' ἀεὶ τῶν ἐδωδύμων ἐπ' αὐτῇ

3 R: κατερχόμενον 4 τοῦλαιον *: τὸ ἔλαιον 5 ἀπὸ
mei 7 Turnebus: ἦν 8 διαμένει] διαφέρει mei
10 λελέχθαι] καὶ λέλεκται W. καὶ γὰρ δοκεῖ (vel ἐδόκει
cum R) λελέχθαι? τοῖς] τοὺς mei. τοὺς τόπους τοὺς?
16 μὴ τράπεζαν mei 20 φιλάρχαιος ὢν M: φίλαρχος
21 αἰεὶ mei

ὑπέλειπε. 'καὶ οὐ τοῦτο μόνον' ἔφη 'οἶδα τὸν πα-
 τέρα· καὶ τὸν πάππον εὖ μάλα παραφυλάττοντας,
 ἀλλὰ μηδὲ λύχνον ἔωντας ἀποσβεννύναι· καὶ γὰρ
 τοῦτο τοὺς παλαιοὺς Ῥωμαίους ἐξευλαβεῖσθαι· τοὺς
 δὲ νῦν εὐθὺς ἀποσβεννύναι μετὰ τὸ δεῖπνον, ὅπως 5
 μὴ μάτην τοῦλαιον ἀναλίσκωσι.' παρὼν οὖν Εὐ-
 στροφος Ἀθηναῖος 'εἴτ' ἔφη 'τί πλέον αὐτοῖς, ἂν
 μὴ τὸ Πολυχάρμου τοῦ ἡμετέρου σοφὸν ἐκμάθωσιν,
 ὃς πολλὸν ἔφη σκεπτόμενος χρόνον, ὅπως οὐ κλέ-
 E ψουσι τοῦλαιον οἱ παῖδες, ἐξευρεῖν μόλις· εὐθὺς 10
 γὰρ ἀποπληροῦν τοὺς λύχνους ἀποσβεσθέντας, εἴτ'
 ἐπισκοπεῖν τῇ ὑστεραίᾳ πάλιν, εἰ πλήρεις διαμέ-
 νουσι.' γελάσας δ' ὁ Φλῶρος 'οὐκοῦν' εἶπεν 'ἐπεὶ
 τοῦτο τὸ πρόβλημα λέλυται, σκεψώμεθα τὸν λόγον,
 ὃ τοὺς παλαιοὺς εἰκὸς ἐστὶ καὶ περὶ τοὺς λύχνους 15
 καὶ περὶ τὰς τραπέζας οὕτως εὐλαβεῖς γεγονέναι.'

2. Πρῶτερον οὖν ἐξηγεῖτο περὶ τῶν λύχνων· καὶ
 F ὁ μὲν γαμβρὸς αὐτοῦ Καισέριος ᾤετο τῇ πρὸς τὸ
 ἄσβεστον καὶ ἱερὸν πῦρ συγγενείᾳ παντὸς φθορὰν
 πυρὸς ἀφοσιώσασθαι τοὺς πρεσβυτέρους· δύο γὰρ 20
 εἶναι φθοράς, ὥσπερ ἀνθρώπου, τὴν μὲν βίαιον
 σβεννυμένου, τὴν δ' ὥσπερ κατὰ φύσιν ἀπομαραι-
 νομένου· τῷ μὲν οὖν ἱερῷ πρὸς ἀμφοτέρους ἀρή-
 γειν, ἀεὶ τρέφοντας καὶ φυλάττοντας· τὸ δ' ἄλλο
 δι' αὐτοῦ περιορᾶν μαραινόμενον αὐτοὺς μηδὲ βιά- 25
 ξεσθαι μηδὲ φθονεῖν, ὥσπερ θρέμματος ἀφαιρου-
 μένους τὸ ζῆν, ἵνα μὴ μάτην τρέφοιτο.

2 εὖ X: οὐ 9 *: κλέψωσι 12 πλήρεις mei 24 αἰεὶ
 iidem 25 αὐτοὺς μηδὲ] αὐτοὺς δὲ μὴ?

3. Λεύκιος δ' ὁ τοῦ Φλώρου υἱὸς τᾶλλα μὲν
 ἔφη καλῶς λέγεσθαι, τὸ δ' ἱερὸν πῦρ οὐκ ἄμεινον
 αἰρουμένους ἑτέρου πυρὸς οὐδὲ σεμνότερον οὕτω
 σέβεσθαι καὶ περιέπειν· ἀλλ' ὥσπερ Αἰγυπτίων ἐνί- 703
 5 οὺς μὲν τὸ κυνῶν γένος ἅπαν σέβεσθαι καὶ τιμᾶν,
 ἐνίοις δὲ τῶν λύκων ἢ κροκοδείλων, ἕνα μέντοι τρέ-
 φειν τοὺς μὲν κύνα τοὺς δὲ κροκόδειλον τοὺς δὲ
 λύκον· οὐ γὰρ οἶόν τ' ἦν ἅπαντας· οὕτως ἐνταῦθα
 τὴν περὶ ἐκεῖνο θεραπείαν καὶ φυλακὴν τὸ πῦρ
 10 τῆς πρὸς ἅπαν εὐλαβείας εἶναι σύμβολον. 'οὐδὲν
 γὰρ ἕλλο μᾶλλον ἐμψύχῳ προσέοικεν ἢ πῦρ, κινού-
 μενόν τε καὶ τρεφόμενον δι' αὐτοῦ καὶ τῇ λαμπρό-
 τητι δηλοῦν, ὥσπερ ἡ ψυχὴ, καὶ σαφηνίζον ἅπαντα·
 μάλιστα δὲ ταῖς σβέσεσιν αὐτοῦ καὶ φθοραῖς ἐμ- B
 15 φαίνεται δύναμις οὐκ ἀμοιροῦσα ζωτικῆς ἀρχῆς·
 βοᾷ γὰρ καὶ φθέγγεται καὶ ἀμύνεται, καθάπερ ἐμ-
 ψυχον ἀποθνήσκον βίᾳ καὶ φονευόμενον· εἰ μὴ τι
 σὺ λέγεις' ἔφη πρὸς ἐμὲ βλέψας 'βέλτιον.'

4. 'Οὐδέν' εἶπον ἐγὼ 'τῶν εἰρημένων αἰτιῶμαι·
 20 προσθίειν δ' ἄν, ὅτι καὶ φιλανθρωπίας διδασκα-
 λία τὸ ἔθος ἐστίν· οὔτε γὰρ τροφὴν ἀφανίζειν ὄσιον
 αὐτοὺς ἄδην ἔχοντας, οὔτε νόματος ἐμφορηθέντας
 πηγὴν ἀποτυφλοῦν καὶ ἀποκρύπτειν, οὔτε πλοῦ ση-
 μεῖα καὶ ὁδοῦ διαφθείρειν χρησαμένους, ἀλλ' ἔαν
 25 καὶ ἀπολείπειν τὰ χρήσιμα τοῖς δεησομένοις μεθ'
 ἡμᾶς. ὅθεν οὐδὲ φῶς λύχνου μὴ δεομένους ἀπολ-

2 οὐ κάμινον μοι 3 αἰρουμένους] ἡγουμένους W
 4 ἐνίοις μὲν] ἐνίοις μοι 6 τὸ λύκων W ἢ] om. μοι
 9 ἐκεῖνα μοι 12 αὐτοῦ iidem 16 φθέγγεται] φθείρε-
 ται μοι 17 εἰ Turnebus

- C λύναι διὰ μικρολογίαν καλόν, ἀλλὰ τηρεῖν καὶ ἀπο-
λείπειν, εἴ τις ἔλθοι δεόμενος παρόντος ἔτι καὶ λάμ-
ποντος· καὶ γὰρ ὕψιν, εἰ δυνατόν ἦν, καὶ ἀκοὴν
χρηῆσαι καλῶς εἶχεν ἑτέρω, καὶ νῆ Δία τὴν φρόνη-
σιν καὶ τὴν ἀνδρείαν, μέλλοντας αὐτοὺς καθεύδειν 5
καὶ ἡσυχάζειν. ὕρα δέ, εἰ καὶ μελέτης ἕνεκα τοῦ
εὐχαρίστου τὰς τοιαύτας ἐφιέντες ὑπερβολὰς οὐκ
ἀτόπως οἱ παλαιοὶ καὶ δρῶς ἐσέβοντο καρποφόρους,
καὶ συκῇν τινα προσηγύρευσαν ἱερὰν Ἀθηναῖοι καὶ
μορῖαν ἐκκόπτειν ἀπαγορεύουσι· ταῦτα γὰρ οὐ ποιεῖ 10
- D πρὸς δεισιδαιμονίαν ἐπιφόρους, ὥς ἔνιοί φασιν, ἀλλὰ
προσεθίζει τὸ εὐχάριστον ἡμῶν καὶ κοινωνικὸν ἐν
τοῖς ἀναισθήτοις καὶ ἀψύχοις πρὸς ἀλλήλους. ὕθεν
ὀρθῶς μὲν Ἑσίοδος οὐδ’

‘ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων’

15

ἐᾷ παρατίθεσθαι σῖτον ἢ ὕψον, ἀλλ’ ἀπαρχὰς τῷ
πυρὶ καὶ γέρα τῆς διακονίας ἀποδιδόντας· εὖ δὲ
Ῥωμαῖοι χρησάμενοι τοῖς λύχνοις, ἣν ἔδοσαν οὐκ
ἀφηροῦντο τροφήν, ἀλλὰ χρησθαι ζῶντας εἶων καὶ
λάμποντας.’

20

5. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ’ εἰπόντος, ὁ Εὐστροφος ‘ἄρ’
οὔν’ ἔφη ‘τοῦτο καὶ τῷ περὶ τῆς τραπέζης λόγῳ
πάροδον οἰκείαν δίδωσιν, οἰομένῳ δεῖν ἀεὶ τι κατα-
E λιπεῖν οἰκείται ἀπὸ δείπνου καὶ παισὶν οἰκετῶν;
χαίρουσι γὰρ οὐχ οὔτω λαμβάνοντες ὥς μεταλαμ- 25
βάνοντες. διὸ καὶ τοὺς Περσῶν βασιλεῖς φασὶν οὐ

6 W: τῷ εὐχαρίστῳ 10 R: μορῖαν προσαγορεύουσιν mei
14 Ἑσίοδος] OD 748 17 δὲ *: τε 18 Ῥωμαίοις mei 19 ζῶν-
τας εἶων scripsi cum R: ζῶν 23 R: οἰομένων καταλείπειν?

μόνον φίλοις καὶ ἡγεμόσι καὶ σωματοφύλαξιν ἀπο-
πέμπειν ἀεὶ μερίδας, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν δούλων καὶ
τὸ τῶν κυνῶν ἀεὶ δεῖπνον ἐπὶ τῆς ἐκείνων προτι-
θεσθαι τραπέζης, ὥς ἀνυστὸν ἦν, πάντας οἷς
5 ἔχρῳντο ποιουμένων ὁμοτραπέζους καὶ ὁμοεστίους.
ἡμεροῦνται γὰρ τῇ τῆς τροφῆς μεταδόσει καὶ τὰ
σκυθρῶπύτατα τῶν θηρίων.'

6. Ἐγὼ δὲ γελάσας ἔκεῖνον δ' εἶπον ὧ ἐταῖρε,
τὸν ἐκ τῆς παροιμίας ἀποκείμενον ἰχθύν' διὰ τί οὐχ ἦ
10 ἔλκομεν εἰς μέσον μετὰ τῆς Πυθαγορικῆς χοίνικος,
ἐφ' ἧς ἀπηγόρευε καθῆσθαι, διδάσκων ἡμᾶς ἀεὶ τι
τοῦ παρόντος εἰς τὸ μέλλον ὑπολείπειν καὶ τῆς αὖ-
ριον ἐν τῇ σήμερον μνημονεύειν; ἡμῖν μὲν οὖν τοῖς
Βοιωτοῖς τό 'λεῖπέ τι καὶ Μῆδοις' διὰ στόματός
15 ἔστιν, ἐξ οὗ Μῆδοι τὴν τε Φωκίδα καὶ τὰ ἔσχατα
τῆς Βοιωτίας ἄγοντες καὶ φέροντες ἐπέτρεχον· ἀεὶ
δὲ καὶ πανταχοῦ δεῖ πρόχειρον εἶναι τό 'λεῖπέ τι
καὶ ξένοις ἐπελθοῦσιν.' ὥς ἔγωγε καὶ τοῦ Ἀχιλ-
λέως κενὴν ἀεὶ καὶ λιμῶδη καταλαμβανομένην αἰ-
20 τιῶμαι τὴν τράπεζαν· τῶν τε γὰρ περὶ τὸν Αἴαντα 704
καὶ τὸν Ὀδυσσεά πρέσβων ἀφικομένων, οὐδὲν ἔχων
ἔτοιμον ἀναγκάζεται μαγειρεύειν ἐξ ὑπαρχῆς καὶ
ὀψοποιεῖν· τὸν τε Πρίαμον φιλοφρονεῖσθαι βουλό-
μενος πάλιν ἀναίξας ὕιν ἄργυρον' σφάττει καὶ

4 ἄν οἰστὸν mei 5 *: ὁμοεστίους 9 διὰ τί] om.
mei 9 cf. Leutsch 2 p. 462 10 ἔλκομενον iidem.
Fueratne οὐχ ἔλκομεν οὖν deleto διὰ τί? 11 Basileensis:
διδάσκοντος quod tamen ad Πυθαγόρου (ex Πυθαγορικῆς)
referri potest 12 *: ὑπολείπειν 20 Αἴαντα] cf. Hom.
I 206 23 Πρίαμον] cf. Hom. Ω 621

διαίρει καὶ ὀπτᾶ, πολὺ μέρος περὶ ταῦτ' ἀναλίσκων
 τῆς νυκτός. ὁ δ' Εὐμαιος, ἅτε δὴ θρέμμα γεγο-
 νὼς σοφοῦ σοφόν, οὐ πράγματ' εἶχε, τοῦ Τηλεμά-
 χου ἐπιφανέντος, ἀλλ' εὐθὺς ἐστιᾶ καθίσαντα, πί-
 νακας κρεῶν παρατιθείς

5

‘ὀπταλέων, ἅ ῥα τῇ προτέρῃ κατέλειπον ἔδοντες.’

B εἰ δὲ τοῦτο δόξει μικρόν, ἐκεῖνό γ' οὐ μικρόν, τὸ
 συστέλλειν καὶ ἀνέχειν τὴν ὕρεξιν ἐτι παρούσης τῆς
 ἀπολαύσεως· ἦττον γὰρ ἐπιθυμοῦσι τῶν ἀπόντων
 οἱ ἐθισθέντες ἀπέχεσθαι τῶν παρόντων.

10

7. Ὑπολαβὼν δ' ὁ Λεύκιος ἔφη τῆς μάμμης
 ἀκηκοὼς μνημονεύειν, ὡς λερὸν μὲν ἢ τράπεζα, δεῖ
 δὲ τῶν λερῶν μηδὲν εἶναι κενόν. ‘ἐμοὶ δ’ εἶπεν
 ‘ἐδόκει καὶ μίμημα τῆς γῆς ἢ τράπεζ’ εἶναι· πρὸς
 γὰρ τῷ τρέφειν ἡμᾶς καὶ στρογγύλη καὶ μόνιμός 15
 ἐστι καὶ καλῶς ὑπ’ ἐνίων ‘ἐστία’ καλεῖται. καθάπερ
 γὰρ τὴν γῆν αἰεὶ τι χρήσιμον ἔχειν καὶ φέρειν ἡμῖν
 ἀξιοῦμεν, οὕτως οὐδὲ τὴν τράπεζαν οἴομεθα δεῖν
 κενὴν ὀρεῖν καὶ ἀνερμάτιστον ἀπολειπομένην.’

1 δέρει M

6 Hom. π 50

17 αἰεὶ mei

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε΄.

C

Ὅτι δεῖ μάλιστα τὰς διὰ κακομουσίας ἡδονὰς φυλάτ-
τεσθαι, καὶ πῶς φυλακτέον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5 ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ.

1. Ἐν Πυθίοις Καλλίστρατος, τῶν Ἀμφικτυό-
νων ὢν ἐπιμελητής, αὐλωδὸν τινα πολίτην καὶ φι-
λον ὑστερήσαντα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ μὲν ἀγῶνος
εἴρξε κατὰ τὸν νόμον· ἐστιῶν δ' ἡμᾶς παρήγαγεν
10 εἰς τὸ συμπόσιον ἐσθῆτι καὶ στεφάνοις, ὥσπερ ἐν
ἀγῶνι, μετὰ τοῦ χοροῦ κεκοσμημένον ἐκπρεπῶς. καὶ D
νῆ Δία κομψὸν ἦν ἀκρόαμα τὸ πρῶτον· ἔπειτα δια-
σείσας καὶ διακωδωνίσας τὸ συμπόσιον, ὥς ἡσθά-
νετο τοὺς πολλοὺς ἐγκεκλικότας καὶ παρέχοντας ὕφ'
15 ἡδονῆς ὅ τι βούλοιτο χρῆσθαι, καὶ καταυλεῖν καὶ
ἀκολασταίνειν, ἀποκαλυψάμενος παντάπασιν, ἐπεδεί-
ξατο τὴν μουσικὴν παντὸς οἴνου μᾶλλον μεθύσκου-
σαν τοὺς ὅπως ἔτυχε καὶ ἀνέδην αὐτῆς ἐμφορου-
μένους· οὐδὲ γὰρ κατακειμένοις ἔτι βοᾶν ἐξήρκει
20 καὶ κροτεῖν, ἀλλὰ τελευτῶντες ἀνεπήδων οἱ πολλοί,
καὶ συνεκιννοῦντο κινήσεις ἀνελευθέρους, πρεπούσας E
δὲ τοῖς κρούμασιν ἐκείνοις καὶ τοῖς μέλεσιν. ἐπεὶ
δ' ἐπαύσαντο καὶ κατάστασιν αὐτοῖς ὥσπερ ἐκ μα-
νίας ὁ πότος ἐλάμβανεν, ἐβούλετο μὲν ὁ Λαμπρίας
25 εἰπεῖν τι καὶ παρρησιάσασθαι πρὸς τοὺς νέους· ὁρ-

ρωδοῦντι δ' ὅμως αὐτῷ μὴ λίαν ἀηδῆς γένηται καὶ λυπηρός, οὕτως δὲ Καλλίστρατος ὥσπερ ἐνδόσιμον παρέσχε τοιαῦτά τινα διαλεχθεῖς·

2. Ἀκρασίας μὲν' ἔφη ἑκαὶ αὐτὸς ἀπολύω τὸ φιλήκοον καὶ φιλοθέαμον· οὐ μὴν Ἀριστοξένῳ γε 5 συμφέρομαι παντάπασι, ταύταις μόναις φάσκοντι F ταῖς ἡδοναῖς τὸ ἑκαλῶς ἐπιλέγεσθαι. καὶ γὰρ ὕψα καλὰ καὶ μύρα καλοῦσι καὶ καλῶς γεγρονέναι λέγουσι δειπνήσαντες ἡδέως καὶ πολυτελῶς. δοκεῖ δέ μοι μῆδ' Ἀριστοτέλης αἰτία δικαίᾳ τὰς περὶ θέαν καὶ 10 ἐκρύασιν εὐπαθείας ἀπολύειν ἀκρασίας, ὥς μόνας ἀνθρωπικὰς οὔσας· ταῖς δ' ἄλλαις καὶ τὰ θηρία φύσιν ἔχοντα χρῆσθαι καὶ κοινωνεῖν. ὁρῶμεν γὰρ ὅτι καὶ μουσικῇ πολλὰ κηλεῖται τῶν ἀλόγων, ὥσπερ ἔλαφοι σύριγγιν, ἵπποις δὲ μιγνυμέναις ἐπαυλεῖται 15 νόμος, ὃν ἱππόθορον ὀνομάζουσιν· ὁ δὲ Πίνδαρός φησι κεκινήσθαι πρὸς ᾧδὴν

ἄλλου δελφῖνος ὑπόκρισιν·

705 τὸν μὲν ἀκύνονος ἐν πόντου πελάγει
αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος·

20

ὁρχούμενοι δὲ τοὺς σκῶπας αἰροῦσι, χαίροντας τῇ ὕψει καὶ μιμητικῶς ἅμα δεῦρο κἀκεῖσε τοὺς ὥμους συνδιαφέροντας. οὐδὲν οὖν ὁρῶ τὰς τοιαύτας ἡδο-

2 Turnebus οὗτος 5 φιλοθέαμον mei 10 Ἀριστο-
τέλης] 1117, 32b sqq. passim 13 φύσιν M: φασίν ib.
*: χρᾶσθαι 15 μιγνυμέναις] add. οἷον ὁμέναιος ex Clem.
p. 192 Pott. potius addenda erant post νόμος ὑπαυλεῖ-
ται Cobetus 16 Πίνδαρος] Bergk. 1 p. 458 21 σκῶπας
R: ὥπας αἰροῦσι mei ib. em. M: χαίροντες — συν-
διαφέροντες

νὰς ἴδιον ἐχούσας, ἢ ὅτι μόναι τῆς ψυχῆς εἰσιν,
 αἱ δ' ἄλλαι τοῦ σώματος καὶ περὶ τὸ σῶμα κατα-
 λήγουσι· μέλος δὲ καὶ ῥυθμὸς καὶ ὄρχησις καὶ ῥῶδῃ
 παραμειψάμεναι τὴν αἰσθησιν, ἐν τῷ χαίρουσι τῆς
 5 ψυχῆς ἀπερείδονται τὸ ἐπιτερεπὲς καὶ γαργαλίζον.
 ὅθεν οὐδεμία τῶν τοιούτων ἡδονῶν ἀπόκρυφός
 ἐστὶν οὐδὲ σκότους δεομένη καὶ τῶν τοίχων περι- B
 θεόντων, ὥς οἱ Κυρηναῖκοι λέγουσιν· ἀλλὰ καὶ
 στάδια ταύταις καὶ θέατρα ποιεῖται· καὶ τὸ μετὰ
 10 πολλῶν θεάσασθαι τι καὶ ἀκοῦσαι ἐπιτερεπέστερόν
 ἐστὶ καὶ σεμνότερον, οὐκ ἀκрасίας δῆπου καὶ ἡδυ-
 παθείας ἀλλ' ἐλευθερίου διατριβῆς καὶ ἀστείας
 μάρτυρας ἡμῶν ὅτι πλείστους λαμβανόντων.'

3. Ταῦτα τοῦ Καλλιστράτου εἰπόντος, ὁ Λαμ-
 15 πρίας ὁρῶν ἔτι μᾶλλον ἐκείνους τοὺς τῶν ἀκροαμά-
 των χορηγοὺς θρασυνομένους 'οὐ τοῦτ' ἔφη 'τὸ
 αἴτιον, ὃ παῖ Λέοντος, ἀλλὰ μοι δοκοῦσιν οὐκ ὁρ-
 θῶς οἱ παλαιοὶ παῖδα Δήτης τὸν Διόνυσον (ἔδει
 γὰρ πατέρα) προσαγορεύειν· ὅφ' οὗ καὶ σὺ νῦν
 20 ἀμνημονεῖν ἔοικας, ὅτι τῶν περὶ τὰς ἡδονὰς ἀμαρ- C
 τανομένων τὰ μὲν ἀκрасία τὰ δ' ἄγνοια ποιεῖ καὶ
 παρόρασιν. ὅπου μὲν γὰρ ἡ βλάβη πρόδηλός ἐστι,
 ταῦτ' ἀκрасία καταβιαζόμενοι τὸν λογισμὸν ἐξαμαρ-
 τάνουσιν· ὅσα δ' οὐκ εὐθύς οὐδὲ παραχρῆμα τῆς
 25 ἀκολασίας τὸν μισθὸν ἐπιτίθησι, ταῦθ' ὅπ' ἀγνοίας
 τοῦ βλέποντος αἰροῦνται καὶ πράττουσι. διὸ τοὺς
 μὲν περὶ ἐδωδὰς καὶ ἀφροδίσια καὶ πότους ἀστο-

1 ἢ Madvigius 8 οἱ Κυρηναῖκοι Doehnerus: αἱ γυ-
 ναῖκες 12 *: ἐλευθερίου vid. Symb. 14 M: ἐπιόντος

χοῦντας, οἷς νόσοι τε πολλαὶ καὶ χρημάτων ὕλεθροι
 συνακολουθοῦσι καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν, ἀκρατεῖς
 D προσαγορεύομεν· ὥς Θεοδέκτην ἐκεῖνον εἰπόντα
 'χαῖρε φίλον φῶς' ὀφθαλμιῶντα, τῆς ἐρωμένης
 ἐπιφανείσης· ἢ τὸν Ἀβδηρίτην Ἀνάξαρχον,

5

ᾧς ῥα καὶ εἰδῶς,
 ὥς φάσαν, ἄθλιος ἔσκε· φύσις δέ μιν ἔμπαλιν ἦγεν
 ἡδονοπλήξ, τῇ πλεῖστοι ὑποτρύνουσι σοφιστῶν.'

ὅσαι δὲ τῶν ἡδονῶν τοὺς περὶ γαστέρα καὶ αἰδοῖα
 καὶ γεῦσιν καὶ ὄσφρησιν ἀντιτεταγμένους αὐταῖς καὶ 10
 ὅπως οὐχ ἀλώσονται προσέχοντας, ἐκπεριοδεῖν οὐσαι,
 περὶ τὰ ὅμματα καὶ τὰ ὦτα λαμβάνουσιν ἐνρωκισμέ-
 ναι καὶ λοχῶσαι, τούτους ἐκείνων οὐδὲν ἦττον ἔμ-
 παθεῖς ὄντας καὶ ἀκολάστους ἀκρατεῖς ὁμοίως οὐ
 E καλοῦμεν· οὐ γὰρ εἰδότες ἀλλὰ δι' ἀπειρίαν ὑπο- 15
 φέρονται, καὶ νομίζουσι τῶν ἡδονῶν εἶναι κρείτ-
 τονες, ἂν ἐν θεάτροις ἄσιτοι καὶ ἄποτοι διημερεύ-
 σωσιν· ὥσπερ εἰ τῶν κεραμίων μέγα φρονοῖη τὸ
 μὴ ἀπὸ τῆς γαστροῦς αἰρόμενον ἢ τοῦ πυθμένος, ἐκ
 δὲ τῶν ὧτων ῥαδίως μεταφερόμενον. ὕθεν Ἀρχε- 20
 σίλαος οὐδὲν ἔφη διαφέρειν τοῖς ὑπισθῆν εἶναι κί-
 ναιδον ἢ τοῖς ἔμπροσθεν. δεῖ δὲ καὶ τὴν ἐν ὅμμασι
 καὶ τὴν ἐν ὧσι γαργαλίζουσαν μαλακίαν καὶ ἡδυ-

5 ἢ] om. mei 6 cf. Mullach. 1 p. 87 7 ἄθλιος] λέ-
 λιος mei ἦγεν] ἦκεν iidem 8 τῇ] ἦν p. 446 c ὑποτρο-
 μέουσι Nauckius 10 καὶ ὅπως Madvigius: ὅπως 11 idem:
 καὶ προσέχοντας ib. Anonymus: ἐκπεριοδεῖν 13 R:
 τοὺς 14 καὶ] del. Madvigius ἀκρατεῖς R: καὶ ἀκρατεῖς
 ὅμως W 19 μὴ ἀπὸ * 23 τὴν ἐν ὧσι] τὴν ἐν ὧσιν
 mei (recte ut vid. P). ἐν ὧσι Doehnerus ex Clem. l. l.

πάθειαν φοβεῖσθαι, καὶ μήτε πόλιν ἀνάλωτον νομί-
 ζειν τὴν τὰς ἄλλας πύλας βαλεανάγκραις καὶ μοχλοῖς
 καὶ καταρράκταις ὀχυρὰς ἔχουσιν, ἂν διὰ μιᾶς οἱ F
 πολέμιοι παρελθόντες ἔνδον εἰσίν· μήθ' ἑαυτὸν
 5 ἀήττητον ὕφ' ἡδονῆς, εἰ μὴ κατὰ τὸ Ἀφροδίσιον
 ἀλλὰ κατὰ τὸ Μουσεῖον ἐάλωκεν ἢ τὸ θέατρον·
 ὁμοίως γὰρ ἐγκέκλικε καὶ παρέδωκε ταῖς ἡδοναῖς
 ἄγειν καὶ φέρειν τὴν ψυχὴν· αἱ δὲ παντὸς ὄψο-
 ποιοῦ καὶ μυρεψοῦ καὶ δριμύτερα καὶ ποικιλώτερα
 10 φάρμακα τῶν μελῶν καὶ τῶν ῥυθμῶν καταχέμεναι
 τούτοις ἄγουσιν ἡμᾶς καὶ διαφθείρουσιν, αὐτῶν
 τρόπον τινὰ καταμαρτυροῦντας.

ἔτι γὰρ οὔτε τι μεμπτὸν

οὔτ' ὦν μεταλλάττον (ὥς Πίνδαρος ἔφη)

706

15 τῶν ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, ὅσ' ἀγλαὰ χθῶν
 πόντου τε ῥιπαὶ φέροισιν,

ἄρτι παρακειμένων. ἀλλ' οὔτ' ὕπον οὐδὲν οὔτε
 σιτίον οὔθ' ὁ βέλτιστος οὐτοσί πινόμενος οἶνος
 ἐξήγαγεν ὕφ' ἡδονῆς φωνήν, οἶων ἄρτι τὰ αὐλή-
 20 ματα καὶ τὰ κρούματα τὴν οἰκίαν, εἰ μὴ καὶ τὴν
 πόλιν ἔπασαν, ἐμπέπληκε θορύβων καὶ κρότων καὶ
 ἀλαλαγμῶν. διὸ δεῖ μάλιστα ταύτας εὐλαβεῖσθαι
 τὰς ἡδονάς· ἰσχυρόταται γὰρ εἰσιν, ἔτε δὴ μή, κα-
 θάπερ αἱ περὶ γεῦσιν καὶ ἀφῆν καὶ ὕσφορησιν, εἰς
 25 τὸ ἄλογον καὶ φυσικὸν ἀποτελεωτῶσαι τῆς ψυχῆς,

3 R: καταράνταις ib. Basileensis: ἐχούσης 7 M:
 ἐκκέκλικε 8 αἱ (l. αἱ) δὴ W 13 Bergk. 1 p. 454
 14 Duebnerus: οὐ τῶν μεταλλάττων 15 τραπέζαισιν
 Bergk. ib. Boeckh. ὥς ἀγλαόχθων 16 idem: φέ-
 ρουσιν 19 οἶων] οἶον codd.

B ἀλλὰ τοῦ κρίνοντος ἀπτόμεναι καὶ τοῦ φρονοῦντος·
 ἔπειτα ταῖς μὲν ἄλλαις ἡδυπαθείαις καὶ ὁ λογισμὸς
 ἐλλίπη διαμαχόμενος, ἀλλὰ τῶν παθῶν ἔνια πολ-
 λάκις ἐμποδῶν ἐστὶ· καὶ γὰρ ἐν ἰχθύων ἀγορᾷ μι-
 κρολογία καθαιρεῖ δάκτυλον ὀψοφάγου καὶ πολυτε- 5
 λοῦς ἐταίρας ἀπέστρεψε φιλαργυρία φιλογυνίαν·
 ὥσπερ ἀμέλει παρὰ τῷ Μενάνδρῳ τῶν συμποτῶν
 ἕκαστος ἐπιβουλεύμενος ὑπὸ τοῦ πορνοβοσκοῦ σο-
 βαρὰν τινα παιδίσκην ἐπάγοντος αὐτοῖς

‘κύψας καθ’ ἑαυτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα·’ 10

χαλεπὸν γὰρ ὁ δανεισμὸς τῆς ἀκρασίας κόλασμα καὶ
 C τὸ λῦσαι βαλλάντιον οὐ πᾶν ῥάδιον· ταύταις δὲ
 ταῖς ἐλευθερίαις λεγομέναις περὶ ὧτα καὶ ὕμματα
 φιλομούσοις καὶ φιλεύλοις μουσομανίαις προῖκα καὶ
 ἀμισθὶ τῶν ἡδονῶν πάρεστι πολλαχόθεν ἀρύτεσθαι 15
 καὶ ἀπολαύειν, ἐν ἀγῶσιν, ἐν θεάτροις, ἐν συμπο-
 σίοις, ἐτέρων χορηγούντων· ὅθεν ἔτοιμον τὸ δια-
 φθαρῆναι τοῖς μὴ βοηθοῦντα καὶ παιδαγωγοῦντα
 τὸν λογισμὸν ἔχουσι·

4. Γενομένης οὖν σιωπῆς ‘τί οὖν’ ἔφη ‘ποι- 20
 οῦντα τὸν λογισμὸν ἢ τί λέγοντα βοηθεῖν ἀξιοῦμεν;
 οὐ γὰρ ἀμφωτίδας γε περιθῆσει τὰς Ξενοκράτους
 ἡμῖν οὐδ’ ἀναστήσει μεταξὺ δειπνοῦντας, εἰν αἰσ-
 θώμεθα λύραν ἀρμυζομένην ἢ κινούμενον αὐλόν.’
 D ‘οὐ γὰρ οὖν’ εἶπεν ὁ Λαμπρίας· ἀλλ’ ὁσάκις ἂν εἰς 25

5 Salmasius: καθαίρει 7 τῶν R: παρὰ τῶν
 10 Kock. 3 p. 183 αὐτὸν p. 183 b 18 malim ταῖς ἐλευ-
 θερίαις vid. Symb. περὶ M 15 πάρεστι M: γὰρ ἐστὶ
 20 ἔφη ὁ Καλλίστρατος Amyotus

τὰς Σειρήνας ἐμπέσωμεν, ἐπικαλεῖσθαι δεῖ τὰς Μού-
 σας καὶ καταφεύγειν εἰς τὸν Ἑλικῶνα τὸν τῶν πα-
 λαιῶν. ἐρῶντι μὲν γὰρ πολυτελοῦς οὐκ ἔστι τὴν
 Πηνελόπην προσαγαγεῖν οὐδὲ συνοικίσει τὴν Πάν-
 5 θειαν· ἡδόμενον δὲ μέμοις καὶ μέλεσι καὶ ᾠδαῖς
 κακοτέχνοις καὶ κακοζήλοις ἔξεστι μετάργειν ἐπὶ τὸν
 Εὐριπίδην καὶ τὸν Πίνδαρον καὶ τὸν Μένανδρον,
 ‘ποτίμῳ λόγῳ ἄλμυρὰν ἀκοήν’ ὥς φησιν ὁ Πλάτων
 ‘ἀποκλυζόμενον.’ ὥσπερ γὰρ οἱ μάγοι τοὺς δαιμο-
 10 νιζομένους κελεύουσι τὰ Ἐφέσια γράμματα πρὸς Ε
 αὐτοὺς καταλέγειν καὶ ὀνομάζειν, οὕτως ἡμεῖς ἐν
 τοῖς τοιούτοις τερετίσμασι καὶ σκιρτήμασι

‘μανίαις τ’ ἀλαλαῖς τ’ ὀρινόμενοι
 ῥιπαύχενι σὺν κλόνῳ’

15 τῶν ἱερῶν καὶ σεμνῶν ἐκείνων γραμμάτων ἀναμι-
 μνησκόμενοι καὶ παραβάλλοντες ᾠδαῖς καὶ ποιήματα
 καὶ λόγους κοινοὺς οὐκ ἐκπλαγησόμεθα παντάπασιν
 ὑπὸ τούτου, οὐδὲ πλαγίους παραδώσομεν ἑαυτοὺς
 ὥσπερ ὑπὸ ρεύματος λείου φέρεσθαι.’

1 Σειρήνας W: εἰρημέναις 4 R: συνοικῆσαι 11 *:
 αὐτοὺς 13 Bergk. 1. p. 450 17 κοινοὺς *: κενοὺς vid.
 Symb. 18 τούτου] τοῦ κρότου Madvigius

Περὶ τῶν λεγομένων σκιῶν, καὶ εἰ δεῖ βαδίζειν καλοῦ-
μενον πρὸς ἑτέρους ὅφ' ἑτέρων ἐπὶ δεῖπνον, καὶ πότε,
καὶ παρὰ τίνας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΦΛΩΡΟΣ, ΚΑΙΣΕΡΝΙΟΣ.

1. Τὸν Μενέλαον Ὅμηρος πεποιήκεν αὐτόματον
ἑστιῶντι τοὺς ἀριστεῖς τῷ Ἀγαμέμνονι παραγιννό-
μενον·

ἥδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο· 10

καὶ τὴν ἄγνοιαν οὐ περιεῖδεν αὐτοῦ καταφανῆ γε-
νομένην οὐδ' ἠλεγξε τῷ μὴ ἔλθειν ὥσπερ οἱ φιλο-
μεμφεῖς καὶ δύσκολοι ταῖς τοιαύταις τῶν φίλων
παροράσεσι καὶ ἀγνοίαις ἐπιτίθενται, τῷ ἀμελεῖσθαι
μᾶλλον ἢ τῷ τιμᾶσθαι χαίροντες, ὅπως ἐγκαλεῖν 15
ἔχωσιν. τὸ δὲ τῶν ἐπικλήτων ἔθος, οὓς νῦν σκιὰς
καλοῦσιν, οὐ κεκλημένους αὐτοὺς ἀλλ' ὑπὸ τῶν
κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἀγομένους, ἐζητεῖτο πό-
θεν ἔσχε τὴν ἀρχήν· ἐδόκει δ' ἀπὸ Σωκράτους,
Ἀριστόδημον ἀναπεῖσαντος οὐ κεκλημένον εἰς Ἀγά- 20
B θωνος λέναι σὺν αὐτῷ, καὶ παθόντα τι γελοῖον·
ἔλαθε γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπολειφθεὶς ὁ Σωκράτης,
ὁ δὲ προεισηλθεν, ἀτεχνῶς σκιὰ προβαδίζουσα σώ-
ματος ἐξόπισθεν τὸ φῶς ἔχοντας. ὕστερον μέντοι

10 Hom. B 409 19 Σωκράτους] cf. Plat. Symp.
p. 174e sq. 24 *: ἐξόπισθε

περὶ τὰς τῶν ξένων ὑποδοχάς, μάλιστα τῶν ἡγεμονικῶν, ἀναγκαῖον ἐγίγνετο τοῖς ἀγνοοῦσι τοὺς ἐπομένους καὶ τιμωμένους ἐπὶ τῷ ξένῳ ποιεῖσθαι τὴν κλήσιν, ἀριθμὸν δ' ὀρίζειν, ὅπως μὴ πάθωσιν ὃ
 5 παθεῖν συνέπεσε τῷ δεχομένῳ τὸν βασιλέα Φίλιππον ἐπὶ τῆς χώρας· ἦκε γὰρ ἄγων πολλούς, τὸ δὲ δεῖπνον οὐ πολλοῖς ἦν παρεσκευασμένον· ἰδὼν οὖν θορυβούμενον τὸν ξένον περιέπεμπε πρὸς τοὺς φίλους ἀτρέμα, χώραν πλακοῦντι καταλιπεῖν κελεύων·
 10 οἱ δὲ προσδοκῶντες ὑπεφείδοντο τῶν παρακειμένων καὶ πᾶσιν οὕτως ἐξήρκεσε τὸ δεῖπνον.

2. Ἐμοῦ δὲ ταῦτα πρὸς τοὺς παρόντας ἀδολεσχοῦντος, ἔδοξε Φλώρῳ καὶ σπουδάσαι τι περὶ τῶν
 σκιῶν λεγομένων, διαπορήσαντας εἰ προσήκει τοῖς
 15 καλουμένοις οὕτω βαδίζειν καὶ συνακολουθεῖν. ὁ μὲν οὖν γαμβρὸς αὐτοῦ Καισέριος ὅλως ἀπεδοκίμαξε τὸ πρᾶγμα. μάλιστα μὲν γὰρ τῷ Ἡσιόδῳ πειθομένους ἔφη χρῆναι

‘τὸν φιλέοντ’ ἐπὶ δαῖτα καλεῖν·’

20 εἰ δὲ μή, γνωρίμους αὐτῶν καὶ ἐπιτηδεῖους παρακαλεῖν ἐπὶ κοινωνίαν σπονδῆς καὶ τραπέξης καὶ λόγων ἐν οἴῳ γιγνομένων καὶ φιλοφροσύνης. ἑνὺν δ' ὥσπερ' εἶπεν ‘οἱ τὰ πλοῖα ναυλοῦντες, ὅ τι ἂν
 φέρῃ τις, ἐμβάλλεσθαι παρέχουσιν, οὕτως ἡμεῖς τὰ
 25 συμπόσια παραδόντες ἑτέροις πληροῦν ἀφίεμεν ἐκ τῶν προστυχόντων, ἅν τε χαρίεντες ὦσιν, ἅν τε

16 Καισέριος R
 ἔχουσιν mei

17 Ἡσιόδῳ] OD 342

24 περι-

φραῦλοι. θαυμάσαιμι δ' ἄν, εἰ χαρίεις ἀνὴρ ἐπί-
 κλητος ἀφίκοιτο, μᾶλλον δ' ἄκλητος, ὅν γε πολλά-
 κισ οὐδὲ γινώσκει τὸ παράπαν ὁ δειπνίζων· εἰ δὲ
 γινώσκων καὶ χρώμενος οὐ κέκληκεν, ἔτι γε μᾶλλον
 αἰσχύνῃ βαδίζειν πρὸς τοῦτον, ὥσπερ ἐξελέγχοντα 5
 μετέχειν τῶν ἐκείνου, τρόπον τινὰ βία καὶ ἄκοντος.
 ἔτι καὶ προτερεῖν ἢ ἀπολείπεσθαι τοῦ κεκληκότος
 E πρὸς ἕτερον ἔχει τινὰ δυσωπίαν, καὶ οὐκ ἄστεῖόν
 ἔστι μαρτύρων δεόμενον πρὸς τοὺς ὑποδεχομένους
 βαδίζειν, ὥς οὐ κλητὸς ἀλλὰ σκιὰ τοῦ δεῖνος ἐπὶ 10
 τὸ δεῖπνον ἦκει· καὶ πάλιν τὸ παρῆπεσθαι καὶ
 παραφυλάττειν ἄλειμμα καὶ λουτρὸν ἑτέρου καὶ
 ὥραν βραδύνοντος ἢ ταχύνοντος ἀνελεύθερον εἶ
 μάλα καὶ Γναθώνειον, εἰ δὴ Γνάθων γέγονε δει-
 νότατος ἄνθρωπος τᾶλλότρια δειπνεῖν. εἴ γε μὴν 15
 οὐκ ἔστιν ὅτε μᾶλλον ἀνθρώποις ἐφίῳσιν εἰπεῖν

‘ὦ γλῶσσα, μέτριον εἴ τι κομπάσαι θέλεις,
 ἔξειπε,’

καὶ παρρησία πλείστη μετὰ παιδιᾶς ἀναμέμικται τοῖς
 F λεγομένοις ἐν οἴνῳ καὶ πραττομένοις· ἐνταῦθα δὴ 20
 πῶς ἄν τις ἑαυτὸν μεταχειρίσαιο μὴ γνήσιος ὢν
 μῆδ' αὐτόκλητος, ἀλλὰ τρόπον τινὰ νόθος καὶ πα-
 ρεγγεγραμμένος εἰς τὸ συμπόσιον; καὶ γὰρ τὸ χρῆ-
 σθαι καὶ τὸ μὴ χρῆσθαι παρρησίᾳ πρὸς τοὺς πα-
 ρόντας εὐσυννοφάντητον. οὐ μικρὸν δὲ κακὸν οὐδ' 25

7 ἔτι] ἔτι δὲ R, sed cf. p. 667b 9 δεομένων mei (sed
 recte P) 10 ὥς οὐκ αὐτόκλητος R 15 ἀνθρώπων R εἴ
 γε] ἔτι γε idem, sed praestat vulgata 16 W: ἐφίῳσιν aut
 ἐφίῳσιν 17 Kock. 3 p. 612 ὦ W 18 Cobetus: ἐξεῖπε

ἢ τῶν ὀνομάτων εὐχέρεια καὶ βωμολοχία τοῖς μὴ
 δυσχεραίνουσιν ἀλλ' ὑπομένουσι σκιάς καλεῖσθαι
 καὶ ὑπακούειν· προσεθίζει γὰρ εἰς τὰ ἔργα τῷ αἰ-
 σχρῷ τὸ ῥαδίως ὑπὸ τῶν ῥημάτων ἄγεσθαι. διὸ 708
 5 καλῶν μὲν ἐταίρους ἔδωκά ποτε σκιάς· ἰσχυρὰ γὰρ
 ἢ τῆς πόλεως συνήθεια καὶ δυσπαραίτητος· αὐτὸς
 δὲ κληθεὶς ὕφ' ἐτέρου πρὸς ἕτερον ἄχρη γε νῦν ἀν-
 τέχω μὴ ὑπακοῦσαι·

3. Γενομένης δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἡσυ-
 10 χίας, ὁ Φλώρος 'τοῦτ' ἔφη 'τὸ δεύτερον ἔχει μᾶλ-
 λον ἀπορίαν· τὸ δὲ καλεῖν οὕτως ἀναγκαῖον ἐστίν
 ἐν ταῖς τῶν ξένων ὑποδοχαῖς, ὥσπερ εἴρηται πρό-
 τερον· οὔτε γὰρ ἄνευ φίλων ἐστὶ δὴ ἐπιεικὲς οὔτε
 γινώσκειν οὕς ἔχων ἦκει ῥαδίον·' καὶ γὰρ πρὸς αὐ-
 15 τόν 'ὄρα τοίνυν' ἔφη 'μὴ οἱ καλεῖν οὕτω δεδωκό-
 τες τοῖς ἐστιῶσι καὶ τὸ πείθεσθαι τοῖς καλουμένοις
 καὶ βαδίζειν δεδῶκασιν· οὔτε γὰρ διδόναι καλὸν B
 οὔτ' αἰτεῖν ὃ διδόναι μὴ καθῆκεν, οὔθ' ὅλως παρα-
 καλεῖν ἢ μὴ δεῖ παρακαλεῖσθαι μηδ' ὁμολογεῖν μηδὲ
 20 πρᾶττειν. τὰ μὲν οὖν πρὸς ἡγεμόνας ἢ ξένους οὐκ
 ἔχει κληῖσιν οὐδ' αἵρεσιν, ἀλλὰ δεῖ δέχεσθαι τοὺς
 μετ' αὐτῶν παραγιγνομένους. ἄλλως δὲ φίλον ἐστι-
 ῶντα φιλικώτερον μὲν ἐστὶ τὸ καλεῖν αὐτόν, ὥς
 οὐκ ἀγνοοῦντα τοὺς γνωρίμους αὐτοῦ καὶ συνήθεις
 25 ἢ οἰκείους· μείζων γὰρ ἢ τιμὴ καὶ ἡ χάρις, ὥς μὴ
 λανθάνοντος, ὅτι τούτους ἀσπάζεται μάλιστα καὶ
 τούτοις ἡδίστα σύνεστι καὶ χαίρει τιμωμένοις ὁμοίως

3 τῶν αἰσχροῶν cum Emperio an τὰ αἰσχροῶ? 4 τὸ ῥαδίως
 τῶν ῥημάτων ἀνέχεσθαι R 17 καλὸν] add. ὃ αἰτεῖν R

- C καὶ παρακαλουμένοις. οὐ μὴν ἀλλ' ἔστιν ὅτε ποιη-
 τέον ἐπ' αὐτῷ, καθάπερ οἱ θεῶ θύοντες ἅμα συμ-
 βώμοις καὶ συννάοις κοινῶς συνεπεύχονται καὶ καθ'
 ἕκαστον ἐκείνων μὴ ὀνομάζοντες· οὔτε γὰρ ὕψον
 οὔτ' οἶνος οὔτε μύρον οὔτως ἡδέως διατίθῃσιν, ὥς 5
 σύνδειπνος εὐνους καὶ προσηγής. ἀλλὰ τὸ μὲν ὕψοις
 καὶ πέμμασιν οἷοις ὁ μέλλων ἐστιᾶσθαι μάλιστα χαί-
 ρει, καὶ περὶ οἶνων διαφορᾶς καὶ μύρων ἐρωτᾶν
 καὶ διαπυνθάνεσθαι, φορτικὸν κομιδῇ καὶ νεόπλου-
 τον· ᾧ δὲ πολλοὶ φίλοι καὶ οἰκέτοι καὶ συνήθεις 10
 εἰσίν, αὐτὸν παρακαλεῖν ἐκείνων, οἷς ἂν ἡδιστα
 D συγγίγνωιτο καὶ μεθ' ὧν εὐφραίνεται παρόντων,
 μάλιστα τούτους ἄγειν οὐκ ἀηδὲς οὐδ' ἔτοπον.
 οὔτε γὰρ τὸ συμπλεῖν οὔτε τὸ συνοικεῖν οὔτε τὸ
 συνδικάζειν, μεθ' ὧν οὐ βούλεται τις, οὔτως ἀηδὲς, 15
 ὥς τὸ συνδειπνεῖν, καὶ τοῦναντίον ἡδύ· κοινωνία
 γὰρ ἐστὶ καὶ σπουδῆς καὶ παιδιᾶς καὶ λόγων καὶ
 πράξεων τὸ συμπόσιον. ὅθεν οὐ τοὺς τυχόντας
 ἀλλὰ τοὺς προσφιλεῖς εἶναι δεῖ καὶ συνήθεις ἀλλή-
 λοις, ὥς ἡδέως συνεσομένους. ὕψα μὲν γὰρ οἱ μά- 20
 γειροι σκευάζουσιν ἐκ χυμῶν διαφορῶν, αὐστηρὰ
 E καὶ λιπαρὰ καὶ γλυκέα καὶ δριμέα συγκεραννύντες·
 σύνδειπνον δὲ χρηστὸν οὐκ ἂν γένοιτο καὶ κεχα-
 ρισμένον ἀνθρώπων μὴ ὁμοφύλων μῆδ' ὁμοιοπα-
 θῶν εἰς ταὐτὸ συμφθαρέντων. ἐπεὶ δέ, ὥσπερ οἱ 25

1 καλουμένοις R 2 καθάπερ M: καὶ καθάπερ σὺν
 βωμοῖς καὶ σὺν ναοῖς mei 5 ἡδέως R: ἡδεσθαι 7 οἶ-
 οἰς R: οἷς 12 malim συγγίγνωται et εὐφραίνεται
 16 κοινωνίας mei 19 συνεῖναι W 20 ὥς] τοὺς R

Περιπατητικοὶ λέγουσι, τὸ μὲν πρῶτον φύσει κινουὺν μὴ κινούμενον δ' εἶναι, τὸ δ' ἔσχατον κινούμενον μηδὲ ἐν δὲ κινουὺν· μεταξὺ δ' ἄμφοῦν τὸ καὶ κινουὺν ἕτερον καὶ κινούμενον ὑφ' ἑτέρων· οὕτως·
 5 ἔφην ὁ λόγος, τριῶν ὄντων ὧν ὁ μὲν καλῶν μόνον ὁ δὲ καλούμενος, ὁ δὲ καὶ καλῶν καὶ καλούμενός ἐστιν, εἴρηται μὲν περὶ τοῦ καλοῦντος· οὐ χεῖρον δ' ἐστὶ καὶ περὶ τῶν ἄλλων· ἔφην ὁ γ' ἐμοὶ δοκεῖ, F διελθεῖν. ὁ μὲν οὖν καλούμενος ὑφ' ἑτέρου καὶ
 10 καλῶν ἑτέρους πρῶτον, οἶμαι, τοῦ πλήθους φείδεσθαι δίκαιός ἐστι, μὴ καθάπερ ἐκ πολεμίας ὁμοῦ πᾶσι τοῖς περὶ αὐτὸν ἐπισιτιζόμενος μηδ', ὥσπερ οἱ χώρας καταλαμβάνοντες ἐν τῇ πεττεύειν, ἀεὶ τοῖς ἰδίους φίλοις τοὺς τοῦ καλέσαντος ἐκκρούων καὶ ἀπο-
 15 κρούων ἅπαντας· ὥστε πάσχειν τοὺς δειπνίζοντας, ἃ πάσχουσιν οἱ τῇ Ἑκάτῃ καὶ τοῖς ἀποτροπαίοις 709 ἐκφέρουντες τὰ δεῖπνα, μὴ γενομένους αὐτοὺς μηδὲ τοὺς οἴκοι, πλὴν καπνοῦ καὶ θυροῦ βου μετέχοντας. ἄλλως γὰρ ἡμῖν προσπαίζουσιν οἱ λέγοντες
 20 ὁ Δελφοῖσι θύσας αὐτὸς ὀψωνεῖ κρέας·

ἀληθῶς δὲ τοῦτο συμβαίνει τοῖς ξένους ἀγνώμονας ἢ φίλους δεχομένοις μετὰ σκιῶν πολλῶν ὥσπερ Ἀρπυιῶν διαφοροῦντας τὰ δεῖπνα καὶ προνομεύοντας. ἔπειτα δεῖ μὴ μεθ' ὧν ἔτυχε βαδίζειν πρὸς ἑτέρους
 25 ἐπὶ δεῖπνον, ἀλλὰ μάλιστα μὲν καλεῖν τοὺς τοῦ δειπνίζοντος οἰκείους καὶ συνηθεις, πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ-

2 δ' εἶναι] δ' εἰκὸς εἶναι? 5 ὧν R 8 γ' ἐμοὶ *: γε μοι 11 ὁμοῦ] ὁμοῦ τι? 12 αὐτὸν *: αὐτὸν 20 cf. Kock. 3 p. 495 22 ἀρπυίων mei

- νον ἀμιλλώμενον καὶ προκαταλαμβάνοντα ταῖς κλή-
σεσιν· εἰ δὲ μὴ, τῶν ἰδίων φίλων οὕς ἂν καὶ ἤθε-
λεν αὐτὸς ἐλέσθαι ὁ δειπνίζων, ἐπικεικῆς ὢν ἐπικεικῆς,
B καὶ φιλόλογος φιλολόγους ὄντας, ἢ δυνατοὺς δυνά-
μενος, πάλαι ζητῶν ἀμωσγέπως αὐτοῖς ἐν προσηγο- 5
ρίᾳ καὶ κοινωνίᾳ γενέσθαι. τὸ γὰρ οὕτως ἔχοντι
παρὰδοῦναι καὶ παρὰσχεῖν ὁμιλίας ἀρχὴν καὶ φιλο-
φροσύνης εὖστοχον ἐπικεικῶς καὶ ἀστεῖον· ὁ δ' ἀσυμ-
φύλους καὶ ἀσυναρμόστους ἐπάγων, οἷον νηπτικῶ
πολυπότας, καὶ λιτῶ περὶ δίαιταν ἀκολάστους καὶ 10
πολυτελεῖς, ἢ νέῳ πάλιν ποτικῶ καὶ φιλοπαίγμονι
πρεσβύτας σκυθιωποὺς ἢ βαρὺ φθιγγομένους ἐκ
πώγωνος σοφιστάς, ἄκαιρός ἐστίν ἀηδία φιλοφρο-
C σύνην ἀμειβόμενος. δεῖ γὰρ οὐχ ἥττον ἡδὺν εἶναι
τῷ δειπνίζοντι τὸν κεκλημένον ἢ τῷ κεκλημένῳ τὸν 15
ὑποδεχόμενον· ἔσται δ' ἡδύς, ἐὰν μὴ μόνον ἑαυτὸν
ἀλλὰ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καὶ δι' αὐτὸν ἦκοντας ἐπι-
δεξιόους παρέχῃ καὶ προσηνεῖς. ὅ γε μὴν λοιπὸς ἔτι
τῶν τριῶν οὗτος ὁ καλούμενος ὑφ' ἑτέρου πρὸς
ἕτερον, τὸ μὲν τῆς σκιᾶς ἀναινύμενος ὕνομα καὶ 20
δυσχεραίνων, ἀληθῶς σκιὰν δόξει φοβεῖσθαι, δεῖται
δὲ πλείστης εὐλαβείας. οὔτε γὰρ τοῖς τυχοῦσιν ἀκο-
λουθεῖν ἐτοίμως καλὸν οὔθ' ὅπως ἔτυχεν· ἀλλὰ
δεῖ σκοπεῖν πρῶτον τίς ὁ καλῶν ἐστίν. εἰ μὲν γὰρ
D οὐ σφόδρα συνήθης, ἀλλ' ἢ τῶν πλουσίων τις ἢ 25
σατραπικῶν, ὥς ἐπὶ σκηνῆς δορυφορήματος λαμπροῦ

5 ζητῶν W: καὶ ζητῶν 10 X: δίαιταν καὶ 17 *:
αὐτῷ — αὐτὸν 23 καλῶν mei ἀλλὰ] om. iidem
25 ἀλλ' ἢ] ἀλλὰ μὴ mei

δεόμενος ἢ πάνυ χαρίζεσθαι τῇ κλήσει πεπεισμένος
καὶ τιμᾶν, ἐπάγεται, παραιτητέος εὐθύς. εἰ δὲ φί-
λος καὶ συνήθης, οὐκ εὐθύς ὑπακουστέον· ἀλλ' ἐὰν
δοκῇ δεῖσθαι τινος ἀναγκαίας ὁμιλίας καὶ κοινω-
5 νίας καιρὸν ἄλλον οὐκ ἐχούσης, ἢ διὰ χρόνου πο-
θὲν ἀφριγμένος ἢ μέλλων ἀπαίρειν φανερός ἢ δι'
εὐνοίαν ἐπιθυμῶν καὶ ποθῶν συμπερινεχθῆναι,
καὶ μήτε πολλοὺς μήτ' ἄλλοτρίους, ἀλλ' αὐτὸν ἢ
μετ' ὀλίγων ἐταίρων ἐπαρόμενος, ἢ μετὰ ταῦτα
10 πάντα πραγματευόμενος ἀρχὴν τινα συνηθείας καὶ
φιλίας δι' αὐτοῦ γενέσθαι τῷ καλουμένῳ πρὸς τὸν E
καλοῦντα χρηστὸν ὄντα καὶ φιλίας ἄξιον. ἐπεὶ τοὺς
γε μοχθηροὺς, ὅσῳ μᾶλλον ἐπιλαμβάνονται καὶ συμ-
πλέκονται, καθάπερ βάτους καὶ ἀπαρίνας ὑπερβα-
15 τέον ἐστί· κἂν ἐπιεικεῖς οἱ ἄγοντες ὧσι πρὸς ἐπι-
εικῇ δὲ μὴ ἄγῳσιν, οὐ δεῖ συνακολουθεῖν οὐδ'
ὑπομένειν, ὥσπερ διὰ μέλιτος φάρμακον λαμβάνον-
τας, μοχθηρὸν διὰ χρηστοῦ φίλον. ἄτοπον δὲ καὶ
τὸ πρὸς ἀγνώτα κομιδῇ καὶ ἀσυνήθῃ βαδίζειν, ἂν
20 μὴ τις ἢ διαφέρων ἀρετῇ, καθάπερ εἴρηται, καὶ
τοῦτο φιλίας ποιησόμενος ἀρχὴν καὶ ἀγαπήσων τὸ
ῥαδίως καὶ ἀφελῶς ἀφικέσθαι σὺν ἑτέρῳ πρὸς αὐ-
τόν. καὶ μὴν τῶν συνήθων πρὸς τούτους μάλιστα F
βαδιστέον ὅφ' ἑτέρου καλούμενον, οἷς ἐφίεται μεθ'
25 ἑτέρων καὶ αὐτοῖς βαδίζειν πρὸς ἡμᾶς. Φιλίππῳ

2 καὶ M 6 ἢ Basileensis: ἢ 14 καὶ ἀπαρίνας
scripsi cum Herchero: καὶ ἀναιρεῖν καὶ vid. Symb.
17 M: λαμβάνοντες 21 R: ἀγάπης. ὧν 24 idem: ὅφρι-
ται 25 Φιλίππῳ] cf. Xen. Symp. 1, 13

μὲν γὰρ ἐδόκει τῷ γελωτοποιῶ τὸ αὐτόκλητον ἐπὶ
 δεῖπνον ἐλθεῖν γελοιότερον εἶναι τοῦ κεκλημένον·
 ἀγαθοῖς δὲ καὶ φίλοις ἀνδράσι παρὰ φίλους καὶ
 ἀγαθοὺς σεμνότερόν ἐστι καὶ ἥδιον, ἂν μὴ καλέ-
 σαισι μηδὲ προσδοκῶσιν ἐν καιρῷ παραγίγνωνται 5
 μετὰ φίλων ἐτέρων, εὐφραίνοντες ἅμα τοὺς δεχο-
 710 μένους καὶ τιμῶντες τοὺς ἀγαγόντας. ἥμιστα δὲ πρὸς
 ἡγεμόνας ἢ πλουσίους ἢ δυνάστας μὴ καλουμένους
 ὑπ' αὐτῶν ἀλλ' ὑφ' ἐτέρων πρέπει βαδίζειν, ἀναι-
 δείας καὶ ἀπειροκαλίας καὶ φιλοτιμίας ἀκαίρου δόξαν 10
 οὐκ ἄλογον φυλαττομένους·

B

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ'.

Εἰ δεῖ παρὰ πότον ἀνλητρίσι χρῆσθαι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΣΟΦΙΣΤΗΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

15

1. Περὶ ἀκροαμάτων ἐν Χαιρωνείᾳ λόγοι παρὰ
 πότον ἐγένοντο Διογενιανοῦ τοῦ Περιγλαμηνοῦ πα-
 ρόντος, καὶ πράγματ' εἶχομεν ἀμυνόμενοι βαθυπώ-
 γωνα σοφιστὴν ἀπὸ τῆς Στοᾶς, ὃς ἐπήγαγε τὸν
 Πλάτωνα κατηγοροῦντα τῶν ἀνλητρίσι χρωμένων 20
 παρ' οἶνον, ἀλλήλοις δὲ συγγίγνεσθαι διὰ λόγου
 μὴ δυναμένων. καίτοι παρὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παλαι-

4 Basileensis: καλέσωσι 6 τοὺς] καὶ mei 13 ἀν-
 λητρίδι vel ἀβλιστρίσι iidem (sed recte P) 20 Πλά-
 τωνα] Symp. p. 176e

στρας Φίλιππος ὁ Προυσιεὺς ἔαν ἐκέλευσε τοὺς παρ'
 Ἀγάθωνι δαιτυμόνας ἐκείνους παντὸς αὐλοῦ καὶ
 πηκτίδων ἐπιτεροπέστερα φθεγγομένους· οὐ γὰρ αὐ- C
 λητριδὰ, παρόντων ἐκείνων, ἐκπεσεῖν θαυμαστὸν ἦν,
 5 ἀλλ' εἰ μὴ καὶ πότου καὶ σίτου λήθη κατελάμβα-
 νεν ὅφ' ἡδονῆς καὶ κηλήσεως τὸ συμπόσιον. καί-
 τοι Ξενοφῶν οὐκ ἡσχύνθη, Σωκράτους καὶ Ἀντι-
 σθένης καὶ ἄλλων παρόντων τοιούτων, τὸν γελω-
 τοποιὸν φέρων Φίλιππον, ὥσπερ Ὅμηρος τό 'κρόμμον
 10 ποτῷ ὕψον,' ὑποδείξαι τοῖς ἀνδράσι. Πλάτων δὲ
 τὸν τ' Ἀριστοφάνους λόγον περὶ τοῦ ἔρωτος ὥς κω-
 μωδίαν ἐμβέβληκεν εἰς τὸ Συμπόσιον, καὶ τελευ-
 τῶν ἔξωθεν ἀναπετάσας τὴν αὐλείον ἐπάγει δρᾶμα
 τῶν ποικιλωτάτων, μεθύοντα καὶ κώμῳ χρώμενον
 15 ἐστεφανωμένον Ἀλκιβιάδην. εἴθ' οἱ πρὸς Σωκρά-
 την διαπληκτισμοὶ περὶ Ἀγάθωνος καὶ Σωκράτους D
 ἐγκώμιον, ὃ φίλοι Χάριτες, ἄρ' αὖ γ' εἰπεῖν ὅσιόν
 ἐστίν, ὅτι, τοῦ Ἀπόλλωνος ἡκοντος εἰς τὸ συμπό-
 σιον ἡρμοσμένην τὴν λύραν ἔχοντος, ἐκέτευσαν ἂν
 20 οἱ παρόντες ἐπισχεῖν τὸν θεόν, ἕως ὃ λόγος συμ-
 περανθῇ καὶ λάβῃ τέλος; 'εἴτ' ἐκεῖνοι μὲν οἱ ἄνδρες'
 ἔφη 'τοσαύτην ἐν τῷ διαλέγεσθαι χάριν ἔχοντες,
 ὅμως ἐχρῶντο τοῖς ἐπεισοδίοις καὶ διεποίκιλλον τὰ
 συμπόσια παιδιαῖς τοιαύταις· ἡμεῖς δὲ μεμιγμένοι
 25 πολιτικοῖς καὶ ἀγοραίοις ἀνδράσι, πολλοὺς δ', ὅταν

9 Ὅμηρος] A 629 κρόμμον mei 10 ὑποδείξαι]
 ἐπιμῖξαι W 11 Ἀριστοφάνους] cf. Plat. Symp. p. 189a sq.
 13 αὐλίον mei 17 φίλε χάριτος mei εἰπεῖν R: εἶπεν
 19 ἂν M

οὕτω τύχωμεν, ἰδιώταις καὶ ὑπαγροικοτέροις ἐκβά-
 E λωμεν τὴν τοιαύτην χάριν καὶ διατριβὴν ἐκ τῶν
 συμποσίων ἢ ἀπίωμεν, ὥσπερ τὰς Σειρήνας ἐπιού-
 σας φεύγοντες; ἀλλὰ Κλειτόμαχος μὲν ὁ ἀθλητῆς
 ἐξανιστάμενος καὶ ἀπιών, εἴ τις ἐμβάλοι λόγον ἐρω- 5
 τικόν, ἐθαυμάζετο· φιλόσοφος δ' ἀνὴρ αὐλὸν ἐκ
 συμποσίου φεύγων καὶ ψαλτρίας ἀρμοζομένης ὑπο-
 δεῖσθαι βοῶν ταχὺ καὶ τὸν λυχνοῦχον ἄπειν οὐ
 καταγέλαστός ἐστι, τὰς ἀβλαβεστάτας ἡδονάς, ὥσπερ
 οἱ κἀνθαροὶ τὰ μύρα, βδελυττόμενος; εἰ γὰρ ἄλλοτε, 10
 μάλιστα δῆπον παρὰ πότον, προσπαιστέον ἐστὶ τού-
 τοις καὶ δοτέον εἰς ταῦτα τῷ θεῷ τὴν ψυχὴν. ὥς
 τὰ γ' ἄλλα φίλος ὢν Εὐριπίδης ἐμὲ γοῦν οὐ πέ-
 F πεικε, περὶ μουσικῆς νομοθετῶν, ὥς ἐπὶ τὰ πένδῃ
 καὶ τὰς βαρυφροσύνας μετακομιστέας οὔσης· ἐκεῖ 15
 μὲν γὰρ ὥσπερ ἱατρὸν ἐφιστάναι δεῖ νοσοῦσιν ἐσπου-
 δακότα καὶ νήφοντα τὸν λόγον, τὰς δὲ τοιαύτας
 ἡδονὰς τῷ Διονύῳ καταμίξαντας ἐν παιδιᾷς μέρει
 τίθεσθαι. χάριεν γάρ τοι τὸ τοῦ Λάκωνος, ὅς,
 Ἀθήνησι καινῶν ἀγωνιζομένων τραγωδῶν, θεώμε- 20
 νος τὰς παρασκευὰς τῶν χορηγῶν καὶ τὰς σπουδὰς
 τῶν διδασκάλων καὶ τὴν ἔμιλλαν οὐκ ἔφη σωφρο-
 νεῖν τὴν πόλιν μετὰ τοσαύτης σπουδῆς παίζουσιν.
 711 τῷ γὰρ ὄντι παίζοντα δεῖ παίζειν καὶ μήτε δαπά-
 νης πολλῆς μήτε τῶν πρὸς ἄλλα χρησίμων καιρῶν 25
 ὠνεῖσθαι τὸ ῥαθυμεῖν, ἀλλ' ἐν πότῳ καὶ ἀνέσει

6 Turnebus: ἐθαύμαζεν 7 M: ὑποδεῖται 8 λυχνοῦ-
 χον] λύχρον Cobetus 10 βδελυττόμενοι mei 13 Εὐρι-
 πίδης] cf. Med. 200 sq. Locum indicavit Nauckius 19 δς R

τῶν τοιούτων ἀπογεύεσθαι καὶ σκοπεῖν ἅμα τερπό-
μενον, εἴ τι χρήσιμον ἐξ αὐτῶν λαβεῖν ἔστιν.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η'.

Τίσι μάλιστα χρηστέον ἀκροάμασι παρὰ δεῖπνον.

5

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΣΟΦΙΣΤΗΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

1. Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, βουλόμενον αὐθις ἀν-
τιλέγειν τὸν σοφιστὴν ἐγὼ διακρουόμενος ἑκείνο B
μᾶλλον' ἔφην 'σκέψαιτ' ἄν τις, ὃ Διογεניανέ, πολ-
10 λῶν ἀκροαμάτων ὄντων ποῖον ἂν μάλιστα γένος εἰς
πότον ἐναρμόσειε, καὶ παρακαλῶμεν ἐπικρῖναι του-
τονὶ τὸν σοφόν· ἀπαθῆς γὰρ ὢν πρὸς ἅπαντα καὶ
ἀκήλητος οὐκ ἂν σφαλείῃ πρὸ τοῦ βελτίονος ἐλέ-
σθαι τὸ ἡδίων.' ὥς οὖν ὃ τε Διογεניανὸς παρεκί-
15 λει καὶ ἡμεῖς, οὐδὲν μελλήσας ἑκείνος ἔφη τᾶλλα
μὲν ἐπὶ τὴν θυμέλῃν καὶ τὴν ὀρχήστραν ἐξελαύνειν,
εἰσάγειν δὲ τὸ νεωστὶ μὲν ἐν Ῥώμῃ παρεισηγμένον
εἰς τὰ συμπόσια, μήπω δ' ἀναλάμπον ἐν τοῖς πολ-
λοῖς. 'Ἔστε γάρ' εἶπεν 'ὅτι τῶν Πλάτωνος διαλό- C
20 γων διηγηματικοί τινές εἰσιν οἱ δὲ δραματικοί·
τούτων οὖν τῶν δραματικῶν τοὺς ἐλαφροτάτους
ἐκδιδάσκονται παῖδες, ὥστ' ἀπὸ στόματος λέγειν·
πρόσεστι δ' ὑπόκρισις πρέπουσα τῷ ἡθελί τῶν ὑπο-

1 Leonicus: τερπόμενοι 7 *: ἐρρέθη 10 ὄντων *
ib. ποῖ ἂν mei 12 τὸν M 15 R: οὐδὲ

κειμένων προσώπων καὶ φωνῆς πλάσμα καὶ σχῆμα καὶ διαθέσεις ἐπόμεναι τοῖς λεγομένοις. ταῦθ' οἱ μὲν αὐστηροὶ καὶ χαρίεντες ἠγάπησαν ὑπερφυῶς, οἱ δ' ἄνανδροι καὶ διατεθρυμμένοι τὰ ὦτα δι' ἄμου-
σίαν καὶ ἀπειροκαλίαν, οὓς φησιν Ἀριστόξενος χο- 5
λὴν ἔμεῖν, ὅταν ἐναρμονίου ἀκούσωσιν, ἐξέβαλον·
καὶ οὐ θανατάσαιμ' ἔν, εἰ τὸ πάμπαν ἐκβάλλουσιν·
ἐπικρατεῖ γὰρ ἡ θηλύτης·

2. Καὶ ὁ Φίλιππος ὀρῶν ὑποδυσχεραίνοντας
D ἐνίους 'φείδου' εἶπεν ὧ τᾶν, καὶ παραβάλλου λοι- 10
δορῶν ἡμᾶς· ἡμεῖς γάρ ἐσμεν οἱ πρῶτοι τοῦ πρά-
γματος εἰσαγομένου δυσχεράναντες ἐν Ῥώμῃ καὶ
καθαψάμενοι τῶν ἀξιούντων Πλάτωνα διαγωγὴν ἐν
οἴνῳ ποιεῖσθαι, καὶ τῶν Πλάτωνος διαλόγων ἐπὶ
τραγῆμασι καὶ μύθοις ἀκούειν διαπίνοντας· ὅτε, καὶ 15
Σαπφοῦς ἀναλεγομένης καὶ τῶν Ἀνακρέοντος, ἐγὼ
μοι δοκῶ καταθέσθαι τὸ ποτήριον αἰδούμενος. πολλὰ
δ' εἰπεῖν ἐπιόν μοι δέδια μὴ μετὰ σπουδῆς τινος
οὐ παιδιᾶς διαλέγεσθαι πρὸς σε δόξω· ὅθην, ὥς
ὀρεῖς, 'ποτίμῳ λόγῳ ἄλμυρὰν ἀκοήν' κατακλύσαι 20
τῷ φίλῳ Διογενιανῷ μετὰ τῆς κύλικος δίδωμι·

E 3. Δεξάμενος οὖν ὁ Διογενιανός 'ἀλλὰ καὶ τοῦ-
τους' ἔφη 'νήφοντας ἀκούω λόγους· ὥσθ' ὁ οἶνος
ἡμᾶς ἀδικεῖν οὐκ ἔοικεν οὐδὲ κρατεῖν. δέδια δὴ

5 Ἀριστόξενος] Mueller. 2 p. 288 6 κατακούσωσιν?
cf. p. 792c ib. *: ἐξέβαλλον 10 cf. Aristoph. Ran.
180. 269 15 W: διατείνοντας 16 idem: ἀναδεχομέ-
νης 18 εἶπεν mei ἐπιδόν Condos: ἐπιδόντα 19 οὐ
παιδιᾶς διαλέγεσθαι *: οὐ παιδιᾶς λέγεσθαι δόξῃ mei
ποτίμῳ λόγῳ] cf. Plat. Phaedr. p. 243d 24 ἀδικεῖν Tur-
nebus: εὐδοκίμεῖν aut εὐδοκεῖν

μὴ καὶ αὐτὸς εὐθύνας ὑπόσχω· καίτοι τὰ πολλὰ
 περικοπτέα τῶν ἀκροαμάτων ἐστί· πρώτην τραγω-
 δίαν, ὥς οὐ πάνυ τι συμποτικὸν ἀλλὰ σεμνότερον
 βοῶσαν καὶ σκευωρουμένην πραγμάτων ὑποκρίσεις
 5 πάθος ἔχόντων καὶ οἶκτον. ἀποπέμπω δὲ τῆς ὁρ- F
 γήσεως τὴν Πυλάδειον, ὀγκώδη καὶ παθητικὴν καὶ
 πολυπρόσωπον οὔσαν· αἰδοῖ δὲ τῶν ἐγκωμίων ἐκεί-
 νων, ἃ Σωκράτης περὶ ὀργήσεως διῆλθε, δέχομαι
 τὴν Βαθύλλειον αὐτόθεν πέζαν τοῦ κόρδακος ἀπτο-
 10 μένην, Ἥχοῦς ἢ τινος Πανὸς ἢ Σατύρου σὺν Ἑρωτι
 κωμάζοντος ὑπόρχημά τι διατιθεμένην. τῶν δὲ κω-
 μωδιῶν ἡ μὲν ἀρχαία διὰ τὴν ἀνωμαλίαν ἀνάρμο-
 στος ἀνθρώποις πίνουσιν· ἡ τε γὰρ ἐν ταῖς λεγο-
 μέναις παραβάσεσιν αὐτῶν σπουδὴ καὶ παρρησία
 15 λίαν ἄκρατός ἐστι καὶ σύντονος, ἡ τε πρὸς τὰ σκώμ- 712
 ματα καὶ βωμολοχίας εὐχέρεια δεινῶς κατάκορος καὶ
 ἀναπεπταμένη καὶ γέμουσα ῥημάτων ἀκόσμων καὶ
 ἀκολάστων ὀνομάτων· ἔτι δ' ὥσπερ ἐν τοῖς ἡγεμο-
 νικοῖς δειπνοῖς ἐκάστῳ παρέστηκε τῶν κατακειμέ-
 20 νων οἶνοχόος, οὕτω δεήσει γραμματικὸν ἐκάστῳ τὸ
 καθ' ἕναστον ἐξηγεῖσθαι, τίς δ' Αἰσποδίας παρ'
 Εὐπόλιδι καὶ ὁ Κινησίας παρὰ Πλάτωνι καὶ ὁ
 Λάμπων παρὰ Κρατίνῳ, καὶ τῶν κωμωδουμένων
 ἕκαστος· ὥστε γραμματοδιδασκαλεῖον ἡμῖν γενέσθαι

1 καὶ γὰρ τοι R 2 περικοπτέον? πρώτην τὴν
 Huttenus 8 Σωκράτης] cf. Xen. Symp. 2, 16 11 ὑπόρ-
 χημά τι W ex Athen. p. 20 e: ὑπορχήματος διατιθεμένην]
 ἀτιθεμένην mei 21 M: λαισμοδίας cf. Kock. 1 p. 284
 22 Κινησίας] cf. Plat. Gorg. p. 501 e 23 Λάμπων] vid.
 Suid. s. v. Athen. p. 344 e

τὸ συμπόσιον ἢ κωφὰ καὶ ἄσημα τὰ σκώμματα
 B διαφέρεσθαι. περὶ δὲ τῆς νέας κωμωδίας τί ἂν
 ἀντιλέγοι τις; οὕτω γὰρ ἐγκέκρται τοῖς συμπο-
 σίοις, ὥς μᾶλλον ἂν οἴνου χωρὶς ἢ Μενάνδρου
 διακυβερινῆσαι τὸν πότον. ἢ τε γὰρ λέξεις ἡδεῖα 5
 καὶ πεξὴ κατέσπαρται τῶν πραγμάτων, ὥς μήθ'
 ὑπὸ νηφόντων καταφρονεῖσθαι μήτ' οἴνωμένους
 ἀνιᾶν· γνωμολογίαι τε χρησταὶ καὶ ἀφελεῖς ὑπορ-
 ρέουσαι καὶ τὰ σκληρότατα τῶν ἡθῶν ὥσπερ ἐν
 πυρὶ τῷ οἴνῳ μαλάττουσι καὶ κάμπτουσι πρὸς τὸ 10
 ἐπιεικέστερον· ἢ τε τῆς σπουδῆς πρὸς τὴν παιδιὰν
 ἀνάνκασις ἐπ' οὐδὲν ἂν πεποιῆσθαι δόξειεν ἄλλ'
 C ἢ πεπωκότων καὶ διακεχυμένων ἡδονὴν ὁμοῦ καὶ
 ὠφέλειαν. ἔχει δὲ καὶ τὰ ἔρωτικά παρ' αὐτῷ και-
 ρὸν πεπωκόσιν ἀνθρώποις, καὶ ἀναπαυσομένοις μετὰ 15
 μικρὸν ἀπιοῦσι παρὰ τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας· οὔτε
 παιδὸς ἔρως ἄρρενός ἐστιν ἐν τοσούτοις δράμασιν,
 αἷ τε φθοραὶ τῶν παρθένων εἰς γάμον ἐπιεικῶς
 καταστρέφουσι· τὰ δὲ πρὸς εὔταιρας, ἂν μὲν ὥσιν
 ἱταμαὶ καὶ θρασεῖαι, διακόπτεται σωφρονισμοῖς τισιν 20
 ἢ μετανόαις τῶν νέων· ταῖς δὲ χρησταῖς καὶ ἀν-
 τερώσαις ἢ πατὴρ τις ἀνευρίσκεται γνήσιος, ἢ χρό-
 νος τις ἐπιμετρεῖται τῷ ἔρωτι, συμπεριφορὰν αἰδοῦς
 ἔχων φιλόανθρωπον. ταῦτα δ' ἀνθρώποις ἄλλο μὲν
 τι πράττουσιν ἴσως οὐδεμιᾶς σπουδῆς ἄξιά ἐστιν· 25

2 ἂν Herwerdenus ἂν λέγοι τις Madvigius 3 συγ-
 κέκρται Cobetus 5 διακυβερινῆσαι Duebnerus, alii alia;
 sed nihil opus cf. p. 645 b 7 noli φνωμένους corrigere
 11 em. Emperius: ἐπιεικέστατον 12 ἄλλη mei 16 οὔτε
 γὰρ? 20 ἱταμαὶ Turnebus: ἱκαναὶ

ἐν δὲ τῷ πίνειν οὐ θανμάσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τερπνὸν D
αὐτῶν καὶ γλαφυρὸν ἄμα καὶ πλάσιν τινὰ καὶ κατα-
κόσμησιν ἐπιφέρει, συνεξομοιοῦσαν τὰ ἥθη τοῖς
ἐπικέσι καὶ φιλανθρώποις.

- 5 4. Ὁ μὲν οὖν Διογενιανὸς ἢ παυσάμενος ἢ δια-
λιπὼν ἐσιώπησεν· ἐπιφυομένου δ' αὐτῷ τοῦ σοφισ-
τοῦ πάλιν καὶ ῥήσεις τινὰς οἰομένου δεῖν τῶν Ἀρι-
στοφανείων περαινέειν, ὁ Φίλιππος ἐμὲ προσαγορεύσας
'οὗτος μὲν' ἔφη 'τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπέπληκε, τὸν
10 ἡδιστον αὐτῷ Μένανδρον ἐπαινέσας, καὶ τῶν ἄλλων
οὐδὲν ἔτι φροντίζειν ἔοικε. λείπεται δὲ πολλὰ τῶν E
ἁκροαμάτων ἡμῖν ἀνεξέταστα, περὶ ὧν ἂν ἡδέως
ἀκούσαιμ' σου· τὸν δὲ τῶν ζῳδιογλύφων ἄγωνα
βραβεύσομεν αὐρίον, ἂν δοκῇ τῷ ξένῳ καὶ Διογε-
15 νιανῷ, νήφοντες.' 'οὐκοῦν' ἔφη ἐγὼ 'μῖμοί τινες
εἰσίν, ὧν τοὺς μὲν ὑποθέσεις τοὺς δὲ παίγνια κα-
λοῦσιν· ἀρμόζειν δ' οὐδέτερον οἶμαι συμποσίῳ γέ-
νος, τὰς μὲν ὑποθέσεις διὰ τὰ μήκη τῶν δραμάτων
καὶ τὸ δυσχορήγητον· τὰ δὲ παίγνια, πολλῆς γέ-
20 μοντα βωμολοχίας καὶ σπερμολογίας, οὐδὲ τοῖς τὰ
ὑποδήματα κομίζουσι παιδαρίοις, ἂν γε δὴ δεσπο-
τῶν ἢ σωφρονούντων, θεάσασθαι προσήκει. οἱ δὲ
πολλοί, καὶ γυναικῶν συγκατακειμένων καὶ παίδων F
ἀνήβων, ἐπιδέκνυνται μιμήματα πραγμάτων καὶ λό-
25 γων, ἃ πάσης μέθης ταραχωδέστερον τὰς ψυχὰς δια-

5 Herwerdenus: διαλείπων 10 παραινέσας mei
16 ὧν] ὧς mei 17 R: ἀρμόζει 21 ἂν γε δὴ *
& γε δὴ cf. p. 697e. 713a. passim 22 ἦ] ἦ vel
ἦ mei

τίθησιν. ἀλλ' ἢ γε κιθάρα πάλαι που καὶ καθ' Ὅμηρον ἔτι τοῖς χρόνοις γνωρίμη τῆς δαιτός ἐστι, καὶ μακρὰν οὕτω φιλίαν καὶ συνήθειαν οὐ πρόπει διαλύειν, ἀλλὰ δεῖσθαι τῶν κιθαρωδῶν μόνον, ὅπως τὸν πολὺν θοῆνον καὶ γόον ἐξαίρωσι τῶν ῥόδων, 5 εὖφημα καὶ πρόποντα θαλιάζουσιν ἀνθρώποις ἄδοντες. τὸν δ' αὖλὸν οὐδὲ βουλομένοις ἀπάσασθαι τῆς 713 τραπέζης ἔστιν· αἱ γὰρ σπονδαὶ ποθοῦσιν αὐτὸν ἅμα τῷ στεφάνῳ καὶ συνεπιφθιγγεται τῷ παιᾶνι τὸ θεῖον, εἴτ' ἀπελίσκανε καὶ διεξῆλθε τῶν ὤτων κατα- 10 χεόμενος φωνὴν ἡδεῖαν ἄχρι τῆς ψυχῆς ποιοῦσαν γαλήνην· ὥστ', εἴ τι τῶν ἀσηρῶν καὶ πεφροντισμένων ὁ ἄκρατος οὐκ ἐξέσεισεν οὐδὲ διέλυσε, τοῦτο τῇ χάριτι καὶ πραότητι τοῦ μέλους ὑποκατακλινόμενον ἡσυχάζειν, ἅν γε δὴ καὶ αὐτὸς τὸ μέτριον 15 διαφυλάττη μὴ παθαινόμενος μηδ' ἀνασοβῶν καὶ παρεξιστὰς βόμβυξι καὶ πολυχορδαῖς τὴν διάνοιαν B ὑγρὰν ὑπὸ τῆς μέθης καὶ ἀκροσφαλῇ γεγεννημένην. ὥς γὰρ τὰ θρέμματα λόγου μὲν οὐ συνίησι διάνοιαν ἔχοντας, σιγμοῖς δὲ καὶ ποππυσμοῖς ἀμελέσιν 20 ἢ σύριγξι καὶ στρόμβοις ἐγείρουσι καὶ κατευνάζουσι πάλιν οἱ νέμοντες, οὕτως, ὅσον ἔνεστι τῇ ψυχῇ φορβαδικὸν καὶ ἀγELAῖον καὶ ἀξύνετον λόγου καὶ ἀνήκοον, μέλεσι καὶ ῥυθμοῖς ἐπιψάλλοντες καὶ κα-

1 aut nihil mutandum aut solum πάλαι in παλαιά corrig. cf. p. 1132e: καὶ τοῖς χρόνοις δὲ σφόδρα παλαιός ἐστι 5 *: ἐξαίρωσι 12 Duebnerus: ἀσηρῶν 18 τοῦτο R: τοῦτον 14 idem: ὑποκατακλειόμενον 17 βόμβυξι] recte habet cf. Polluc. 4, 82 20 ἀμελέσιν X 22 πάλιν R: καὶ πάλιν

ταυλοῦντες εὖ τίθενται καὶ καταπραΰνουσιν. οὐ
 μὴν ἀλλ' εἰ δεῖ τό γ' ἔμοι φαινόμενον εἰπεῖν, οὔτ'
 ἂν αὐλοῦ ποτε καθ' αὐτὸν οὔτε λύρας μέλει χωρὶς
 λόγου καὶ ῥῥῆς ἐπιτρέψαιμι τὸ συμπόσιον, ὥσπερ
 5 ῥεύματι φέρειν ὑπολαμβάνοντι· δεῖ γὰρ οὕτως ἐθίζειν
 καὶ σπουδάζοντας καὶ παίζοντας, ὥστε καὶ τὰς ἡδο- C
 νὰς ἐκ λόγου λαμβάνειν καὶ τὰς διατριβὰς ἐν λόγῳ
 ποιεῖσθαι· τὸ δὲ μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν ὥσπερ ὕψον
 ἐπὶ τῷ λόγῳ καὶ μὴ καθ' αὐτὰ προσφέρεσθαι μηδὲ
 10 λιχνεύειν. ὥς γὰρ ἡδονὴν ἐν οἴῳ καὶ ὕψῳ τῇ χρείᾳ
 τῆς τροφῆς συνεισιούσαν οὐδεὶς ἀπαθεῖται, τὴν δ'
 ἐπὶ τοῖς μύθοις οὐκ ἀναγκαίαν καὶ περιεργον οὔσαν
 ὁ Σωκράτης ἐπὶ κόρυς ῥαπίζων ἐξέβαλλεν· οὔτω
 ψαλτηρίου φωνῆς καὶ αὐλοῦ, καθ' ἑαυτὴν τὰ ὧτα
 15 κοπτούσης, μὴ ὑπακούωμεν· ἂν δ' ἔπεται μετὰ λόγου
 καὶ ῥῥῆς ἐστιῶσα καὶ τέρπουσα τὸν ἐν ἡμῖν λόγον,
 εἰσάγωμεν, οἴομενοι καὶ τὸν Μαρσύαν ἐκείνον ὑπὸ
 τοῦ θεοῦ κολασθῆναι, ὅτι φορβεῖα καὶ αὐλοῖς ἐπι- D
 στομίσας ἑαυτὸν ἐτόλμησε ψιλῶ μέλει διαγωνίζε-
 20 σθαι πρὸς ῥῥῆν καὶ κιθάραν. μόνον' ἔφην ἔσκο-
 πῶμεν, ὅπως συμπόταις διὰ λόγου καὶ φιλοσοφίας
 ἀλλήλους εὐφραίνειν δυναμένοις μηδὲν ἐπάξομεν
 τοιοῦτον θύραθεν, ὃ κώλυμα διαγωγῆς μᾶλλον ἢ
 διαγωγή τις ἔσται. οὐ γὰρ μόνον ὅσοι τὴν σωτη-
 25 ρίαν οἴκοι καὶ παρ' αὐτῶν ἔχοντες

2 δεῖ X γ' ἔμοι *: γέ μοι 3 μέλει W: μέλος

4 ἐπιτρέψαιμι idem: ἐπιτρέψαι 6 καὶ παίζοντας *

18 ἐξέβαλλεν] cf. Xen. Symp. c. 2 15 κοπτούση mei

18 φορβαίαι vel φορβαία mei 19 M: μέρει 23 θύραθεν

W: οὐράθεν 24 ἢ δ' ἀγωγή mei

‘ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν,’

ὥς Εὐριπίδης εἶπεν, ἀβέλτεροί εἰσιν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι,
πολλῆς ἐν αὐτοῖς εὐφροσύνης καὶ θυμηδίας παρού-
σης, ἔξωθεν ἐπάγειν τὰ τέρποντα φιλοτιμοῦνται.
Ε καὶ γὰρ ἡ τοῦ μεγάλου βασιλέως μεγαλοφροσύνη 5
πρὸς Ἀνταλκίδαν τὸν Λάκωνα δεινῶς ἀπειρόκαλος
ἐφάνη καὶ ἀγροῖκος, ὀπηνίκα ῥόδων καὶ κρόκου με-
μιγμένων στέφανον εἰς μύρον βάψας ἔπεμψεν αὐτῷ,
τὸ σύμφυτον καὶ ἰδιον καλὸν ἀποσβέσας καὶ καθυ-
βρίσας τοῖς ἄνθεσιν. ὅμοιον οὖν ἐστὶ τό, συμπο- 10
σίου χάριν ἔχοντος ἐν ἑαυτῷ καὶ μοῦσαν ἰδίαν,
καταυλεῖν καὶ καταψάλλειν ἔξωθεν, ἀφαιρούμενον
τῷ ἄλλοτρίῳ τὸ οἰκεῖον. μάλιστα γοῦν ἀκροαμά-
των ἂν εἴη καιρὸς ἐν συμποσίῳ κυμαίνοντι καὶ
F κορουσσομένῳ πρὸς ἔριν ἢ φιλονεικίαν· ὥστε λοιδο- 15
ρίαν τινὰ κατασβέσαι καὶ ζητήσεως εἰς ἄμιλλαν
ἀτερπῇ καὶ ἀγῶνα σοφιστικὸν ἐκφερομένης ἐπιλαμ-
βάνεσθαι, καὶ ἀγῶνας ἐκκλησιαστικοὺς καὶ ἀγοραί-
ους ἐπισχεῖν, ἅχρὶ ἂν αὐτοὶς ἐξ ἀρχῆς ἀθόρυβον καὶ
ἀνήμεμον γένηται τὸ συμπόσιον. 20

1 Nauck. p. 678 X: ἐθέλουσιν 2 εἰσιν] del. Doeh-
nerus 6 ἀντιαλκίδαν mei 10 τοῖς ἀνθούσι(ν) mei
14 ἂν * 15 em. Anonymus: κορουσσομένῳ 18 ἀγῶνας
R: πρὸς ἀγῶνας 20 νήμεμον X

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ'.

714

Ὅτι βουλευέσθαι παρὰ πότον οὐχ ἤττον ἦν Ἑλληνικὸν
ἢ Περσικόν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΓΛΑΥΚΙΑΣ.

1. Περὶ ὧν ἐμελλον ἐκκλησιάζειν Ἀθηναῖοι λό-
γος ἦν παρὰ τὸ δεῖπνον, ἐστιῶντος ἡμᾶς Νικοστρά-
του· καὶ τινος εἰπόντος ὥς Ἑκκερικὸν πρᾶγμα ποι-
οῦμεν, ὃ ἄνδρες, βουλευόμενοι παρ' οἶνον· 'τί
10 μᾶλλον' ἔφη ὁ Γλαυκίας ὑπολαβὼν ἢ Ἑκκερικόν;
'Ἑκκερικὸν μὲν γὰρ ἦν ὁ εἰπὼν

'γαστροῦς ἀπὸ πλείης βουλὴ καὶ μῆτις ἀμείνων·'

'Ἑκκερικὸς δὲ σὺν Ἀγαμέμνονι Τροίαν ἐπολιόρκουν,
οἷς φαγοῦσι καὶ πιοῦσιν

15 'ὁ γέρον πάμπρωτον ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,' B
ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τῆς κλήσεως καὶ τῶν ἀρίστων εἰση-
γητῆς τῷ βασιλεῖ γενόμενος,

'δαίνυ δαῖτα γέρονσι,'

'πολλῶν' γάρ τοι (φησὶν) ἀγρομένων τῷ πείσειν,
20 ὅς κεν ἀρίστην βουλὴν βουλευέσῃ.'

διὸ καὶ τὰ πλείστη χρησάμενα τῆς Ἑλλάδος εὐνο-

8 ὥς] del. R 10 ἢ Basileensis 12 cf. p. 700 e
15 Hom. H 324 πάμπρωτος idem 16 καὶ] del. R
18 Hom. I 70 20 ib. 74 21 em. W: πλείστα

μία γένη καὶ μάλιστα φιλοχωρήσαντα περὶ τοὺς ἀρχαίους ἐθισμοὺς ἐν οἴνῳ τὰς ἀρχὰς συνεῖχε. τὰ γὰρ παρὰ Κρησὶν Ἀνδρεῖα καλούμενα, παρὰ δὲ Σπαρτιάταις Φιδίτια, βουλευτηρίων ἀπορρήτων καὶ συνεδρίων ἀριστοκρατικῶν τάξιν εἶχεν, ὥσπερ οἶμαι
 C καὶ τὸ ἐνθάδε Πρυτανεῖον καὶ Θεσμοθετεῖον· οὐ πόρρω δὲ τούτων ὁ νυκτερινὸς σύλλογος παρὰ Πλά-
 τῶνι τῶν ἀρίστων καὶ πολιτικωτάτων ἀνδρῶν ἐστίν, ἐφ' ὃν ἀναπέμπεται τὰ μέγιστα καὶ πλείστης ἄξια φροντίδος. οἱ δὲ τῷ Ἑρμῇ

10

ἔπνυμάτῳ σπένδοντες, ὅτε μνησαίατο κοίτου,
 ἄρ' οὐκ εἰς ταὐτὸ συνάγουσι τῷ οἴνῳ τὸν λόγον;
 ὥς γοῦν παρόντι καὶ συνεπισκοποῦντι τῷ φρονιμω-
 τάτῳ θεῷ, πρῶτον ἀπαλλαττόμενοι προσεύχονται.
 οἱ δὲ πάμπαν ἀρχαῖοι ὥς οὐδὲ τοῦ Ἑρμοῦ δεόμε-
 νον τὸν Διόνυσον αὐτὸν Εὐβουλῇ καὶ τὴν νύκτα
 δι' ἐκεῖνον ἐϋφρόνην' προσεῖπον.'

D

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Εἰ καλῶς ἐποιοῦν βουλευόμενοι παρὰ πότον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

20

ΓΛΑΥΚΙΑΣ, ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ.

1. Ταῦτα τοῦ Γλαυκίου διεξεληθόντος, ἔδοξαν ἡμῖν ἐπιεικῶς οἱ θορυβώδεις ἐκεῖνοι κατακεκοιμη-
 σθαι λόγοι, καὶ ὅπως ἔτι μᾶλλον αὐτῶν ἀμνηστία

4 Basileensis: φιλίτια 6 *: θεσμοθέσιον 7 Πλά-
 τῶν] de Legg p. 968a 11 Hom. η 138 12 ταὐτὸ *:
 τὸ αὐτὸ 17 προσεῖπεν mei 23 em. S: κατακεκοιμησθαι

γένοιτο, ζήτησιν ἑτέραν ἐπάγων Νικόστρατος ἔφη
 πρότερον οὐ πάνυ μέλειν αὐτῷ Περσικοῦ τοῦ πρά-
 γματος εἶναι δοκοῦντος· ἐπεὶ δὲ νῦν Ἑλληνικὸν
 εἶναι πεφώραται, δεῖσθαι λόγου βοηθοῦντος αὐτῷ
 5 πρὸς τὴν αὐτόθεν φαινομένην ἀτοπίαν. ὅ τε γὰρ
 λογισμός, ὥσπερ ὀφθαλμός ἐν ὑγρῷ σάλον ἔχοντι,
 δυσκίνητον ἡμῖν καὶ δύσεργόν ἐστι· τὰ τε πάθη E
 πανταχόθεν ὥσπερ ἔρπετὰ πρὸς ἥλιον σαλευόμενα
 πρὸς τὸν οἶνον καὶ ἀναδύόμενα τὴν γνώμην ἐπι-
 10 σφαλῇ ποιεῖ καὶ ἀκατάστατον. ὅθεν ὥσπερ ἡ
 κλίνη τοῖς πίνουσι τῆς καθέδρας ἀμείνων, ὅτι τὸ
 σῶμα κατέχει καὶ ἀπολύει κινήσεως ἀπάσης, οὕτως
 ἔχειν ἀτρέμα τὴν ψυχὴν ἄριστον· εἰ δὲ μή, δοτέον,
 ὥσπερ παισὶν ἀτρεμεῖν μὴ δυναμένοις, οὐ δόρυ καὶ
 15 ξίφος, ἀλλὰ πλαταγὴν καὶ σφαῖραν, ὥσπερ ὁ θεὸς F
 τὸν νάρθηκα τοῖς μεθύουσιν ἐνεχείρισε κουφότατον
 βέλος καὶ μαλακώτατον ἀμυντήριον, ὅπως, ἐπεὶ τά-
 χιστα παίουσιν, ἥκιστα βλάπτωσι· δεῖ γὰρ γελοῖα
 τὰ σφάλματα τοῖς μεθύουσι ποιεῖν, οὐκ οἰκτρὰ καὶ
 20 τραγικὰ καὶ μεγάλας ἀποτεύξεις ἔχοντα. καὶ μὴν,
 ὅπερ ἐστὶ μέγιστον ἐν ταῖς περὶ τῶν μεγίστων σκέ-
 ψεσι, τὸν ἐνδεᾶ νοῦ καὶ παραγμάτων ἀπειρον ἔπε-
 σθαι τοῖς φρονοῦσι καὶ τῶν ἐμπείρων ἀκούειν,
 ἀφαιρεῖται τοὺς μεθύοντας ὁ οἶνος· ὥστε καὶ τοῦ- 715
 25 νομα γενέσθαι φησὶν ὁ Πλάτων ὅτι οἴεσθαι νοῦν
 ἔχειν ποιεῖ τοὺς πίνοντας· οὔτε γὰρ ἐλλόγιμος οὔτε

4 εἶναι] ὅν R 7 δυσκινεργητον idem τὰ τε πάθη
 *: τὰ δ' ἐπαχθῇ (τὰ δὲ πάθη R) 12 R: ἀπολαύει
 22 τὸν R: τὸν μὲν 25 Πλάτων] Cratyl. p. 406 c 26 λο-
 γισμός — κάλλος — πλοῦτος mei

καλὸς οὔτε πλούσιος οὕτως οἶεται, καίπερ οἶόμενος, εἶναι τῶν πινόντων ἕκαστος, ὥς φρόνιμος· διὸ καὶ πολύφωνος ὁ οἶνός ἐστι καὶ λαλιᾷς ἀκαίρου καὶ φρονήματος ἡγεμονικοῦ καταπίμπλησιν, ὥς οὐκ ἀκούειν ἀλλ' ἀκούεσθαι μᾶλλον ἡμῖν καὶ ἄγειν οὐχ ἔπεσθαι προσήκον. ἀλλὰ γάρ' ἔφη 'τὰ μὲν εἰς τοῦτο
 5 ῥαδίως ἂν τις συναγάγοι· δηλα γάρ ἐστι· τῶν δ' ἐναντίων ἀκουστέον, εἰ τις ἢ νέος προσέστηκεν ἢ πρεσβύτερος.'

- B 2. Ἐπιβούλως δὴ πάννυ καὶ σοφιστικῶς ὁ ἀδελ- 10
 φὸς ἡμῶν 'οἶει γὰρ ἂν' ἔφη 'τινὰ τοὺς ἐνδεχομέ-
 νους λόγους εὐρεῖν ἐν τῷ παρόντι καιρῷ πρὸς τὸ
 πρόβλημα;' τοῦ δὲ Νικοστράτου πάννυ φήσαντος οἶε-
 σθαι, τοσούτων φιλολόγων καὶ πολιτικῶν παρόν-
 των, ὑπομειδιάσας ἑκάεντος 'εἴτ' ἔφη 'περὶ τούτων 15
 μὲν οἶει καὶ σεαυτὸν ἱκανῶς ἂν εἰπεῖν πρὸς ἡμᾶς,
 πρὸς δὲ πραγματικὴν καὶ πολιτικὴν σκέψιν ἀθέτως
 ἔχειν διὰ τὸν οἶνον; ἢ τοῦθ' ὁμοίον ἐστι τῷ νομί-
 ζειν ὅτι ταῖς ὕψεσιν ὁ πίνων γὰρ * * εὖ μεταβλέ-
 πει, αὐθις δὲ τοῖς ὥσιν παρακούει τῶν ἐντυγχα- 20
 νόντων καὶ διαλεγομένων, τῶν δ' ἁδόντων καὶ
 C ἀνλούντων ἀκριβῶς ἀκούει; ὥς γὰρ ἐνταῦθα μᾶλ-
 λον εἰκὸς ἐστι τῶν γλαφυρῶν τὰ χρειώδη τὴν αἰ-
 σθησιν ἐπιστρέφειν, οὕτω καὶ τὴν διάνοιαν. οὐ
 θαυμάσαιμι δ' ἂν, εἴ τι τῶν φιλοσόφων καὶ περὶ 25

8 προσέστηκεν W et alii male, vid. Symb. 19 lac.
 add. Duebnerus. Suppleo ὁ πίνων ΠΑΡ[ορῶν τὰ μεγάλα,
 τὰ μικρὰ ὑΠΕΡ]εν μεταβλέπει cf. p. 611b: τὰ δὲ — μεγάλα
 — ὑπέρευν παρορῶντες

τῶν ἐκφύγοι παρ' οἶνον· εἰς δὲ πραγματικὰς σκέ-
 ψεις ἀγομένην, πυκνοῦσθαι καὶ συνίστασθαι τῷ
 φρονεῖν εἰκὸς ἐστίν· ὥσπερ ὁ Φίλιππος ἐν Χαιρω-
 νείᾳ πολλὰ ληρῶν ὑπὸ μέθης καὶ καταγέλαστος ὢν,
 5 ἅμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ περὶ σπονδῶν καὶ εἰρή-
 νης λόγον, ἔστησε τὸ πρόσωπον καὶ συνήγαγε τὰς
 ὀφρῦς, καὶ τὸ ῥεμβῶδες καὶ ἀκόλαστον ἐκσοβήσας
 εὖ μάλα βεβουλευμένην καὶ νήφουσαν ἔδωκε τοῖς D
 Ἀθηναίοις ἀπόκρισιν. καίτοι τὸ πίνειν τοῦ μεθύ-
 10 ειν διαφέρει, καὶ τοὺς μεθύοντας ὥστε ληρεῖν οἴο-
 μεθα δεῖν ἀπιόντας καθεύδειν· οἷνῳ δὲ χρωμένους
 ἐπὶ πλέον καὶ διαπίνοντας, ἄλλως νοῦν ἔχοντας ἄν-
 δρας, οὐκ ἄξιον δεδιέναι μὴ σφαλῶσι τῷ λογισμῷ
 καὶ τὴν ἐμπειρίαν ἀποβάλλωσιν, ὀρῶντας ὀρχηστάς
 15 τε καὶ κιθαριστάς οὐδέν τι χεῖρον ἐν συμποσίοις
 ἢ θεάτροις πράττοντας. ἡ γὰρ ἐμπειρία παροῦσα
 καὶ τὸ σῶμα ταῖς ἐνεργείαις ὀρθούμενον παρέχει E
 καὶ συγκινούμενον ἀσφαλῶς· πολλοῖς δ' ἰταμότητα
 θάρσους συνεργὸν ὁ ἄκρατος, οὐ βδελυρὰν οὐδ'
 20 ἄκρατον ἀλλ' εὐχαριν καὶ πιθανήν, προστίθησιν·
 ὥσπερ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἱστοροῦσι τὰς τραγῳδίας
 ἐμπίνοντα ποιεῖν, καὶ οὐχ, ὥς Γοργίας εἶπεν, ἐν
 τῶν δραμάτων αὐτοῦ 'μεστὸν Ἀρεος' εἶναι, 'τοὺς
 ἔπτ' ἐπὶ Θήβας', ἀλλὰ πάντα Διονύσου. 'θερμαν-

1 Turnebus: πάροινον 7 idem: ῥεμβῶδες 14 ὀρῶν-
 τας Leonicus 15 ἐν| ἢ mei 19 οὐ R: οὐδὲ 20 ἄκρα-
 τον] ἄκαιρον Hirschigius 22 ὥς Γοργίας] ὥς γοργῶς
 (αὐτὸ γανυρίσας αὐτὸ δι' ὀργῆς) Herwerdenus. Fort. ὥσπερ
 τις (sc. Aristophanes) 23 μεστὸν R: μέγιστον cf. Arist.
 Ran. 1021 Ἀρεος *: ἄρεως vel ἀραιῶς

τικός' γὰρ ὢν κατὰ τὸν Πλάτωνα 'τῆς ψυχῆς μετὰ
 τοῦ σώματος ὁ οἶνος' εὐδρομον τὸ σῶμα ποιεῖ καὶ
 πόρους ῥήγνυσι φαντασιῶν ἐφελκομένων μετὰ τοῦ
 θαρρεῖν τὸν λόγον· ἐνιοι γὰρ εὐρετικὴν φύσιν ἔχον-
 F τες, ἐν δὲ τῷ νήφειν ἀτολμοτέραν καὶ πεπηγυῖαν, 5
 ὅταν εἰς τὸ πίνειν ἔλθωσιν, ὥσπερ ὁ λιβανωτός,
 ὑπὸ θερμότητος ἀναθυμιῶνται. τὸν δὲ δὴ φόβον
 οὐδενὸς ἤττον ἐμποδὼν ὄντα βουλευομένοις ἐξελεύ-
 νει, καὶ πολλὰ τῶν ἄλλων παθῶν ἀφιλότιμα καὶ
 ἀγεννῆ κατασβέννυσι, καὶ τὸ κακότητες καὶ τὸ ὑπου- 10
 λον ὥσπερ τινὰς διπλόας ἀναπτύσσει τῆς ψυχῆς,
 καὶ παντὸς ἡθους καὶ πάθους ποιεῖ καταφάνειαν
 ἐν τοῖς λόγοις· ἔστι δὲ παρρησίας καὶ δι' αὐτὴν
 716 ἀληθείας γονιμώτατος. ἥς μὴ παρούσης, οὐδὲν ἐμ-
 πειρίας οὐδ' ἀγχινοίας ὕφελος. ἀλλὰ πολλοὶ τῷ ἐπι- 15
 όντι χρώμενοι μᾶλλον κατορθοῦσιν ἢ εἰ κρύπτου-
 σιν ἐπιβούλως καὶ πανούργως τὸ παριστάμενον.
 οὐδὲν οὖν δεῖ δεδιέναι κινουῦντα τὰ πάθη τὸν
 οἶνον· κινεῖ γὰρ οὐ τὰ φανυλότεα, πλὴν ἐν τοῖς
 κακίστοις, ὧν οὐδέποτε νήφει τὸ βουλευόμενον· ἀλλ' 20
 ὥσπερ τὰ κουρεῖα Θεόφραστος εἰώθει καλεῖν ἄκοινα
 συμπόσια διὰ τὴν λαλίαν, οὕτως ἄκοινος ἀεὶ μέθη
 καὶ σκυθρωπὴ ταῖς τῶν ἀπαιδεύτων ἐνοικεῖ ψυχᾷς,
 ἐπιταραττομένη ὑπ' ὀργῆς τινος ἢ δυσμενείας ἢ φι-
 λονεικίας ἢ ἀνελευθερίας· ὧν ὁ οἶνος ἀμβλύνων 25
 B τὰ πολλὰ μᾶλλον ἢ παροξύνων οὐκ ἄφρονας οὐδ'

1 Πλάτωνα] Tim. p. 60a 14 ἀληθείας — — ὕφελος]
 versus effecit Kock. 3 p. 474 15 ἐπιόντι Anonymus:
 ἔποντι 16 εἰ Doehnerus, 24 ἐπιταραττομένηαις?

ἡλιθίους ἀλλ' ἀπλοῦς ποιεῖ καὶ ἀπανούργους, οὐδὲ
παρορατικούς τοῦ συμφέροντος ἀλλὰ τοῦ καλοῦ προ-
αιρετικούς. οἱ δὲ τὴν πανουργίαν δεινότητα καὶ
φρόνησιν ἡγούμενοι τὴν ψευδοδοξίαν καὶ ἀνελευ-
5 θερσίαν, εἰκότως ἀβελτέρους ἀποφαίνουσι τοὺς ἐν
οἴνῳ λέγοντας ἀφελῶς καὶ ἀδόλως τὸ φαινόμενον.
τοῦναντίον δ' οἱ παλαιοὶ τὸν θεὸν Ἐλευθερᾶ
καὶ Ἀύσιον ἐκάλουν καὶ μαντικῆς πολλὴν ἔχειν
ἡγοῦντο μοῖραν, οὐ διὰ τὸ βακχεύσιμον καὶ μανιῶ-
10 δεσ' ὥσπερ Εὐριπίδης εἶπεν, ἀλλ' ὅτι τὸ δουλοπρε-
πὲς καὶ περιδεὲς καὶ ἄπιστον ἐξαιρῶν καὶ ἀπολύων C
τῆς ψυχῆς ἀληθείᾳ καὶ παρορησίᾳ χρῆσθαι πρὸς ἀλ-
λήλους δίδωσιν.'

7 Duebnerus: ἔλευθέρα 8 em. M: πολλῆς 9 καὶ]
καὶ τὸ? 10 Εὐριπίδης] Bacch. 298 11 Duebnerus:
ἐξαίρων

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Οἱ φιλοσοφίαν, ὧ Σόσσιε Σενεκίων, ἐκ τῶν
συμποσίων ἐκβάλλοντες οὐ ταῦτὸ ποιοῦσι τοῖς τὸ
φῶς ἀναιροῦσιν, ἀλλὰ χειρόν, ὅσῳ λύχνου μὲν ἀρ-
θέντος οἱ μέτριοι καὶ σώφρονες οὐδὲν ἔσονται κα-
κίους, τὸ αἰδεῖσθαι τοῦ βλέπειν ἀλλήλους μεῖζον
Ε ἔχοντες· ἀμαθίας δὲ δὴ καὶ ἀμουσίας σὺν οἴῳ πα-
ρούσης, οὐδ' ὁ τῆς Ἀθηνᾶς χρυσοῦς λύχνος ἐκείνος 10
εὐχαρίν ἂν πότον καὶ κόσμιον παράσχοι. σιωπῶν-
τας μὲν γὰρ ἐμπίπλασθαι μετ' ἀλλήλων κομιδῇ συῶ-
δες καὶ ἴσως ἀδύνατον· ὁ δὲ λόγον μὲν ἀπολιπὼν
ἐν συμποσίῳ, τὸ δὲ τεταγμένως χρῆσθαι λόγῳ καὶ
ὀφελίμως οὐ προσιέμενος, πολὺ γελοιότερός ἐστι 15
τοῦ πίνειν μὲν οἰομένου δεῖν καὶ τρώγειν τοὺς δει-
πνοῦντας, ἄκρατον δὲ τὸν οἶνον αὐτοῖς ἐγγέοντος
καὶ τοῦτον ἀνήδυντον καὶ ἀκάθαρτον παρατιθέντος.
F οὔτε γὰρ ποτὸν οὐδὲν οὔτ' ἔδεστον οὕτως ἀηδὲς
καὶ βλαβερόν ἐστι μὴ θεραπευθὲν ὃν προσήκει τρό- 20
πον, ὥς λόγος ἀκαίρως καὶ ἀνοήτως ἐν συμποσίῳ

13 ἀπολείπων? 14 τεταγμένον mei 16 δεῖν] ἀεὶ
mei 17 R: ἐγγέοντες 19 *: οὔτω

περιφερόμενος. τὴν γοῦν μέθην οἱ λοιδοροῦντες
 φιλόσοφοι λήρησιν πάροινον ἀποκαλοῦσι· τὸ δὲ λη-
 ρεῖν οὐδέν ἐστιν ἀλλ' ἢ λόγῳ κενῷ χρῆσθαι καὶ
 φλυαρώδει· λαλιᾶς δ' ἀτάκτου καὶ φλυαρίας εἰς
 5 ἄκρατον ἐμπεσοῦσης, ὕβρις καὶ παροινία τέλος
 ἀμουςότατον καὶ ἀχαριστότατον. οὐ φαύλως οὖν
 καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς Ἀγριωνίοις τὸν Διόνυσον 717
 αἱ γυναῖκες ὥς ἀποδεδρακότα ζητοῦσιν· εἴτα παύ-
 ονται καὶ λέγουσιν, ὅτι πρὸς τὰς Μούσας κατα-
 10 πέφευγε καὶ κέκρυπται παρ' ἐκείναις· μετ' ὀλίγον
 δέ, τοῦ δείπνου τέλος ἔχοντος, αἰνίγματα καὶ γρί-
 φους ἀλλήλοις προβάλλουσι· τοῦ μυστηρίου διδά-
 σκοντος, ὅτι λόγῳ τε δεῖ χρῆσθαι παρὰ πότον θεω-
 ρίαν τινὰ καὶ μοῦσαν ἔχοντι, καὶ λόγον τοιούτου
 15 τῇ μέθῃ παρόντος, ἀποκρύπτεται τὸ ἄγριον καὶ μα-
 νικόν, ὑπὸ τῶν Μουσῶν εὐμενῶς κατεχόμενον. ἃ τοί-
 νυν ἐν τοῖς Πλάτωνος γεγεθλίοις πέρυσσι καὶ ἀκοῦ-
 σαι καὶ εἰπεῖν συνέτυχεν ἡμῖν, πρῶτα τοῦτο περιέχει B
 τὸ βιβλίον. ἔστι δὲ τῶν συμποσιακῶν ὄγδοον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α'.

Περὶ ἡμερῶν ἐν αἷς γεγόνασι τινες τῶν ἐπιφανῶν· ἐν
 ᾧ καὶ περὶ τῆς λεγομένης ἐκ θεῶν γενέσεως.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΦΛΩΡΟΣ,
 ΤΤΝΔΑΡΗΣ.

5

1. Τῇ ἕκτῃ τοῦ Θωαργηλιῶνος ἱσταμένου τὴν Σω-
 κράτους ἀγαγόντες γενέθλιον, τῇ ἐβδόμῃ τὴν Πλά-
 τωνος ἡγομεν, καὶ τοῦτο πρῶτον λόγους ἡμῖν πα-
 ρεῖχε τῇ συντυχίᾳ πρέποντας, ὧν κατῆρξε Διογεניανὸς 10
 ὁ Περγραμηνός. ἔφη γὰρ οὐ φαύλως εἰπεῖν Ἴωνα
 περὶ τῆς τύχης ὅτι πολλὰ τῆς σοφίας διαφέρουσα
 πλεῖστ' αὐτῇ ὅμοια ποιεῖ· τοῦτο μέντοι μουσικῶς
 ἔοικεν ἀπαντοματίσαι τὸ μὴ μόνον οὕτω σύνεγγυς,
 ἀλλὰ καὶ πρότερον τῇ δόξῃ γεγονέναι τὸν πρεσβύ- 15
 C τερον καὶ καθηγγητὴν. ἐμοὶ δὲ πολλὰ λέγειν ἐπῆει
 τοῖς παροῦσι τῶν εἰς ταῦτ' οὗ καιροῦ συνδραμόντων·
 οἷον ἦν τὸ περὶ τῆς Εὐριπίδου γενέσεως καὶ τελευ-
 τῆς, γενομένου μὲν ἡμέρα καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες ἐναυ-
 μάχουν ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Μῆδον, ἀποθανόντος 20
 δὲ καθ' ἣν ἐγεννήθη Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τῶν
 ἐν Σικελίᾳ τυράννων· ἅμα τῆς τύχης, ὥς Τίμαιος

11 Ἴωνα] cf. p. 316d 13 αὐτῇ] deleverim 15 δόξῃ]
 τάξει M 20 Μῆδον] δῆμον mei 21 τῶν ἐν Σικ. τυ-
 ράννων] expungit Cobetus 22 Τίμαιος] Mueller. 1 p. 223

ἔφη, τὸν μιμητὴν ἐξαγούσης τῶν τραγικῶν παθῶν
καὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐπεισαγούσης. ἐμνήσθησαν δὲ
καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως τελευτῆς καὶ τῆς
Διογένους τοῦ Κυνὸς ἡμέρας μιᾷ γενομένης. καὶ τὸν
5 μὲν Ἀτταλον ἐν τοῖς ἑαυτοῦ γενεθλίοις τὸν βασι- D
λέα τελευτῆσαι συνεφωνεῖτο. Πομπήιον δὲ Μάγνον
οἱ μὲν ἐν τοῖς γενεθλίοις ἔφασαν, οἱ δὲ πρὸ μιᾶς
ἡμέρας τῶν γενεθλίων ἀποθανεῖν περὶ Αἴγυπτον.
ἦκε δὲ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ μνήμην ἐν Πυθίοις γενό-
10 μενος πολλῶν καὶ καλῶν ὕμνων τῷ θεῷ χορηγός.

2. Ὁ δὲ Φλῶρος οὐδὲ Καρνεάδην ἀπαξιοῦν ἔφη
μνήμης ἐν τοῖς Πλάτωνος γενεθλίοις, ἄνδρα τῆς
Ἀκαδημείας εὐκλεέστατον ὀργιαστήν. Ἀπόλλωνος
γὰρ ἀμφοτέρους ἐορτῇ γενέσθαι, τὸν μὲν Θαρρηλίοις
15 Ἀθήνησι, τὸν δὲ Κάρνεια Κυρηναίων ἀγόντων. ἐβ-
δόμη δ' ἀμφοτέρας ἐορτάζουσι. καὶ τὸν θεόν, ὥς
ταύτῃ γενόμενον, ὑμεῖς' εἶπεν οἱ προφῆται καὶ ἱε-
ρεῖς Ἑβδομαγένη καλεῖτε. διὸ τοὺς Ἀπόλλωνι τὴν E
Πλάτωνος τέκνωσιν ἀνατιθέντας οὐκ ἂν οἶμαι τινα
20 φάναι καταισχύνειν τὸν θεόν, ἐπὶ μείζονα πάθη καὶ
νοσήματα τοῦτον ἡμῖν διὰ Σωκράτους ἱατρὸν ὥσπερ
ἑτέρου Χείρωνος ἀπειργασμένον. ἅμα δὲ τῆς λε-
γομένης Ἀρίστωνι τῷ Πλάτωνος πατρὶ γενέσθαι
καθ' ὕπνον ὅψεως καὶ φωνῆς ἀπαγορευούσης μὴ
25 συγγενέσθαι τῇ γυναικὶ μηδ' ἔψασθαι δέκα μηνῶν
ἐμνημόνευσεν.

4 μία vel μίαι mei 13 em. Duebnerus: ἀκαδημίας
14 μὲν *: μὲν γὰρ 15 κάρνια mei 16 ἀμφοτέρας] add.
τὰς ἐορτὰς Madvigius 22 ἐτέρους mei

3. Ὑπολαβὼν δὲ Τυνδάρεως ὁ Λακεδαιμόνιος
 'ἄξιον μὲν ἔστιν' ἔφη 'περὶ Πλάτωνος ἕδειν καὶ
 ἢ λέγειν τό

οὐδὲ ἐφίκει

ἀνδρός γε θνητοῦ πάις ἔμμεναι ἀλλὰ θεοῦ·

5

τοῦ γὰρ θείου δέδια μὴ δόξῃ τῷ ἀφθάρτῳ μάχε-
 σθαι τὸ γεννῶν οὐχ ἥττον ἢ τὸ γεννώμενον· μετα-
 βολὴ γὰρ τις καὶ αὐτὴ καὶ πάθος· ὥς πον καὶ
 Ἀλέξανδρος ὑπενόησεν, εἰπὼν μάλιστα θνητὸν καὶ
 φθαρτὸν ἐπιγινώσκειν ἑαυτὸν ἐν τῷ συγγίγνεσθαι 10
 γυναικὶ καὶ καθεύδειν· ὥς τὸν μὲν ὑπνον ἐνδύσει
 γιγνόμενον ὑπ' ἀσθενείας, γένεσιν δὲ πᾶσαν οἰκείον
 τινὸς εἰς ἕτερον ἔκστασιν καὶ φθορὰν οὔσαν. ἀνα-
 718 θαρσῶ δὲ πάλιν αὐτοῦ Πλάτωνος ἀκούων πατέρα
 καὶ ποιητὴν τοῦ τε κόσμου καὶ τῶν ἄλλων γεννη- 13
 τῶν τὸν ἀγέννητον καὶ αἰδίου θεὸν ὀνομάζοντος,
 οὐ διὰ σπέρματος δήπου γενομένων, ἄλλη δὲ δυνά-
 μει τοῦ θεοῦ τῇ ὕλῃ γόνιμον ἀρχήν, ὅφ' ἥς ἔπαθε
 καὶ μετέβαλεν, ἐντεκόντος.

ῥήθουσι γὰρ τοι ἀνέμων διεξοδοί

20

θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν παρῇ τόκος·

καὶ οὐδὲν οἶμαι δεινόν, εἰ μὴ πλησιάζων ὁ θεὸς
 ὥσπερ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐτέραις τισὶν ἀφαιῖς δι' ἐτέ-

2 οὐκ ἔστιν R 4 Hom. Ω 259 5 πάις idem: παῖς
 6 γὰρ] δὲ W cum Amyoto ἀφθάρτῳ] φθαρτῷ meī
 13 καὶ φθορὰν R: καταφθορὰν 14 Πλάτωνος] cf. Tim.
 p. 41a 15 malim γεννητῶν τὸν ἀγέννητον 17 Turnebus:
 γενομένου 20 Nauck. p. 236 ῥήθουσι Laërt. Diog. 4, 35:
 πλήθουσι ib. em. S: καὶ ἀνέμων 23 ἀνθρώποις meī

ρων καὶ ψαύσεσι τρέπει καὶ ὑποπίμπλησι θειοτέρας
 γονῆς τὸ θνητόν. 'κοὺκ ἐμὸς ὁ μῦθος' εἶπεν 'ἀλλ'
 Αἰγύπτιοι τόν τ' Ἄπιν οὕτω λοχεύεσθαι φασιν ἐπ- B
 αφῇ τῆς σελήνης· καὶ ὅλως ἄρρενι θεῷ πρὸς γυ-
 5 ναῖκα θνητὴν ἀπολείπουσιν ὁμιλίαν· ἀνάπαλιν δ'
 οὐκ ἂν οἴονται θνητὸν ἄνδρα θηλείᾳ θεῷ τόκου
 καὶ κνήσεως ἀρχὴν παρασχεῖν διὰ τὸ τὰς οὐσίας
 τῶν θεῶν ἐν ἄερι καὶ πνεύμασι καὶ τισι θερμότησι
 καὶ ὑγρότησι τίθεσθαι.'

10

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β'.

Πῶς Πλάτων ἔλεγε τὸν θεὸν ἀεὶ γεωμετρεῖν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΤΥΝΔΑΡΗΣ, ΦΩΡΟΣ,
 ΑΥΤΟΒΟΤΛΟΣ.

- 15 1. Ἐκ δὲ τούτου γενομένης σιωπῆς, πάλιν ὁ Διο- U
 γενιανὸς ἀρξάμενος 'βούλεσθ' εἶπεν, 'ἐπεὶ λόγοι περὶ
 θεῶν γέγονασιν, ἐν τοῖς Πλάτωνος γενεθλίοις αὐ-
 τὸν Πλάτωνα κοινωνὸν παραλάβωμεν, ἐπισκεψά-
 μενοι τίνα λαβὼν γνώμην ἀπεφήνατ' ἀεὶ γεωμετρεῖν
 20 τὸν θεόν; εἰ γε δὴ θετέον εἶναι τὴν ἀπόφασιν
 ταύτην Πλάτωνος.' ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος ὡς γέ-
 γραπται μὲν ἐν οὐδενὶ σαφῶς τῶν ἐκείνου βιβλίων,

2 κοῦκ *: καὶ οὐκ cf. Nauck. p. 511 5 ἀπολιποῦσιν
 mei. Ceterum ἀπολείπειν h. l. *admittere* est ib. malim
 ἀνάπαλιν 7 οὐσίας Iunius: θυσίας 20 Leonicus: ἀπό-
 φασιν 22 βυβλίων mei

ἔχει δὲ πίστιν ἱκανὴν καὶ τοῦ Πλατωνικοῦ χαρακτῆ-
 D ρός ἐστιν· εὐθύς ὑπολαβὼν ὁ Τυνδάρης 'οἶει γάρ'
 εἶπεν, 'ὦ Διογενιανέ, τῶν περιττῶν τι καὶ δυσθεω-
 ρήτων αἰνίττεσθαι τὸν λόγον, οὐχ ὕπερ αὐτὸς εἴ-
 ρηκε καὶ γέγραφε πολλάκις, ὕμνων γεωμετρίαν, ὥς 5
 ἀποσπῶσαν ἡμᾶς προσισχομένους τῇ αἰσθήσει καὶ
 ἀποστρέφουσιν ἐπὶ τὴν νοητὴν καὶ αἰδίου φύσιν,
 ἣς θεὰ τέλος ἐστὶ φιλοσοφίας οἶον ἐποπτεία τελε-
 τῆς; ὁ γὰρ ἡδονῆς καὶ ἀλγηδόνος ἥλος, ὃς πρὸς
 τὸ σῶμα τὴν ψυχὴν προσηλοῖ, μέγιστον κακὸν ἔχειν 10
 ἔοικε, τὸ τὰ αἰσθητὰ ποιεῖν ἐναργέστερα τῶν νοη-
 τῶν, καὶ καταβιάζεσθαι πάθει μᾶλλον ἢ λόγῳ κρί-
 E νειν τὴν διάνοιαν· ἐνιζομένη γὰρ ὑπὸ τοῦ σφύδρα
 πονεῖν καὶ ἡδεσθαι τῷ περὶ τὰ σώματα πλανητῷ
 καὶ μεταβλητῷ προσέχειν ὥς ὕντι τοῦ ἀληθῶς ὕν- 15
 τος τυφλοῦται, καὶ τὸ 'μυρίων' ἀντάξιον 'ὀμμάτων'
 ὄργανον ψυχῆς καὶ φέγγος ἀπόλλυσιν, ὃ μόνῳ θεα-
 τόν ἐστι τὸ θεῖον. πᾶσι μὲν οὖν τοῖς καλουμένοις
 μαθήμασιν, ὥσπερ ἀστραβέσι καὶ λείοις κατόπτροις,
 ἐμφαίνεται τῆς τῶν νοητῶν ἀληθείας ἵχνη καὶ εἴ- 20
 δωλα· μάλιστα δὲ γεωμετρία κατὰ τὸν Φίλωνα ἀρχὴ
 καὶ μητρόπολις οὖσα τῶν ἄλλων ἐπανάγει καὶ στρέ-
 φει τὴν διάνοιαν, οἶον ἐκκαθαυρομένην καὶ ἀπολυο-
 μένην ἀτρέμα τῆς αἰσθήσεως. διὸ καὶ Πλάτων αὐ-
 F τὸς ἐμέμψατο τοὺς περὶ Εὐδοξον καὶ Ἀρχύταν καὶ 25
 Μέναιχμον εἰς ὀργανικὰς καὶ μηχανικὰς κατασκευὰς
 τὸν τοῦ στερεοῦ διπλασιασμὸν ἀπάγειν ἐπιχειροῦν-

6 Anonymus: προσισχομένους 9 δς] ὦ meī 12 πάθει X: καὶ
 πάθει 16 cm. Vulcobius: ὀνομάτων vid. Plat. Rep. p. 527 e

τας, ὥσπερ πειρωμένους δι' ἀλόγου δύο μέσας ἀνάλογον, ἥ παρείκοι, λαβεῖν· ἀπόλλυσθαι γὰρ οὕτω καὶ διαφθείρεσθαι τὸ γεωμετρίας ἀγαθὸν αὐτοῖς ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ παλινδρομούσης καὶ μὴ φερομένης ἄνω
5 μὴδ' ἀντιλαμβανομένης τῶν αἰδίων καὶ ἀσωμάτων εἰκόνων, πρὸς αἷσπερ ὦν ὁ θεὸς ἀεὶ θεός ἐστι.'

2. Μετὰ δὲ τὸν Τυνδάρον ὁ Φλῶρος, ἑταῖρος
ὦν αὐτοῦ καὶ προσποιούμενος ἀεὶ μετὰ παιδείας ἔρα- 719
στῆς εἶναι καὶ φάσκων, 'ῶνησας' ἔφη 'τὸν λόγον
10 οὐ σεαυτοῦ ποιησάμενος ἀλλὰ κοινόν· ἐλέγξει γὰρ
ἔδωκας αὐτὸν ἀποδεικνύοντι μὴ θεοῖς οὖσαν ἀλλ'
ἡμῖν ἀνάγκαιαν τὴν γεωμετρίαν· οὐ γὰρ τί πού καὶ
θεὸς δεῖται μαθήματος οἷον ὀργάνου στρέφοντος
ἀπὸ τῶν γενητῶν καὶ περιάγοντος ἐπὶ τὰ ὄντα τὴν
15 διάνοιαν· ἐν αὐτῷ γὰρ ἔστιν ἐκεῖνα καὶ σὺν αὐτῷ
καὶ περὶ αὐτόν. ἀλλ' ὅρα μὴ τι σοι προσῆκον ὁ
Πλάτων καὶ οἰκεῖον αἰνιττώμενος λέληθεν, ἅτε δὴ
τῷ Σωκράτει τὸν Λυκοῦργον ἀναμειγνύς οὐχ ἦττον B
ἢ τὸν Πυθαγόραν, ὥς ᾤετο Δικαίαρχος. ὁ γὰρ Λυ-
20 κοῦργος οἶσθα δήπουθεν ὅτι τὴν ἀριθμητικὴν ἀνα-
λογίαν, ὥς δημοκρατικὴν καὶ ὀχλικὴν οὖσαν, ἐξέβα-
λεν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος· ἐπεισέγαγε δὲ τὴν γεω-
μετρικὴν, ὀλιγαρχίᾳ σώφροσι καὶ βασιλείᾳ νομίμῃ
πρέπουσαν· ἡ μὲν γὰρ ἀριθμῷ τὸ ἴσον ἢ δὲ λόγῳ

1 ὥσπερ πειρωμένους — λαβεῖν] del. W, sed Holwerda
contulit Vit. Marc. c. 14 δι' ἀλόγου Holwerda: διαλόγου
aut διὰ λόγου ἀνὰ λόγον Madvigius 2 ἢ Herwerde-
nus: μὴ 6 αἷσπερ *: οἷσπερ 8 ὦν] ἦν mei 11 W:
ἀποδεικνύοντα 15 ἐκεῖνα Vulcobius: ἐκεῖνον 19 ὥς
Osannus Δικαίαρχος] Mueller. 2 p. 248 23 νομίμῃ?

τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμει· καὶ οὐ πάνθ' ὁμοῦ μίγνυσιν, ἀλλ' ἔστι χρηστῶν καὶ πονηρῶν εὖσημος ἐν αὐτῇ διάκρισις, οὐ ξυγοῖς οὐδὲ κλήροις ἀρετῆς δὲ καὶ κακίας διαφορᾷ τὸ οἰκεῖον ἀεὶ διαλαγχανόντων. ταύτην ὁ Θεὸς ἐπάγει τὴν ἀναλογίαν τοῖς πράγμασι, 5
 C δίκην καὶ νέμεσιν, ᾧ φίλε Τυνδάρη, προσαγορευομένην καὶ διδάσκουσαν ἡμᾶς τὸ δίκαιον ἶσον, ἀλλὰ μὴ τὸ ἶσον δεῖν ποιεῖσθαι δίκαιον· ἦν γὰρ οἱ πολλοὶ διώκουσιν ἰσότητα, πασῶν ἀδικιῶν οὔσαν μεγίστην, ὁ Θεὸς ἐξαιρῶν, ὡς ἀνυστόν ἐστι, τὸ κατ' 10
 ἀξίαν διαφυλάττει, γεωμετρικῶς τῷ κατὰ λόγον καὶ κατὰ νόμον ὀριζόμενος.

3. Ταῦθ' ἡμεῖς ἐπηνοῦμεν. ὁ δὲ Τυνδάρης φθονεῖν ἔφασκε καὶ παρεκάλει τὸν Αὐτόβουλον ἔψασθαι Φλώρου καὶ κολάσαι τὸν λόγον. ὁ δὲ 15
 τοῦτο μὲν ἀπεῖπεν, ἰδίαν δὲ τινα δόξαν ἀντιπαρήγαγεν. ἔφη γὰρ οὔτε τὴν γεωμετρίαν ἕλλου τινὸς ἢ τῶν περὶ τὰ πέρατα συμπτωμάτων καὶ παθῶν
 D) εἶναι θεωρητικὴν, οὔτε τὸν Θεὸν ἑτέρῳ τινὶ τρόπῳ κοσμοποιεῖν ἢ περατοῦντα τὴν ὕλην ἄπειρον οἶσαν, 20
 οὐ μεγέθει καὶ πλήθει, διὰ δ' ἀταξίαν καὶ πλημμέλειαν αὐτῆς τὸ ὀρίστου καὶ ἀπεράττου ἄπειρον εἰωθότων καλεῖν τῶν παλαιῶν. καὶ γὰρ ἡ μορφὴ καὶ τὸ σχῆμα πέρας ἐστὶ τοῦ μεμορφωμένου καὶ ἐσχηματισμένου παντός, ὧν στερήσει καθ' αὐτὴν 25

3 αὐτῇ M: αὐτῷ 4 διαφορᾷ mei 10 em. Duebnerus: ἐξαιρῶν (ἐξαιρῶν Vd) 11 καὶ τὸ κατὰ νόμον W
 17 οὔτε τὴν X: οὐτόπον γεωμετρεῖν mei 22 Emperius:
 ἀπερατώτατον 24 μορφουμένου αὐτ μορφωμένου mei

ἄμορφος ἦν καὶ ἀσχημάτιστος· ἀριθμῶν δὲ καὶ λό-
γων ἐγγενομένων, οἷον δεθεῖσα καὶ περιληφθεῖσα
γραμμαῖς, ἐκ δὲ τῶν γραμμῶν ἐπιπέδοις καὶ βάθε- E
σιν, εἶδη τὰ πρῶτα καὶ διαφορὰς σωμάτων ὥσπερ
5 θεμελίων παρέσχε πρὸς γένεσιν αἴρος καὶ γῆς ὕδα-
τός τε καὶ πυρός. ὀκταέδρων γὰρ καὶ εἰκοσαέδρων,
ἔτι δὲ πυραμίδων καὶ κύβων ἰσότητος ἐν πλευραῖς
καὶ ὁμοιότητος ἐν γωνίαις καὶ ἁρμονίας ἀνασχεῖν
ἐξ ὕλης ἀτάκτου καὶ πλανητῆς ἕνευ τοῦ περιορί-
10 ζοντος καὶ διαρροῦντος ἕκαστα γεωμετρικῶς ἄπο-
ρον ἦν καὶ ἀδύνατον. ὅθεν, ἀπείρῳ πέρατος ἐγγε-
νομένου, τὸ πᾶν ἡρμοσμένον καὶ κεκραμένον ἄριστα
καὶ πεπερασμένον γέγονέ τε καὶ γίγνεται, τῆς μὲν
ὕλης αἰὲν βιαζομένης εἰς τὸ ἀόριστον ἀναδύναι καὶ
15 φευγούσης τὸ γεωμετρεῖσθαι, τοῦ δὲ λόγου κατα-
λαμβάνοντος αὐτὴν καὶ περιγράφοντος καὶ διανέ- F
μουντος εἰς ἰδέας καὶ διαφοράς, ἐξ ὧν τὰ φυόμενα
πάντα τὴν γένεσιν ἔσχε καὶ σύστασιν.

4. Ἐπὶ τούτοις ῥηθεῖσιν ἡξίου καὶ συμβα-
20 λέσθαι τι πρὸς τὸν λόγον αὐτοῖς. ἐγὼ δὲ τὰς μὲν
εἰρημένας δόξας ὡς ἰθαγενεῖς καὶ ἰδίας αὐτῶν
ἐκεῖνων ἐπήνεσα καὶ τὸ εἰκὸς ἔφην ἔχειν ἱκανῶς·
‘ὅπως δ’ ἔειπον ἑαυτῶν μὴ καταφρονῆτε μηδ’ ἔξω
βλέπετε παντάπασιν, ἀκούσατε τὸν μάλιστα παρὰ
25 τοῖς καθηγγηταῖς ἡμῶν εὐδοκιμοῦντα περὶ τούτου
λόγον. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς γεωμετρικωτάτοις θεωρή- 720

3 βάθεισιν *: βαθείσιν 11 ἐγγενομένου mei 18 πε-
πρασμένον vel πεπεπρασμένον iidem 19 em. M: ἡξίου
κάμει *: καὶ ἐμὲ

μασι, μᾶλλον δὲ προβλήμασι, τὸ δυεῖν εἰδὼν δο-
θέντων ἄλλο τρίτον παραβάλλειν τῷ μὲν ἴσον τῷ
δ' ὅμοιον· ἐφ' ᾧ καὶ φασιν ἐξευρεθῆντι θυῖσαι τὸν
Πυθαγόραν. πολὺ γὰρ ἀμέλει γλαφυρώτερον τοῦτο
καὶ μουσικώτερον ἐκείνου τοῦ θεωρήματος, ὃ τὴν 5
ὑποτείνουσιν ἀπέδειξε ταῖς περὶ τὴν ὀρθὴν ἴσον
δυναμένην.' 'εὖ λέγεις' εἶπεν ὁ Διογενειανός 'ἀλλὰ
τί τοῦτο πρὸς τὸν λόγον;' 'εἴσεσθε ῥαδίως' εἶπον
'ἀναμνήσαντες αὐτοὺς τῆς ἐν Τιμαίῳ διαιρέσεως, ἣ
διεῖλε τριχῇ τὰ πρῶτα, ὅφ' ὧν τὴν γένεσιν ὁ κόσ- 10
μος ἔσχευ, ὧν τὸ μὲν θεὸν τῷ δικαιοτάτῳ τῶν ὀνο-
μάτων τὸ δ' ὕλην τὸ δ' ἰδέαν καλοῦμεν. ἡ μὲν
οὖν ὕλη τῶν ὑποκειμένων ἀτακτότατόν ἐστιν, ἡ δ'
ιδέα τῶν παραδειγμάτων κάλλιστον, ὃ δὲ θεὸς τῶν
αἰτίων ἄριστον. ἐβούλετ' οὖν μηδέν, ὥς ἀνυστὸν 15
ἦν, ὑπολιπεῖν ὀριστὸν ἀόριστον, ἀλλὰ κοσμησαί
λόγῳ καὶ μέτρῳ καὶ ἀριθμῷ τὴν φύσιν· ἐν τι ποιῶν
ἐκ πάντων ὁμοῦ τῶν ὑποκειμένων, οἷον ἡ ἰδέα καὶ
ὅσον ἡ ὕλη γενόμενον. διὸ τοῦτο πρόβλημα δοὺς
αὐτῷ, δυεῖν ὄντων, τρίτον ἐποίησε καὶ ποιεῖ καὶ 20
φυλάττει διὰ παντὸς τὸ ἴσον τῇ ὕλῃ καὶ ὅμοιον
τῇ ιδέᾳ τὸν κόσμον· ἀεὶ γὰρ ὧν διὰ τὴν σύμφυτον
ἀνάγκην τοῦ σώματος ἐν γενέσει καὶ μετατροπῇ καὶ
C πάθεσι παντοδαποῖς ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ δημιουργ- 25
οῦ βοηθεῖται τῷ λόγῳ πρὸς τὸ παράδειγμα τὴν

2 ἄλλο τρίτον] ἀλλότριον mei 5 δ] ᾧ W 8 εἴσε-
σθαι mei 9 αὐτοὺς iidein Τιμαίῳ] p. 48e sqq.
10 ὧν M: οὗ 16 ὀριστὸν W: ὀριστὸν καὶ 18 ἡ Duet-
nerus γενομένη mei 18 δὸς αὐτῷ Madvigius; δοῦσαι
αὐτῷ 21 τὸ] del. M

οὐσίαν ὀρίζοντος· ἥ καὶ κάλλιον τοῦ συμμέτρου τὸ
περίμετρον τῶν ὕπτων·

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Διὰ τί τῆς ἡμέρας ἡχωδεστέρα ἢ νύξ.

5

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΒΟΗΘΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΘΡΑΣΤΑΛΟΣ,
ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ.

1. Θόρυβός τις, ἐστιωμένων ἡμῶν Ἀθήνησι παρ'
'Αμμωνίῳ, τὴν οἰκίαν περιήχησεν, ἔξωθεν ἐπιβοωμέ-
10 νων τὸν στρατηγόν· ἐστρατήγει δὲ τὸ τρίτον δ' Ἀμ- D
μώνιος. ἐπεὶ δὲ πέμψας τῶν περὶ αὐτόν τινας
ἔπαυσε τὴν ταραχήν, καὶ παρέπεμψαν τοὺς ἀνθρώ-
πους, ἐξητοῦμεν ἡμεῖς, διὰ τί τῶν ἔξωθεν βοώντων
συνεξακούουσιν οἱ ἐντός, οἱ δ' ἔξω τῶν ἐντός οὐχ
15 ὁμοίως. καὶ δ' Ἀμμώνιος ἔφη τοῦτο μὲν ὑπ' Ἀρι-
στοτέλους λελύσθαι· τὴν γὰρ φωνὴν τῶν ἔνδον ἔξω
φερομένην εἰς ἄερα πολὺν καὶ ἀναπεπταμένον εὐθὺς
ἐξάμαυροῦσθαι καὶ διασπείρεσθαι, τὴν δ' ἔξωθεν εἴσω
κατιοῦσαν οὐδὲν τοιοῦτο πάσχειν ἀλλὰ συνέχεσθαι E
20 καὶ διαμένειν εὖσημον· ἐκεῖνο δὲ μᾶλλον λόγου δεῖ-
σθαι, τὸ νυκτὸς ἡχωδεστέρας εἶναι τὰς φωνὰς καὶ
πρὸς τῷ μεγέθει τὴν τρανότητά καθαρῶς συνδια-
φυλάττειν. 'ἐμοὶ μὲν οὖν' εἶπεν 'οὐ φαύλως ἢ πρό-

1 ἢ Anonymus: ἦ
τέλους] p. 903, 13b

11 αὐτὸν *: αὐτὸν

15 Ἀριστο-

νοια δοκεῖ μεμηχανῆσθαι τῇ ἀκοῇ σαφήνειαν, ὅτε
τῆς ὕψεως οὐδὲν ἢ κομιδῇ τι μικρὸν ἔργον ἐστί.
σκοτεινὸς γὰρ ὢν ὁ ἀῆρ κατ' Ἑμπεδοκλέα

ἔνυκτὸς ἐρημαίης ἀλαώπιδος,

ὅσον τῶν ὁμμάτων ἀφαιρεῖται τοῦ προαισθάνεσθαι, 5
διὰ τῶν ὥτων ἀποδίδωσιν. ἐπεὶ δὲ δεῖ καὶ τὰ δι'
ἀνάγκης φύσει περαινόμενα τῶν αἰτίων ἀνευρίσκειν,
καὶ τοῦτο τοῦ φυσικοῦ ἰδιὸν ἐστίν, ἡ περὶ τὰς ὕλι-
κὰς καὶ ὁργανικὰς ἀρχὰς πραγματεία· τίς ἂν ἔφη
F Ἐπρωτὸς ἡμῶν εὐπορήσειε λόγου τὸ πιθανὸν ἔχοντος; 10

2. Ἰσυχίης δὲ γενομένης, Βόηθδος ἔφη νέος μὲν
ὢν ἔτι καὶ σοφιστεύων ἀπὸ γεωμετρίας αἰτήμασι
χρησθαι καὶ λαμβάνειν ἀναποδείκτους ὑποθέσεις,
νυνὶ δὲ χρήσεσθαι τισι τῶν προαποδεδειγμένων ὑπ'
Ἐπικούρου. ἑφέρεται τὰ ὄντα ἐν τῷ μὴ ὄντι· πολὺ 15
γὰρ κενὸν ἐνδιέσπαρται καὶ μέμικται ταῖς τοῦ ἀέρος
ἀτόμοις· ὅταν μὲν οὖν ἦ διακεχυμένος καὶ πλάτος
ἔχων καὶ περιδρομὴν ὑπὸ μανότητος, μικρὰ καὶ
721 λεπτὰ τὰ μεταξὺ τῶν μορίων κενὰ λείπεται καὶ
πολλὴν αἰ ἄτομοι κατεσπαρμέναι χώραν ἐπέχουσιν· 20
ὅταν δὲ συσταλῇ καὶ πύλῃσις εἰς ὀλίγον αὐτῶν γέ-
νηται καὶ συμπέσωσιν ἀποβιασθεῖσαι πρὸς ἀλλήλας,

4 em. X: ἀγλαώπιδος cf. Mullach. 1 p. 7 vs. 262

6 καὶ τῶν δι' ἂν. φύσει περαινόμενων τὰ αἷτια Imperius
8 τῆς φυσικῆς Doehnerus 11 βοηθὸς mei 12 ἀπὸ] τοῖς
ἀπὸ M 14 Turnebus: χρήσασθαι 15 Ἐπικούρου] cf.
Usener. p. 222 18 μικρὰ καὶ πλατεῖα W. Ante τὰ inter-
cidisse πολλὰ suspicatur Usenerus. Mihi vulgata bene ha-
bere vid. 20 Usenerus: κατεσπαρμένην. In eandem con-
iecturam ego quoque incideram

πολλήν εὐρυχωρίαν ἔξω καὶ διαστάσεις μεγάλας ποι-
οῦσι· τοῦτο δὲ γίνεται νυκτὸς ὑπὸ ψυχρότητος·
ἢ γὰρ θερμότης χαλᾷ καὶ διίστησι καὶ λύει τὰς
πυκνώσεις· διὸ πλείονα τόπον τὰ ζέοντα καὶ μα-
5 λασσόμενα καὶ τηκόμενα τῶν σωμάτων ἐπιλαμβάνει·
καὶ τοῦναντίον αὖ πάλιν τὰ πηγνύμενα καὶ ψυχό-
μενα συγχωρεῖ πρὸς ἄλληλα καὶ συνάγεται καὶ ἀπο-
λείπει κενότητας ἐν τοῖς περιέχουσιν ἀγγείοις καὶ B
τόπους, ἐξ ὧν ὑποκεχώρηκεν. ἢ δὲ φωνὴ προσ-
10 φερομένη καὶ προστυγχάνουσα σώμασι πολλοῖς καὶ
ἄθροοις ἢ τυφλοῦται παντάπασιν, ἢ διασπάσματα
λαμβάνει μεγάλα καὶ πολλὰς ἀντικρούσεις καὶ δια-
τριβάς· ἐν δὲ κενῷ καὶ σωμάτων ἐρήμῳ διαστήματι
λεῖον δρόμον ἔχουσα καὶ συνεχῇ καὶ ἄπταιστον ἐξι-
15 κνεῖται πρὸς τὴν ἀκοήν, ὑπὸ τάχους ἅμα τῷ λόγῳ
διασφύζουσα τὴν σαφήνειαν. ὁρᾷς γὰρ ὅτι καὶ τῶν
ἀγγείων τὰ κενὰ πληττόμενα, μᾶλλον ὑπακούει ταῖς
πληγαῖς καὶ τὸν ἥχον ἀποτείνει μακρὰν, πολλάκις
δὲ καὶ κύκλῳ περιφερόμενον διαδίδωσι πολὺ· τὸ δ' C
20 ἐμπλησθὲν ἢ στερεοῦ σώματος ἢ τινος ὑγροῦ παν-
τάπασιν γίνεται κωφὸν καὶ ἀναυδον, ὁδὸν οὐκ ἐχού-
σης οὐδὲ χώραν ἣ δίδεισι τῆς φωνῆς. αὐτῶν δὲ τῶν
σωμάτων χροσὸς μὲν καὶ λίθος ὑπὸ πληρότητος
ἰσχυρόφωνα καὶ δυσηχῇ καὶ ταχὺ κατασβέννυσιν τοὺς
25 φθόγγους ἐν αὐτοῖς· εὐφωνος δὲ καὶ λάλος ὁ χαλ-

1 em W: διασπάσεις 8 κενότητας Basileensis: καὶ
κενότητας 9 τόπους Doehnerus coll. lin. 50: τόποις
12 μεγάλα] cf. p. 721a 17 ταῖς Doehnerus coll. p. 995f
19 πολὺν W τὸ δ' Usenerus: τὸ δ' ἀγγεῖον cf. p. l.

κός, ἥ πολύκενος καὶ ὄγκον ἐλαφρὸς καὶ λεπτός, οὐ πολλοῖς συντεθλιμμένος ἐπαλλήλοις σώμασιν, ἀλλ' ἄφθονον ἔχων τὸ τῆς ἐπεικουῦς καὶ ἀναφοῦς μεμιγμένον οὐσίας, ἥ ταῖς τ' ἄλλαις κινήσεσιν εὐπορίαν δίδωσι τὴν τε φωνὴν εὐμενῶς ὑπολαμβάνει·
 D νουσα παραπέμπει, μέχρι ἂν ἀψάμενός τις ὥσπερ ἐν ὁδοῖ καταλάβῃ καὶ τυφλώσῃ τὸ κενόν· ἐνταῦθα δ' ἔστι καὶ ἀπεπαύσατο τοῦ πρόσω χωρεῖν διὰ τὴν ἀντίφραξιν. ταῦτ' ἔφη 'δοκεῖ μοι τὴν νύκτα ποιεῖν ἡχώδη, τὴν δ' ἡμέραν ἥττον θερμότητι καὶ διαχύ- 10 σει τοῦ ἀέρος μικρὰ τὰ διαστήματα τῶν ἀτόμων ποιοῦσαν· μόνον' ἔφη 'μηδεὶς ἐνιστάσθω πρὸς τὰς πρώτας ὑποθέσεις.'

3. Καγὼ, τοῦ Ἀμμωνίου κελεύοντος εἰπεῖν τι πρὸς αὐτόν 'αἱ μὲν πρώται σου τῶν ὑποθέσεων' 15 ἔφην 'ὦ φίλε Βύθιε, περὶ πολὺ τὸ κενὸν ἔχουσαι μενέτωσαν· τῇ δὲ φωνῇ τὸ κενὸν οὐκ ὀρθῶς πρὸς σωτηρίαν καὶ κίνησιν ὑποτίθεσθαι. σιωπῆς γὰρ οἰκεῖον καὶ ἡσυχίας τὸ ἀναφῆς καὶ ἀπαθές καὶ ἄπληκτον, ἥ δὲ φωνὴ πληγὴ σώματος διηχοῦς, διη- 20 χῆς δὲ τὸ συμπαθές αὐτῷ καὶ συμφυές εὐκίνητον δὲ καὶ κοῦφον καὶ δμαλὸν καὶ ὑπήκοον τοῦ δι' εὐ-

1 καὶ τὸν ὄγκον Usener 3 ἀλλὰ γὰρ ὁρὸν αὐτὸ ἀλλὰ φθόγγον μετ' ἐπεικουῦς] bene habet 6 ἀναψάμενος μετ' 7 τυφλώσῃ] cf. p. 315 lin. 11 et p. 995f τὸ κενόν] glossema putat Usenerus, haud recte 9 em. X: ἀντίφραξιν 10 διαχύσει — μικρὰ scripsi cum Usenero (cf. p. 720f): διαλύσει — μακρὰ (cuius prius α oblitteratum est in Vd) 16 βοηθὲ μετ' 17 περὶ πολὺ] περὶ πολὺ R, Malim ὑπέροπλον 18 ὑποτίθεσθαι] cf. Symb. ubi male defendi optimorum codd. lectionem ὑποτίθεσθαι 22 τοῦ] αὐτοῦ sc. τοῦ πλήττοντος σώματος R; malim ἐαυτοῦ

τονίαν καὶ συνέχειαν, οἷός ἐστι παρ' ἡμῖν ὁ ἀήρ.
 καὶ γὰρ ὕδωρ καὶ γῆ καὶ πῦρ ἄφωνα καθ' ἑαυτά,
 φθιέγγεται δὲ πνεύματος ἐμπεσόντος ἅπαντα καὶ ψό-
 φους καὶ πατάγους ἀναδίδωσι· χαλκῷ δὲ κενοῦ μὲν
 5 οὐδὲν μέτεστιν, ὁμαλῷ δὲ πνεύματι καὶ λεῖω κεκρα-
 μένος εὐπληκτός ἐστι καὶ ἠχώδης. εἰ δὲ δεῖ τῇ F
 ὕψει τεκμαίρεσθαι, φαίνεται μᾶλλον ὁ σίδηρος ἔχων
 τι σαθρὸν καὶ πολύκενον καὶ τευθρηνηῶδες· ἐστι δὲ
 κακόφωνος σφόδρα καὶ τῶν μεταλλικῶν κοφύτατος.
 10 οὐδὲν οὖν ἔδει τῇ νυκτὶ παρέχειν πράγματα συσ-
 πῶντας αὐτῆς τὸν ἀέρα καὶ συντείνοντας, ἐτέρωθι
 δ' αὖ χώρας καὶ κενότητας ἀπολείποντας, ὥσπερ
 ἐμποδῶν ὄντα τῇ φωνῇ τὸν ἀέρα καὶ φθείροντα
 τὴν οὐσίαν, ἧς αὐτὸς οὐσία καὶ σῶμα καὶ δύναμις
 15 ἐστίν. ἄνευ δὲ τούτων ἔδει δὴ πού τὰς ἀνωμάλους
 νύκτας, οἷον ὀμιχλώδεις καὶ δυσχειμέρους, ἠχωδε-
 στέρας εἶναι τῶν αἰθρίων καὶ κεκραμένων ὁμαλῶς,
 διὰ τὸ δεῦρο μὲν συνωθεῖν τὰς ἀτόμους ἐκεῖ δ' 722
 ὄθεν μεθίστανται χώραν ἔρημον ἀπολείπειν σωμά-
 20 των· καὶ τὸ δὴ προχειρότατον, ἡμέραν ψυχρὰν ἠχω-
 δεστέραν εἶναι νυκτὸς ἀλεεινῆς καὶ θερινῆς· ὧν
 οὐδέτερον ἀληθές ἐστι. διὸ τὸν λόγον τοῦτον ἀπο-
 λελοιπῶς ἐπιβάλλω τὸν Ἀναξαγόραν, ὑπὸ τοῦ ἡλίου
 λέγοντα κινεῖσθαι τὸν ἀέρα κίνησιν τρομώδη καὶ
 25 παλμοὺς ἔχουσιν, ὥς δηλόν ἐστι τοῖς διὰ τοῦ φω-

4 κενοῦ μὲν Basileensis: κινουμένῳ μὲν 9 μετάλλων?

12 em. Emperius: ἀπολιπόντας 14 σῶμα R coll. p. 722b:

σχῆμα 19 Emperius: ἀπολιπεῖν 22 ἐστι. διὸ] ἐστίν

ὁ μοί 23 τὸν Ἀναξαγόραν] cf. Aristot. p. 903, 10 a

τὸς ἀεὶ διάττουσι ψήγμασι μικροῖς καὶ θραύμασιν,
 ἃ δὴ τινες τίλας καλοῦσιν· ταῦτ' οὖν φησιν ὁ ἀνὴρ
 B πρὸς τὴν θερμότητα σίζοντα καὶ ψοφοῦντα δι' ἡμέ-
 ρας δυσηκόους τῷ ψόφῳ τὰς φωνὰς ποιεῖν, νυκτὸς
 δὲ φαίνεσθαι τὸν σάλον αὐτῶν καὶ τὸν ἥχον.' 5

4. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, Ἀμμώνιος ἔφη 'γε-
 λοῖσι μὲν ἴσως φανούμεθα, καὶ Δημόκριτον ἐλέγχειν
 οἰόμενοι καὶ Ἀναξαγόραν ἐπανορθοῦσθαι θέλοντες·
 οὐ μὴν ἄλλ' ἀφαιρετέον γε τῶν Ἀναξαγόρου σωμά-
 των τὸν σιγμὸν· οὔτε γὰρ πιθανὸς οὔτ' ἀναγκαῖος, 10
 ἀλλ' ὁ τρόμος ἔρκεϊ τῶν σωμάτων καὶ ἡ κίνησις
 ἐν τῷ φωτὶ κλονουμένων τὰς φωνὰς διασπᾶν καὶ
 διαρρίπτειν πολλάκις. ὁ γὰρ ἀήρ, ὥσπερ εἴρηται,
 C σῶμα τῆς φωνῆς καὶ οὐσίαν ἐμπαρέχων ἑαυτόν,
 ἐὰν μὲν ἦ σταθερός, εὐθύπορα καὶ λεῖα καὶ συνεχῇ 15
 τὰ τῶν ψόφων μόρια καὶ κινήματα πόρρωθεν δια-
 δίδωσι· νηνεμία γὰρ ἡχῶδες καὶ γαλήνη, καὶ τοῦ-
 ναντίον, ὥς Σιμωνίδης φησίν,

‘οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα τότ' ὦρτ' ἀνέμων,
 ἢ τις κατεκώλυε κιδναμένα μελιαδέα γάρυον 20
 ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.’

πολλάκις μὲν γὰρ οὐδὲ τὸ σχῆμα τῆς φωνῆς ὁ τοῦ
 ἀέρος σάλος ἐναρθρον ἔῃ πρὸς τὴν αἰσθησιν ἐξι-
 κνεῖσθαι καὶ διαμεμορφωμένον, ἀεὶ μέντοι τι τοῦ

1 *: θραύμασιν 5 φαίνεσθαι] ἡσυχίαν ἔχειν Aristoteles. ὑφίεσθαι Doehnerus. σβέννυσθαι an μαραινεσθαι?
 18 Σιμωνίδης] Bergk. 3 p. 403 20 W: σκιδνάμενα vel
 σκιδναμένα libri. κιδναμέναν Schneidewinns 22 μὲν]
 del. R 23 ἐναρθρος mei 24 αἰεὶ idem

πλήθους φέρει καὶ τοῦ μεγέθους. ἡ μὲν οὖν νύξ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὐδὲν ἔχει κινητικὸν ἄερος· ἡ δ' ἡμέρα μέγα, τὸν ἥλιον, ὥσπερ αὐτὸς ὁ Ἀναξαγόρας εἶρηκεν.'

5 5. Ὑπολαβὼν δὲ Θράσυλλος ὁ Ἀμμωνίου υἱὸς D
'εἴτ' ἔφη 'τί παθόντες, ὦ πρὸς Διὸς, εἶπας τῷ θεωρητᾷ κινήματα τοῦ ἄερος οἴομεθα δεῖν αἰτᾶσθαι, τὸν δ' ἐμφανῇ σάλον καὶ σπαραγμὸν αὐτοῦ παρορῶμεν; ὁ γὰρ δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ
10 Ζεὺς οὗτος οὐ λανθάνων οὐδ' ἀτρέμα διακινῶν τὰ σμικρότατα τοῦ ἄερος ἄλλ' εὐθύς ἐκφανεῖς ἀνίστησι καὶ κινεῖ πάντα πράγματα

'δεξιὰ σημαίνων, λαοὺς δ' ἐπὶ ἔργον ἐγείρων.'

οἱ δ' ἔπονται, καθάπερ ἐκ παλιγγενεσίας 'νέα ἔφ'
15 ἡμέρῃ φρουρόντες' ὥς φησι Δημόκριτος, οὗτ' ἀφώνοις οὗτ' ἀπράκτοις ἐνεργείαις· ἥ καὶ τὸν ὕρθρον ὁ Ἴβυκος οὐ κακῶς 'κλυτόν' προσεῖπεν, ἐν ᾧ κλύειν καὶ ἥδη φθιέγγεσθαι συμβέβηκε· τῆς δὲ νυκτὸς ἀκύμων τὰ πολλὰ καὶ ἄκλυτος ὢν ὁ ἀήρ, ἀναπαυο- E
20 μένων ἀπάντων, εἰκότως τὴν φωνὴν ἄθραυστον ἀναπέμπει καὶ ἀκέραιον πρὸς ἡμᾶς.'

6. Παρὼν οὖν Ἀριστόδημος ὁ Κύπριος 'ἀλλ'

1 φέρει] ἀφαιρεῖ vel φθείρει W 3 μέγα] μετὰ μοι
6 εἶπατε, τὰ ἀθεώρητα (malim τὰ θεώρητα) Doehnerus
9 cf. Aristot. p. 339, 30a sq. 10 οὐδ' *: οὗτ' 13 eiusdem ut vid. poetae prior versus legitur p. 1129 e. cf. p. 764 e
Etym. M. p. 433, 51 14 ἔφ' ἡμέρῃ Schottus: ἔφημέρῃ
15 Δημόκριτος] Mullach 1 p. 355 sed hoc testimonium omisit
16 ἀπράκτοις? 17 Ἴβυκος] Bergk. 3 p. 238 18 καὶ ἥδη] καὶ νῆ Δία Emperius 22 ὁ W: πρὸς ἡμᾶς δ

ὄρα' εἶπεν ὁ Θράσυλλε, μὴ τοῦτο μὲν αἱ νυκτο-
 μαχίαι καὶ νυκτοπορίαι τῶν μεγάλων στρατοπέδων
 ἐλέγχουσιν, οὐδὲν ἦτον ἡχωδεστέρας ποιοῦσαι τὰς
 φωνάς, καίπερ ἐν ταραχῇ καὶ σάλῳ τοῦ ἀέρος ὄν-
 τος. ἔχει δέ τι καὶ τὸ παρ' ἡμᾶς αἴτιον· αὐτοὶ
 γὰρ ὧν φθεγγόμεθα νύκτωρ τὰ πολλὰ θορυβώδη
 F καὶ μετὰ πάθους ἐπείγοντος ἐγκελευόμεθά τισιν ἢ
 διαπνυθανόμενοι συντόνους ποιοῦμεθα τὰς γεγωνή-
 σεις. τὸ γάρ, ἐν ᾧ μάλιστα καιρῷ πεφύκαμεν ἡσυ-
 χίαν ἔχειν, ἔξανιστάν ἡμᾶς ἐπὶ πρᾶξεις καὶ λόγους 10
 οὐ μικρὸν οὐδ' ἀτρεμαῖόν ἐστιν, ἀλλὰ μέγα καὶ με-
 γάλῃς τινὸς ἀνάγκῃ χρείας ἐπιταχυνόμενον, ὥστε
 καὶ τὰς φωνὰς φέρεσθαι σφοδροτέρας·

728

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ'.

Διὰ τί τῶν ἱερῶν ἀγώνων ἄλλος ἄλλον ἔχει στέφανον, 15
 τὸν δὲ φοίνικα πάντες· ἐν ᾧ καὶ διὰ τί τοὺς μεγάλους
 φοινικοβαλάνους Νικολέους καλοῦσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΙΟΥ.

ΣΩΣΠΙΣ, ΠΡΩΔΗΣ, ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ, ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ,
 ΚΛΦΙΣΟΣ.

30

1. Ἰσθμίων ἀγομένων ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Σώ-
 σπιδος ἀγωνοθεσιῶν τὰς μὲν ἄλλας ἐστιάσεις δια-
 φύγομεν, ἐστιδωντος αὐτοῦ πολλοὺς μὲν ἕμα ξένους,

3 ἐλέγχουσιν Duebnerus male 7 ἐγκελευόμενοι W
 10 em. Emperius: ἔξανιστάν 16 malim τὰς μεγάλας

πάντας δὲ πολλάκις τοὺς πολίτας· ἅπαξ δὲ τοὺς
 μάλιστα φίλους καὶ φιλολόγους οἴκοι δεχομένου,
 καὶ αὐτοὶ παρῆμεν. ἀπηρμένων δὲ τῶν πρώτων B
 τραπεζῶν, ἥκε τις Ἡρώδη τῷ δῆτορι παρὰ γνωρί-
 5 μου νενικηκότες ἐγκωμίῳ φοίνικα καὶ στέφανόν
 τινα τῶν πλεκτῶν κομίζων. ὁ δὲ ταῦτα μὲν δεξιω-
 σάμενος ἀπέπεμψε πάλιν, ἔφη δ' ἀπορεῖν, τί δῆποτε
 τῶν ἀγώνων στέφανον ἄλλος ἄλλον ἔχει, τὸν δὲ
 φοίνικα κοινῇ πάντες. 'οὐ γὰρ ἐμὲ γοῦν' ἔφη 'πεί-
 10 θουσιν οἱ τὴν ἰσότητα τῶν φύλλων, οἷον ἀντανι-
 σταμένων ἀεὶ καὶ συνεκτρεχόντων, ἀγῶνι καὶ ἀμίλλῃ
 παραπλήσιόν τι ποιεῖν φάσκοντες, αὐτὴν τε τὴν
 'νίκην' παρὰ τό 'μὴ εἶκον' ὠνομάσθαι· καὶ γὰρ ἄλλα
 πάμπολλα μονονοῦ μέτροις τισὶ καὶ σταθμοῖς ἀκρι- C
 15 βῶς τὴν τροφὴν διανέμοντα τοῖς ἀντιζύγοις πετά-
 λοις ἰσότητα θαυμαστὴν καὶ τάξιν ἀποδίδωσιν· ἔτι
 δ' ἀπιθανώτεροι τούτων εἰσὶν οἱ τὸ κάλλος καὶ τὴν
 εὐφυῖαν ἀγαπῆσαι τοὺς παλαιούς, ὥς Ὅμηρον 'ἔρνεϊ
 φοίνικος' ἀπεικάσαντα τὴν ὥραν τῆς Φαιακίδος,
 20 ὑπονοοῦντες. οὐ γὰρ ἀγνοεῖτε δῆπουθεν, ὅτι καὶ
 ῥόδοις καὶ λυχνίσιν, ἔνιοι δὲ καὶ μήλοις καὶ ῥοιαῖς
 ἔβαλλον ὥς καλοῖς γεραίροντες ἀεὶ τοὺς νικηφόρους.
 ἀλλ' οὐδὲν οὕτως ἐπιφανῶς ἐκπρεπέστερον ἔχει τῶν
 ἄλλων ὁ φοίνιξ, ἅτε μηδὲ καρπὸν ἐν τῇ Ἑλλάδι φέ-
 25 ρων ἐδώδιμον ἀλλ' ἀτελεῖ καὶ ἄπεπτον. εἰ γὰρ, D

3 καὶ αὐτοῖς παρ' ἡμῖν mei 9 X: ἔφη 14 στάθμαις
 R. cf. Symb. p. 49 16 ἔτι δ' ἀπιθανώτεροι Doehnerus:
 ἐπεὶ πιθανώτεροι 18 Ὅμηρον] § 163 21 λυχνίσιν mei
 ib. malim ῥοαῖς 22 ἀεὶ] δῆ W

ὥσπερ ἐν Συρίᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, παρεῖχε τὴν βάλανον, ὅψει τε θεαμάτων καὶ γλυκύτητι τραγημάτων πάντων ἡδιστον, οὐκ ἂν ἦν ἕτερον αὐτῷ παραβαλεῖν. ὁ γοῦν βασιλεύς, ὥς φασιν, ἀγαπήσας διαφερόντως τὸν Περιπατητικὸν φιλόσοφον Νικόλαον, 5 γλυκὺν ὄντα τῷ ἡθελίᾳ ῥαδινὸν δὲ τῷ μήκει τοῦ σώματος διάπλεων δὲ τὸ πρόσωπον ἐπιφαινίσσοντος ἐρυθρήματος, τὰς μεγίστας καὶ καλλίστας τῶν φοινικοβαλάνων Νικολάους ὠνόμαζε, καὶ μέχρι νῦν οὕτως ὀνομάζονται. 10

2. Ταῦτ' εἰπὼν ὁ Ἡρώδης οὐκ ἀτερπέστερον ἐμβάλλειν ἔδοξε τοῦ ζητουμένου τὸ περὶ τοῦ Νικολάου. 'διὸ καὶ μάλλον' ἔφη ὁ Σῶσπις 'προθυμητέον, ὥς ἕκαστος αὐτόν τις ἐπεισε, συνεισενεγκεῖν εἰς τὸ ζητούμενον. ἐγὼ δ' εἰσφέρω πρῶτος, ὅτι 15 δεῖ τὴν τῶν νικηφόρων δόξαν ἔφθιτον, ὥς ἀνυστόν ἐστι, καὶ ἀγῆρων διαμένειν· ὁ δὲ φοίνιξ μακρόβιον μὲν ἐστίν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν φυτῶν, ὥς που καὶ τὰ Ὀρφικά ταῦτα μεμαρτύρηκε

'ζῶον δ' ἶσον ἀκροκόμοισιν

20

φοινίκων ἔρνεσσιν,'

μόνῳ δ' αὐτῷ σχεδὸν ὑπάρχει τὸ κατὰ πολλῶν ὥς ἀληθῶς λεγόμενον· τί δὲ τοῦτ' ἐστί; τὸ ἐμπεδόφυλ-

2 γλυκύτητα mei 3 Duebnerus: παραλαβεῖν 12 τὸ M
13 ὁ Σῶσπις Leonicus 14 ib. ὥς ἕκαστος — συνεισενε-
γεῖν W: ὥς ἕκαστον αὐτῷ τις συνέπεισεν ἐνεγκεῖν (ἐγχεῖν
Vd) 17 *: ἀγῆρων 19 Ὀρφικά] Mullach. 1 p. 183
20 ζῶν δ' ἶσον φοινίκων ἔρνεσιν ἀκροκ. W. Aliter Mulla-
chius 22 ὥς ἀληθῶς] collocat post ὑπάρχει Herwerde-
nus; melius fuisset post σχεδὸν

λον εἶναι καὶ αἰφύλλον· οὔτε γὰρ δάφνην οὔτ' ἐλαίαν οὔτε μυρσίνην οὔτ' ἄλλο τι τῶν μὴ φυλ- F
λορροεῖν λεγομένων ὀρῶμεν ἀεὶ ταῦτά φύλλα δια-
τηροῦν, ἀλλὰ τοῖς πρώτοις ἀπορροεῖουσιν ἑτέρων ἐπι-
5 βλαστανόντων, ὥσπερ πόλεις, ἕκαστον αἰεζῶν δια-
μένει καὶ ἀμείλικτον· ὁ δὲ φοίνιξ οὐδὲν ἀποβάλλων
ἄφ' αὐτοῦ τῶν φυομένων, βεβαίως αἰφύλλος ἐστι·
καὶ τοῦτο δὴ τὸ κράτος αὐτοῦ μάλιστα τῆς νίκης
τῷ ἰσχυρῷ συνοικειοῦσι·

10 3. Πανσαμένου δὲ τοῦ Σώσπιδος, Πρωτογένης
ὁ γραμματικός, ὀνόματι καλέσας Πραξιτέλην τὸν
περιηγητὴν 'οὔτω δὴ τούτους' ἔφη 'τοὺς ρήτορας 724
ἑάσομεν περαίνειν τὸ οἰκεῖον, ἐξ εἰκότων καὶ πιθα-
νῶν ἐπιχειροῦντας· αὐτοὶ δ' ἄφ' ἱστορίας οὐδὲν ἂν
15 ἔχοιμεν τῷ λόγῳ συμβάλλεσθαι; καίτοι δοκῶ μοι
μνημονεύειν ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ἀνεγνωκῶς ἑναγχος,
ὅτι πρῶτος ἐν Ἀθήλῳ Θησεὺς ἀγῶνα ποιῶν ἀπέσπασε
κλάδον τοῦ ἱεροῦ φοίνικος· ἥ καὶ σπάδιξ ὠνομάσθη·'

4. Καὶ ὁ Πραξιτέλης 'ταῦτ' εἶπεν ἄδηλα, καὶ
20 τοῦ Θησέως αὐτοῦ πυνθάνεσθαι φήσουσιν, ὥτινι
λόγῳ φοίνικος, οὐ δάφνης οὐδ' ἐλαίας, κλάδον ἀπέ-
σπασεν ἀγωνοθετῶν. σκόπει δὴ, μὴ Πυνθικόν ἐστι
τὸ νικητήριον, ὥς Ἀμφικτύονος· κακεῖ πρῶτον ἐπὶ B
τιμῇ τοῦ θεοῦ δάφνη καὶ φοίνικι τοὺς νικῶντας
25 ἐκόσμησαν, ἅτε δὴ καὶ τῷ θεῷ μὴ δάφνας μὴδ'

5 πόλεις R ib. em. Madvigius: αἰε ζῶν 6 ἀμεί-
λικτον] ἀνέκλειπτον R 19 ἄδηλα W: ἀλλὰ 20 πυν-
θάνεσθαι] add. δεῖν W. Malim post φήσουσιν 23 ὥς οἱ
Ἀμφικτύονες ἐκεῖ πρῶτον Madvigius cum Amyoto ib. *:
ἀμφικτύονος 24 δάφνη καὶ] del. Herwerdenus

ἐλαίας ἀλλὰ φοίνικας ἀνατιθέντες, ὡς ἐν Δήλῳ
 Νικίας χορηγήσας Ἀθηναίων καὶ ἐν Δελφοῖς Ἀθη-
 ναῖοι καὶ Κύψελος πρότερον Κορίνθιος· ἐπεὶ καὶ
 φίλαθλος ἄλλως καὶ φιλόνικος ἡμῖν ὁ θεός, αὐτὸς
 ἐν κιθαρίζει καὶ ᾠδῇ καὶ βολαῖς δίσκων, ὡς δ' 5
 ἔνιοί φασι, καὶ πυγμῇ ἀμιλλώμενος· ἀνθρώποις δὲ
 προσαμύνων ἀγωνιζομένοις, ὡς Ὀμηρος ἐμαρτύρησε,
 τὸν μὲν Ἀχιλλέα λέγοντα ποιήσας

ἄνδρε δὴ πρὸς τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων 10
 δῶη καμμονίην.....?

- C τῶν δὲ τοξοτῶν τὸν μὲν εὐξάμενον τῷ θεῷ κατορ-
 θῶσαι καὶ λαβεῖν τὰ πρῶτα· τὸν δὲ γαῦρον ἀστο-
 χῆσαι τοῦ σκοποῦ, μὴ εὐξάμενον. καὶ μὴν οὐδ'
 Ἀθηναίους εἰκός ἐστίν Ἀπόλλωνι καθιερωσάαι τὸ 15
 γυμνάσιον ἀλόγως καὶ αὐτομάτως· ἀλλὰ παρ' οὗ
 τὴν ὑγίειαν ἔχομεν θεοῦ, τοῦτον εὐεξίαν τε διδόν-
 ναι καὶ ῥώμην ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας ᾤοντο. κούφων
 δὲ καὶ βαρέων ἀγωνισμάτων ὕντων, πύκτη μὲν
 Ἀπόλλωνι Δελφοῦς, δρομαίῳ δὲ Κρήτας ἰστοροῦσι 20
 D θύειν καὶ Λακεδαιμονίους. σκύλων δὲ Πυθοῖ καὶ
 ἀκροθινίων καὶ τροπαίων ἀναθέσεις ἄρ' οὐ συμ-
 μαρτυροῦσιν ὅτι τῆς εἰς τὸ νικᾶν καὶ κρατεῖν δυ-
 νάμεως τῷ θεῷ τούτῳ πλεῖστον μέτεστιν;

5. Ἔτι δ' αὐτοῦ λέγοντος, ὑπολαβὼν Κάφισος 25

1 ἀνατιθέντας mei 4 ἄλλως καὶ] ἄλλ' ὡς mei W: φι-
 λόνικος 6 διαμιλλώμενος? 9 ὥπερ ἀρίστῳ mei. vid. Hom.
 Ψ 159 10 πυγμᾶλ' ἀνασχομένῳ iidem 11 puncta add. Dueb-
 nerus 21 σκύλων iidem 22 τροπῶν iidem ἄρα iidem

ὁ Θέωνος υἱὸς ἄλλα ταῦτά γ' εἶπεν ὀὐχ ἱστορίας
 οὐδὲ περιγηγητικῶν ὕδαδε βιβλίῳν, ἀλλ' ἐκ μέσων
 ἀνεσπασμένα τῶν Περιπατητικῶν τόπων εἰς τὸ πι-
 θανὸν ἐπικεχείρηται, καὶ προσέτι τραγικῶς μηχανήν
 5 ἔκραντες, ὧ φίλοι, δεδίττεσθε τῷ θεῷ τοὺς ἀντιλέ-
 γοντας. ὁ μὲν οὖν θεός, ὥσπερ προσήκει, πᾶσιν
 ἴσος ἐστὶ μετ' εὐμενείας· ἡμεῖς δ' ἐπόμενοι Σώ-
 σπιδι (καλῶς γὰρ ὑφηγεῖται) πάλιν ἐχώμεθα τοῦ
 φοίνικος ἀμφιλαφεῖς τῷ λόγῳ λαβὰς διδόντος. Βα-
 10 βυλῶνιοι μὲν γὰρ ὕμνοῦσι καὶ ἔδουσιν ὥς ἐξήκοντα
 καὶ τριακόσια χρεῖων γένη παρέχον αὐτοῖς τὸ δέν-
 δρον· ἡμῖν δὲ τοῖς Ἑλλήσιν ἥμιστα μὲν ἐστὶ χρειώ-
 δης, ἀθλητικῆς δὲ φιλοσοφίας καὶ τὸ ἔκαρπον ἂν
 εἴη· κάλλιστος γὰρ ὢν καὶ μέγιστος ὑπ' εὐταξίας οὐ
 15 γόνιμός ἐστι παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ τὴν τροφήν ὥσπερ
 ἀθλητοῦ περὶ τὸ σῶμα τῆς εὐταξίας ἀναλίσκουσθης,
 σμικρὸν αὐτῷ καὶ φαῦλον εἰς σπέρμα περὶεστιν.
 ἴδιον δὲ παρὰ ταῦτα πάντα καὶ μηδενὶ συμβεβη-
 κὸς ἑτέρῳ τὸ μέλλον λέγεσθαι· φοίνικος γὰρ ξύλον
 20 ἂν ἄνωθεν ἐπιθεῖς βάρη πιέξης, οὐ κάτω θλιβόμε-
 νον ἐνδίδωσιν, ἀλλὰ κυρτοῦται πρὸς τοῦναντίον
 ὥσπερ ἀνθιστάμενον τῷ βιαζομένῳ. τοῦτο δὴ καὶ
 περὶ τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγωνάς ἐστι· τοὺς μὲν γὰρ

2 οὐδὲ *: οὔτε ὁδῶ δὲ mei 5 ὧ φίλοι Duebne-
 rus: ὀφείλετε K: δεδίττεσθαι 13 *: ἀθλητικῇ δὲ φι-
 λοσοφίᾳ libri. ἀθλητικὴν αὐτὴν φιλοσοφίαν rationalem esse
 athletarum vivendi morem ex longo usu probatum, quo ut
 corpus firmitus redderent fortiore vescerentur sagina atque
 voluptatibus venereis sese abstinere iuberentur, rectissime
 monuit Doehnerus 14. 16 εὐταξίας] εὐεξίας W. εὐανξίας
 (ab εὐανξής)?

ὕπ' ἀσθενείας καὶ μαλακίας εἰκοντας αὐτοῖς πιέ-
ξουσιν ἀάμπτοντες, οἱ δ' ἐρωμένως ὑπομένοντες
τὴν ἄσκησιν οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἀλλὰ καὶ τοῖς
φρονήμασιν ἐπαίρονται καὶ αὐξοῦνται.'

Αἰὰ τί πρὸς ἡμέρας ἐκ τοῦ Νείλου οἱ πλείοντες
ὕδρευονται.

1. Αἰτίαν τις ἐξήγησε, δι' ἣν οἱ ναύκληροι τὰς
ὕδρείας ἐκ τοῦ Νείλου νυκτὸς οὐχ ἡμέρας ποιοῦν-
ται. καὶ τισι μὲν ἐδόκουν τὸν ἥλιον δεδιέναι, τῷ 10
προθερμαίνειν τὰ ὑγρά μᾶλλον εὐσηπτα ποιοῦντα.
πᾶν γὰρ τὸ θερμανθὲν καὶ χλιανθὲν ἀεὶ πρὸς μετα-
βολὴν ἐτοιμότερόν ἐστι καὶ προπέπονθεν ἀνέσει τῆς
ποιότητος· ἡ δὲ ψυχρότης πιέξουσα συνέχειν δοκεῖ
B καὶ φυλάττειν ἕκαστον ἐν ᾧ πέφυκεν, οὐχ ἥμιστα 15
δὲ τὸ ὕδωρ· ὕδατος γὰρ ἡ ψυχρότης σχετικόν ἐστι
φύσει· δηλοῦσιν αἱ χιόνες, τὰ κρέα δύσσηπτα τη-
ροῦσαι πολλὸν χρόνον. ἡ δὲ θερμότης τὰ τ' ἄλλα
καὶ τὸ μέλι τῆς ἰδίας ποιότητος ἐξίστησι· φθείρε-
ται γὰρ ἐψηθὲν· ἂν δ' ὠμὸν διαμένῃ καὶ τοῖς ἄλ- 20
λοις πρὸς τὸ μὴ φθείρεσθαι βοηθεῖ. μεγίστην δὲ
τῇ αἰτίᾳ πίστιν παρεῖχε τὰ λιμναῖα τῶν ὑδάτων·
χειμῶνος γὰρ οὐδὲν διαφέροντα τῶν ἄλλων ποθῇ-

4 ὑψοῦνται Herwerdenus; malim ἀννυσοῦνται sed cf.
p. 795b 15 οὐχ ἥμιστα] ἥμιστα mei. μήμιστα? 17 ma-
lim δηλοῦσι δ' 20 δ' ὠμὸν] δὲ μόνον mei

ναι, τοῦ θέρους γίνυται πονηρὰ καὶ νοσώδη· διὸ
 χειμῶνι μὲν τῆς νυκτὸς ἀναλογεῖν δοκούσης θέρει
 δὲ τῆς ἡμέρας, μᾶλλον οἴονται διαμένειν ἄτρεπτον
 καὶ ἀπαθὲς τὸ ὕδωρ, ἂν νυκτὸς λαμβάνηται. τοῦ- C
 5 τοις ἐπεικῶς οὔσι πιθανοῖς, ἐπανέκνυψε λόγος ὥσπερ
 ἀτέχνῳ πίσκει ναυτικῇ βεβαιούμενος ἐμπειρίᾳ· νυκτὸς
 γὰρ ἔφασαν λαμβάνειν τὸ ὕδωρ, ἔτι τοῦ ποταμοῦ
 καθεστῶτος καὶ ἡσυχάζοντος, ἡμέρας δέ, πολλῶν ἀν-
 θρώπων ὑδρευομένων καὶ πλεόντων, πολλῶν δὲ θη-
 10 ρίων διαφερομένων, ἀναταραττόμενον γίνεσθαι
 παχὺ καὶ γεῶδες· τὸ δὲ τοιοῦτον εὐσηπτον εἶναι·
 πάντα γὰρ τὰ μεμιγμένα τῶν ἀμίκτων ἐπισφαλέ-
 στερα πρὸς σῆψιν ἐστὶ· ποιεῖ γὰρ ἡ μῖξις μάχην,
 ἡ δὲ μάχη μεταβολήν, μεταβολὴ δέ τις ἡ σῆψις.
 15 διὸ τὰς τε μίξεις τῶν χρωμάτων οἱ ζωγράφοι φθο-
 ρὰς ὀνομάζουσι καὶ τὸ βάψαι 'μιῆναι' κέκληκεν ὁ 1)
 ποιητής, ἡ δὲ κοινὴ συνήθεια τὸ ἄμικτον καὶ κα-
 θαρὸν ἄφθαρτον καὶ ἀκήρατον. μάλιστα δὲ γῆ μι-
 χθεῖσα πρὸς ὕδωρ ἐξίστησι καὶ φθείρει τὸ πύτιμον
 20 καὶ οἰκεῖον· ὅθεν εὐσηπτα μᾶλλον ἐστὶ τὰ στάσιμα
 καὶ κοῖλα, πολλῆς ἀναπιμπλάμενα γῆς, τὰ δὲ ῥέοντα
 φεύγει καὶ διακρούεται τὴν προσφερομένην· καὶ
 καλῶς Ἡσίοδος ἐπῆνεσε

'κρήνης ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἢ τ' ἀθύλωτος.'

25 ὑγρὸν γὰρ τὸ ἀδιάφθορον ἀδιάφθορον δὲ τὸ ἄμι-

6 ἀτέχνῳ πίσκει W: ἀτέχνως (aut ἀτεχνῶς) πίσκειν
 ib. em. Madvigius: ναυτικὴν — ἐμπειρίαν 16 Turnebus:
 διῆναι cf. Hom. A 141 23 Ἡσίοδος] O D 595 24 κρή-
 νης τ' idem

κτον καὶ καθαρόν. οὐχ ἥκιστα δ' αἰ τῆς γῆς δια-
φοραὶ τῷ λόγῳ μαρτυροῦσι· τὰ γὰρ ὀρεινὴν διε-
ξίοντα γῆν καὶ λιθώδη στερρότερα τῶν ἐλείων καὶ
E πεδινῶν ἐστι· πολλὴν γὰρ οὐκ ἀποσπᾷ γῆν. ὁ δὲ
Νεῖλος ὑπὸ μαλθακῆς χώρας περιεχόμενος, μᾶλλον 5
δ' ὥσπερ αἷμα σαρκὶ κεκραμένος, γλυκύτητος μὲν
ἀπολαύει καὶ χυμῶν ἀναπίμπλαται δύναμιν ἐμβριθῇ
καὶ τρόφιμον ἔχοντων, συμμιγῆς δὲ φέρεται καὶ θο-
λερός· ἂν δ' ἀναταράττηται, καὶ μᾶλλον· ἡ γὰρ κί-
νησις ἀναμίγνυσιν τῷ ὑγρῷ τὸ γεῶδες· ὅταν δ' ἡρε- 10
μήσῃ, κάτω ῥέπον διὰ βάρους ἄπεισιν. ὅθεν ὑδρεύ-
ονται τῆς νυκτός, ἅμα καὶ τὸν ἥλιον προλαμβά-
νουντες, ὅφ' οὗ τὸ λεπτότατον καὶ κορυφώτατον αἰ
τῶν ὑγρῶν αἰρόμενον διαφθίρεται.

F

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Σ'.

15

Περὶ τῶν ὅψι παραγιγνομένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον· ἐν ᾧ
καὶ πόθεν ἀκράτισμα καὶ ἄριστον καὶ δεῖπνον
ὠνομάσθη.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΟΙ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΤΙΟΙ, ΟΙ ΘΕΩΝΟΣ ΤΙΟΙ, ΘΕΩΝ, 20
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΣΩΚΛΑΡΟΣ.

1. Τῶν υἱῶν μου τοὺς νεωτέρους ἐν θεάτρῳ
προσδιατρέψαντας ἀκροάμασι καὶ βράδιον ἐπὶ τὸ

δ περιεχόμενος μεῖ 11 κάτω M: καὶ τὸ 13 ὅφ'
*: ἄφ'

δεῖπνον ἐλθόντας οἱ Θέωνος υἱοὶ 'κωλυσιδεῖπνους' 726
καὶ 'ξοφοδορπίδας' καὶ τοιαῦτα μετὰ παιδιᾶς ἔσκω-
πτον· οἱ δ' ἀμυνόμενοι πάλιν ἐκείνους 'τρεχεδεῖπ-
νους' ἀπεκάλουν. καὶ τις εἶπε τῶν πρεσβυτέρων
5 τρεχέδειπνον εἶναι τὸν ὑστερίζοντα τοῦ δεῖπνου·
θᾶπτον γὰρ ἢ βάδην ἐπειγόμενον, ὅταν βραδύνη,
φαίνεσθαι. καὶ Γάλβα τοῦ παρὰ Καίσαρι γελωτο-
ποιοῦ χάριεν ἀπεμνημόνευσεν· ἐκεῖνος γὰρ 'ἐπιθυ-
μοδεῖπνους' ἐκάλει τοὺς ὅψε παραγιγνομένους ἐπὶ
10 δεῖπνον· ἀσχολουμένους γὰρ αὐτοὺς ὅμως διὰ τὸ
φιλόδειπνον οὐκ ἀπολέγεσθαι τὰς κλήσεις.

2. Ἐγὼ δ' εἶπον, ὅτι καὶ Πολύχαρμος ἐν Ἀθή- 13
ναις δημαγωγῶν καὶ τοῦ βίου διδοὺς ἀπολογισμὸν
ἐν ἐκκλησίᾳ 'ταῦτ' εἶπεν, 'ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰμά·
15 καὶ πρὸς τούτοις, οὐδέποτε κληθεῖς ἐπὶ δεῖπνον
ὑστάτος ἀφικόμην.' δημοτικὸν γὰρ εὖ μάλα δοκεῖ
τὸ τοιοῦτο, καὶ τοῦναντίον οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὅψε
παραγιγνομένους ἀναγκάζόμενοι περιμένειν, ὥς ἀη-
δεῖς καὶ ὀλιγαρχικοὺς βαρύνονται.

20 3. Ὁ δὲ Σώκλαρος ὑπερδικῶν τῶν νεανίσκων
'ἀλλ' οὐδὲ τὸν Πιττακόν' ἔφη 'ξοφοδορπίδαν δ' Ἀλ-
καῖος ὥς ὅψε δειπνοῦντα λέγεται προσεῖπεῖν, ἀλλ'
ὥς ἀδόξοις τὰ πολλὰ καὶ φανύλοις ἡδόμενον συμπύ-
ταις· τὸ μέντοι πρῶτον δειπνεῖν ὕνειδος ἦν
25 πάλαι, καὶ τὸ ἀκράτισμά φασιν οὕτω λέγεσθαι διὰ C
τὴν ἀκρασίαν.'

1 κωλύουσι δεῖπνους mei 2 ib.*: ξοφοδόρπιδας 7 καὶ
Γάλβα τοῦ Madvigius: καὶ γὰρ βάττον (vel βᾶττον) 14 τὰμά
W: τᾶλλα 18 ἀναγκάζομεν· οἱ mei 21 ἄλκιος iidem
24 πρῶτον R: πρότερον 25 R: φησὶν

4. Ὑπολαβὼν δ' ὁ Θέων 'ἡμιστ' εἶπεν 'εἰ δεῖ τοῖς τὸν ἀρχαῖον βίον διαμνημονεύουσι πιστεύειν. φασὶ γὰρ ἐκείνους, ἐργατικούς ἅμα καὶ σώφρονας ὄντας, ἔωθεν ἐσθίειν ἄρτον ἐν ἀκράτῳ, καὶ μηδὲν ἄλλο· διὸ τοῦτο μὲν ἀκράτισμα καλεῖν διὰ τὸν ἀκρα- 5 τον, ὕψον δὲ τὸ παρασκευαζόμενον εἰς δεῖπνον αὐτοῖς· ὁψὲ γὰρ δειπνεῖν ἀπὸ τῶν πράξεων γενομένων. ἐκ τούτου καὶ τὸ δεῖπνον καὶ τὸ ἄριστον, ἀφ' ὅτου λάβοι τοῦνομα, ζήτησιν παρέσχε. καὶ τὸ μὲν ἄριστον ἐδόκει τῷ ἀκρατίσματι ταῦτόν εἶναι, 10 μαρτυρεῖ τῷ Ὀμήρῳ λέγοντι τοὺς περὶ τὸν Εὐμήκιον ἐντύνοντας ἄριστον ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφι·

Δ καὶ πιθανὸν ἐδόκει διὰ τὴν ἐωθινὴν ὥραν ἄριστον ὀνομάσθαι, καθάπερ τὸ αὖριον. τὸ δὲ δεῖπνον, ὅτι τῶν πόνων διαναπαύει· πράξαντες γὰρ τι δειπνοῦ- 15 σιν ἢ μεταξὺ πράττοντες. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο παρ' Ὀμήρου λαβεῖν λέγοντος

'ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῖπνον.'

εἰ μὴ νῆ Δία τὸ ἄριστον αὐτόθεν ἀπραγμόνως προσφερόμενοι καὶ ῥαδίως ἀπὸ τῶν τυχόντων, τὸ δὲ 10 δεῖπνον ἤδη παρεσκευασμένον, ἐκεῖνο μὲν ῥᾶστον, τοῦτο δ' ὥσπερ διαπεπονημένον ἐκάλεσαν.'

5. Ὑβριστῆς δ' ὢν καὶ φιλόγελως φύσει ὁ ἀδελ-

1 εἰ δεῖ W: ἔδει 11 μάρτυρι τῷ Ὀμ. χρωμένοις λέγοντι R. Mihi vid. corr. μαρτυροῦσι (dat. plur.) pro μαρτυρεῖ cf. p. 734 d 12 Hom. π 2 ἐντύνοντα vel ἐντείνοντα mei 14 αὖριον] scr. vid. δόρυον quod et coenam et tempus vespertinum significat. vid. Symb. 18 Hom. A 86 21 μὲν] μὲν οἶον?

φὸς ἡμῶν Λαμπρίας ἔφη μυρίῳ τὰ Ῥωμαϊκὰ δει-
 ξειν οἰκειότερα τῶν Ἑλληνικῶν ὀνόματα, τοσαύτης E
 ἀδείας τῷ φλυαρεῖν δεδομένης. τὸ μὲν γὰρ δεῖπνον
 φασὶ κοῖνα διὰ τὴν κοινωνίαν καλεῖσθαι· καθ' ἑαυ-
 5 τοὺς γὰρ ἡρίστων ἐπιεικῶς οἱ πάλοι Ῥωμαῖοι συν-
 δειπνοῦντες τοῖς φίλοις. τὸ δ' ἄριστον ἐκλήθη
 'πράνδιον' ἀπὸ τῆς ὥρας· ἔνδιον γὰρ τὸ δειλινόν,
 καὶ τὴν μετ' ἄριστον ἀνάπαυσιν ἐνδιίξειν· ἢ προ- I
 νήν τινα σημαίνοντες ἐδωδήν ἢ τροφήν, ἣ χρῶνται
 10 πρὶν ἐνδεεῖς γενέσθαι. 'καὶ μὴν ἴν' ἀφῶ τὰ στρώ-
 ματα' ἔφη τὸν οἶνον, τὸ μέλι, τοῦλαιον, τὸ γεύ-
 σασθαι, τὸ προπιεῖν, ἕτερα πάμπολλα τοῖς αὐτοῖς
 ὀνόμασι καταφανῶς χρώμενα· τίς οὐκ ἂν εἴποι ἐπὶ
 κῶμον Ἑλληνικῶς 'κωμισσᾶτον' λέγεσθαι, καὶ τὸ κε-
 15 ρᾶσαι 'μισκῆραι' καθ' Ὅμηρον,

ἣ δ' αὖτ' ἐν κρητῇρι μελίφρονα οἶνον ἔμισγε·
 καὶ 'μῆνσαν' μὲν τὴν τρώπεξαν ἀπὸ τῆς ἐν μέσῳ
 θύσεως, 'πᾶνεμ' δὲ τὸν ἄρτον ὡς ἀνιέντα τὴν πεῖ-
 ναν· τὸν δὲ στέφανον 'κορῶναν' ἀπὸ τῆς κεφαλῆς,
 20 ὡς Ὅμηρος τὸ κράνος εἵκασέ που στεφάνῃ· τὸ δέ 727
 'καῖρε' δέρε, καὶ 'δεντῆς' τοὺς ὀδόντας, καὶ 'λάβρα'

3 τῷ] τοι vel τὸ mei 4 κοῖνα] κῆρα vel κῶνα mei
 5 σπανίως vel ὀλγάνις συνδειπνοῦντες R 7 πρᾶνδιον] om.
 mei nisi quod πρᾶνδε dant VdP 9 ἣ] ἢ mei 13 ἐπὶ βωμῶν
 iid. m 14 *: κομίσαιτον vel κομίσαιτο vel κωμισσᾶτον
 15 Ὅμηρον] κ 356 16 δ' αὖτ' ἐν] δὲ τρίτῃ idem ἔμισγε]
 ἐκίνα idem 17 μῆνσαν] μῆνεία mei ἀπὸ S 18 πᾶνεμ
 S: πᾶν 20 Ὅμηρος] II 12 Turnebus: στεφάνην ib.
 τὸ δὲ δέρειν καίδερι W; nullum τὸ δέ[ρειν δὲ] καίδεραι quae
 commendantur etiam eo quod nomina Graeca articulum re-
 quirunt sicut Latina re puunt, cf. lin. 4. 7. 15. 17 cett.
 21 λαβρατάχια· ἢ mei i. e. λάβρα τὰ χ(ε)λλη

τὰ χεῖλη ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν τὴν βορὰν δι' αὐτῶν;
 ἢ καὶ τούτων οὖν ἀκουστέον ἀγελαστὶ λεγομένων,
 ἢ μὴδ' ἐκείνοις εὐκόπως οὕτως διὰ τῶν ὀνομάτων
 ὥσπερ τριγχιῶν τὰ μὲν ἐκκόπτουσι μέρη τὰ δὲ κα-
 θαιροῦσι παραδύσεις διδόμεν.' 3

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ'.

Περὶ συμβόλων Πυθαγορικῶν, ἐν οἷς παρεκελεύοντο χε-
 λιδόνα οἰκίᾳ μὴ δέχεσθαι καὶ τὰ στρώματα συνταράττειν
 εὐθύς ἀναστάντας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

10

ΣΤΑΛΛΑΣ, ΛΕΥΚΙΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΦΙΛΙΝΟΣ.

- B 1. Σύλλας ὁ Καρχηδόνιος εἰς Ῥώμην ἀφικομένῳ
 μοι διὰ χρόνου τὸ ὑποδεκτικόν, ὥς Ῥωμαῖοι κα-
 λοῦσι, καταγγέλλας δεῖπνον ἄλλους τε τῶν ἐταίρων
 παρέλαβεν οὐ πολλοὺς καὶ Μοδεράτου τινὰ τοῦ Πυ- 15
 θαγορικοῦ μαθητὴν, ὄνομα Λεύκιον, ἀπὸ Τυρρη-
 νίας. οὗτος οὖν ὄρων Φιλῖνον τὸν ἡμέτερον ἐμψύ-
 χων ἀπεχόμενον, οἶον εἰκός, εἰς τοὺς Πυθαγόρου
 λόγους προήχθη· καὶ Τυρρηνὸν ἀπέφηνεν, οὐ πα-
 τρώθεν, ὥσπερ ἕτεροί τινες, ἀλλ' αὐτὸν ἐν Τυρρη- 20
 C νίᾳ καὶ γεγονέναι καὶ τεθράφθαι καὶ πεπαιδεῦσθαι
 τὸν Πυθαγόραν· ἰσχυριζόμενος οὐχ ἥμισυ τοῖς συμ-

4 τριγχιῶν *: τρινχιῶν vel τριχιῶν R: καθαιροῦσιν vel
 καθαιρουσιν 5 παρεισδύσεις idem ib. idem: δίδομεν
 12 Συλλάας vel Ουλλάας mei 21 *: τετράφθαι

βόλοις, οἷόν ἐστι καὶ τὸ συνταράττειν ἀναστάντας
 ἐξ εὐνῆς τὰ στρώματα καὶ χύτρας τύπον ἀρθείσης
 ἐν σποδῷ μὴ ἀπολείπειν ἀλλὰ συγγεῖν, καὶ χελιδό-
 νας οἰκίᾳ μὴ δέχεσθαι μηδὲ σάρον ὑπερβαίνειν μηδὲ
 5 γαμψώνυχον οἴκοι τρέφειν· ταῦτα γὰρ ἔφη τῶν
 Πυθαγορικῶν λεγόντων καὶ γραφόντων, μόνους
 ἔργῳ Τυρρηνοὺς ἐξευλαβεῖσθαι καὶ φυλάττειν.

2. Λεχθέντων δὲ τούτων ὑπὸ τοῦ Λευκίου, μά-
 λιστα τὸ τῶν χελιδόνων ἀτοπίαν ἔχειν ἐδόκει, ζῶον
 10 ἀσινὲς καὶ φιλάνθρωπον εἶργεσθαι τοῖς γαμψώνυ-
 χοις ὁμοίως, ἀγριωτάτοις οὖσι καὶ φονικωτάτοις·
 καὶ γὰρ ᾧ μόνῳ τινὲς τῶν παλαιῶν ᾤοντο λύειν
 τὸ σύμβολον, ὥς πρὸς τοὺς διαβόλους καὶ ψιθύρους D
 τῶν συνήθων ἡνιγμένον, οὐδ' αὐτὸς ὁ Λεύκιος ἐδο-
 15 κίμαζεν· ψιθυρισμοῦ μὲν γὰρ ἥκιστα χελιδόνι μέ-
 τεστι, λαλιᾶς δὲ καὶ πολυφωνίας οὐ μᾶλλον ἢ κίτ-
 ταις καὶ πέρδιξι καὶ ἀλεκτορίσιν. 'ἄρ' οὖν' ὁ Σύλλας
 ἔφη 'διὰ τὸν μῦθον τὸν περὶ τὴν παιδοφονίαν ἀφο-
 σιοῦνται τὰς χελιδόνας, ἔπωθεν ἡμᾶς πρὸς ἐκεῖνα
 20 τὰ πάθη διαβάλλοντες, ἐξ ὧν τὸν Τηρέα καὶ τὰς
 γυναικας τὰ μὲν δρᾶσαι τὰ δὲ παθεῖν ἔθεσμα καὶ
 σχέτλια λέγουσι, καὶ μέχρι νῦν Δαυλίδας ὀνομάζουσι
 τὰς ὕρνιας; Γοργίας δ' ὁ σοφιστής, χελιδόνος ἀφεί- E
 σης ἐπ' αὐτὸν ἀπόπατον, ἀναβλέψας πρὸς αὐτήν
 25 'οὐ καλὰ ταῦτ'·' εἶπεν 'ὦ Φιλομήλα.' ἢ καὶ τοῦτο

8 *: ἀπολιπεῖν 4 cf. Arist. Fragm. 197 16 δὲ]
 om. mei 17 ἄρα οὖν iidem 19 ἔπωθεν *: ἔπωθεν
 21 τὰ μὲν X: τὰς μὲν 22 Δαυλιάδας? 23 Γοργίας] cf.
 Arist. p. 1406, 15 b

κενόν ἐστὶ; τὴν γὰρ ἀηδύνα, ταῖς αὐταῖς τραγωδίαις
ἐνοχον οὔσαν, οὐκ ἀπείργουσιν οὐδὲ ξενηλατοῦσιν?.

3. Ἰσως' ἔφην ἐγὼ 'καὶ ταῦτ' ἔχει λόγον, ὧ
Σύλλα. σκόπει δὲ μὴ πρῶτον μὲν, ᾧ λόγῳ τὸ
γαμψώνυχον οὐ προσίενται, τούτῳ καὶ ἡ χελιδὼν 5
ἀδοξεῖ παρ' αὐτοῖς· σαρκοφάγος γὰρ ἐστὶ καὶ μά-
F λιστα τοὺς τέττιγας, ἱεροὺς καὶ μουσικοὺς ὄντας,
ἀποκτίννυσιν καὶ σιτεῖται· καὶ πρόσγειος αὐτῆς ἡ
πτῆσις ἐστὶ, τὰ μικρὰ καὶ λεπτὰ τῶν ζῴων ἀγρευ-
ούσης, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης· ἔπειτα μόνη τῶν 10
ὁμωροφίων ἀσύμβολος ἐνοικεῖ καὶ ἀτελῆς ἐνδιαίτα-
ται. καίτοι ὃ γε πελαργὸς οὔτε σκέπης μετέχων
οὔτ' ἀλέας οὔτ' ἀδείας τινὸς ἢ βοηθείας παρ' ἡμῖν,
ἐπίβαθρόν τι γῆς δίδωσι· τὰ γὰρ ἐπίβουλα καὶ πο-
λέμια τῶν ἀνθρώπων, φρύνους καὶ ὕφεις, ἀναιρεῖ 15
περιούων· ἡ δὲ πάντων τυχοῦσα τούτων, ὅταν ἐκ-
728 θρέψῃ καὶ τελειώσῃ τοὺς νεοσσούς, ἄπεισιν ἀχά-
ριστος γενομένη καὶ ἄπυστος. ὃ δὲ δεινότατόν ἐστι,
μόνα τῶν συνοίκων μυῖα καὶ χελιδὼν οὐχ ἡμεροῦ-
ται πρὸς ἄνθρωπον οὐδ' ἀνέχεται ψαῦσιν οὐδ' ὁμι- 20
λίαν οὐδὲ κοινωνίαν ἔργου τινὸς ἢ παιδιᾶς, ἡ μὲν
μυῖα φοβουμένη τῷ πάσχειν κακῶς καὶ διασοβεῖ-
σθαι πολλάκις, ἡ δὲ χελιδὼν τῷ φύσει μισάνθρω-
πος εἶναι καὶ δι' ἀπιστίαν ἀτιθάσεντος ἀεὶ καὶ
ὑποπτos. εἴπερ οὖν δεῖ τὰ τοιαῦτα μὴ κατ' εὐθυω- 25
ρίαν, ἀλλ' ἀνακλάσαντας ὥσπερ ἐμφάσεις ἐτέρων ἐν
ἐτέροις θεωρεῖν, παράδειγμα τὰς χελιδόνας τοῦ ἀβε-

1 κενόν M: κοινόν
14 γῆς] στέγης R

10 Ἀριστοτέλης] Fragm. 353

βαίον καὶ ἀχαρίστου θέμενος οὐκ ἔῃ τοὺς ἔνεκα
καιροῦ προσφερομένους καὶ ὑποδυομένους ποιεῖσθαι
συνήθεις ἐπὶ πλέον, ἐστίας καὶ οἴκου καὶ τῶν ἀγίω- B
τάτων μεταδιδόντας·

5 4. Ταῦτ' εἰπὼν ἐγὼ μοι δοκῶ ποιῆσαι λόγων
ἄδειαν· εὐθαρσῶς γὰρ ἤδη τοῖς ἄλλοις συμβόλοις
προσῆγον, ἡθικῶς ἐπιεικῶς ποιούμενοι τὰς λύσεις
αὐτῶν. τῆς μὲν γὰρ χύτρας τὸν τύπον ἔφη Φιλί-
νος ἀφανίζειν αὐτούς, διδάσκοντας ὅτι δεῖ μηδὲν
10 ὀργῆς ἐνδηλον ἀπολείπειν ἵχνος, ἀλλ' ὅταν ἀναξέ-
σασα παύσῃται καὶ καταστῇ, πᾶσαν ἐξαληλίφθαι
μνησικακίαν. ἡ δὲ τῶν στρωμάτων συντάραξις
ἐνίοις μὲν ἐδόκει μηδὲν ἔχειν ἀποκεκρυμμένον, ἀλλ'
αὐτόθεν φαίνεσθαι τὸ μὴ πρέπον, ἀνδρὶ συγκεκοι-
15 μημένης γαμετῆς, χώραν ὁρᾶσθαι καὶ τύπον ὥσπερ C
ἐκμαγεῖον ἀπολειπόμενον. ὁ δὲ Σύλλας μᾶλλον εἰ-
καζε κοιμήσεως μεθήμερινῆς ἀποτροπὴν εἶναι τὸ
σύμβολον, ἀναιρουμένης ἕωθεν εὐθὺς τῆς πρὸς τὸν
ὑπνον παρασκευῆς· ὥς νυκτὸς ἀναπαύεσθαι δεῖν,
20 ἡμέρας δὲ πράττειν ἀναστάντας καὶ μὴ περιορᾶν
οἶον ἵχνος πτώματος· οὐδὲν γὰρ ἀνδρὸς ὄφελος κα-
θεύδοντος, ὥσπερ οὐδὲ τεθνηκότος. τούτοις δὲ συμ-
μαρτυρεῖν ἐδόκει καὶ τὸ παρεγγυᾶν τοὺς Πυθαγο-
ρικοὺς τοῖς ἑταίροις μηδενὸς ἀφαιρεῖν βάρος, συν-
25 επιτιθέναι δὲ καὶ συνεπιφορτίζειν, ὥς μηδεμίαν D
σχολὴν μηδὲ ῥαστώνην ἀποδεχομένους.

5 δοκῶ] ἐδόκουν aut δοκεῖν, ἐποίησα W 7 ποιούμε-
νος mei 10 ἐναυλον R ib. *; ἀπολιπεῖν ib. Anonymus:
ἀναξέσας 19 δεῖν] in Symb. conieceram δέον 21 πτώ-
ματος Doehnerus; σώματος

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η'.

Διὰ τί μάλιστα οἱ Πυθαγορικοὶ ἐμψύχων τοὺς ἰχθῦς
παρηγοῦντο.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ, ΣΤΑΛΛΑΣ, ΛΕΥΚΙΟΣ, ΤΤΝΔΑΡΗΣ, 5
ΝΕΣΤΩΡ.

1. Ἐπεὶ δὲ τούτων λεγομένων ὁ Λεύκιος οὔτε
ψέγων οὔτ' ἐπαινῶν, ἀλλ' ἡσυχίαν ἔγων, σιγῇ δὲ
καὶ καθ' ἑαυτὸν ὄρων ἤκουεν, ὀνομαστὶ καλέσας
τὸν Σύλλαν ὁ Ἐμπεδοκλῆς 'Λεύκιος' εἶπεν 'ὁ ἔταλ- 10
ρος εἰ μὲν ἄχθεται τοῖς λεγομένοις, ὥρα πεπαῦσθαι
καὶ ἡμᾶς· εἰ δὲ ταῦτα τῶν ὑπὸ τὴν ἔχεμυθίαν ἔστιν,
ἀλλ' ἐκεῖνό γε δοκῶ μήτ' ἄρρητον εἶναι μήτ' ἀνέ-
ξοιστον πρὸς ἑτέρους, ὅτι δὴ μάλιστα τῶν ἰχθύων
ἀπείχοντο· καὶ γὰρ ἱστορεῖται τοῦτο περὶ τῶν πα- 15
λαιῶν Πυθαγορικῶν· καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀλεξικρά-
τους ἐνέτυχον μαθηταῖς, ἄλλα μὲν ἔστιν ὅτε με-
τρίως προσφερομένοις καὶ νῆ Δία θύουσιν, ἰχθύος
δὲ μὴ γεύσασθαι τὸ παράπαν ὑπομένουσιν. ἦν δὲ
Τυνδάρης ὁ Λακεδαιμόνιος αἰτίαν * * ἔλεγε δὲ τῆς 20
ἐχεμυθίας τοῦτο γέρας εἶναι, τοὺς ἰχθῦς καλεῖν ἔλ-
λοπας, οἷον ἰλλομένην τὴν ὕπα καὶ καθειρογομένην

13 γε] τε mei 14 ὅτι] ὅτε iidem 17 ἀλλὰ iidem
μετρίοις iidem 20 lac. signavit Duebnerus. Fort. sup-
plendum ἦν δὲ T. ὁ Λακ. αἰτίαν [ἔλεγεν οὐκ ἀποδέχομαι]
ἔλεγε δὲ cf. Symb. 21 τοῦτο] sc. τὸ μὴ γεύεσθαι Cetera
fort. sunt ita corrigenda: τοὺς γὰρ ἰχθῦς καλεῖν ἔλλοπας —
καὶ τὸν ὁμών. ἐμοὶ τὸν πανσάνεμον (hoc cum Herwer-
deno) πυθ. παραινεῖν τάδε 'Δόγματα δὲ στέγ' ἔσω φρενὸς
ἔλλοπος οὔτι (haec cum W) ἔλασσον' ἔλλοπας] om. mei

ἔχοντας· καὶ τὸν δμῶνυμον ἐμοὶ τῷ πανσαμένῳ
 Πυθαγορικῶς περαινειν τὰ ὀνόματα στέγουσαι φρε-
 νὸς ἀλλ' ὅπερ ἐλάσσω, καὶ ὅλως θεῖον ἡγεῖσθαι F
 τὴν σιωπὴν τοὺς ἄνδρας, ἅτε δὴ καὶ τῶν θεῶν ἔρ-
 5 γοις καὶ πράγμασιν ἄνευ φωνῆς ἐπιδεικνυμένων ἂ
 βούλονται τοῖς ξυνετοῖς.'

2. Τοῦ δὲ Λευκίου πρῶτος καὶ ἀφελῶς εἰπόντος,
 ὥς ὁ μὲν ἀληθὴς ἴσως λόγος καὶ νῦν ἀπόθετος καὶ
 ἀπόρρητος εἴη, τοῦ δὲ πιθανοῦ καὶ εἰκότος οὐ φθό-
 10 νος ἀποπειρᾶσθαι· πρῶτος Θέων ὁ γραμματικὸς
 εἶπεν, ὅτι Τυρρηνὸν μὲν ἀποδεῖξαι Πυθαγόραν
 μέγ' ἔργον εἴη καὶ οὐ ῥάδιον· Αἰγυπτίων δὲ τοῖς 729
 σοφοῖς συγγενέσθαι πολλὸν χρόνον ὁμολογεῖται ξη-
 λῶσαι τε πολλὰ καὶ δοκιμάσαι μάλιστα τῶν περὶ
 15 τὰς ἱερατικὰς ἀγιστείας, οἷόν ἐστι καὶ τὸ τῶν κυά-
 μων· οὔτε γὰρ σπεῖρειν οὔτε σιτεῖσθαι κύαμον
 Αἰγυπτίους, ἀλλ' οὐδ' ὀρῶντας ἀνέχεσθαι φησιν
 ὁ Ἡρόδοτος. ἰχθύων δὲ καὶ τοὺς ἱερεῖς ἴσμεν ἔτι
 νῦν ἀπεχομένους· ἀγνεύοντες δὲ καὶ τὸν ἄλλα φεύ-
 20 γουσιν, ὥς μήτ' ὕψον προσφέρεσθαι μήτ' ἄλλο τι
 ἄλσιν θαλαττίοις μεμιγμένον. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλας
 αἰτίας φέρουσιν· ἔστι δ' ἀληθὴς μία, τὸ πρὸς τὴν B
 θάλατταν ἔχθος, ὥς ἀσύμφυλον ἡμῖν καὶ ἀλλότριον
 μᾶλλον δ' ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου
 25 στοιχεῖον. οὐ γὰρ τρέφεσθαι τοὺς θεοὺς ἀπ' αὐτῆς,
 ὥσπερ οἱ Στωικοὶ τοὺς ἀστέρας ὑπολαμβάνουσιν,

3 θεῖον Amyotus: θεὸν 15 ἀγιστείας mei 18 Ἡρό-
 δотος] 2, 37 20 ἄλλο τι Duebnerus 21 ἄλσιν Herwer-
 denus: ἄλσει

ἀλλὰ τούναντίον εἰς ταύτην ἀπόλλυσθαι τὸν πατέρα
καὶ σωτήρα τῆς χώρας, ὃν Ὀσίριδος ἀπορροήν ὀνο-
μάξουσιν. καὶ θρηνοῦντες τὸν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς
μέρεσι γεννώμενον ἐν δὲ τοῖς δεξιοῖς φθειρόμενον,
αἰνίττονται τὴν τοῦ Νείλου τελευτήν καὶ φθοράν 5
ἐν τῇ θαλάττῃ γιγνομένην. ὅθεν οὔτε τὸ ὕδωρ πό-
τιμον αὐτῆς, οὔθ' ὅν τρέφει τι καὶ γεννᾷ καθά-
ρυν ἡγοῦνται καὶ οἰκεῖον, οἷς μήτε πνεύματος κοι-
νοῦ μήτε συμφύλου νομῆς μέτεστιν, ἀλλ' ὁ σφῶν
πάντα τᾶλλα καὶ τρέφων ἀήρ, ἐκείνοις ὀλέθριός 10
ἐστίν, ὥς παρὰ φύσιν καὶ χρεῖαν γεγυρόσι καὶ ζῶ-
σιν. οὐδεὶ δὲ θαναμάζειν, εἰ τὰ ζῶα διὰ τὴν θά-
λατταν ἀλλότρια καὶ οὐκ ἐπιτήδεια καταμίγνυσθαι
εἰς αἷμα καὶ πνεῦμα νομίζουσιν αὐτῶν, οἳ γε μηδὲ
τοὺς κυβερνήτας ἀξιοῦσι προσαγορεύειν ἀπαντῶν- 15
τες, ὅτι τὸν βίον ἀπὸ θαλάττης ἔχουσι.

3. Ταῦτ' ἐπαινέσας ὁ Σύλλας προσεῖπε περὶ τῶν
Πυθαγορικῶν, ὥς μάλιστα μὲν ἐγείοντο τῶν ἱερο-
θύτων ἀπαρξάμενοι τοῖς θεοῖς· ἰχθύων δὲ θύσιμος
D οὐδείς οὐδ' ἱερεύσιμός ἐστιν. ἐγὼ δέ, παυσμαμένων 20
ἐκείνων, Αἰγυπτίοις μὲν ἔφην ὑπὲρ τῆς θαλάττης
πολλοὺς μαχεῖσθαι καὶ φιλοσόφους καὶ ἰδιώτας, ἐκ-
λογιζομένους ὕσιν ἀγαθοῖς εὐπορώτερον καὶ ἡδίω
τὸν βίον ἡμῶν πεποίηκεν. ἡ δὲ τῶν Πυθαγορικῶν
πρὸς τὸν ἰχθύν ἐκχειρία διὰ τὸ μὴ σύμφυλον ἄτο- 25
πος καὶ γελοία μᾶλλον δ' ἀνήμερος ὅλως καὶ Κυ-

4 δὲ M 7 τι] τε R
17 corr. vid. προσεπεῖπε
λοῖαι

14 εἰς] πρὸς Doehnerus
26 γελοία *: γελοῖα vel γε-
λοῖαι

κλώπειόν τι τοῖς ἄλλοις γέρας νέμουσα τῆς συγγενείας καὶ τῆς οἰκειότητος, ὀψοποιουμένοις καὶ ἀναλισκομένοις ὑπ' αὐτῶν. καίτοι βόλον ἰχθύων Ε
 5 πρίασθαι ποτε φασὶ τὸν Πυθαγόραν, εἴτ' ἀφεῖναι
 κελεῦσαι τὴν σαγήνην, οὐχ ὥς ἄλλοφύλων καὶ πο-
 λεμίων ἀμελήσαντα τῶν ἰχθύων ἀλλ' ὥς ὑπὲρ φί-
 λων καὶ οἰκείων γεγυῖται αἰχμαλώτων λύτρα κα-
 ταβαλόντα. 'διὸ τὸνναντίον' ἔφην 'ὑπονοεῖν τῶν
 ἀνδρῶν ἣ ἐπιείκεια καὶ πραύτης δίδωσι, μήποτ'
 10 ἄρα μελέτης ἔνεκεν τοῦ δικαίου καὶ συνηθείας ἐφεί-
 δοντο μάλιστα τῶν ἐναλίων, ὥς τᾶλλα μὲν αἰτίαν
 ἀμωσγέπως παρέχοντα τοῦ κακῶς πάσχειν τάν-
 θρώπων, τοὺς δ' ἰχθύς οὐδὲν ἀδικοῦντας ἡμᾶς, οὐδ' F
 εἰ πάνυ πεφύκασι δυναμένους. πάρεστι δὲ τῶν τε
 15 λόγων καὶ τῶν ἱερῶν εἰκάζειν τοῖς παλαιοῖς, ὥς οὐ
 μόνον ἐδωδὴν ἀλλὰ καὶ φύονον ξύου μὴ βλάπτου-
 τος ἔργον ἐναγὲς καὶ ἄθεσμον ἐποιοῦντο· πλήθει
 δ' ἐπιχεομένῳ καθειργόμενοι, καὶ χρησμοῦ τινος,
 ὥς φασιν, ἐκ Δελφῶν ἐπικελευσαμένου τοῖς καρ-
 20 ποῖς ἀρήγειν φθειρομένοις, ἤρξαντο μὲν καθιερεύ-
 ειν· ἔτι δ' ὅμως ταραττόμενοι καὶ δειμαίνοντες 'ἔρ-
 δειν' μὲν ἐκάλουν καὶ 'ῥέζειν,' ὥς τι μέγα δρῶντες
 τὸ θύειν ἔμψυχον· ἄχρη δὲ νῦν παραφυλάττουσιν
 ἰσχυρῶς τὸ μὴ σφάττειν, πρὶν ἐπινεῦσαι κατασπεν-
 25 δόμενον. οὕτως εὐλαβεῖς πρὸς ἅπασαν ἀδικίαν ἦσαν.
 καίτοι, ἵνα τᾶλλα ἐάσωμεν, εἰ μόνον ἀλεκτορίδων 730
 ἀπείχοντο πάντες ἢ δασυπόδων, οὐκ ἂν ἦν χρόνον

8 W: ἀναλισκομένης 7 καταβάλλοντα mei 12 τάν-
 θρώπων*: τῷ ἀνθρώπῳ 20 ἀρήγει mei 22 ῥάξειν iidem
 22*

βραχέος ὑπὸ πλήθους οὔτε πόλιν οἰκεῖν οὔτε καρ-
 πῶν ὕνασθαι· διὸ τῆς ἀνάγκης ἐπειγούσης τὸ πρῶ-
 τον, ἤδη καὶ δι' ἡδονὴν ἔργον ἐστὶ παῦσαι τὴν
 σαρκοφαγίαν. τὸ δὲ τῶν θαλαττίων γένος οὔτ'
 ἄερα τὸν αὐτὸν οὔθ' ὕδωρ ἀναλίσκον ἡμῖν οὐδὲ 5
 καρποῖς προσίόν, ἀλλ' ὥσπερ ἑτέρῳ κόσμῳ περιεχό-
 μενον καὶ χρώμενον ὄροις ἰδίοις, οὓς ὑπερβαίνου-
 σιν αὐτοῖς ἐπικείται δίκη ὁ θάνατος, οὔτε μικρὰν
 οὔτε μεγάλην τῇ γαστρὶ πρόφασιν κατ' αὐτῶν δι-
 B δωσιν· ἀλλὰ παντὸς ἰχθύος ἄγρα καὶ σαγηνεῖα λαι- 10
 μαργίας καὶ φιλοψίας περιφανῶς ἔργον ἐστίν, ἐπ'
 οὐδενὶ δικαίῳ ταραττούσης τὰ πελάγη καὶ καταδυο-
 μένης εἰς τὸν βυθόν. οὔτε γὰρ τρίγλαν ἐστι δῖ-
 που 'ληιβότειραν' οὔτε σκάρον 'τρυνγηφάγον' οὔτε κε-
 στρεῖς τινας ἢ λάβρακας 'σπερμολόγους' προσειπεῖν, 15
 ὥς τὰ χερσαῖα κατηγοροῦντες ὀνομάζομεν· ἀλλ' οὐδ'
 ὅσα γαλῆ καὶ μυῖα κατοικιδίῳ μικρολόγως ἐγκαλοῦ-
 μεν ἔχοι τις ἂν αἰτιάσασθαι τὸν μέγιστον ἰχθυῖν.
 ὅθεν ἀνείργοντες ἑαυτοὺς οὐ νόμῳ μόνῳ τῆς πρὸς
 ἄνθρωπον ἀδικίας ἀλλὰ καὶ φύσει τῆς πρὸς ἅπαν 20
 τὸ μὴ βλάπτειν, ἥκιστα τῶν ὕψων ἐχρῶντο τοῖς
 C ἰχθυῖσιν ἢ τὸ παράπαν οὐκ ἐχρῶντο· καὶ γὰρ ἄνευ
 τῆς ἀδικίας ἀκρασίαν τινὰ καὶ λιχνείαν ἐμφαίνειν
 ἔοικεν ἢ περὶ ταῦτα πραγματεία πολυτελὴς οὕσα
 καὶ περίεργος. ὅθεν Ὅμηρος οὐ μόνον τοὺς Ἕλλη- 25
 νας ἰχθύων ἀπεχομένους πεποίηκε παρὰ τὸν Ἕλλησ-

2 S: ἐπαγοῖσης, sed in E a litt. ex alia littera facta
 est 4 οὔτε R: οὐ τὸν 5 οὐδὲ *: οὔτε 19 malim
 μόνον 20 πρὸς ἅπαν τὸ Basileensis: πρὸς ἅπαντα

ποντον στρατοπεδεύοντας, ἀλλ' οὐδ' ἀβροβίοις Φαί-
αξιν οὐδὲ τοῖς ἀσώτοις μνηστῆρσιν, ἀμφοτέροις οὔσι
νησιώταις, θαλάττιον παρατέθεικεν ὕψον· οἱ δ'
Ὀδυσσέως ἑταῖροι, τοσαύτην πλέοντες θάλατταν,
5 οὐδαμοῦ καθήκαν ἄγκιστρον οὐδὲ πόρκον οὐδὲ δί-
κτυον, ἀλφίτων παρόντων·

ἄλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἥια πάντα,

μικρὸν ἔμπροσθεν ἢ ταῖς τοῦ Ἰλίου βουσίην ἐπιχει-
ρεῖν, ἰχθυὺς ἀγρεύοντες, οὐκ ὕψον ἀλλὰ τροφήν ἀναγ- D
10 καίαν ἐποιοῦντο

ἄγναμποις ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός'
ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀνάγκης ἰχθυῦσι τε χρωμένων καὶ τὰς
τοῦ Ἰλίου βοῦς κατεσθιόντων. ὅθεν οὐ παρ' Αἰ-
γυπτίοις μόνον οὐδὲ Σύροις, ἀλλὰ καὶ παρ' Ἑλλησι
15 γέγονεν ἀγνείας μέρος ἀποχῇ ἰχθυῶν, μετὰ τοῦ δι-
καίου καὶ τὸ περίεργον οἶμαι τῆς βρώσεως ἀποδιο-
πομπουμένοις·

4. Ἐπολαβὼν δ' ὁ Νέστωρ ἑτῶν δ' ἐμῶν' ἔφη
ἑπολιτῶν ὥσπερ Μεγαρέων οὐδεὶς λόγος· καίτοι πολ-
20 λάκις ἀκήκοας ἐμοῦ λέγοντος, ὅτι ἀεὶ οἱ τοῦ Ποσει-
δῶνος ἱερεῖς, οὓς ἱερομνήμονας καλοῦμεν, ἰχθυὺς οὐκ
ἐσθίουσιν· ὁ γὰρ ἡεὸς λέγεται φντάλμιος. οἱ δ'
ἄφ' Ἑλληνος τοῦ παλαιοῦ καὶ πατρογενίῳ Ποσει- E

1 οὐδ'] οὐδ' αὐτοῖς τοῖς? 7 Hom. μ 329 11 id.
μ 332 15 ἀποχῇ meī 19 μεγάρων meī. cf. Theocr. 14,
49 et Schol. 20 ἀεὶ οἱ] οἱ ἀεὶ R. Fort. οἱ ἐν Α[έπτ]ει
cf. p. 983 f. 23 πατρογενίῳ] πατρὶ γενεσίῳ Doehnerus;
malim προγενίῳ ut sit idem atque προγενεῖ vel προγόνῳ
(προ = πατρο) cf. Hesychi εὐγένιος: εὐγενής δμόγνιος ex
δμογένιος, συγγένιος (Ζεύς)

δῶνι θύουσιν, ἐκ τῆς ὑγρᾶς τὸν ἄνθρωπον οὐσίας
 φῦναι δοξάζοντες, ὡς καὶ Σύροι· διὸ καὶ σέβονται
 τὸν ἰχθυῖν, ὡς ὁμογενῆ καὶ σύντροφον, ἐπιεικέστε-
 ρον Ἀναξιμάνδρου φιλοσοφοῦντες· οὐ γὰρ ἐν τοῖς
 αὐτοῖς ἐκεῖνος ἰχθυῖς καὶ ἀνθρώπους, ἀλλ' ἐν ἰχθυ- 5
 σιν ἐγγενέσθαι τὸ πρῶτον ἀνθρώπους ἀποφαίνεται,
 F καὶ τραφέντας ὥσπερ οἱ γαλεοὶ καὶ γενομένους
 ἱκανοὺς ἑαυτοῖς βοηθεῖν ἐκβῆναι τηνικαῦτα καὶ γῆς
 λαβέσθαι. καθάπερ οὖν τὸ πῦρ τὴν ὕλην, ἐξ ἧς
 ἀνῆφθη, μητέρα καὶ πατέρ' οὔσαν, ἦσθιεν, ὡς ὁ 10
 τὸν Κήρυκος γάμον εἰς τὰ Ἰσιόδου παρεμβάλων εἵ-
 ρηκεν· οὕτως ὁ Ἀναξιμανδρος τῶν ἀνθρώπων πα-
 τέρα καὶ μητέρα κοινὸν ἀποφήνας τὸν ἰχθυῖν διέ-
 βαλε πρὸς τὴν βρῶσιν.'

731

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ'.

15

Εἰ δυνατόν ἔστι συστήναι νοσήματα καὶνὰ καὶ δι' ἃς
 αἰτίας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΙΛΩΝ, ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ.

1. Φίλων ὁ ἰατρὸς διεβεβαιούτο τὴν καλοημέ- 20
 νην ἐλεφαντίασιν οὐ πρὸ πολλοῦ πάνυ χρόνου γνῶ-
 ρισμον γεγενῆσθαι· μηδένα γὰρ τῶν παλαιῶν ἰατρῶν

2 Turnebus: δόξαντες 4 Ἀναξιμάνδρου] cf. Mullach.
 1 p. 238 adn. 18 7 γαλεοί] scripsi cum Emperio: πα-
 λαιοί 11 Κήρυκος γάμον] cf. Kinkel. p. 146 ib. τὰ Ba-
 sileensis: τὰς

τοῦ πάθους τούτου πεποιῆσθαι λόγον, εἰς ἕτερα
 μικρὰ καὶ γλίσχρα καὶ δυσθεώρητα τοῖς πολλοῖς ἐν-
 ταθέντας. ἐγὼ δὲ καὶ μάρτυν αὐτῷ παραῖχον ἐκ φι-
 λοσοφίας Ἀθηνόδωρον, ἐν τῷ προτέρῳ τῶν Ἐπιδη- B
 5 μίων ἱστοροῦντα πρῶτον ἐν τοῖς κατ' Ἀσκληπιάδην
 χρόνοις οὐ μόνον τὴν ἐλεφαντίαν ἀλλὰ καὶ τὸν
 ὑδροφόβαν ἐκφανῆ γενέσθαι. θαυμάζοντες οὖν οἱ
 παρόντες, εἰ νέα πάθη τότε πρῶτον ἔσχεν ἐν τῇ
 φύσει γένεσιν καὶ σύστασιν, οὐχ ἦττον ὦντο θαυ-
 10 μάσιον εἶναι τὸ λαθεῖν τηλικαῦτα συμπτώματα χρό-
 νου τοσοῦτον· ἐρρύησαν δὲ πως μᾶλλον οἱ πλείους
 ἐπὶ τὸ δεύτερον ὥς ἀνθρώπινον μᾶλλον· ἥμιστα τὴν
 φύσιν ἐν γε τούτοις φιλόκαινον εἶναι καὶ νέων πρα-
 γμάτων ὥσπερ ἐν πόλει τῷ σώματι δημιουργὸν
 15 ἀξιοῦντες.

2. Ὁ δὲ Διογενειανὸς ἔφη καὶ τὰ τῆς ψυχῆς
 νοσήματα καὶ πάθη κοινὴν τινα καὶ πάτριον ὁδὸν C
 βαδίζειν. 'καίτοι παντοδαπὸν μὲν' εἶπεν 'ἡ μοχ-
 θηρία καὶ πολύτολμον, αὐτοκρατὲς δ' ἡ ψυχὴ καὶ
 20 κύριον ὑφ' αὐτῆς, εἰ βούλοιο, μεταβάλλειν καὶ τρέ-
 πεσθαι ῥαδίως· ἔχει δὲ τινα τάξιν τὸ ἄτακτον αὐ-
 τῆς καὶ τὰ μέτρα τηρεῖ τοῖς πάθεσιν, ὥσπερ ἡ θά-
 λαττα ταῖς ὑπερεκχύσεσι, καὶ καινὸν οὐδὲν οὐδὲ
 τοῖς παλαιοῖς ἀνιστόρητον ἐξήνθηκε κακίας εἶδος·
 25 ἀλλὰ πολλὰ μὲν ἐπιθυμιῶν διαφοραί, μυρία δὲ κι-

1 τοῦτο mei 4 malim Ἐπιδημιῶν cum pr. m. Vd
 9 σύστασιν R: στάσιν (στᾶσιν E ortum ut vid. ex ὄτασιν
 — σύστασιν 20 ὑφ' αὐτῆς *: ὑπ' αὐτῆς ἢ βούλοιο?
 cf. p. 163e

νήματα φόβου καὶ σχήματα· τὰς δὲ λύπης καὶ ἡδο-
νῆς μορφὰς ἔργον ἐστὶ μὴ ἀπειπεῖν ἐξαριθμούμενον·

οὐ μὲν τι νῦν γε κᾶχθές, ἀλλ' αἰεὶ ποτε

ξῆ ταῦτα, κοῦδεὶς οἶδεν ἐξ ὕτου 'φάνη·

- Δ πόθεν γε δὴ σώματι νόσημα καινὸν ἢ πάθος ὀψί- 5
γονον, ἰδίαν μὲν ὥσπερ ἡ ψυχὴ κινήσεως ἀρχὴν οἰ-
κοθεν οὐκ ἔχοντι, συνημμένῳ δὲ κοινᾷς πρὸς τὴν
φύσιν αἰτίαις καὶ κεκραμένῳ κρᾶσιν, ἧς καὶ τὸ ἀό-
ριστον ἐντὸς ὕρων πλανᾶται, καθάπερ πλοῖον ἐν
περιδρόμῳ σαλευῖν; οὔτε γὰρ ἀναίτιος νόσου σύ- 10
στασίς ἐστι, τὴν ἐκ μὴ ὄντος παρὰ νόμῳ ἐπεισά-
γουσα γένεσιν καὶ δύνάμιν τοῖς πράγμασιν· αἰτίαν
τε καινὴν ἔργον ἐξευρεῖν, μὴ καινὸν αἶμα καὶ ξένον
ὑδωρ καὶ τροφὰς ἀγεύστους τοῖς πρότερον ἐξ ἐτέ-
ρων τινῶν κόσμων ἢ μετακοσμίῳ ἀποφύναντι δεῦρο 15
νῦν πρῶτον ἐπιρροεῦσας. ἐκ τούτων γὰρ νοσοῦμεν
Ε οἷς καὶ ζῶμεν, ἴδια δὲ σπέρματα νόσων οὐκ ἔστιν·
ἀλλ' αἰ τούτων μοχθηραὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ αἰ ἡμῶν
περὶ ταῦτα πλημμέλειαι τὴν φύσιν ἐπιταράττουσιν·
αἰ δὲ ταραχαὶ διαφορὰς αἰδίοις ἔχουσι πολλάκις 20
νέοις χρωμέναις ὀνόμασι· τὰ γὰρ ὀνόματα τῆς συν-
ηθείας ἐστὶ τὰ δὲ πάθη τῆς φύσεως· ὅθεν ἐν ἀφω-
ρισμένοις τούτοις ἐκεῖνα ποικιλλόμενα τὴν ἀπάτην
πεποιήκεν. ὥς δὲ τοῖς τοῦ λόγου μορφαῖς καὶ ταῖς
F πρὸς ἀλλήλα τούτων συντάξεσι καινὸν ἐργενέσθαι 25

1 τὰς *: τῆς 3 Soph. Antig. 456 4 idem: καὶ
οὐδεὶς — ἐξότου ἐφάνη 5 κενὸν mei 8 ἄριστον iidem
12 καὶ] om. iidem; corr. vid. δύνάμιν καὶ γένεσιν 18 καὶ
αἰ *: καὶ 20 ἰδίους W 22 ἐστὶ *: εἰσὶ

βαρβαρισμὸν ἢ σολοικισμὸν ἐξαίφνης δυνατόν ἐστιν, οὕτως αἱ τοῦ σώματος κράσεις ὠρισμέναις ἔχουσι τὰς ὀλισθήσεις καὶ παραβάσεις, τρόπον τινὰ τῇ φύσει καὶ τῶν παρὰ φύσιν ἐμπεριεχομένων. ταύτη
 5 γε κομψοὶ καὶ οἱ μυθογράφοι· τὰ γὰρ παντάπασιν ἔκφυλα καὶ τεράστια τῶν ζώων γενέσθαι λέγουσιν ἐν τῇ γιγαντομαχίᾳ, τῆς σελήνης ἐκτρεπομένης καὶ τὰς ἀνατολὰς οὐχ ὕθην εἶωθε ποιουμένης· οἱ δὲ καινὰ νοσήματα τὴν φύσιν ὥσπερ τέρατα γεννᾷν
 10 ἀξιοῦσι, μήτε πιθανὴν μήτ' ἀπίθανον αἰτίαν τῆς 782 ἐξαλλαγῆς πλάσσοντες, ἀλλὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ μᾶλλον ἐνίων παθῶν καινότητα καὶ διαφορὰν ἀποφαινόντες· οὐκ ὀρθῶς, ὦ μακάριε Φίλων· ἐπίτασις γὰρ καὶ αὔξησις μέγεθος ἢ πληθος προστίθῃσι, τοῦ δὲ
 15 γένους οὐκ ἐκβιβάζει τὸ ὑποκείμενον· ὥσπερ οὐδὲ τὴν ἐλεφαντίασιν οἶομαι σφοδρότητα τῶν ψωρικῶν τινος τούτων οὔσαν οὐδὲ τὸν ὑδροφόβαν τῶν στομαχικῶν ἢ τῶν μελαγχολικῶν. καίτοι τοῦτό γε θαυμαστόν, εἰ μὴδ' Ὅμηρος ἀγνοῶν ἐλάνθανεν ὑμᾶς·
 20 τὸν γὰρ 'λυσσητῆρα κύνα' δῆλός ἐστιν ἀπὸ τοῦ πά- B
 θους τούτου προσαγορεύων, ἀφ' οὗ καὶ ἄνθρωποι λυσσᾶν λέγονται.'

3. Ταῦτα τοῦ Διογενιανοῦ διελθόντος, ὁ Φίλων αὐτός τε μέτρια διελέχθη πρὸς τὸν λόγον αὐτοῦ,
 25 καὶ μὲ συνειπεῖν παρεκάλει τοῖς ἀρχαίοις ἰατροῖς,

1 ἀδύνατον M 4 ἐμπειρία· ἐχομένων mei ib. καὶ
 ταύτη W 5 γε] τε? 6 Turnebus: ἔκφυλα 9 καινὰ
 Hirschigius: καὶ τὰ 15 οὐκ] om. mei 17 τούτων] πα-
 θῶν R 19 Ὅμηρος] © 299 25 καὶ μὲ *: καὶ με

ὥς ἀμελείας ἢ ἀγνοίας τῶν μεγίστων ὀφλισκάνου-
 σιν, εἴ γε μὴ ταῦτα τὰ πάθη νεώτερα φαίνεται τῆς
 ἐκείνων ἡλικίας. πρῶτον οὖν ὁ Διογενειανὸς οὐκ
 ὀρθῶς ἀξιοῦν ἔδοξεν ἡμῖν τὰς ἐπιτάσεις καὶ ἀνέ-
 σεις μὴ ποιεῖν διαφορὰς μηδὲ τοῦ γένους ἐκβιβάζ- 5
 ξειν· οὕτω γὰρ οὕτ' ὕψος ὀξύνου φήσομεν διαφέρειν
 οὔτε πικρότητα στρυγνότητος οὔτε πυρῶν αἴραν
 Ο οὔτε μίνθον ἡδυόσμων. καίτοι περιφανῶς ἐκστά-
 σεις αὗται καὶ μεταβολαὶ ποιότητων εἰσίν, αἱ μὲν
 ἀνέσεις μαραινόμενων αἱ δ' ἐπιτάσεις σφοδρυνόμε- 10
 νων· ἢ μηδὲ φλόγα πνεύματος λεπτοῦ μηδὲ φλογὸς
 αὐγὴν μηδὲ πύκνυν δρόσου μηδὲ χάλαξαν ὑμβρου
 διαφέρειν λέγωμεν, ἀλλ' ἐπιτάσεις εἶναι ταῦτα πάντα
 καὶ σφοδρότητας· ὥρα δὲ καὶ τυφλότητα μηδὲν ἀμ-
 βλυωπίας φάναι διαφέρειν μηδὲ ναυτίας χολέραν, 15
 ἀλλὰ τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον παραλλάττειν. καίτοι
 D ταῦτα πρὸς λόγον οὐδέν ἐστιν· ἂν γὰρ αὐτὴν λέ-
 γωσι δεξιόμενοι τὴν ἐπίτασιν καὶ τὴν σφοδρότητα
 νῦν γερονέται, πρῶτον, ἐν ποσῷ γιγνομένης τῆς και-
 νότητος οὐκ ἐν ποιῷ, μένει τὸ παράδοξον ὁμοίως· 20
 ἐπειτα τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ τῶν, ὅτι μὴ πρότερον
 ἦν, ἀπιστουμένων, εἰ γέγονε νῦν, οὐ φανύλως εἰ-
 πόντος

ἅπαντα τὰ γένητα πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ,

δοκεῖ καὶ λόγον ἔχειν τὸ μὴ δρόμῳ, καθάπερ ὕσπλη- 25

2 μὴ Turnebus: δὴ 16 τῷ] τὸ mei 17 ἐστιν· ἂν]
 ἐστιαν iidem λέγουσι iidem 19 ἐν τῷ πόσῳ iidem
 ib. Basilcensis: κενότητος 24 Nauckius (p. 813): τὰ γένη
 τοῦ ἦλθ' Valekenarius: ἦλθεν 25 δοκεῖ W: ἐδόκει
 τὸ] τοῦ mei δρόμῳ R: δρόμου

γος μιᾷς πεσούσης, ἐκδραμεῖν τὰ πάθη πρὸς τὴν
 γένεσιν, ἄλλων δ' ἄλλοις ἀεὶ κατόπιν ἐπιγιγνομέ-
 νων, ἕκαστον ἐν χρόνῳ τινὲ λαβεῖν τὴν πρώτην
 γένεσιν. εἰκάσαι δ' ἄν τις' ἔφην ἐγὼ 'τὰ μὲν ἀπ' Ε
 5 ἐνδείας ὅσα τε καῦμα προσπίπτουν ἢ ψῦχος ἐμποιεῖ,
 ταῦτα πρῶτον τοῖς σώμασι παραγενέσθαι· πλησμο-
 νὰς δὲ καὶ θερμύσεις καὶ ἡδυπαθείας ὕστερον ἐπελ-
 θεῖν μετ' ἀργίας καὶ σχολῆς δι' ἀφθονίαν τῶν
 ἀναγκαίων πολὺν περίττωμα ποιοῦσας καὶ πονηρόν,
 10 ἐν ᾧ ποικίλα νοσημάτων εἶδη παντοδαπὰς τε τού-
 των ἐπιπλοκάς πρὸς ἀλλήλας καὶ μίξεις ἀεί τι νεω-
 τερίζειν. τὸ μὲν γὰρ κατὰ φύσιν τέτακται καὶ διώ-
 ρισται, τάξεις γὰρ ἢ τάξεως ἔργον ἢ φύσις· ἢ δ'
 ἀταξία καθάπερ ἢ Πινδαρική ψάμμος ἀριθμὸν περι-
 15 πέφενγε, καὶ τὸ παρὰ τὴν φύσιν εὐθὺς ἀόριστον F
 καὶ ἀπειρόν ἐστιν. ἀληθεύειν μὲν γὰρ ἀπλῶς ψεύ-
 δεσθαι δ' ἀπειραχῶς παρέχει τὰ πράγματα· καὶ θυ-
 μοι καὶ ἁρμονίαι λόγους ἔχουσιν· ἃ δὲ πλημμελοῦ-
 σιν ἀνθρώποι περὶ λύραν καὶ ᾠδὴν καὶ ὕρρησιν,
 20 οὐκ ἄν τις περιλάβοι. καίτοι καὶ Φρύνιχος ὁ τῶν
 τραγωδιῶν ποιητῆς περὶ αὐτοῦ φησιν ὅτι

'σχήματα δ' ὕρρησις τόσα μοι πόρεν, ὅσος' ἐνὶ πόντῳ
 κύματα ποιεῖται χεῖματι νυξ ὅλοη.'

καὶ Χρύσιππος τὰς ἐκ δέκα μόνων ἀξιωμαμάτων συμ-
 25 πλοκάς πλήθει φησὶν ἑκατὸν μυριάδας ὑπερβάλλειν.
 ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἤλεγξεν Ἰππαρχος, ἀποδείξας ὅτι

1 ἐκδρομὴν mei 2 W: ἐπιγινόμενον 14 Πινδαρική
 ψάμμος] fort. respicitur Bergk. 3 p. 719 22 Bergk. 3 p. 561

τὸ μὲν καταφατικὸν περιέχει συμπεπλεγμένων μυ-
 ριάδας δέκα καὶ πρὸς ταύταις χίλια τεσσαράκοντα
 733 ἐννέα· τὸ δ' ἀποφατικὸν αὐτοῦ μυριάδας τριάκοντα
 μίαν καὶ πρὸς ταύταις ἑνακόσια πεντήκοντα δύο.
 Ξενοκράτης δὲ τὸν τῶν συλλαβῶν ἀριθμὸν, ὃν τὰ 5
 στοιχεῖα μιγνύμενα πρὸς ἄλληλα παρέχει, μυριάδων
 ἀπέφηνεν εἰκοσάκισ καὶ μυριάκισ μυρίων. τί δὴ
 θαυμαστόν ἐστιν εἰ, τοσαύτας μὲν ἐν ἑαυτῷ τοῦ
 σώματος δυνάμεις ἔχοντος, τοσαύτας δὲ διὰ σίτων
 καὶ ποτῶν ἐπείσαστο μόνου ποιότητος ἐκάστοτε, χρω- 10
 μένου δὲ κινήσει καὶ μεταβολαῖς μήτε καιρὸν ἕνα
 μήτε τάξιν ἀεὶ μίαν ἐχούσαις, αἱ πρὸς ἀλλήλας συμ-
 B πλοκαὶ τούτων ἀπάντων ἐστιν ὅτε καινὰ καὶ ἀσυ-
 νήθῃ νοσήματα φέρουσιν, οἷον ὁ Θουκυδίδης ἱστο-
 ρεῖ τὸν Ἀθήνησι λοιμὸν γενέσθαι, τεκμαιρούμενος 15
 αὐτοῦ τὸ μὴ σύντροφον μάλιστα τῷ τὰ σαρκοφάγα
 μὴ γεύεσθαι τῶν νεκρῶν; οἱ δὲ περὶ τὴν Ἐρυθρὰν
 θάλασσαν νοσήσαντες, ὡς Ἀγαθαρχίδας ἱστορήκεν,
 ἄλλοις τε συμπτώμασιν ἐχρήσαντο καινοῖς καὶ ἀνι-
 στορήτοις, καὶ δρακόντια μικρὰ τὰς κνήμας διεσθί- 20
 οντα καὶ τοὺς βραχίονας ἐξέκλυψεν, ἀψαμένων δ'
 αὐτοῖς ἀνεδύετο καὶ φλεγμονὰς ἀκαρτερήτους ἐνει-
 λούμενα τοῖς μνώδεσι παρεῖχεν· καὶ τοῦτο τὸ πά-
 C θος οὔτε πρότερον οἶδεν οὔδεις οὔθ' ὕστερον ἄλλοις
 ἀλλ' ἐκείνοις γε μόνοις γενόμενον, ὡς ἕτερα πολλά. 25
 καὶ γὰρ ἐν δυσουρίᾳ τις γενόμενος πολὺν χρόνον

3 αὐτοῦ] αὐ R 9 ἔχοντας mei 14 Θουκυδίδης]
 2, 50 18 Ἀγαθαρχίδας] cf. Mueller. 3 p. 195 24 malim
 εἶδεν 25 γε Turnebus: τε

ἐξέδωκε κριθίνην καλάμην γόνατ' ἔχουσαν. καὶ τὸν
 ἡμέτερον ξένον Ἐφρηβὸν Ἀθήνησιν ἴσμεν ἐκβάλλοντα
 μετὰ πολλοῦ σπέρματος θηρίδιον δασὺ καὶ πολλοῖς
 5 ποσὶ ταχὺ βαδίζον. τὴν δὲ Τίμωνος ἐν Κιλικίᾳ
 5 τηθὴν Ἀριστοτέλης ἱστόρηκε φωλεύειν τοῦ ἔτους
 ἐκάστου δύο μῆνας, μηδενὶ πλὴν μόνῳ τῷ ἀναπνεῖν,
 ὅτι ξῆ, διάδηλον οὖσαν. καὶ μὴν ἐν γε τοῖς Μενω-
 νείοις σημεῖον ἡπατικοῦ πάθους ἀναγέγραπται τὸ
 τοὺς κατοικιδίους μῦς ἐπιμελῶς παραφυλάττειν καὶ
 10 διώκειν· ὃ νῦν οὐδαμοῦ γιγνόμενον ὁρᾶται. διὸ Δ
 μὴ θαυμάζωμεν, ἂν γένηται τι τῶν οὐ πρότερον
 ὄντων, μηδ' εἴ τι τῶν πρότερον ὄντων ὕστερον ἐκ-
 λέλοιπεν· αἰτία γὰρ ἡ τῶν σωμάτων φύσις, ἄλλην
 ἄλλοτε λαμβάνουσα κρᾶσιν. τὸ μὲν οὖν ἀέρα και-
 15 νὸν ἐπεισάγειν ἢ ξένον ὕδωρ, εἰ μὴ βούλεται Διο-
 γενιανός, ἐάσωμεν· καίτοι τοὺς γε Δημοκριτεῖους
 ἴσμεν καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας, ὅτι καὶ κόσμων
 ἐκτὸς φθορέντων καὶ σωμάτων ἄλλοφύλων ἐκ τῆς
 ἀπορροῆς ἐπιρρεύντων, ἐνταῦθα πολλάκις ἀρχαὶ πα-
 20 ρεμπίπτουσι λοιμῶν καὶ παθῶν οὐ συνήθων. ἐάσω-
 μεν δὲ καὶ τὰς φθορὰς τὰς κατὰ μέρος παρ' ἡμῖν
 ὑπὸ τε σεισμῶν καὶ ἀνχμῶν καὶ ὕμβρων, αἷς καὶ
 τὰ πνεύματα καὶ τὰ νάματα γηγενῇ φύσιν ἔχοντα Ε
 συννοσεῖν ἀνάγκη καὶ συμμεταβάλλειν. ἀλλὰ περὶ
 25 τὰ σιτία καὶ τὰ ὕψα καὶ τὰς ἄλλας διαίτας τοῦ

5 Ἀριστοτέλης | Fragm. 43 7 Reinesius: μελωνείοις
 of. Aristot. Fragm. 375 12 μηδ' — ὄντων supplevit M
 nisi quod pro ἂν scripsi εἰ 16 δημοκριτεῖους mei 17 ὅτι
 καὶ] ὅτι R 19 ἀπορροῆς *: ἀπορίας 21 τὰς κατὰ W:
 κατὰ

σώματος ἐξαλλαγὴν, ὅση γέγονεν, οὐ παραλειπτέον·
πολλὰ γὰρ τῶν ἀγεύστων καὶ ἀβρώτων πρότερον
ἡδίστα νῦν γέγονεν, ὥσπερ οἰνόμελι καὶ μήτρα·
λέγουσι δὲ μηδ' ἐγκέφαλον ἐσθίειν τοὺς παλαιούς·
διὸ καὶ Ὅμηρον εἰπεῖν

5

‘τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ,’

τὸν ἐγκέφαλον οὕτω, διὰ τὸ δρίπτειν καὶ ἀποβάλ-
F λειν μυσαττομένους, προσειπόντα· σικύου δὲ πέπο-
νος καὶ μήλου Μηδικοῦ καὶ πεπέρεως πολλοὺς ἴσμεν
ἔτι τῶν πρεσβυτέρων γεύσασθαι μὴ δυναμένους. 10
ὑπὸ τε δὴ τούτων εἰκὸς ἐστὶ ξενοπαθεῖν τὰ σώ-
ματα καὶ παραλλάττειν ταῖς κρᾶσεσιν ἡσυχῇ ποιό-
τητα καὶ περιττώμα ποιούντων ἰδίου, τήν τε τάξιν
αὖ τῶν ἐδεστώων καὶ μετακόσμησιν οὐ μικρὰν ἔχειν
διαφοράν. αἱ γὰρ καλούμεναι ψυχραὶ τράπεζαι πρό- 15
τερον, ὁστρέων, ἐχίνων, ὠμῶν λαχάνων, ὥσπερ ἐλα-
φρῶν ὁ Πλάτων, ἀπ' οὐράς ἐπὶ στόμα μεταχθεῖσαι
734 τὴν πρώτην ἀντὶ τῆς ἐσχάτης τάξιν ἔχουσι. μέγα
δὲ καὶ τὸ τῶν καλουμένων προπομάτων· οὐδὲ γὰρ
ὔδωρ οἱ παλαιοὶ πρὶν ἐντραγεῖν ἔπινον· οἱ δὲ νῦν 20
ἄσιτοι προμεθυσθέντες ἔπινονται τῆς τροφῆς δια-
βρόχῳ τῷ σώματι καὶ ζέοντι, λεπτὰ καὶ τομὰ καὶ
ὀξέα προσφέροντες ὑπέκκαυμα τῆς ὀρέξεως, εἰθ' οὐ-

5 Ὅμηρον] I 378 7 *: οὕτως 13 τε *: δὲ 14 αὖ
τῶν] αὐτῶν mei 16 ἐχίνα. ἄντικρυς: ἔχειν ἐλαφρῶν
ὁ Πλάτων] ἐλαφρῶν ὀπλιτῶν I 378 d. 17 ἐλαφρῶν [ὀπλίων
ἢ φησιν] ὁ Πλάτων cf. de Legg. p. 625 d 17 μεταταχθεῖ-
σαι Doehnerus probabiliter 19 *: προπομάτων 22 σώ-
ματι Basileensis: πόματι

τως ἐμφορούμενοι τῶν ἄλλων. οὐδενὸς δὲ πρὸς μεταβολὴν καὶ τὸ ποιῆσαι νοσημάτων καινῶν γένεσιν ἀσθενέστερόν ἐστιν ἢ περὶ τὰ λουτρὰ τῆς σαρκὸς πολυπάθεια καθάπερ σιδήρου πυρὶ μαλασσομένης καὶ ῥεούσης, εἴτα βαφὴν ὑπὸ ψυχροῦ καὶ στόμωσιν ἀναδεχομένης·

ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι·

τοῦτο γὰρ ἂν τις εἰπεῖν μοι δοκεῖ τῶν ὀλίγων ἡμῶν B
ἐμπροσθεν γεγονότων, βαλανείου θύρας ἀνοιχθεί-
10 σης. ἐκεῖνοι γὰρ οὕτως ἀνειμένοις ἐχρῶντο καὶ μαλακοῖς, ὥστ' Ἀλέξανδρος μὲν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ λουτρῶνι πυρέττων ἐκάθειδεν· αἱ δὲ Γαλατῶν γυναῖκες εἰς τὰ βαλανεῖα πόλτου χύτρας εἰσφέρουσαι μετὰ τῶν παίδων ἡσθιον ὁμοῦ λουόμεναι. νῦν δὲ λυτ-
15 τῶσιν ἔοικε τὰ βαλανεῖα καὶ ὑλακτοῦσι καὶ σπαράττουσιν· ὁ δ' ἐλκόμενος ἄηρ ἐν αὐτοῖς, ὑγροῦ μῖγμα καὶ πυρὸς γεγονώς, οὐδὲν ἑᾶ τοῦ σώματος ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ πᾶσαν ἄτομον κλονεῖ καὶ ταρασσει καὶ μεθίστησιν ἐξ ἑδρας, ἄχρι οὗ κατασβέ- C
20 σωμεν αὐτοὺς πεπυρωμένους καὶ ξέοντας. οὐδὲν οὖν' ἔφην ὧ Διογενιανέ, δεῖται ὁ λόγος αἰτιῶν ἐπεισοδίων ἕξωθεν οὐδὲ μετακοσμίων, ἀλλ' αὐτόθεν ἢ περὶ τὴν δίαιταν μεταβολὴ τὰ μὲν συγγενῶν τὰ δ' ἀφανίζειν τῶν νοσημάτων οὐκ ἀδύνατός
25 ἐστι·

7 Hom. κ 513 εἰς Ἀχέροντα] εἰς ἀχέρων τε vel εἰσα-
χέροντες mei 13 κύτρας iidem 20 αὐτοὺς *: αὐτοὺς
23 *: οὖν γεννᾶν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι'.

Διὰ τί τοῖς φθινοπωρινοῖς ἐνυπνίοις ἥκιστα πιστεύομεν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΛΩΡΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΟΙ ΤΟΥ ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΥ
ΤΙΟΙ, ΦΑΒΩΡΙΝΟΣ.

5

- D 1. Προβλήμασιν Ἀριστοτέλους φυσικοῖς ἐντυγχάνων Φλῶρος εἰς Θερμοπύλας κομισθεῖσιν αὐτός τε πολλῶν ἀποριῶν, ὅπερ εἰώθασι πάσχειν ἐπεικῶς αἱ φιλόσοφοι γνύσεις, ὑπεπίμπλατο καὶ τοῖς ἐταίροις μετεδίδου, μαρτυρῶν αὐτῷ τῷ Ἀριστοτέλει λέγοντι 10 τὴν πολυμάθειαν πολλὰς ἀποριῶν ἀρχὰς ποιεῖν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα μεθ' ἡμέραν οὐκ ἔχαριν ἡμῖν ἐν τοῖς περιπάτοις διατριβὴν παρέσχε· τὸ δὲ λεγόμενον περὶ τῶν ἐνυπνίων, ὥς ἔστιν ἀβέβαια καὶ ψευδὴ μάλιστα περὶ τοὺς φυλλοχόους μῆνας, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐτέ- 15 ροις λόγοις πραγματευσαμένου τοῦ Φαβωρίνου μετὰ
- E τὸ δεῖπνον, ἀνέκυψε. τοῖς μὲν οὖν σοῖς ἐταίροις ἑμοῖς δ' υἱοῖς ἐδόκει λελυκέναι τὴν ἀπορίαν Ἀριστοτέλης· καὶ οὐδὲν ὥοντο δεῖν ζητεῖν οὐδὲ λέγειν ἄλλ' ἢ τοὺς καρπούς, ὥσπερ ἐκεῖνος, αἰτιᾶσθαι. 20 νέοι γὰρ ὄντες ἔτι καὶ σφριγῶντες πολὺ πνεῦμα γεννῶσιν ἐν τῷ σώματι καὶ ταραχῶδες· οὐ γὰρ τὸν οἶνον εἰκός ἐστι μόνον ξεῖν καὶ ἀγανακτεῖν,

2 φθινοπώροις mei 10 αὐτῷ] οὕτω Doehnerus
11 ἀποριῶν R 15 ἑτέροισι λόγοις? 16 φαβωρίνου vel
φαβουρίνου mei 18 Ἀριστοτέλης] Fragm 212 23 ξεῖν]
ξῆν mei. cf. Plat. de Legg. p. 773d. Phaedr. p. 251c

οὐδὲ τοῦλαιον ἂν ἤ νεουργὸν ἐν τοῖς λύχνοις ψό-
 φον ἐμποιεῖν, ἀποκυματιζούσης τὸ πνεῦμα τῆς θερ-
 μότητος· ἀλλὰ καὶ τὰ σιτία τὰ πρόσφατα καὶ τὴν
 ὁπώραν ἄπασαν ὀρεῶμεν ἐντεταμένην καὶ οἰδοῦσαν, F
 5 ἄχρι ἂν ἀποπνεύσῃ τὸ φουσῶδες καὶ ἄπεπτον. ὅτι
 δ' ἐστὶ τῶν βρωμάτων ἐνια δυσόνειρα καὶ ταρακ-
 τικά τῶν καθ' ὕπνον ὕψεων, μαρτυρίοις ἐχρῶντο
 τοῖς τε κυάμοις καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ πολύποδος, ὧν
 ἀπέχεσθαι κελεύουσι τοὺς δεομένους τῆς διὰ τῶν
 10 ὀνείρων μαντικῆς.

2. Ὁ δὲ Φαβουρίνος αὐτὸς τὰ μὲν ἄλλα δαιμο-
 νιώτατος Ἀριστοτέλους ἐραστής ἐστι καὶ τῷ Περι-
 πάτῳ νέμει μερίδα τοῦ πιθανοῦ πλείστην· τότε
 μέντοι λόγον τινὰ τοῦ Δημοκρίτου παλαιὸν ὥσπερ
 15 ἐκ καπνοῦ καθελὼν ἡμαυρωμένον οἶος ἦν ἐκκαθαί-
 ρειν καὶ διαλαμπρύνειν· ὑποθέμενος τοῦτο δὴ τοῦ- 785
 πιδήμιον, ὃ φησι Δημοκρίτος, ἔγκαταβυσσοῦσθαι
 τὰ εἶδωλα διὰ τῶν πόρων εἰς τὰ σώματα καὶ ποιεῖν
 τὰς κατὰ τὸν ὕπνον ὕψεις ἐπαναφερόμενα· φοιτᾶν
 20 δὲ ταῦτα πανταχόθεν ἀπιόντα καὶ σκευῶν καὶ ἱμα-
 τίων καὶ φυτῶν μάλιστα δὲ ζώων ὑπὸ σάλου πολ-
 λοῦ καὶ θερμότητος οὐ μόνον ἔχοντα μορφοειδεῖς
 τοῦ σώματος ἐκμεμαγμένας ὁμοιότητας (ὥς Ἐπίκου-
 ρος οἶεται μέχρι τούτου Δημοκρίτῳ συνεπόμενος,
 25 ἐνταῦθα δὲ προλιπὼν τὸν λόγον), ἀλλὰ καὶ τῶν
 κατὰ ψυχὴν κινήματων καὶ βουλευμάτων ἐκάστω

1 ἢ vel ἡ mei 4 *: οἰδῶσαν 11 φαβουρίνος mei
 17 Δημοκρίτος] cf. Mullach. 1 p. 358 qui hoc testimonium
 omisit 26 ἐκάστω?

καὶ ἡθῶν καὶ παθῶν ἐμφάσεις ἀναλαμβάνοντα συν-
 B ἐφέλκεσθαι, καὶ προσπίπτοντα μετὰ τούτων ὥσπερ
 ἔμψυχα φράζειν καὶ διαγγέλλειν τοῖς ὑποδεχομένοις
 τὰς τῶν μεθιέντων αὐτὰ δόξας καὶ διαλογισμοὺς
 καὶ ὁρμάς, ὅταν ἐνάρθρους καὶ ἀσυγχύτους φυλάτ- 5
 τοντα προσμίξῃ τὰς εἰκόνας.' τοῦτο δὲ μάλιστα ποιεῖ
 δι' ἄερος λείου τῆς φορᾶς αὐτοῖς γιγνομένης ἀκωλύ-
 του καὶ ταχείας. ὁ δὲ φθινοπωρινός, ἐν ᾧ φυλλο-
 χοεῖ τὰ δένδρα, πολλὴν ἀνωμαλίαν ἔχων καὶ τρα-
 χύτητα, διαστρέφει καὶ παρατρέπει πολλαχῇ τὰ εἰ- 10
 δωλα καὶ τὸ ἐναργὲς αὐτῶν ἐξίτηλον καὶ ἀσθενὲς
 ποιεῖ τῇ βραδυτῇ τῆς πορείας ἀμαυρούμενον,
 C ὥσπερ αὖ πάλιν πρὸς ὀργώντων καὶ διακαομένων
 ἐκθρόσκοντα πολλὰ καὶ ταχὺ κομιζόμενα τὰς ἐμ-
 φάσεις νεαρὰς καὶ σημαντικὰς ἀποδίδωσιν. 15

3. Εἴτα διαβλέψας πρὸς τοὺς περὶ τὸν Αὐτό-
 βουλον καὶ μειδιάσας 'ἀλλ' ὀρῶ' εἶπεν 'ὕμᾱς οἶους
 τ' ὄντας ἤδη σκιαμαχεῖν πρὸς τὰ εἰδωλα καὶ δόξῃ
 παλαιᾷ καθάπερ γραφῇ προσφέροντας ἀφὴν οἶεσθαί
 τι ποιεῖν.' καὶ ὁ Αὐτόβουλος 'παῦε ποικίλλων' ἔφη 20
 'πρὸς ἡμᾶς· οὐ γὰρ ἀγνοοῦμεν, ὅτι τὴν Ἀριστοτέ-
 λους δόξαν εὐδοκιμῆσαι βουλόμενος ὥσπερ σκιὰν
 αὐτῇ τὴν Δημοκρίτου παραβέβληκας. ἐπ' ἐκείνην
 οὖν τρεψόμεθα κἀκείνῃ μαχούμεθα κατηγορούσῃ τῶν
 D νέων καρπῶν καὶ τῆς φίλης ὀπώρας οὐ προσηγόν- 25

3 em. W: διαστέλλειν 8 φυλλοχοεῖ Duebnerus ex E
 19 ἀφὴν vel ἀφῆν mei. βαφὴν R 20 ποικίλλων mei
 23 ἐπ' Madvigius 24 κἀκείνῃ vel κἀκείνην mei κα-
 τηγοροῦσι vel προσηγορεύσῃ iidem

τως. τὸ γὰρ θέρος αὐτοῖς μαρτυρεῖ καὶ τὸ μετό-
 πωρον, ὅτε μάλιστα χλωρὰν καὶ φλύουσαν, ὥς Ἀν-
 τίμαχος ἔφη, τὴν ὁπώραν γεννωμένην ἄρτι προσ-
 φερόμενοι ἦττον ἀπατηλοῖς καὶ ψευδέσιν ἐνυπνίοις
 5 σύνεσμεν· οἱ δὲ φυλλοχόοι μῆνες ἤδη τῷ χειμῶνι
 παρασκηνοῦντες ἐν πέψει τὰ σιτία καὶ τὰ περιόντα
 τῶν ἀκροδρόων ἰσχνὰ καὶ θυσὰ καὶ πᾶν ἀφεικότα
 τὸ πληκτικὸν ἐκεῖνο καὶ μανικὸν ἔχουσι. καὶ μὴν E
 οἶνον γε τὸν νέον οἱ πρωιαίτατα πίνοντες Ἀνθε-
 10 στηριῶνι πίνουσι μηνὶ μετὰ χειμῶνα· καὶ τὴν ἡμέ-
 ραν ἐκείνην ἡμεῖς μὲν Ἀγαθοῦ Δαίμονος, Ἀθηναῖοι
 δὲ Πιθοίγία προσαγορεύουσι· γλεύκους δὲ ξέοντος
 ἀεὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ τοὺς ἐργάτας δεδιότας ὀρῶμεν.
 ἀφέντες οὖν τὸ συκοφαντεῖν τὰ τῶν θεῶν δῶρα
 15 μετώμεν ἐτέραν ὁδόν, ἣν ὑφηγεῖται τοῦνομα τοῦ
 χρόνου καὶ τῶν ὑπηνεμίων καὶ ψευδῶν ὀνείρων.
 φυλλοχόος γὰρ ὀνομάζεται διὰ ψυχρότητα καὶ ξη-
 ρότητα τηνικαῦτα τῶν φύλλων ἀπορρεόντων· πλήν
 εἴ τι θερμόν ἐστιν ἢ λιπαρὸν ὥς ἐλαῖαι καὶ δάφναι
 20 καὶ φοίνικες ἢ διερὸν ὥς μυρσίνη καὶ κιττός. τοῦ- F
 τοις γὰρ ἡ κρᾶσις βοηθεῖ τοῖς δ' ἄλλοις οὐ· οὐ
 γὰρ παραμένει τὸ ἐχέκολλον καὶ συνεκτικόν, ἢ πυκ-
 νουμένης ψυχρότητι τῆς ἰκμάδος ἢ ξηραينوμένης δι'

2 em. Valckenarius: φλειοῦσαν vel φλοιοῦσαν cf. Kinkel.
 Fr. p. 287 3 γενομένην R 4 ἦττον idem: τοὺς καρποὺς
 ἦττον 8 πληκτικὸν scripsi cum Emperio: πληκτίζον cf.
 p. 693b 9 γε idem: τε 12 Turnebus: πιθοίγία
 X: γλεύκου 18 ἀεὶ ἀφαιρεῖσθαι] ἐμφορεῖσθαι W; malim
 ἄγαν (vel ἔτι) ἐμφορεῖσθαι cf. Vit. Cic. c. 19 16 καὶ τῶν
 τῶν R

ἔνδειαν ἢ δι' ἀσθένειαν. ἔστι μὲν οὖν καὶ φυ-
 τοῖς ὑγρότητι ἢ θερμότητι τεθηλέναι καὶ αὐξάνε-
 σθαι, μᾶλλον δὲ τοῖς ζώοις· καὶ τοῦναντίον ἢ ψυ-
 χρότης καὶ ἢ ξηρότης ὀλέθριον. διὸ χαριέντως
 Ὅμηρος εἶωθε 'διερούς βροτούς' καλεῖν, καὶ τὸ μὲν 5
 χαίρειν 'λαίνεσθαι,' 'ρίγεδανόν' δὲ καὶ 'κρυερόν' τὸ
 λυπηρόν καὶ τὸ φοβερόν. ὁ δ' ἄλλβας καὶ ὁ σκε-
 736 λετὸς ἐπὶ τοῖς νεκροῖς λέγονται, λοιδορομένης τῷ
 ὀνόματι τῆς ξηρότητος. ἔτι τὸ μὲν αἷμα κυριωτά-
 την τῶν ἐν ἡμῖν ἔχον δύναμιν ἅμα καὶ θερμόν ἐστι 10
 καὶ ὑγρόν, τὸ δὲ γῆρας ἀμφοῖν ἐνδεές. ἔοικε δὲ
 τοῦ ἐνιαυτοῦ περιόντος οἶον γῆρας εἶναι τὸ φθι-
 νόπαρον· οὐπω γὰρ ἦκει τὸ ὑγρόν, οὐκέτι δὲ τὸ
 θερμόν ἐρρωται· δείγμα δὲ γερονδὸς ἀτεχνῶς ξηρό-
 τητος ἅμα καὶ ψυχρότητος ἐπισφαλῆ ποιεῖ τὰ σώ- 15
 ματα πρὸς τὰς νόσους. τοῖς δὴ σώμασι τὰς ψυχὰς
 συμπαθεῖν ἀνάγκη, καὶ μάλιστα παχνομένου τοῦ
 B πνεύματος ἀμαυροῦσθαι τὸ μαντικόν, ὥσπερ κάτο-
 πτρον δμύχλης ἀναπιμπλάμενον. οὐδὲν οὖν τρανὸν
 οὐδ' ἔναρθρον οὐδ' εὖσημον ἐν ταῖς φαντασίαις 20
 ἀποδίδωσι, μέχρι οὗ παχὺ καὶ ἀλαμπές καὶ συν-
 εσταλμένον ἐστίν.²

2 ἢ] καὶ Turnebus et Eustathius ad Hom. § 201
 5 Ὅμηρος] § 201. 156. T 325. λ 211 8 λέγονται Eustathius (l. l.): γέγονε ib. τῷ ὀνόματι Doehnerus (ex Eustathio): τὰ ὀνόματα cf. p. 375 d 9 κυριώτατον mei
 13 δὲ] δὴ mei 21 παχὺ X: τραχὺ

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

BIBΛION ENATON.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Τὸ ἑνατον τῶν Συμποσιακῶν, ᾧ Σόσσιε Σε-
5 νεκίων, περιέχει λόγους τοὺς Ἀθήνησιν ἐν τοῖς D
Μουσείοις γενομένους καὶ μάλιστα τὴν ἑννεάδα ταῖς
Μούσαις προσήκειν. ὁ δ' ἀριθμὸς ἂν ὑπερβάλλῃ
τὴν συνήθη δεκάδα τῶν ζητημάτων, οὐ θαυμαστόν·
ἔδει γὰρ πάντα ταῖς Μούσαις ἀποδοῦναι τὰ τῶν
10 Μουσῶν καὶ μηδὲν ἀφελεῖν ὥσπερ ἀφ' ἱερῶν, πλεί-
ονα καὶ καλλίονα τούτων δφείλοντας αὐταῖς.

6 καὶ] τῷ καὶ Turnebus. Sed ut vid. bene se habet καὶ
ut ad quaestionem XIV referatur i. e. καὶ ὅτι μάλιστα ἡ
ἑννεὰς ταῖς Μ. προσήκει

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α'.

Περὶ στίχων εὐκαίρως ἀναπεφωνημένων καὶ ἀκαίρως.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΕΡΑΤΩΝ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ,
ΣΤΥΝΗΘΕΙΣ ΠΟΛΛΟΙ ΤΟΥ ΑΜΜΩΝΙΟΥ.

5

1. Ἀμμώνιος Ἀθήνησι στρατηγῶν ἀπόδειξιν ἔλαβεν ἐν τῷ Διογενείῳ τῶν γραμματα καὶ γεωμετρίας καὶ τὰ ρητορικά καὶ μουσικὴν μανθανόντων ἐφήβων, καὶ τοὺς εὐδοκιμήσαντας τῶν διδασκάλων ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσε. παρῆσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων φιλο- 10 λόγων συχνοὶ καὶ πάντες ἐπεικῶς οἱ συνήθεις. ὁ μὲν οὖν Ἀχιλλεὺς μόνοις τῶν ἀγωνισαμένων τοῖς μονομαχήσασι δεῖπνον κατήγγειλε, βουλόμενος ὥς Ε φασιν εἴ τις ἐν τοῖς ὅπλοις ὀργή πρὸς ἀλλήλους καὶ χαλεπότης γένοιτο, ταύτην ἀφεῖναι καὶ κατα- 15 θέσθαι τοὺς ἄνδρας ἐστιάσεως κοινῆς καὶ τραπέξης μετασχόντας· τῷ δ' Ἀμμωνίῳ συνέβαινε τοῦναντίον· ἀκμὴν γὰρ ἢ τῶν διδασκάλων ἄμιλλα καὶ φιλονεικία σφοδροτέραν ἔλαβεν ἐν ταῖς κύλιξι γενομένων· ἤδη δὲ καὶ προτάσεις καὶ προκλήσεις ἦσαν ἄκριτοι 20 καὶ ἄτακτοι.

2. Διὸ πρῶτον μὲν ἐκέλευσεν ἄσαι τὸν Ἑρά-

7 ἐν Madvigius Διογενείῳ (sc. γυμνασίῳ) *: διογενείῳ 12 Ἀχιλλεὺς] cf. Hom. Ψ' 810 18 φιλονεικία?

τωνα πρὸς τὴν λύραν· ἄσαντος δὲ τὰ πρῶτα τῶν
Ἔργων

‘οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος’,

ἐπήνεσεν ὥς τῷ καιρῷ πρεπόντως ἀρμοσάμενον· F
5 ἔπειτα περὶ στίχων εὐκαιρίας ἐνέβαλε λόγον, ὥς μὴ
μόνον χάριν ἀλλὰ καὶ χρεῖαν ἔστιν ὅτε μεγάλην
ἐχούσης. καὶ ὁ μὲν ῥαψωδὸς εὐθύς ἦν διὰ στόμα-
τος πᾶσιν, ἐν τοῖς Πτολεμαίου γάμοις ἀγομένου
τὴν ἀδελφὴν καὶ πρᾶγμα δρᾶν ἀλλόκοτον νομιζο-
10 μένου καὶ ἄθεσμον ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐπῶν ἐκεί-
νων

‘Ζεὺς δ’ Ἥρην ἐκάλεσσε κασιγνήτην ἄλοχόν τε’

καὶ ὁ παρὰ Διμητρίῳ τῷ βασιλεῖ ἀπρόθυμος ὢν ἄδειν
μετὰ τὸ δεῖπνον, ὥς τε προσέπεμψεν αὐτῷ τὸν υἱὸν
15 ἔτι παιδάριον ὄντα, τὸν Φίλιππον, ἐπιβαλὼν εὐθύς
‘τὸν παῖδά μοι τόνδ’ ἀξίως Ἥρακλέους
ἡμῶν τε θρέψαι.’

καὶ Ἀνάξαρχος ὑπ’ Ἀλεξάνδρου μήλοισ βαλλόμενος 787
παρὰ δεῖπνον, ἐπαναστὰς καὶ εἰπὼν

20 ‘βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χειρὶ.’

πάντων δ’ ἄριστος Κορίνθιος παῖς αἰχμάλωτος, ὅθ’

3 Hesiod. OD 11 4 M: ἐπήνησά (aut ἐπήνεσά) πως
τὸ καιρῷ προτρέποντος 8 ἀγομένου ἐν τοῖς Πτ. γάμοις mei
9 νομιζόμενον καὶ ἄθεσμον S: ὁ μὲν οὐκ ἔα θεσμὸν quum
scilicet n excidisset, librarii oculus ab om priore ad alterum
om aberraverit 12 Hom. Σ 356 ἐκάλεσσε] προσέειπε idem
13 ἀπρόθυμος] in E α erasum; μὴ πρόθυμος? ὢν W: ἦν
14 ὥς τε] malim ὥς δὲ 16 Nauck. p. 915 18 μελλόμε-
νος mei 19 ἐπαναστάντας iidem 20 cf. Eur. Or. 271.
Laërt. Diog. 9, 60 21 ἄριστα R ὅθ’] ὅς ὅτε S

ἡ πόλις ἀπώλετο καὶ Μόμμιος ἐκ τῶν ἐλευθέρων
τοὺς ἐπισταμένους γράμματα παῖδας εὐθυσκοπῶν
ἐκέλευσε γράψαι στίχον, ἔγραψε

‘τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε’ ὕλοντο’

καὶ γὰρ παθεῖν τι τὸν Μόμμιον φασὶ καὶ δακρῦ- 5
σαι καὶ πάντας ἀφεῖναι ἐλευθέρους τοὺς τῷ παιδί
προσήκοντας. ἐμνήσθη τε καὶ τῆς Θεοδώρου τοῦ
B τραγωδοῦ γυναικὸς οὐ προσδεξαμένης αὐτὸν ἐν τῷ
συγκαθεύδειν, ὑπογύου τοῦ ἀγῶνος ὕντος· ἐπεὶ δὲ
νικήσας εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, ἀσπασαμένης καὶ εἰ- 10
πούσης

‘Ἀγαμέμνωνος παῖ, νῦν ἐκεῖν’ ἔξεστί σοι.’

3. Ἐκ δὲ τούτου πολλὰ καὶ τῶν ἀκαίρων ἐνίοις
ἐπήει λέγειν, ὥς οὐκ ἄχρηστον εἰδέναι καὶ φυλάτ- 15
τεσθαι· οἷον Πομπηίῳ Μάγνῳ φασὶν ἀπὸ τῆς με-
γάλης ἐπανήκοντι στρατείας τὸν διδάσκαλον τῆς θυ-
γατρὸς ἀπόδειξιν διδόντα, βιβλίου κομισθέντος
ἐνδοῦναι τῇ παιδί τοιαύτην ἀρχήν,

‘ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὥς ὥφελες αὐτόθ’ ὀλέσθαι.’

Κασσίῳ δὲ Λογγίνῳ λόγου προσπεσόντος ἀδεσπό- 20
C του, τὸν υἱὸν ἐπὶ ξένης τεθνάναι, καὶ τάληθες ἔχον-
τος εἰπεῖν οὐδενὸς οὐδ’ ἀνελεῖν τὸ ὑποπτον, εἰσελ-
θὼν συγκλητικὸς ἀνῆρ πρὸς αὐτὸν ἤδη πρεσβύτερος

2 εὐθυσκοπῶν S: εὐσυσκόπων Mihi εὐθυσκοπῶν trans-
ponendum vid. ante ἔγραψε cf. Symb. 4 Hom. s 808
6 ἐλευθέρους] del. Doehnerus, num ἐλευθέρους ἀφεῖναι?
7 τε καὶ] δὲ καὶ τις Madvigius. Nihil opus τοῦ R
12 Soph. Elect. 2 16 R: στρατιᾶς 21 τάληθες *: τὸ
ἀληθές 22 οὐδενὸς *

‘οὐ καταφρονήσεις’ ἔφη ‘Λογγύνε, λαλιᾶς ἀπίστου
καὶ κακοήθους φήμης, ὥσπερ οὐκ εἰδὼς οὐδ’ ἀνε-
γνωκῶς τό

‘φήμη δ’ οὗ τις πάμπαν ἀπόλλυται;’

5 δ’ δ’ ἐν Ῥόδῳ στίχον αἰτήσαντι γραμματικῷ ποιου-
μένῳ δεῖξιν ἐν τῷ θεάτρῳ προτείνας

‘ἔρρ’ ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζώντων’

ἄδηλον εἶτε παίξων ἐφύβρισεν εἰτ’ ἄκων ἡστόχησε.
ταῦτα μὲν οὖν παρηγόρησεν ἀστείως τὸν θόρυβον.

10

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β’.

D

Τίς αἰτία, δι’ ἣν τὸ ἄλφα προτέτακται τῶν στοιχείων.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΕΡΜΕΙΑΣ, ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ.

1. Ἐθους δ’ ὄντος ἐν τοῖς Μουσείοις κλήρους
15 περιφέρεσθαι καὶ τοὺς συλλαχόντας ἀλλήλοις προ-
τείνειν φιλόλογα ζητήματα, φοβούμενος ὁ Ἀμμώ-
νιος μὴ τῶν ὁμοτέχνων τινὲς ἀλλήλοις συλλάχῃσι,
προσέταξεν ἄνευ κλήρου γεωμέτρην γραμματικῷ
προτεῖναι καὶ ρητορικῷ μουσικόν, εἰτ’ ἔμπαλιν ἀνα- E
20 στρέφειν τὰς ἀνταποδόσεις.

2. Προούτεινεν οὖν Ἑρμείας ὁ γεωμέτρης Πρω-

1 καταφρόνησις mei 2 οὐ δρᾶν ἐγνωκῶς iidem
4 Hes. OD 763 ἀπόλλυται mei 6 δεῖξιν iidem
7 Hom. κ 72 21 W: ὁ Ἑρμείας

τογένει τῷ γραμματικῷ πρῶτος αἰτίαν εἶπεῖν, δι'
 ἣν τὸ ἄλφα προτάττεται τῶν γραμμάτων ἀπάντων.
 ὁ δὲ τὴν ἐν ταῖς σχολαῖς λεγομένην ἀπέδωκε· τὰ
 μὲν γὰρ φωνήεντα τῷ δικαιοτάτῳ λόγῳ πρωτεύειν
 τῶν ἀφώνων καὶ ἡμιφώνων· ἐν δὲ τούτοις τῶν μὲν 5
 μακρῶν ὄντων τῶν δὲ βραχέων, τῶν δ' ἀμφοτέρω
 καὶ διχρόνων λεγομένων, ταῦτ' εἰκότως τῇ δυνάμει
 F διαφέρειν. αὐτῶν δὲ τούτων πάλιν ἡγεμονικωτάτην
 ἔχειν τάξιν τὸ προτάττεσθαι τῶν ἄλλων δυεῖν ὑπο-
 τάττεσθαι δὲ μηδετέρῳ πεφυκός, οἷόν ἐστι τὸ ἄλφα· 10
 τουτὶ γὰρ οὔτε τοῦ ἰῶτα δεύτερον οὔτε τοῦ υ τατ-
 τόμενον ἐθέλειν ὁμολογεῖν οὐδ' ὁμοπαθεῖν ὥστε
 συλλαβὴν μίαν ἐξ ἀμφοῖν γενέσθαι, ἀλλ' ὥσπερ
 ἀγανακτοῦν καὶ ἀποπηδῶν ἰδίαν ἀρχὴν ζητεῖν αἰ-
 ἐκείνων δὲ ὁποτέρου βούλει προταττόμενον ἀκο- 15
 λουθοῦντι καὶ συμφωνοῦντι χρῆσθαι καὶ συλλαβὰς
 ὀνομάτων ποιεῖν, ὥσπερ τοῦ 'αὔριον' καὶ τοῦ 'αὐ-
 λεῖν' καὶ τοῦ 'Αἴαντος' καὶ τοῦ 'αἰδεῖσθαι' καὶ μυ-
 ρίων ἄλλων. διὸ τοῖς τρισίν, ὥσπερ οἱ πένταθλοι,
 788 περιέσσι καὶ νικᾷ, τὰ μὲν πολλὰ τῷ φωνᾷ εἶναι, 20
 τὰ δ' αὖ φωνάεντα τῷ δίχρονον, ταῦτα δ' αὐτὰ
 τῷ πεφυκέναι καθηγείσθαι δευτερεύειν δὲ μηδέ-
 ποτε μὴδ' ἀκολουθεῖν.

3. Πανσαμένου δὲ τοῦ Πρωτογένους, καλέσας
 ἐμὲ ὁ Ἀμμώνιος 'οὐδέν' ἔφη 'σὺ τῷ Κάδμῳ βοηθεῖς 25
 ὁ Βοιώτιος, ὃν φασὶ τὸ ἄλφα πάντων προτάξαι διὰ
 τὸ Φοίνικας οὕτω καλεῖν τὸν βοῦν, ὃν οὐ δεύτερον

4 W: πρωτεύει 15 Anonymus: ὁπότερον 21 Tur-
 nebus: ἐν τῷ 27 βοῦν ὃν W: βοῦν

οὐδὲ τρίτον, ὥσπερ Ἡσίοδος, ἀλλὰ πρῶτον τίθεσθαι
 τῶν ἀναγκαίων; ὁὐδέν' ἔφη ἐγώ· τῷ γὰρ ἐμῷ
 πάπῳ βοηθεῖν, εἴ τι δύναμαι, δίκαιός εἰμι μᾶλλον
 ἢ τῷ τοῦ Διονύσου. Λαμπρίας γὰρ ὁ ἐμὸς πάπ- B
 5 πος ἔλεγε πρῶτην φύσει φωνήν τῶν ἐνάρθρων ἐκ-
 φέρεσθαι διὰ τῆς τοῦ ἄλφα δυνάμεως· τὸ γὰρ ἐν
 τῷ στόματι πνεῦμα ταῖς περὶ τὰ χεῖλη μάλιστα πλάτ-
 τεσθαι κινήσασιν, ὧν πρῶτην ἀνοιγομένων τὴν ἄνω
 διάστασιν οὔσαν ἐξιέναι τοῦτον τὸν ἦχον, ἀπλοῦν
 10 ὄντα κομιδῇ καὶ μηδεμιᾶς δεόμενον πραγματείας,
 μήτε τὴν γλῶτταν παρακαλοῦντα μήθ' ὑπομένοντα,
 ἀλλὰ κατὰ χώραν ἀποκειμένης ἐκείνης ἐκπεμπόμενον·
 ἥ καὶ τὰ νήπια ταύτην πρῶτην ἀφιέναι φωνήν. ὦνο- C
 μάσθαι δὲ καὶ τὸ 'αἰεῖν' ἐπὶ τῷ φωνῆς αἰσθάνε-
 15 σθαι καὶ πολλὰ τῶν ὁμοίων, ὥσπερ καὶ τὸ 'ἄδειν'
 καὶ τὸ 'αὐλεῖν' καὶ τὸ 'ἀλαλάζειν'. οἶμαι δὲ καὶ
 τὸ 'αἰρεῖν' καὶ τὸ 'ἀνοίγειν' οὐκ ἀπὸ τρόπου τῇ
 τῶν χειλῶν ἀνοίξει καὶ ἄρσει, καθ' ἣν οὗτος ἐκπί-
 πτει τοῦ στόματος ὁ φθόγγος, ὠνομάσθαι. διὸ καὶ
 20 τὰ τῶν ἀφώνων γραμμάτων ὀνόματα πλὴν ἐνὸς
 ἅπαντα προσχρῆται τῷ ἄλφᾳ καθάπερ φωτὶ τῆς
 περὶ αὐτὰ τυφλότητος· τοῦ δὲ πῖ μόνον ἄπεστιν ἡ
 δύναμις αὕτη· τὸ γὰρ φῖ καὶ τὸ χῖ τὸ μὲν ἐστὶ
 πῖ τὸ δὲ κάππα δασυνόμενον·

1 Ἡσίοδος] OD 405 11 μήτε — μήθ' *: μηδὲ — μηδ'
 ὑπομένον om. mei 13 cm. Basileensis: ὀνομάσαι 14 δὲ]
 om. mei αἰεῖν Turnebus: αἰεῖ εἶναι

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Κατὰ ποίαν ἀναλογίαν ὁ τῶν φωνηέντων καὶ ἡμιφώνων ἀριθμὸς συντέτακται.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΛΟΓΟΥ.

ΕΡΜΕΙΑΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΖΩΠΤΡΙΩΝ.

5

1. Πρὸς ταῦτα τοῦ Ἑρμείου φήσαντος ἀμφοτέ-
D ρους ἀποδέχεσθαι τοὺς λόγους 'τί οὖν' ἔφην 'οὐ
καὶ σὺ διήλθες ἡμῖν, εἴ τις ἔστι λόγος τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν στοιχείων, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ; τεκμήριον δὲ ποι-
οῦμαι τὸ μὴ κατὰ τύχην τῶν ἀφώνων καὶ ἡμιφώ- 10
νων πρὸς τ' ἄλληλα καὶ πρὸς τὰ φωνήεντα γεγο-
νέναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἀναλογίαν
ἀριθμητικὴν δὲ καλουμένην ὑφ' ἡμῶν. ἐννεά γάρ
ῥυτων καὶ ὀκτώ καὶ ἑπτὰ, οὕτω τὸν μέσον ἀριθ-
μὸν ὑπερέχειν καὶ ὑπερέχεσθαι συμβέβηκε· τῶν δ' 15
ἄκρων ὁ μέγιστος πρὸς τὸν ἐλάχιστον ἔχει λόγον,
ὃν ὁ τῶν Μουσῶν πρὸς τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος· ἡ γὰρ
ἐννεὰς δῆπου ταῖς Μούσαις ἢ δ' ἑβδομάς τῷ Μου-
E σηγέτῃ προσκεκλήρωται· συντεθέντα δ' ἀλλήλοις δι-
πλασιάζει τὸν μέσον εἰκότως, ἐπεὶ καὶ τὰ ἡμίφωνα 20
τῆς ἀμφοῖν τρόπον τινα κοινωνεῖ δυνάμεως.'

2 κατὰ ποίαν — συντέτακται] om. mei 6 ταῦτα]
γὰρ τὰ iidem 7 οὐ Turnebus: αὐ 9 γ' ἐμοὶ *: γε μοι
ib. δοκεῖτε mei 11 πρὸς τε πρὸς ἄλληλα καὶ τὰ
(κατὰ E) φωνήεντα mei 13 ὑφ' Anonymus: ἀφ' 14 καὶ
ἑπτὰ οὕτω X: οὕτω codd. ταύτῳ sc. μέρει Graffius coll. Plat.
Tim. p. 36a 15 συμβέβηκε· τῶν δ' X: συμβεβηκότων δὲ
17 ὃν S 19 συντεθέντα mei διπλασιάζειν mei

2. Καὶ ὁ Ἑρμείας Ἑρμῆς ἔφη λέγεται θεῶν ἐν Αἰγύπτῳ γράμματα πρῶτος εὑρεῖν· διὸ καὶ τὸ τῶν γραμμάτων Αἰγύπτιοι πρῶτον ἴβιν γράφουσιν, ὥς Ἑρμεῖ προσήκουσαν, οὐκ ὁρθῶς κατὰ γε τὴν ἐμὴν
 5 δόξαν, ἀναύδῳ καὶ ἀφθόγγῳ προεδρίαν ἐν γράμμασιν ἀποδόντες. Ἑρμεῖ δὲ μάλιστα τῶν ἀριθμῶν ἡ τετράς ἀνάκειται· πολλοὶ δὲ καὶ τετράδι μηνὸς ἵστα- F
 μένου γενέσθαι τὸν θεὸν ἱστοροῦσι. τὰ δὲ δὴ πρῶτα καὶ Φοινίκεια διὰ Κάδμον ὀνομασθέντα τετράκις
 10 ἡ τετράς γενομένη παρεῖχε· καὶ τῶν αὐτῶν ἐφευρεθέντων δὲ Παλαμήδης τε πρότερος τέτταρα καὶ Σιμωνίδης αὐτῶν ἄλλα τοσαῦτα προσέθηκε. καὶ μὴν ὅτι πάντων ἀριθμῶν πρῶτος τέλειος, ἡ μὲν τριάς ὥς ἀρχὴν καὶ μέσον ἔχουσα καὶ τέλος, ἡ δ' ἐξὰς
 15 ὥς ἴση τοῖς αὐτῆς μέρεσι γιγνομένη, δῆλόν ἐστι. τούτων τοίνυν ἡ μὲν ἐξὰς ὑπὸ τῆς τετράδος, ἡ δὲ τριάς ὑπὸ τῆς ὀγδοάδος πολλαπλασιασθεῖσα, πρώτου κύβου πρῶτος τέλειος, τὸ τῶν τεττάρων καὶ εἴκοσι παρεῖσχηκε πλήθος.'

20 3. Ἔτι δ' αὐτοῦ λέγοντος, ὁ γραμματιστῆς Ζωπυρίων δῆλος ἦν καταγελῶν καὶ παρεφθέγγετο· παυσασμένου δέ, οὐ κατέσχευ ἀλλὰ φλυαρίαν τὰ τοιαῦτα πολλὴν ἀπεκάλει· μηδενὶ γὰρ λόγῳ συν- 739
 τυχίᾳ δέ τινι καὶ τὸ πλήθος τῶν γραμμάτων γεγο-
 25 νέναι τοσοῦτον καὶ τὴν τάξιν οὕτως ἔχουσιν, ὥσπερ,

1 καὶ ὁ Ἑρμείας W: καὶ θερμασίας 4. 6 malim
 Ἑρμῆ 8 δὲ] τε μοι 13 ὅτι Madvigius: ὁ ib. malim
 πρῶτοι τέλειοι 14 μέσην μοι 16 ἡ δὲ τριάς ὑπὸ τῆς
 ὀγδοάδος Madvigius 17 πρώτου κύβου (i. e. ὑπὸ τοῦ πρ.
 κύβου) *: πρῶτον κύβον 19 παρεσχήμασι?

ἔφη, καὶ τὸ τῆς Ἰλιάδος τὸν πρῶτον στίχον τῷ τῆς Ὀδυσσεΐας ἰσοσύλλαβον εἶναι καὶ πάλιν τῷ τελευταίῳ τὸν τελευταῖον ἐκ τύχης καὶ αὐτομάτως ἐπηκολουθηκέναι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ'.

5

Ποτέραν χεῖρα τῆς Ἀφροδίτης ἔτρωσεν ὁ Διομήδης.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΕΡΜΕΙΑΣ, ΖΩΠΥΡΙΩΝ, ΜΑΞΙΜΟΣ.

1. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν μὲν Ἑρμείαν, βουλόμε-
 νόν τι προβαλεῖν τῷ Ζωπυρίωνι, ἀπεκωλύσαμεν.¹⁰
 B ὁ δὲ ῥήτωρ Μάξιμος ἄπωθεν ἠρώτησεν αὐτὸν ἐκ
 τῶν Ὀμήρου, ποτέραν χεῖρα τρώσειεν τῆς Ἀφροδί-
 της ὁ Διομήδης. ταχὺ δὲ τοῦ Ζωπυρίωνος ἀντερο-
 μένου ποτέρῳ σκέλει χωλὸς ἦν ὁ Φίλιππος, 'οὐχ
 ὅμοιον' εἶπεν ὁ Μάξιμος· 'οὐδεμίαν γὰρ ὁ Δημο-¹⁵
 σθένης ἀπολογία περὶ τούτου δέδωκε· σὺ δ' ἂν
 ἀπορεῖν ὁμολογήσης, ἔτεροι δείξουσιν ὅπου τὴν τε-
 τρωμένην χεῖρα φράζει τοῖς νοῦν ἔχουσιν ὁ ποιη-
 τής.' ἔδοξεν οὖν ἡμῖν ὁ Ζωπυρίων διηπορησθαι,
 C καὶ τὸν Μάξιμον, ἐκείνου σιωπῶντος, ἡξιοῦμεν ἐπι-²⁰
 δεικνύναι.

2. 'Πρῶτον οὖν' ὁ Μάξιμος ἔφη 'τῶν ἐπῶν οὕ-
 τως ἐχόντων

'ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα, μετάλμενος ὀξεί δουρί,'²⁵

15 οὐδεμίαν] οὐδὲν mei 24 Hom. E 335

δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὴν ἀριστερὰν πατάξαι βουλόμενος
οὐκ ἔδεῖτο μεταπηδήσεως, ἐπεὶ κατὰ τὴν ἀριστερὰν
τὴν δεξιὰν εἶχεν ἐξ ἐναντίου προσφερόμενος· καὶ
γὰρ εὖλογον ἦν τὴν ἐρρωμενεστέραν χεῖρα καὶ μᾶλλον
5 τοῦ Αἰνείου φερομένου περιεχομένην ἐκείνόν τε τρω-
σαι καὶ τὴν τρωθεῖσαν προέσθαι τὸ σῶμα. δεύτε-
ρον, εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτῆς ἀνακομισθείσης, καὶ τὴν D
'Αθηνᾶν ἀναγελάσαι λέγουσαν

ἥ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνιῖσα
10 Τρωσὶν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησε.
τῶν τινα καρρέξουσα Ἀχαιιάδων βαθυκόλπων,
πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἄραιήν.'

οἶμαι δὲ καὶ σέ' εἶπεν ὃ βέλτιστε διδασκάλων, ὅταν
τινὰ τῶν μαθητῶν φιλοφρονούμενος καταψᾶς καὶ
15 καταρρέξῃς, μὴ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τοῦτο ποιεῖν ἀλλὰ
τῇ δεξιᾷ. καθάπερ εἰκὸς ἐστὶ καὶ τὴν Ἀφροδίτην,
ἐπιδεξιωτάτην θεῶν οὔσαν, οὕτω φιλοφρονεῖσθαι E
τάς ἡρώιδας.'

1 ὅτι] οὐ mei ἀριστερὰν] om. mei 2 μεταδήσεως
mei 6 δεύτερον δέ? 8 ἀναγελάσαι Duclmerus: ἀναγε-
λάσαι 9 Hom. E 422 ἀχαιιάδων vel ἀχαιῶν mei
11 βαθυκόλπων] εὐπέπλων Homerus 12 κατεμύξατο iidem
15 em. S: καταρρέξῃς τοῦτον mei

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε΄.

Διὰ τί Πλάτων εἰκοστήν ἔφη τὴν Αἴαντος ψυχὴν ἐπὶ
τὸν κληῖρον ἐλθεῖν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΤΛΑΣ, ΣΩΣΠΙΣ, ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ.

1. Ταῦτα τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἡδίστους ἐποίησε,
μόνον δὲ τὸν γραμματικὸν Ὅταν ὁ ῥήτωρ Σῶσπις
ὁρῶν ἀποσιωπῶντα καὶ βαρυθυμούμενον (οὐ πᾶν
γὰρ εὐημέρησεν ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν) ἀνεφώνησεν

‘οἴη δ’ Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο.’

Ἐ τὰ λοιπὰ μεῖζον φθεγγόμενος ἤδη πρὸς ἐκεῖνον
ἐπέφαινεν,

‘ἀλλ’ ἴθι δεῦρο, ἄναξ, ἵν’ ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀτειρέα θυμόν.’

ἔτι δ’ ἀνώμαλος ὢν ὑπ’ ὀργῆς ὁ Τλας ἀπεκρίνατο
σκαιῶς· τὴν μὲν Αἴαντος ἔφη ψυχὴν εἰκοστήν
λαχοῦσαν ἐν Αἴδου διαμείψασθαι κατὰ τὸν Πλά-
τωνα φύσιν λέοντος· αὐτῷ δὲ πολλάκις παρίστα-
ται καὶ τὰ τοῦ κωμικοῦ γέροντος

‘ὄνον γενέσθαι κρεῖττον, ἢ τοὺς χείρονας
ὁρᾶν ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανέστερον.’

καὶ ὁ Σῶσπις γελάσας ‘ἀλλ’ ἕως μέλλομεν ἐνδύε-

8 ἀποσιωπῶν mei 10 Hom. λ 543 11 μεῖζον X:
μεῖζον ἢ 13 ἴθι] ἄγε Homerus λ 561 14 ἀτειρέα] ἀγῆ-
νορα idem 15 ἀνώμαλος ὢν Doehnerus: ὁμολογῶν 17 λα-
λοῦσθαι mei Πλάτωνα] Rep. p. 620 b 20 cf. Kock. 3 p. 64
22 μέλλομεν] add. vid. εἴπεν

σθαι τὸ κανθήλιον, εἴ τι κήδη Πλάτωνος, δίδαξον 740
 ἡμᾶς, ὥτινι λόγῳ τὴν τοῦ Τελαμωνίου ψυχὴν πε-
 ποίηκεν· ἀπὸ κλήρου βαδίζουσιν εἰκοστὴν ἐπὶ τὴν
 αἵρεσιν.⁵ ἀποσκορακίσαντος δὲ τοῦ Ἵλλα (χλευάζεσθαι
 γὰρ ᾤετο δυσσημερῶν), ὑπολαβὼν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν
 'τί οὖν;' εἶπεν 'οὐ δευτερεῖα μὲν ὁ Αἴας κάλλους
 καὶ μεγέθους καὶ ἀνδρείας ἀεὶ φέρεται 'μετ' ἀμύ-
 μονα Πηλείωνα', τὰ δ' εἰκοσι δευτέρᾳ δεκάς, ἡ δὲ
 δεκάς ἐν τοῖς ἀριθμοῖς κράτιστος, ὥς ἐν τοῖς Ἀχαι-
 10 οῖς ὁ Ἀχιλλεύς;' γελασάντων δ' ἡμῶν 'ταῦτα μὲν' B
 ὁ Ἀμμώνιος εἶπεν 'ὦ Λαμπρία, κείσθω σοι πεπαιγ-
 μένα πρὸς Ἵλλαν· ἡμῖν δὲ μὴ παίζων ἀλλ' ἀπὸ
 σπουδῆς, ἐπεὶ τὸν λόγον ἔκων ἐξεδέξω, δίελθε περὶ
 τῆς αἰτίας.'

15 2. Θορυβηθεὶς οὖν ὁ Λαμπρίας, εἶτα χρόνον οὐ
 πολὺν ἐπισχών, ἔφη πολλαχοῦ μὲν ἡμῖν τὸν Πλά-
 τωνα προσπαίζειν διὰ τῶν ὀνομάτων· ὅπου δὲ μῦ-
 θόν τινα τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ μίγνυσιν, χρῆσθαι μά-
 λιστα τῷ νῷ. τοῦ τε γὰρ οὐρανοῦ τὴν νοητὴν φύσιν
 20 ἄρμα καλεῖν πτηνὸν διὰ τὴν ἐναρμόνιον τοῦ κόσ-
 μου περιφορὰν, ἐνταῦθα δὲ τὸν ἀντάγγελον τῶν ἐν
 Αἶδου Πάμφυλον γένος Ἀρμονίου πατρὸς Ἡρα δ'
 αὐτὸν ὀνομάζειν, αἰνιττόμενον ὅτι γεννῶνται μὲν
 αἱ ψυχαὶ καθ' ἁρμονίαν καὶ συναρμόττονται τοῖς
 25 σώμασιν, ἀπαλλαγεῖσθαι δὲ συμφέρονται πανταχόθεν O

1 εἴ τι] ἔτι mei 4 δὲ * 7 cf. Hom. 2 550 19 τῷ
 νῷ] τῷ ῥῷ Madvigius 20 ἄρμα καλεῖν πτηνόν] vid. Plat.
 Phaedr. p. 246 e διὰ τὴν W: τὴν 21 δὲ] τε? 22 Ἀρ-
 μονίου Plato (Rep. p. 614 b) sed praestat Ἀρμονίου Ἡρα
 idem: Ἡρα 25 συμφέρονσαι mei

εἰς τὸν ἄερα· κακέῃθεν αὐθις ἐπὶ τὰς δευτέρας γενέσεις τρέπονται. τί δὴ κωλύει καὶ τό 'εἰκοστόν' εἰρησθαι πρὸς τὸ μὴ ἀληθὲς ἀλλ' 'εἰκός' τοῦ λόγου καὶ πλαττόμενον, ἢ πρὸς τὸν κληρὸν ὥς 'εἰκῇ' καὶ κατὰ τύχην γιγνόμενον; αἰ μὲν γὰρ ἄπτεται τῶν 5 τριῶν αἰτιῶν, ἅτε δὴ πρῶτος ἢ μάλιστα συνιδῶν, D ὅπη τὸ καθ' εἰμαρμένην τῷ κατὰ τύχην αὐθις τε τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐκατέρῳ καὶ συναμφοτέροις ἐπιμίγνυσθαι καὶ συμπλέκεσθαι πέφυκε. νῦν δὲ θαυμαστώδως, ἣν ἔχει δύναμιν ἐν τοῖς ἡμετέροις πράγμασιν ἕκα- 10 στον, ὑποδεδήλωκε, τὴν μὲν αἴρεσιν τῶν βίων τῷ ἐφ' ἡμῖν ἀποδιδούς· ἀρετὴ γὰρ ἀδέσποτον καὶ κακία· τὸ δ' εὖ βιοῦν τοὺς ὀρθῶς ἐλομένους καὶ τὰναντία τοὺς κακῶς εἰμαρμένης ἀνάγκη συνάπτων. αἱ δὲ τῶν κλήρων ἀτάκτως διασπειρομένων ἐπιπτώ- 15 σεις τὴν τύχην παρεισάγουσι καὶ τροφαῖς καὶ πολιτείαις, ὧν ἕκαστοι λαγχάνουσι, πολλὰ τῶν ἡμετέρων προκαταλαμβάνουσιν. ὅρα δὴ, μὴ τῶν κατὰ τύχην αἰτίαν ζητεῖν ἄλογόν ἐστιν· ἂν γὰρ ἐν τινι λόγῳ φαίνεται γεγρονῶς ὁ κληρὸς, οὐκέτι γίγνεται κατὰ 20 τύχην οὐδ' αὐτομάτως ἀλλ' ἐκ τινος εἰμαρμένης καὶ προνοίας.

E 3. Ἐτι δὲ τοῦ Λαμπρίου λέγοντος, ὁ γραμματικὸς ἤδη Μάρκος ἐδόκει τι συλλογίζεσθαι καὶ διαριθμεῖν πρὸς αὐτόν· ἔπειτα παυσάμενον, 'τῶν Ὀμη- 25 ρικῶν' ἔφη 'ψυχῶν ὅσας ἐν Νεκυίᾳ κατονώμακεν,

3 Turnebus: εἰκοστοῦ 4 κληρὸν W: κνερόν 5 κατὰ-
 ψυχὴν vel κατὰ ψυχὴν mei 10 ἐν Madvigius 11 τῶν
 βίων W: τῷ βίῳ 18 M: προκαταλαμβάνουσιν 26 ἐφη
 ψυχῶν idem

ἢ μὲν Ἑλπήνορος οὐπω καταμειγμένη ταῖς ἐν Ἄιδου διὰ τὸ μὴ τεθάρθαι τὸν νεκρὸν ὥσπερ ἐν μεθορίοις πλανᾶται· τὴν δὲ Τειρεσίου ταῖς ἄλλαις οὐκ ἄξιον δῆπου συγκαταριθμεῖν,

5 ὃ καὶ τεθνεῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
οἷῳ πεπνῦσθαι'

καὶ διαλέγεσθαι καὶ ξυνιέναι τῶν ζώντων, πρὶν ἢ
πιεῖν τοῦ αἵματος. ἂν οὖν ταύτας ὑπεξελόμενος, ὃ F
Λαμπρία, τὰς ἄλλας διαριθμῆς, αὐτὸ συμβαίνει, τὴν
10 Αἴαντος εἰκοστὴν εἰς ὕψιν ἀφίχθαι τοῦ Ὀδυσσεώς·
καὶ πρὸς τοῦτο παύζειν τὸν Πλάτωνα τῇ Ὀμηρικῇ
Νεκρίᾳ προσαναχρῶννόμενον.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Σ'.

Τί αἰνίττεται ὁ περὶ τῆς ἥτης τοῦ Ποσειδῶνος μῦθος·
15 ἐν ᾧ καί, διὰ τί τὴν δευτέραν Ἀθηναῖοι τοῦ Βοηδρο-
μιῶνος ἐξαιροῦσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΜΕΝΕΨΤΛΟΣ, ΤΛΑΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ.

1. Θορυβησάντων δὲ πάντων, Μενέφυλος ὁ Περι- 741
20 πατητικὸς προσαγορεύσας τὸν Ὅταν ὀρεῖς' εἶπεν ὥς
οὐκ ἦν τὸ ἐρώτημα χλευασμὸς οὐδ' ὕβρις· ἀλλ'
ἀφείς, ὃ μακάριε, τὸν δυστράπελον Αἴαντα καὶ δυσ-
ώνυμον, ὥς φησι Σοφοκλῆς, γενοῦ μετὰ τοῦ Πο-

1 ἐν Leonicus 9 αὐτὸ] corruptum; αὐ (aut αὐθις)
ταὐτό? 20 ὀρεῖς M: ὀρεῖτε 23 Σοφοκλῆς] in Aiac. vs. 897

σειδῶνος, ὃν αὐτὸς εἶωθας ἱστορεῖν ἡμῖν ἡττώμενον
πολλάκις, ἐνταῦθα μὲν ὑπ' Ἀθηναῖς ἐν Δελφοῖς δ'
ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Ἄργει δ' ὑπὸ τῆς Ἥρας
ἐν Αἰγίνῃ δ' ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐν Νάξῳ δ' ὑπὸ τοῦ
Διονύσου, πρᾶον δὲ πανταχοῦ καὶ ἀμήνιτον ὄντα
B περὶ τὰς δυσημερίας· ἐνταῦθα γοῦν καὶ νεὼ κοι-
νωνεῖ μετὰ τῆς Ἀθηναῖς, ἐν ᾧ καὶ βωμός ἐστι Αἴ-
θης ἰδρυμένος. καὶ ὁ Ὑλας ὥσπερ ἡδῖον γενόμε-
νος ἔκεινο δέ σε' εἶπεν ὧ Μενέφυλι, λέληθεν, ὅτι
καὶ τὴν δευτέραν τοῦ Βοηδρομιῶνος ἡμέραν ἐξαι- 10
ροῦμεν οὐ πρὸς τὴν σελήνην, ἀλλ' ὅτι ταύτῃ δο-
κοῦσιν ἐρίσαι περὶ τῆς χώρας οἱ θεοί.' πάντα' εἶ-
πεν ὁ Λαμπρίας ὅσῳ τοῦ Ὠρασυβούλου γέγονε Ἴο
σειδῶν πολιτικώτερος, εἰ μὴ κρατῶν ὥς ἐκεῖνος, ἀλλ'
C ἡττώ * *'

15

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ'.

Τίς αἰτία τῆς εἰς τριάδα διαιρέσεως τῶν μελῶν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η'.

Τίνι διαφέρει τὰ ἐμμελῆ διαστήματα τῶν συμφώνων.

6 νέω κοινωνεῖ vel νέω κοινὸν οἱ καὶ 7 Αἴθης M:
ἀληθῆς 10 ἐξαιροῦμεν οὐ Turnebus: ἐξηρημένον 14 κρα-
των mei 15 ἀλλ' ἡττώ * * ὅροις] ita libri; de lacuna
vid. Praefat. p. XLII; cf. Symb.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ'.

Τίς αἰτία συμφωνήσεως· ἐν ᾧ καὶ, διὰ τῆ, τῶν συμφώνων ὁμοῦ κρουομένων, τοῦ βαρυτέρου γίγνεται τὸ μέλος.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι'.

Ὡς διὰ τῆ, τῶν ἐκλειπτικῶν περιόδων ἡλίου καὶ σελήνης ἰσαριθμῶν ὄντων, ἡ σελήνη φαίνεται πλεονάκις ἐκλείπουσα τοῦ ἡλίου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΑ'.

10 Περὶ τοῦ μὴ τοὺς αὐτοὺς μένειν ἡμᾶς, ἀεὶ τῆς οὐσίας
ῥεούσης.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΒ'.

Πότερόν ἐστι πιθανώτερον τὸ ἀστρίους εἶναι τοὺς σύμπαντας ἀστέρας ἢ περιπτούς.

* * ὅρκοις δ' ἄνδρας ἐξαπατητέον· καὶ ὁ Γλανκίας
15 'ἐγὼ μὲν' ἔφη 'κατὰ Πολυκράτους ἀκήκοα τοῦ τυραννοῦ λεγόμενον τὸν λόγον τοῦτον· εἰκὸς δὲ καὶ
καθ' ἐτέρων λέγεσθαι· σὺ δὲ πρὸς τί τοῦτ' ἐρωτᾷς;
'ὅτι νῆ Δί' ὁ Σῶσις ἔφη 'τοὺς μὲν παῖδας ἀστρα-

6 ὄντων] corr. vid. οὐσῶν

γάλοις ὁρῶ τοὺς δ' Ἀκαδημαϊκοὺς λόγοις ἀρτιάζον-
 τας· οὐδὲν γὰρ οἱ τοιοῦτοι στόμαχοι διαφέρουσι
 τῶν ἐρωτῶντων, πότερον ἄρτια τῇ χειρὶ συνειληφό-
 τες ἢ περικτὰ συντείνουσιν· ἐπαναστὰς οὖν ὁ Πρω-
 τογένης καὶ με καλέσας ἐξ ὀνόματος 'τί παθόντες' 5
 D εἶπε 'τοὺς ῥήτορας τούτους τρυφᾷν ἐῷμεν, ἐτέρων
 καταγελῶντας, αὐτοὺς δὲ μηδὲν ἐρωτωμένους μηδὲ
 συμβολὰς λόγων τιθέντας; εἰ μὴ νῆ Δία φήσουσι
 μηδὲν αὐτοῖς μετεῖναι τῆς ἐν οἴνῳ κοινωνίας, Δη-
 μοσθένους ἐπαινέταις καὶ ξηλωταῖς οὔσιν, ἀνδρὸς 10
 ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ μηδέποτε πίνοντος οἶνον.' 'οὐκ
 αἴτιον' ἔφην ἐγὼ 'τοῦτο τούτων, ἀλλ' ἡμεῖς οὐδὲν
 αὐτοὺς ἠρωτήκαμεν· εἰ δὲ μή τι σὺ χρησιμώτερον
 ἔχεις, ἐγὼ μοι δοκῶ προβαλεῖν αὐτοῖς ἐκ τῶν Ὀμή-
 ρου ῥητορικῶν θέσεων μίαν ἀντινομικήν.' 15

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΓ'.

Περὶ τοῦ ἐν τῇ τρίτῃ διαψωδία τῆς Ἰλιάδος ἀντινομικοῦ
 ζητήματος.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ, ΓΛΑΤΚΙΑΣ, ΣΩΣΠΙΣ. 20

E 1. 'Τίν' ἔφη 'ταύτην;' 'ἐγὼ σοι φράσω' εἶπον
 'ἕμα καὶ τούτοις προβάλλων· διὸ τὸν νοῦν ἤδη
 προσεχέτωσαν. ὁ γὰρ Ἀλέξανδρος ἐπὶ ῥήτοισι δήπου
 πεποιήται τὴν πρόκλησιν οὕτως·

1 ὁρῶν mei λόγοις ἀρτιάζοντας W: λόγους ἀρπάζον-
 τας 2 στόμαχοι] λογομάχοι Doehnerus 12 οὐδὲν] ma-
 lim οἱ οὐδὲν

‘αὐτὰρ ἔμ’ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 συμβάλετ’ ἄμφ’ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ’ ἑλὼν εὖ πάντα γυναιῖκά τε οἴκαδ’ ἀγέσθω.’

5 καὶ πάλιν ὁ Ἑκτωρ ἀναγορεύων καὶ τιθεὶς εἰς μέ-
 σον πᾶσι τὴν πρόκλησιν αὐτοῦ μονονουχὶ τοῖς αὐ- F
 τοῖς ὀνόμασι κέχρηται·

‘ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ’ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 10 αὐτὸν δ’ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 οἴους ἄμφ’ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ’ ἔποιτο.’

δεξαμένου δὲ τοῦ Μενελάου, ποιοῦνται τὰς συνθή-
 κας ἐνόρκους, ἐξάρχει δ’ Ἀγαμέμνων·

15 ‘εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, 742
 αὐτὸς ἔπειθ’ Ἑλένην ἀγέτω καὶ κτήματα πάντα.
 εἰ δέ κ’ Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθοῦς Μενέλαος,
 κτήμαθ’ ἑλὼν εὖ πάντα γυναιῖκά τε οἴκαδ’ ἀγέσθω.’

ἐπεὶ τοίνυν ἐνίκησε μὲν οὐκ ἀνεῖλε δ’ ὁ Μενέλαος,
 20 μεταλαβόντες ἑκάτεροι τὴν ἀξίωσιν ἰσχυρίζονται τοῖς
 τῶν πολεμίων, οἱ μὲν ὥς νενικημένου τοῦ Πάριδος
 ἀπαιτοῦντες, οἱ δ’ ὥς μὴ τεθνηκότος οὐκ ἀποδιδόν-
 τες. πῶς οὖν’ ἔφην ‘τὴν δίκην ταύτην ἰθύντατ’ ἂν
 εἴποι τις καὶ διαιτήσῃε τὴν ἀντινομίαν, οὗ φιλο-
 25 σόφων οὐδὲ γραμματικῶν, ἀλλὰ ῥητόρων ἔργον ἐστὶ

1 Hom. Γ 68 μέσω μοι 8 Hom. Γ 88 11 οἴους ἄμφ’
 ‘Ἑλένη καὶ addidi ex Homero 12 cf. Γ 92 et 93 16 ἐγέτω
 Hom. Γ 282 18 cf. Γ 285 cum 72 23 ἔφην M: ἔφη
 ib. ἂν * 24 εἴποι] διείποι Doehnerus τις M

Β φιλογραμματούντων ὥσπερ ὑμεῖς καὶ φιλοσοφούντων·

2. Ὁ μὲν οὖν Σῶσπις ἔφη κυριώτερον εἶναι τὸν τοῦ προκεκλημένου λόγον, ὥσπερ νόμον· ἑκείνος γάρ, ἐφ' οἷς διαγωνιοῦνται, κατήγγειλεν· οἱ δὲ δε- 5 ξάμενοι καὶ ὑπακούσαντες οὐκέτι κύριοι προστιθέντες. ἡ δὲ πρόκλησις οὐ περὶ φόνου καὶ θανάτου γέγονεν, ἀλλὰ περὶ νίκης καὶ ἥττης· καὶ μάλα δι καίως. ἔδει γὰρ τὴν γυναικα τοῦ κρείττονος εἶναι, κρείττων δ' ὁ νικῶν, ἀποθνήσκειν δὲ πολλάκις συμ- 10 βαίνει κἀγαθοῖς ὑπὸ κακῶν, ὥς ὕστερον Ἀχιλλεύς C ἀπέθανεν τοξευθεὶς ὑπὸ Πάριδος· καὶ οὐκ ἂν οἶμαι φαίημεν Ἀχιλλέως ἦτταν γεγόνειναι τὸν θάνατον οὐδὲ νίκην ἀλλ' ἄδικον εὐτυχίαν τοῦ βάλλοντος. ἀλλ' ὁ Ἑκτωρ ἥττητο καὶ πρὶν ἀποθνήσκειν, μὴ 15 δεξάμενος ἀλλὰ δείσας καὶ φυγὼν ἐπερχομένον τοῦ Ἀχιλλέως· ὁ γὰρ ἀπειπάμενος καὶ φυγὼν ἦτταν ἀπροφάσιστον ἥττηται καὶ συγκεχώρηκε κρείττονα τὸν ἀντίπαλον εἶναι. διὸ πρῶτον μὲν ἡ Ἴρις ἐξ- 20 αγγέλλουσα τῇ Ἑλένῃ φησί

ἡ μακροῦς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῖο·

τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις·

ἐπειθ' ὁ Ζεὺς τῷ Μενελάῳ τῆς μάχης τὸ βραβεῖον ἀπέδωκεν εἰπὼν

ἡ νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηιφίλου Μενελάου·

4 ἐκείνος M: ἐκείνοις 5 idem: κατήγγειλεν 11 *: καὶ ἀγαθοῖς 13 Basileensis: ἀχιλλεύς ἦττον 19 διὸ | δεῖ μοι 21 μακροῖς ἐγχείησι (ἐγχείησι E) μοι cf. Hom. Γ 136 23 τῇ μάχῃ μοι 25 cf. Hom. Δ 13 cum Γ 457

γελοῖον γάρ, εἰ τὸν μὲν Ποδῆν ἐνίκησε πόρρωθεν D
 ἀκοντίσας μὴ προσδοκήσαντα μηδὲ φυλαξάμενον, τοῦ
 δ' ἀπειπαμένου καὶ δραπετεύσαντος καὶ καταδύντος
 εἰς τοὺς κόλπους τῆς γυναικὸς ἐσκυλευμένου ζῶν-
 5 τος, οὐκ ἄξιός ἦν τὰ νικητήρια φέρεσθαι, κατὰ τὴν
 αὐτοῦ πρόκλησιν ἐκείνου κρείττων φανεῖς καὶ περι-
 γενόμενος.

3. Ὑπολαβὼν δ' ὁ Γλαυκίας ἔφη πρῶτον μὲν
 ἐν τε δόγμασι καὶ νόμοις ἐν τε συνθήκαις καὶ ὁμο-
 10 λογίαις κυριώτερα τὰ δεύτερα νομίζεσθαι καὶ βε-
 βαιότερα τῶν πρώτων· 'δεύτεραι δ' ἦσαν αἱ δι' Ἀγα-
 μέννονος ὁμολογίαι τέλος ἔχουσai θάνατον, οὐχὶ
 ἦτταν τοῦ κρατηθέντος. ἔπειτ' ἐκείνη μὲν λόγοις,
 αὐταὶ δὲ καὶ μεθ' ὄρκων εἶποντο καὶ προσῆσαν
 15 ἄρα τῷ παραβαίνουσιν, οὐχ ἑνὸς ἀνδρὸς ἀλλὰ E
 πάντων ἀποδεχομένων καὶ συνομολογούντων· ὥστε
 ταῦτα γεγονέναι κυρίως ὁμολογίας, ἐκείνας δὲ μό-
 νας προκλήσεις. μαρτυρεῖ δ' ὁ Πρίαμος, μετὰ τὰ
 ὄρκια τοῦ ἀγῶνος ἀπιῶν, καί,
 20 'Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν·'

ἦδει γὰρ ἐπὶ τούτοις τὰς ὁμολογίας γεγεννημένας·
 διὸ καὶ μετὰ μικρὸν ὁ Ἑκτωρ φησὶν I'

'Ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσεν·'

25 ἀτελὴς γὰρ ἔμεινεν ὁ ἀγὼν, καὶ πέρας ἀναμφισβή-
 τητον οὐκ εἶχε μηδετέρου πεσόντος. ὅθεν ἔμοιγε

10 δεύτερα Turnebus: δὲ ὅστερα 17 πάντας W

20 Hom. Γ 808 24 id. H 69

δοκεῖ μηδ' ἀντινομικὸν γεγονέναι τὸ ζήτημα, ταῖς δευτέραις ὁμολογίαις τῶν πρώτων ἐμπεριεχομένων· ὁ γὰρ ἀποκτείνας νενίκηκεν, οὐ μὴν ὁ νικήσας ἔκτεινεν. συνελόντι δ' εἶπεῖν, Ἀγαμέμνων οὐκ ἔλυσε τὴν τοῦ Ἑκτορος πρόκλησιν ἀλλ' ἐσαφήνισεν, οὐδὲ μετέθηκεν ἀλλὰ προσέθηκε τὸ κυριώτατον, ἐν τῷ 748 κτεῖναι τὸ νικῆσαι θέμενος· αὕτη γὰρ ἐστὶ νίκη πάντελής, αἱ δ' ἄλλαι προφάσεις καὶ ἀντιλογίας ἔχουσιν, ὡς ἡ παρὰ Μενελάου μήτε τρώσαντος μήτε διώξαντος. ὥσπερ οὖν ἐν ταῖς ἀληθιναῖς ἀντινομίαις οἱ δικασταὶ τῷ μηδὲν ἀμφισβητήσιμον ἔχοντι προστίθενται, τὸν ἀσαφέστερον ἑάσαντες· οὕτως ἐνταῦθα τὴν ἀπροφάσιστον καὶ γνώριμον τέλος ἄγουσαν ὁμολογίαν βεβαιωτέραν χρῆ καὶ κυριωτέραν νομίζειν. ὃ δὲ μέγιστόν ἐστιν, αὐτὸς ὁ δοκῶν κρατεῖν, οὐκ ἀποστὰς φυγόντος οὐδὲ πανσάμενος, ἀλλὰ πανταχόσε 'φοιτῶν ἄν' ὅμιλον'

ἔἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα,

Β μεμαρτύρηκεν ἄκυρον εἶναι καὶ ἀτελεῖ νίκην, ἐκείνου διαπεφευγότες· οὐδ' ἡμνημόνει τῶν ὑπ' αὐτοῦ διειρημένων,

ἡμέων δ' ὅπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται, τεθναλίη, ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.'

διὸ ζητεῖν μὲν ἀναγκαῖον ἦν αὐτῷ τὸν Ἀλέξανδρον,

1 μηδὲν τι νομικόν μεῖ 4 συνελόντι Turnebus: ἀλλ' ἔχοντι 6 τὸ] τὸν μεῖ 7 κτεῖναι] κλῖναι vel κλῖναι iidem 13 τέλους iidem 17 ἀνόμιλον iidem 18 Hom. Γ' 450 19 τὴν νίκην Duebnerus 20 οὐδ' W: οὖν 21 em. Doehnerus: εἰρημένων 22 Hom. Γ' 101

ὅπως ἀποκτείνας συντελέσῃ τὸ τοῦ ἀγῶνος ἔργον·
μὴ κτείνας δὲ μηδὲ λαβὼν οὐδὲ δικαίως ἀπῆται τὸ
νικητήριον. οὐδὲ γὰρ ἐνίκησεν, εἰ δὲ τεκμηρασθαι
τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις, ἐγκαλοῦντος τῷ Διὶ καὶ
5 τὰς ἀποτεύξεις ὀδυρομένου·

Ἰεῦ πάτερ, οὐ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ὦ
ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος,
νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔρχος
ἡίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν·

10 αὐτὸς γὰρ ὁμολογεῖ μηδὲν εἶναι τὸ διακόψαι τὸ
ἀσπίδιον καὶ λαβεῖν ἀπορρυέν τὸ κράνος, εἰ μὴ βάλ-
λοι μῆδ' ἀποκτείνεις τὸν πολέμιον·

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΔ'.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Μουσῶν ὅσα λέγεται μὴ κοινῶς.

15 ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΗΡΩΔΗΣ, ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΤΡΥΦΩΝ, ΔΙΟ-
ΝΤΣΙΟΣ, ΜΕΝΕΦΤΛΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ.

1. Ἐκ τούτου σπονδὰς ἐποιησάμεθα ταῖς Μού-
σαις, καὶ τῷ Μουσηγέτῃ Ἀπόλλωνι παιανίσαντες
20 συνήσαμεν τῷ Ἑράτῳ πρὸς τὴν λύραν ἐκ τῶν
Ἡσιόδου τὰ περὶ τὴν τῶν Μουσῶν γένεσιν. μετὰ δὲ
τὴν ᾠδὴν Ἡρώδης ὁ ῥήτωρ ἀκούετ' ἔφη ὑμεῖς

ὁ ὀδυρομένους mei 8 χεῖρας' ἔαγῃ Homerus Γ 365
13 Problemata antea continuata disiunxit W 22 ἀκού-
ειν mei

οἱ τὴν Καλλιόπην ἀποσπῶντες ἡμῶν, σὺν τοῖς βασιλεῦσιν αὐτὴν παρεῖναι φασιν, οὐκ ἀναλύουσι δῆπου ὑλλογισμοὺς οὐδ' ἐρωτῶσι μεταλλάττοντας, ἀλλὰ ταῦτα πράττουσιν ὃ δητόρων ἐστὶ καὶ πολιτικῶν ἔργα. τῶν δ' ἄλλων ἢ τε Κλειὼ τὸ ἐγκωμιστικὸν προσάγεται· 'κλέα' γὰρ ἐκάλουν τοὺς ἐπαίνους· ἢ τε Πολύμνια τὸ ἱστορικόν· ἔστι γὰρ μνήμη πολλῶν· ἐνιαχοῦ δὲ καὶ πάσας, ὥσπερ ἐν λείῳ, τὰς Μούσας Μνείας καλεῖσθαι λέγουσιν. ἐγὼ δὲ μετα-
 Ε ποιοῦμαί τι καὶ τῆς Εὐτέρπης· εἶπερ, ὥς φησι Χρύσιππος, αὐτὴ τὸ περὶ τὰς ὀμιλίας ἐπιτερεπὲς εἴληχε καὶ κεχαρισμένον. ὀμιλητικὸς γὰρ οὐδὲν ἤττον ἢ δικανικὸς ὁ ρήτωρ καὶ συμβουλευτικὸς· αἱ γὰρ ἔξεις ἔχουσι καὶ εὐμενείας καὶ συνηγορίας καὶ ἀπολογίας· πλείστῳ δὲ τῷ ἐπαινεῖν χρώμεθα καὶ τῷ ψέγειν, ἐν τούτοις οὐ φάŷλων οὐδὲ μικρῶν τυγχάνοντες, ἀντεχνικῶς τοῦτο πράττωμεν· ἂν δ' ἀπέλῳς καὶ ἀτεχνῶς, ἀστοχοῦντες· τὸ γὰρ

ὦ πόποι, ὥς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν ἀνθρώποις'

2 φασιν] φησιν sc. 'Ἡσίοδος Madvigius. cf. Theog. 80: ἢ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ ἀναλύουσι| ἀναλογοῦσι mei 3 μεταλλάττοντας W: μεγάλα εἰπόντας 8 πάσας] πλάσας mei ἐν λείῳ] ἐν τέλειον Doehnerus. Mihi in mentem venit ἐν Δείῳ, aliis alia, sed nihil certum 10 τῆς Εὐτέρπης] τῆς τερεπῆς (aut τῇ lac. 3 τερεπῆς Vd) mei 11 αὐτὴ Grafius τὸ Turnebus: τι vel τι 12 ὀμιλητικὸς] ὀμιλητὴν· καὶ mei 13 αἱ γὰρ λέξεις ἔχουσι (malim ἔχουσί τι) καὶ συμβουλίας καὶ συνηγορίας W 16 οἳ] ὧν mei 19 Hom. κ 38

* * δὲ μάλλον, ὥς τὸ περὶ τὰς ὁμιλίας εὐάρμοστον ἔχουσι, πειθὼ καὶ χάριν οἶμαι προσήκειν.'

2. Καὶ ὁ Ἀμμώνιος 'οὐκ ἄξιον' ἔφη 'σοι ἵμερ- F
σάν, ὧ Ἡρώδη, καὶ 'πλείη' χειρὶ τῶν Μουσῶν ἐπι-
5 δραττομένῳ· κοινὰ γὰρ τὰ φίλων. καὶ διὰ τοῦτο
πολλὰς ἐγέννησε Μούσας ὁ Ζεὺς, ὅπως ἢ πᾶσιν
ἀρύσασθαι τῶν καλῶν ἀφθύνως· οὔτε γὰρ κυνη-
γίας πάντες οὔτε στρατείας οὔτε ναυτιλίας οὔτε
βανανσουργίας, παιδείας δὲ καὶ λόγον δεόμεθα
10 πάντες

'εὐρυεδοῦς ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονός'.

ἔθεν Ἀθηνᾶν μίαν καὶ Ἄρτεμιν καὶ Ἥφαιστον ἕνα,
Μούσας δὲ πολλὰς ἐποίησεν. ὅτι δ' ἐννέα καὶ οὐκ 744
ἐλάττους οὐδὲ πλείους, ἃρ' ἂν ἡμῖν φράσειας; οἶμαι
15 δέ σε πεφροντικέναι φιλόμουσον οὕτω καὶ πολύ-
μουσον ὄντα.' 'τί δὲ τοῦτο σοφόν;' εἶπεν ὁ Ἡρώδης·
'πᾶσι γὰρ διὰ στόματός ἐστι καὶ πάσαις ὑμνούμενος
ὁ τῆς ἐννεάδος ἀριθμός, ὥς πρῶτος ἀπὸ πρώτου
περισσοῦ τετραγώνος ὢν καὶ περισσάνκις περισσός,
20 ἅτε δὴ τὴν διανομὴν εἰς τρεῖς ἴσους λαμβάνων πε- B
ρισσός.' καὶ ὁ Ἀμμώνιος ἐπιμειδιάσας 'ἀνδρικῶς
ταυτὶ διεμνημόνευσας· καὶ πρόσθε αὐτοῖς ἔτι το-

1 lac. indicavit W quam ipse supplet verbis οὐ βασι-
λεῦσι δῆτορσι; malim: οὐδενὶ τῶν ἄλλων (aut οὐ βασιλεῦσι)
δημηγόροισι (aut πολιτικοῖσι) τὸ περὶ] τῷ ἀέρι mei
2 καὶ πειθῶ W 4 καὶ πλείη *: καὶ πειε aut καὶ παίειν
cf. Hom. λ 359 5 κοινὰ κέ] vid. p. 644 c 11 Bergk. 8
p. 888 vs. 17 ib. αἰνύμεθα mei 13 ὅτι δ' ἐννέα] 'con-
tinuavi cum prioribus. Vulgo his verbis initium fit Problem.
XIV' W 14 ἃρ' ἂν *: ἄρα 18 ὁ M 21 post ἀνδρικῶς
add. vid. ἔφη

σοῦτον, τὸν ἀριθμὸν ἐκ δυεῖν τῶν πρώτων κύβων
 συνηρμόσθαι μονάδος καὶ ὀγδοάδος, καὶ καθ' ἑτέ-
 ραν αὖ πάλιν σύνθεσιν ἐκ δυεῖν τριγώνων, τριάδος
 καὶ ἑξάδος, ὧν ἐκάτερος καὶ τέλειός ἐστιν. ἀλλὰ τί
 ταῦτα ταῖς Μούσαις μᾶλλον ἢ τοῖς ἄλλοις θεοῖς 5
 προσῆκεν, ὅτι Μούσας ἔχομεν ἐννέα, Δῆμητρας δὲ
 καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδας οὐκ ἔχομεν; οὐ γὰρ
 δήπου καὶ σὲ πείθει τὸ Μούσας γεγενῆσθαι τοσαύ-
 C τας, ὅτι τοῦνομα τῆς μητρὸς αὐτῶν ἐκ τοσοῦτων
 γραμμάτων ἐστίν.' γελάσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου καὶ 10
 σιωπῆς γενομένης, προύτρεπεν ἡμᾶς ἐπιχειρεῖν ὁ
 Ἀμμώνιος.

3. Εἶπεν οὖν ὁ ἀδελφός, ὅτι τρεῖς ἥδεσαν οἱ πα-
 λαιοὶ Μούσας· καὶ τούτου λέγειν ἀπόδειξιν ὀψιμα-
 θές ἐστι καὶ ἄγροικον ἐν τοσοῦτοις καὶ τοιούτοις 15
 ἀνδράσιν. αἰτία δ' οὐχ ὥς ἔνιοι λέγουσι τὰ μελω-
 δούμενα γένη, τὸ διάτονον καὶ τὸ χρωματικὸν καὶ
 τὸ ἑναρμόνιον· οὐδ' οἱ τὰ διαστήματα παρέχοντες
 ὄροι, νῆτη καὶ μέση καὶ ὑπάτη· καίτοι Δελφοί γε
 τὰς Μούσας οὕτως ὠνόμαζον, οὐκ ὀρθῶς ἐνὶ μαθή- 20
 ματι, μᾶλλον δὲ μορίῳ μαθήματος ἐνὸς τοῦ μουσι-
 D κοῦ, τῷ γ' ἁρμονικῷ, προστιθέντες. ἀπάσας δ' ὥς
 ἐγὼ νομίζω τὰς διὰ λόγου περαινόμενας ἐπιστήμας
 καὶ τέχνας οἱ παλαιοὶ καταμαθόντες ἐν τρισὶ γένε-
 σιν οὕσας, τῷ φιλοσόφῳ καὶ τῷ ῥητορικῷ καὶ τῷ 25
 μαθηματικῷ, τριῶν ἐποιοῦντο δῶρα καὶ χάριτας
 θεῶν ἄς Μούσας ὠνόμαζον. ὕστερον δὲ καὶ καθ'

1 κύβων] addidi post πρώτων 20 ἐν Leonicus: ἐν
 22 Turnebus: τῷ γὰρ μονικῷ 27 ἄς Basileensis: τὰς

Ἡσίοδον ἤδη μᾶλλον ἐκκαλυπτομένων τῶν δυνάμεων,
 διαιροῦντες εἰς μέρη καὶ εἶδη τρεῖς πάλιν ἐκάστην
 ἔχουσιν ἐν αὐτῇ διαφορὰς ἐώρων· ὧν ἐν μὲν τῷ
 μαθηματικῷ τὸ περὶ μουσικὴν ἐστὶ καὶ τὸ περὶ
 5 ἀριθμητικὴν καὶ τὸ περὶ γεωμετρίαν, ἐν δὲ τῷ φι-
 λосоφῶν τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἡθικὸν καὶ τὸ φυσικόν,
 ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ τὸ ἐγκωμιαστικὸν πρῶτον γεγο- E
 νέναι λέγουσι, δεύτερον δὲ τὸ συμβουλευτικόν, ἔσχα-
 τον δὲ τὸ δικανικόν. ὧν μηδὲν ἄθεον μηδ' ἄμου-
 10 σον εἶναι μηδ' ἄμοιρον ἀρχῆς κρείττονος καὶ
 ἡγεμονίας ἀξιοῦντες, εἰκότως ἰσαριθμούς τὰς Μού-
 σας οὐκ ἐποίησαν ἀλλ' οὕσας ἀνεῦρον. ὥσπερ οὖν
 τὰ ἐννέα διαίρεσιν εἰς τρεῖς λαμβάνει τριάδας, ὧν
 ἐκάστη πάλιν εἰς μονάδας διαιρεῖται τοσαύτας· οὐ-
 15 τως ἐν μὲν ἐστὶ καὶ κοινὸν ἢ τοῦ λόγου περὶ τὸ
 κύριον ὁρθότης, νενέμηνται δὲ σύντρεις εἰς τῶν
 τριῶν γενῶν ἕκαστον· εἴτα πάλιν αὖ μοναδικῶς ἐκά-
 στη μίαν περιέπει λαχοῦσα καὶ κοσμεῖ δύναμιν. οὐ F
 γὰρ οἶμαι τοὺς ποιηματικούς καὶ τοὺς ἀστρολογικούς
 20 ἐγκαλεῖν ἡμῖν ὥς παραλείπουσι τὰς τέχνας αὐτῶν,
 εἰδότας οὐδὲν ἥττον ἡμῶν ἀστρολογίαν γεωμετρίαν
 ποιητικὴν δὲ μουσικὴν συννεμομένην.'

4. Ὡς δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, τοῦ ἱατροῦ Τρύφωνος
 εἰπόντος 'τῇ δ' ἡμετέρᾳ τέχνῃ τί παθὼν τὸ Μου-

1 ἐκκαλυπτομένων τῶν δυνάμεων mei 3 ὧν W τῷ]
 τὸ τῷ (vel τῷ) mei 4 τὸ prius Basileensis: τὰ 5 ἀρι-
 θμητικὴν] γραμματικὴν mei, nisi quod γρ in rasura scr.
 m. pr. Vd περὶ] πέρας mei 16 εἰς Duebnerus
 19 malim τοὺς ποιητικούς 20 παραλείπουσας mei
 23 *: ἐρρέθη 24 ἡμετέρᾳ] ἑτέραν aut ἑτέρᾳ mei

σεῖον ἀποκέκλεικας'; ὑπολαβὼν Διονύσιος ὁ Μελι-
 τεύς 'πολλούς' ἔφη 'συμπαρακαλεῖς ἐπὶ τὴν κατη-
 γορίαν· καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ γεωργοὶ τὴν Θάλειαν οὐ-
 745 κειούμεθα, φυτῶν καὶ σπερμάτων εὐθαλούντων καὶ
 βλαστανόντων ἐπιμέλειαν αὐτῇ καὶ σωτηρίαν ἀπο- 5
 διδόντες'. 'ἀλλ' οὐ δίκαια' ἔφην ἐγὼ 'ποιεῖτε· καὶ
 γὰρ ὑμῖν ἔστι Δημήτηρ ἀνησιδώρα καὶ Διόνυσος
 'δενδρέων νομὸν πολυγαθῆς αὐξάνων,
 ἄγνὸν φέγγος ὀπώρας'

ὥς Πίνδαρος φησι· καὶ τοὺς ἰατροὺς Ἀσκληπιὸν 10
 ἔχοντας ἴσμεν ἡγεμόνα καὶ Ἀπόλλωνι Παιῶνι χρω-
 μένους πάντα, Μουσηγέτῃ μηδέν. πάντες γὰρ 'ἄν-
 θρωποι θεῶν χατέουσι' καθ' Ὅμηρον, οὐ πάντες δὲ
 B πάντων. ἀλλ' ἐκεῖνο θαυμάζω, πῶς ἔλαθε Λαμ-
 πρίαν τὸ λεγόμενον ὑπὸ Δελφῶν. λέγουσι γὰρ οὐ 15
 φθόγγων οὐδὲ χορδῶν ἐπωνύμους γεγυῖναι τὰς
 Μούσας παρ' αὐτοῖς· ἀλλὰ, τοῦ κόσμου τριχῇ πάντα
 νενεμημένου, πρώτην μὲν εἶναι τὴν τῶν ἀπλανῶν
 μερίδα, δευτέραν δὲ τὴν τῶν πλανωμένων, ἐσχάτην
 δὲ τὴν τῶν ὑπὸ σελήνην· συνηρτῆσθαι δὲ πάσας 20
 καὶ συντετάχθαι κατὰ λόγους ἑναρμονίους, ὧν ἐκά-
 στης φύλακα Μοῦσαν εἶναι, τῆς μὲν πρώτης ὑπά-
 την τῆς δ' ἐσχάτης νεάτην, μέσσην δὲ τὴν μεταξὺ
 συνέχουσιν ἅμα καὶ συνεπιστρέφουσιν, ὥς ἀνυστόν
 ἔστι, τὰ θνητὰ τοῖς θεοῖς καὶ τὰ περίγεια τοῖς 25

2 M: συμπαρακαλεῖ 8 νομὸν Duebnerus: νόμον cf.
 Bergk. 1 p. 433 12 μηδέν] malim δὲ μηδέν 13 χα-
 τέουσι] κατέχουσι mei cf. Hom. γ 48 16 φθογγῶν mei
 24 ἀνυστόν] ἄν ὕστερος mei

οὐρανίοις· ὥς καὶ Πλάτων ἡνίξατο τοῖς τῶν Μοι- C
 ρῶν ὀνόμασι τὴν μὲν Ἄτροπον τὴν δὲ Κλωθῶ
 τὴν δὲ Λάχεσιν προσαγορεύσας· ἐπεὶ ταῖς γε τῶν
 ὀκτὼ σφαιρῶν περιφοραῖς Σειρῆνας οὐ Μούσας ἴσα-
 5 ρίθμους ἐπέστησεν.

5. Ὑπολαβὼν δὲ Μενέφυλος ὁ Περιπατητικὸς
 ἑτὰ μὲν Δελφῶν· εἶπεν ἁμωσγέπως μετέχει πιθα-
 νότητος· ὁ δὲ Πλάτων ἔτοπος, ταῖς μὲν αἰδίαις
 καὶ θείαις περιφοραῖς ἀντὶ τῶν Μουσῶν τὰς Σει-
 10 ρῆνας ἐνιδρύων, οὐ πάνυ φιλανθρωποὺς οὐδὲ χρη-
 στάς δαίμονας· τὰς δὲ Μούσας ἢ παραλείπων παν-
 τάπασιν ἢ τοῖς τῶν Μοιρῶν ὀνόμασι προσαγορεύων
 καὶ καλῶν θυγατέρας Ἀνάγκης. ἔμουσον γὰρ ἢ
 Ἀνάγκη μουσικὸν δ' ἢ Πειθῶ, καὶ Μούσαις φιλο-
 15 δαμοῦσα· πολὺν μᾶλλον οἶμαι τῆς Ἐμπεδοκλέους Χά- D
 ριτος ἑστυγέει δύσκλητον ἀνάγκην·

6. Πάνυ μὲν οὖν· ὁ Ἀμμώνιος ἔφη τὴν ἐν ἡμῖν
 ἀκούσιον αἰτίαν καὶ ἀπροαίρετον· ἢ δ' ἐν θεοῖς
 ἀνάγκη δύσκλητος οὐκ ἔστ' οἶμαι δ' οὐδὲ δυσπει-
 20 θῆς οὐδὲ βιαία, πλὴν τοῖς κακοῖς, ὥς ἐστι νόμος
 ἐν πόλει τοῖς βέλτιστοις τὸ βέλτιστον αὐτῆς, ἀπα-
 ράτρεπτον καὶ ἀπαράβατον οὐ τῷ μὲν ἀδυνάτῳ
 τῷ δ' ἀβουλήτῳ τῆς μεταβολῆς. αἶ γε μὲν δὴ

1 Πλάτων] Rep. p. 617b 2 τὴν δὲ Κλωθῶ] inserui
 post Ἄτροπον 5 X: ἐπέστησαν 7 Cobetus: ἄλλως γέ
 πως 9 θείαις *: θεοῖς 14 fort. κἂν Μούσαις ἐμφιλο-
 δαμοῦσα W. ἐμφιληθοῦσα Mullach. 1 p. 62 ut Plutarchi
 vocabulum sit 15 Ἐμπεδοκλέους] Mullach. 1 vs. 299
 19 ἔστ' οἶμαι δ' οὐδὲ * ἔσομαι δὲ cf. p. 620 f 20 νόμος]
 μόνος mei; scr. vid. ὁ νόμος 21 αὐτῆς καὶ W 22 μὲν]
 del. W. 23 μεταβολῆς mei αἶ γε μὲν δὴ] ἄγομεν δὲ mei

Ὀμήρου Σειρήνες οὐ κατὰ λόγον ἡμᾶς τῷ μύθῳ φο-
 βοῦσιν, ἀλλὰ ἀκκείνος ὀρθῶς ἡνίττετο τὴν τῆς μουσι-
 κῆς αὐτῶν δύναμιν οὐκ ἀπάνθρωπον οὐδ' ὀλέθριον
 E οὔσαν ἀλλὰ ταῖς ἐντεῦθεν ἀπιούσαις ἐκεῖ ψυχαῖς,
 ὥς ἔοικε, καὶ πλανωμέναις μετὰ τὴν τελευτὴν ἔρωτα 5
 πρὸς τὰ οὐράνια καὶ θεῖα λήθην δὲ τῶν θνητῶν
 ἐμποιοῦσαν κατέχειν καὶ κατὰδειν θελγομένας· αἱ
 δ' ὑπὸ χαρᾶς ἔπονται καὶ συμπεριπολοῦσιν. ἐνταῦθα
 δὲ πρὸς ἡμᾶς ἀμυδρά τις οἶον ἡχὴ τῆς μουσικῆς
 ἐκείνης ἐξικνουμένη διὰ λόγων ἐκκαλεῖται καὶ ἀνα- 10
 μιμνήσκει τὰς ψυχὰς τῶν τότε· τὰ δ' ὧτα τῶν μὲν
 πλείστων περιαλήλιπται καὶ καταπέπλασται σαρκί-
 F νοις ἐμφράγμασι καὶ πάθεσιν, οὐ κηρίνοις· ἡ δὲ
 δι' εὐφροσύαν αἰσθάνεται καὶ μνημονεύει, καὶ τῶν
 ἐμμανεστάτων ἐρώτων οὐδὲν ἀποδεῖ τὸ πάθος αὐ- 15
 τῆς, γλιχομένης καὶ ποθούσης λῦσαι τε μὴ δυναμέ-
 νης ἑαυτὴν ἀπὸ τοῦ σώματος. οὐ μὴν ἔρωγε παντά-
 πασι συμφέρομαι τούτοις· ἀλλὰ μοι δοκεῖ Πλάτων
 ὥς ἀτράκτους καὶ ἡλακάτας τοὺς ἄξονας, σφονδύ-
 λους δὲ τοὺς ἀστέρας, ἐξηλλαγμένως ἐνταῦθα καὶ 20
 τὰς Μούσας Σειρήνας ὀνομάζειν 'εἰρούσας' τὰ θεῖα
 καὶ λεγούσας ἐν Αἰδοῦ, καθάπερ Σοφοκλέους Ὀδυσ-
 σεὺς φησὶ 'Σειρήνας εἰσαφικέσθαι

1 Ὀμήρου] μ 39 sq. 2 ἡνίττετο] ἡνιάτο mei 7 em.
 Leonicus: ἐμποιοῦσα κατέχει καὶ κατὰδει 11 τὰ δ' ὧτα
 τῶν W μὲν πλείστων idem: μὲν πλείστον 13 καὶ πά-
 θεσιν] τοῖς πάθεσιν Graefus κηρίνοις W: κηρινοῖς
 ἢ Basileensis: ol aut ἡ 14 δι'] om. mei καὶ τῶν]
 malim τῶν ut apodosis incipiat 16 τε] δὲ M 21 Basi-
 leensis: ὀνομάζεις aut ὀνομάζει εἰρούσας *: ἐρεούσας cf.
 p. 1029 b: αὗται (sc. Sirenes) δ' ἀνιέμεναι τὰ θεῖα εἰρῶσαι

Φόρκου κόρας, θροοῦντε τοὺς Ἀιδου νόμους.'

Μοῦσαι δ' εἰσὶν ὅκτ' αὖ καὶ συμπεριπολοῦσι ταῖς ὅκτ' 746
σφαίραις, μία δὲ τὸν περὶ γῆν εἴληχε τόπον. αἱ
μὲν οὖν ὅκτ' αὖ περιόδοις ἐφεστῶσαι τὴν τῶν πλα-
5 νωμένων ἄστρον πρὸς τὰ ἀπλανῆ καὶ πρὸς ἄλληλα
συνέχουσι καὶ διασφύζουσιν ἁρμονίαν· μία δὲ τὸν
μεταξὺ γῆς καὶ σελήνης τόπον ἐπισκοποῦσα καὶ περι-
πολοῦσα, τοῖς θνητοῖς, ὅσον αἰσθάνεσθαι καὶ δέχε-
σθαι πέφυκε, χαρίτων καὶ ῥυθμοῦ καὶ ἁρμονίας ἐνδί-
10 δωσι, διὰ λόγου καὶ ῥῥῆς πειθῶ πολιτικῆς καὶ κοινω-
νητικῆς συνεργὸν ἐπάγουσα παραμυθουμένην καὶ κη-
λοῦσαν ἡμῶν τὸ ταραχῶδες καὶ τὸ πλανώμενον ὥσπερ
ἐξ ἀνοδίας ἀνακαλουμένην ἐπεικῶς καὶ καθιστᾶσαν. B

ἥσσα δὲ μὴ πεφίληκε
15 Ζεὺς, ἀτύζονται βοᾶν
Πιερίδων αἶοντα'

κατὰ Πίνδαρον.'

7. Τούτοις ἐπιφωνήσαντος τοῦ Ἀμμωνίου τὰ-τοῦ
Ξενοφάνους ὥσπερ εἰώθει

20 'ταῦτα δεδοξάσθαι μὲν εἰκότα τοῖς ἐτύμοισι'

καὶ παρακαλοῦντος ἀποφάνεσθαι καὶ λέγειν τὸ δο-
κοῦν ἕκαστον, ἐγὼ μικρὸν διασιωπήσας ἔφην ὅτι
καὶ Πλάτων αὐτὸς ὥσπερ ἔχνεσι τοῖς ὀνόμασι τῶν

1 Nauck. p. 313 θροοῦντε Lobeckius: αἰθροοῦντος
2 εἰσὶν] ἐπεισὶν Graffius coll. Plat. Rep. p. 617b καὶ] αἰ
Doehnerus 6 ἁρμονίαι mei 13 M: καθιστᾶσα cf.
p. 1029c 14 Pind. Pyth. 1, 25 ὅσα idem: ὅσα
15 βοᾶν mei 16 αἰδοντα mei 19 Ξενοφάνους] Mullach. 1
p. 103 vs. 15 20 δεδόξασται Karstenius

θεῶν ἀνευρίσκειν οἴεται τὰς δυνάμεις· καὶ ἡμεῖς
 ὁμοίως μὲν τιθῶμεν ἐν οὐρανῷ καὶ περὶ τὰ οὐρά-
 νια μίαν τῶν Μουσῶν, ἣ Οὐρανία φαίνεται· καὶ
 εἰκὸς ἐκεῖνα μὴ πολλῆς μῆδὲ ποικίλης κυβερνήσεως
 C δεῖσθαι, μίαν ἔχοντα καὶ ἀπλῆν αἴτιον φύσιν· ὅπου 5
 δὲ πολλὰ πλημμέλειαι πολλὰ δ' ἀμετρίαι καὶ παρα-
 βάσεις, ἐνταῦθα τὰς ὀκτὼ μετοικιστέον, ἄλλην ἄλλο
 κακίας καὶ ἀναρμοστίας εἶδος ἐπανορθουμένης. ἐπεὶ
 δὲ τοῦ βίου τὸ μὲν σπουδῇ τὸ δὲ παιδιᾷ μέρος
 ἐστί, καὶ δεῖται τοῦ μουσικῶς καὶ μετρικῶς, τὸ μὲν 10
 σπουδάζον ἡμῶν ἢ τε Καλλιόπη καὶ ἡ Κλειώ καὶ
 ἡ Θάλεια, τῆς περὶ θεοὺς ἐπιστήμης καὶ θείας ἡγε-
 μῶν οὔσα, δόξουσιν ἐπιστρέφειν καὶ συγκατορθοῦν·
 αἱ δὲ λοιπαὶ τὸ μεταβάλλον ἐφ' ἡδονὴν καὶ παι-
 διᾶν ὑπ' ἀσθενείας μὴ περιορᾶν ἀνιέμενον ἀκολά- 15
 D στως καὶ θηριωδῶς, ἀλλ' ὀρχήσῃ καὶ ᾠδῇ καὶ χο-
 ρεῖα ῥυθμὸν ἐχούσῃ καὶ ἁρμονίᾳ καὶ λόγῳ κε-
 ραννύμενον εὐσχημόνως καὶ κοσμίως ἐκδέχεσθαι
 καὶ παραπέμπειν. ἐγὼ μέντοι, τοῦ Πλάτωνος ἐν
 ἐκάστῳ δύο πράξεων ἀπολείποντος ἀρχάς, τὴν μὲν 20
 ἔμφυτον ἐπιθυμίαν ἡδονῶν τὴν δ' ἐπείσακτον δό-
 ξαν ἐφιεμένην τοῦ ἀρίστου, καὶ τὸ μὲν λόγον τὸ
 δὲ πάθος ἐστὶν ὅτε καλοῦντος, ἐτέρως δ' αὖ πάλιν
 τούτων ἐκατέρου διαφορὰς ἔχοντος, ἐκάστην ὁρᾷ
 μεγάλης καὶ θείας ὡς ἀληθῶς παιδαγωγίας δεομέ- 25

5 αἴτιαν Turnebus. αἰδῖον M 8 ἐπανορθούμενος mei
 9 σπουδῇ—παιδιᾷ M. malim σπουδῆς—παιδιᾷ 12 Θαλία
 mei hic et infra 20 scr. vid. θυεῖν ἀπολείποντας mei
 23 ὅτε] οὔτε mei 24 W: διαφορᾶν

νην. ἀντίκα τοῦ λόγου τὸ μὲν ἔστι πολιτικὸν καὶ
 βασιλικόν, ἐφ' ᾧ τὴν Καλλιόπην τετάχθαι φησὶν
 ὁ Ἡσίοδος· τὸ φιλότιμον δ' ἡ Κλειὸ μάλιστα κυ-
 δαίνειν καὶ συνεπιγαυροῦν εἴληχεν· ἡ δὲ Πολύμνια
 5 τοῦ φιλομαθοῦς ἔστι καὶ μνημονικοῦ τῆς ψυχῆς· Ε
 διὸ καὶ Σικυνῶνιοι τῶν τριῶν Μουσῶν μίαν Πολυ-
 μάθειαν καλοῦσιν. Εὐτέρπη δὲ πᾶς ἔν τις ἀποδοίη
 τὸ θεωρητικὸν τῆς περὶ φύσιν ἀληθείας, οὔτε καθα-
 ρωτέρας οὔτε καλλίους ἑτέρῳ γένει παραλιπὼν εὐ-
 10 παθείας καὶ τέρψεις. τῆς δ' ἐπιθυμίας τὸ μὲν περὶ
 ἔδωδὴν καὶ πόσιν ἡ Θάλεια κοινωνητικὸν ποιεῖ καὶ
 συμποτικὸν ἐξ ἀπανθρώπου καὶ θηριώδους· διὸ τοὺς F
 φιλοφρόνως καὶ ἱλαρῶς συνόντας ἀλλήλοις ἐν οἴῳ
 'θαλιάζειν' λέγομεν, οὐ τοὺς ὑβρίζοντας καὶ παροι-
 15 νοῦντας· ταῖς δὲ περὶ συνουσίαν σπουδαῖς ἡ Ἐρατώ
 παροῦσα μετὰ πειθοῦς λόγον ἐχούσης καὶ καιρὸν
 ἐξαίρει καὶ κατασβέννυσι τὸ μανικὸν τῆς ἡδονῆς
 καὶ οἰστρωδεις, εἰς φιλίαν καὶ πίστιν οὐχ ὑβριν οὐδ'
 ἀκολασίαν τελευτώσης. οἷδε καὶ ὀφθαλμῶν ἡδονήν,
 20 εἶδος εἶτε τῷ λόγῳ μᾶλλον εἶτε τῷ πάθει προσῆ-
 κον εἶτε κοινὸν ἀμφοῖν ἔστιν, αἶ λοιπαὶ δύο, Μελ-
 πομένη καὶ Τερψιχόρη, παραλαβοῦσαι κοσμοῦσιν· 747

3 Ἡσίοδος] Theog. 80 6 Σικυνῶνιος mei Μουσῶν
 Basileensis: οὐσῶν 7 εὐτέρπη mei 12 Leonicus: ἀν-
 θρώπου 13 W: συνιόντες aut συνιόντας 15 Kalt-
 wasserus: σπονδαῖς 16 πειθοῦς W: πειθοῦς ὥς
 17 Duebnerus: ἐξαίρει ib. W: μαλακὸν 18 οἷδ'] οἷ
 δὲ aut οἷ δὲ mei 19 οἷδ'] τελευταῖον τὸ δι' ὧτων W.
 τὸ δὲ δι' ὧτων Emperius. Fort. εἰ δὲ [καὶ τὴν δι' ὧτων
 εἰδέναι βούλει] καὶ ὀφθαλμῶν cett. ἡδονῆς W

ᾧστε τὴν μὲν εὐφροσύνην μὴ κήλησιν εἶναι, τὸ δὲ
μὴ γοητεῖαν ἀλλὰ τέρωψιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΕ'.

Ὅτι τρία μέρη τῆς ὀρχήσεως, φορὰ καὶ σχῆμα καὶ
δεῖξις· καὶ τί ἕκαστον αὐτῶν, καὶ τίνα κοινὰ ποιητικῆς
καὶ ὀρχηστικῆς.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ.

B 1. Ἐκ τούτου πυραμοῦντος ἐπῆραν τουτ' ἐσπᾶσι
νικητήριον ὀρχήσεως· ἀπεδείχθη δὲ κριτῆς μετὰ Με- 10
νίσκου τοῦ παιδοτρίβου Λαμπρίας ὁ ἀδελφός· ὡρ-
χήσατο γὰρ πιθανῶς τὴν πυρρίχην καὶ χειρονομῶν
ἐν ταῖς παλαίστραις ἐδόκει διαφέρειν τῶν παίδων.
ὀρχουμένων δὲ πολλῶν προθυμότερον ἢ μουσικώ-
τερον, δύο τοὺς εὐδοκίμους καὶ βουλομένους ἀνα- 15
σφῆξιν τὴν ἐμμέλειαν ἡξίουν τινὲς ὀρχεῖσθαι φορὰν
παρὰ φορὰν. ἐπεξήτησεν οὖν ὁ Θρασύβουλος Ἀμ-
μωνίου τί βούλεται τοῦνομα τῆς φορᾶς, καὶ παρέσχε
τῷ Ἀμμωνίῳ περὶ τῶν μερῶν τῆς ὀρχήσεως πλείονα
διελθεῖν.

20

2. Ἐφη δὲ τρία εἶναι, τὴν φορὰν καὶ τὸ σχῆμα
C καὶ τὴν δεῖξιν. ἡ γὰρ ὀρχησις ἔκ τε κινήσεων καὶ

1 τὴν μὲν] τὸ μὲν? 9 πυραμοῦντες ἐπήγοντο τοῖς
παισὶ W. Malim πυραμοῦντες ἐπήγοντ' ὄντες παισὶ 12 χει-
ρονόμον mei 17 malim παρ' Ἀμμωνίου

σχέσεων συνέστηκεν, ὥς τὸ μέλος τῶν φθόγγων καὶ
 τῶν διαστημάτων· ἐνταῦθα δ' αἱ μοναὶ πέρατα τῶν
 κινήσεων εἰσι. φορὰς μὲν οὖν τὰς κινήσεις ὀνομά-
 ζουσι, σχήματα δὲ σχέσεις καὶ διαθέσεις, εἰς ἃς φε-
 5 ρόμεναι τελευτῶσιν αἱ κινήσεις, ὅταν Ἀπόλλωνος ἢ
 Πανὸς ἢ τινος Βάκχης σχῆμα διαθέντες ἐπὶ τοῦ
 σώματος γραφικῶς τοῖς εἶδεσιν ἐπιμένωσι. τὸ δὲ
 τρίτον, ἡ δεῖξις, οὐ μιμητικὸν ἐστίν, ἀλλὰ δηλωτι-
 κὸν ἀληθῶς τῶν ὑποκειμένων· ὥς γὰρ οἱ ποιηταὶ
 10 τοῖς κυρίοις ὀνόμασι δεικτικῶς χρῶνται, τὸν Ἀχιλ- D
 λέα καὶ τὸν Ὀδυσσεά καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν
 ὀνομάζοντες, ὥς ὑπὸ τῶν πολλῶν λέγονται· πρὸς
 δὲ τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνοματοποι-
 αῖς χρῶνται καὶ μεταφοραῖς, 'κελαρύζειν' καὶ 'καχλά-
 15 ζειν' τὰ κλῶμενα τῶν ρευμάτων λέγοντες, καὶ τὰ
 βέλη φέρεσθαι 'λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι,' καὶ τὴν ἰσόρ-
 ροπον μάχην 'ἶσας ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχειν'· πολλὰς
 δὲ καὶ συνθέσεις τῶν ὀνομάτων κατὰ μέλη μιμητι-
 κῶς σχηματίζουσιν, ὥς Εὐριπίδης

20 'ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα γοργοφόνος,'
 καὶ περὶ τοῦ ἵππου Πίνδαρος

'ὅτε παρ' Ἀλφειῷ σῦτο δέμας
 ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,'

καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τῆς ἵπποδρομίας

E

2 πέρατα Turnebus: πέρα 14 cf. Hom. *A* 818. *Φ* 261.
 16 id. *ε* 323. *A* 574. *O* 317. *A* 72 καὶ τὴν *M*: τὴν
 17 ὁσμίνῃ] del. Graßius 20 Nauck. p. 678 ib. em.
 Nauckius: πετάμενος 21 Πίνδαρος] Olymp. 1, 20 22 idem:
 ἄλφειῷ 23 παρὲχόμενον mei 24 Ὅμηρος] *Ψ* 503

ἄρματα δ' αὖ χαλκῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον·

οὕτως ἐν ὀρχήσει τὸ μὲν σχῆμα μιμητικόν ἐστι μορ-
φῆς καὶ ιδέας, καὶ πάλιν ἡ φορὰ πάθους τινὸς ἐμ-
φαντικὸν ἢ πράξεως ἢ δυνάμεως· ταῖς δὲ δείξει 5
κυρίως αὐτὰ δηλοῦσι τὰ πράγματα, τὴν γῆν, τὸν
οὐρανόν, αὐτοὺς τοὺς πλησίον· ὃ δὲ τάξει μὲν τινι
καὶ ἀριθμῷ γιγνόμενον ἔοικε τοῖς ἐν ποιητικῇ κυ-
ρίοις ὀνόμασι μετὰ τινος κόσμου καὶ λειότητος ἐκ-
φερομένοις, ὥς τὰ τοιαῦτα 10

F καὶ Θέμιν αἰδοίην ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην
Ἥρην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην·

καί

Ἕλληνας δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες,
Δῶρός τε Φοῦθός τε καὶ Αἰόλος ἱπποχάρμης· 15
εἰ δὲ μή, τοῖς ἄγαν πεξοῖς καὶ κακομέτροις, ὥς τὰ
τοιαῦτα

ἐγένοντο τοῦ μὲν Ἡρακλῆς τοῦ δ' Ἴφικλος·

καί

τῆς δὲ πατὴρ καὶ ἀνὴρ καὶ παῖς βασιλεῖς, καὶ 20
[ἀδελφοί,

748 καὶ πρόγονοι· κλήζει δ' Ἑλλὰς Ὀλυμπιάδα·

1 ἄρματα δὲ χρυσῷ Homerus 8 Turnebus: κυρίως
11 Hes. Theog. 16 12 Ἥβην Hesiodus 14 id. Fragm. 27
Basileensis: Ἕλληνες θεμιστοπόλου βασιλῆος Tzetzes.
φιλοποτολέμου βασιλῆος Kinkelius ex Schol. vet. ad Lycophr.
15 Αἰόλος *: αἰόλος 18 Nauck. p. 915 ib. em. idem
(ex Schol. AB II. 323): ἴφικτος cf. p. 285f et Eudoc.
Viol. (ed. Flach.) p. 336 19 καὶ Cobetus 20 Epi-
gramma de Olympiade non inveni in Anthologiis

τοιαῦτα γὰρ ἀμαρτάνεται καὶ περὶ τὴν ὀρχησιν ἐν
 ταῖς δεξιῇσιν, ἂν μὴ πιθανότητα μηδὲ χάριν μετ'
 εὐπροπειίας καὶ ἀφελείας ἔχωσι. καὶ ὅπως ἔφη με-
 ταθήσειν τὸ Σιμωνίδειον ἀπὸ τῆς ζωγραφίας ἐπὶ
 5 τὴν ὀρχησιν· ποίησιν γὰρ εἶναι τὴν ὀρχησιν σιω-
 πῶσαν, καὶ φθεγγομένην ὀρχησιν πάλιν τὴν ποίη-
 σιν· ὅθεν εἶπεν οὔτε γραφικῇ μετεῖναι ποιητικῆς
 οὔτε ποιητικῇ γραφικῆς, οὐδὲ χρῶνται τὸ παρόπαν
 ἀλλήλαις. ὀρχηστικῇ δὲ καὶ ποιητικῇ κοινωνία πᾶσα
 10 καὶ μέθεξις ἀλλήλων ἐστί', καὶ μάλιστα μιμούμεναι
 περὶ τὸ ὑπορχημάτων γένος ἐνεργὸν ἀμφοτέραι τὴν B
 διὰ τῶν σχημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων μίμησιν ἀπο-
 τελοῦσι. δόξειε δ' ἂν ὥσπερ ἐν γραφικῇ τὰ μὲν
 ποιήματα τοῖς χρώμασιν εἰκέναι τὰ δ' ὀρχήματα
 15 ταῖς γραμμαῖς, ὅφ' ὧν ὀρίζεται τὰ εἶδη. δηλοῖ δ'
 ὁ μάλιστα κατωρθωκέναι δόξας ἐν ὑπορχήμασι καὶ
 γεγονέναι πιθανώτατος ἑαυτοῦ τὸ δεῖσθαι τὴν ἐτέ-
 ραν τῆς ἐτέρας· τὸ γὰρ

ἁπέλαστον ἵππον ἢ κύνα

20 Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ

ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμεο καμπύλον μέλος διώκων·

ἢ τό

3 μεταθήσειν X: μετάθεσιν 5 ποίησιν γὰρ εἶναι τὴν
 ὀρχησιν * cf. p. 346 f 6 πάλιν *: δὲ πάλιν 7 ὅθεν εἶπεν]
 ὅθεν οὔτε εἰπεῖν ἔστι W. Malim ὅθεν εἰπεῖν οὐκ ἔστιν
 ib. em. W: γραφικὴν εἶναι ποιητικῆς οὔτε ποιητικὴν γρα-
 φῆς 9 ὀρχηστικῇ δὲ καὶ ποιητικῇ mei 11 τὸ] τῶν iidem.
 τὸ τῶν? 14 τοῖς χρώμασιν εἰκέναι τὰ δ' ὀρχήματα Doeh-
 nerus nisi quod ego pro ταῖς χρώσεσιν scripsi τοῖς χρώμα-
 σιν 15 ὀργίζεται mei 16 δόξας ἐν M: δόξειεν 19 cf.
 Bergk. 3 p. 400 πελασγὸν Meinekios 20 ἀγωνίῳ W: ἀγωνιῶν

ὄλος ἀνὰ Δώτιον ἀνθεμόεν πεδίον
 πέταται θάνατον κερδέσσαι τε
 εὐρέμεν ματεύων ἐλάφῳ
 τὰν δ' ἐπ' αὐχένι στρέφοισαν ἕτερον κάρα πάντ'
 [ἐπ' οἶμον

5

C καὶ τὰ ἐξῆς μονονοῦ λειόθεν τὴν ἐν ὀρχήσει διά-
 θεσιν τὰ ποιήματα καὶ παρακαλεῖν τὸ χεῖρε καὶ τὸ
 πόδε, μάλλον δ' ὄλον ὥσπερ τισὶ μηρίνθοις ἔλκειν
 τὸ σῶμα τοῖς μέλεσι καὶ ἐντείνειν, τούτων δὲ λε-
 γομένων καὶ ἄδομένων, ἥσυχίαν ἔγειν μὴ δυναμέ- 10
 νοις. αὐτὸς γοῦν ἑαυτὸν οὐκ αἰσχύνεται περὶ τὴν
 ὀρχησιν οὐχ ἥττον ἢ τὴν πόλιν ἐγκωμιάζων, ὅταν
 δὲ γηρωῶσαι νῦν

ἐλαφρὸν ὀρχημ' αἰοιδᾷ ποδῶν μινγνύμεν,
 Κρητὰ μιν καλέοισι τρόπον.'

15

ἀλλ' οὐδὲν οὕτως τὸ νῦν ἀπολέλανκε τῆς κακομου-
 σίας ὥς ἡ ὀρχησις. διὸ καὶ πέπονθεν ὁ φοβηθεὶς
 Ἰβυκος ἐποίησε

1 Bergk. ib. ἀναδῶτιον mei οἶλος] add. δὲ κῶων
 Bergk. ib. W: ἀνθεμόεντα παιδίον 2 idem: κεράσασα
 3 ματεύων Schneidewinus: μαρύων libri. κῶων W. εὐρέμεναι
 κῶων Hermannus 4 τὰν δ' ἔλ' αὐχένι Schneidewinus;
 malim τὰν δ' ἔλ' ἐπ' αὐχένι ib. em. W: στρέφοισαν
 ἕτερον] σφέτερον Schneidewinus ib. em. idem: πάντα ἔτοι-
 μον 6 τὰ] τὰς mei λειόθεν] leg. vid. λέγει (= λε) πο-
 δεῖν 12 ὅταν] ὅτ' ἂν mei ὅπα δὲ γαρῦσαι σὺν τ' ἐλα-
 φρὸν Schneidewinus. ὅταν λέγῃ· Πᾶσαι νῦν Blassius
 14 em. Bergk. ib. ὀρχημα οἶδα ib. μινγνύμεν codd.
 15 em. Casaubonus: κρητὰ μὲν ib. em. Schneidewinus:
 καλέοισι cf. Athen. p. 181b 18 Ἰβυκος] Bergk. 3 p. 245

‘δέδοικα μή τι παρ θεοῖς

ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.’

καὶ γὰρ αὕτη καὶ πάνδημόν τινα ποιητικὴν προσε- D
 ταιρिसαμένη τῆς δ’ οὐρανίας ἐκπεσοῦς ἐκείνης,
 5 τῶν μὲν ἐμπλήκτων καὶ ἀνοήτων κρατεῖ θεάτρων,
 ὥσπερ τύραννος ὑπῆκοον ἐαυτῇ πεποιημένη μουσι-
 κὴν ὀλίγου δεῖν ἔπασαν, τὴν δὲ παρὰ τοῖς νοῦν
 ἔχουσι καὶ θείοις ἀνδράσιν ὡς ἀληθῶς τιμὴν ἀπο-
 λώλεκε.

10 Ταῦτα σχεδόν, ᾧ Σόσσιε Σευεκίων, τελευταῖα
 τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις τότε παρ’ Ἀμμωνίῳ τῷ
 ἀγαθῷ φιλολογηθέντων.

1 παρ Duebnerus: παρὰ θεοῖς Bergkii ut accusa-
 tivus sit 2 ἀμβλακὼν idem ex Plat. Phaedr. p. 242c.
 ἀπλάκων mei 3 αὕτη καὶ] καὶ αὕτη W. αὕτη Imperius
 5 ἐμπλήκτων *: ἐμπληκτικῶν cf. p. 139a. 256f 7 δεῖν *:
 τινὰ ib. ἔπασαν W: πᾶσι 8 'θείοις] ἀστείοις Graffius
 12 φιλολογοθέντων mei

ΕΡΩΤΙΚΟΣ.

1. **ΦΛΑΟΤΙΑΝΟΣ.** Ἐν Ἑλικῶνι φῆς, ὦ Αὐτό-
F βουλε, τοὺς περὶ Ἔρωτος λόγους γενέσθαι, οὓς εἴτε
γραψάμενος εἴτε καταμνημονεύσας τῷ πολλάκις ἐπ-
ανερέσθαι τὸν πατέρα νυνὶ μέλλεις ἡμῖν δεηθεῖσιν ἢ
ἀπαγγέλλειν.

ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΣ. Ἐν Ἑλικῶνι παρὰ ταῖς Μού-
σαις, ὦ Φλαουιανέ, τὰ Ἑρωτικά Θεσπιδέων ἀγόντων·
ἄγουσι γὰρ ἄγωνα πενταετηρικόν, ὥσπερ καὶ ταῖς
Μούσαις, καὶ τῷ Ἑρωτι φιλοτίμως πάννυ καὶ λαμ- 10
πρῶς.

ΦΛΑΟΤΙΑΝΟΣ. Οἶσθ' οὖν ὃ σοῦ μέλλομεν
δεῖσθαι πάντες οἱ πρὸς τὴν ἀκρόασιν ἥκοντες;

749 **ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΣ.** Οὐκ· ἀλλ' εἴσομαι λεγόντων.

ΦΛΑΟΤΙΑΝΟΣ. Ἀφελε τοῦ λόγου τὸ νῦν ἔχον 15
ἐποποιῶν τε λειμῶνας καὶ σκιὰς καὶ ἥμα κιττοῦ τε
καὶ σμιλάκων διαδρομὰς καὶ ὅς' ἄλλα τοιούτων τό-
πων ἐπιλαβόμενοι γλίσχονται τὸν Πλάτωνος Ἴλισσὸν
καὶ τὸν ἄγνον ἐκεῖνον καὶ τὴν ἡρέμα προσάντη πῶαν
πεφυκυῖαν προθυμότερον ἢ κάλλιον ἐπιγράφεσθαι. 20

ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΣ. Τί δὲ δεῖται τοιούτων, ὦ ἄρι-
στε Φλαουιανέ, προοιμίων ἢ διήγησις; εὐθὺς ἢ πρό-

9 πενταετηρικόν? 12 ὃ σοῦ X: ὅσου 17 ἄλλα] fort.
ἄλλα οἱ αὐτ' ἄλλα τινὲς 18 Πλάτωνος] Phaedr. p. 230d

φασις, ἐξ ἧς ὠρμήθησαν οἱ λόγοι, χορὸν αἰτεῖ τῷ
πάθει καὶ σκηνηῆς δεῖται, τὰ τ' ἄλλα δράματος οὐ-
δὲν ἐλλείπει· μόνον εὐχόμεθα τῇ μητρὶ τῶν Μου-
σῶν ἴλεων παρεῖναι καὶ συνανασφῆξιν τὸν μῦθον. B
5 2. Ὁ γὰρ πατήρ, ἐπεὶ πάλαι, πρὶν ἡμᾶς γενέ-
σθαι, τὴν μητέρα νεωστὶ κεκομισμένος ἐκ τῆς γενό-
μένης τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν διαφορᾶς καὶ στάσεως
ἀφίκετο τῷ Ἑρωτι θύσων, ἐπὶ τὴν ἑορτὴν ἦγε τὴν
μητέρα· καὶ γὰρ ἦν ἐκείνης ἡ εὐχὴ καὶ θυσία. τῶν
10 δὲ φίλων οἰκοθὲν μὲν αὐτῷ παρῆσαν οἱ συνήθεις,
ἐν δὲ Θεσπιαῖς εὔρε Δαφναῖον τὸν Ἀρχιδάμου καὶ
Λύσανδρον Λυσάνδρου ἐρῶντα τῆς Σίμωνος καὶ
μάλιστα τῶν μνωμένων αὐτὴν εὐημεροῦντα, καὶ
Σώκλαρον ἐκ Τιθόρας ἦκοντα τὸν Ἀριστίωνος· ἦν
15 δὲ καὶ Πρωτογένης ὁ Ταρσεὺς καὶ Ζεῦξιππος ὁ Λα- C
κεδαίμωνιος, ξένοι· Βοιωτῶν δ' ὁ πατήρ ἔφη τῶν
γνωρίμων τοὺς πλείστους παρεῖναι. δύο μὲν οὖν
ἢ τρεῖς ἡμέρας κατὰ πόλιν, ὥς ἔοικεν, ἡσυχῇ πως
φιλοσοφοῦντες ἐν ταῖς παλαιστραῖς καὶ διὰ τῶν θεά-
20 τρων ἀλλήλοις συνῆσαν· ἔπειτα φεύγοντες ἀργαλέον
ἀγῶνα κιθαρωδῶν, ἐντεύξεσι καὶ σπουδαῖς προει-
λημμένον, ἀνέξενξαν οἱ πλείους ὥσπερ ἐκ πολεμίας
εἰς τὸν Ἑλικῶνα καὶ κατηνλίσαντο παρὰ ταῖς Μού-
σαις. ἔωθεν οὖν ἀφίκετο πρὸς αὐτοὺς Ἀνθεμίων
25 καὶ Πεισίας ἄνδρες ἐνδοξοί, Βάκχωνι δὲ τῷ καλῷ

4 ἴλεων *: ἴλεω 11 καὶ Λύσανδρον (sed nomen pa-
tris desideratur) Λυσάνδρου Madvigius: καὶ λύσανδρον cf.
p. 752d. 762f 19 καὶ διὰ τῶν θεάτρων ἀλλήλοις συν-
ῆσαν] recte habent 24 ἀφίκοντο M

- D λεγομένῳ προσήκοντες καὶ τρόπον τινὰ δι' εὐνοίαν ἀμφοτέρῳι τὴν ἐκείνου διαφερόμενοι πρὸς ἀλλήλους. ἦν γὰρ ἐν Θεσπιαῖς Ἰσμηνοδώρα γυνὴ πλούτῳ καὶ γένει λαμπρὰ καὶ νῆ Δία τὸν ἄλλον εὐτακτοῦ βίον. ἐχρήρευσεν γὰρ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἄνευ ψόγου, καί- 5 περ οὕσα νέαν καὶ ἱκανὴν τὸ εἶδος. τῷ δὲ Βάκχωνι φίλης ὄντι καὶ συνήθους γυναικὸς υἱῷ πράττουσα γάμον κόρης κατὰ γένος προσηκούσης ἐκ τοῦ συμπαρεῖναι καὶ διαλέγεσθαι πολλάκις ἔπαθε πρὸς τὸ μειράκιον αὐτῇ· καὶ λόγους φιλανθρωποῦς ἀκού- 10 ούσα καὶ λέγουσα περὶ αὐτοῦ καὶ πληθὺς ὁρῶσα γενναίων ἐραστῶν εἰς τὸ ἐρᾶν προήχθη καὶ διανο-
- E εἶτο μηδὲν ποιεῖν ἀγεννές, ἀλλὰ γημαμένη φανερώως συγκαταξῆν τῷ Βάκχωνι. παραδόξου δὲ τοῦ πράγματος αὐτοῦ φανέντος, ἥ γε μήτηρ ὑφωρᾶτο 15 τὸ βάρος τοῦ οἴκου καὶ τὸν ὄγκον ὥς οὐ κατὰ τὸν ἐραστὴν· τινὲς δὲ καὶ συγκυνηγοὶ τῷ μὴ καθ' ἡλικίαν τῆς Ἰσμηνοδόρας δεδιττόμενοι τὸν Βάκχωνα καὶ σκώπτουντες ἐργωδέστεροι τῶν ἀπὸ σπουδῆς ἐνισταμένων ἦσαν ἀνταγωνισταὶ πρὸς τὸν γάμον. 20 ἡδεῖτο γὰρ ἔφηβος ἔτ' ὢν χήρα συνοικεῖν· οὐ μὴν
- F ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ἐάσας παρεχώρησεν τῷ Πεισίᾳ καὶ τῷ Ἀνθεμίωνι βουλεύσασθαι τὸ συμφέρον, ὧν ὁ μὲν ἀνεψιὸς αὐτοῦ ἦν πρεσβύτερος, ὁ δὲ Πεισίας αὐστηρότατος τῶν ἐραστῶν· διὸ καὶ πρὸς τὸν γά- 25 μον ἀντέπραττε καὶ καθήπτετο τοῦ Ἀνθεμίωνος ὡς

5 *: ἐχρήρευσεν 9 ἔπαθε τι W 15 αὐτοῦ] αὐτοῖς R
 γε *: τε 24 ἦν αὐτοῦ an delendum αὐτοῦ? ib.
 πρεσβύτατος R

προϊεμένου τῇ Ἰσμηνοδώρᾳ τὸ μειράκιον· ὁ δ' ἐκεῖνον οὐκ ὀρθῶς ἔλεγε ποιεῖν, ἀλλὰ τᾶλλα χρηστὸν ὄντα μιμεῖσθαι τοὺς φαύλους ἐραστὰς οἴκου καὶ γάμου καὶ πραγμάτων μεγάλων ἀποστεροῦντα
 5 τὸν φίλον, ὅπως ἄθικτος αὐτῷ καὶ νεαρὸς ἀποδύοιτο πλεῖστον χρόνον ἐν ταῖς παλαιστραῖς.

3. Ἴν' οὖν μὴ παροξύνοντες ἀλλήλους κατὰ μι- 750
 κρὸν εἰς ὀργὴν προαγάγοιεν, ὥσπερ διαιτητὰς ἐλόμενοι καὶ βραβευτὰς τὸν πατέρα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ
 10 παρεγένοντο· καὶ τῶν ἄλλων φίλων οἶον ἐκ παρασκευῆς τῷ μὲν ὁ Δαφναῖος παρῆν τῷ δ' ὁ Πρωτογένης· ἀλλ' οὗτος μὲν ἀνέδην ἔλεγε κακῶς τὴν Ἰσμηνοδώραν· ὁ δὲ Δαφναῖος ὧ Ἱερᾶκλεις' ἔφη
 15 Ἴτι οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν, εἰ καὶ Πρωτογένης Ἐρωτι πολεμήσων πάρεστιν ᾧ καὶ παιδιὰ πᾶσα καὶ σπουδὴ περὶ Ἐρωτα καὶ δι' Ἐρωτος,

ἡγήθη μὲν λόγων ἡγήθη δὲ πάτρας,

B

οὐχ ὥς τῷ Αἰῶν πέντε μόνον ἡμερῶν ἀπέχοντι τῆς πατρίδος; βραδὺς γὰρ ὁ ἐκεῖνον καὶ χειρσαῖος Ἐρως,
 20 ὁ δὲ σὸς ἐκ Κιλικίας Ἀθήναζε

ἡλαψηρὰ κυκλώσας πτερὰ

διαπόντιος πέτεται, τοὺς καλοὺς ἐφορῶν καὶ συμπλανώμενος· ἀμέλει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐργόνει τοιαύτη τις αἰτία τῷ Πρωτογένει τῆς ἀποδημίας.

2 *: τὰ ἄλλα 5 αὐτῷ Leonieus: αὐτῶν 15 X: παιδεία 16 καὶ δι' Ἐρωτα coniecti in Symb. 17 Nauck. p. 632 μὲν] δὲ BE 18 fort. ἡμερῶν ὁδὸν 19 Turnebus: ἐκεῖνων 21 cf. p. 507a 22 πέτεται Athenaeus p. 165a: πέταται

4. Γενομένου δὲ γέλωτος, ὁ Πρωτογένης ἔγω δέ σοι δοκῶ εἶπεν Ἐρωτι νῦν πολεμεῖν, οὐχ ὑπὲρ Ἐρωτος διαμάχεσθαι πρὸς ἀκολασίαν καὶ ὕβριν αἰσχίστοις πράγμασι καὶ πάθεσιν εἰς τὰ κάλλιστα καὶ σεμνότατα τῶν ὀνομάτων εἰσβιαζομένην; καὶ ὁ 5
 C Δαφναῖος αἰσχίστα δὲ καλεῖς, ἔφη γάμον καὶ σύνοδον ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ἥς οὐ γέγονεν οὐδ' ἔστιν ἱερωτέρα κατὰξευξίς; ἄλλὰ ταῦτα μὲν εἶπεν ὁ Πρωτογένης ἀναγκαῖα πρὸς γένεσιν ὄντα σεμνύνουσιν οὐ φαύλως οἱ νομοθέται καὶ κατευλογοῦσι 10
 πρὸς τοὺς πολλοὺς. ἀληθινοῦ δ' Ἐρωτος οὐδ' ὅτι οὖν τῇ γυναικωνίτιδι μέτεστιν, οὐδ' ἐρᾶν ὑμᾶς ἔγωγέ φημι τοὺς γυναιξὶ προσπεπονθότας ἢ παρθένους, ὥσπερ οὐδὲ μῦται γάλακτος οὐδὲ μέλιτται
 D κηρίων ἐρῶσιν, οὐδὲ σιτευταὶ καὶ μάγειροι φίλα 15
 φρονοῦσι πιαίνοντες ὑπὸ σκότῳ μόσχους καὶ ὕρνιθας. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ σιτίῳ ἔγει καὶ ὕψον ἢ φύσις μετρίως καὶ ἱκανῶς τὴν ὕρεξιν, ἢ δ' ὑπερβολὴ πάθος ἐνεργασαμένη λαιμαργία τις ἢ φιλοψία καλεῖται· οὕτως ἐνεστι τῇ φύσει τὸ δεῖσθαι τῆς ἀπ' ἀλ- 20
 λήλων ἡδονῆς γυναικας καὶ ἀνδρας, τὴν δ' ἐπὶ τοῦτο κινουσαν ὁρμὴν σφοδρότητι καὶ ῥώμῃ γενομένην πολλὴν καὶ δυσκάρτεκτον οὐ προσηκόντως Ἐρωτα καλοῦσιν. Ἐρως γὰρ εὐφροῦς καὶ νέας ψυχῆς ἀψάμενος εἰς ἀρετὴν διὰ φιλίας τελευτᾷ· ταῖς 25
 δὲ πρὸς γυναικας ἐπιθυμίαις ταύταις, ἂν ἄριστα

13 γυναιξί τι Herwerdenus 14 R: μῦτα 15 φίλα
 φρονοῦσι *: φιλοφρονοῦσι 19 X: φιλοψυχία 22 ῥύμη
 R, sed cf. p. 441 d 24 cf. Plat. Symp. p. 218a

πέσωσιν, ἡδονὴν περίεστι καρποῦσθαι καὶ ἀπόλαν- E
 σιν ὥρας καὶ σώματος, ὥς ἐμαρτύρησεν Ἀρίστιππος,
 τῷ κατηγοροῦντι Λαΐδου πρὸς αὐτὸν ὥς οὐ φιλού-
 σης ἀποκρινάμενος, ὅτι καὶ τὸν οἶνον οἷεται καὶ
 5 τὸν ἰχθὺν μὴ φιλεῖν αὐτόν, ἀλλ' ἡδέως ἐκατέρῳ
 χρῆται· τέλος γὰρ ἐπιθυμίας ἡδονὴ καὶ ἀπόλαυσις.
 Ἔρως δὲ προσδοκίαν φιλίας ἀποβαλὼν οὐκ ἐθέλει
 παραμένειν οὐδὲ θεραπεύειν ἐφ' ὥρα τὸ λυποῦν
 καὶ ἀκμάζον, εἰ καρπὸν ἥθους οἰκεῖον εἰς φιλίαν
 10 καὶ ἀρετὴν οὐκ ἀποδίδωσιν. ἀκούεις δέ τινος τρα-
 γικοῦ γαμέτου λέγοντος πρὸς τὴν γυναικα

ῥιμσεῖς; ἐγὼ δὲ ῥαδίως μισήσομαι, F
 πρὸς κέρδος ἔλκων τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν·

τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐρωτικώτερος ὁ μὴ διὰ κέρ-
 15 δος ἀλλ' ἀφροδισίων ἔνεκα καὶ συνουσίας ὑπομέ-
 νων γυναικα μοχθηρὰν καὶ ἄστοργον· ὥσπερ Στρα-
 τοκλεῖ τῷ ῥήτορι Φιλιππίδης ὁ κωμικὸς ἐπεγγελῶν
 ἐποίησεν

ἄποστρεφομένης τὴν κορυφὴν φιλεῖς μόλις·

20 εἰ δ' οὖν καὶ τοῦτο τὸ πάθος δεῖ καλεῖν Ἔρωτα,
 θῆλυν καὶ νόθον ὥσπερ εἰς Κυνόσαργες συντε-
 λοῦντα τὴν γυναικωνῆτιν· μᾶλλον δ' ὥσπερ ἀετὸν
 τινα λέγουσι γνήσιον καὶ ὀρεινόν, ὃν Ὅμηρος ῥέ- 751

2 Ἀρίστιππος] cf. Mullach. 2 p. 408 qui hoc testimo-
 nio omisso multa alia conguessit 8 λυποῦν] ἀνθοῦν R.
 λοιπὸν Winckelmannus. ἀόχου? 12 Nauck. p. 916
 14 ἐρωτικώτερον BE 19 Kock. 3 p. 310 21 θῆλυν
 δεῖ καλεῖν R. Malim καλῶμεν Ἔρωτα θῆλυν 23 ὀρειον
 Herwerdenus Ὅμηρος] Φ 252

λανα' καί 'θηρευτήν' προσεῖπεν· ἄλλα δὲ γένη νόθων
 ἐστὶν ἰχθυῖς περὶ ἔλη καὶ ὄρνιθας ἀργοὺς λαμβανόντων,
 ἀπορούμενοι δὲ πολλάκις ἀναφθέγγονται τι
 λιμῶδες καὶ ὀδυρτικόν· οὕτως εἰς Ἔρως ὁ γνήσιος
 ὁ παιδικὸς ἐστίν, οὐ 'πόθῳ στίλβων', ὥς ἔφη τὸν
 παρθένιον Ἀνακρέων, οὐδέ 'μύρων ἀνάπλεως καὶ
 γεγανωμένος', ἀλλὰ λιτὸν αὐτὸν ὕψει καὶ ἄθρυπτον
 ἐν σχολαῖς φιλοσόφοις ἢ πού περὶ γυμνάσια καὶ
 παλαίστρας περὶ θήραν νέων ὁξὺ μάλα καὶ γενναῖον
 ἐγκελευόμενον πρὸς ἀρετὴν τοῖς ἀξίοις ἐπιμελείας.
 τὸν δ' ὕγρον τοῦτον καὶ οἴκουρὸν ἐν κόλποις δια-
 B τρίβοντα καὶ κλινιδίοις γυναικῶν ἀεὶ διώκοντα τὰ
 μαλθακὰ καὶ θρυπτόμενον ἡδοναῖς ἀνάνδρσι καὶ
 ἀφίλοις καὶ ἀνευθυνουσιάζουσι καταβάλλειν ἄξιον, ὥς
 καὶ Σόλων κατέβαλε· δούλοισι μὲν γὰρ ἐρᾶν ἀρρένων
 παίδων ἀπέειπε καὶ ξηραλοιφεῖν, χρῆσθαι δὲ συνουσίαις
 γυναικῶν οὐκ ἐκώλυσε· καλὸν γὰρ ἢ φίλιν καὶ ἀστεῖον,
 ἢ δ' ἡδονὴ κοινὸν κἀνελεύθερον. ὅθεν οὐ δούλων
 ἐρᾶν παίδων ἐλευθέριον ἐστίν οὐδ' ἀστεῖον· οὐ συν-
 ουσίας γὰρ οὗτος ὁ ἔρως, καθάπερ τῶν γυναικῶν.
 5. Ἐτι δὲ πλείονα λέγειν προθυμουμένου τοῦ
 Πρωτογένους, ἀντικρούσας ὁ Λαφναῖος 'εὖ γε νῆ
 Δί' ἔφη 'τοῦ Σόλωνος ἐμνήσθης καὶ χρηστὸν αὐτῷ
 γνώμονι τοῦ ἐρωτικοῦ ἀνδρός,

C 'ἔσθ' ἤβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἀνθεσι παιδοφιλήσῃ
 μῆρῳ [μείρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.]

6 Ἀνακρέων] Bergk. 3 p. 258 18 *: καὶ ἀνελεύθερον
 ib. δοῦλον BE 19 οὐ συνουσίας Leonicens: οὐσία
 20 τῶν] ὁ τῶν W 25 Bergk. 2 p. 50 'ἔσθ' ὅς θ' R
 26 [μείρων] om. BE

πρόσλαβε δὲ τῷ Σόλωνι καὶ τὸν Αἰσχύλον λέγοντα

‘σέβας δὲ μηρῶν ἄγνόν οὐκ ἐπηδέσω,
ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων’

5 ἕτεροι μὲν γὰρ καταγελῶσιν αὐτῶν, εἰ καθάπερ θύ-
τας καὶ μάντις εἰς τὰ μηρία καὶ τὴν ὀσφύν ἀπο-
βλέπειν τοὺς ἐραστὰς κελεύουσιν· ἐγὼ δὲ παμμέγε-
θες τοῦτο ποιοῦμαι σημεῖον ὑπὲρ τῶν γυναικῶν·
εἰ γὰρ ἡ παρὰ φύσιν ὁμιλία πρὸς ἄρρενας οὐκ ἀν-
10 αἰρεῖ τὴν ἐρωτικὴν εὐνοίαν οὐδὲ βλάπτει, πολὺ δ
μᾶλλον εἰκὸς ἐστὶ τὸν γυναικῶν ἢ ἀνδρῶν ἔρωτα
τῇ φύσει χρώμενον εἰς φιλίαν διὰ χάριτος ἐξικνεῖ-
σθαι. χάρις γὰρ οὖν, ὦ Πρωτόγενης, ἡ τοῦ θήλεος
ὑπείξις τῷ ἄρρενι κέκληται πρὸς τῶν παλαιῶν· ὥς
15 καὶ Πίνδαρος ἔφη τὸν Ἑφαιστον ‘ἄνευ χαρίτων’
ἐκ τῆς Ἥρας γενέσθαι· καὶ τὴν οὐπω γάμων ἔχου-
σαν ὥραν ἡ Σαπφὼ προσαγορεύουσα φησίν, ὅτι
‘σμίκρα μοι παῖς ἔμμεν ἐφαίνεο κ᾽χαρίς’.

ὁ δ’ Ἑρακλῆς ὑπὸ τινος ἐρωτᾶται,
20 ‘βία δ’ ἐπραξας χάριτας ἢ πείσας κόρην’;
ἡ δ’ ἀπὸ τῶν ἀρρένων ἀκόντων μὲν μετὰ βίας γενο- E
μένη καὶ λεηλασίας, ἂν δ’ ἐκουσίως, σὺν μαλακίᾳ

3 Nauck. p. 44 ἄγνόν] accessit ex Athen. p. 602e
οὐκ ἐπηδέσω idem: οὐ κατηδέσω 4 πυκνῶν idem: πυκρῶν
11 τὸν M: τῶν ἢ] ἢ τὸν Herwerdenus 15 Πίνδαρος]
Pyth. 2, 42 18 em. Bergkian (3 p. 101): σμίκρα μοι παῖ
ἔμμεναι φαίνεαι 20 Nauck. p. 916 δ’ ἐπραξας R: δὲ
πράξας 21 μὲν μετὰ R: μετὰ γενομένη idem: λεγο-
μένη

καὶ θηλύτῃτι, 'βαίνεσθαι' κατὰ Πλάτωνα 'νόμῳ τε-
τράποδος καὶ παιδοσπορεῖσθαι' παρὰ φύσιν ἐνδιδόν-
των, ἄχαρις χάρις παντάπασι καὶ ἀσχήμων καὶ ἀνα-
φρόδιτος. ὅθεν, οἶμαι, καὶ ὁ Σόλων ἐκεῖνα μὲν
ἔγραψε νέος ὣν ἔτι καὶ 'σπέρματος πολλοῦ μεστός' 5
ὥς ὁ Πλάτων φησί· ταυτὶ δὲ πρεσβύτης γενόμενος

ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων, ἀ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας·

ὥσπερ ἐκ ζάλης καὶ χειμῶνος καὶ τῶν παιδικῶν ἐρώ-
των ἐν τινι γαλήνῃ τῇ περὶ γάμον καὶ φιλοσοφίαν 10
F θέμενος τὸν βίον. εἰ μὲν οὖν τάληθ' ἐς σκοποῦμεν,
ὃ Πρωτόγενης, ἐν καὶ ταῦτόν ἐστι πρὸς παῖδας καὶ
γυναῖκας πάθος τὸ τῶν Ἐρώτων· εἰ δὲ βούλοιο φι-
λονεικῶν διαιρεῖν, οὐ μέτρι' ἂν δόξειε ποιεῖν ὁ παι-
δικὸς οὗτος, ἀλλ' ὥσπερ ὁψὲ γεγονὼς καὶ παρ' ὥραν 15
τῷ βίῳ νόθος καὶ σκότιος ἐξελαύνειν τὸν γνήσιον
Ἐρωτα καὶ πρεσβύτερον. ἐχθρὸς γάρ, ὃ ἔταῖρε, καὶ
πρώην μετὰ τὰς ἀποδύσεις καὶ ἀπογυμνώσεις τῶν
νέων παραδὺς εἰς τὰ γυμνάσια καὶ προσανατριβό-
μενος ἡσυχῇ καὶ προσεμβαλὼν, εἴτα κατὰ μικρὸν ἐν 20
ταῖς παλαιίστραις πτεροφνήσας οὐκέτι καθεκτός
752 ἐστίν, ἀλλὰ λοιδορεῖ καὶ προπηλακίζει τὸν γαμή-
λιον ἐκεῖνον καὶ συνεργὸν ἀθανασίας τῷ θνητῷ

1 Πλάτωνα] Phaedr. p. 250 e 3 χάρις add. Winckelmannus sed ante ἄχαρις 6 Πλάτων] de Legg. p. 839 b
7 cf. Bergk. 2 p. 50 8 τίθησιν BE 9 καὶ τῶν παιδικῶν] i. e. οὕτω καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν cf. Plat. Rep. p. 497 d
11 τάληθ' *: τὸ ἀληθές 14 μέτρι' ἂν *: μέτρια
16 em. M: ἐξελαύνει 19 παραδὸς BE 20 προσεγκαλῶν iidem, unde fort. προσαικάλλων

γένει, σβεννυμένην ἡμῶν τὴν φύσιν εὐθὺς ἐξανά-
 πτοντα διὰ τῶν γενέσεων. οὗτος δ' ἀρνεῖται τὴν
 ἡδονήν· αἰσχύνεται γὰρ καὶ φοβεῖται. δεῖ δέ τινος
 εὐπρεπείας ἀπτομένῳ καλῶν καὶ ὠραίων· πρόφρασις
 5 οὖν φιλία καὶ ἀρετή. κονίεται δὲ καὶ ψυχρολουτεῖ
 καὶ τὰς ὀφρῦς αἴρει καὶ φιλοσοφεῖν φησι καὶ σω-
 φρονεῖν ἕξω διὰ τὸν νόμον· εἶτα νύκτωρ καὶ καθ'
 ἡσυχίαν

‘γλυκεῖ’ ὁπώρα φύλακος ἐκλελοιπότης.’

10 εἰ δ', ὥς φησι Πρωτογένης, οὐκ ἔστιν ἀφροδισίων
 παιδικῶν κοινωνία, πῶς Ἔρως ἔστιν Ἀφροδίτης μὴ B
 παρούσης, ἣν εἰληχε θεραπεύειν ἐκ θεῶν καὶ περι-
 έπειν, τιμῆς τε μετέχειν καὶ δυνάμεως ὅσον ἐκείνη
 δίδωσιν; εἰ δ' ἔστι τις Ἔρως χωρὶς Ἀφροδίτης, ὥς-
 15 περ μέθη χωρὶς οἴνου πρὸς σύκινον πῶμα καὶ κρύ-
 θινον, ἄκαρπον αὐτοῦ καὶ ἀτελες τὸ ταρακτικόν
 ἔστι καὶ πλήσμιον καὶ ἀψίκορον.’

6. Λεγομένων τούτων ὁ Πεισίας ἦν δῆλος ἀγα-
 νακτῶν καὶ παροξυνόμενος ἐπὶ τὸν Λαφναῖον· μι-
 20 κρὸν δ' αὐτοῦ καταλιπόντος ὧ Ἡράκλεις' ἔφη 'τῆς
 εὐχερείας καὶ θρασύτητος· ἀνθρώπους ὁμολογοῦν-
 τας ὥσπερ οἱ κύνες ἐκ τῶν μορίων συνηρτησθαι C
 πρὸς τὸ θῆλυ μεθιστάναι καὶ μετοικίζειν τὸν θεὸν
 ἐκ γυμνασίων καὶ περιπάτων καὶ τῆς ἐν ἡλίῳ κα-
 25 θαρᾶς καὶ ἀναπεπταμένης διατριβῆς εἰς ματρυλεῖα

1 εὐθὺς] αὐθις R 9 Nauck. p. 916. Kock. 3 p. 614
 γλυκεῖα libri 11 ἀκοινωνία iidem 15 προσίκινον BE
 ib. *: πῶμα 20 διαλιπόντος Herwerdenus 22 τῶν
 Duebnerus 25 cf. Kock. 3 p. 450

καὶ κοπίδας καὶ φάρμακα καὶ μαγεύματα καθειρ-
γνύμενον ἀκολάστων γυναικῶν· ἐπεὶ ταῖς γε σώ-
φροσιν οὗτ' ἐρᾶν οὗτ' ἐρᾶσθαι δῆπου προσῆκόν
ἐστιν· ἐνταῦθα μέντοι καὶ ὁ πατήρ ἔφη τοῦ Πρω-
τογένους ἐπιλαβέσθαι καὶ εἰπεῖν

‘τόδ’ ἐξοπλίζει τοῦπος Ἀργεῖον λεών,’

καὶ νῆ Δία Δαφναίῳ συνδίκους ἡμᾶς προστίθῃσιν
οὐ μετριάζων ὁ Πεισίας, ἀλλὰ τοῖς γάμοις ἀνέρα-
στον ἐπάγων καὶ ἄμοιρον ἐνθέου φιλίας κοινωνίαν,
D ἦν τῆς ἐρωτικῆς πειθοῦς καὶ χάριτος ἀπολιπούσης 10
μονοноῦ ξυγοῖς καὶ χαλινούς ὑπ’ αἰσχύνης καὶ φό-
βου μάλα μόλις συνεχομένην ὀρῶμεν· καὶ ὁ Πει-
σίας ‘ἐμοὶ μέν’ εἶπεν ‘ὀλίγον μέλει τοῦ λόγου· Δαφ-
ναῖον δ’ ὀρῶ ταῦτόν πάσχοντα τῷ χαλκῷ· καὶ γὰρ
ἐκεῖνος οὐχ οὕτως ὑπὸ τοῦ πυρός, ὥς ὑπὸ τοῦ 15
πεπυρωμένου χαλκοῦ καὶ ῥέοντος, ἂν ἐπιχέῃ τις,
ἀνατήκεται καὶ ῥεῖ συνεξυγραινόμενος· καὶ τοῦτον
οὐκ ἐνοχλεῖ τὸ Αὐσάνδρας κάλλος, ἀλλὰ συνδιακε-
καυμένῳ καὶ γέμοντι πυρὸς ἤδη πολὺν χρόνον πλη-
E σιάζων καὶ ἀπτύμενος ἀναπίμπλαται· καὶ δῆλός ἐστιν, 20
εἰ μὴ ταχὺ φύγοι πρὸς ἡμᾶς, συντακησόμενος. ἀλλ’
ὀρῶ’ εἶπε ‘γιννόμενον ὅπερ ἂν μάλιστα σπουδάσειεν
Ἀνθεμίων, προσκρούοντα τοῖς δικασταῖς καὶ ἐμαν-
τόν, ὥστε παύομαι.’ καὶ ὁ Ἀνθεμίων ‘ὦνησας’ εἶ-
πεν ‘ὥς ἔδει γ’ ἀπ’ ἀρχῆς λέγειν τι πρὸς τὴν ὑπό- 25
θεσιν.’

6 Nauck. p. 916 14 δὲ] δὴ BE 18 συνδιακεκα-
λυμένῳ iidem 19 ἤδη M: δ χρόνον W: χρόνον δ
21 malim ἂν μὴ ταχὺ φύγη

7. 'Λέγω τοίνυν' ὁ Πεισίας ἔφη 'προκηρύξας ἐμοῦ γ' ἔνεκα πάσαις γυναιξίν ἄν ἐραστήν, ὅτι τῆς γυναικὸς ὁ πλούτος ἐστὶ φυλακτέος τῷ νεανίσκῳ, μὴ συμμίζαντες αὐτὸν ὕμῳ καὶ βάρει τοσούτῳ λά-
 5 θωμεν ὥσπερ ἐν χαλκῷ κασσίτερον ἀφανίσαντες. μέγα γὰρ ἄν ἐλαφρᾶ καὶ λιτῇ γυναικὶ μειρακίου συνελθόντος εἰς ταὐτὸν ἢ κραιῶσις οἴνου δίκην ἐπι- F κρατήσῃ· ταύτην δ' ὀρῶμεν ἄρχειν καὶ κρατεῖν δοκοῦσαν· οὐ γὰρ ἄν ἀπορρίψασα δύξας καὶ γένῃ τη-
 10 λικαῦτα καὶ πλούτους ἐμνᾶτο μειράκιον ἐκ χλαμύδος, ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δεόμενον. ὅθεν οἱ νοῦν ἔχοντες αὐτοὶ προῖενται καὶ περικόπτουσιν ὥσπερ ὠκύπτερα τῶν γυναικῶν τὰ περιττὰ χρήματα, τρυφὰς ἐμποιοῦντα καὶ χαυνότητας ἀβεβαίους καὶ κενὰς, ὅφ' ὧν
 15 ἐπαιρόμεναι πολλάκις ἀποπέτονται· καὶ μὲνῶσι, 'χρυ- 753 σαῖς' ὥσπερ ἐν Αἰθιοπία 'πέδαις δεδέσθαι' βέλτιον ἢ πλούτῳ γυναικός.'

8. 'Ἐκεῖνο δ' οὐ λέγεις' ὁ Πρωτογένης εἶπεν 'ὅτι κινδυνεύομεν ἀναστρέφειν ἀτόπως καὶ γελοίως
 20 τὸν Ἡσίοδον, ἄν ἐκείνου λέγοντος

'μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων

2 ἄν] quid lateat incertum. Fort. αὐτὸν 4 em. Herwerdenus: λάθοιμεν 8 δοκοῦσαν] ποθοῦσαν Emperius. Malim ἀσκοῦσαν 13 περιττὰ Salmasius: περὶ τὰ 14 em. X: ἐκβεβαίους καὶ κενὰς Iacobsius (ex Clem. Alex. p. 288 Pott.): καὶ κελίους 15 μὲν ὧσι BE ib. cf. Herod. 3, 23 16 βέλτιω BE 18 em. Winckelmannus: ἐκεῖνα λέγεις X: λέγει ib. ὁ * 20 λέγοντος Madvigius: λόγος 21 τριηκόντων Winckelmannus ex Hes. OD 694: τριήκοντ' ὧν

μητ' ἐπιθεις μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὄριος οὗτος·
ἡ δὲ γυνή τέτορ' ἡβώοι, πέμπτω δὲ γαμοῖτο·'

σχεδὸν ἡμεῖς ἔτεσι τοσούτοις γυναικὶ πρεσβυτέρα,
καθαπερεὶ φοίνικας ἢ σὺκ' ἐρινεοῖς, ὕμφακα καὶ
B ἄωρον ἄνδρα περιάψωμεν. ἐρᾶται γὰρ αὐτοῦ νῆ 5
Δία καὶ κέεται· τίς οὖν ὁ κωλύων ἐστὶ καμᾶζειν
ἐπὶ θύρας, ἄδειν τὸ παρακλαυσίθυρον, ἀναδεῖν τὰ
εἰκόνια, παγκρατιάζειν πρὸς τοὺς ἀντεραστάς; ταῦτα
γὰρ ἐρωτικά· καὶ καθείσθω τὰς ὀφρὺς καὶ παυσά-
σθω τρυφῶσα, σχῆμα λαβοῦσα τῶν τοῦ πέθους οἰ- 10
κείων. εἰ δ' αἰσχύνεται καὶ σωφρονεῖ, κοσμίως
οἴκοι καθήσθω περιμένουσα τοὺς μνωμένους καὶ
σπουδάζοντας. ἐρᾶν δὲ φάσκουσαν γυναῖκα φυγεῖν
τις ἂν ἔχοι καὶ βδελυχθείη, μή τι γε λάβοι γάμον
ποιησάμενος ἀρχὴν τὴν τοιαύτην ἀκρασίαν.' 15

9. Παυσαμένου δὲ τοῦ Πρωτογένους, 'ὄρᾳς' εἴ-
πεν ὁ πατήρ 'ὦ Ἀνθεμίω, ὅτι πάλιν κοινήν ποι-
οῦσι τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν λόγον ἀναγκαῖον ἡμῖν
C τοῖς οὐκ ἀρνούμενοις οὐδὲ φεύγουσι τοῦ περὶ γά-
μον 'Ερωτος εἶναι χορευταῖς;' 'καὶ ναὶ μὰ Δί' εἴ- 20
πεν ὁ Ἀνθεμίω· 'ἄμυν' οὖν διὰ πλειόνων νῦν
αὐτὸς ἐρῶν· ἔτι δὲ τῷ πλούτῳ βοήθησον, ᾧ μάλιστα
δεδίττεται Πεισίας ἡμᾶς.' 'τί δ'?' εἶπεν ὁ πατήρ

3 ἔτεσι R: οὗτος 4 em. W: καθάπερ οἱ ib. σὺκ'Α
ἐρινεοῖς ὕμφακα supplevi: σὺκα 10 E 13 B cf. Symb.
9 καθείσθω τὰς Duebnerus: καθὼ αἰσθεται 10 σχῆμα
Emperius: καὶ σχῆμα 12 κενεαθήσθω BE 19 φεύγουσι
R: φεύγειν 20 καὶ] malim ναὶ 21 ἄμυν' οὖν *: ἀμύ-
νει 22 αὐτὸς ἐρῶν· ἔτι δὲ W: αὐτοὺς ἐρᾶν· εἰ δὲ
idem: βοηθήσων

οὐκ ἂν ἐγκλημα γένοιτο γυναικός, εἰ δι' ἔρωτα καὶ
 πλοῦτον ἀπορρίψομεν Ἰσμηνοδώραν; βαρεῖα γὰρ καὶ
 πλουσία· τί δ' εἰ καλὴ καὶ νέα; τί δ' εἰ γένει σο-
 βαρὰ καὶ ἔνδοξος; αἱ δὲ σάφρονες οὐδὲ ἀύστηρόν
 5 καὶ κατεγνυπωμένον ἐπαχθὲς * * καὶ δυσκαρτέρη-
 τον ἔχουσι, καὶ ποιναὶς καλοῦσιν αὐτάς καὶ τοῖς ἄν-
 δράσιν ὀργιζομένας, ὅτι σάφρονοῦσιν; ἄρ' οὖν κρᾶ- D
 τιστον ἐξ ἀγορᾶς γαμεῖν Ἀβρύτονόν τινα Θρηῆσσαν
 ἢ Βακχίδα Μιλησίαν ἀνέγγυον ἐπαγομένην δι' ὦνῆς
 10 καὶ καταχυσμάτων; ἀλλὰ καὶ ταύταις ἴσμεν οὐκ ὀλί-
 γους αἰσχίστα δουλεύσαντας. αὐλητρίδες δὲ Σάμιαι
 καὶ ὀρχηστρίδες, Ἀριστονίκαι καὶ τύμπανον ἔχουσ'
 Οἰνάνθη καὶ Ἀγαθόκλεια διαδήμασι βασιλέων ἐπέ-
 βησαν. ἡ δὲ Σύρα Σεμίραμις οἰκότριβος μὲν ἦν
 15 βασιλικοῦ θεράπαινα παλλακευομένη· Νίνου δὲ τοῦ
 μεγάλου βασιλέως ἐντυχόντος αὐτῇ καὶ στέρξαντος
 οὕτως ἐκράτησε καὶ κατεφρόνησεν, ὥστ' ἀξιῶσαι καὶ
 μίαν ἡμέραν αὐτὴν περιδεῖν ἐν τῷ θρόνῳ καθέξο- E
 μένην ἔχουσιν τὸ διάδημα καὶ χρηματίζουσιν. δόν-
 20 τος δ' ἐκείνου καὶ κελεύσαντος πάντας ὑπηρετεῖν
 ὥσπερ αὐτῷ καὶ πείθεσθαι, μετρίως ἐχρῆτο τοῖς
 πρώτοις ἐπιτάγμασι, πειρωμένη τῶν δορυφόρων·
 ἐπεὶ δ' ἑώρα μηδὲν ἀντιλέγοντας μηδ' ὀκνοῦντας,

2 καὶ εἰ Empirius 3 εἰ Leonicus: ἡ — ἡ
 4 οὐδὲ κατεγνυπωμένον ἐπαχθὲς δὲ τὸ σεμνὸν καὶ δυσκαρ-
 τέρητον 5 ib. em. Schneiderus: κατεγνυπωμένον ib. lac.
 6 E 8 B 6 ποιναὶς Basileensis: πείνας καὶ] ἀεὶ Em-
 perius 9 em. Winckelmannus: ἔγγυον 10 καταχυσμά-
 των idem: κατεστυμάτων 13 idem: ἀγαθοκλῆα

ἐκέλευσε συλλαβεῖν τὸν Νῆνον εἶτα δῆσαι, τέλος δ' ἀποκτείνει· πραχθέντων δὲ πάντων, ἐβασίλευσε τῆς F Ἀσίας ἐπιφανῶς πολλὸν χρόνον. ἡ δὲ Βελεστίχη, πρὸς Διός, οὐ βάρβαρον ἐξ ἀγορᾶς γύναιον, ἥς ἱερὰ καὶ ναοὺς Ἀλεξανδρεῖς ἔχουσιν, ἐπιγράψαντος 5 δι' ἔρωτα τοῦ βασιλέως Ἀφροδίτης Βελεστίχης; ἡ δὲ σύνναος μὲν ἐνταυθοῖ καὶ συνίερος τοῦ Ἑρωτος, ἐν δὲ Δελφοῖς κατὰ χρυσος ἐστῶσα μετὰ τῶν βασιλέων καὶ βασιλειῶν, ποία προικὶ τῶν ἐραστῶν ἐκράτησεν; ἀλλ' ὥσπερ ἐκεῖνοι δι' ἀσθένειαν ἑαυτῶν 10 καὶ μαλακίαν ἔλαθον ἑαυτοὺς γενόμενοι λεία γυναικῶν, οὕτω πάλιν ἄδοξοι καὶ πένητες ἕτεροι πλουσίαις γυναιξὶ καὶ λαμπραῖς συνελθόντες οὐ διεφθάρησαν οὐδ' ὑφῆκάν τι τοῦ φρονήματος, ἀλλὰ τιμώμενοι καὶ κρατοῦντες μετ' εὐνοίας συγκατεβίω- 15 σαν. ὁ δὲ συστέλλων τὴν γυναῖκα καὶ συνάγων εἰς μικρόν, ὥσπερ δακτύλιον δακτύλων ἰσχυρὸς ὢν μὴ περιρρυῇ δεδιώς, ὅμοιός ἐστι τοῖς ἀποκείρουσι τὰς ἵππους εἶτα πρὸς ποταμὸν ἢ λίμνην ἄγουσι· καθορῶσαν γὰρ ἐκάστην τὴν εἰκόνα τῆς ὕψεως ἀκαλλῇ 20 καὶ ἄμορφον, ἀφιέναι τὰ φρονάγματα λέγεται καὶ προσδέχεσθαι τὰς τῶν ὕνων ἐπιβάσεις. πλοῦτον δὲ B γυναικὸς αἰρεῖσθαι μὲν πρὸ ἀρετῆς ἢ γένους ἀφιλότιμον κἀνελεύθερον, ἀρετῇ δὲ καὶ γένει προσόντα

3 Winckelmannus: βελεστίη 6 Βελεστίχης idem: βε-
λεστικῆς 8 δὲ * ἐστῶσα W: δ' ἐστῶσα 11 ἑαυτοὺς
Winck. Loco eius lac. 6 E 8 B, nisi quod lac. dat B post
γενόμενοι 17 δακτύλιον δακτύλων *: δακτύλων ib.
Coraes: ἔχνος ὢν cf. Vit. Artax. c. 15 20 cf. Nauck.
p. 274. 275 24 *: καὶ ἀνελεύθερον

φεύγειν ἀβέλτερον. ὁ μὲν γὰρ Ἀντίγονος ὠχυρω-
 μένῳ τὴν Μουνυχίαν τῷ φρουροῦντι γράφων ἐκέ-
 λευε ποιεῖν μὴ μόνον τὸν κλοιὸν ἰσχυρὸν ἀλλὰ καὶ
 τὸν κύνα λεπτόν, ὅπως ὑφαιρῇ τὰς εὐπορίας τῶν
 5 Ἀθηναίων· ἀνδρὶ δὲ πλουσίας ἢ καλῆς οὐ προσή-
 κει μηδὲ τὴν γυναικα ποιεῖν ἄμορφον ἢ πενιχράν,
 ἀλλ' ἑαυτὸν ἐγκρατεῖα καὶ φρονήσει καὶ τῷ μηδὲν
 ἐκπεπλήχθαι τῶν περὶ ἐκείνην ἴσον παρῆχειν καὶ
 ἀδούλωτον, ὥσπερ ἐπὶ ζυγοῦ ῥοπὴν τῷ ἥθει πρὸς-
 10 τιθέντα καὶ βάρος, ὅφ' οὗ κρατεῖται καὶ ἄγεται δι- C
 καίως ἕμα καὶ συμφερόντως. καὶ μὴν ἡλικία γε
 πρὸς γάμον καὶ ὥρα τὸ τίκτειν ἔχουσα καὶ τὸ γεν-
 νᾶν εὐάρμοστός ἐστιν· ἀκμάζειν δὲ τὴν γυναικα
 πυνθάνομαι, καὶ ἕμα τῷ Πεισίᾳ προσμειδιάσας 'οὐ-
 15 δενὸς γάρ' ἔφη 'τῶν ἀντεραστῶν πρεσβυτέρα οὐδ'
 ἔχει πολιάς, ὥσπερ ἔνιοι τῶν Βάκχωνι προσανα-
 χρωννυμένων. εἰ δ' οὗτοι καθ' ὥραν δμιλοῦσι,
 τί κωλύει καὶ ἐκείνην ἐπιμεληθῆναι τοῦ νεανίσκου
 βέλτιον ἡστινοσοῦν νέας; δύσμικτα γὰρ τὰ νέα καὶ
 20 δυσκέραστα καὶ μόλις ἐν χρόνῳ πολλῷ τὸ φρύαγμα
 καὶ τὴν ὕβριν ἀφίησιν, ἐν ἀρχῇ δὲ κυμαίνει καὶ
 ζυγομαχεῖ καὶ μάλλον ἂν Ἔρως ἐγγένηται, καὶ κα-
 θάπερ πνεῦμα κυβερνήτου μὴ παρόντος, ἐτάραξε D
 καὶ συνέχεε τὸν γάμον οὗτ' ἄρχειν δυναμένων οὗτ'
 25 ἄρχεσθαι βουλομένων. εἰ δ' ἄρχει βρέφους μὲν ἢ
 τίτθῃ καὶ παιδὸς ὁ διδάσκαλος ἐφήβου δὲ γυμνα-
 σίαρχος ἐραστῆς δὲ μειρακίου γενομένου δ' ἐν ἡλι-

2 *: μουνυχίαν 10 δικαίως ἕμα καὶ *: καὶ ὡς ἕμα
 16 ἔνιοι τῶν Βάκχων BE

κία νόμος καὶ στρατηγὸς οὐδεὶς δ' ἄναρκτος οὐδ' αὐτοτελής, τί δεινὸν εἰ γυνή νοῦν ἔχουσα πρεσβυτέρα κυβερνήσει νέου βίου ἀνδρός, ὠφέλιμος μὲν οὔσα τῷ φρονεῖν μᾶλλον ἢδεῖα δὲ τῷ φιλεῖν καὶ προσσηνής; τὸ δ' ὅλον' ἔφη 'καὶ τὸν Ἡρακλέα Βοι- 5
 E ωτοὺς ὕντας ἔδει σέβεσθαι καὶ μὴ δυσχεραίνειν τῷ παρ' ἡλικίαν τοῦ γάμου, γιγνώσκοντας ὅτι κακείνος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Μεγάραν Ἰολάφ συν-
 ῥήκισεν ἐκκαιδεκάετει τότε' ὄντι τρία καὶ τριάκοντ' ἔτη γεγενημένην.'

10

10. Τοιούτων λόγων, ὁ πατήρ ἔφη, παρόντων αὐτοῖς, ἐλθεῖν τῷ Πεισίᾳ ἐταῖρον ἐκ πύλεως ἵππῳ θέοντα, πρᾶγμα θαυμαστὸν ἀπαγγέλλοντα τετολμημένον. ἡ γὰρ Ἰσμηνοδώρα, ὥς ἔοικεν, αὐτὸν μὲν οὐκ ἀηδῶς ἔχειν οἰομένη τὸν Βάκχωνα πρὸς τὸν 15
 γάμον, αἰσχύνεσθαι δὲ τοὺς ἀποτρέποντας, ἔγνω μὴ προέσθαι τὸ μειράκιον. τῶν οὖν φίλων τοὺς μά-
 F λιστα τοῖς βίοις νεαροὺς καὶ συνερῶντας αὐτῇ καὶ τῶν γυναικῶν τὰς συνήθεις μεταπεμψαμένη καὶ συγκροτήσασα παρεφύλαττε τὴν ὥραν, ἣν ὁ Βάκχων 20
 ἔθος εἶχεν ἀπιδὼν εἰς παλαιστρας παρὰ τὴν οἰκίαν αὐτῆς παρεξιέναι κοσμίως. ὥς οὖν τότε προσῆει μετὰ δυεῖν ἢ τριῶν ἐταίρων ἀηλίμμενος, αὐτῇ μὲν ἐπὶ τὰς θύρας ἀπήντησεν ἡ Ἰσμηνοδώρα καὶ τῆς 25
 χλαμύδος ἔθιγε μόνον, οἱ δὲ φίλοι καλὸν καλῶς ἐν τῇ χλαμύδι καὶ τῇ διβολίᾳ συναρπάσαντες εἰς τὴν οἰκίαν παρήνεγκαν ἀθρόοι καὶ τὰς θύρας εὐθὺς

ἀπέκλεισαν· ἅμα δ' αἱ μὲν γυναῖκες ἔνδον αὐτοῦ 755
 τὸ χλαμύδιον ἀφαρπάσασαι περιέβαλον ἱμάτιον νυμ-
 φικόν· οἰκέται δὲ περικύκλω δραμόντες ἀνέστεφον
 ἐλαία καὶ δάφνη τὰς θύρας οὐ μόνον τὰς τῆς Ἰσμη-
 5 νοδώρας ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ Βάκχωνος· ἡ δ' αὐλη-
 τρίς αὐλοῦσα διεξῆλθε τὸν στενωπὸν. τῶν δὲ Θε-
 σπιέων καὶ τῶν ξένων οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δ' ἡγανά-
 κτουν καὶ τοὺς γυμνασιάρχους παρώξυνον· ἄρχουσι
 γὰρ ἰσχυρῶς τῶν ἐφήβων καὶ προσέχουσι τὸν νοῦν
 10 σφόδρα τοῖς ὑπ' αὐτῶν πραττομένοις. ἦν δὲ λόγος Β
 οὐδείς τῶν ἀγωνιζομένων, ἀλλ' ἀφέντες τὸ θέατρον
 ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς Ἰσμηνοδώρας ἐν λόγοις ἦσαν
 καὶ φιλονεικίαις πρὸς ἀλλήλους.

11. Ὡς οὖν ὁ τοῦ Πεισίου φίλος ὥσπερ ἐν πο-
 15 λέμῳ προσελάσας τὸν Ἴππον αὐτὸ τοῦτο τεταραγμέ-
 νος εἶπεν, ὅτι Βάκχων' ἤρπακεν Ἰσμηνοδώρα, τὸν
 μὲν Ζεῦξιππον ὁ πατήρ ἔφη γελάσαι καὶ εἰπεῖν, ἅτε
 δὴ καὶ φιλευριπίδην ὄντα,

ἑπλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ δ' ὦ γύναι φρονεῖς·

20 τὸν δὲ Πεισίαν ἀναπηδήσαντα βοᾷν, ὦ θεοί, τί πέ-
 ρας ἔσται τῆς ἀνατρεπούσης τὴν πόλιν ἡμῶν ἔλευ-
 θερίας; ἥδη γὰρ εἰς ἀνομίαν τὰ πράγματα διὰ τῆς
 αὐτονομίας βαδίζει· αἱτοὶ γελοῖον ἴσως ἀγανακτεῖν C
 περὶ νόμων καὶ δικαίων, ἡ γὰρ φύσις παρανομεῖ-
 25 ται γυναικοκρατουμένη. τί τοιοῦτον ἡ Αἴμνος; ἴω-
 μεν ἡμεῖς, ἴωμεν' εἶπεν ὅπως καὶ τὸ γυμνάσιον

3 περικύκλω R: περὶ κύκλω
 δ' ᾧ δὴ X φρόνει Nauckius

19 Nauck. p. 678
 23 βαδίζειν BE

ταῖς γυναιξὶ παραδῶμεν καὶ τὸ βουλευτήριον, εἰ
 παντάπασιν ἢ πόλις ἐκνενεύρισται.' προάγοντος οὖν
 τοῦ Πεισίου, ὁ μὲν Πρωτογένης οὐκ ἀπελείπετο τὰ
 μὲν συναγανακτῶν τὰ δὲ πραῦνων ἐκείνουν· ὁ δ'
 Ἀνθεμίω· 'νεανικὸν μὲν' ἔφη 'τὸ τόλμημα καὶ Αἴ- 5
 μνιον ὥς ἀληθῶς, αὐτοὶ γάρ ἐσμεν, σφόδρ' ἐρώσης
 γυναικός.' καὶ ὁ Σώκλαρος ὑπομειδιῶν 'οἶει γὰρ
 D ἄρπαγὴν' ἔφη 'γεγονέναι καὶ βιασμόν, οὐκ ἀπολό-
 γημα καὶ στρατήγημα τοῦ νεανίσκου νοῦν ἔχοντος,
 ὅτι τὰς τῶν ἐραστῶν ἀγκάλας διαφυγῶν ἐξηυτομό- 10
 ληκεν εἰς χεῖρας καλῆς καὶ πλουσίας γυναικός;
 'μὴ λέγε ταῦτ'' εἶπεν 'ὦ Σώκλαρε, μὴδ' ὑπονόει
 ἐπὶ Βάκχωνος' ὁ Ἀνθεμίω· 'καὶ γὰρ εἰ μὴ φύσει
 τὸν τρόπον ἀπλοῦς ἦν καὶ ἀφελής, ἐμέ γ' οὐκ ἂν
 ἀπεκρύφατο, τῶν τ' ἄλλων μεταδιδούς ἀπάντων, ἐν 15
 τε τούτοις ὁρῶν προθυμότατον ὄντα τῆς Ἰσμηνο-
 δώρας βοηθόν· Ἐρωτι δέ 'μάχεσθαι χαλεπόν' οὐ
 E 'θυμῷ' καθ' Ἡράκλειτον· 'ὦ, τι γὰρ ἂν θελήσῃ, καὶ
 ψυχῆς ὠνεῖται' καὶ χρημάτων καὶ δόξης. ἐπεὶ τί
 κοσμιώτερον Ἰσμηνοδώρας ἐν τῇ πόλει; πότε δ' 20
 εἰσῆλθεν ἢ λόγος αἰσχυρὸς ἢ πράξεως ὑπόνοια φανύ-
 λης ἔθιγε τῆς οἰκίας; ἀλλ' ἔοικε θεία τις ὄντως
 εἰληφέναι τὴν ἄνθρωπον ἐπίπνοια καὶ κρείττων ἀν-
 θρωπίνου λογισμοῦ.'

12. Καὶ ὁ Πεμπτιδης ἐπιγελάσας 'ἀμέλει καὶ 25
 σώματός τις' ἔφη 'νόσος ἔστιν, ἣν ἱερὰν καλοῦσιν·

6 cm. M: [σμεν 13 ἐπὶ] malim περὶ αὐτ τι περὶ
 14 γ' οὐκ ἂν] γούν BE. γούν οὐκ ἂν R 15 τ' ἄλλων
 X: τελῶν 18 Ἡράκλειτον] Bywater. p. 41

οὐδὲν οὖν ἄτοπον, εἰ καὶ ψυχῆς τὸ μανικώτατον
 πάθος καὶ μέγιστον ἰερὸν καὶ θεῖον ἐνιοὶ προσαγο-
 ρεῖουσιν. εἶδ' ὥσπερ ἐν Αἰγύπτῳ ποτὲ γείτονας
 ἑώρων δύο διαμφισβητοῦντας, ὅφρως προσερχύσαν- F
 5 τος εἰς τὴν ὁδόν, ἀμφοτέρων μὲν ἀγαθὸν δαίμονα
 καλούντων, ἑκατέρου δ' ἔχειν ἀξιοῦντος ὥς ἰδιον·
 οὕτως ὁρῶν ὑμῶν ἄρτι τοὺς μὲν εἰς τὴν ἀνδρωνύ-
 τιν ἔλκοντας τὸν Ἑρωτα τοὺς δ' εἰς τὴν γυναικω-
 νύτιν, ὑπερφυῆς καὶ θεῖον ἀγαθόν, οὐκ ἐθαύμαζον,
 10 εἰ τηλικαύτην δύναμιν ἔσχε καὶ τιμὴν τὸ πάθος,
 οἷς ἦν προσῆκον ἐξελαύνειν αὐτὸ πανταχόθεν καὶ
 κολοῦειν, ὑπὸ τούτων ἀυξανόμενον καὶ σεμινυόμε-
 νον. ἄρτι μὲν οὖν ἡσυχίαν ἦγον· ἐν γὰρ ἰδίῳ
 μᾶλλον ἢ κοινῷ ἑώρων τὴν ἀμφισβήτησιν οὔσαν·
 15 νυνὶ δ' ἀπηλλαγμένος Πεισίου, ἡδέως ἂν ὑμῶν 756
 ἀκούσαιμι πρὸς τί βλέψαντες ἀπεφήναντο τὸν Ἑρωτα
 θεὸν οἱ πρῶτοι τοῦτο λέξαντες·

13. Πανσαμένου δὲ τοῦ Πεμπτίδου καὶ τοῦ πα-
 τρὸς ἀρξαμένου τι περὶ τούτων λέγειν, ἕτερος ἦκεν
 20 ἐκ πόλεως, τὸν Ἀνθεμίωνα μεταπεμπομένης τῆς
 Ἰσμηνοδώρας· ἐπέτεινε γὰρ ἡ ταραχή, καὶ τῶν γυμ-
 νασιάρχων ἦν διαφορά, τοῦ μὲν οἰομένου δεῖν τὸν
 Βάκχωνα ἀπαιτεῖν τοῦ δὲ πολυπραγμονεῖν οὐκ ἔων-
 τος. ὁ μὲν οὖν Ἀνθεμίων ἀναστὰς ἐβάδιζεν· ὁ δὲ
 25 πατήρ τὸν Πεμπτίδην ὀνομαστὶ προσαγορεύσας ἔ-
 γράλου μοι δοκεῖς ἄπτεσθαι· εἶπεν ἑκατέρου
 πρᾶγματος, ὧ Πεμπτίδη, μᾶλλον δ' ὅλως τὰ ἀκίνητα B

κινεῖν τῆς περὶ θεῶν δόξης ἣν ἔχομεν, περὶ ἐκάστου λόγον ἀπαιτῶν καὶ ἀπόδειξιν· ἀρκεῖ γὰρ ἡ πάτριος καὶ παλαιὰ πίστις, ἥς οὐκ ἔστιν εἰπεῖν οὐδ' ἀνευρεῖν τεκμήριον ἐναργέστερον

‘οὐδ’ εἰ δι’ ἄκρας τὸ σοφὸν εὖρηται φρενός,’ 5

ἀλλ’ ἔδρα τις αὕτη καὶ βάσις ὑφesiώσα κοινὴ πρὸς εὐσέβειαν, ἐὰν ἐφ’ ἐνὸς ταράττηται καὶ σαλεύηται τὸ βέβαιον αὐτῆς καὶ νενομισμένον, ἐπισφαλῆς γίγνεται πᾶσι καὶ ὑποπτος. ἀκούεις δὲ δήπου τὸν Ὀ Εὐριπίδην, ὡς ἐθορυβήθη ποιησάμενος ἀρχὴν τῆς 10 Μελανίπτης ἐκείνης,

‘Ζεὺς, ὅστις ὁ Ζεὺς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ,’

μεταλαβὼν δὲ χορὸν ἄλλον (ἐθάρρει δ’ ὡς ἔοικε τῷ δράματι γεγραμμένῳ πανηγυρικῶς καὶ περιττῶς) ἥλλαξε τὸν στίχον ὡς νῦν γέγραπται 15

‘Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο.’

τί οὖν διαφέρει τὴν περὶ τοῦ Διὸς δόξαν ἢ τῆς Ἀθηνᾶς ἢ τοῦ Ἑρωτος εἰς ἀμφίβολον τῷ ‘λόγῳ’ θέσθαι ἢ καὶ ἄδηλον; οὐ γὰρ νῦν αἰτεῖ πρῶτον βωμὸν ὁ Ἑρως καὶ θυσίαν οὐδ’ ἔπηλυς ἐκ τινος βαρ- 20 βαρικῆς δεισιδαιμονίας, ὥσπερ Ἀτταί τινες καὶ

5 Eur. Bacch. 203 δι’ ἄκρων — φρενῶν idem
12 Nauck. p. 510 ὅστις ὁ Ζεὺς Lucianus (Iov. Trag. 41)
13 δὲ χορὸν Sauppins: δι’ ἐχθρὸν ib. δ’ * 14 τῷ
δράματι γεγραμμένῳ πανηγυρικῶς καὶ περιττῶς] locum
singularem Nauckius omisit 16 Nauck. p. 511 18 τῷ
λόγῳ] respicitur ad λόγῳ versus Euripidei (lin. 12)
19 ἢ καὶ ἄδηλον] i. e. ἢ καὶ εἰς ἄδηλον

Ἀδώνιοι λεγόμενοι, δι' ἀνδρογύνων καὶ γυναικῶν D
 παραδύεται κρύφα τιμὰς οὐ προσηκούσας καρπού-
 μενος, ὥστε παρεισγραφῆς δίκην φεύγειν καὶ νο-
 θείας τῆς ἐν θεοῖς. ἀλλ' ὅταν Ἐμπεδοκλέους ἀκού-
 5 σης λέγοντος, ὦ ἑταῖρε,

καὶ φιλότης ἐν τοῖσιν ἴση μῆκος τε πλάτος τε,
 τὴν σὺ νόῳ δέσκει, μηδ' ὕμιασιν ἥσο τεθηπώς·

ταῦτ' οἴεσθαι χρή λέγεσθαι περὶ Ἑρωτος· οὐ γάρ
 ἐστὶν ὁρατὸς ἀλλὰ δοξαστὸς ἡμῖν ὁ θεὸς οὗτος ἐν
 10 τοῖς πάνυ παλαιοῖς· ὣν ἂν περὶ ἐκάστου τεκμήριον
 ἀπαιτῆς, παντὸς ἀπτόμενος ἱεροῦ καὶ παντὶ βωμῷ
 σοφιστικὴν ἐπάγων πείραν, οὐδὲν ἀσυκοφάντητον
 οὐδ' ἀβασάνιστον ἀπολείψεις· πόρρω γὰρ οὐκ ἄπειμι

τὴν δ' Ἀφροδίτην οὐχ ὀρεῖς ὕψη θεός; E
 15 ἥδ' ἐστὶν ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσα ἔρον,
 οὗ πάντες ἐσμέν οἱ κατὰ χθόν' ἐκγόνοι·

ἔξιδωρον γὰρ αὐτὴν Ἐμπεδοκλῆς ἑυκαρπον' δὲ
 Σοφοκλῆς ἐμμελῶς πάνυ καὶ πρεπόντως ὠνόμασαν.
 ἀλλ' ὅμως τὸ μέγα τοῦτο καὶ θαυμαστὸν Ἀφροδί-
 20 τῆς μὲν ἔργον Ἑρωτος δὲ πάρεργόν ἐστιν Ἀφρο-
 δίτη συμπαρόντος· μὴ συμπαρόντος δὲ κομιδῇ τὸ
 γιγνόμενον ἄζηλον ἀπολείπεται καὶ ἄτιμον κἄφιλον·
 ἀνέραςτος γὰρ ὁμιλία καθάπερ πεῖνα καὶ δίψα πλη-
 σμονὴν ἔχουσα πέρας εἰς οὐδὲν ἐξικνεῖται καλόν· F

1 em. Bergkiius: ἀδωναῖοι 2 κρύφα Aldina: καὶ
 κρύφα 4 Ἐμπεδοκλέους] Mullach. 1 p. 3 vs. 81 7 σὺ
 X: σὺν δέσκει Clemens Alex. (p. 653 Pott.): δέσκει
 14 Nauck. p. 648 15 Eur. Hipp. 449. 450 18 Σδο-
 κλῆς] Nauck. p. 310 22 cf. Aesch. Choeph. 295

ἀλλ' ἡ θεὸς Ἔρωτι τὸν κόρον ἀφαιροῦσα τῆς ἡδονῆς φιλόττητα ποιεῖ καὶ σύγκρασιν. διὸ Παρμενίδης μὲν ἀποφαίνει τὸν Ἔρωτα τῶν Ἀφροδίτης ἔργων πρεσβύτατον, ἐν τῇ κοσμογονίᾳ γράφων

᾿πρωτίστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων. 5

Ἡσίودος δὲ φυσικώτερον ἔμολι δοκεῖ ποιεῖν Ἔρωτα πάντων προγενέστατον, ἵνα πάντα δι' ἐκείνον μετάσχῃ γενέσεως. ἂν οὖν τὸν Ἔρωτα τῶν νενομισμένων τιμῶν ἐκβάλλωμεν, οὐδ' αἰ τῆς Ἀφροδίτης
757 κατὰ χώραν μενοῦσιν. οὐδὲ γὰρ τοῦτ' ἔστιν εἰπεῖν, 10
ὅτι τῷ μὲν Ἔρωτι λοιδοροῦνται τινες ἀπέχονται δ' ἐκείνης, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς σκηνῆς ἀκούομεν

᾿Ἔρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοιούτοις ἔφν·

καὶ πάλιν

᾿ὦ παῖδες, ἦ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, 15
ἀλλ' ἔστι πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος.
ἔστιν μὲν Αἰδης, ἔστι δ' ἔφθιτος βία,
ἔστιν δὲ λύσσα μανιάς·

ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων θεῶν σχεδὸν ἀλοιδόρητος οὐδεὶς ἐκπέφευγε τὴν εὐλοιδόρητον ἀμαθίαν. σκό- 20
πει δὲ τὸν Ἄρην καθάπερ ἐν πίνακι χαλκῷ τὴν

2 Παρμενίδης] Mullach. 1 p. 128 vs. 132 6 Ἡσίودος]
Theog. 120 malim τὸν Ἔρωτα 9 οὐδ' αἰ *: οὐδὲ
11 ἀπέχονται δ' Schellensius: ἀλλὰ ἀπέχονται 13 Nauck.
p. 455 κἀπὶ X: καὶ ἐπὶ 15 Nauck. p. 329 ἦ τοι
Κύπρις Stobaeus (63, 6): 9 E 11 B 16 αἰτιώνυμος BE
18 μανιάς Porson: μανίας 20 M: ἀλοιδόρητον

ἀντικειμένην ἐκ διαμέτρου τῷ Ἑρωτι χώραν ἔχοντα
πηλίκας εἴληχε τιμὰς ὑπ' ἀνθρώπων καὶ πάλιν ὅσα
κακῶς ἀκούει,

ἔτυφλὸς γάρ, ὧ γυναῖκες, οὐδ' ὀρώων Ἄρης B
5 σὺς προσώπων πάντα τυρβάζει κακά·

καὶ ἡμαιοφόνον· Ὅμηρος αὐτὸν καλεῖ καὶ ἄλλοι πρό-
σαλλον· ὁ δὲ Χρύσιππος ἐξηγοούμενος τοῦνομα τοῦ
θεοῦ κατηγορίαν ποιεῖ καὶ διαβολήν· ἀναιρεῖν γὰρ
εἶναι τὸν Ἄρην φησὶν, ἀρχὰς διδόνς τοῖς τὸ μαχη-
10 τικὸν ἐν ἡμῖν καὶ διάφορον καὶ θυμοειδὲς Ἄρην
κεκλησθαι νομίζουσιν. ἕτεροι δ' αὖ φήσουσι τὴν
Ἀφροδίτην ἐπιθυμίαν εἶναι καὶ τὸν Ἑρμῆν λόγον
καὶ τέχνας τὰς Μοῦσας καὶ φρόνησιν τὴν Ἀθηνᾶν.
ὀρεῖς δὴ πού τὸν ὑπολαμβάνοντα βυθὸν ἡμᾶς ἀθεό- C
15 τητος, ἂν εἰς πάθη καὶ δυνάμεις καὶ ἀρετὰς δια-
γράφωμεν ἕκαστον τῶν θεῶν;

14. Ὅρῳ εἶπεν ὁ Περμπτίδης ἄλλ' οὔτε πάθη
τοὺς θεοὺς ποιεῖν ὅσιον οὔτ' αὖ πάλιν τὰ πάθη
θεοὺς νομίζειν· καὶ ὁ πατήρ τί οὖν· ἔφη τὸν
20 Ἄρην, θεὸν εἶναι νομίζεις ἢ πάθος ἡμέτερον; ἀπο-
κριναμένου δὲ τοῦ Περμπτίδου θεὸν ἡγεῖσθαι τὸν
Ἄρην κοσμοῦντα τὸ θυμοειδὲς ἡμῶν καὶ ἀνδρῶδες,
ἀνακραγὼν ὁ πατήρ εἶτ' ἔφη τὸ μὲν παθητικόν,

1 em. R: ἔχοντι 4 Nauck p. 308 5 καλὰ R prae-
ter necessitatem 6 ἡμαιοφόνον] Hom. E 31. Φ 402 ἄλλοι πρό-
σαλλον] idem ib. 831. 889 8 ἀναιρεῖν] ἔριν conieceram
in Symb. Nunc malim ἀναιρεῖν cum Petersenio cf. Clem.
Alex. p. 24 et 56 Pott. Heraclit. Allegor. ed. Mehler c. 31
ubi Ἄρης est ὁ πόλεμος παρὰ τὴν ἀρετὴν ὀνομασμένος (cf.
et c. 69).

ὦ Περμπτίδη, καὶ πολεμικὸν καὶ ἀντίπαλον θεὸν ἔχει,
 τὸ δὲ φιλητικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ συνελευστικὸν
 D ἄθεόν ἐστι; καὶ κτείνοντας μὲν ἄρα καὶ κτεινομέ-
 νους ἀνθρώπους ὅπλα τε καὶ βέλη καὶ τειχομαχίας
 καὶ λεηλασίας ἔστι τις ἐφορῶν καὶ βραβεύων θεὸς
 Ἐνυάλιος καὶ Στράτιος· πάθους δὲ γάμον καὶ φι-
 λότῃτος εἰς ὁμοφροσύνην καὶ κοινωνίαν τελευτώ-
 σης οὐδεὶς θεῶν μάρτυς οὐδ' ἐπίσκοπος οὐδ' ἡγε-
 μῶν ἢ συνεργὸς ἡμῖν γέγονεν; ἀλλὰ δορκάδας μὲν
 θηρεύουσι καὶ λαγρούς καὶ ἐλάφους ἀγρότερός τις
 10 συνεπιθωῦσσει καὶ συνεξορμᾷ θεός, εὗχονται δ'
 Ἀρισταίῳ δολοῦντες ὀρύγμασι καὶ βρόχοις λύκους
 καὶ ἄρκτους,

ἔς πρωτος θήρεσσιν ἔπηξε ποδάγρας·

ὁ δ' Ἡρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ
 τὸν ὄρνιν αἰρεσθαι τὸ τόξον, ὥς Αἰσχύλος φησίν,
 E ἄγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος·

ἀνδρὶ δὲ τὸ κάλλιστον ἐπιχειροῦντι θήραμα φίλιαν
 ἐλεῖν οὔτε θεὸς οὔτε δαίμων ἀπευθύνει καὶ συνε-
 φάπτεται τῆς ὁρμῆς; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲ δρυὸς οὐδὲ
 20 μορίας οὐδ' ἦν Ὅμηρος ἡμερίδα· σεμνύνων προσεῖ-
 πεν ἀκαλλέστερον ἔρνος οὐδὲ φανυλότερον ἡγοῦμαι
 φυτὸν ἀνθρώπων, ὦ φίλε Δαφναῖε, βλαστήσεως ὀρ-
 μὴν ἔχοντα διαφαίνουσας ὥραν καὶ κάλλος ἅμα σώ-
 ματος καὶ ψυχῆς.

25

6 πειθοῦς δὲ καὶ γάμον R 12 cf. Callimach. ed.
 Schneid. p. 786 17 Nauck. p. 67 εὐθύνοι idem
 21 Ὅμηρος] s 69 24 ὥραν R: ὥρα

15. Καὶ ὁ Δαρναῖος 'τίς δ' ἄλλως' εἶπεν 'ὦ
 πρὸς τῶν θεῶν;' 'οὔτοι νῆ Δί' ἔφη 'πάντες' ὁ πα-
 τήρ 'οἱ νομίζοντες ἀρότου καὶ σπόρου καὶ φυτείας F
 ἐπιμέλειαν θεοῖς προσήκειν. ἢ γὰρ οὐ νύμφαι τι-
 5 νές αὐτοῖς δρυάδες εἰσίν

'ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι.'

'δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθῆς αὐξάνοι,
 ἄγνυν φέγγος ὁπώρας'

κατὰ Πίνδαρον· μειρακίων δ' ἄρα καὶ παίδων ἐν
 10 ὥρᾳ καὶ ἄνθει πλαττομένων καὶ θυθμιζομένων τρο-
 φᾷ καὶ αὐξήσεις οὐδενὶ θεῶν ἢ δαιμόνων προσ-
 ήκουσιν, οὐδ' ἔστιν ὃ μέλει φυόμενον ἔνθρωνον
 εἰς ἀρετὴν ὁρθὸν ἐλθεῖν καὶ μὴ παρατραπήναι μηδὲ 758
 κλασθῆναι τὸ γενναῖον ἐρημιά κηδεμόνος ἢ κακία
 15 τῶν προστυγχανόντων; ἢ καὶ τὸ λέγειν ταῦτα δει-
 νὸν ἔστι καὶ ἀχάριστον, ἀπολαύοντάς γε τοῦ θείου
 τοῦ φιλανθρώπου πανταχόσε νενεμημένου καὶ μη-
 δαμοῦ προλείποντος ἐν χρεῖαις, ὧν ἀναγκαιότερον
 ἔναι τὸ τέλος ἢ κάλλιον ἔχουσιν; ὥσπερ εὐθύς ἢ
 20 περὶ τὴν γένεσιν ἡμῶν οὐκ εὐπρεπὴς οὔσα δι' αἰ-
 ματος καὶ ὠδίνων, ὅμως ἔχει θεῖον ἐπίσκοπον Εὐ-
 λείθυιαν καὶ Λοχείαν· ἣν δέ που μὴ γενέσθαι κρεῖτ-

1 ἄλλως W: ἄλλος 3 idem: ἀρότρου 6 et 7 vid.
 Bergk. 1 p. 433. p. 437. ἰσοδένδρου R: ἴσον δένδρον

ib. cm. Heynius: λαχοῖσαι 7 νομὸν Boeckhius: τρόπον

πολυγαθῆς Διόνυσος Bergk. πολυγαθῆς W: πολὺ τε

φέγγος ib. cm. Winckelmannus: αὐξάνει 8 idem:

φέγγος ἄγνυν 12 μέλλει BE 13 malim μηδ' ἐκλα-

σθῆναι (cf. p. 762 f) vel κατακλασθῆναι (cf. p. 767 f)

16 γε R: τε 21 θεῖον] θεῶν R; malim θεόν 22 *: μὴ

γίνεσθαι

τον ἢ γενέσθαι κακόν, ἀμαρτάνοντα κηδεμόνος ἀγα-
 B θοῦ καὶ φύλακος. οὐ μὴν οὐδὲ νοσοῦντος ἀνθρώπου
 θεὸς ἀποστατεῖ τὴν περὶ τοῦτο χρεῖαν καὶ δύναμιν
 εἰληχῶς, ἀλλ' οὐδ' ἀποθανόντος· ἔστι δέ τις ἐκεῖ
 κομιστὴρ ἐνθένδε καὶ ἄρωγός ἐν τέλει γενομένων 5
 κατευναστῆς καὶ ψυχοπομπός, ὥσπερ ὁ Ἵπνος,

‘οὐ γάρ με Νύξ ἔτικτε δεσπότην λύρας,
 οὐ μάντιν οὐδ' ἱατρὸν, ἀλλὰ θνητὸν ἄμα
 ψυχαῖς.’

καὶ τὰ τοιαῦτα πολλὰς ἔχει δυσχερείας. ἐκείνου δ' 10
 οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ἔργον ἱερώτερον οὐδ' ἱμιλλαν ἐτέ-
 ραν οὐδ' ἀγῶνα θεῶν πρόπειν μᾶλλον ἐφορᾶν καὶ
 βραβεύειν ἢ τὴν περὶ τοὺς καλοὺς καὶ ὠραίους ἐπι-
 μέλειαν τῶν ἐρώντων καὶ δίδωξιν· οὐδὲν γάρ ἐστιν
 C αἰσχρὸν οὐδ' ἀναγκαῖον, ἀλλὰ πειθῶ καὶ χάρις ἐν- 15
 διδοῦσα ‘πόνον ἡδύν’ ὥς ἀληθῶς ‘κἀματόν τ’ εὐκἀ-
 ματον’ ὑφηγεῖται πρὸς ἀρετὴν καὶ φιλίαν, οὗτ’ ἄνευ
 θεοῦ τὸ προσῆκον τέλος λαμβάνουσιν, οὗτ’ ἄλλον
 ἔχουσιν ἡγεμόνα καὶ δεσπότην θεὸν ἀλλὰ τὸν Μου-
 σῶν καὶ Χαρίτων καὶ Ἀφροδίτης ἑταῖρον Ἰέρωτα. 20

‘γλυκὺ γὰρ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πραπίδων
 [πόθω’

4 “ἔστιν δέ τις Ἐκεῖ κομιστὴρ ἀπαρωγὸς ἐν τέλει”
 versum Aeschylī effecit God. Hermannus 5 ἀρωγός W
 ἐν] τῶν ἐν R 6 ὁ Ἵπνος Hauptius: οὗτος 8 ἀλλὰ
 θνητὸν ἄμα] ἀλλ’ ἄλλ’ ἄλλ’ Vahlenarius. ἀλλ’ ὀνήτορα
 Bergkīus; malim ἄλλ’ ἄλλ’ cf. Nauck. p. 916
 10 αἵτιοι ταῦτα W 16 τ’ εὐκἀματον Porson cf. p. 467 d.
 794b. Eur. Bacch. 66 19 ἀλλὰ] malim ἀλλ’ ἢ
 21 πραπίδεσσι πόθον (aut πόθων) Bergkīus 3 p. 591

κατὰ τὸν Μελανιππίδην, τὰ ἥδιστα μίγνυνσι τοῖς καλλίστοις· ἢ πῶς' ἔφη 'λέγομεν, ὦ Ζεύξιππε;'

16. Κακῆϊνος 'οὕτως' ἔφη 'νῆ Δία παντὸς μᾶλλον· ἄτοπον γὰρ ἀμέλει τοῦναντίον.' 'ἐκείνο δ' ὁ
 5 πατήρ 'οὐκ ἄτοπον' εἶπεν 'εἰ τέσσαρα γένη τῆς φι-
 λίας ἐχούσης, ὥσπερ οἱ παλαιοὶ διώρισαν, τὸ φυσικὸν D
 κὸν πρῶτον εἶτα τὸ συγγενικὸν ἐπὶ τούτῳ καὶ τρί-
 τον τὸ ἑταιρικὸν καὶ τελευταῖον τὸ ἐρωτικόν, ἔχει
 τούτων ἕκαστον ἐπιστάτην θεὸν ἢ φίλιον ἢ ξένιον
 10 ἢ ὁμόγνιον καὶ πατρῷον· μόνον δὲ τὸ ἐρωτικὸν
 ὥσπερ δυσιεροῦν ἀνόσιον καὶ ἀδέσποτον ἀφεῖται,
 καὶ ταῦτα πλείστης ἐπιμελείας καὶ κυβερνήσεως δεό-
 μενου;' 'ἔχει καὶ ταῦτα' ὁ Ζεύξιππος εἶπεν 'οὐ μι-
 κρὰν ἀλογίαν.' 'ἀλλὰ μὴν' ὁ πατήρ ἔφη 'τά γε τοῦ
 15 Πλάτωνος ἐπιλάβοιτ' ἂν τοῦ λόγου καὶ παρεξιόν-
 τος. μανία γὰρ ἢ μὲν ἀπὸ σώματος ἐπὶ ψυχὴν ἀν- E
 εσταλμένη δυσκρασίαις τισὶν ἢ συμμίξουσιν ἢ πνεύ-
 ματος βλαβεροῦ περιφερομένου τραχεῖα καὶ χαλεπὴ
 καὶ νοσώδης· ἐτέρα δ' ἐστὶν οὐκ ἀθείαστος οὐδ'
 20 οἰκογενής, ἀλλ' ἔπηλυσ' ἐπίπνοια καὶ παρατροπὴ τοῦ
 λογιζομένου καὶ φρονουῦντος ἀρχὴν κρείττονος δυ-
 νάμεως ἀρχὴν ἔχουσα καὶ κίνησιν, ἥς τὸ μὲν κοι-
 νὸν ἐνθουσιαστικὸν καλεῖται πάθος· ὡς γὰρ ἔμπνουν

7 συγγενικὸν] ξενικὸν Berth. Mueller et Madvigius quos
 tamen ipsius Plutarchi de hac re testimonium p. 481f cur
 effugerit mirum est 11 em. R: ἄνοσον 13 οὐ μικρὰν
 ἀλογίαν Duebnerus: οὐ μὴν ἄλλοτριαν 14 γε W: γε
 15 em. Winckelmannius: παρεξιόντα cf. Plat. Rep. p. 503a
 17 posterius ἢ del. R 21 ἀρχὴν] aut delendum aut corr.
 ἀπὸ τινος vid. Symb.

τὸ πνεύματος πληρωθὲν ἔμφρον δὲ τὸ φρονήσεως,
οὕτως ὁ τοιοῦτος σάλος ψυχῆς ἐνθουσιασμοῦς ὠνό-
μασται μετοχῇ καὶ κοινωνίᾳ θειοτέρας δυνάμεως·
ἐνθουσιασμοῦ δὲ τὸ μαντικὸν ἐξ Ἀπόλλωνος ἐπι-
πνοίας καὶ κατοχῆς, τὸ δὲ βακχεῖον ἐκ Διονύσου, 5

F ἑκάπλ Κυρβάντεσι χορεύσατε

φησὶ Σοφοκλῆς· τὰ γὰρ μητρῷα καὶ πανικὰ κοινω-
νεῖ τοῖς βακχικοῖς ὀργιασμοῖς. ἑκτὴ δ' ἀπὸ Μου-
σῶν λαβοῦσ' ἀπαλὴν καὶ ἄβατον ψυχὴν τὸ ποιη-
τικὸν καὶ μουσικὸν ἐξώρμησε καὶ ἀνεργίπισεν. ἡ δ' 10
ἀρειμάνιος αὕτη λεγομένη καὶ πολεμικὴ παντὶ δῆ-
λον ὅτῳ θεῶν ἀνίσταται καὶ βακχεύεται

ἄχορον ἀκίθαριν δακρυγόνον Ἄρη
βοᾶν τ' ἐνδημον ἐξοπλίζουσα.

759 λείπεται δὲ τῆς ἐξαλλαγῆς ἐν ἀνθρώπῳ καὶ παρα- 15
τροπῆς οὐκ ἀμαυρὸν οὐδ' ἡσυχάζον, ὧ Δαφναῖε,
μόριον, ὑπὲρ οὗ βούλομαι τουτονὶ Πεμπτίδην ἐρέ-
σθαι * *

τίς καλλίκαρπον θύρσόν ἀνασείλει θεῶν,
τὸν φιλητικὸν τοῦτον περὶ παῖδας ἀγαθοὺς καὶ σώ- 20
φρονας γυναικας ἐνθουσιασμὸν πολὺ δριμύτατον

2 σάλος] λάλος BE 6 Nauck. p. 313 8 τρίτη κῆ]
ex Plat. Phaedr. p. 245 a 11 ἀρειμάνιος BE αὐτῇ vel
αὕτη BE 12 ὅτῳ W: ὅτι τῷ θεῶν *: θεῶ 13 ἄχο-
ρον Winckelm. ex Aesch. Suppl. 681: ἄχαριν ib. ἀκί-
θαριν — ἐξοπλίζουσα Porson ex eodem: ἀκίθαριν ἀκ 3—4 BE
γονον ἀρ 4E 6B τατε (τᾶτε B) δῆμον ἐξοπλίζουσαν 18 lac.
2—3E 3—4B 19 Nauck. p. 917 supplevit Winckel-
mannus: τί 4—5BE καρπον

ὄντα καὶ θερμότατον; ἢ γὰρ οὐχ ὀρεῖς, ὥς ὁ μὲν
στρατιώτης τὰ ὄπλα θείς πέπαιται τῆς πολεμικῆς
μανίας,

τοῦ μὲν ἔπειτα

- 5 γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὧμων τεύχε' ἔλοντο,⁵
καὶ κάθεται τῶν ἄλλων ἀπόλεμος θεατῆς, ταυτὶ δὲ
τὰ βακχικὰ καὶ κορυβαντικὰ σκιρτήματα τὸν ῥυθμὸν B
μεταβάλλοντες ἐκ τροχαίου καὶ τὸ μέλος ἐκ Φρυγίου
πραῦνουσι καὶ καταπαύουσιν, ὥς δ' αὐτως ἡ Πυ-
10 θία τοῦ τρίποδος ἐκβᾶσα καὶ τοῦ πνεύματος ἐν γα-
λήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ διατελεῖ; τὴν δ' ἐρωτικὴν μανίαν
τὰν θρώπου καθάψαμένην ἀληθῶς καὶ διακαύσασαν
οὐ μοῦσά τις οὐκ ἐπωδῇ θελκτῆριος οὐ τύπου
μεταβολὴ καθίστησιν· ἀλλὰ καὶ παρόντες ἐρῶσι καὶ
15 ἀπόντες ποθοῦσι καὶ μεθ' ἡμέραν διώκουσι καὶ νύ-
κτωρ θυραυλοῦσι, καὶ νήφοντες καλοῦσι τοὺς κα-
λοὺς καὶ πίνοντες ἄδουσι. καὶ οὐχ ὥς τις εἶπεν αἰ C
ποιητικαὶ φαντασίαι διὰ τὴν ἐνάργειαν ἐργηγορό-
των ἐνύπνια εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον αἰ τῶν ἐρώντων,
20 διαλεγομένων ὥς πρὸς παρόντας, ἀσπαζομένων, ἐγκα-
λούντων. ἢ γὰρ ὕψις ἔοικε τὰς μὲν ἄλλας φαντα-
σίας ἐφ' ὕγρασις ξωγραφεῖν, ταχὺ μαραινομένας καὶ
ἀπολειπούσας τὴν διάνοιαν· αἰ δὲ τῶν ἐρωμένων
εἰκόνες ὅπ' αὐτῆς οἶον ἐν ἐγκαύμασι γραφόμεναι
25 διὰ πυρὸς εἶδωλα ταῖς μνήμαϊς ἐναπολείπουσι κι-
νούμενα καὶ ζῶντα καὶ φθεγγόμενα καὶ παραμέ-

4 Hom. H 121 6 πολεμούντων τῶν ἄλλων supplet R;
malim τῶν ἄλλων πολεμούντων 12 *: τοῦ ἀνθρώπου
18 Victorius: ἐνάργειαν cf. Bergk. 1 p. 469 fr. 289

νοντα τὸν ἄλλον χρόνον. ὁ μὲν γὰρ Ῥωμαῖος Κά-
των ἔλεγε τὴν ψυχὴν τοῦ ἐρῶντος ἐνδιατιᾶσθαι τῇ
τοῦ ἐρωμένου. * * καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ἥθος καὶ ὁ
D βίος καὶ αἱ πράξεις, ὅφ' ὢν ἀγόμενος ταχὺ συναιρεῖ
πολλὴν ὁδόν, ὥσπερ οἱ Κυνικοὶ λέγουσι 'σύντονον 6
ὁμοῦ καὶ σύντομον εὐρηκέναι πορείαν ἐπ' ἀρετὴν·'
καὶ γὰρ ἐπὶ τὴν φιλίαν * * καθάπερ ἐπὶ κύματος
τοῦ πάθους ἅμα θεῶ φερομένη· λέγω δὴ κεφάλαιον,
ὥς οὔτ' ἀθελαστον ὁ τῶν ἐρώντων ἐνθουσιασμός
ἐστίν οὔτ' ἄλλον ἔχει θεὸν ἐπιστάτην καὶ ἡνίοχον 10
ἢ τοῦτον, ὃ νῦν ἐορτάζομεν καὶ θύομεν. ὅμως δ'
ἐπεὶ δυνάμει καὶ ὠφελείᾳ μάλιστα θεοῦ * * καθότι
καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν δύο ταῦτα, βασιλείαν
καὶ ἀρετὴν, θειότατα καὶ νομίζομεν καὶ ὀνομάζο-
E μεν, ὥρα σκοπεῖν πρότερον, εἴ τιμι θεῶν ὁ Ἔρως 15
ὀφείταται δυνάμεως. καίτοι

ἔμεγα μὲν σθένος ἃ Κύπρις ἐκφέρειται νίκας·

ὥς φησι καὶ Σοφοκλῆς, μεγάλη δ' ἡ τοῦ Ἄρεος
ἰσχὺς· καὶ τρόπον τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν νενεμημέ-
νην δίχα τὴν δύναμιν ἐν τούτοις ὀρῶμεν· ἡ μὲν 20
γὰρ οἰκειωτικὴ πρὸς τὸ καλὸν ἢ δ' ἀντιτακτικὴ

3 W praecunte lacunam signavi quam explendam
puto hunc in modum: τοῦ ἐρωμένου. [ἔμοιγε δὲ δοκοῦ-
σιν ἐνεῖναι τῇ τοῦ ἐρῶντος ψυχῇ τοῦ ἐρωμένου] καὶ τὸ
εἶδος κέ 5 fort. ὁδόν, καὶ ὥσπερ (aut ὥσπερ δ') —
εὐρίσκεται πορείαν κέ 7 lac. 18 BE. Fort. καὶ γὰρ ἐπὶ
τὴν φιλίαν [ἡγεῖται καὶ ἀρετὴν ἢ ψυχὴ cf. p. 758c] καθά-
περ κέ 12 ἐπεὶ M: ἐπὶ lac. 9 BE. Fort. θεοῦς δια-
κρίνομεν vel διορίζομεν 17 Soph. Trach. 497 19 M:
νενεμημένων

πρὸς τὸ αἰσχροὺν ἀρχῇθεν ἐγγέρονε ταῖς ψυχαῖς, ὥς
 που καὶ Πλάτων * * τὰ εἶδη. σκοπῶμεν οὖν εὐθύς,
 ὅτι τῆς Ἀφροδίτης τοῦργον ἔρωτος ὠνιόν ἐστι δραχ- F
 μῆς, καὶ οὔτε πόνον οὐδεὶς οὔτε κίνδυνον ἀφροδι-
 5 σίων ἔνεκα μὴ ἔρῳν ὑπέμεινε. καὶ ὅπως ἐνταῦθα
 μὴ Φρόνην ὀνομάζωμεν, ᾧ ἐταῖρε, ἢ Λαῖς τις ἢ
 Γναθαίνιον

ἑφέςπερον δαίονσα λαμπτήρος σέλας

ἐκδεχομένη καὶ καλοῦσα παροδεύεται πολλάκις.

10

ἑλθὼν δ' ἐξαπίνης ἔνεμος

σὺν ἔρωτι πολλῷ καὶ πόθῳ ταῦτὸ τοῦτο τῶν Ταν-
 τάλου λεγομένων ταλάντων καὶ τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς
 ἀντάξιον ἐποίησεν. οὕτως ἀσθενῆς καὶ ἀψίκορός
 ἐστὶν ἢ τῆς Ἀφροδίτης χάρις, Ἐρωτος μὴ ἐπιπνεύ-
 15 σαντος. ἔτι δὲ μᾶλλον ἀκνεῖθεν ἂν συνίδοις· πολ-
 λοι γὰρ ἀφροδισίων ἑτέροις ἐκοινωνήσαν, οὐ μόνον
 ἐταῖρας ἀλλὰ καὶ γαμετὰς προαγωγεύοντες· ὥσπερ
 καὶ ὁ Ῥωμαῖος ἐκεῖνος, ᾧ ἐταῖρε, Γάλλας εἰστία
 Μαικήναν ὥς ἔοικεν, εἶθ' ὄρῳν διαπληκτιζόμενον 760
 20 ἀπὸ νευμάτων πρὸς τὸ γύναιον, ἀπέκλινεν ἡσυχῇ
 τὴν κεφαλὴν ὥς δὴ καθεύδων· ἐν τούτῳ δὴ τῶν
 οἰκετῶν τινος προσρυσέντος ἔξωθεν τῇ τραπέξῃ καὶ
 τὸν οἶνον ὑφαίρουμένου, διαβλέψας ἑκατόδαιμον
 εἶπεν ὅκ οἶσθ' ὅτι μόνῳ Μαικήνῃ καθεύδω; τοῦτο

2 verbis διεῖλε τῆς ψυχῆς supplet W lac. 18E 15B
 8 *: τὸ ἔργον ἄνευ ἔρωτος R. Malim ἔρωΤΟΞ μὴ πα-
 ρόνΤΟΞ ut est p. 764d 6 ἢ Λαῖς τις ἢ *: λάξε τι ση
 8 Nauck, p. 917 δέονσα BE 10 Hom. P 57
 11 σὺν ἔρωτι πολλῷ] σὺν λαίλαπι πολλῇ dixit Homerus
 14 ἐπιπνεύσαντος BE 18 em. R: κάββας cf. p. 726a

μὲν οὖν ἴσως οὐ δεινόν ἐστιν· ἦν γὰρ ὁ Γάλλβας
 γέλωτοποιός. ἐν δ' Ἀργεὶ Νικόστρατος ἀντεπολι-
 τεύσατο πρὸς Φάυλλον· ἐπιδημήσαντος οὖν Φιλίπ-
 πον τοῦ βασιλέως, ἐπίδοξος ἦν διὰ τῆς γυναικὸς ὁ
 B Φάυλλος ἐκπρεποῦς οὔσης, εἰ συγγένειοι τῷ Φι- 5
 λίππῳ, διαπράξασθαί τινα δυναστείαν αὐτῷ· καὶ
 ἀρχήν. αἰσθομένων δὲ τῶν περὶ Νικόστρατον τοῦτο
 καὶ παρὰ τὰς θύρας τῆς οἰκίας περιπατούντων, ὁ
 Φάυλλος ὑποδήσας τὴν γυναικὰ κρηπίσι καὶ χλα-
 μύδα περιθελὶς καὶ καυσίαν Μακεδονικὴν, ὡς ἔναι 10
 τῶν βασιλικῶν νεανίσκων παρεισέπεμψε λαθροῦσαν.
 ἄρ' οὖν, ἐραστῶν τοσοῦτων γεγονούτων καὶ ὄντων,
 οἷσθ' ἐπὶ ταῖς τοῦ Διὸς τιμαῖς προαγωγὸν ἐρωμέ-
 νου γενόμενον; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι· πόθεν γάρ, ὅπου
 καὶ τοῖς τυράννοις ἀντιλέγων μὲν οὐδεὶς οὔτ' ἀντι- 15
 C πολιτευόμενός ἐστιν, ἀντερῶντες δὲ πολλοὶ καὶ φι-
 λοτιμούμενοι περὶ τῶν καλῶν καὶ ὠραίων; ἀκούετε
 γὰρ ὅτι καὶ Ἀριστογείτων ὁ Ἀθηναῖος καὶ Ἀντιλέων
 ὁ Μεταποντῖνος καὶ Μελάνιππος ὁ Ἀκραγαντῖνος
 οὐ διεφέροντο τοῖς τυράννοις, πάντα τὰ πράγματα 20
 λυμαινομένους καὶ παροينوῦντας ὀρῶντες· ἐπεὶ δὲ
 τοὺς ἐρωμένους αὐτῶν ἐπείρων, ὥσπερ ἱεροῖς ἀσύ-
 λοις καὶ ἀθίκτοις ἀμύνοντες ἠφειδῆσαν ἑαυτῶν. λέ-
 γεται καὶ Ἀλέξανδρος ἐπιστεῖλαι Θεοδώρῳ Πρωτεύου
 ἀδελφῷ ἑπέμψον μοι τὴν μουσουργὸν δέκα τάλαντα 25
 λαβών, εἰ μὴ ἐρᾷς αὐτῆς· ἑτέρου δὲ τῶν ἐταίρων

1 οὐ] om. BE 3 em. R hic et infra: φάυλλον
 17 R: ἀκούεται 18 Ἀντιλέων ὁ *: ὁ ἀντιλέων 24 καὶ]
 δὲ καὶ?

Ἀντιπατρίδου μετὰ ψαλτρίας ἐπικωμάσαντος, ἡδέως διατεθεὶς πρὸς τὴν ἄνθρωπον ἐρέσθαι τὸν Ἀντιπατρίδην 'οὐ δῆπου σὺ τυγχάνεις ἐρῶν ταύτης;' τοῦ δέ 'καὶ πάννυ' φήσαντος, εἰπὼν 'ἀπόλοιο τοίνυν D
5 κακὸς κακῶς' ἀποσχέσθαι καὶ μὴ θιγεῖν τῆς γυναικός.'

17. 'Σκόπει τοίνυν αὖθις' ἔφη 'τοῖς ἀρηίοις ἔργοις ὅσον Ἔρως περιέστιν, οὐκ ἀργὸς ὢν, ὥς Εὐριπίδης ἔλεγεν, οὐδ' ἀστράτευτος οὐδ'

10 'ἐν μαλακαῖσιν ἐννυχεύων παρειαῖς νεανίδων.'

ἀνὴρ γὰρ ὑποπλησθεὶς Ἔρωτος οὐδὲν Ἄρεος δεῖται μαχόμενος πολεμίοις, ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ θεὸν ἔχων συνόντα

'πῦρ καὶ θάλασσαν καὶ πνοὰς τὰς αἰθέρος

15 περᾶν ἔτοιμος'

ὑπὲρ τοῦ φίλου σῶπερ ἂν κελεύῃ. τῶν μὲν γὰρ τοῦ Σοφοκλέους Νιοβιδῶν βαλλομένων καὶ θνη- E
σκόντων ἀνακαλεῖται τις οὐδένα βοηθὸν ἕλλον οὐδὲ σύμμαχον ἢ τὸν ἐραστήν,

20 'ὦ * * ἀμφ' ἔμοῦ στείλαι.'

Κλεόμαχον δὲ τὸν Φαρσάλιον ἴστε δῆπουθεν ἐξ ἧς αἰτίας ἐτελεῦτήσεν ἀγωνιζόμενος.' 'οὐχ ἡμεῖς γοῦν οἱ περὶ Πεμπτίδην ἔφασαν 'ἀλλ' ἡδέως ἂν πυθοί-

5 θίγειν BE 8 Εὐριπίδης] Nauck. p. 455 10 ἐν-
νυχεύων Canterus ex Soph. Antig. 784: 4 E 7 B ων
14 Nauck. p. 917 17 R: νιοβιδῶν 20 Nauck. p. 229
lac. 12 E 9 B. Tentavi haec: ὦ φίλτατ' αἰτῶ σ' ἀμφ' ἔμοι
(aut ἀμφ' ἔμ' εὖ) στείλαι πέπλον

μεθα.' 'καὶ γὰρ ἄξιον' ἔφη ὁ πατήρ· 'ἦκεν ἐπί-
 κουρος Χαλκιδεῦσι τοῦ Θεσσαλικοῦ, πολέμου πρὸς
 Ἑρετριεῖς ἀκμάζοντος· καὶ τὸ μὲν πεζὸν ἐδόκει τοῖς
 F Χαλκιδεῦσιν ἐρρῶσθαι, τοὺς δ' ἱππέας μὲν ἔργον
 ἦν ὤσασθαι τῶν πολεμίων· παρεκάλουν δὴ τὸν Κλεό- 5
 μαχον ἄνδρα λαμπρὸν ὄντα τὴν ψυχὴν οἱ σύμμαχοι
 πρῶτον ἐμβάλλειν εἰς τοὺς ἱππέας. ὁ δ' ἠρώτησε
 παρόντα τὸν ἐρώμενον, εἰ μέλλοι θεῖσθαι τὸν ἀγῶνα·
 φήσαντος δὲ τοῦ νεανίσκου καὶ φιλοφρόνως αὐτὸν
 ἀσπασαμένου καὶ τὸ κράνος ἐπιθέντος, ἐπιγανυρ- 10
 θείς ὁ Κλεόμαχος καὶ τοὺς ἀρίστους τῶν Θεσσα-
 λῶν συναγαγὼν περὶ αὐτὸν ἐξήλασε λαμπρῶς καὶ
 προσέειπε τοῖς πολεμίοις, ὥστε συνταράξαι καὶ τρέ-
 ψασθαι τὸ ἱππικόν· ἐκ δὲ τούτου καὶ τῶν ὀπλιτῶν
 761 φυγόντων, ἐνίκησαν κατὰ κράτος οἱ Χαλκιδεῖς. τὸν 15
 μέντοι Κλεόμαχον ἀποθανεῖν συνέτυχε· τάφον δ'
 αὐτοῦ δεῖκνύουσιν ἐν ἀγορᾷ Χαλκιδεῖς, ἐφ' οὗ μέ-
 χρι νῦν ὁ μέγας ἐφρέστηκε κίων· καὶ τὸ παιδεραστεῖν
 πρότερον ἐν ψόγῳ τιθέμενοι τότε μᾶλλον ἐτέρων
 ἠγάπησαν καὶ ἐτίμησαν. Ἀριστοτέλης δὲ τὸν μὲν 20
 Κλεόμαχον ἄλλως ἀποθανεῖν φησι, κράτησαντα τῶν
 Ἑρετριέων τῇ μάχῃ· τὸν δ' ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου φι-
 ληθέντα τῶν ἀπὸ Θράκης Χαλκιδέων γενέσθαι, πεμ-
 φθέντα τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῦσιν ἐπίκουρον·
 ὅθεν ἔδεσθαι παρὰ τοῖς Χαλκιδεῦσιν

2 μετὰ τοῦ Θεσσαλικοῦ C. F. Hermannus. Malim τοῦ
 Θεσσαλικοῦ καθηγεμῶν ἱππικοῦ, τοῦ πολέμου καὶ 20 Ἀρι-
 στοτέλης] Fragni. 98

ᾧ παῖδες, οἳ χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχεται ἐσθλῶν,
μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν· B
σὺν γὰρ ἀνδρείᾳ καὶ ὁ λυσιμελὴς Ἔρωας
ἐνὶ Χαλκιδέῳ θάλλει πόλεσιν·

5 Ἄντων ἦν ὄνομα τῷ ἐραστῇ τῷ δ' ἐρωμένῳ Φί-
λιστος, ὡς ἐν τοῖς Αἰτίοις Διονύσιος ὁ ποιητὴς
ἰστόρησε. παρ' ὑμῖν δ', ᾧ Περπτιδῆ, τοῖς Θηβαί-
οις οὐ πανοπλία ὁ ἐραστὴς ἐδωρεῖτο τὸν ἐρώμενον
ἐς ἄνδρας ἐγγραφόμενον; ἤλλαξε δὲ καὶ μετέθηκε
10 τάξιν τῶν ὀπλιτῶν ἐρωτικὸς ἀνὴρ Παμμένης, Ὅμη-
ρον ἐπιμεμψάμενος ὡς ἀνέραστον, ὅτι κατὰ φῦλα
καὶ φρήτρας συνελόχιζε τοὺς Ἀχαιοὺς, οὐκ ἐρώμε-
νον ἔταττε παρ' ἐραστήν, ἵν' οὕτω γένηται τό

ἄσπις δ' ἄσπίδ' ἔρειδε κόρυς δὲ κόρυς, C

15 ὡς μόνον ἀήττητον ὄντα τὸν Ἔρωτα τῶν στρατηγῶν.
καὶ γὰρ φυλέτας καὶ οἰκείους καὶ νῆ Δία γονεῖς
καὶ παῖδας ἐγκαταλείπουσιν· ἐραστοῦ δὲ θῶα δὲ καὶ
ἐρωμένου μέσος οὐδεὶς πώποτε διεξῆλθε πολέμιος
οὐδὲ διεξήλασεν· ὕπου καὶ μῆδ' ἐν δεομένοις ἐπεισιν
20 ἐπιδεικνύναι τὸ φιλοκίνδυνον ἀφιλόψυχον· ὡς Θή-

1 cf. Bergk. 3 p. 673 οἳ] ὅσοι idem λάχεται Meinek-
nius: ἐλάχετε 2 idem: φθονεῖτε ib. ὁμιλεῖν Bergk
3 ἀνδρεία B E 4 ἐνὶ *: ἐπὶ 6 Αἰτίοις X: ἀντίοις
Διονύσιος] cf. Suidas 7 ib. multum ἰστόρησε 9 ἐς ἄν-
δρας Winckelmannus: ἀνδρείας 10 Ὅμηρον] B 362
14 ultima verba versus homerici ἀνέρα δ' ἀνὴρ (N 181)
sine ulla idonea ratione omissa adici monuit Winckelm.
15 ὡς μόνον -- ὄντα τὸν Ἔρωτα *: μόνον -- ὄντα cf. Prae-
fat. p. LIX 17 θῶα δὲ] σώος? 19 ἐπεισιν X 20 ἀ-
φιλόψυχον scripsi cum eodem: καὶ φιλόψυχον

ρων ὁ Θεσσαλὸς προσβαλὼν τὴν χεῖρα τῷ τοίχῳ
τὴν εὐώνυμον καὶ σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἀπέ-
κοψε τὸν ἀντίχειρα προκαλούμενος τὸν ἀντετραστήν.
ἕτερος δὲ τις ἐν μάχῃ πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ὥς
ἔμελλε παῖσιν αὐτὸν ὁ πολέμιος, ἐδεήθη περιμεῖναι 5
μικρόν, ὅπως μὴ ὁ ἐρώμενος ἴδῃ κατὰ νότου τε-
D τρωμένον. οὐ μόνον τοίνυν τὰ μαχιμώτατα τῶν
ἔθνων ἐρωτικώτατα, Βοιωτοὶ καὶ Λακεδαιμόνιοι
καὶ Κρηῖτες, ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὁ Μελέαγρος
ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ Ἀριστομένης ὁ Κίμων ὁ Ἐπαμεινών- 10
δας· καὶ γὰρ οὗτος ἐρωμένους ἔσχεν Ἀσώπιχον καὶ
Καρυσόδωρον, ὃς αὐτῷ συναπέθανεν ἐν Μαντινείᾳ
καὶ τέθαιπται πλησίον. τὸν δὲ μω * * φοβερώτατον
γενόμενον τοῖς πολεμίοις καὶ δεινότατον ὁ πρῶτος
ὑποστὰς καὶ πατάξας Εὐκναμος Ἀμφισσεὺς ἡρωικᾶς 15
ἔσχε τιμὰς παρὰ Φωκεῦσιν. Ἡρακλέους δὲ τοὺς
μὲν ἄλλους ἐρωτας ἔργον ἐστὶν εἰπεῖν διὰ πλῆθος·
Ἰόλαον δὲ νομίζοντες ἐρώμενον αὐτοῦ γεγονέναι
E μέχρι νῦν σέβονται καὶ τιμῶσιν, ἔρωτος ὄρκους τε
καὶ πίστεις ἐπὶ τοῦ τάφου παρὰ τῶν ἐρωμένων 20
λαμβάνοντες. λέγεται δὲ καὶ τὴν Ἀλκηστίν ἰατρι-
κὸς ὢν ἀπεγνωσμένην σῶσαι τῷ Ἀδμήτῳ χαριζόμε-
νος, ἐρῶντι μὲν αὐτῷ τῆς γυναικὸς, ἐρωμένου δ'
αὐτοῦ γενομένου· καὶ γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα μυθολο-
γοῦσιν ἐραστὴν γενόμενον

25

6 ὅπως μὴ ὁ *: ὁ em. X: ἤδη 7 τῶν νῦν ἐθ-
νῶν R 10 quantum ὁ add. W 11 ἀσωπικὸν BE
13 lac. 8 E 6 B. Fort. τὸν δ' Ἀσώπιχον cf. Athen. p. 605a
em. R: φοβερώτερον 15 ὁ Ἀμφισσεὺς?

‘*Ἀδμήτῳ παραθητεῦσαι μέγαν εἰς ἐνιαυτόν.*’

εὖ δέ πως ἐπὶ μνήμην ἤλθεν ἡμῖν *Ἀλκηστις*. *Ἄρεος*
 γὰρ οὐ πάνυ μέτεστι γυναικί, ἥ δ’ ἐξ *Ἐρωτος* κα-
 τοχὴ προάγεται τι τολμᾶν παρὰ φύσιν καὶ ἀποθνή-
 5 σκειν. εἰ δέ ποῦ τι καὶ μύθων πρὸς πίστιν ὑφελός
 ἐστι, δηλοῖ τὰ περὶ *Ἀλκηστιν* καὶ *Πρωτεσίλεων* καὶ *Ἑ*
Εὐρυδίκην τὴν *Ὀρφέως*, ὅτι μόνῳ θεῶν ὁ *Ἄιδης*
Ἐρωτι ποιεῖ τὸ προσταττόμενον· καίτοι πρὸς γε τοὺς
 ἄλλους, ὥς φησι *Σοφοκλῆς*, ἕπαντας

10 ‘οὔτε τοὔπεικλές οὔτε τὴν χάριν
 οἶδεν, μόνην δ’ ἔστειρξε τὴν ἀπλῶς δίκην.’

αἰδεῖται δὲ τοὺς ἐρῶντας καὶ μόνοις τοῦτοις οὐκ
 ἔστιν ἀδάμαστος οὐδ’ ἀμείλιχος. ὅθεν ἀγαθὸν μέν,
 ὃ ἐταῖρε, τῆς ἐν *Ἐλευσίνι* τελετῆς μετασχεῖν· ἐγὼ
 15 δ’ ὁρῶ τοῖς *Ἐρωτος* ὀργιασταῖς καὶ μύσταις ἐν
Ἄιδου βελτίονα μοῖραν οὔσαν, οὔτι τοῖς μύθοις 762
 πειθόμενος οὐ μὴν οὐδ’ ἀπιστῶν παντάπασιν· εὖ
 γὰρ δὴ λέγουσι, καὶ θεῖα τινὶ τύχῃ ψαύουσι τὰ
 ληθοῦς οἱ λέγοντες ἐξ *Ἄιδου* τοῖς ἐρωτικοῖς ἄνο-
 20 δον εἰς φῶς ὑπάρχειν, ὅπη δὲ καὶ ὅπως ἀγνοοῦσιν,
 ὥσπερ ἀτραποῦ διαμαρτόντες ἦν πρῶτος ἀνθρώπων
 διὰ φιλοσοφίας *Πλάτων* κατεῖδε. καίτοι λεπταί τι-
 νες ἀπορροαὶ καὶ ἀμυδραὶ τῆς ἀληθείας ἐννεῖσι ταῖς
Αἰγυπτίων ἐνδισπαρμέναι μυθολογίαις, ἀλλ’ ἰχνη-

1 cf. Clem. Alex. p. 383 Pott. 4 καὶ] καὶ δὴ καὶ?
 5 δέ που R: δῆπον 9 *Σοφοκλῆς*] Nauck. p. 298 10 τοῦ-
 πεικλές Clemens Alex. (p. 494 Pott.): τὸ ἐπεικλές X: οἶδε
 11 δ’ ἔστειρξε Ritschelius: δὲ στέρξαι 19 τοῦ ἀληθοῦς οἱ R:
 τοῦ 9 E 10 B *Ἄιδου*] ἄλλον BE 23 *: ἀπόρροαι

λάτου δεινοῦ δέονται καὶ μεγάλα μικροῖς ἑλεῖν δυναμένον. διὸ ταῦτα μὲν ἔωμεν, μετὰ δὲ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ἑρωτος οὕσαν τοσαύτην ἤδη τὴν πρὸς ἀνθρώπους εὐμένειαν καὶ χάριν ἐπισκοπῶμεν, οὐκ εἰ πολλὰ τοῖς χρωμένοις ἀγαθὰ περιποιεῖ (δῆλα γὰρ ἐστὶ ταῦτά γε πᾶσιν) ἀλλ' εἰ πλείονα καὶ μείζονα τοὺς ἐρῶντας αὐτοὺς ὀνίνησιν· ἐπεὶ, καίπερ ὦν ἐρωτικὸς ὁ Εὐριπίδης, τὸ σμικρότατον ἀπεθαύμασεν εἰπὼν

᾿ποιητὴν δ' ἄρα 10

Ἑρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾦ τὸ πρίν·

συνετόν τε γὰρ ποιεῖ, κἂν ῥάθυμος ᾦ τὸ πρίν· καὶ ἀνδρείον, ᾦ λέλεκται, τὸν ἄτολμον, ὥσπερ οἱ τὰ ξύλα πυρακτοῦντες ἐκ μαλακῶν ἰσχυρὰ ποιοῦσι. C δωρητικὸς δὲ καὶ ἀπλοῦς καὶ μεγαλόφρων γίνεται 15 πᾶς ἐραστής, κἂν γλίσχρος ᾦ πρότερον, τῆς μικρολογίας καὶ φιλαργυρίας δίκην σιδήρου διὰ πυρὸς ἀνιεμένης· ὥστε χαίρειν τοῖς ἐρωμένοις διδόντας, ὡς παρ' ἐτέρων οὐ χαίρουσιν αὐτοὶ λαμβάνοντες. ἴστε γὰρ δῆπου, ὡς Ἀνύτω τῷ Ἀνθεμίωνος, ἐρῶντι 20 μὲν Ἀλκιβιάδου ξένους δ' ἐστιῶντι φιλοτιμίως καὶ λαμπρῶς, ἐπεκώμασεν ὁ Ἀλκιβιάδης καὶ λαβὼν ἀπὸ τῆς τραπέζης εἰς ἡμῖς τῶν ἐκπωμάτων ἀπῆλθεν. ἀχθομένων δὲ τῶν ξένων καὶ λεγόντων ὕβριστικῶς σοι κέχρηται καὶ ὑπερηφάνως τὸ μαιράκιον," 25

4 ἐπισκοπῶ BE
Valckenarius: ἐπελ
12 πρίν] πράγμα BE

7 Amyotus: αὐτοῦ 9 εἰπὼν
10 Nauck. p. 569 δ' Valckenarius
20 τῷ W

‘φιλανθρώπως μὲν οὖν’ ὁ Ἄνυτος εἶπε· ‘πάντα γὰρ
 ἐξῆν αὐτῷ λαβεῖν, ὁ δὲ κἄμοι τοσαῦτα καταλέ- D
 λοιπεν.”

18. Ἡσθελς οὖν ὁ Ζεύξιππος ὧ Ἡράκλεις’ εἶ-
 5 πεν ὥς ὀλίγου διελύσατο πρὸς Ἄνυτον τὴν ἀπὸ
 Σωκράτους καὶ φιλοσοφίας πατρικὴν ἔχθραν, εἰ
 πρῶτος ἦν οὕτω περὶ ἔρωτα καὶ γενναῖος.’ εἶεν’
 εἶπεν ὁ πατήρ· ‘ἐκ δὲ δυσκόλων καὶ σκυθρωπῶν
 τοῖς συνοῦσιν οὐ ποιεῖ φιλανθρωποτέρους καὶ
 10 ἡδίους;

‘αἰθομένου γὰρ πυρὸς γεραρώτερον οἶκον ιδέσθαι’
 καὶ ἄνθρωπον ὥς ἔοικε φαιδρότερον ὑπὸ τῆς ἐρω-
 τικῆς θερμότητος. ἀλλ’ οἱ πολλοὶ παράλογόν τι
 πεπύονθασιν· ἂν μὲν ἐν οἰκίᾳ νύκτωρ σέλας ἴδωσι,
 15 θείον ἡγοῦνται καὶ θαυμάζουσι· ψυχὴν δὲ μικρὰν E
 καὶ ταπεινὴν καὶ ἀγεννῆ ὀρώντες ἐξαίφνης ὑπο-
 πιμπλαμένην φρονήματος, ἐλευθερίας, φιλοτιμίας,
 χάριτος, ἀφειδίας, οὐκ ἀναγκάζονται λέγειν ὥς ὁ
 Τηλέμαχος

20 ἥ μάλα τις θεὸς ἔνδον.’

‘ἐκεῖνο δ’” εἶπεν ὁ Δαφναῖος ‘πρὸς Χαρίτων οὐ δαι-
 μόνιον; ὅτι τῶν ἄλλων ὁ ἐρωτικὸς ὀλίγου δεῖν ἀπάν-

2 ἐξῆν *: ἐνῆν cf. Vit. Alcib. c. 13 9 εἶ] οὐ Winckel-
 mannus 11 Versus est Homericus. cf. Vit. Herodotea
 p. 16 ed. Westermann. Certam. Hom. et Hes. vs. 274 ed.
 Rzach. οἶκον] ut accusativus a ποιεῖ pendeat, quod
 Winck. voluerat, γὰρ particula in τῇ aut quidem in δὲ
 mutanda est et signum interrogationis post θερμότητος
 transponendum 20 Hom. τ 40 21 εἶπε ὁ Δαφναῖος
 Patzigius sed corrig. vid. δ εἶπεν ὁ Δαφναῖος

των περιφρονῶν, οὐ μόνον ἐταίρων καὶ οἰκείων,
ἀλλὰ καὶ νόμων καὶ ἀρχόντων καὶ βασιλέων, φοβού-
μενος δὲ μηδὲν μηδὲ θαυμάζων μηδὲ θεραπεύων,
ἀλλὰ καὶ τὸν 'αἰχματὰν κεραυνόν' οἷος ὢν ὑπομέ-
νειν, ἅμα τῷ τὸν καλὸν ἰδεῖν

5

F 'ἐπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὥς κλίνας πτερόν,'

καὶ τὸ θράσος ἐκκέκλασται καὶ κατακέκοπται οἱ τὸ
τῆς ψυχῆς γαῦρον. ἄξιον δὲ Σαπφοῦς παρὰ ταῖς
Μούσαις μνημονεῦσαι· τὸν μὲν γὰρ Ἑφαιστου παῖδα
Ῥωμαῖοι Κᾶκον ἱστοροῦσι πῦρ καὶ φλόγας ἀφιέναι 10
διὰ τοῦ στόματος ἔξω ῥεούσας· αὕτη δ' ἀληθῶς
μεμιγμένα πυρὶ φθέγγεται καὶ διὰ τῶν μελῶν ἀνα-
φέρει τὴν ἀπὸ τῆς καρδίας θερμότητα Ῥούσαις
εὐφώνοις ἰωμένη τὸν ἔρωτα' κατὰ Φιλόξενον. ἀλλ'

763 εἴ τι μὴ διὰ Λύσανδρου, ᾧ Λαφναῖε, τῶν παλαιῶν 15
ἐκλέλῃσαι παιδικῶν, ἀνάμνησον ἡμᾶς, ἐν οἷς ἡ καλὴ
Σαπφὼ λέγει τῆς ἐρωμένης ἐπιφανείσης τὴν τε
φωνὴν ἰσχεσθαι καὶ φλέγесθαι τὸ σῶμα καὶ κατα-
λαμβάνειν ὠχρότητα καὶ πλάνον αὐτὴν καὶ ἱλιγγον.
λεχθέντων οὖν ὑπὸ τοῦ Λαφναίου τῶν μελῶν ἐκεί- 20
νων, 'ὥς * * * ὑπολαβὼν ὁ πατήρ 'ταῦτ' εἶπεν

1 οἰκείων *: οἰκετῶν 4 Pindar. Pyth. 1, 5 6 Nauck.
p. 724 8 σαφῶς BE 10 Κᾶκον Goettlingius: κανόν
14 Φιλόξενον] Bergk. 3 p. 611 15 διὰ Madvigius
16 παιδικῶν X: παιδίων 18 φλέγесθαι idem: φθέγγесθαι
19 αὐτὴν] αὕτη 1 E 3—4 B 21 lac. 109 E 43 B. Fort.
supplendi sunt versus: 'ὥς γὰρ εἶδον βροχέως σε, φῶνας |
οὐδὲν ἔτ' εἶκει' | ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα ἔαγε λῆπτον δ' | αὐ-
τινα χρῶ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν. | χλωροτέρα δὲ ποίας | ἔμμι,
τεθνάκην δ' ὀλίγω 'πιδεύης | φαίνομαι' qui soli versus et
lacunae magnitudini et argumento praegresso plane con-
veniunt. Vid. Bergk. 3 p. 88 sq.

ᾧ πρὸς τοῦ Διός, οὐ θεοληψία καταφανής; οὗτος
οὐ δαιμόνιος σάλος τῆς ψυχῆς; τί τοσοῦτον ἢ Πυ-
θία πέπονθεν ἀψαμένη τοῦ τρίποδος; τίνα τῶν ἐν-
θεαζομένων οὕτως ὁ αὐλὸς καὶ τὰ μητροῦα καὶ τὸ
5 τύμπανον ἐξίστησιν; ἡμῖν ταῦτὸ σῶμα πολλοὶ καὶ B
ταῦτὸ κάλλος ὀρῶσιν, εἴληπται δ' εἰς ὁ ἐρωτικός·
διὰ τίν' αἰτίαν; οὐ γὰρ μανθάνομέν γέ που τοῦ
Μενάνδρου λέγοντος οὐδὲ συνίεμεν,

ἡ καιρός ἐστὶν ἢ νόσος

10 ψυχῆς, ὁ πληγὴς δ' εἴσω δὴ τιτρώσκεται·

ἀλλ' ὁ θεὸς αἰτίος τοῦ μὲν καθ'αψάμενος τὸν δ'
ἐάσας. ὁ τοίνυν ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε ῥηθῆναι μάλ-
λον, οὐδὲ νῦν ὅτι νῦν ἤλθεν ἐπὶ στόμα' κατ' Αἰ-
σχύλον, ἄρρητον ἐάσειν μοι δοκῶ· καὶ γὰρ ἐστὶ
15 παμμέγεθες. ἴσως μὲν γάρ, ᾧ ἑταῖρε, καὶ τῶν
ἄλλων ἀπάντων, ὅσα μὴ δι' αἰσθησέως ἡμῖν εἰς
ἐννοιαν ἦκει, τὰ μὲν μύθῳ τὰ δὲ νόμῳ τὰ δὲ λόγῳ C

2 οὐ M 5 ἡμῖν] καὶ μὴν W 5. 6 *: τὸ αὐτὸ
7 τίνα· W: τὴν 8 idem: σύνιμεν Μενάνδρου] Kock. 3
p. 163 10 εἴσω δὴ Stobaeus (63, 34); lac. 6 E 7 B. Cor-
rigunt εἰσβολῇ Bentleius. εἰς δ' δεῦ W. εἰς ὅδ' G. Her-
mannus. ἐνδοθεν Dorvillius, ut alios omittam. Ad locum
sanandum maxime adiuvat Plut. paraphrasis (vid. Fragm.
25, 1): τοῦτο δ' εὐστοχίας ἐστὶ καιροῦ τῷ παθεῖν ἐτοίμῳ
(ita optime W: ἐμοὶ γε πῶς αὐτὸ ἐμοὶ πῶς) συνάπτοντος ἐν
ἀκμῇ τὸ ποιεῖν πεφυκός. Unde corr. vid. εἰσόδῳ (sc. τῆς
νόσου) i. e. homo amatorius qui ictus est, vulnus facile
accipit eo quod in eius animum morbo aditus patet, eo
quod animus eius ad telum amoris (τὸ ποιεῖν πεφυκός) re-
cipiendum paratus dispositusque est (παθεῖν ἐτοιμός). Si
meum εἰσόδῳ non placet, in promptu est Bentleianum εἰσ-
βολῇ ut eodem modo quo εἰσόδῳ explicetur. Optio datur
18 ὅτι Nauckius (p. 105): ἐπὶ νῦν Winckelmannus: νοῦν
14 M: ἀριστον 17 ἦκει X: στήκει. Malim ἐξήκει

πίστιν ἐξ ἀρχῆς ἐσχῆκε· τῆς δ' οὖν περὶ θεῶν δόξης
καὶ παντάπασιν ἡγεμόνες καὶ διδάσκαλοι γεγόνασιν
ἡμῖν οἷ τε ποιηταὶ καὶ οἱ νομοθέται καὶ τρίτον οἱ
φιλόσοφοι, τὸ μὲν εἶναι θεοὺς ὁμοίως τιθέμενοι,
πλήθους δὲ πέρι καὶ τάξεως αὐτῶν οὐσίας τε καὶ 5
δυνάμεως μέγала διαφερόμενοι πρὸς ἀλλήλους.
ἐκείνοι μὲν γὰρ οἱ τῶν φιλοσόφων

ἄνθρωποι καὶ ἀγήραοι

πόνων τ' ἄπειροι, βαρυβόαν

πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέρουτος·

10

ὅθεν οὐ προσέονται ποιητικὰς Ἑριδας οὐ Λιτάς,
D οὐ Δεῖμον οὐδὲ Φόβον ἐθέλουσι θεοὺς εἶναι καὶ
παῖδας Ἄρεος ὁμολογεῖν· μάχονται δὲ περὶ πολλῶν
καὶ τοῖς νομοθέταις, ὥσπερ Ξενοφάνης Αἰγυπτίους
ἐκέλευσε τὸν Ὅσιριν, εἰ θνητὸν νομίζουσιν, μὴ τιμᾶν 15
ὥς θεόν, εἰ δὲ θεὸν ἡγοῦνται μὴ θρηνεῖν. αὐτοῖς
δὲ ποιηταὶ καὶ νομοθέται, φιλοσόφων ἰδέας τινὰς
καὶ ἀριθμοὺς μονάδας τε καὶ πνεύματα θεοὺς ποι-
ουμένων, οὐτ' ἀκούειν ὑπομένουσιν οὔτε συνιέναι
δύνανται. πολλήν δ' ὅλως ἀνωμαλίαν ἔχουσιν αἱ 20
δόξαι καὶ διαφοράν. ὥσπερ οὖν ἥσάν ποτε τρεῖς
στάσεις Ἀθήνησι, Παράλων Ἐπακρίων Πεδιέων,
χαλεπῶς ἔχουσαι καὶ διαφερόμεναι πρὸς ἀλλήλας·
E ἔπειτα δὲ πάντες ἐν ταύτῃ γινόμενοι καὶ τὰς ψή-

1 ἐξ ἀρχῆς BE 2 καὶ] del. R praeter necessitatem
4 μὲν R: μὲν οὖν 8 cf. Bergk. 1 p. 432 11 ὅθεν οὐ
Basileensis: ὅθεν Fort. tamen οὐ omisso scrib. προέονται
et distinguendum post Ἑριδας 12 καὶ * 22 X: ἐπά-
κρων 24 ἔπειτα Madvigius: ἐπελ

φους λαβόντες ἤνεγκαν πάσας Σόλωνι, καὶ τοῦτον
 εἶλοντο κοινῇ διαλλακτὴν καὶ ἄρχοντα καὶ νομοθέ-
 την, ὃς ἔδοξε τῆς ἀρετῆς ἔχειν ἀδηρίτως τὸ πρω-
 τεῖον· οὕτως αἱ τρεῖς στάσεις αἱ περὶ θεῶν διχο-
 5 φρονοῦσαι καὶ ψῆφον ἄλλην ἄλλη φέρουσai καὶ μὴ
 δεχόμεναι ῥαδίως τὸν ἐξ ἐτέρας περὶ ἑνὸς βεβαίως
 ὁμογνωμονοῦσι, καὶ κοινῇ τὸν Ἑρώτα συνεγγράφου-
 σιν εἰς θεοὺς ποιητῶν οἱ κράτιστοι καὶ νομοθετῶν
 καὶ φιλοσόφων ἄθροά φωνᾷ μέγ' ἐπαινέοντες· ὥσπερ
 10 ἔφη 'τὸν Πιπτακόν' ὁ Ἀλκαῖος αἰρεῖσθαι τοὺς Μυ-
 τιληναίους 'τύραννον'. ἡμῖν δὲ βασιλεὺς καὶ ἄρ-
 χων καὶ ἀρμολογῆς ὁ Ἑρώς ὕφ' Ἡσιόδου καὶ Πλά-
 τωνος καὶ Σόλωνος ἀπὸ τοῦ Ἑλικῶνος εἰς τὴν Ἀκα-
 δήμειαν ἐστεφανωμένος κατὰγεται καὶ κεκοσμημένος
 15 εἰσελαύνει πολλὰς συνωρίσι φιλίας καὶ κοινωνίας,
 οὐχ οἷαν Εὐριπίδης φησὶν

ἄχαλκεύτοισιν ἐξεῦχθαι πέδαις,

ψυχρὰν οὗτος γε καὶ βαρεῖαν ἐν χρεῖα περιβαλὼν
 ὑπ' αἰσχύνης ἀνάγκην, ἀλλ' ὑποπτέρου φερομένης
 20 ἐπὶ τὰ κάλλιστα τῶν ὕντων καὶ θειότατα, περὶ ὧν
 ἑτέροις εἴρηται βέλτιον.

19. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ πατρός, ὁ Σώκλα- 764

9 R: ἀθροά φωναὶ quod tamen glossema esse potest
 vocis ἀόλλεις quam post ἐπαινέοντες (ἐπαίνεντες Ahrens) dat
 Aristot. p. 1285, 1b. cf. Bergk. 3 p. 162; aut ἀόλλεις sup-
 plendum est, ut etiam ἀθροά φωνᾷ Alcaei sint verba ab
 Aristotele ommissa. Res dubia est 10 *: μυτιληναίους
 13 *: ἀκαδημίαν 17 ita scripsi ex p. 482a. 533a: ἀχαλ-
 κευ 5E ἀχαλκεύτοις B cf. Nauck. p. 549 19 W: ὑπὸ
 περσοῦ 20 R: θειότερα

ρος ὄρῳς' εἶπεν ὅτι δεύτερον ἤδη τοῖς αὐτοῖς περιπεσόν, οὐκ οἶδ' ὅπως βίᾳ σαυτὸν ἀπάγεις καὶ ἀποστρέφεις, οὐδ' οὐδὲν δικαίως χρεωκοπῶν, εἴ γε δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, ἱερὸν ὄντα τὸν λόγον; καὶ γὰρ ἄρτι τοῦ Πλάτωνος ἅμα καὶ τῶν Αἰγυπτίων ὥσπερ 5 ἅκων ἀψάμενος παρῆλθες καὶ νῦν ταῦτά ποιεῖς. τὰ μὲν οὖν ἀριζήλως εἰρημένα Πλάτωνι, μᾶλλον δὲ ταῖς θεαῖς ταύταις διὰ Πλάτωνος, ὧγαθέ 'μηδ' ἂν κελεύωμεν εἰπεῖν.' ἥ δ' ὑπηγνέτω τὸν Αἰγυπτίων μῦθον εἰς ταῦτά τοῖς Πλατωνικοῖς συμφέρεσθαι 10 B περὶ Ἑρωτος, οὐκ ἔστι σοι μὴ διακαλύψαι μηδὲ διαφῆναι πρὸς ἡμᾶς· ἀγαπήσομεν δέ, κὰν μικρὰ περὶ μεγάλων ἀκούσωμεν.' δεομένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἔφη ὁ πατήρ ὡς Αἰγύπτιοι δύο μὲν Ἑλλησι παραπλησίως Ἑρωτας, τὸν τε πάνδημον καὶ τὸν 15 οὐράνιον, Ἰσάσι, τρίτον δὲ νομίζουσιν Ἑρωτα τὸν ἥλιον, Ἀφροδίτην** ἔχουσι μάλα σεβάσμιον. ἡμεῖς δὲ πολλὴν μὲν Ἑρωτος ὁμοιότητα πρὸς τὸν ἥλιον,

2 em. Winckelmannus: βίαις αὐτὸν E βίαις B ib. R: ἀπάγει; καὶ ἀποστραφεῖς 7 cf. Hom. μ 453 8 cf. Plat. Phaedr. p. 235 d 10 ταὐτὸ R 11 οὐκέτι BE. οὐκέτι ἔστι Winck. 17 lac. inserui R praeunte et supplente Ἀφροδίτην δ' ἔχουσι σελήνην θεῶν μάλιστα σεβ. Malim Ἀφροδίτην [δὲ τὴν γῆν] ἔχουσι καὶ cf. adnot. ad lin. 18 ἔχουσι] ἄγουσι Lobeckius; potuit etiam λέγουσι, sed cf. p. 366 a Ἰσίδος σῶμα γῆν ἔχουσι καὶ νομίζουσι 18 τὸν ἥλιον οὐδεμίαν δ' Ἀφροδίτης πρὸς * Postquam doctrinam Aegyptiacam de Amore et Venere breviter exposuit, suam opinionem (verba enim ἡμεῖς δὲ πολλὴν μὲν Ἑρωτος καὶ. non sunt Aegypt. doctrinam confirmantis sed emendantis) de hac doctrina subiungit, ita ut Amoris cum Sole magnam Veneris tamen cum Terra nullam similitudinem esse videat. Alteram similitudinem multis verbis inde a πῦρ μὲν

οὐδεμίαν δ' Ἀφροδίτης πρὸς τὴν γῆν ὁρῶμεν οὖσαν·
 πῦρ μὲν γὰρ οὐδέτερόν ἐστιν ὥσπερ οἴονται τινες,
 αὐγὴ δὲ καὶ θερμότης γλυκεῖα καὶ γόνιμος, καὶ ἡ
 μὲν ἀπ' ἐκείνου φερομένη σώματι παρέχει τροφήν
 5 καὶ φῶς καὶ αὐξησιν, ἡ δ' ἀπὸ τούτου ψυχαῖς. ὥς
 δ' ἥλιος ἐκ νεφῶν καὶ μεθ' ὁμίχλην θερμότερος, C
 οὕτως Ἔρως μετ' ὁργῆς καὶ ζηλοτυπίας ἐρωμένου
 διαλλαγέντος ἡδίων καὶ δριμύτερος· ἔτι δ' ὥσπερ
 ἥλιον ἄπτεσθαι καὶ σβέννυσθαι δοκοῦσιν ἔνιοι,
 10 ταῦτά καὶ περὶ Ἔρωτος ὥς θνητοῦ καὶ ἀβεβαίου
 διανοοῦνται. καὶ μὴν οὔτε σώματος ἀγύμναστος
 ἔξις ἥλιον, οὔτ' Ἔρωτα δύναται φέρειν ἀλύπως
 τρόπος ἀπαιδεύτου ψυχῆς· ἐξίσταται δ' ὁμοίως ἐκά-
 τερον καὶ νοσεῖ, τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν οὐ τὴν
 15 αὐτοῦ μεμφόμενον ἀσθένειαν. πλήν ἐκείνη γε δύ-
 ξειεν ἂν διαφέρειν, ἥ δείκνυσιν ἥλιος μὲν ἐπὶ γῆς
 τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχυρὰ τοῖς ὁρῶσιν· Ἔρως δὲ μό-
 νων τῶν καλῶν φέγγος ἐστὶ καὶ πρὸς ταῦτα μόνα D
 τοὺς ἐρῶντας ἀναπείθει βλέπειν καὶ στρέφεσθαι,
 20 τῶν δ' ἄλλων πάντων ὑπερορᾶν. γῆν δὲ κατ' οὐ-

γὰρ οὐδέτερόν ἐστιν usque ad τῶν δ' ἄλλων πάντων ὑπερ-
 ορᾶν (p. 441 lin. 20) confirmat; alteram breviter (γῆν δὲ κατ'
 οὐδὲν Ἀφροδίτην καλοῦντες ἀπτονταί τινος ὁμοιότητος) refutat,
 ita ut non Terram sed potius Lunam Veneris similem esse
 contendat. Unde colligit εἰκέναι μὲν οὖν Ἀφροδίτην σελή-
 νην ἥλιον δ' ἔρωτι, τῶν ἄλλων θεῶν μᾶλλον εἰκός ἐστι
 (potius quam ullos alios velut Terram ex numero deorum
 probabile est) cf. p. 363 d ubi Terram Isis designat. 374 c.
 372 e 3 αὐγὴ W: αὐ 4 E 5 B καὶ ἡ idem: ἡ 6 μετ'
 ὁμίχλην BE 8 ἔτι] ὅτι BE 9 ἔνιοι] cf. Plat. Rep.
 p. 498 b. Bywater. p. 13 fr. 32 20 Herwerdenus: περιορᾶν
 ib, γῆν δὲ κατ' οὐδὲν σελήνην δ' scripsi: γῆν δὲ κατ' οὐδὲν

δέν, σελήνην δ' Ἀφροδίτην καλοῦντες ἔπτονται τι-
 νος ὁμοιότητος· καὶ γὰρ θεία καὶ οὐρανία καὶ μί-
 ξεως χώρα τοῦ ἀθανάτου πρὸς τὸ θνητόν, ἀδρα-
 νῆς δὲ καθ' ἑαυτὴν καὶ σκοτώδης ἡλίου μὴ προσ-
 λάμποντος, ὥσπερ Ἀφροδίτῃ μὴ παρόντος Ἑρωτος. 5
 εἰκέναι μὲν οὖν Ἀφροδίτῃ σελήνην ἡλίον δὲ Ἑρωτι
 τῶν ἄλλων θεῶν μᾶλλον εἰκός ἐστιν, οὐ μὴν εἶναι
 γε παντάπασιν τοὺς αὐτοὺς· οὐ γὰρ ψυχῇ σῶμα ταύ-
 τε τὸν ἄλλ' ἕτερον, ὥσπερ ἡλίον μὲν ὁρατὸν Ἑρωτα
 δὲ νοητόν. εἰ δὲ μὴ δύξει πικρότερον λέγεσθαι, 10
 καὶ τὰναντία φαίη τις ἂν ἡλίον Ἑρωτι ποιεῖν· ἀπο-
 στρέφει γὰρ ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ τὴν
 διάνοιαν, χάριτι καὶ λαμπρότητι τῆς ὕψεως γοητεύ-
 ων καὶ ἀναπείθων ἐν ἑαυτῷ καὶ περὶ αὐτὸν αἰτεῖ-
 σθαι τὰ τ' ἄλλα καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἐτέρωθι δὲ 15
 μὴ δέν·

ἄδυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες
 τοῦδ', ὅ τι τοῦτο στίλβει κατὰ γῆν'

ὡς Εὐριπίδης φησί

ἴδι' ἀπειροσύνην ἄλλου βίοντος'

20

μᾶλλον δὲ λήθην ὣν ὁ Ἑρως ἀνάμνησις ἐστιν.
 F ὥσπερ γὰρ εἰς φῶς πολὺ καὶ λαμπρὸν ἀνεγρομέ-

i. e. γῆν δὲ καλοῦντες Ἀφροδ. κατ' οὐδὲν ἔπτονται τινος
 ὁμοιότητος, σελήνην δ' Ἀφροδ. καλοῦντες ἔπτ. τινος ὁμοιό-
 τητος. cf. p. 1132f τούτοις δὲ κατ' οὐδὲν τὸ Ὀρφικὸν ἔργον
 εἰκέναι 2 θεία M: οἷα 14 αἰτεῖσθαι] καῖσθαι W. ἰδρῦ-
 σθαι Herwerdenus. Sed vulgata defendi potest. cf. p. 719a
 17 Eur. Hipp. 195 ἴοντες BE 18 τοῦδ' ὅ τι τοῦτο στίλ-
 βει] eorum loco lacuna 18 litt. BE

νων ἐξοίχεται πάντα τῆς ψυχῆς τὰ καθ' ὑπνους
φανεύοντα καὶ διαπέφενγεν, οὕτω τῶν γενομένων ἐν-
ταῦθα καὶ μεταβαλόντων ἐκπλήττειν ἔοικε τὴν μνή-
μην καὶ φαρμάττειν τὴν διάνοιαν ὃ ἥλιος, ὅφ' ἡδο-
5 νῆς καὶ θαύματος ἐκλανθανομένων ἐκείνων. καίτοι
τό γ' ὕπαρ ὥς ἀληθῶς ἐκεῖ καὶ περὶ ἐκεῖνα τῆς
ψυχῆς ἐστι, δευρὶ δὲ * * τῶν ἐνυπνίων ἀσπάζεταιται
καὶ τέθηπε τὸ κάλλιστον καὶ θειότατον.

ἄμφω δέ οἱ δολόεντα φιλόφρονα χεῦεν ὕναιρα,

10 πᾶν ἐνταῦθα πειθομένη τὸ καλὸν εἶναι καὶ τίμιον,
ἂν μὴ τύχῃ θείου καὶ σώφρονος Ἑρωτος ἱατροῦ
καὶ σωτήρος καὶ ἡγεμόνος ὅς διὰ σώμάτων ἀφικό-
μενος ἀγωγὸς ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν ἐξ Ἀίδου καὶ τὸ 765
ἀληθείας πεδίον, οὗ τὸ πολὺ καὶ καθαρὸν καὶ ἀψευ-
15 δὲς ἴδρυται κάλλος, ἀσπάσασθαι καὶ συγγενέσθαι
διὰ χρόνου ποθοῦντας ἐξαναφέρων καὶ ἀναπέμπων
εὐμενῆς οἶον ἐν τελετῇ παρέσθη μυσταγωγός. ἐν-
ταῦθα δὲ πάλιν πεμπομένων αὐτῇ μὲν οὐ πλησιάζει
20 ψυχῇ καθ' ἑαυτήν, ἀλλὰ διὰ σώματος. ὥς δὲ
γεωμέτραι παισὶν οὕτω δυναμένοις ἐφ' ἑαυτῶν τὰ
νοητὰ μυηθῆναι τῆς ἀσωμάτου καὶ ἀπαθοῦς οὐσίας
εἶδη πλάττοντες ἀπὸ τὰ δραστὰ μιμήματα σφαιρῶν

3 μεταβαλλόντων BE 7 lac. 9 BE Fort. τὸ ὕναρ ἐν
δ cf. p. 945b. Plat. Phaedr. p. 249c ἀσπάζεταιται] sc. ἡ
ψυχὴ 9 cf. p. 722d. Callim. ed. Schneid. p. 786 χεῦεν]
sc. ὃ ἥλιος 10 em. Winckelmannus: πειθομένη. Iungen-
dum cum of 12 καὶ ἡγεμόνος ὅς supplavi cum Amyoto:
9 E 12 b 13 cf. Plat. Phaedr. p. 248b. 254b 18 δὲ
Winckelmannus ib. em. M: αὐτῇ — ψυχῇ πλησιάζει]
sc. Ἑρως 19 ib. ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ?

Β καὶ κύβων καὶ δωδεκαέδρων προτείνουσιν· οὕτως
 ἡμῶν δ' οὐράνιος Ἔρως ἔσοπτρα καλῶν καλὰ, θνητὰ
 μέντοι θεῶν παθητὰ καὶ νοητῶν αἰσθητὰ μηχανώ-
 μενος ἐν τε σχήμασι καὶ χρώμασι καὶ εἶδεσι νέων
 ὥρᾳ στίλβοντα δείκνυσι καὶ κινεῖ τὴν μνήμην 5
 ἀτρέμα διὰ τούτων ἀναφλεγομένην τὸ πρῶτον. ὅθεν
 διὰ σκαιότητος ἔνιοι φίλων καὶ οἰκείων, σβεννύναι
 πειρωμένων βία καὶ ἀλόγως τὸ πάθος, οὐδὲν ἀπέ-
 λαιψαν αὐτοῦ χρηστὸν ἀλλ' ἢ καπνοῦ καὶ ταραχῆς
 ἐνέπλησαν ἑαυτοὺς ἢ πρὸς ἡδονὰς σκοτίους καὶ πα- 10
 C ρανόμους ῥυέντες ἀκλεῶς ἐμαράνθησαν. ὅσοι δὲ σώ-
 φρονι λογισμῷ μετ' αἰδοῦς οἶον ἀτεχνῶς πυρὸς
 ἀφείλον τὸ μανικόν, αὐγὴν δὲ καὶ φῶς ἀπέλιπον
 τῇ ψυχῇ μετὰ θερμοτήτος, οὐ σεισμόν, ὥς τις εἶπε,
 κινούσης ἐπὶ σπέρμα καὶ ὄλισθον ἀτόμων ὑπὸ λειό- 15
 τητος καὶ γαργαλισμοῦ θλιβομένων, διάχυσιν δὲ
 θαναμαστήν καὶ γόνιμον ὥσπερ ἐν φυτῷ βλαστά-
 νοντι καὶ τρεφομένῳ καὶ πόρους ἀνοίγουσαν εὐπει-
 θείας καὶ φιλοφροσύνης, οὐκ ἂν εἴη πολλὸς χρόνος,
 ἐν ᾧ τό τε σῶμα τὸ τῶν ἐρωμένων παρελθόντες 20
 ἔσω φέρονται καὶ ἄπτονται τοῦ ἥθους, ἐκκαλούμε-
 νοι τὰς ὕψεις καθορῶσι καὶ συγγίγνονται διὰ λόγων
 τὰ πολλὰ καὶ πράξεων ἀλλήλοις, ἂν περικόμματα τοῦ

3 suppleendum vid. θεῶν [καὶ ἀπαθῶν] παθητὰ κέ.
 5 στίλβοντα] cf. Plat. Phaedon. p. 110d 6 τοπρῶτον BE
 7 malim ὑπὸ σκαιότητος aut διὰ σκαιότητα 10 σκότους BE
 11 ἀκλεῶς "M et cod. P" W: ἀκλινῶς 14 τις] sc. Epi-
 curus. Locum om. Usenerus 16 em. X: διάλυσιν
 19 εἴη *: δ 21 ἐκκαλούμενος libri. Corr. vid. ἐγκλώμε-
 νοι τε cf. p. 671a: τὰ ὅματα — ἐγκεκλάσθαι 23 τὰ *

καλοῦ καὶ εἰδωλον ἐν ταῖς διανοαῖς ἔχουσιν· εἰ δὲ D
 μή, χαίρειν ἐῷσι καὶ τρέπονται πρὸς ἑτέρους ὥσπερ
 αἱ μέλιτται πολλὰ τῶν γλωρῶν καὶ ἀνθηρῶν μέλι
 δ' οὐκ ἔχόντων ἀπολιπόντες· ὅπου δ' ἂν ἔχουσιν
 5 ἔχνος τι τοῦ θείου καὶ ἀπορροήν καὶ ὁμοιότητα σαί-
 νουσιν, ὅφ' ἡδονῆς καὶ θαύματος ἐνθουσιῶντες καὶ
 περισπῶντες, εὐπαθοῦσι τῇ μνήμῃ καὶ ἀναλάμπουσι
 πρὸς ἐκεῖνο τὸ ἐράσμιον ἀληθῶς καὶ μακάριον καὶ
 φίλιον ἔπασι καὶ ἀγαπητόν·

10 20. 'Τὰ μὲν οὖν πολλὰ ποιηταὶ προσπαίζοντες
 εἰκόνασι τῷ θεῷ γράφειν περὶ αὐτοῦ καὶ ἔδειν ἐπι-
 κωμάζοντες, ὀλίγα δὲ εἴρηται μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς, E
 εἴτε κατὰ νοῦν καὶ λογισμὸν εἴτε σὺν θεῷ τῆς ἀλη-
 θείας ἀψαμένοις· ὧν ἐν ἐστὶ καὶ τὸ περὶ τῆς γενέ-
 15 σεως

ἑδινότατον θέων
 τὸν γέννατ' εὐπέδιλλος Ἴρις
 χρυσοκόμα Ζεφύρω μίγρυσα·

εἰ μή τι καὶ ὑμᾶς ἀναπεπείκασιν οἱ γραμματικοί,
 20 λέγοντες πρὸς τὸ ποικίλον τοῦ πάθους καὶ τὸ ἀν-
 θηρὸν γεγονέναι τὴν εἰκασίαν· καὶ ὁ Δαφναῖος
 'πρὸς τί γάρ' ἔφη 'ἕτερον;' 'ἀκούετ'·' εἶπεν ὁ πατήρ·
 'οὕτω γὰρ βιάζεται τὸ φαινόμενον λέγειν. ἀνάκλα-
 σις δὴ πού τὸ περὶ τὴν ἱρὴν ἐστὶ τῆς ὕψεως πάθος,

1 ἔχουσιν] ἔλωσιν vel εὗρωσιν W 4 malim εὗρωσιν
 7 περιέποντες R, sed h. l. περισπᾶν idem est ac περιέλκειν
circumquaque attrahere ib. συμπαθοῦσι R, sed cf. Plat.
 Phaedr. p. 247d 16 Bergk. 3 p. 152 ib. em. idem:
 θειῶν 17 τὸν γέννατ' idem: γέννατο ib. em. Ahren-
 sius: εὐπέδιλος 18 Porson: μιχθεῖσα

F ὅταν ἡσυχῇ νοτερῶ λείῳ δὲ καὶ μέτριον πάχος ἔχοντι
 προσπεσοῦσα νέφει τοῦ ἡλίου ψαύσῃ κατ' ἀνάκλα-
 σιν, καὶ τὴν περὶ ἐκεῖνον αὐγὴν ὀρῶσα καὶ τὸ φῶς
 δόξαν ἡμῖν ἐνεργάσῃται τοῦ φαντάσματος ὥς ἐν τῷ
 νέφει ὄντος. τοῦτο δὴ τὸ ἐρωτικὸν μηχανήμα καὶ 5
 σόφισμα περὶ τὰς εὐφυνεῖς καὶ φιλοκάλους ψυχὰς
 ἀνάκλασιν ποιεῖ τῆς μνήμης ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα φαι-
 νομένων καὶ προσαγορευομένων καλῶν εἰς τὸ θεῖον
 καὶ ἐράσμιον καὶ μακάριον ὥς ἀληθῶς ἐκεῖνο καὶ
 θαυμάσιον καλόν. ἀλλ' οἱ πολλοὶ μὲν ἐν παισὶ 10
 καὶ γυναιξὶν ὥσπερ ἐν κατόπτροις εἶδωλον αὐτοῦ
 766 φανταζόμενον διώκοντες καὶ ψηλαφῶντες οὐδὲν ἡδο-
 νῆς μεμιγμένης λύπη δύνανται λαβεῖν βεβαιότερον·
 ἀλλ' οὗτος ἔοικεν ὁ τοῦ Ἰξίονος ἱλιγγος εἶναι καὶ
 πλάνος, ἐν νέφεσι κενὸν ὥσπερ σκιαῖς θηρωμένου 15
 τὸ ποθοῦμενον· ὥσπερ οἱ παῖδες προθυμούμενοι
 τὴν ἱρὴν ἐλεῖν τοῖν χεροῖν, ἐλκόμενοι πρὸς τὸ φαι-
 νόμενον. εὐφυνεῖς δ' ἐραστοῦ καὶ σώφρονος ἄλλος
 τρόπος· ἐκεῖ γὰρ ἀνακλᾷται πρὸς τὸ θεῖον καὶ νοη-
 τὸν καλόν· ὁρατοῦ δὲ σώματος ἐντυχὼν κάλλει καὶ 20
 χρώμενος οἶον ὀργάνῳ τινὶ τῆς μνήμης ἀσπάζεταιται
 καὶ ἀγαπᾷ, καὶ συνῶν καὶ γεγηθὼς ἔτι μᾶλλον ἐκ-
 φλέγεται τὴν διάνοιαν· καὶ οὔτε μετὰ σωμάτων
 B ὄντες ἐνταῦθα τουτὶ τὸ φῶς ἐπιποθοῦντες κάθην-
 ται καὶ θαυμάζοντες· οὗτ' ἐκεῖ γιγνόμενοι μετὰ τὴν 25
 τελευτήν, δεῦρο πάλιν στρεφόμενοι καὶ δραπετεύ-

1 πάθος BE 5 ἐντὸς νέφους ὄντος Doehnerus

14 Ἰξίονος Winckelmannus: πλείονος cf. p. 777 e 15 em.

R: θηρωμένους 17 τοῖν Doehnerus: ταῖν cf. p. 638 d

24 ἔτι ποθοῦντες W

οντες ἐν θύραις νεογάμων καὶ δωματίοις κυλιν-
 δοῦνται, δυσδύνειρα φαντασμάτια φιληδόνων καὶ φι-
 λοσωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν οὐ δικαίως ἐρω-
 τικῶν προσαγορευομένων. ὁ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐρω-
 5 τικὸς ἐκεῖ γενόμενος καὶ τοῖς καλοῖς ὁμιλήσας, ἥ
 θέμις, ἐπτέρωται καὶ καταργίασται καὶ διατελεῖ
 περὶ τὸν αὐτοῦ θεὸν ἔνω χορεύων καὶ συμπερι-
 πολῶν, ἄχρι οὗ πάλιν εἰς τοὺς Σελήνης καὶ Ἀφρο-
 δίτης λειμῶνας ἔλθων καὶ καταδαρθῶν ἐτέρως ἄρ-
 10 χηται γενέσεως. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔφη 'μεῖζονας C
 ἔχει τῶν παρόντων λόγων ὑποθέσεις. τῷ δ' Ἐρωτι
 καὶ τοῦτο καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔνεστιν' ὡς
 Εὐριπίδης φησὶ 'τιμωμένῳ χαίρειν ἀνθρώπων ὑπὸ'
 καὶ τοῦναντίον· εὐμενέστατος γὰρ ἐστὶ τοῖς δεχο-
 15 μένοις ἐμμελῶς αὐτὸν βαρὺς δὲ τοῖς ἀπανθαδισα-
 μένοις. οὔτε γὰρ ξένων καὶ ἰκετῶν ἀδικίας ὁ Ξέ-
 νιος οὔτε γονέων ἀράς ὁ Γενέθλιος οὔτω διώκει
 καὶ μέτεισι ταχέως ὡς ἐρασταῖς ἀγνωμονηθεῖσιν ὁ
 Ἐρως ὁξὺς ὑπακούει, τῶν ἀπαιδεύτων καὶ ὑπερη-
 20 φάνων κολαστής. τί γὰρ ἂν λέγοι τις Εὐξύνθετον D
 καὶ Λευκομάντιδα τὴν ἐν Κύπρῳ Παρακύπτουσαν
 ἔτι νῦν προσαγορευομένην; ἀλλὰ τὴν Γοργοῦς Ἰσως
 ποινήν οὐκ ἀκηκόατε τῆς Κρήσσης, παραπλήσια τῇ
 Παρακυπτούσῃ παθούσης· πλὴν ἐκείνη μὲν ἀπελι-
 25 θώθη παρακύψασα τὸν ἐραστὴν ἰδεῖν ἐκκομιζόμενον·

1 cf. Plat. Phaedon. p. 81c. d 7 αὐτοῦ W: αὐτὸν
 13 Εὐριπίδης | Hippol. 7. 8 15 Winckelmannus: ἀπαν-
 θα^ασμένους E. ἀπανθαδιαζόμενοις B 18 ὡς Basileensis:
 καὶ 20 Εὐξύνθετον R

τῆς δὲ Γοργοῦς Ἄσανδρός τις ἠρώσθη, νέος ἐπει-
κῆς καὶ γένει λαμπρός, ἐκ δὲ λαμπρῶν εἰς ταπεινὰ
πράγματα καὶ εὐτελῆ ἀφигμένος, ὅμως αὐτὸν οὐ-
δενὸς ἀπηξιοῦτο, ἀλλὰ τὴν Γοργῶ, διὰ πλοῦτον ὥς
ἔοικε περιμάχῃτον οὔσαν καὶ πολυμνήστειτον, ἥτει
E γυναῖκα συγγενῆς ὄν, πολλοὺς ἔχων καὶ ἀγαθοὺς
συνερῶντας αὐτῇ, πάντας δὲ τοὺς περὶ τὴν κόρην
ἐπιτρόπους καὶ οἰκείους πεπεικῶς * * .’

21. Ἔτι τοίνυν ἃς λέγουσιν αἰτίας καὶ γενέ-
σεις Ἑρωτος, ἴδιαι μὲν οὐδετέρου γένους εἰσὶ κοι- 10
νὰ δ’ ἀμφοτέρων· καὶ γὰρ εἰδῶλα δῆπουθεν ἐν-
δύμενα τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ διατρέχοντα κινεῖν καὶ
γαργαλίζειν τὸν ὄγκον εἰς σπέρμα συνολισθάνοντα
τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς οὐ δυνατόν μὲν ἀπὸ παί-
δων, ἀδύνατον δ’ ἀπὸ γυναικῶν; καὶ τὰς καλὰς 15
ταύτας καὶ ἱερὰς ἀναμνήσεις καλοῦμεν ἡμεῖς ἐπὶ
τὸ θεῖον καὶ ἀληθινὸν καὶ ὀλύμπιον ἐκεῖνο κάλλος,
F αἷς ψυχὴ πτεροῦται, τί ἂν κωλύοι γίνεσθαι μὲν
ἀπὸ παίδων καὶ ἀπὸ νεανίσκων, γίνεσθαι δ’ ἀπὸ
παρθένων καὶ γυναικῶν, ὅταν ἥθος ἀγνὸν καὶ κόσ- 20
μιον ἐν ὥρᾳ καὶ χάριτι μορφῆς διαφανὲς γένηται,
καθάπερ ὄρθιον ὑπόδημα δείκνυσι ποδὸς εὐφυῖαν,
ὥς Ἀρίστων ἔλεγεν· ὅταν ἐν εἶδεσι καλοῖς καὶ κα-

3 εὐτελεῖ] B; eius loco lac. 7 E. Fortasse εὐτέλειαν
aut καὶ εὐτελεῖ πράγματα 4 ἀπηξίου satis erat
7 αὐτῇ? 8 post πεπεικῶς magnam lacunam esse omnes
editores monuerunt; sed in libris nulla lac. 15 καὶ τὰς]
corr. vid. καίτοι τὰς aut καὶ τὰς 16 ἃς ἀνακαλοῦμεν?
18 ἂν κωλύοι *: 1—2 κωλύει E. οὖν κωλύει B 21 fort.
γένηται καί, καθάπερ καὶ aut ἔλεγεν· ἥ ὅταν καὶ

θαροῖς σώμασιν ἰχνη λαμπρὰ καὶ κείμενα ψυχῆς
 ὀρθὰ καὶ ἄθρυπτα κατίδωσιν οἱ δεινοὶ τῶν τοιού-
 των αἰσθάνεσθαι; οὐ γὰρ ὁ μὲν φιλήδονος ἐρωτη-
 θεὶς εἰ

5 'πρὸς θῆλυ νεύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τᾶρσενά'

καὶ ἀποκρινάμενος

767

'ὅπου προσῆ τὸ κάλλος, ἀμφιδέξιος,'

ἔδοξεν οἰκείως ἀποκρίνασθαι τῆς ἐπιθυμίας· ὁ δὲ
 φιλόκαλος καὶ γενναῖος οὐ πρὸς τὸ καλὸν οὐδὲ τὴν
 10 εὐφυΐαν ἀλλὰ μορίων διαφορὰς ποιεῖται τοὺς ἔρω-
 τας. καὶ Φίλιππος μὲν ἀνὴρ οὐδὲν ἥττον ἀσπάζε-
 ται τοῦ Ποδάργου τὴν εὐφυΐαν ἢ Ἀἰθην τὴν Ἀγα-
 μεμνονέην· καὶ θηρατικὸς οὐ τοῖς ἄρρεσι χαίρει
 μόνον, ἀλλὰ καὶ Κρήσσας τρέφει καὶ Λακαίνας σκύ-
 15 λακίας· ὁ δὲ φιλόκαλος καὶ φιλένθρωπος οὐχ ὁμα-
 λὸς ἐστὶν οὐδ' ὅμοιος ἀμφοτέροισι τοῖς γένεσιν, ἀλλ'
 ὥσπερ ἱματίων οἰόμενος εἶναι διαφορὰς ἐρώτων γυ-
 ναικῶν καὶ ἀνδρῶν. καίτοι τὴν γ' ὥραν ἄνθος B
 ἀρετῆς' εἶναι λέγουσι, μὴ φάναι δ' ἀνθεῖν τὸ θῆλυ
 20 μηδὲ ποιεῖν ἔμφρασιν εὐφυΐας πρὸς ἀρετὴν ὑποπὸν
 ἐστὶ· καὶ γὰρ Αἰσχύλος ὀρθῶς ἐποίησε

'νέας γυναικὸς οὐ με μὴ λάθῃ φλέγων

ὀφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη.'

1 καὶ κείμενα] κείμενα M. ἐκκείμενα R 2 ὀρθῆς
 καὶ ἀθρύπτου R ib. καὶ θρυπτά B E, unde vid. scr. κᾶ-
 θρυπτα 5. 7 Nauck. p. 906 ib. idem: τὰ ἄρρενα
 10 ἀλλὰ] i. e. ἀλλὰ πρὸς 12 Ποδάργου] cf. Hom. Ψ 295
 17 R: ἐρώτων 19 λέγουσι] sc. Stoici, cf. Diog. Laert.
 7, 66, 129 22 Nauck. p. 78

ἑπότερον οὖν ἱταμοῦ μὲν ἤθους καὶ ἀκολάστου καὶ
 διεφθορότος σημεῖα τοῖς εἰδεσι τῶν γυναικῶν ἐπι-
 τρέχει, κοσμοῦ δὲ καὶ σώφρονος οὐδὲν ἔπεστι τῇ
 C μορφῇ φέγγος; ἢ πολλὰ μὲν ἔπεστι καὶ συνεπιφαί-
 νεται, κινεῖ δ' οὐδὲν οὐδὲ προσκαλεῖται τὸν ἔρωτα; 5
 οὐδέτερον γὰρ εὐλογον οὐδ' ἀληθές, ἀλλὰ κοινῶς
 ὥσπερ δέδεικται τοῖς γένεσι πάντων ὑπαρχόντων,
 ὥσπερ κοινοῦ συστάντος τοῦ ἀγῶνος ὧ Δαφναῖε,
 πρὸς ἐκείνους μαχώμεθα τοὺς λόγους, οὓς ὁ Ζεύ-
 ξιππος ἀρτίως διῆλθεν, ἐπιθυμία τὸν Ἑρώτα ταῦτό 10
 ποιῶν ἀκαταστάτῳ καὶ πρὸς τὸ ἀκύλαστον ἐκφε-
 ροῦσθαι τὴν ψυχὴν, οὐκ αὐτὸς οὕτω πεπεισμένος ἀκη-
 κοῶς δὲ πολλάκις ἀνδρῶν δυσκόλων καὶ ἀνεράστων.
 ὧν οἱ μὲν ἄθλια γύναια προικιδίοις ἐφελκόμενα
 μετὰ χρημάτων εἰς οἰκονομίαν καὶ λογισμοὺς ἐμβάλ- 15
 λοντες ἀνελευθέρους, ξυγομαχοῦντες ὁσημέραι διὰ
 D χειρὸς ἔχουσιν· οἱ δὲ παίδων θεόμενοι μᾶλλον ἢ
 γυναικῶν, ὥσπερ οἱ τέττιγες εἰς σκίλλαν ἢ τι τοι-
 οῦτο τὴν γονὴν ἀφιᾶσιν, οὕτω διὰ τάχους οἷς ἔτυχε
 σώμασιν ἐναπογεννήσαντες καὶ καρπὸν ἀράμενοι χαί- 20
 ρειν ἑῶσιν ἤδη τὸν γάμον, ἢ μένοντος οὐ φροντί-
 ζουσιν οὐδ' ἀξιοῦσιν ἐρᾶν οὐδ' ἐρᾶσθαι. στέργεσθαι
 δὲ καὶ στέργειν ἐνὶ μοι δοκεῖ γράμματι τοῦ στέγειν
 παραλλάττον εὐθύς ἐμφαίνειν τὴν ὑπὸ χρόνου καὶ
 συνηθείας ἀνάγκη μεμιγμένην εὐνοίαν. ᾧ δ' ἂν 25
 Ἑρως ἐπισκήψῃ τε καὶ ἐπιπνεύσῃ, πρῶτον μὲν ἐκ

4 ἢ M 8 κοινοῦ] κ νοῦ E. κνοῦ B τοῦ ἀγῶνος
 *: 10 E 8 B cf. p. 753b 9 ib. em. Amyotus: μαχώμεθα
 14 ὧν M ἐφελκόμενοι R 26 τε * 5 E 8 B

τῆς Πλατωνικῆς πόλεως 'τὸ ἐμόν' οὐχ ἔξει καὶ 'τὸ Ε
οὐκ ἐμόν'. οὐ γὰρ ἀπλῶς 'κοινὰ τὰ φίλων' οὐδὲ
πάντων ἀλλ' οἷ τοῖς σώμασιν ὀριζόμενοι τὰς ψυχὰς
βία συνάγουσι καὶ συντήκουσι, μήτε βουλόμενοι
5 δὴ εἶναι μήτε νομίζοντες. ἔπειτα σωφροσύνη πρὸς
ἀλλήλους, ἥς μάλιστα δεῖται γάμος, ἥ μὲν ἔξωθεν
καὶ νόμων * * πλέον ἔχουσα τοῦ ἐκουσίου τοῦ βε-
βαιασμένον ὑπ' αἰσχύνης καὶ φόβων,

'πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἄμα,'

10 διὰ χειρὸς ἐστὶν αἰ τοῖς σινοῦσιν. Ἐρωτι δ' ἐγκρα-
τείας τοσοῦτον καὶ κόσμον καὶ πίστεως μέτεστιν,
ᾧστε, κἂν ἀκολάστου ποτὲ θίγῃ ψυχῆς, ἀπέστρεψε F
τῶν ἄλλων ἐραστῶν, ἐκκόψας δὲ τὸ θράσος καὶ κα-
τακλάσας τὸ σοβαρὸν καὶ ἀνάγων, ἐμβαλὼν αἰδῶ
15 καὶ σιωπῇ καὶ ἡσυχίᾳ καὶ σχῆμα περιθεὶς κόσμιον,
ἐνὸς ἐπήκοον ἐποίησεν. Ἰστε δῆπουθεν ἀκοῇ Λαῖδα
τὴν ἀοίδιμον ἐκείνην καὶ πολυήρατον, ὥς ἐπέφλεγε
πόθῳ τὴν Ἑλλάδα, μᾶλλον δὲ ταῖς δυσὶν ἦν περι-
μάχητος θαλάσσαις· ἐπεὶ δ' Ἐρως ἔθιγεν αὐτῆς

1 Πλατωνικῆς] Rep. p. 462 c οὐχ] om. BE 2 οὐδὲ
πάντων Winckelmannus: 9—10 E 11 B cf. p. 88 b: οὐχ
ἀπλῶς οὐδὲ πάντες. 22 c ἀπλῶς — καὶ πᾶσιν 3 οἷ
Amyotus: ἥ 4 συνάγ 3 litt. ουσι E. Fort. συνάπτουσι.
Quod coniecit Trevius συναγείρουσι hac de re dici non potest.
συνάπτειν et συνάγειν saepe confunduntur cf. p. 51 b. Stob.
Flor. 65, 8 συνάπτουσι τὰς ψυχὰς 7 καὶ νόμῳ Turnebus.
lac. 4 E 5 B. Supplendum vid. καὶ νόμων οὐ φύσει aut
καὶ νόμῳ φύσει δ' οὐ cf. p. 643 f. p. 576 c: φύσει — ὅπῃ
τῶν νόμων (vid. Adnot.). Plat. Prot. p. 337 c φύσει οὐ
νόμῳ. Gorg. 482 e φύσει μὲν οὐκ ἔστι καλὰ νόμῳ δέ. Me-
nex. 245 d. passim 9 Nauck. p. 315 ἔργων BE
14 ἐμβαλλων iidem

Ἰππολόχου τοῦ Θεσσαλοῦ, τὸν ὕδατι χλωρῶ κα-
 τακλυζόμενον προλιποῦς' Ἀκροκόρινθον' καὶ ἀπο-
 δρᾶσα τῶν ἄλλων ἐραστῶν κρύφα ** μέγαν στρα-
 768 τὸν ᾤχετο κοσμίως· ἐκεῖ δ' αὐτὴν αἱ γυναῖκες
 ὑπὸ φθόνου καὶ ζήλου διὰ τὸ κάλλος εἰς ἱερὸν 5
 Ἀφροδίτης προαγαγοῦσαι κατέλευσαν καὶ διέφθει-
 ραν· ὅθεν ὡς ἔοικεν ἔτι νῦν τὸ ἱερὸν Ἀφροδίτης
 ἀνδροφόνου' καλοῦσιν. ἴσμεν δὴ καὶ θεραπαινίδια
 δεσποτῶν φεύγοντα συνουσίας καὶ βασιλίδων ὑπε-
 ρορῶντας ἰδιώτας, ὅταν Ἑρωτα δεσπότην ἐν ψυχῇ 10
 κτήσωνται. καθάπερ γὰρ ἐν Ῥώμῃ φασὶ τοῦ κα-
 λουμένου δικτάτωρος ἀναγορευθέντος ἀποτίθεςθαι
 τὰς ἄλλας ἀρχὰς τοὺς ἔχοντας, οὕτως, οἷς ἂν Ἑρως
 κύριος ἐγγένηται, τῶν ἄλλων δεσποτῶν καὶ ἀρχόν-
 B των ἐλεύθεροι καὶ ἄφετοι καθάπερ ἱερόδουλοι δια- 15
 τελοῦσιν. ἡ δὲ γευνναία γυνὴ πρὸς ἄνδρα νόμιμον
 συγκραθεῖσα δι' Ἑρωτος ἄρκτων ἂν ὑπομείνειε καὶ
 δρακόντων περιβολὰς μᾶλλον ἢ ψαῦσιν ἀνδρὸς ἄλλο-
 τρίου καὶ συγκατάκλινιν.'

22. Ἀφθονίας δὲ παραδειγμάτων οὔσης πρὸς γ' 20
 ὑμᾶς τοὺς ὁμοχόρους τοῦ θεοῦ καὶ διασώτας, ὅμως
 τὸ περὶ Κάμμαν οὐκ ἄξιόν ἐστι τὴν Γαλατικὴν πα-
 ρελθεῖν. ταύτης γὰρ ἐκπρεπεστάτης τὴν ὕψιν γενο-
 μένης, Σινάτῳ δὲ τῷ τετράρχῃ γαμηθείσης, Σινό-
 ριξ ἐρασθεὶς δυνατώτατος Γαλατῶν ἀπέκτεινε τὸν 25

1 Nauck. p. 703 3 lac. 18 E 20 B. Fort. πολλὴν ὁμι-
 λον καὶ τῶν ἑταιρῶν τὸν αὐτὸν brevius καὶ τῶν ἑταιριδίων
 τὸν cf. Athen. p. 588e 11 καλουμένου] καλοῦ BE
 21 em. Schottus: ὁμοχόρους 22 Κάμμαν X. ex p. 257c:
 κάμμαν

Σινᾶτον, ὥς οὔτε βιάσασθαι δυνάμενος οὔτε πείσαι C
 τὴν ἄνθρωπον, ἐκείνου ζῶντος. ἦν δὲ τῇ Κάμμη
 καταφυγὴ καὶ παραμυθία τοῦ πάθους λεωσύνη πα-
 τρῶς Ἀρτέμιδος· καὶ τὰ πολλὰ παρὰ τῇ θεᾷ διέ-
 5 τριβεν, οὐδένα προσιεμένη, μνωμένων πολλῶν βασι-
 λέων καὶ δυναστῶν αὐτήν. τοῦ μέντοι Σινόριος
 τολμήσαντος ἐντυχεῖν περὶ γάμου, τὴν πείραν οὐκ
 ἔφυγεν οὐδ' ἐμίμψατο περὶ τῶν γεγυότων, ὥς δι'
 εὐνοίαν αὐτῆς καὶ πόθον οὐκ ἄλλῃ τινὶ μοχθηρίᾳ
 10 προαχθέντος τοῦ Σινόριος. ἦκεν οὖν πιστεύσας
 ἐκεῖνος καὶ ἥτει τὸν γάμον· ἡ δ' ἀπήντησε καὶ δε-
 ξισαμένη καὶ προσαγαροῦσα τῷ βωμῷ τῆς θεᾶς
 ἔσπεισεν ἐκ φιάλης μελίκρατον, ὥς ἔοικε, πεφαρμα- D
 κωμένον· εἰθ' ὕσον ἡμισυ μέρος αὐτῇ προεκπιοῦσα
 15 παρέδωκε τῷ Γαλάτῃ τὸ λοιπόν· ὥς δ' εἶδεν ἐκπε-
 πωκότα, λαμπρὸν ἀνωλόλυξε καὶ φθεγξαμένη τοῦ-
 νομα τοῦ τεθνεῶτος 'ταύτην' εἶπεν 'ἐγὼ τὴν ἡμέ-
 ραν, ᾧ φίλτατ' ἄνερ, προσμένουσα σοῦ χωρὶς ἔξων
 ἀνιαρῶς· νῦν δὲ κόμισαί με χαίρων· ἡμυνάμην γὰρ
 20 ὑπὲρ σοῦ τὸν κάκιστον ἀνθρώπων, σοὶ μὲν βίου
 τοῦτῳ δὲ θανάτου κοινωνὸς ἡδέως γενομένη.' ὁ μὲν
 οὖν Σινόριξ ἐν φορείῳ κομιζόμενος μετὰ μικρὸν E
 ἐτελεύτησεν, ἡ δὲ Κάμμη τὴν ἡμέραν ἐπιβιώσασα
 καὶ τὴν νύκτα λέγεται μάλ' εὐθαρσῶς καὶ ἑλαρῶς
 25 ἀποθανεῖν.²

23. 'Πολλῶν δὲ τοιούτων γεγυότων καὶ παρ'

1 *: σινάτον
 μένον ut est p. 258b

2 καμίμη DE
 23 καμίμα

18 malim πεφαρμαγα-

ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις, τίς ἂν ἀνάσχοιτο
 τῶν τὴν Ἀφροδίτην λοιδορούντων, ὥς Ἔρωτι προσ-
 θεμένη καὶ παροῦσα κωλύει φιλίαν γενέσθαι; τὴν
 μὲν οὖν πρὸς ἔρρεν' ἔρρενος δμιλίαν, μᾶλλον δ'
 ἀκρασίαν καὶ ἐπιπήδησιν, εἴποι τις ἂν ἐννοήσας 5

ἕβρις τὰδ' οὐχὶ Κύπρις ἐξεργάζεται.'

διὸ τοὺς μὲν ἡδομένους τῷ πάσχειν εἰς τὸ χεῖρι-
 στον τιθέμενοι γένος κακίας οὔτε πίστεως μοῖραν
 F οὗτ' αἰδοῦς οὔτε φιλίας νέμομεν, ἀλλ' ὥς ἀληθῶς
 κατὰ τὸν Σοφοκλέα 10

ἑφίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστεργημένοι
 χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὖχονται φυγεῖν.'

ὅσοι δὲ μὴ κακοὶ πεφυκότες ἐξηπατηθήσαν ἢ κατε-
 βιάσθησαν ἐνδοῦναι καὶ παρασχεῖν ἑαυτούς, οὐδένα
 μᾶλλον ἀνθρώπων ἢ τοὺς διαθέντας ὑφορώμενοι 15
 καὶ μισοῦντες διατελοῦσι καὶ πικρῶς ἀμύνονται και-
 ροῦ παραδόντος. Ἀρχέλαόν τε γὰρ ἀπέκτεινε Κρα-
 τεάς ἐρώμενος γεγυνώς, καὶ τὸν Φεραῖον Ἀλέξαν-
 δρον Πυθόλαος. Περίανδρος δ' ὁ Ἀμβρακιωτῶν
 τύραννος ἠρώτα τὸν ἐρώμενον εἰ μήπω κύει, καὶ 20
 769 κεῖνος παροξυνθεὶς ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἀλλὰ γυναιξί
 γε γαμεταῖς ἀρχαὶ ταῦτα φιλίας, ὥσπερ ἱερῶν με-

1 ἂν * 4 μὲν οὖν scripsi cum W: μὲν. Post μὲν
 enim οὖν facile et deesse et addi potest cf. p. 121 b.
 123a. c. 260e. 371c. 762d. 763c. 771c 6 Nauck. p. 917
 οὐχὶ Meinekius: οὐχ ἡ 9 φιλίας dant BE non φιλίαν
 10 κατὰ] καὶ BE 11 Nauck. p. 313 12 καὶ χαίρου-
 σιν BE 17 παραδόντος] παρασχόντος W sed cf. Vit.
 Caes. c. 19 Κρατεύας Basileensis 20 malim κύοι
 21 ἀλλὰ] ἔμα BE 22 γε R: τε

γέλων κοινωνήματα. καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς μικρόν, ἢ
 δ' ἀπὸ ταύτης ἀναβλαστάνουσα καθ' ἡμέραν τιμῇ
 καὶ χάρις καὶ ἀγάπησις ἀλλήλων καὶ πίστις οὔτε Δελ-
 φούς ἐλέγχει ληροῦντας, ὅτι τὴν Ἀφροδίτην Ἄρμα'
 5 καλοῦσιν, οὐδ' Ὅμηρον ἑφιλότητα' τὴν τοιαύτην προσ-
 αγορεύοντα συνουσίαν· τὸν τε Σόλωνα μαρτυρεῖ γε-
 γονέναι τῶν γαμικῶν ἐμπειρότατον νομοθέτην, κε-
 λεύσαντα μὴ ἔλαττον ἢ τρεῖς κατὰ μῆνα τῇ γαμετῇ
 πλησιάζειν, οὐχ ἡδονῆς ἕνεκα (πόθεν;) ἀλλ' ὥσπερ
 10 αἱ πόλεις διὰ χρόνου σπονδὰς ἀνανεοῦνται πρὸς
 ἀλλήλας, οὕτως ἄρα βουλόμενον ἀνανεοῦσθαι τὸν Β
 γάμον ἐκ τῶν ἐκάστοτε συλλεγομένων ὀχλημάτων
 ἐν τῇ τοιαύτῃ φιλοφροσύνῃ. ἀλλὰ πολλὰ φανῶλα
 καὶ μανικὰ τῶν γυναικείων ἐρώτων. τί δ' οὐχὶ
 15 πλείονα τῶν παιδικῶν;

οἰκειότητος ἐμβλέπων ὠλίσθανον·
 ἀγένειος ἀπαλὸς καὶ νεανίας καλός,
 ἐμφύντ' ἀποθανεῖν κἀπιγράμματος τυχεῖν·

ἀλλ' ὥσπερ τοῦτο παιδομανία, οὕτως ἐκεῖνο γυναι-
 20 κομανία τὸ πάθος, οὐδέτερον δ' Ἔρως ἐστίν. ἄτο-
 πον οὖν τὸ γυναιξὶν ἀρετῆς φάναι μῆδ' ἄλλης με-

4 Ἄρμα] cf. Hesych. s. v. et p. 679 c 11 R: βουλό-
 μενοι 12 ὀχλημάτων *: σχημάτων vid. Symb. 14 M:
 γυναικῶν cf. p. 770 c 16 cf. Kock. 3 p. 451 οἰκειό-
 τητος] scr. vid. οἰκεῖον ἡθος cf. p. 750 c, de sententia
 p. 680 c 18 em. (Gott. Hermannus: ἐμφύντα ib. idem:
 καὶ ἐπιγράμματος 19 οὕτως ἐκεῖνο γυναικομανία ego
 addidi, cur exciderint facile intellegitur 21 μῆδ' ἄλλης
 μετεῖναι μῆδ' αἰτίας supplevit R. Equidem pro μῆδ' ἄλλης
 scripserim μῆδαμῃ

τεῖναι· τί δὲ δεῖ λέγειν περὶ σωφροσύνης καὶ
 συνέσεως αὐτῶν, ἔτι δὲ πίστεως καὶ δικαιοσύνης,
 ὅπου καὶ τὸ ἀνδρεῖον καὶ τὸ θαρραλέον καὶ τὸ με-
 C γαλόψυχον ἐν πολλαῖς ἐπιφανὲς γέγονε; τὸ δὲ πρὸς
 τᾶλλα καλὴν τὴν φύσιν αὐτῶν, ἀλλὰ ψέγοντας εἰς 5
 μόνην φιλίαν ἀνάρμοστον ἀποφαίνειν, παντάπασι
 δεινόν. καὶ γὰρ φιλότεκνοι καὶ φίλανδροι καὶ τὸ
 στεργτικὸν ὅλως ἐν αὐταῖς, ὥσπερ εὐφυνῆς χώρα καὶ
 δεκτικὴ φιλίας, οὔτε πειθοῦς οὔτε χαρίτων ἁμοιβὴν
 ὑπόκειται. καθάπερ δὲ λόγῳ ποίησις ἡδύσματα μέλη 10
 καὶ μέτρα καὶ ῥυθμοὺς ἐφαρμόσασα καὶ τὸ παι-
 δεῦον αὐτοῦ κινήτικώτερον ἐποίησε καὶ τὸ βλάπτου
 ἀφυλακτότερον· οὕτως ἡ φύσις γυναικὶ περιθεῖσα
 D χάριν ὅψεως καὶ φωνῆς πιθανότητα καὶ μορφῆς
 ἐπαγωγὸν εἶδος, τῇ μὲν ἀκολάστῳ πρὸς ἡδονὴν καὶ 15
 ἀπάτην τῇ δὲ σώφρονι πρὸς εὐνοίαν ἀνδρὸς καὶ
 φιλίαν μεγάλη συνήργησεν. ὁ μὲν οὖν Πλάτων
 τὸν Ξενοκράτη, τᾶλλα γενναῖον ὄντα καὶ μέγαν
 αὐστηρότατον δὲ τῷ ἥθει, παρεκάλει θύειν ταῖς Χά-
 ρισι. χρηστῇ δ' ἂν τις γυναικὶ καὶ σώφρονι παραι- 20
 νέσειε τῷ Ἑρωτι θύειν, ὅπως εὐμενῆς συνοικουρῇ
 τῷ γάμῳ καὶ ἡδὺς * * γυναικείοις, καὶ μὴ πρὸς ἐτέ-

1 τί δὲ δεῖ λέγειν περὶ Winckelmannus: τί δεῖ λέγειν;
 περὶ δὲ BE 4 ἐπιφανὲς] ἐπιφανείαις BE ib. *: γέ-
 γονε δὲ πρὸς τὰ ἄλλα κατὰ BE cf. Symb. Plat. Hipp. mai.
 p. 295 c. Demosth. 41, 32 τὴν σὴν φύσιν οὐ πρὸς ἡδονὴν
 — καλὴν ποιῆσαι 5 ἀλλὰ *: ἀλλ' ἢ 10 ἡδύσματα]
 praedicatum est; cf. p. 347 f 22 lac. 26 B 31 E. Fort.
 ἡμερον καὶ πόθον ἔργοις (συν)καταμινγὺς αὐτ προσομιλῇ χά-
 ριτας ἔργοις καταμινγὺς cf. Nauck. p. 648

ραν ἀπορροεῖς ὁ ἀνὴρ ἀναγκάζεται τὰς ἐκ τῆς κομωδίας λέγειν φωνάς

‘οἶαν ἀδικῶ γυναιχ’ ὁ δυσδαίμων ἐγώ.’

τὸ γὰρ ἐρᾶν ἐν γάμῳ τοῦ ἐρᾶσθαι μεῖζον ἀγαθόν E
5 ἐστὶ· πολλῶν γὰρ ἀμαρτημάτων ἀπαλλάττει, μᾶλλον
δὲ πάντων ὅσα διαφθείρει καὶ λυμάνεται τὸν γάμον.’

24. ‘Τὸ δ’ ἐμπαιθεῖς ἐν ἀρχῇ καὶ δάκνον, ὦ μα-
κάριε Ζεῦξιππε, μὴ φοβηθῇς ὡς ἔλκος ἢ ὀδαξησμόν·
καίτοι καὶ μεθ’ ἔλκους ἴσως οὐδὲν ἢ δεινὸν ὥσπερ
10 τὰ δένδρα συμφυῇ γενέσθαι πρὸς γυναικα χρηστήν.
ἔλκωσις δὲ καὶ κνήσεως ἀρχή· μῆλεις γὰρ οὐκ ἐστὶ
τῶν μὴ πρὸς ἄλληλα πεπονθότων. ταράττει δὲ καὶ
μαθήματα παῖδας ἀρχομένους καὶ φιλοσοφία νέους·
ἀλλ’ οὔτε τούτοις αἰὲν παραμένει τὸ δηκτικὸν οὔτε F
15 τοῖς ἐρῶσιν, ἀλλ’ ὥσπερ ὑγρῶν πρὸς ἄλληλα συμ-
πεσόντων ποιεῖν τινα δοκεῖ ζέειν ἐν ἀρχῇ καὶ τάρ-
ραξιν ὁ Ἑρως, εἴτα χρόνῳ καταστήσας καὶ καθαι-
ρεθεῖς τὴν βεβαιωτάτην διάθεσιν παρέσχεν. αὕτη
γὰρ ἐστὶν ὡς ἀληθῶς ἢ δι’ ὕλων λεγομένη κρᾶσις,
20 ἢ τῶν ἐρώντων· ἢ δὲ τῶν ἄλλως συμβιούντων ταῖς
κατ’ Ἑπίκουρον ἀφαῖς καὶ περιπλοκαῖς ἔοικε, συγ-
κρούσεις λαμβάνουσα καὶ ἀποπηδήσεις, ἐνότητα δ’
οὐ ποιοῦσα τοιαύτην, οἶαν Ἑρως ποιεῖ γαμικῆς κοι-
νωνίας ἐπιλαβόμενος. οὔτε γὰρ ἡδοναὶ μεῖζονες ἢ π’

3 Kock. 3 p. 450 ib. γυναῖκα mei 9 οὐδὲν ἦν M.
In Symb. conieceram οὐδενὶ et deinde συμφυεῖ, nunc malim
οὐδὲν ἂν εἶη 12 fort. τι πεπονθότων 15 ἐρῶσιν BE
18 αὐτῇ iidem 20 em. R: ἢ τῶν ἐρώτων ἢ δὲ τῶν ἄλλων
21 Ἑπίκουρον] cf. p. 1112c. Locum om. Usenerus

770 ἄλλων οὔτε χρεῖται συνεχέστεραι πρὸς ἄλλους οὔτε
 φιλίας τὸ καλὸν ἐτέρας ἐνδοξον οὔτω καὶ ζηλωτόν, ὥς
 'ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
 ἀνὴρ ἢ δὲ γυνή·'

καὶ γὰρ ὁ νόμος βοηθεῖ καὶ γεννήσεως κοινῆς καὶ 5
 τοὺς θεοὺς Ἑρωτος ἢ φύσις ἀποδείκνυσιν δεομένους.
 οὔτω γὰρ ἔρᾶν μὲν ὕμβρου γαῖαν' οἱ ποιηταὶ λέ-
 γουσι καὶ γῆς οὐρανόν, ἔρᾶν δ' ἡλίου σελήνην οἱ
 φυσικολοὶ καὶ συγγίγνεσθαι καὶ κνεῖσθαι· καὶ γῆν δ'
 ἀνθρώπων μητέρα καὶ ζώων καὶ φυτῶν ἐπάντων 10
 B γένεσιν οὐκ ἀναγκαῖον ἀπολέσθαι ποτὲ καὶ σβεσθῆ-
 ναι παντάπασιν, ὅταν ὁ δεινὸς Ἑρως ἢ ἕμερος τοῦ
 θεοῦ τὴν ὕλην ἀπολίπη καὶ παύσῃται ποθοῦσα καὶ
 διώκουσα τὴν ἐκείθεν ἀρχὴν καὶ κίνησιν; ἀλλ' ἵνα
 μὴ μακρὰν ἀποπλανᾶσθαι δοκῶμεν ἢ κομιδῇ φλυα- 15
 ρεῖν, οἶσθα τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας ὥς εἰς ἀβεβαιό-
 τητα πολλὰ λέγουσι καὶ σκώπτουσι λέγοντες, ὥσπερ
 φὸν αὐτῶν τριχὶ διαίρεσθαι τὴν φιλίαν, αὐτοὺς
 δὲ νομάδων δίκην ἐνεαρίζοντας τοῖς τεθιγλόσι καὶ
 ἀνθηροῖς εἶθ' ὥς ἐκ γῆς πολεμίας ἀναστρατοπεδεύειν· 20
 ἔτι δὲ φορτικώτερον ὁ σοφιστὴς Βίων τὰς τῶν κα-
 C λῶν τρίχας Ἀρμοδίους ἐκάλει καὶ Ἀριστογείτονας,
 ὥς ἅμα καλῆς τυραννίδος ἀπαλλαττομένους ὅπ' αὐ-

3 Hom. ζ 183 ὅθ'] ὅτε BE 7 Nauck. p. 648
 8 *: ἔρᾶν δὲ ἡλίον σελήνην 11 γένεσιν] cf. Hom. E 201
 12 μέρος BE 14 κίνησιν M 16 εἰς W 17 ib. malim
 ψέγουσι 18 cm. M: τριχὴ αἰρεῖσθαι cf. Plat. Symp.
 p. 190 e 20 εἶθ' ὥς ἐκ γῆς *: εἶθ' ὅς ἐκ τῆς cf. p. 708 f.
 749 c 21 ἔτι] ἐπεὶ BE 23 ὥς ἅμα καλῆς] scr. puto
 ὥς ἂν ἀπαλῆς vid. Symb.

τῶν τοὺς ἐραστάς. ταῦτα μὲν οὐ δικαίως κατηγο-
ρεῖται τῶν γυναικῶν ἐραστῶν· τὰ δ' ὑπ' Εὐριπίδου
ῥηθέντ' ἐστὶ κομψά· ἔφη γάρ 'Αγάθωνα τὸν καλὸν
ἤδη γενειῶντα περιβάλλον καὶ κατασπαζόμενος, ὅτι
5 τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον ** ἐκδέχεται μόνον * *
οὐδὲν πολιῶσα ἀκμᾶζον καὶ ρυτίσιν, ἀλλ' ἄχρι τάφων
καὶ μνημάτων παραμένει· καὶ συζυγίας ὀλίγας ἔστι
παιδικῶν, μυρίας δὲ γυναικείων ἐρώτων καταριθμή-
σασθαι, πάσης πίστεως κοινωνίαν πιστῶς ἡμα καὶ προ- D
10 θύμως συνδιαφερούσας· βούλομαι δ' ἐν τι τῶν καθ'
ἡμᾶς ἐπὶ Καίσαρος Οὐεσπασιανοῦ γεγονότων διελθεῖν.'

25. 'Κιουίλιος γάρ, ὁ τὴν ἐν Γαλατία κινήσας
ἀπόστασιν, ἄλλους τε πολλοὺς ὥς εἰκὸς ἔσχε κοινο-
νοὺς καὶ Σαβῖνον ἄνδρα νέον οὐκ ἀγεννή, πλούτῳ
15 δὲ καὶ δόξῃ ἀνθρώπων πάντων ἐπιφανέστατον. ἐψά-
μενοι δὲ πραγμάτων μεγάλων ἐσφάλησαν καὶ δίκην
δώσειν προσδοκῶντες οἱ μὲν αὐτοὺς ἀνῆρουν, οἱ δὲ
φεύγοντες ἠλίσκοντο. τῷ δὲ Σαβίνῳ τὰ μὲν ἄλλα
πράγματα θάδῳ παρεῖχεν ἐκποδῶν γενέσθαι καὶ E
20 καταφυγεῖν εἰς τοὺς βαρβάρους· ἦν δὲ γυναῖκα πα-
σῶν ἀρίστην ἡγμένοσ ἦν — ἐκεῖ μὲν Ἑμπονήν ἐκά-

2 ὑπ'] ὑπὲρ BE 5 lac. indicavit R Post μόνον lac. est in
B solo 13 litt. Suppleo τῶν καλῶν καὶ τὸ ΜΕΤΟΠΩΡΟΝ
[καλόν. ἐγὼ δ' ἂν φαίην ὅτι τῶν καλῶν καὶ σωφρόνων γυναι-
κῶν ὁ ἔρως τὸ ΜΕΤΟΠΩΡΟΝ] οὐκ ἐνδέχεται μόνον οὗτ' ἐν
πολιαιῖς (aut οὐδὲν γήρα, οὐδὲν πολιαιῖς) ἀπακμᾶζον καὶ ρυ-
τίσιν καὶ 6 οὐδὲν πολιαιῖς Basileensis. οὐδ' ἐν πολιαιῖς Sal-
masius 12 Κιουίλιος (Civilis, em. Madvigius: Κιοσίλιος
15 τῶν ἄλλων πάντων W sed cf. lin. 20 πασῶν (sc. γυναικῶν)
ἀρίστην 20 ἦν *: ἦν 21 ἡγμένοσ ἦν *: ἡγμένοσ, ἦν ita
enim Plut. constanter loquitur vid. Symb. Ἑμπονήν] Ep-
poninam Tacitus. Ἑμπονίαν Amyotus. Σεμόνην Salmasius

λουν, Ἑλληνιστὶ δ' ἂν τις Ἡρωίδα προσαγορεύσειεν·
 — οὐτ' ἀπολιπεῖν δυνατὸς ἦν οὔτε μεθ' ἑαυτοῦ κο-
 μίζειν. ἔχων οὖν κατ' ἀγρὸν ἀποθήκας χρημάτων
 ὀρυκτὰς ὑπογείους, ἃς δύο μόνοι τῶν ἀπελευθέρων
 συνήδεσαν, τοὺς μὲν ἄλλους ἀπήλλαξεν οἰκέτας, ὥς 5
 μέλλων φαρμάκοις ἀναιρεῖν ἑαυτόν, δύο δὲ πιστοὺς
 παραλαβὼν εἰς τὰ ὑπόγεια κατέβη· πρὸς δὲ τὴν
 F γυναικὰ Μαρτιάλιον ἐπεμψεν ἀπελεύθερον ἀπαγγε-
 λοῦντα τεθνάναι μὲν ὑπὸ φαρμάκων, συμπεφλέχθαι
 δὲ μετὰ τοῦ σώματος τὴν ἑπαυλιν· ἐβούλετο γάρ 10
 τῷ πένθει χοῆσθαι τῆς γυναικὸς ἀληθινῶ πρὸς
 πίστιν τῆς λεγομένης τελευτῆς. ὃ καὶ συνέβη· ὤ-
 ψασα γάρ, ὅπως ἔτυχε, τὸ σῶμα μετ' οἰκτῶν καὶ
 ὀλοφυρμῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ νύκτας ἄσιτος διεκαρ-
 τέρησέ. ταῦτα δ' ὁ Σαβῖνος πυνθανόμενος καὶ φο- 15
 βηθεὶς, μὴ διαφθείρῃ παντάπασιν ἑαυτήν, ἐκέλευσε
 φράσαι κρύφα τὸν Μαρτιάλιον πρὸς αὐτήν, ὅτι ἤ
 καὶ κρύπτεται, δεῖται δ' αὐτῆς ὀλίγον ἐμμεῖναι τῷ
 771 πένθει, καὶ μηδὲ * * πιθανὴν ἐν τῇ προσποιήσει
 γενέσθαι. τὰ μὲν οὖν ἄλλα παρὰ τῆς γυναικὸς ἐνα- 20
 γωνίως συνετραγῶδεῖτο τῇ δόξῃ τοῦ πάθους· ἐκεῖ-
 νον δ' ἰδεῖν ποθοῦσα νυκτὸς ὥχετο, καὶ πάλιν ἐπ-
 ανῆλθεν. ἐκ δὲ τούτου λανθάνουσα τοὺς ἄλλους
 ὀλίγον ἀπέδει συζῆν ἐν Ἀίδου τάνδρῳ πλέον ἐξῆς

2 οὔτε] ταύτην οὔτε aut ἦν οὔτε corrigunt male vid.
 Symb. ib. malim ἀπολείπειν 5 *: συνήδειςαν 11 πένθει
 χοῆσθαι M: 13 BE ib. idem: ἀληθινῶς 13 οἰκτῶν
 Winckelmannus (coll. p. 116e): 6 E 8 B 19 lac. 19 E 22 B.
 Supplendum cum R καὶ μηδὲν ὅλως παραλιπεῖν ὥστε aut καὶ
 μηδὲν δράματος ἐλλείπειν ὥστε cf. p. 749a 24 *: τῷ ἀνδρὶ
 πλέον Winck.: πλὴν. Fort. Plut. dixerat πλεῖν more Attico

ἐπὶ τὰ μηνῶν· ἐν οἷς κατασκευάσασα τὸν Σαβῖνον
 ἐσθῆτι καὶ κορυῇ καὶ καταδέσει τῆς κεφαλῆς ἄγνω-
 στον εἰς Ῥώμην ἐκόμισε μεθ' ἑαυτῆς τινῶν ἐλπιδῶν
 ἐνδεδομένων. πράξασα δ' οὐδὲν αὐθις ἐπανῆλθε,
 5 καὶ τὰ μὲν πολλὰ ἐκείνῳ συνῆν ὑπὸ γῆς, διὰ χρό-
 νου δ' εἰς πόλιν ἐφοίτα ταῖς φίλαις ὁρωμένη καὶ
 οἰκείαις γυναιξί. τὸ δὲ πάντων ἀπιστότατον, ἔλαθε B
 κύουσα λουομένη μετὰ τῶν γυναικῶν· τὸ γὰρ φάρ-
 μακον, ᾧ τὴν κόμην αἱ γυναῖκες ἐναλειφόμεναι ποι-
 10 οῦσι χρυσοειδῆ καὶ πυρρὰν, ἔχει λίπασμα σαρκο-
 ποιὸν ἢ χαυνωτικὸν σαρκός, ὥσθ' οἷον διάχυσιν
 τινα ἢ διόγκωσιν ἐμποιεῖν· ἀφθόνῳ δὲ χρωμένη
 τούτῳ πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος, αἰρούμενον
 καὶ ἀναπιμπλάμενον ἀπέκρυντε τὸν τῆς γαστρὸς
 15 ὄγκον. τὰς δ' ὠδῖνας αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν διήνεγκεν,
 ὥσπερ ἐν φωλεῷ λέαινα καταδύσα πρὸς τὸν ἄνδρα,
 καὶ τοὺς γενομένους ὑπεθρέψατο σκύμνους ἄρρενας·
 δύο γὰρ ἔτεκε. τῶν δ' υἱῶν ὁ μὲν ἐν Αἰγύπτῳ C
 πεσὼν ἐτελεύτησεν, ὁ δ' ἕτερος ἄρτι καὶ πρῶην
 20 γέγονεν ἐν Δελφοῖς παρ' ἡμῖν ὄνομα Σαβῖνος. ἀπο-
 κτείνει μὲν οὖν αὐτὴν ὁ Καῖσαρ· ἀποκτείνας δὲ δι-
 δωσι δίκην, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τοῦ γένους παντὸς
 ἄρδην ἀναιρεθέντος. οὐδὲν γὰρ ἤνεγκεν ἢ τόθ'
 ἡγεμονία σκυθρωπότερον οὐδὲ μᾶλλον ἐτέραν εἰκὸς
 25 ἦν καὶ θεοὺς καὶ δαίμονας ὅψιν ἀποστραφῆναι·
 καί τοι τὸν οἶκτον ἐξήρει τῶν θεωμένων τὸ θάρρα-

3 ἐλπίδων add. R sed ante τινῶν 7 ἀπιστότατον]
 ἀπιστον τούτων BE 9 ἀναλειφόμεναι iidem 10 ib. πυρρὰν
 iidem 23 ἤνεγκε τότε ἡγεμονίαν σκυθρωποτέραν iidem

λέον αὐτῆς καὶ μεγαλήγορον, ᾧ καὶ μάλιστα παρώ-
 ξυνε τὸν Οὐεσπασιανόν, ὡς ἀπέγνω τῆς σωτηρίας
 πρὸς αὐτὸν ἀλλαγὴν κελεύουσα· βεβιωκέναι γὰρ ὑπὸ
 σκότῳ καὶ κατὰ γῆς ἥδιον ἢ βασιλεύειν ἐκείνῳ.

- D 26. Ἐνταῦθα μὲν ὁ πατὴρ ἔφη τὸν περὶ Ἑρω- 5
 τος αὐτοῖς τελευτῆσαι λόγον, τῶν Θεσπιῶν ἐγγὺς
 οὔσιν· ὁφθῆναι δὲ προσιόντα ἑαυτὸν ἢ βάδην· πρὸς
 αὐτοὺς ἔνα τῶν Πεισίου ἐταίρων Διογένη· τοῦ δὲ
 Σωκράτου πρὸς αὐτὸν ἔτι πόρρωθεν εἰπόντος· οὐ
 πόλεμόν γ' ὦ Διόγενες, ἀπαγγέλλων, ἐκείνου· οὐκ 10
 εὐφημησετέ· φάναι ἡγάμων ὄντων καὶ προάξετε θᾶσ-
 σον, ὡς ὑμᾶς τῆς θυσίας περιμενούσης;· πάντας
 μὲν οὖν ἡσθῆναι, τὸν δὲ Ζεύξιππον ἐρέσθαι, εἰ ἔτι
 χαλεπὸς ἐστι. ἑρῶτος μὲν οὖν· ἔφη· συνεχώρησε
 τῇ Ἰσμηνοδώρᾳ· καὶ νῦν ἐκὼν στέφανον καὶ λευ- 15
 κὸν ἱμάτιον λαβὼν οἷός ἐστιν ἡγεῖσθαι δι' ἀγορᾶς
 πρὸς τὸν θεόν· ἄλλ' ἴωμεν, ναὶ μὰ Δία· τὸν πα-
 τέρα εἰπεῖν ἴωμεν, ὅπως ἐπεγγελάσωμεν τάνδρῳ
 καὶ τὸν θεὸν προσκυνήσωμεν· δῆλος γάρ ἐστι χαί-
 ρων καὶ παρῶν εὐμενῆς τοῖς πραττομένοις.

20

2 οὐεσπεσιανόν BE 3 πρὸς αὐτὸν ἀπάγειν Empe-
 rius. προσαιτεῖν ἀλλαγὴν Madvigius ἀλλαγὴν] ἀπάγειν
 ὑπὸ γῆν aut ἀπάγειν R 4 scripsi ἢ βασιλεύειν ἐκείνῳ i. e.
 τὸ βεβιωκέναι ὑπὸ σκότῳ ἦν ἥδιον αὐτῇ ἢ ἐκείνῳ τὸ βασι-
 λεύειν. Libri dant ἢ βασιλεύων ἐκείνως B 6 Θε-
 σπιῶν BE 9 cf. Leutsch, 2 p. 84 10 cf. Plat. Symp.
 p. 201e 13 em. W: ἐρεῖσθαι ἔτι E. ὀρεῖσθαι ὅτι B
 14 ἔφη (sc. Διογένης) scripsi cum W: ἐν ᾗ συνεχώρησε]
 sc. Πεισίας 16 λαβὼν] om. E. Fort. λαβὼν omisso cor-
 rigendum ἐκὼν in ἔχων 18 *: τῷ ἀνδρὶ

*ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ.

Α.

1. Ἐν Ἀλιάρτῳ τῆς Βοιωτίας κόρη τις γίνεται
 κάλλει διαπρέπουσα ὄνομα Ἀριστόκλεια· θυγάτηρ
 δ' ἦν Θεοφάνους. ταύτην μνῶνται Στράτων Ὀρχο-
 μένιος καὶ Καλλισθένης Ἀλιάρτιος. πλουσιώτερος
 δ' ἦν Στράτων καὶ μᾶλλον τι τῆς παρθένου ἡττη-
 μένος· ἐτύγχανε γὰρ ἰδὼν αὐτὴν ἐν Λεβαδείᾳ λουο-
 μένην ἐπὶ τῇ κρήνῃ τῇ Ἐρκύνῃ· ἔμελλε γὰρ τῷ Διὶ
 10 τῷ βασιλεῖ κανηφορεῖν. ἀλλ' ὁ Καλλισθένης γε πλέον 772
 ἐφέρετο· ἦν γὰρ καὶ γένει προσήκων τῇ κόρῃ. ἀπο-
 ρῶν δὲ τῷ πράγματι ὁ Θεοφάνης, ἐδεδίει γὰρ τὸν
 Στράτωνα πλούτῳ τε καὶ γένει σχεδὸν ἀπάντων δια-
 φέροντα τῶν Βοιωτῶν, τὴν αἴρεσιν ἐβούλετο τῷ
 15 Τροφωνίῳ ἐπιτρέψαι· καὶ ὁ Στράτων, ἀνεπέπειστο
 γὰρ ὑπὸ τῶν τῆς παρθένου οἰκετῶν, ὥς πρὸς αὐ-
 τὸν μᾶλλον ἐκείνη ῥέποι, ἡξίου ἐπ' αὐτῇ ποιεῖσθαι
 τῇ γαμουμένῃ τὴν ἐκλογὴν. ὥς δὲ τῆς παιδὸς ὁ
 Θεοφάνης ἐπυνθάνετο ἐν ὕψει πάντων, ἡ δὲ τὸν
 20 Καλλισθένην προὔκρινεν, εὐθὺς μὲν ὁ Στράτων Β
 δηλὸς ἦν βαρέως φέρων τὴν ἀτιμίαν· ἡμέρας δὲ
 διαλιπὼν δύο προσῆλθε τῷ Θεοφάνει καὶ τῷ Καλ-

3 em. W: ἀλιάρτῳ nisi quod mihi nihil Mauius ex Urb.
 enotavit 10 γε] τι?

λισθέναι, ἀξιῶν τὴν φίλιν αὐτῷ πρὸς αὐτοὺς δια-
 φυλάττεσθαι, εἰ καὶ τοῦ γάμου ἐφθονήθη ὑπὸ δαι-
 μονίου τινός. οἱ δ' ἐπῆνουν τὰ λεγόμενα, ὥστε
 καὶ ἐπὶ τὴν ἐστίασιν τῶν γάμων παρεκάλουν αὐτόν.
 ὁ δὲ παρεσκευασμένος ἐταίρων ὄχλον, καὶ πληθος 5
 οὐκ ὀλίγον θεωρούντων, διεσπαρμένους παρὰ τού-
 τοις καὶ λανθάνοντας, ἕως ἢ κόρη κατὰ τὰ πάτρια
 ἐπὶ τὴν Κισσόεσσαν καλουμένην κρήνην κατήει ταῖς
 C Νύμφαις τὰ προτέλεια θύσουσα, τότε δὴ συνδρα-
 μόντες πάντες οἱ λοχῶντες ἐκείνῳ συνελάμβανον 10
 αὐτήν. καὶ ὁ Στράτων γ' εἶχετο τῆς παρθένου·
 ἀντελαμβάνετο δ' ὡς εἰκὸς ὁ Καλλισθένης ἐν μέρει
 καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἕως ἔλαθεν ἡ παῖς ἐν χειρὶ τῶν
 ἀνθελκόντων διαφθαρεῖσα. ὁ Καλλισθένης μὲν οὖν
 παραχοῆμα ἀφανῆς ἐγένετο, εἴτε διαχρησάμενος ἑαυ- 15
 τὸν εἴτε φυγὰς ἀπελθὼν ἐκ τῆς Βοιωτίας· οὐκ εἶχε
 δ' οὖν τις εἰπεῖν ὅ, τι καὶ πεπόνθοι. ὁ δὲ Στρά-
 των φανερώς ἐπικατέσφαξεν ἑαυτὸν τῇ παρθένῳ.

B.

- D 1. Φίδων τις τῶν Πελοποννησίων ἐπιτιθέμενος 20
 ἀρχῇ, τὴν Ἀργείων πόλιν, τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ,
 ἡγεμονεύειν τῶν λοιπῶν βουλόμενος, πρῶτον ἐπε-
 βούλευσε Κορινθίοις· πέμψας γὰρ ἦται παρ' αὐτῶν
 νεανίας χιλίους τοὺς ἀκμῇ διαφέροντας καὶ ἀνδρεία·
 οἱ δὲ πέμπουσι τοὺς χιλίους, στρατηγὸν αὐτῶν ἀπο- 25

5 ὁ δὲ] add. ἦκε W ex E. Sed quod est in margine
 cod. E ἦκε ex regione παρεσκευασμένος participii ubi per-
 tineat nullo signo apparet 20 τῶν] τῇ W

δείξαντες Δέξανδρον. ἐν νῶ. δ' ἔχων ὁ Φίδων ἐπι-
 θέσθαι τούτοις, ἵν' ἔχοι Κόρινθον ἀτονωτέραν καὶ
 τῇ πόλει χρήσαιτο, προτείχισμα γὰρ τοῦτο ἐπικαι-
 ρότατον ἔσεσθαι τῆς ὅλης Πελοποννήσου, τὴν προῶ-
 5 ξιν ἀνέθετο τῶν ἐταίρων τισίν. ἦν δὲ καὶ Ἄβρων E
 ἐν αὐτοῖς· οὗτος δὲ ξένος ὢν τοῦ Δεξάνδρου ἔφρα-
 σεν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλήν. καὶ οὕτως οἱ μὲν Φλιά-
 σιοι πρὸ τῆς ἐπιθέσεως εἰς τὴν Κόρινθον ἐσώθη-
 σαν, Φίδων δ' ἀνευρεῖν ἐπειρᾶτο τὸν προδόντα καὶ
 10 ἐπιμελῶς ἐξήτει. δέσας δ' ὁ Ἄβρων φεύγει εἰς
 Κόρινθον, ἀναλαβὼν τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς οἰκέτας,
 ἐν Μελίσσῳ, κώμῃ τινὶ τῆς Κορινθίων χώρας· ἐνθα
 καὶ παῖδα γεννήσας Μέλισσον προσηγόρευσεν, ἀπὸ
 τοῦ τόπου θέμενος τοῦνομα αὐτῷ. τούτου δὲ τοῦ
 15 Μέλισσου υἱὸς Ἀκταίων γίνεται, κάλλιστος καὶ σω-
 φρονέστατος τῶν δμηλίκων, οὗ πλεῖστοι μὲν ἐγέ-
 νοντο ἔρασταί, διαφερόντως δ' Ἀρχίας, γένους μὲν
 ὢν τοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν, πλούτῳ δὲ καὶ τῇ ἄλλῃ
 δυνάμει λαμπρότατος Κορινθίων. ἐπεὶ δὲ πείθειν F
 20 οὐκ ἠδύνατο τὸν παῖδα, ἔγνω βιάσασθαι καὶ συν-
 αρπάσαι τὸ μαιράκιον· ἐπεκώμασεν οὖν ἐπὶ τὴν οἰ-
 κίαν τοῦ Μέλισσου, πληθὺς ἐπαγόμενος καὶ φίλων
 καὶ οἰκετῶν, καὶ ἀπάγειν τὸν παῖδα ἐπειρᾶτο. ἀντι-
 ποιούμενου δὲ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν φίλων, ἐπεκδρα-
 25 μόντων δὲ καὶ τῶν γειτόνων καὶ ἀνθελκόντων, ἀν-
 θελκόμενος ὁ Ἀκταίων διεφθάρη· καὶ οἱ μὲν οὕτως 778
 ἀπεχώρουν. Μέλισσος δὲ τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς

5 em. W hic et infra: ἄβρων 7 Φλιάσιοι] χίλιοι M
 ex Amyoto 20 Leonicus: συναρπάσας 21 οὖν X

εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Κορινθίων παρακομίσας ἐπε-
δείκνυε, δίκην ἀπαιτῶν παρὰ τῶν ταῦτα πραξάν-
των· οἱ δὲ πλέον οὐδὲν ἢ τὸν ἄνδρα ἤλέουν. ἄπρα-
κτος δ' ἀναχωρήσας παρεφύλασσε τὴν πανηγυριν
τῶν Ἰσθμίων, ἀναβάς τ' ἐπὶ τὸν τοῦ Ποσειδῶνος
νεῶν κατεβόα τῶν Βακχιαδῶν καὶ τὴν τοῦ πατρὸς
Ἀβρωνος εὐεργεσίαν ὑπεμίμνησκε, τοὺς τε θεοὺς
ἐπικαλεσάμενος ῥίπτει ἑαυτὸν κατὰ τῶν πετρῶν.
μετ' οὐ πολὺ δ' αὐχμὸς καὶ λοιμὸς κατελάμβανε
B τὴν πόλιν· καὶ τῶν Κορινθίων περὶ ἀπαλλαγῆς 10
χρωμένων, ὁ θεὸς ἀνεῖλε μῆνιν εἶναι Ποσειδῶνος
οὐκ ἀνήσοντος, ἕως ἂν τὸν Ἀκταίωνος θάνατον με-
τέλθοιεν. ταῦτα πυθόμενος Ἀρχίας, αὐτὸς γὰρ θεω-
ρὸς ἦν, εἰς μὲν τὴν Κόρινθον ἔκων οὐκ ἐπανῆλθε,
πλεύσας δ' εἰς τὴν Σικελίαν Συρακούσας ἔκτισε. 15
πατήρ δὲ γενόμενος ἐνταῦθα θυγατέρων δυεῖν, Ὀρ-
τυγίας τε καὶ Συρακούσης, ὑπὸ τοῦ Τηλέφου δολο-
φονεῖται, ὃς ἐγεγόνει μὲν αὐτοῦ παιδικά, νεῶς δ'
ἀφηγούμενος συνέπλευσεν εἰς Σικελίαν.

Γ.

20

1. Ἀνὴρ πένης Σκέδαςος τοῦνομα κατῴκει Λεῦ-
κτρα· ἔστι δὲ κώμιον τῆς τῶν Θεσπιδέων χώρας.
C τούτῳ θυγατέρες γίνονται δύο· ἔκαλούντο δ' Ἰππῶ
καὶ Μιλητία, ἣ, ὥς τινες, Θεανὼ καὶ Εὐξέλιππη. ἦν
δὲ χρηστὸς ὁ Σκέδαςος καὶ τοῖς ξένοις ἐπιτήδειος, 25
καίπερ οὐ πολλὰ κεκτημένος. ἀφικομένους οὖν πρὸς
αὐτὸν δύο Σπαρτιάτας νεανίας ὑπεδέξατο προθύ-
μως· οἱ δὲ τῶν παρθένων ἡττώμενοι διεκωλύοντο

πρὸς τὴν τόλμαν ὑπὸ τῆς τοῦ Σκεδάσου χρηστότη-
 τος. τῇ δ' ὑστεραία Πυθῶδε ἀπήεσαν· αὕτη γὰρ
 αὐτοῖς προύκειτο ἡ ὁδός· καὶ τῷ Θεῷ χρησάμενοι
 περὶ ὧν ἐδέοντο, πάλιν ἐπανήεσαν οἴκαδε, καὶ χω-
 5 ροῦντες διὰ τῆς Βοιωτίας ἐπέστησαν πάλιν τῇ τοῦ
 Σκεδάσου οἰκίᾳ. ὁ δ' ἐτύγγανεν οὐκ ἐπιδημῶν τοῖς D
 Λεύκτροις, ἀλλ' αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ὑπὸ τῆς συνή-
 θους ἀγωγῆς τοὺς ξένους ὑπεδέξαντο. οἱ δὲ καταλα-
 βόντες ἐρήμους τὰς κόρας βιάζονται· ὁρῶντες δ' αὐτὰς
 10 καθ' ὑπερβολὴν τῇ ὕβρει χαλεπαινοῦσας ἀπέκτειναν,
 καὶ ἐμβалόντες ἕς τι φρέαρ ἀπηλλάγησαν. ἐπανελ-
 θὼν δ' ὁ Σκέδασος τὰς μὲν κόρας οὐχ ἑώρα, πάντα
 δὲ τὰ καταλειφθέντα εὗρίσκει σῶα καὶ τῷ πράγματι
 ἠπόρει, ἕως τῆς κυνὸς κυνζωμένης καὶ πολλάκις μὲν
 15 προστρεχούσης πρὸς αὐτὸν ἀπὸ δ' αὐτοῦ εἰς τὸ
 φρέαρ ἐπανιούσης, εἶκασεν ὕπερ ἧν, καὶ τῶν θυ-
 γατέρων τὰ νεκρὰ οὕτως ἀνιμήσατο. πυθόμενος δὲ
 παρὰ τῶν γειτόνων, ὅτι ἴδοιεν τῇ χθρὲς ἡμέρᾳ τοὺς E
 καὶ πρῶην καταχθέντας ἐπ' αὐτοὺς Λακεδαιμονίους
 20 εἰσιόντας, συνεβάλετο τὴν πρᾶξιν ἐκείνων, ὅτι καὶ
 πρῶην συνεχῶς ἐπῆνουν τὰς κόρας, μακαρίζοντες
 τοὺς γαμήσοντας. ἀπῆει εἰς Λακεδαίμονα, τοῖς ἐφό-
 ροις ἐντευξόμενος· γενόμενος δ' ἐν τῇ Ἀργολικῇ,
 νυκτὸς καταλαμβανούσης, εἰς πανδοκεῖόν τι κατήχθη·
 25 κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ πρεσβύτης τις ἕτερος τὸ γένος
 ἐξ Ὠρεοῦ πόλεως τῆς Ἑστιατιάτιδος· οὗ στενάξαντος F
 καὶ κατὰ Λακεδαιμονίων ἀρὰς ποιουμένου ἀκούσας

19 ἐπ' αὐτοῖς] παρ' αὐτὸν Herwerdenus; malim ἐπ'
 αὐτὸν 22 ἀπῆει] add. οὖν W 27 κατὰ *

ὁ Σκέδασος ἐπυνθάνετο τί κακὸν ὑπὸ Λακεδαιμονίων πεπονθὼς εἴη. ὁ δὲ διηγείτο, ὡς ὑπήκοος μὲν ἔστι τῆς Σπάρτης, πεμφθεὶς δ' εἰς Ὠρεὸν Ἀριστόδημος ἀρμοστής παρὰ Λακεδαιμονίων ὁμότητα καὶ παρανομίαν ἐπιδείξαιτο πολλήν. 'ἐρασθεὶς γάρ' ἔφη 5
 'τοῦ ἐμοῦ παιδός, ἐπειδὴ πείθειν ἀδύνατος ἦν, ἐπεχειρεῖ βιάσασθαι καὶ ἀπάγειν αὐτὸν τῆς παλαίστρας· κωλύοντος δὲ τοῦ παιδοτρίβου καὶ νεανίσκων πολλῶν ἐκβοηθούντων, παραχρῆμα ὁ Ἀριστόδημος ἀπεχώρησε· τῇ δ' ὕστεραίᾳ πληρώσας τριήρη 10
 συνήρπασε τὸ μειράκιον, καὶ ἐξ Ὠρεοῦ διαπλεύσας εἰς τὴν περὰν ἐπεχειρεῖ ὑβρίσαι, οὐ συγχωροῦντα 774 δ' αὐτὸν ἀπέσφαξεν. ἐπανελθὼν δ' εἰς τὴν Ὠρεὸν εὐωχεῖτο. 'ἐγὼ δ'' ἔφη 'τὸ πραχθὲν πυνθόμενος καὶ τὸ σῶμα κηδεύσας παρεγενόμην εἰς τὴν Σπάρτην 15
 καὶ τοῖς ἐφόροις ἐντυγχάνων· οἱ δὲ λόγον οὐκ ἐποιοῦντο.' Σκέδασος δὲ ταῦτα ἀκούων ἀθύμως διέκειτο, ὑπολαμβάνων ὅτι οὐδ' αὐτοῦ λόγον τινα ποιήσονται οἱ Σπαρτιᾶται· ἐν μέρει τε τὴν οἰκίαν διηγῆσατο συμφορὰν τῷ ξένῳ· ὁ δὲ παρεκάλει αὐ- 20
 τὸν μὴδ' ἐντυχεῖν τοῖς ἐφόροις, ἀλλ' ὑποστρέψαντα εἰς τὴν Βοιωτίαν κτίσαι τῶν θυγατέρων τὸν τάφον. οὐκ ἐπείθετο δ' ὅμως ὁ Σκέδασος, ἀλλ' εἰς τὴν B Σπάρτην ἀφικόμενος τοῖς ἐφόροις ἐντυγχάνει· ὧν 25
 μὴδὲν προσεχόντων, ἐπὶ τοὺς βασιλέας ἵεται καὶ ἀπὸ 25
 τούτων ἑκάστῳ τῶν δημοτῶν προσιδὼν ᾠδύρετο. μὴδὲν δὲ πλέον ἀνύων ἔθει διὰ μέσης τῆς πόλεως,

14 ἔφη *: ἔφθην (ἔφην Urb.) 17 δὲ] δὴ? 25 ἵ-
 ται W: ἵεται

ἀνατείνων πρὸς ἥλιον τὼ χεῖρες, αὐθις δὲ τὴν γῆν
τύπτων ἀνεκαλεῖτο τὰς Ἑρινύας καὶ τέλος αὐτὸν
τοῦ ξῆν μετέστησεν. ὁστέρῳ γε μὴν χρόνῳ δίκας
ἔδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι· ἐπειδὴ γὰρ τῶν Ἑλλήνων
5 ἀπάντων ἥρχον καὶ τὰς πόλεις φρουραῖς κατειλή-
φεσαν, Ἐπαμεινώνδας δ' Ὀθηβαῖος πρῶτον μὲν τὴν
παρ' αὐτῷ φρουρὰν ἀπέσφαξε Λακεδαιμονίων· τῶν
δ' ἐπὶ τούτῳ πόλεμον ἐξενεγκάντων, ἀπῆντων οἱ C
Ὀθηβαῖοι ἐπὶ τὰ Λεῦκτρα, αἰσιούμενοι τὸ χωρίον,
10 ὅτι καὶ πρότερον ἐνταῦθα ἡλευθερώθησαν, ὅτε Ἀμ-
φικτύων ὑπὸ Σθενέλου φυγὰς ἐλαθεῖς εἰς τὴν Ὀθη-
βαίων ἀφίκετο πόλιν καὶ Χαλκιδεῦσιν ὑποφόρους
λαβὼν ἔπαυσε τὸν δασμόν, Χαλκῶδοντα τὸν βασι-
λέα τῶν Εὐβοέων ἀποκτείνας. συνέβη δὲ Λακεδαι-
15 μονίων ἦτταν παντελῇ γενέσθαι περὶ αὐτὸ τὸ μνημα-
τῶν Σκεδάσου θυγατέρων. φασὶ δὲ πρὸ τῆς μά-
χης Πελοπίδα, ἐνὶ τῶν στρατηγῶν τοῦ θηβαϊκοῦ
στρατεύματος, ἐπὶ σημείοις τισὶν οὐ καλοῖς κρινο- D
μένοις θορυβουμένῳ Σκέδασον ἐπιστῆναι κατὰ τοὺς
20 ὕπνους, θαρρεῖν κελεύοντα· παραγίνεσθαι γὰρ εἰς
Λεῦκτρα Λακεδαιμονίους, αὐτῷ τε καὶ ταῖς θυγα-
τράσι δώσουσας δίκας· πρὸ μιᾶς δ' ἡμέρας ἢ συμ-
βαλεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις, πῶλον ἐκέλευεν ἵππου
λευκὸν ἔτοιμον παρὰ τῷ τάφῳ τῶν παρθένων σφα-
25 γιάσασθαι. τὸν δὲ Πελοπίδαν, ἔτι τῶν Λακεδαιμο-

7 αὐτῷ *: αὐτῷ τῶν] rubro colore pictum in marg.
E huc pertinere non ad Λακεδαιμονίων vid. In ceteris deest
10 Ἀμφικτύων Ricardus coll. Paus. 9, 19, 8 17 *: πελο-
πίδῃ (πελοπίδι m. pr. Urb. i. e. πελοπίδα) 18 καλοῖς
Bryanus: καλῶς 28 ἵππον mei

νίων στρατευομένων ἐν Τεγέα, εἰς Λεῦκτρα πέμψαι τοὺς ἐξετάδοντας περὶ τοῦ τάφου τούτου, καὶ πυθόμενον παρὰ τῶν ἐγχωρίων θαρροῦντα τὴν στρατιὰν ἐξαγαγεῖν καὶ νικῆσαι.

Δ.

5

Ε 1. Φῶκος Βοιωτίας μὲν ἦν τῷ γένει, ἦν γὰρ ἐκ Γλίσσαντος, πατὴρ δὲ Καλλιρρόης κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφερούσης. ταύτην ἐμνηστεύοντο νεανίαι τριάκοντα εὐδοκιμώτατοι ἐν Βοιωτίᾳ· ὁ δὲ Φῶκος ἄλλας ἐξ ἄλλων ἀναβολὰς τῶν γάμων ἐποιεῖτο, 10 φοβούμενος μὴ βιασθῇ, τέλος δὲ λιπαρούντων ἐκείνων, ἡξίου ἐπὶ τῷ Πυθίῳ ποιήσασθαι τὴν ἀγρεσίαν. οἱ δὲ πρὸς τὸν λόγον ἐχαλέπηναν καὶ ὁρμήσαντες ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον· ἐν δὲ τῷ θορύβῳ
 F ἡ κόρη φυγοῦσα ἔτετο διὰ τῆς χώρας· ἐδίωκον δ' 15 αὐτὴν οἱ νεανίαι. ἡ δ' ἐντυχοῦσα γεωργοῖς ἄλλω συντιθεῖσι σωτηρίας ἔτυχε παρ' αὐτῶν· ἀπέκρυψαν γὰρ αὐτὴν οἱ γεωργοὶ ἐν τῷ σίτῳ. καὶ οὕτω παρήξαν μὲν οἱ διώκοντες· ἡ δὲ διασωθεῖσα ἐφύλαξε τὴν τῶν Παμβοιωτίων ἐορτήν, καὶ τότε εἰς Κορώνειαν 20 ἐλθοῦσα ἰκέτις καθέζεται ἐπὶ τῷ βωμῷ τῆς Ἰωνίας Ἀθηνᾶς καὶ τῶν μνηστήρων τὴν παρανομίαν διηγεῖτο, τό τε ἐκάστου ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα σημαίνουσα. ἡλέουν οὖν οἱ Βοιωτοὶ τὴν παῖδα καὶ τοῖς νεανίαις ἡγανᾶκτον· οἱ δὲ ταῦτα πυθόμενοι εἰς 25

4 ἐξάγειν mei 7 em. X: κλείσαντος. Illuc ducit quod paulo post legitur in Urb. ἐγγίσαντι pro ἐν κλείσαντι ceterorum 15 em. W: ἔτετο

Ὀρχομενὸν καταφεύγουσιν. οὐ δεξαμένων δ' αὐτοὺς
 τῶν Ὀρχομενίων πρὸς Ἴππύτας εἰσώρμησαν· κώμη 775
 δ' ἦν παρὰ τῷ Ἑλικῶνι κειμένη μεταξὺ Θίσβης καὶ
 Κορωνείας· οἱ δ' ὑποδέχονται αὐτούς. εἴτα πέμ-
 5 πουσι Θηβαῖοι ἐξαιτοῦντες τοὺς Φώκου φονεῖς·
 τῶν δ' οὐ διδόντων, ἐστράτευσαν μὲν μετὰ τῶν ἄλ-
 λῶν Βοιωτῶν, στρατηγοῦντος Φοίδου, ὅς τότε τὴν
 ἀρχὴν τῶν Θηβαίων διεῖπε· πολιορκήσαντες δὲ τὴν
 κώμην ὀχυρὰν οὖσαν, δίψει δὲ τῶν ἐνδον κρατη-
 10 θέντων, τοὺς μὲν φονεῖς ληφθέντας κατέλευσαν,
 τοὺς δ' ἐν τῇ κώμῃ ἐξηνδραποδίσαντο· κατασκάψαν-
 τες δὲ τὰ τεῖχη καὶ τὰς οἰκίας διένειμαν τὴν χώραν B
 Θισβεῦσί τε καὶ Κορωνεῦσι. φασὶ δὲ νυκτός, πρὸ
 τῆς ἀλώσεως τῶν Ἴπποτῶν, φωνὴν ἐκ τοῦ Ἑλικῶ-
 15 νος πολλάκις ἀκουσθῆναι λέγοντός τινος ἑαρεῖμι·
 τοὺς δὲ μνηστῆρας τοὺς τριάκοντα τόδε τὸ φῶνημα
 γνωρίζειν, ὅτι Φώκου εἴη. ἥ δ' ἡμέρα κατελεύσθη-
 σαν, τὸ ἐν Γλίσαντι μνημα τοῦ γέροντος κρόκῳ
 φασὶ ρεῦσαι· Φοίδῳ δέ, τῷ Θηβαίων ἄρχοντι καὶ
 20 στρατηγῷ, ἐκ τῆς μάχης ἐπανιόντι ἀγγελθῆναι θυ-
 γατέρα γεγενημένην, ἣν αἰσιούμενον προσαγορεῦσαι
 Νικοστράτην.

E.

1. Ἀλκιππος τὸ μὲν γένος Λακεδαιμόνιος ἦν·
 25 γῆμας δὲ Λαμοκρίταν πατὴρ θυγατέρων γίνεται δύο· C

10 κατέκτανσαν mei
 m. pr. ut vid. Urb.)
 21 ἦν W

18 *: Θηβεῖσαι (Θισβοῖσαι
 18 ἐν Γλίσαντι *: ἐγγίσαντι

συμβουλευόντων τε τῇ πόλει κράτιστά τε καὶ πράττων
 οὗτου δέοιντο Λακεδαιμόνιοι, ἐφθονήθη ὑπὸ τῶν ἀν-
 τιπολιτευομένων, οἳ τοὺς ἐφόρους ψευδέσι λόγοις
 παραγαγόντες, ὥς τοῦ Ἀλκίππου βουλομένου τοὺς
 νόμους καταλῦσαι, φυγῇ περιέβαλον τὸν ἄνδρα. 5
 καὶ ὁ μὲν ὑπεξῆλθε τῆς Σπάρτης, Δαμοκρίταν δὲ
 τὴν γυναῖκα μετὰ τῶν θυγατέρων βουλομένην ἔπε-
 σθαι τάνδρῳ ἐκώλουν, ἀλλὰ καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ
 ἐδήμευσαν, ἵνα μὴ εὐπορῶσι προικὸς αἱ παρθέναι.
 D ἔπει δὲ καὶ ὥς ἐμνηστεύοντό τινες τὰς παῖδας διὰ 10
 τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετὴν, ἐκώλυσαν οἱ ἐχθροὶ διὰ
 ψηφίσματος μνηστεύεσθαι τινὰς τὰς κόρας, λέγον-
 τες ὥς ἡ μήτηρ αὐτῶν Δαμοκρίτα πολλάκις εὗξατο
 τὰς θυγατέρας ταχέως γεννηῖν παῖδας τιμωροὺς
 τοῦ πατρὸς γενησομένους. πανταχόθεν δ' ἡ Δαμο- 15
 κρίτα περιελαυνομένη ἐτήρησέ τινα πάνδημον ἑορ-
 τήν, ἐν ᾗ γυναῖκες ἅμα παρθέναις καὶ οἰκείοις καὶ
 νηπίοις ἐώρταζον, αἱ δὲ τῶν ἐν τέλει καθ' ἑαυτὰς
 ἐν ἀνδράσιν μεγάλῳ διεπαννύχιζον· ξίφος τε ὑποζω-
 σαμένη καὶ τὰς κόρας λαβοῦσα νυκτὸς ἦλθεν εἰς 20
 E τὸ ἱερὸν καιρὸν παραφυλάξασα, ἐν ᾧ πᾶσαι τὸ μυ-
 στήριον ἐπετέλουν ἐν τοῖς ἀνδράσιν· καὶ κεκλεισμέ-
 νων τῶν εἰσόδων, ξύλα ταῖς θύραις πολλὰ προσ-
 νήσασα (ταῦτα δ' ἦν εἰς τὴν τῆς ἑορτῆς θυσίαν
 ὑπ' ἐκείνων παρεσκευασμένα), πῦρ ἐνῆκε. συνθεόν- 25
 των δὲ τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν βοήθειαν, ἡ Δαμοκρίτα
 τὰς θυγατέρας ἀπέσφαξε καὶ ἐπ' ἐκείναις ἑαυτήν.

οὐκ ἔχοντες δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅπη τὸν θυμὸν
 ἀπερείσωνται, ἐκτὸς ὕδρων ἔρριψαν τῆς τε Λαμο-
 κρίτας καὶ τῶν θυγατέρων τὰ σώματα. ἐφ' ᾧ μη-
 νίσαντος τοῦ θεοῦ τὸν μέγαν ἱστοροῦσι Λακεδαιμο-
 5 νίοις σεισμὸν ἐπιγενέσθαι.

2 ἀπερείσωνται *: ἀπερείσονται

ADDENDA ET CORRIGENDA

In Adnotat. ad p. 10, 8 add. malim *ὠνομάσθαι*
 p. 14, 9 aut *στέργει τοῖς εὐτελεστάτοις* p. 27, 14 'Prae-
 ferenda mihi vid. W emendatio'. Haec verba ex h. l. in
 Adnotation. per errorem illata sunt. Graefius del. *ὀλφ* et *ἐξυ-*
βελῶσι p. 29, 17 malim *τ' ἀνῆρ* cf. p. 40, 19 p. 30, 16
τὸν οἰκέτην οὐ? p. 40, 5 *ἀνθ' ὧν* codd. p. 51, 19 malim
ὁ τόπος p. 120, 8 *οἰκΟΝ* post *γιννόμενΟΝ* transpo-
 suerim p. 125, 1 *δν* deleverim ib. 11 scr. *τὸ γλεῦκος*
 p. 129, 13 *συνεξέλυσε* occupavit W p. 130, 18 cf. Athen.
 p. 426 d., Eustath. p. 624, 45 p. 143, 14 pro *idem* scr.
 Madvigius p. 189, 8 *καταμήσατο* (a *καταμάσθαι*) et *Μήνης*
 corr. Meinekius p. 231, 3 fort. *οὐ πάρεστιν, ἔχουεν*
ἐπιθυμίαν μαθεῖν καὶ p. 232, 11 malim *ἐγκατακεκλη(η)-*
μένον p. 251, 13 scr. *ὅταν τι παρολίσθῃ* p. 254, 3
 add. sed *ὥς τινες*, omisso *οἴονται* aut *φασι*, saepe occurrit
 apud alios cf. ex. gr. p. 773 c. 835 c. 836 a. 837 f. 841 b.
 843 e. 844 e. 846 b. c p. 270, 15 post *ὀμέναιος* add.
 Doehnerus p. 272, 4 de proverbio cf. Crusi *Analecta*
 p. 74 ubi hic locus omissus est p. 322, 22 malim *ὥς*
ἀληθὲς p. 372, 6 add. *mei* p. 401, 8 corr. vid. *τὸ*
λιπὼν nitidum et floridum amasium cf. p. 402, 5. 444, 5.
 458, 19 p. 402, 1 verba *ἄλλα δὲ γένη* — *ὀδυρτικόν*
suspecta mihi videntur p. 450, 1 *οὐ]* *οὐν οὐ?* p. 467,
 27 *κατὰ* occupavit Hirschigius

CATALOGUED.

cat

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY

**GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.**

**Please help us to keep the book
clean and moving.**